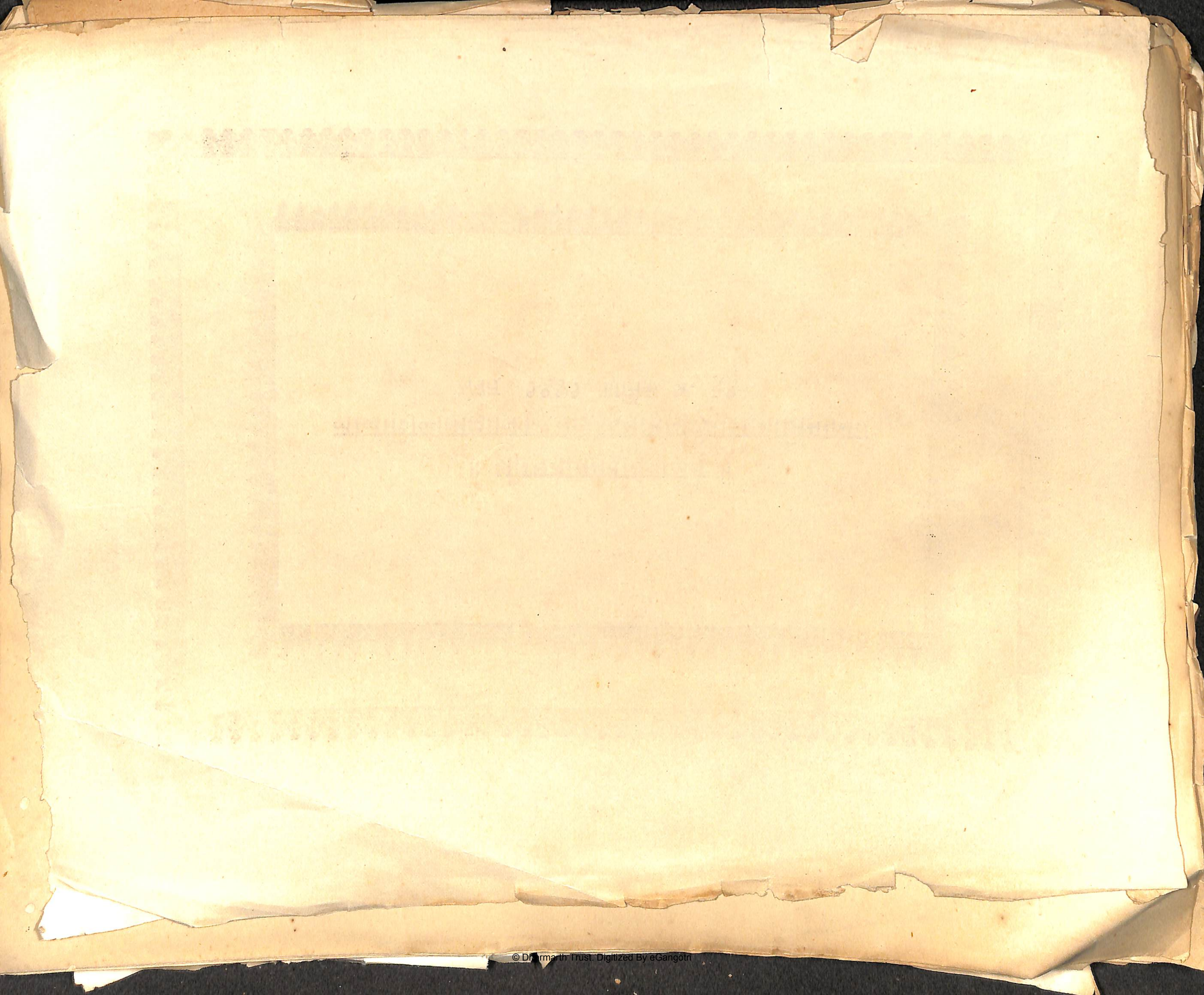

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिब्वामल्लाधिकारेभाद्रपदमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ कार्तिक प्र. २९

ब्र०र०
भाद्रप०
४६

कितः उमामहेश्वरोदेवः प्रीयतामैनमोनमः ततः कुर्यात्स्वयं देविवधुभिः सहभोजनं सर्वान्कामान्
नवप्रोतिसौभाग्यलभतेध्रुवं मृतवत्सातुयानारीपुत्रंप्राप्यचिरायुषं नपुनर्गर्भमायातिसागौर्यासहलीयते॥ इति
स्कंदपुराणे उमामहेश्वरसंवादे सोद्यापनहरितालिकाव्रतकथासंपूर्णा॥ अथोद्यापनं पार्वत्युवाच उद्यापनविधिं
ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे ईश्वर उवाच ॥ उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतराजस्य शो
भनं यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं हि व्रतं भवेत् चतुःस्तंभं चतुर्द्वारं कदलीस्तंभमंडितं घंटिकाचामरयुतं कमलैरु
पशोभितं चंदनागुरुकर्पूरैर्लेपितं धूपितं शुभं मध्ये वितानं वध्नीयात्पंचवर्णैरलंकृतं तन्मध्ये कारयेत्पद्मं पं
चवर्णैः सुशोभनैः तस्योपरि न्यसेद्ब्रीहिन्द्रोणेन परिसंमितान् सौवर्णराजतंताम्रं कलशं विन्यसेद्बुधः पंचर
त्नानि निक्षिप्य सर्वौषधिसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णराजतं हिवा वृषारूढं महादेवं रजतेन विनिर्मितं
सर्वावयवसंयुक्तं गौरिहेम्ना विनिर्मितं पूजयेत्तत्र गंधाद्यैः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः रात्रौ जागरणं कुर्यात्कथा
वाचनपूर्वकं ततः प्रभाते विमले कृत्वा स्नानादिकर्म च पूर्ववच्चार्चयेद्देवं पश्चाद्दोमं समाचरेत् स्वगृहोक्तविधा
नेन कृत्वाग्निं स्थापयेत्ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपुरः सरं तिलांश्च यवसंमिश्रानाज्येन च परिप्लुतान् जु
हुयाद्घोरमंत्रेण गौरिमंत्रेण मंत्रवित् अष्टोरशतं वापि अष्टाविंशतिरेव वा एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत्
सुवर्णरत्नवासोभिर्गाचदद्याद्यथाविधि शय्यां सोपस्करां दद्यादाचार्याय प्रयत्नतः षोडशद्विजयुग्मांश्च पक्वान्नाद्यै
श्च भोजयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणिवंशपात्राणि षोडश दातव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो
विप्रवर्येभ्यो दक्षिणां च प्रयत्नतः भूयसीं परयाभक्त्या प्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीं च सर्वं कुर्यादतंद्रितः वं
धुभिः सह भुंजीत नियतश्च परेऽहनि एवं याकुरुते नारी व्रतराजं सुमध्यमे सौभाग्यमतुलं तस्याः सप्तजन्मनसंशयः

ऋषयः सप्तभोदेवि वदर्थेप्रेषितामया दृष्टास्तेनगराजेनप्रपच्छमुदिताननान् कुतआगमनंजातंभवतांज्ञानच
 क्षुषां अन्यथामहतांप्राप्तिर्जडानांवैकथंभवेत् ऋषय ऊचुः नगराजवयंतावच्छंकराज्ञाविप्रायिनः त्वत्समी
 पेनुकन्यार्थदीयतांयदिरोचते ॥ गिरिरुवाच ॥ महादेवोयदामतः कन्यांप्रार्थयतेतदा कन्ययाच
 कृतंसम्यक्वदर्थेदुश्चरंतपः अतस्तेनप्रसादोऽस्याः कर्तव्यः शूलपाणिना ऋषिभिर्गीयतेनित्यं सदेवोभ
 क्तवत्सलः इतिश्रुत्वागताविप्रामहादेवस्यसन्निधौ तद्वृत्तांतं समाकर्ण्य आजगाममहेश्वरः आजगमुस्तत्रवै
 सर्वदेवा इन्द्रपुरोगमाः पातालादागतः शेषः क्षीराब्धशयनाद्विभुः यत्रतत्रस्थितादेवा गंधर्वाः सि
 ष्ढचारणाः तेतत्स्थानात्समाजगमुस्तन्महोत्सवसंभ्रमाः विष्णुनाचधृतंछत्रंश्वेतंशतशलाकजं इंद्रोवैचा
 मरेदिव्येकुबेरः कोशधारकः स्वफणामणिभिः शेषोदीपमालांविभर्तिसः सहस्रयोजनायामंतेनाक
 रिसुमंडपं एकस्तंभमयंप्रोक्तंयोजनानांशताधिकं ब्रह्माद्यादेवताःसर्वेमंत्राशिषमचीकरन् जयशब्दकृतोदेवाऋष
 यश्चतपोधनाः नृत्यंत्यप्सरसस्तत्रगंधर्वाललितंजगुः वाद्यानांस्वनितंमेघोमंदंमंदंचगर्जति विकिरंश्चतुर्दिक्षुतु
 पारकुसुमानिसः देवकन्यानागकन्यालाजैस्तुकृतमंगलाः सरस्वतीरमादेवीशच्याद्यादेवतास्त्रियः स्वर्णपात्रेनि
 धायाशुपुष्पचंदनमक्षतान् दधिदूर्वाचसिद्धार्थाहरिद्रारत्नदीपिकां नीराजनंप्रकुर्वतिगिरिजायाः शिवस्यच पुष्प
 दृष्टिंप्रकुर्वतिदेवाःसव्यापसव्यतः महोत्सवः प्रवृत्तोभूद्विमालयगिरौतथा गिरिणाचतदातस्मैदत्तंजामातृतोषकं
 गजानांदशसाहस्रमश्वानांनियुतंतथा अनर्घ्यान्यपिरत्नानिददौतस्मैगिरीश्वरः मुक्तानांदशकोट्यश्चदशकोट्य
 श्वविद्रुमाःहारकंदशकोट्यस्तुपारिवर्हददौगिरिः असंख्याताश्चवैदास्योमनःसंतुष्टिकारिकाः मैनाकस्तत्प्रिया
 र्थवैगिरिणाप्रेषितःस्वयं एवंगिरिजयासार्द्धकैलासमहमागतः आगत्यदेवतान्सर्वान्स्वेस्वेस्थानेसमादिशम्

ब्र०२०
भाद्रप०
४५

शिवउवाच ॥ तेनव्रतप्रभावेणसौभाग्यमतुलंत्वया प्राप्तमर्द्धासनंदेविसाधितं सुमहतरं अद्यारभ्यव्रतं देवि न क
स्यापि निवेदितं यद्गोप्यं परमं देवियन्नोक्तं कस्यचिन्मया तदुक्तं त्वत्समीपं तु त्वत्सौभाग्यविमोहनात् व्रतराज
स्य नामापिशृणु देवियथाऽभवत् आलिभिर्हरितायस्मात्तस्मात्साहारितालिका पार्वत्युवाच केन पूर्वकृतं नाथ
विधिं चास्य वद प्रभो किंपुण्यं किं फलं चास्य कैश्च वै क्रियते नरैः ॥ महादेव उवाच ॥ शृणु देवि विधिं
वक्ष्ये नारीणां व्रतमुत्तमं कर्त्तव्यं तु प्रयत्नेन यदिसौभाग्यमिच्छति तोरणादिचकर्त्तव्यं कदलीस्तंभमंडितं
आच्छाद्य पटवस्त्रैर्वानानावर्णविचित्रकैः चंदनानि सुगंधीनिलेपयेद्गृहमंडपे शंखभेरीमृदंगैश्च वादित्रैर्बहुनिः
स्वनैः नानाभंगलचारस्तुकर्त्तव्यो मम सद्गानि स्थापयेत्प्रतिमां तत्र पार्वत्या सहितां मम पूजयेद्बहुभिः पुष्पैर्गं
धधूपैर्मनोहरैः नानाकारैश्च नैवेद्यैर्नानाभक्ष्योपचारकैः नानोपहारतांबूलैरुपवासप्रजागरैः नारिकेलैः पू
गफलैर्दाडिमैः कनकादिभिः वीजपूरैः सनारंगैरन्यैर्ऋतुभवैस्तथा कालदेशोद्भवैः सर्वैः फलैश्च विविधैः
शुभैः गंधपुष्पैस्तथा दीपैर्भूषणैर्न पूजयेत् नमः शिवाय शांताय पंचवक्त्राय शूलिने नंदिभृंगिमहाकाल
गणयुक्ताय शंभवे शिवायै हरकांतायै प्रकृत्यै सृष्टिहेतवे शिवायै सर्वमंगल्येशिवरूपे जगन्मये शिवकल्याण
देनित्यं शिवरूपे नमो नमः शिवरूपे नमस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः नमस्ते ब्रह्मरूपिण्यै जगद्धात्र्ये नमो नमः संसारभ
यसंतापात्त्राहिमांसिंहवाहिनि येन कामेन देवित्वं पूजितासि मयेश्वरि राज्यं सौभाग्यसंपत्तिं देहि मामं वपार्वति पूर्वो
क्तेन विधानेन पूजयेदु मया सह कथां श्रुत्वैकचित्तेन दद्यादन्नानि भूरिशः आचार्याय प्रदातव्यं वस्त्रधेनुहिरण्यकं अ
न्येषां दीयते दानं स्त्रीणां वा भूषणादिकं ततो वाद्येन गीतेन तानि शांकौतुकादिना नयेदतं द्रिता देविया देवि सौभाग्यमिच्छ
ति तस्मिन्नहं नित्या नारीभोजनं कुरुते यदि सप्तजन्मभवेद्वैध्यावैधव्यं च पुनः पुनः दारिद्र्यं पुत्रशोकचर्कश-

दुःखभोगिनी पतेत्सानरकेघोनोपवासं करोति या कांचनं राजतं तांश्चैणुजं वापि मृन्मयं संपुटीकृत्य तन्मध्ये फ
 लानि विविधानि च हरिद्राकुंकुमैश्च वस्त्रजनादिप्रकल्पयेत् वस्त्राण्याभरणादीनि तां वूलं सहिरण्यकं कृत्वा स
 छाद्य वस्त्रेण प्रदद्याद्ब्राह्मणस्त्रियै प्रीत्यर्थं तव देवो शिदानंदेयं स्वशक्तिः दत्त्वा नेन विधानेन पारणंतदनंतरं एवं
 विधिया कुरुते च नारी भर्ता समंसारमते सुखेन विनाशकाले मम तुल्यरूपं सायुज्यमुक्तिं लभते सुखेन अश्वमेधसहस्रा
 णि वाजपेयशतानि च कथाश्रवणमात्रेण तत्पुण्यं लभते नरः एतत्ते कथितं देवि विधानं सरहस्यकं कोटियज्ञक
 तं पुण्यमस्यानुष्ठानमात्रतः इति भविष्योत्तरपुराणे हरितालिकाव्रतं अथोद्यापनं ॥ पार्वत्युवाच उद्याप
 नविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे ॥ महादेव उवाच ॥ उद्याप
 नविधिं वक्ष्ये येन सांगं फलं लभेत् प्राप्ते भाद्रपदे मासि तृतीयाहस्तसोमयुक् तस्यां रात्रौ प्रयत्नेन यथोक्तं सर्वमा
 चरेत् सर्वतोभद्रसंज्ञं वालिगतोभद्रमेव च कारयेद्विधिवद्देवि मंडलस्य प्रपूजनं तस्याग्रे स्थापयेत्कुंभं व्रणच्छिद्र
 विवर्जितं तस्योपरि न्यसेद्देवं पार्वत्या सहितं शिवं वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूर्ववत्पूजनं चरेत् ततः प्रभातसमये
 युग्मान्यष्टौ निमंत्रयेत् क्वचित्तु षोडशद्विजयुग्मांश्च पक्वान्नाद्यैश्च पूजयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि
 षोडशेत्युक्तं तच्छक्तपरतया ज्ञेयं आचार्यवरयेत्तत्र चतुर्भिर्ब्राह्मणैः सह स्थंडिलं तु प्रकर्त्तव्यं हस्तमात्रं मुशोभन
 ततो होमं प्रकुर्वीत घृतदूर्वासामितिलैः पृथक् पृथक् शतं कृत्वा मंत्रेण जातवेदसे पातयित्वा वसोधारां पुनः पूजन
 माचरेत् नमः प्रणतपालाय नमः कैलासवासिने नमो वेदांतवेद्याय उमादेहाद्विधारिणे उत्पत्तिस्थितिं स
 हारकत्रेनेत्रेन मोऽस्तुते येन कामेन मे देव पूजितश्चोमया सह व्रतं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादाज्जगद्गुरो इति स्तु
 त्वा महादेवं प्रणिपत्य पुनः पुनः गोभूहिरण्यदानानि वस्त्रदानान्यनेकशः सहिरण्यं सवस्त्रं च तेभ्यो दद्याच्च भ

ब्र० र०
भाद्रप०
४६

कितः उमामहेश्वरोदेवः प्रीयतामैनमोनमः ततः कुर्यात्स्वयं देविवधुभिः सहभोजनं सर्वान्कामा
नवप्रोतिसौभाग्यं लभते ध्रुवं मृतवत्सा तु यानारी पुत्रं प्राप्य चिरायुषं न पुनर्गर्भमायाति सा गौर्या सहलीयते ॥ इति
स्कंदपुराणे उमामहेश्वरसंवादे सोद्यापनहारितालिकाव्रतकथा संपूर्णा ॥ अथोद्यापनं पार्वत्युवाच उद्यापनविधिं
ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे ईश्वर उवाच ॥ उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतराजस्य शो
भनं यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं हि व्रतं भवेत् चतुःस्तंभं चतुर्द्वारं कदलीस्तंभमंडितं घंटिकाचामरयुतं कमलैरु
पशोभितं चंदनागुरुकर्पूरैर्लेपितं धूपितं शुभं मध्ये वितानं वध्नीयात् पंचवर्णैरलंकृतं तन्मध्ये कारयेत् पद्मं पं
चवर्णैः सुशोभनैः तस्योपरि न्यसेद्ब्रीहिनिद्रोणेन परिसंमितान् सौवर्णराजतंताम्रं कलशं विन्यसेद्बुधः पंचर
त्नानि निक्षिप्य सर्वौषधिसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णराजतं हिवा वृषारूढं महादेवं रजतेन विनिर्मितं
सर्वावयवसंयुक्तां गौरिं हेम्ना विनिर्मितां पूजयेत्तत्र गंधाद्यैः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः रात्रौ जागरणं कुर्यात्कथा
वाचनपूर्वकं ततः प्रभाते विमले कृत्वा स्नानादिकर्म च पूर्ववच्चार्चयेद्देवं पश्चाद्दोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधा
नेन कृत्वाग्निं स्थापयेत्ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपुरः सरं तिलांश्च यवसंमिश्रानाज्येन च परिप्लुतान् जु
हुयाद्घोरमंत्रेण गौरिमंत्रेण मंत्रवित् अष्टोरशतं वापि अष्टाविंशतिरेव वा एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत्
सुवर्णरत्नवासोभिर्गोचदद्याद्यथाविधि शय्यां सोपस्करां दद्यादाचार्याय प्रयत्नतः षोडशद्विजयुग्मांश्च पक्वान्नाद्यै
श्च भोजयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणिवंशपात्राणि षोडश दातव्यानि प्रयत्नेन न ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो
विप्रवर्येभ्यो दक्षिणां च प्रयत्नतः भूयसीं परयाभक्त्या प्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीं च सर्वं कुर्यादतंद्रितः वं
धुभिः सह भुंजीत नियतश्च परेऽहनि एव याकुरुते नारी व्रतराजं सुमध्यमे सौभाग्यमतुलं तस्याः सप्तजन्मनसं शयः

इति श्रीभविष्योत्तरेहरितालेकाव्रतोद्यापनम् ॥ अस्यमेवतृतीयायांकोटीश्वरीव्रतं ॥ मदनरत्ने रंभोवाच
 देवलोकेमहादेविगणिकाःसौर्यसंयुताः मर्त्यलोकेतथासर्वाःस्त्रियः सौभाग्यगर्विताः कथंभाग्यंचभो
 गांश्चलभंतेपरमेश्वरि ॥ पार्वत्युवाच ॥ शृणुभद्रेपरंगुह्यंसर्वकामफलप्रदं दुर्भगाणांचनारीणांसौ
 भाग्यकरणंपरं लक्षेश्वरीतिविरुयातंततः कोटीश्वरीव्रतं तृतीयाशुक्लपक्षेतुमासिभाद्रपदेभवेत् तस्या
 व्रतंतुसंग्राह्यावद्वर्षचतुष्टयं उपवासेनकर्तव्यंवर्षेवर्षेतुसुंदरं अखंडानांतंडुलानांवातिलानांसुलोचने लक्षमेकविवि
 द्याथक्षिपेत्पयसिशोभने क्षीरसंमिश्रितैः कार्यादेव्यामूर्तिः सुलोचना कृत्वातुपुष्पप्राकारंफलपुष्प
 सुमंडितं संस्थाप्यपार्वतीदेवीपूजयेद्भक्तिसंयुतः पूजयेद्विविधैः पुष्पैः कुंकुमागुरुचंदनैः गंधैः पु
 ष्पैश्चधूपैश्चनैवेद्यैर्विविधैस्तथा वस्त्रेणचैवरक्तेनपूजयेत्परमेश्वरीं उमादेविनमस्तुभ्यंकात्यायनिनमोस्तुते न
 मः शर्वाणिरुद्राणिअपर्णेशंकरप्रिये सर्वभूतहितेदेवित्राहिसंसारसागरात् ॥ अत्रपूजामंत्रः ॥ न
 मोलक्षेश्वरीदेविकोटीश्वरिनमोस्तुते गृहाणार्घ्यमयादत्तंशंकरेणसमंमम इत्यर्घ्यमंत्रः ॥ पुराव्रतमिदंभ
 द्रेइंद्राण्यायकृतंशुभम् विंध्यावल्याचसावित्र्याअरुंधत्याकृतंपुरा दमयंत्याचरोहिण्याकृतंव्रतवरंशुभं गौरि
 णीर्भोजयेच्छक्त्याइंद्राण्येवंसुदीक्षिता गौरिणीसुवासिनी एवंविधिविधानेनकरोतिनियतंव्रतं नतस्याः
 स्याच्चदारिद्र्यंनचैवेष्टवियोजनं अष्टपुत्राभवेन्नारीभर्तारंचगुणाधिकं सुरूपंगुणिनंकांतंपंडितंप्रियदर्शनं ई
 श्वरंचैवराजानंलभेद्दीर्घायुषंप्रियं दातारंचैवभोक्तारंसमस्तजनवल्लभं सुशीलंधार्मिकंशूरंचंद्रवत्प्रियदर्शनं सु
 रूपासुभगाचैवसदापत्युः प्रियाभवेत् सदपत्यावरारोहाकुरुतेराज्यमुत्तमं अंतकालेसमंतेनरमतेत्रिदिवे
 तथा षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिवर्षशतानिवा इदंकृत्वापुरेन्द्राणीइंद्रंलेभेपतिंप्रियं रोहिणीपतिमालेभेचंद्रंव्रत

ब्र० र०
भाद्रप०
४६

निषेवणात् संज्ञादेवीस्वभर्तारमादित्यंप्राप्यसत्पातिं इदंतेकथितंभद्रेव्रतंकोटीश्वरीभवं लक्षेश्वरीतिवि
रूपांतकुरुंभेयथोदितं ॥ इतिकोटीश्वरीलक्षेश्वरीव्रतम् ॥ ॥ ॥ अथास्यास्तृतीयायाः संक्षि
प्तमुद्यापनमुच्यते तिथ्याद्युल्लिरुयममसकलपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मसौभाग्यवृद्धिभर्तृवियोगराहित्यादिभोग
प्राप्तिद्वाराउमामहेश्वरप्रीत्यर्थंयथाकालाचरितहरितालिकाव्रतोद्यापनंकरिष्ये आचार्यैवत्वा उक्तविधिनालिंग
तोभद्रेद्रोणपरिमितव्रीहिरुथकलशेराजतंशिवंहैमिगौरीपुरतोराजतंवृषभमुक्तमंत्रैः प्रतिष्ठाप्य संपूजयेत् तत्र
मंत्रः मंदारमालाकुलितालकायैकपालमालांकितशेखराय दिव्यांवरायैचदिगंवरायनमः शिवायैचनमः
शिवाय इत्यावाहनादिषोडशोपचारैः पूर्ववत्संपूज्य प्रार्थयेत् नमः शिवायसोमायपंचवक्त्रायशूलिने नं
दिभृंगीमहाकालगणयुक्तायशंभवे शिवायैहरकांतायैप्रकृत्यैसृष्टिहेतवे नमस्तेरुद्ररूपिण्यैजगद्धात्र्यैनमोनमः
येनकामेनदेवित्वंपूजितासिहरप्रिये संपूर्णकुरुमेकामंसौभाग्यंचप्रयच्छमे ततः सुवासिनीःपूज्यरात्रितांनि
यतानयेत् प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अधानं उमामहेश्वरंचगौरीमिमायोतिमंत्रः गौरीमि
मायसलिलानित्यैकपदी द्विपदीसाचतुष्पदी अष्टापदीनवपदीबभूवासहस्राक्षरायद्वमेव्योमन् त्र्यंबकंयजा
महइतिमंत्रः त्र्यंबकंयजामहेसुगंधिंपुष्टिर्वर्द्धनं ऊर्वारुकमिवबंधनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् मंत्राभ्यांप्रतिमां
च प्रतिद्रव्यंअष्टोत्तरशतसंख्याकाभिस्तिलयवसाज्याहुतिभिर्यक्ष्ये ब्रह्मादिदेवताः परिवारदेवताश्च एकैकया
ज्याहुत्यायक्ष्येएवंहोमंसमाप्य ततः संपूजितायाचार्यायगांदत्वा षोडशाष्टौवायुग्मा निसंपूज्य सौभाग्यद्र
व्यवस्त्रदक्षिणायुतानिसशूर्पाणिवायनानिदद्यात् तत्रमंत्रः सौभाग्यारोग्यकामानांसर्वसंपत्समृद्धये गौ
रीगौरीशतुष्टयर्थंवायनंतुददाम्यहं इतिसंक्षिप्तहरितालिकाव्रतोद्यापनम् ॥ अथात्रैवहस्तगौरीव्रतं ॥ सूतउवाच

कुल्यांसुखोपविष्टायां हस्तिनापुरमुत्तमं मानितायां नरेन्द्रैश्चतनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्ना
 जगामाथ माधवः अभिनंद्य सुखासीनं देवदेवं जनार्दनं उवाच कुंती सानेदाह्यप्रगल्भमिदं वचः ॥ कुंत्युवाच धन्य
 स्मि कृतकृत्यास्मि सनाथास्मि परंतप साहं संभावितायास्मि त्वया सर्वजगद्गुरो यदि मे सुप्रसन्नो सितदा चक्षत्रं तं वि
 भो यदि धाय सुखं राज्ञ्यं प्राप्नुयां तनयैः सह कृष्ण उवाच कुंतिते कथयिष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सुखं सता
 नं धनधान्यसमान्वितं विधूतदुष्कृतापुण्यासपुत्राशयमाप्स्यासि हस्तगौरी व्रतं भद्रे कुरुष्व शुचिमानसा कुं
 त्युवाच यच्चोक्तं तु व्रतं नाथ विधानं तस्य कीदृशं केन पूर्वकृतं देव तन्मे ब्रूहि जनार्दन ॥ कृष्ण उवाच कैलासशि
 खरे देवी हस्तस्थे च दिवाकरे दिवा प्रसुप्ता सा गौरी हरसन्निधिमानसा सा सुप्ता देवदेवेशं स्वप्ने शंभुं ददर्श ह अर्द्धदेहं
 वृषाद्विस्थमर्धचंद्रकलाधरं उत्थाय सह सा गौरी प्रोवाच शंकरं प्रति किमिदं तन्ममाचक्ष्व तप्यते मानसं मम ॥ ई
 श्वर उवाच देवि पूर्वे निषिद्धा सि हस्तः ऋक्षगते रवौ न रुवत्तव्यं दिवा तत्र तस्य दं विहितं फलं शृणु देवि त्वया येन
 खंडितो हं विलोकितः त्वयारब्धं व्रतं देवि मदाराधनकाम्यया अपूर्णोऽस्मि न्न सन्नोऽस्मि न त्वया च समुज्झितं
 अपूर्णं व्रतचारेण दृष्टोऽहं तादृशस्त्वया तत्कुरुष्व धुना देवि हस्तगौरी व्रतं शुभम् पार्वत्युवाच ॥ आदिश्यतां व्रतं ना
 थ विधानेन महेश्वर आरंभोऽस्य कदा कार्यः को विधिः कस्य पूजनम् ॥ ईश्वर उवाच मंडपे स्थापनं कुर्यात्सर्वा
 लंकारभूषिते अन्वहं कांचनैः पुष्पैः फलमुक्ता न्वितैः शुभैः नैवेद्यैः पंचखाद्यैश्च शृणु यात्प्रत्यहं
 कथां दिने चतुर्दशे प्राप्ते स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पूजयेच्च सुवर्णस्य पुष्पैश्चान्यैः सुगंधिभिः चंदनैर्धूपदीपै
 श्च तांबूलैश्च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरीं हरहरं वसंयुतां दक्षिणां च ततो दत्त्वा नत्वा देवीं विसर्जयेत् व्रतं स
 माचरेद्देविया वद्वर्षं त्रयोदशं स्वर्णभाजनगौर्यादिप्रातिवर्षं विसर्जयेत् ततश्चतुर्दशे वर्षे तदुद्यापनमाचरेत् सं

ब्र० र०
भद्रप०
४८

स्थाय्यगणपंगौरीकांचनीकांचनेगजे पूर्वोक्तविधिना पूज्यवासराणि त्रयोदश चतुर्दशेथदिवसे संजाते प्रातरु
स्थिता कृतोपवासनियमागजंगौरीं प्रपूजयेत् पक्वान्नस्वर्णपात्रेषु त्रयोदशसु निक्षिपेत् स्त्रीभ्यश्च कंचुकीर्दं
त्वाभोजयित्वा विसर्जयेत् एवमेव विव्रतं कृत्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् अशकौ तु सदाकार्या प्रतिमा मृत्तिका मयी
पात्राणि वैष्णवान्येव पीतपुष्पाणि वै शहि ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ततश्च क्रेत्रतंगौरीप्राप्ता सा वांछितं फलं त्वन
प्येतद्भ्रतं कुंतिकुरु श्रद्धा समन्विता अथ भक्त्या व्रतं कुंती स विधानं तदाऽकरोत् गौरीचापितच्छ्रुत्वा व्रतं च क्रेयया वि
धिं तुष्टा च भक्तिभावेन पुष्टा गौरी ततोऽब्रवीत् ॥ पार्वत्युवाच ॥ कुंति ते परितुष्टास्मि नरं वरय सुव्रते ॥ कुंत्युवाच
देहि मे सर्वं संपत्तिं सर्वं सौख्यं सदा दयं प्रयच्छ मम पुत्राणां महद्राज्यमनामयम् व्रतनेतत्तु यः कुर्यात्तत्र लोक न वा
प्स्यति न दारिद्र्यं न वैधव्यं न शोको नापि दुष्कृतं कृच्छ्रं नोपहतं देविकदाचित्संभवेदिह तथेत्पुनस्ततो देवी तत्रै
वांतरधीयत एतद्भ्रतं सकलदुःखविनाशहेतुः सौभाग्यराज्यफलभावनया चरंति या योषितः सुखमन
तमिहापि पूज्या गौरी पतिं पतिरतास्तु ततं लभते ॥ इति भविष्योत्तरोक्तमाद्रपदशुक्लतृतीयायां हस्तगौरीव्रतसनाप्तम्
अस्योद्यापनं हरितालिकाव्रतोद्यपनवद्भेद्यं विशेषश्चात्र गौरीहरगणेशपूजा त्रयोदशविधवायनदानम् ॥
तिथ्यादिसंकीर्त्यं सकलदुःखदुःस्वप्ननाशसौभाग्यसुखावाप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रेत्यर्थं त्रयोदशवर्षां चरित्त
हस्तगौरीव्रतपूर्णता सिद्धये तदुद्यापनं करिष्ये इति तत्रार्थं कृत्वा लिंगतो भद्रे उक्तप्रकारेण कलशे कांचनगजे गौरीं ह
रंगणेशं च सुवर्णपुष्पादिना तत्तन्मंत्रैः संपूज्य सुवासिनीः पूज्य रात्रिं निनयेत् प्रतराचार्यं आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा
दध्यात् गौरीं हरंगणेशं च गौरीमिमायेति गौरीं तत्पुरुषाय विद्महे इति हरं गणानां त्वेति गणपतिं प्रत्येक
मष्टोत्तरशततिलाज्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्याहुत्या यक्ष्ये शेषेण सिद्धकृतमित्यादि होमं समाप्य वायनां

त्रयोदशविधत्रयोदशसंख्याकपक्वान्नपूरितं सौवर्णेवेणवे वा पात्रिकृत्वा त्रयोदश दंपतीः सुवासिनीर्वा संपू-
 ज्यदद्यात् तत्रमंत्रः पक्वान्नपूरितंविप्रव्रतसंपूर्तिहेतवे वायनंतेप्रयच्छामिगौरीगौरीशतुष्टये तत्रआचार्यायगांशय्या
 दिकंचदद्यादितिहस्तगौरीव्रतोद्यापनम् ॥ ॥ ॥
 अस्यमेवभाद्रशुक्लतृतीयायांभाविष्योत्तरोक्तहरिकालीव्रतम् ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच भगवन्हरिकालीतिकादे-
 वीप्रोच्यतेभुवि आर्द्रधान्यस्थिताकस्मात्पूज्यतेस्त्रीजनेनसा पूजिताकिंददातीहसर्वमेवब्रह्मेश्वर ॥ श्रीकृ-
 ण्णउवाच पार्थपौगाणिकींदिव्यामत्तः शृणुकथामिमां आसीदक्षस्यदुहिताकालीनास्त्रीतुकन्यका वर्णे-
 नापिचसाकृष्णानवनीलोत्पलप्रभा त्र्यवकायचसादत्तामहादेवायशूलिने विवाहिताविधानेनशंखतूर्यनिना-
 दिना यज्ञयात्रागतैर्देवैर्ब्राह्मणानांचनिः स्वनैः निवर्तितेविवाहेतुकाल्यासाधित्रिलोचनः क्रीडतेविविधैःकामै-
 र्मनसः प्रीतिवर्धनैः अथदेवसमाजेतुकदाचिद्वृषभध्वजः आस्थानमंडपेरम्येआस्तेविष्णुसहायवान् त-
 त्रस्थश्चाक्रयामासनर्मणात्रिपुरांतकः कालीनीलोत्पलश्यामांगणमातृगणान्वितां एह्येहित्वमितःकालिभिन्नकृ-
 ण्णांजनप्रभे कालमप्यतिसौन्दर्यात्तवरूपंममाप्रियं इत्येवमुक्तासदेवीब्रीडिताकद्वानसा निःश्वासोच्छा-
 सताम्रक्षीवाष्पगद्गदयागिरा रुरोदसस्वरंवालाप्रोवाचस्फुरिताधरा किंदेवनाम्नायागौरीसागौरीत्यभिधी-
 यते यस्मान्ममोपमादत्ताभिन्नकृष्णांजनप्रभो समाजेदेवसंघानांवासुदेवस्यसन्निधौ तस्माद्देहमिमंकृष्णं
 जुहोमिज्वालितेऽनले इत्युक्तावार्यमाणापिहरिकालीरुषान्विता मुमोचहरितांछायाकांतिहरितशाद्वले चिक्षे-
 पदेहंरोषेणज्वालितेहव्यवाहने पुनः पर्वतराजस्यगृहेगौरीबभूवसा महादेवस्यदेहार्धेस्थितासंपूज्य-
 तेसुरैः यामुक्ताशाद्वलेदेव्याकालकांतिः स्वदेहजा साबभूवमहावीर्यादेवीकात्यायनीपुनः तयाकृतानि

ब्र०२०
भाद्रप०
४९

भूषाणि देवकार्याणि पांडव तुष्टैर्देवगणैर्दत्तो वरस्तस्यैशुण्डमे येत्वांशादलसंस्थां वैकालीति वरदायिनीं पूज
यिष्यन्ति पुरुषानार्यो वापि विशेषतः सर्वपापविनिर्मुक्ताः सुखसौभाग्यगर्विताः चिरायुषो भविष्यन्ति भर्तृपु
त्रसमन्विताः एव सा हरिकालीति गौरी साम्ये व्यवस्थिता ॥ श्रीकृष्ण उवाच शुक्लभाद्रपदस्यैव तृतीयायां
समाचरेत् सप्तधान्यैस्तु वैरूढैः कृत्वा हरितशादलैः खर्जूरैर्नारिकेलैश्च फलैश्च मधुरैस्तथा मातुलुंगकुसुं
भैश्च धान्यकैर्जीरकैस्तथा गन्धैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्नैवेद्यैर्मोदकादिभिः प्रीणयित्वा समाच्छाद्य पद्मरागेण भास्वता
घंटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथानकैः पूजनीयामहाराजमंत्रेणानेन भक्तिः हरिनाम्निसमुत्पन्ने हरि
कालिहरिप्रिये सर्वदा शस्यमूर्तिस्थे प्रणतार्त्तिहरे नमः इत्थं संपूज्यतां देवीं दद्याद्विप्राय दक्षिणां कृत्वा जागर
णं रात्रौ प्रभातौ किंचिदुद्धते रवौ सुवासिनीभिश्च सानेया तु जलाशये ततो जलाशये रम्ये मंत्रेणैव विस
र्जयेत् अर्चिता सिमया भक्त्या गच्छ देवि सुरालयं मम दौर्भाग्यनाशाय पुनरागमनाय च एवं यः पांडवश्च
षट्हरिकालीव्रतं चरेत् प्रतिवर्षं विधानेन नारी वा भक्तितत्परा चीर्त्वा यत्फलमाप्नोति तदन्येन न चाप्यते मर्त्य
लोके चिरं जीवेत् सर्वकामैः सुपूजिता पुत्रपौत्रसुहृन्मित्रनप्तृदोहित्रसंकुले सा ग्रंथं वर्षशतं जीवेद्भोगान्भुक्त्वा
महीतले ततोऽवसाने देहस्य शिवलोके महीयते वीरभद्रमहाकालनंदीश्वरविनायकाः सर्वे प्रसादसुमुखा भ
वंति व्रतयोगतः संपूज्य सूर्पगतसुप्तविरूढसस्यां देवीं हिमाद्रितनयां हरिकालिकाख्यां नैवेद्यजागरसमुद्धत
गीतवाद्यैः संप्राप्नुवन्ति मनुजाः सुचिरं सुखानि ॥ इति भविष्योत्तरोक्तं हरिकालीव्रतम् ॥ ॥ अथ
भाद्रशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिविनायकव्रतम् ॥ हेमाद्रौ स्कांदे तच्च मध्याह्ने व्यापिन्यां कार्यं प्रातः शुक्ल
तिलैः स्नातो मध्याह्ने पूजयेत्तृपेति गणपतिकल्पे तत्रैव पूजाविधानात् दिनद्वये तद्वाप्ता वव्याप्तौ वा पूर्वा अ
न्यथापरा चतुर्थी गणनायस्य मातृविद्याप्रशस्यते मध्याह्ने व्यापिनी सा च परतश्चेत्परेऽहनीति वृहस्पत्युक्तेः इयं च

रविभौमयोरतिप्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थीयाभौमेनार्केणवायुता महतीत्यत्राविघ्नेशमर्चयित्वेष्टमाप्नुयादिति वारा
 होक्तेः अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य जयपुत्रादिकामः स्त्रीसुतसौभाग्यादिकामः सिद्धिविनायकव्रते तत्पू
 जनमहं करिष्ये इति संकल्पः ॥ षोडशोपचारैः पूजां कुर्यात् ॥ तत्र ध्यानं ॥ एकदंतं शूर्पकर्णं गजवक्रं चतुर्भुजं
 पाशांकुशधरदेवं ध्यायेत् सिद्धिविनायकं ध्यायेद्भजनने देवं तत्तत्कांचनसन्निभं चतुर्भुजं महाकायं सर्वाभरणभूषितं दंताक्ष
 मालापरशुपूर्णमोदकधारिणं मोदकासक्तशुंडाग्रमेकदंतं विनायकम् इति ध्यानं आवाहयामि विघ्नेशसुरराजा चि
 तेश्वर अनाथनाथ सर्वज्ञ पूजार्थं गणनायक सहस्रशीर्षेत्यादि पुरुषसूक्तमंत्रैः सर्वोपचारपूजा सहस्रशीर्षेत्या
 वाहनं विचित्ररत्नखचितं दिव्यास्तरणसंयुतं स्वर्णसिंहासनं चारुगृह्णीष्वसुरपूजित इत्यासनं ॥ गणाध्या
 क्षनमस्तेऽस्तु गृहाण करुणाकर अर्धचक्रफलसंयुक्तं गंधमालयाक्षतैर्युतं इत्यर्घ्यं सर्वतीर्थसमुद्भूतं पाद्यं गंधादि
 भिर्युतं विघ्नराजगृहाणेदं भगवन्भक्तवत्सल इति पाद्यं दध्याज्यमधुसंयुक्तं मधुपर्कं मया हतं गृहाण सर्वलोकेश
 गणनाथ नमोऽस्तुते मधुपर्कं विनायक नमस्तुभ्यं त्रिदशैरभिवंदित गंगोदकेन देवेश कुरुष्व आचमनं प्रभो इत्याच
 मनं ॥ स्नानं पंचामृतं दिव्यं सर्वतीर्थोद्भूतं मया गंधतोयैरुमापुत्रगृह्णीष्वभिष्टदायक स्नानं रक्तवस्त्रद्वयं देवदे
 वांगसदृशं प्रभो सर्वप्रदं गृहाणेदं लंबोदरहरात्मज वस्त्रं राजतंत्रहसूत्रं च कांचनं चोत्तरीयकं गृहाण चारुसर्व
 ज्ञभक्तानां भक्तवत्सल यज्ञोपवितिम् नानाविधानि दिव्यनिनानारत्नोज्ज्वलानि च भूषणानि गृहाणेशा पार्वतीप्रि
 यनंदन आभरणं गंधगृहाण भगवन्सर्वगंधं समन्वितं गणाध्यक्ष नमस्तेऽस्तु भक्ताभीष्टफलप्रदं गंधं अक्षतान्ध
 वलान्देवगृहाण द्विरदानं अनाथनाथ सर्वज्ञगीर्वाणसुरपूजित अक्षताः सुगंधीनि च पुष्पाणि जातीकुंदमुखा
 न्यपि विविधानि च पत्राणि गृहाण गणनायक पुष्पाणि अथांगपूजा गणेशाय नमः पादौ पूजयामि १ विघ्नराजाय

ब्र०२०
भद्रप०
५०

नमः जानुनीपू - २ आखुवाहनायनमः ऊरूपू. ३ हेरवाय- कटिपू- ४ कामारिसूनवे- नाभि- पू-
५ लंबोदराय- उदरपू. ६ गौरीसुताय- स्तनीपू. ७ गणनायकाय- हृदयपू- ८ स्थूलकंठाय- कंठपू- ९
स्कंदाग्रजाय- स्कंधौपू - १० पाशहस्ताय- हस्तौपू. ११ गजवक्राय- मुखपू. १२ विघ्नहर्त्रेन- लला
ट- पू- १३ सर्वेश्वराय- शिरः पू, १४ गणाधिपायनमः सर्वांगपूजयामि १५ अथपत्रिकापूजा
सुमुखायकाकमाचीपत्रंसमर्पयामि- १ गणाधिपायभृगराजंस. २ उमापुत्रायविल्वपत्रंस. ३ गजान
नायदूर्वापत्रंस. ४ लंबोदरायवदरीपत्रंस- ५ हरसूनवेधतूरपत्रंस ६ गजकर्णायतुलसीदलंस- ७
वक्रतुंडायशमीपत्रंस. ८ गुहाग्रजायअपामार्गपत्रंस. ९ एकदंतायवृहतीपत्रंस. १० विकटायमधुपत्रं
स. ११ विनायकायअश्वमेधपत्रंस. १२ कपिलाय. अर्कपत्रंस- १३ गजदंतायअर्जुनपत्रंस- १४
विघ्नराजायविष्णुक्रांतपत्रंस- १५ वटवेदाडिमीपत्रंस- १६ सुराग्रगणायदेवदारुपत्रंस- १७ भा
लचंद्रायमरुपत्रंस १८ हेरवायसिंदूरपत्रंस. १९ चतुर्भुजायजातीपत्रंस. २० सर्वेश्वरायअगस्तिप
त्रंस- २१ इत्येकविंशतिनामभिरेकविंशतिपत्रिकापूजा ॥ ॥ कुमारगुरवेतुभ्यंपूजयामिप्रयत्नतः दू
र्वायुग्मं गृहीत्वातुगंधपुष्पाक्षतैर्युतं एकैकेनतुनास्नातुदत्तैकं सर्वनामभिः अथैकविंशतिगृह्यमोदकान्घृतपाचितान्
स्थापयित्वागणाध्यक्षसमीपेकुरुनंदन दशविप्रायदातव्याः स्वयंचाद्यात्तथादश एकंगणाधिपेदद्यात्सनैवेद्यं
नृपोत्तम जातरूपमयंदेवंब्राह्मणायनिवेदयेत् कृत्वानौमित्तिकं कर्मपूजयेदिष्टदेवतां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चा
त्तुभुंजीयात्तैलवर्जितं विनायकस्यप्रतिमांवस्त्रयुग्मसमन्वितां दद्याद्विप्रायविदुषेसर्वविघ्नोपशान्तये एवंक
तेधर्मराजविघ्ननाथस्यपूजने विजयस्तेभवेन्नूनं सत्यं सत्यं मयोदितं वैष्णवाद्यासुदीक्षासुआदौ पूज्योगणाधिपः

तस्मिन्संपूजिते विष्णुरेशो माचतथारमा हव्यवाहमुखा देवाः पूजिताः स्युर्न संशयः चंडिकायामातृग
 णाः परितुष्टा भवन्ति च तस्मिन्संपूजिते विप्राभक्त्या सिद्धिविनायके यद्दंष्ट्रां पुयान्नित्यं श्रावयेद्वासमाहितः
 सिद्ध्यति सर्वकार्याणि सिद्धिदस्य प्रसादतः ॥ इति सिद्धिविनायकव्रतपूजा ॥ ॥ एवमेवोक्तं नारदीयेऽ
 पि ॥ ॥ अथ शुक्लचतुर्थी तु सिद्धिविनायकव्रतं आवाहनादिभिः सर्वैरुपचारैः समर्चयेत् एकाग्रमानसो भूत्वा
 ध्यायेत् सिद्धिविनायकं पाशांकुशधरं देवं तत्तत्कांचनसन्निभं एकविंशतिपत्राणि चैकविंशतिनामभिः समर्पयेद्भ
 क्तियुतस्तां नानामानि मेशृणु सुमुखाय का क मार्चि गणाधीशाय भृंगजं उमापुत्राय विल्वस्य दूर्वा गजमुखाय
 तु लंबोदराय वदरीधतूरं हरसूनवे सूर्पकर्णाय तुलसीवक्रतुंडाय वैशमीं गुहाग्रजाया पामार्गमेकदंताय वार्हतं वि
 कटाय शंभुपत्रं कपिलायार्कपत्रं गजदंतायार्जुनं च विष्णुक्रांता विघ्नराजके वटवेदाडिभीपत्रं सुराग्र एषे सुरद्रुजं
 मरुपत्रं भालचंद्रे प्रदद्याद्भक्तिभावतः हेरवाय च सिंदूरं जार्तीपत्रं चतुर्भुजे सर्वेश्वरेऽगास्तिपत्रं दद्यात्प्रीतिविवर्धनं
 विंशतिरेव भवन्ति नामानि विनायकेति नाम पूर्वोक्तज्ञेयं दूर्वायुग्मं ततो गृह्यगंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजां निवेदयेद्भक्ति
 युतो मोदकपंचकं आचमय्य नमस्कृत्य संप्रार्थ्य च विसर्जयेत् विनायकस्य प्रतिमां ह्रीं सोपस्करां मुने निवेदये
 च्च गुरवे द्विजोभ्यो दाक्षिणां ददेत् एवं कृत्वाऽर्चनं भक्त्या पंचवर्षाणि नारद उवाच प्यलभते कामानैहिकान् मुष्मिकान्
 शुभान् इति हे राट् ॥ भविष्योत्तरे च मासि भाद्रपदे यान्या शिवलोके प्रपूजिता तस्यां स्नानं तथा दानमुपवा
 सोर्चनं तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादादिति नो नृप चतुर्थीत्यनुषंगः ॥ अत्रैव रात्रौ चंद्रं न पश्येत् तस्य दर्शनेन मि
 थ्याभिशापप्राप्तिर्भवति तदा हापरार्के मार्कण्डेयः भाद्रमासि सिते पक्षे चतुर्थी स्वातियोगिनी मिथ्याभिशापं कुरुते दृष्ट
 चंद्रानसंशयः पराशरोऽपि कन्यादित्ये चतुर्थी तु शुक्ले चंद्रस्य दर्शनं मिथ्याभिदूषणं कुर्याद्रात्रौ पश्येन्न तं सदा

ब्र० र०
भाद्रप०
५१

पंचाननगतेभानौपक्षयोः रुभयोरपि चतुर्थ्यामुदितः सोमोनेक्षितव्यः कदाचनेति तेनचतुर्थीनपश्येदित्यर्थः प्रधान
क्रियान्वयलाभात् तेनचतुर्थ्यामुदितस्यपंचम्यांननिषेधः अत्ररात्रिशब्दग्रहणादिवचंद्रदर्शनेननिषेधइति यत्तुके
नचिदुक्तंरात्रिशब्दोऽहोरात्रपरइतितन्मृग्यंएतादृशार्थप्रतिपादकवचनस्यमहानिवंधेष्वदृष्टत्वात् कदाचित्प्रमादा
दृष्ट्वाविष्णुपुराणोक्तंश्लोकंपठेत् तथाचपुराणांतरेततश्चतुर्थ्यांरात्र्यांयः प्रमादाद्दीक्ष्यमानवः पठेत्पौराणिकंवाक्यं
प्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुख इतिनिर्णयामृते ब्रह्मपुराणेतु चंद्रदर्शनेविशेषउक्तः वासुदेवोभिशतस्तुनिशाकरम
रीचिषु स्थितश्चतुर्थ्यामाद्यायांमनुष्याणांपतिश्चसः ततश्चतुर्थ्यांचंद्रंतुप्रयत्नाद्दीक्ष्यमानवः पठेत्पौराणि
कंवाक्यंप्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुखः तद्वोषशांतयेसिंहः प्रसेनइतिवैपठेत् सिंहः प्रसेनमवधीत्सिंहोजांवव
ताहतः सुकुमारकमारोदीस्तवह्येपस्यमंतकइति सिंहः प्रसेनमितिमंत्रेणामिमंत्रितं जलंपेयं स्य
मंतकोपाख्यानंचश्रोतव्यमाचारादितिस्मार्त्ता इतिकृत्यरत्नावल्यां ॥ ॥ अथस्यमंतकोपाख्यानम् ॥ नंदि
केश्वरउवाच ॥ शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्ब्रतंगाणेश्वरंशुभं चतुर्थ्यांशुक्लपक्षस्यसदाकार्यंप्रयत्नतः सन
त्कुमारयोगीन्द्रयदीच्छच्छुभमात्मनः नारीवापुरुषोवापियः कुर्याद्भूतमुत्तमं मोचयित्वाशुसंकष्टाद्विभ्रद्रव्रति
नंतरं अपवादहरंचैवसर्वाविघ्ननिवारणं कांतारेविषमेचैवात्रिपुलोकेषुविश्रुतं अतो नविद्यतेचान्यत्सर्वसंकष्ट
नाशनम् ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ केनचादौपुराचीर्णमर्त्यलोकेकथंगतं एतत्समस्तविस्तार्यब्रूहिगाणेश्वरंब्र
तं ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ चक्रेब्रतंजगन्नाथोवासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टंनारदेनैववृथालाञ्छनशांतये ॥ स
नत्कुमारउवाच ॥ षड्गुणैश्वर्यसंपन्नः सृष्टिसंहारकारकः वासुदेवोजगद्व्यापीप्राप्तवान्लाञ्छनंकथं एतदा
श्चर्यमाख्यानंब्रूहित्वंनंदिकेश्वर नंदिकेश्वरउवाच ॥ भुवोभारावतारार्थंवासुदेवसुताबुभौ रामकृष्णौसमुत्तौ

णौपन्ननाभहलायुधौ जरासंधभयात्कृष्णोद्धारिकांसमकल्पयत् विश्वकर्माणमाहूयपुरींहाटकनिर्भेतां तत्र
 षोडशसाहस्रंस्त्रीणांचैवशताधिकं भुक्त्वा निम्ननोज्ञानितेषांमध्येप्यकल्पयत् यादवानांगुहास्तत्रषट्पंचाशच्च
 कोटयः अन्येचवहवोलोकावसंतिविगतज्वराः यत्किंचित्त्रिषुलोकेषुसौंदर्यतत्रदृश्यते सत्राजितप्रसेनाख्यै
 पुत्राउग्रस्यविश्रुतौ अंभोधेस्तरिमासाद्यतन्मनस्कृतयाचसः सत्राजितस्तपस्तेपेसूर्यमुद्दिश्यदुद्धिमान् व्रतं
 निरशनंगृह्यसूर्यसंवद्धलोचनः ततः प्रसन्नोभगवान्सत्राजितपुरःस्थितः सत्राजितोपितुष्टावदृष्ट्वादेवादिवाकरम्
 तेजोराशेनमस्तुभ्यंनमस्तेसर्वतोमुख विश्वव्यापिन्नमस्तेऽस्तुनमस्तेविश्वरूपिणे काश्यपेयनमस्तेस्तुहरिद
 श्वनमोस्तुते ग्रहराजनमस्तेऽस्तुनमस्तेचंडरोचिषे वेदत्रयनमस्तेऽस्तुसर्वदेवनमोनमः प्रसीदपाहिदेवेशसं
 तुष्ट्यामांदिवाकर इत्थंसंस्तूयमानोऽसौदेवदेवोदिवाकरः स्निग्धगर्भारिमधुरंसत्राजितमुवाचह ॥ सूर्यउवाच
 वरं ब्रूहिप्रसन्नोस्मि यत्ते मनसि वर्तते सत्राजितमहाभागतुष्टो हंतवानिश्चयात् ॥ सत्राजितउवाच ॥ स्यमंतकम
 णिदेहियदितुष्टोसिभास्कर ददौ तस्य चतद्रत्नं स्वकंठादवतार्य सः ॥ सूर्यउवाच ॥ भाराष्टकं शातकुंभं स्रवते
 सौमहामणिः शुचिष्मता सदा धार्य रत्नमेतन्महोत्तमं सत्राजितक्षणेनैतदशुचिंहंतिमानव इत्युक्त्वा तर्द्धेदे
 वस्तंजोराशिर्दिवाकरः तत्कंठरत्नज्वलमानरूपः पुरींसकृष्णस्याविवेश सत्वरं दृष्ट्वा तु लोकामनसा दिवाक
 रं संचितयंतस्तिमिरास्तदृष्टयः समागतोयं हरिदश्वदीधितिर्जनार्दनं द्रष्टुमसंशयेन नायं सहस्रांशुरितीहलोकाः
 सत्राजितोयं माणिकंठभास्वान् ॥ स्यमंतकं महारत्नं दृष्ट्वा तत्कंठमंडले स्पृष्ट्वा च क्रजगन्नाथो नजहार मणितदा स
 त्राजितो जातभयो याचयिष्याति मां हरिः प्रसेनाददौ भ्रात्रा धर्योयं शुचिना त्वया एकदा कंठदेशे सौक्ष्मिण्वा तं म
 णिमुत्तमं मृगया क्रीडनार्थाय गतः कृष्णेन संयुतः अश्वारूढोऽशुचिश्चासौ हतः सिंहेन तत्क्षणात् रत्नमादा

ब्र० १०
भद्रप०
५२

यसिंहोपि गच्छन् जांबवताहतः नीत्वा स्वविवरे रत्नददौ पुत्राय जांबवान् पुरीं विवेश कृष्णोपि स्वकैः सर्वैः समावृतः
प्रसेनोद्यापि नायातिहतः कृष्णेनानिश्चितं मणिलोभेन हाकट्टं गंधवः पापिनाहतः द्वारिकावासिनः सर्वे
जना ऊचुः परस्परं वृथापवादसंतप्तः कृष्णोपि न गच्छन्तः सहैव तैर्गतो रण्यं दृष्ट्वा सिंहनिपातितं प्रसेनं वाहनयु-
तं तत्पदानुसरन् गतः ऋक्षेण निहतं सिंहं दृष्ट्वा कृष्णश्च ताद्विलं विवेश योजनशतमंधकारं स्वतैजसा निवारयन् ददर्श
ये प्रासादं वदभूमिकं कुमारं जांबवंतस्य दोलायाममित्युतिं मणिमालं वमाणं च ददर्श भगवान्हरिः रूपयौव-
नसंपन्नां कन्यां जांबवतीं पुनः दोलां दोलायमानां च ददर्श कमलक्षणः समहाविस्मयं चक्रे दृष्ट्वा तां चारुहासिनीं सिंह-
प्रसेनमवधीत् सिंहो जांबवताहतः सुकुमारकमारो दीस्तवह्ये पश्य मंतकः मदनज्वरदाहं तं दृष्ट्वा तं कमलक्षणं उ-
वाच ललितं वाक्यं गम्यतां गम्यतामिति रत्नं गृहीत्वा वेगेन यावच्छेते तु जांबवान् इत्याकर्ण्य हसन् शौरिः शंखं दध्मौ
प्रतापवान् आकर्ण्य सहसोत्थाय ऋक्षः संयुयुधेततः तयोर्युद्धमभूदधोरं हरि जांबवतोस्तदा द्वारिकावासिनः सर्वे
गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णो भाक्षितो वानिः संदिग्धा विचार्य च परलोकक्रियां चक्रुः परेतस्य च ते तदा ऊनवि-
शं दिनं यावद्वाहुप्रहरणो विभुः युयुधेतेन ऋक्षेण युद्धं कर्त्तुं पितोऽपितः जांबवान् प्राक्तनं स्मृत्वा दृष्ट्वा देवबलं महत् जा-
ंबवतुवाच अजेयोऽहं सुरैः सर्वैर्षक्षरक्षसदानवैः त्वया जितोऽहं देवे शदेव स्वमसिनिश्चितं जानेत्वा वैष्णवं ते जो-
नान्यथा बलमीदृशं इति प्रसाद्य देवं शंददौ माणिक्यमुत्तमं सुतां जांबवतीं चाथ भायार्थं वरवाणिनीं पाणिचग्राहया-
नासवा सुदेवं च जांबवान् मणिमादाय देवोऽपि जांबवत्या च संयुतः तद्वृत्तांतं समाचष्टे द्वारिकावासीनां ततः सत्राजितस्य
माणिक्यं दत्तवान्सदसिस्थितः मिथ्याभिशापसंशुद्धिं प्राप्तवान् मधुसूदनः सत्राजितोऽपि सत्रस्तः कृष्णाय प्रददौ
सुतां सत्यभामां महाबुद्धिर्ददौ सर्वगुणान्वितां शतधन्वा क्रूरमुखाया दवा दुष्टमानसः सत्राजितेन ते वैरं चक्रुः

रत्नमिलापिणः दुरात्मा शतधन्वापि गतेऽप्येऽपि कुत्रचित् सत्राजितं निहत्याशुनाणि जग्राह पापधीः कृष्णस्य पुर
 तः सत्पासमाचष्ट विचिष्टं अतर्ह्येव हिः कोपी कृष्णः कपटनायकः बलदेवपुरे वाक्यमुवाच वरणीधरः हत्वा स
 त्राजितं हत्वा मणिमादाय गच्छति निहत्य ततधन्वानं गृहीत्वा रत्नमावयोः मम योग्यं च तद्रत्नं भविष्यति न संशयः
 एतच्छ्रुत्वा भयत्रस्तः शतधन्वापि यादवः आहूया क्रूरनामानं मणिं प्रददौ च सः आरुह्य बडवां वेगाग्निं त
 दाक्षिणां दिशं रथस्थावनुगच्छतां तदारामजनार्दनौ शतये जनमत्रिणं नारदवातदा पलायमाने निहतः पदाति
 स्तुपदातिना अट्टवातत्रतद्रत्नं बलदेवपुरे वदत् तदा कर्णमहारुष्ट उवाच बलः कपटं त्वं सदा कृष्ण गपी
 लोभासु निश्चितं अर्थं स्वजने हंसिकस्त्वां वंधुः समाश्रयेत् अनेकशपथैः कृष्णो बलदेवं प्रसादयन् सोऽपि धि
 क्कृष्णमित्युक्तययौ वैदर्भमंडलं कृष्णोऽपि रथनारुह्य द्वारिकां प्रययौ पुनः तथैवे चुर्जनाः सर्वे न साधो यानयं हरिः नि
 प्कासितो रत्नलोभाज्जेषु धातावते वली तच्छ्रुत्वा दीनवदनः संतप्तो नैव भाति च वृथाभिशापसंतप्ते बभूव स जग
 त्पतिः अक्रूरोऽपि विनिर्गम्य तीर्थयात्रां निपाततः काशीं गत्वा सुखेनासाववसत् प्रभुमीश्वरं तोषमुद्रपादयते न द्रव्ये
 ण सौचवुद्धिमान् सुरालयगृहे शिवत्रैलोक्यं समकल्पयत् ननु भिक्षुनैरोगाईतयोनचवंचनं शुचिना धार्यते तत्र म
 णिः सूर्यस्य निश्चितं जानन्नपि स सर्वज्ञो मानुषं भावमाश्रितः लोकाचारं तथा मायामज्ञानं च समाश्रितः वंधुभिरप्यमुत्प
 न्नं सांछनं समुपस्थितं वृथापवादबहुलं जायमानं कथसहे इति चितानुरं कृष्णं नारदः समुपस्थितः गृहीत्वा त
 त्कृतां पूजसुखासीनस्ततोऽब्रवीत् नारद उवाच किमर्थं खेपसे देव किं गते शोककारणं यथावृत्तं समाचष्ट नारदा
 यतु केशवः जानामि कारणं देव यदर्थं लांछनं तव त्वया भाद्रपदे शुक्ले चतुर्थी चंद्रदर्शनं कृतं तनसमुत्पन्नं लांछनं
 तु त्वयैव हि श्रीकृष्ण उवाच वद नारद मे श्रीघ्नो दोषश्चंद्रदर्शने किमर्थं तु द्वितीयायां कुर्वीत तस्य दर्शनं नारद

ब्र०२०
भाद्रप०
५३

उवाच गणनाथेन शशचंद्रमारूपदर्पितः त्वदर्शनेन राणां हितृथानि दाभविष्यति श्रीकृष्ण उवाच किमर्थं
गणनाथेन शशचंद्रः सुधामयः इदमारुह्य न कश्चेष्टं यथावद्वक्तुमर्हसि नारद उवाच गणनामाधिपत्येन रुद्रे
एव ब्रह्मणा पुरा ऋणिमामहिमा चैव गरिमालघिमा तथा प्राकाम्येशित्वमित्येव अर्थकामावसापिता भार्यार्थप्रदौ देवौ
गणेशस्य प्रजापतिः पूजयेत्वा गणाध्यक्षस्तु तिकर्तुं प्रचक्रमे ब्रह्मोवाच गजवक्रगणाध्यक्षलंबोदरवरप्रद विद्या
धीश्वरदेवेश सृष्टिसंहारकारक पूजयेद्युगं गणाध्यक्षमोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां वै जायते सिद्धिर्निर्दिष्टेन न संशयः असं
पूज्यगणाध्यक्षे वांछंति नराः सुखं न तेषां जायते सिद्धिः कल्पकोटिशतैरपि त्वद्भक्त्या तु गणाध्यक्षविष्णुः पालय
ते सदा रुद्रोऽपि संहरत्यः शुत्वच्छक्त्यैव सृजाम्यहं इत्थं संस्तूयमानो सौ देवदेवो गजाननः उवाच परमप्रोतो ब्र
ह्माणं जगतां पतिम् गणेश उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ब्रह्मोवाच क्रियमाणानुमे सृष्टिर्निर्वि
घ्नं जायतां प्रभो एवमस्त्विति देवेशो गृहीत्वामोदकान्करे सत्यलोकः तस्मागच्छन् स्वेच्छया गगने शनैः चंद्रलोकं
समासाद्य स्वलितो गणनायकः अथ हास्यं महच्चक्रे सोमो रूपमदान्वितः तं दृष्ट्वा कोपताम्राक्षो गणनाथः शशाप ह
दर्शनीयः सूरूपो हं सुंदरश्चाहमित्यथ गर्वितोऽसि शशां कृत्वं फलं प्राप्स्यसि सत्वरं अद्य प्रभूति लोकास्त्वां न हि
पश्यंति पापिनं ये पश्यंति प्रमादेन त्वां नरा मृगलांछनं मिथ्याभिशापसंयुक्ता भविष्यंति हि ते ध्रुवं हाहाकारेण
हान् जातः श्रुत्वा शापं सुदारुणं अत्यंतम्लानवदनो जले चंद्रः समाविशत् कुमुदे कौमुदीनाथः स्थितस्तत्र कृतालयः
तत्र देवर्षिगंधर्वानिराशा दीनमानसाः तुरासाहं पुरोधाय जग्मुस्ते प्रपितामहं दृष्ट्वा पितामहं देवं शशं सुभ्रं च
दत्तं दत्तशपो गणेशेन कथयामासुरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मा तान्सुरानि दमव्रवीत् गणेश शापो देवेन्द्राः श
क्यते केन चान्यथा कर्तुं भिद्रेण न मया विष्णुनापि विनिश्चितं तमेव देवदेवेशं ब्रजध्वंशरणं सुराः स एव शाप

मोक्षचकरिष्यति न संशयः देवा ऊचुः केनोपायेन वरदो गजवक्रो गणेश्वरः पितामहमहाप्राज्ञतदस्माकं वद प्रभो
 पितामह उवाच चतुर्थी देवदेवोऽसौ पूजनीयः प्रयत्नतः कृष्णपक्षे विशेषेण नक्तं कुर्याच्च तत्प्रियं श्रूपैर्घृतसंयुक्तै
 मोदकैः परितोषयेत् मधुरान्नं हविष्यं च स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः स्वर्णरूपं गणेशस्य दातव्यं द्विजसत्तमं शक्त्या च दक्षिणा
 दत्त्वा वित्तशाल्यं न कारयेत् गोपतिं प्रेषयामासुः समेत्य त्रिदशेश्वराः समत्वा कथयामासुर्वचो ब्रह्मोदितं तु तत् ब्र
 चक्रेत तश्चंद्रो यथोक्तं ब्रह्मणा पुरा अविर्बभूव भगवान् गणेशो ब्रततोपितः संक्रीडमानं गणनायकं चतुष्टावदृष्ट्वा तु
 कलानिधानः चंद्र उवाच त्वं कारणं कारणकारणानां वेत्तासि वेद्यं च विभो प्रसीद प्रसीद देवेश जगन्निवास गणे
 श लंबोदरवक्रतुंड ॥ १ ॥ विरिंचि नारायण पूज्यमानक्षमस्वने गर्वकृतं च हास्यं ये त्वामसंपूज्य गणेश नूनं वा
 छेति मूढा विहितार्थसिद्धिम् ॥ २ ॥ ते देव नष्टानि भूतं च लोके ज्ञातो मया ते सकलः प्रभावः ये चाप्युदासीनतरास्तु
 पापास्ते यांति पापं नरकं सदैव ३ एवं संस्तूयमानो सो चंद्रेण गजाननः उवाच ब्रह्म तन्वाक्यं मे घगंभीरया
 गिरा तुष्टो हंतवदास्यमिदं ब्रूहि निशाकर ४ चंद्र उवाच लोकानां दर्शनीयोऽहं भवामि पुनरेव हि विपापेऽहं वि
 शापो हं त्वत्प्रसादाद्गणेश्वर गणेश उवाच वरमन्यं प्रदास्यामि नैतद्देयं मया तव विघ्नशवचनं श्रुत्वा ब्रह्माद्यास्तुभय
 कुलाः देवं विज्ञापयांचक्रुर्गणेश भक्तवत्सलं देवा ऊचुः विशापंकुरु देवेश प्रार्थयामो वयं तव ततो नु नीतो ब्र
 ह्माद्यैः प्रसन्नो भूद्गजाननः विशापमकरो घं द्रं कमलासनगौरवात् शुक्लपक्षे चतुर्थी नु ये पश्यंतिसदैव हि मिथ्याभि
 वादमायासंते प्राप्स्यंति न संशयः मासादौ पूर्वमेव त्वां ये पश्यंतिसदा जनाः भद्रायां शुक्लपक्षस्य ते यां दोषान जायते
 तदा प्रभूति लोको यं द्वितीयायां कृतादरः चंद्रस्य दर्शनार्थाय गणनाथस्य भारत भाद्रशुक्लचतुर्थी नु यस्त्वं पश्यति
 पापधीः मिथ्याभिशापमालिन्यमावर्षेतस्य जायते पुनरेव तु प्रच्छ कलावान् गणनायकं केनोपायेन देवेश नृभ

ब्र० २०
भद्र०
५४

वसितद्वद गणेश उवाच सदाकृष्णचतुर्थीतुमोदकाद्यैः प्रपूजयेत् रौहिणीसहितं त्वांच समभ्यर्च्य विधानतः य
थाशक्त्या तु मद्रूपं त्वर्णेन परिकल्पितं दत्त्वा द्विजाय भक्त्या कथां श्रुत्वा विधानतः सदा तस्य कर्ष्या निसंकष्ट
स्य विनाशनं भाद्रशुक्लचतुर्थीतुमृगमयी प्रतिमा शुभा हेमाभावे तु कर्तव्या नाना पुष्पैः प्रपूजिता ब्राह्मणान्भोजये
त्पश्चाज्जागृत्या च विशेषतः स्थापयेद्ब्रह्मकुंभं धान्यस्योपरि शोभितं यथाशक्त्या तु मद्रूपं शातकुंभेन निर्मितं वस्त्र
द्वयसमाच्छन्नं मोदकाद्यैः प्रपूज्यमां रक्तांबरधरो मर्त्यो ब्रह्मचर्यरतः सुधीः रौहिणीसहितं त्वांच पूज्य प्राप्य च मत्पर
रजतस्य तु ते रूपं यथाशक्त्या विनिर्मितं वस्त्रं शिवप्रियायेति गणाधिप नमोऽस्तुते गंधलंबोदरायेति पुष्पां सिद्धिप्रदा
य च धूपं गजमुखायेति दीपं मूषकवाहिने विघ्ननाथाय नैवेद्यं फलं सर्गायां सिद्धिदे तांबूलं कामरूपाय दक्षिणां धन
दाय च इक्षुदंडैस्सदा पूज्यं नास्त्राशोभाकरं शुभं विसर्जनसमारंभैः सर्वसिद्धिप्रदायकं एवं संपूज्य विघ्नेशं कथां
श्रुत्वा विधानतः मंत्रेणानेन तत्सर्वं ब्राह्मणावनिवेदयेत् दानेनानेन देवेश प्रीतो भव गणेश्वर सर्वत्र सर्वदा देवानि
विघ्नं कुरु सर्वदा मानोन्नतिं च राज्यं च पुत्रान्पौत्रान्प्रदेहि मे गाश्च धान्यं च वासां सिद्ध्या त्सर्वं स्वशक्तिः दत्त्वा तु
ब्राह्मणे सर्वं स्वयं भुजितकामतः मोदकापूपमधुरं लवणक्षारवर्जितं एवं करोति यश्च द्रव्याहं सर्वदा जयं सिद्धिं च
धनधान्यं च ददामि विपुलां प्रजां इत्युक्तांतर्दधे देवो गणनाथो विनायकः तद्वत्तं कुरु कृष्ण त्वंततः शुद्धिमवाप्स्यसि न
दिकेश्वर उवाच नारदे नैव मुक्तश्च ब्रतं च क्रेहरिः स्वयं मिथ्यापवादसंशुद्धिं प्राप देवो जनार्दनः येशु एवंति तवा
स्यानं स्यमंतकमणीयकं चंद्रस्य चरितं सर्वं ते सांक्षोपान जायते भाद्रशुक्लचतुर्थीतु वंद्यं ददर्शनं कचिन् जातं
तत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव तु यदा यदा मनः कष्टसदेहमुपजायते तदा तदा च श्रोतव्यमास्यानं कष्टनाशनं ए
व मुक्तांततो देवो गणेशः कृष्णतोषितः यदा यदा पश्यति कार्श्यं मुच्यतं नरां नरश्चापि करोति सद्रतं सिध्यति कार्श्याणि

समीप्सितानि किंदुर्लभं विघ्नहरे प्रसन्ने श्रावणस्यासिते पक्षे चतुर्थ्यामेकभुग्ब्रती ब्रतं कुर्याद्गणेशस्य यावन्मा
सचतुष्टयम् इति स्कंदपुराणे स्यमंतकोपाख्यानम् ॥ ॥ ॥ अथान्यप्रकारोक्तं सिद्धिविनायकव्रतम् ॥ तत्र प्रा
तः कृत्यादिकृत्वा ॥ सूर्यादिदेवताभ्यो ब्रतं निवेद्य आचम्योदङ्मुखो वारिपूर्णताम्रपात्रं गृहीत्वा मासपक्षाद्युल्लि
ख्य मम सर्वकर्मनिर्विघ्नसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादिसुखसिद्ध्यर्थं सिद्धिविनायकगणपतिप्रीत्यर्थं च सिद्धिविनायकपूजा
महं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यानम् एकदंतशूर्पकर्णमिति आगच्छ जगदाधारसुरासुरवरार्चित अनाथनाथ
सर्वज्ञगीर्वाणपरिपूजित ॥ आवाहनम् १ स्वर्णसिंहासनं दिव्यं सर्वमंगलसंयुतं त्वामहं स्थापयिष्यामि ग
णाध्यक्षनमोऽस्तुते आसनम् २ गोरीसुतनमस्तेस्तु शंकरप्रियसूनुवे पाद्यं गृहाण देवेश गंधपुष्पाक्षतैः सह
पाद्यम् ३ अर्घ्यं गंधोदकं दिव्यं सर्वमंगलसंयुतं गृहाण देवदेवेश भक्तानां वरदायक इत्यर्घ्यम् ४ गंगाजलं
समानीतं सुवर्णकलशे स्थितं आचम्य तां गणाध्यक्ष सर्वविघ्नहरो भव आचमनम् ५ दधिक्षीरं घृतं चैव मधुखं
डविमिश्रितं तृप्त्यर्थं देवदेवेश मधुपर्कं ददामि ते मधुपर्कं ६ स्नानं पंचमृतं देवगृहाण वरदायक अनाथनाथ सर्वज्ञ स
र्वसिद्धिप्रदो भव पंचामृतस्नानं ७ सर्वतीर्थात्समुद्धृत्य गंधतोयैः कुशोदकैः फलतोयैर्जलैर्गङ्गाैः स्नपयामि गणेश्वर शुद्ध
स्नानं ८ रक्तवस्त्रद्वयं देवदेवागसदृशं प्रभो गणेश्वर गृहाण त्वं भक्तानां वरदायक वस्त्रं ९ राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं चो
त्तरीयकं गृहाण देवदेवेश गणाध्यक्षनमोऽस्तुते यज्ञोपवीतं १० श्रीखंडचंदनं दिव्यं कर्पूरेण च संयुतं गंधदास्यामि दे
वेश गणाध्यक्षनमो नमः गंधं ११ अक्षतान्धवलान् देवगृहाणा द्विरदानं सर्वदेवोत्तमस्त्वा हि चाक्षयं कुरु मे फलम् अक्षताः
१२ सुगंधानि च पुष्पाणि गृहाणा द्विरदानं विनायकनमस्तेऽस्तु सुरासुरसुपूजित पुष्पं १३ अथांगपूजा गणेशाय नमः
पादौ पूजयामि १ विघ्नराजाय जानुनी- २ आखुवाहनाय ऊरू ॥ ३ ॥ हेरं वाय कटिपू-
॥ ४ ॥ गणाधिपाय नाभिं ५ लंबोदराय उदरं ॥ ६ ॥ गणनाथाय हृदयं ॥ ७ ॥ गुहाग्रजाय

ब्र० र०
भद्रप०
५५

स्कंधौपू० ८ स्थूलकंठायकंठपू० ५ परशुहस्तायहस्तान् १० गजवक्रायवक्रं ११ विघ्नशजाय नैत्राणि १२ स
र्वेश्वरयाशिरः पूजयामि १३ अथयत्रिकापूजा सुमुखायनमः साचीपत्रंसमर्पयामि १ गणाधिपायभृगराज
पत्रं-२ उमापुत्राय विल्वपत्रं ३ गजाननाय दूर्वापत्रं ४ लंबोदराय वदरीपत्रं ५ हरसूनवे धतूरपत्रं ६ गज
कर्णाय तुलसीपत्रं ७ गुहाग्रजाय अपामार्गपत्रं ८ एकदंताय कंटकारिपत्रं ९ वक्रतुंडाय शमीपत्रं-१०
विकटाय करवीरपत्रं-११ इभतुंडाय अशमतकपत्रं ॥ १२ ॥ कपिलाय अर्जुनपत्रं-॥ १३ ॥ भिन्नदंताय- विष्णु
क्रांताय ॥ १४ ॥ पत्नीहीनाय दाडिमीपत्रं- १५ वटवेदेवदारुपत्रं ॥ १६ ॥ भालचंद्राय मरुवकपत्रं ॥ १७ ॥ सूर्प
कर्णाय जातीपत्रं ॥ १८ ॥ सुराग्रजाय गांधारीपत्रंसं ॥ १९ ॥ सिद्धिविनाय काय केतकीपत्रंसम
र्पयामिनमः ॥ २० ॥ इत्येकविंशतिपत्राणिसमर्पयामि ॥ २१ ॥ अथदूर्वापूजा दूर्वायुग्मं गृही
त्वा तु गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजयेत्सिद्धिविघ्नेशं प्रत्येकं सर्वनामभिः एकं समर्पयामीति शेषः गणाधि
पायनमः दूर्वायुग्मं ॥ १ ॥ उमापुत्रायनमः २ अघनाशिनेनमः ३ विनायकायनमः ४ ईशपुत्रा
यनमः ५ सर्वसिद्धिप्रदायकायनमः ६ एकदंतायनमः ॥ ७ ॥ इभवक्रायनमः ॥ ८ ॥ मूषकबाहना
यनमः ॥ ९ ॥ कुमारगुरवेनमः १० सर्वनामभिरेकं दूर्वादिलंसमर्पयामिनमः २१ दशांगगुग्गुलो
धूपंसुगंधिचमनोहरं गृहाणेश्वरसर्वज्ञ उमापुत्रनमोऽस्तुते धूपं सर्वज्ञसर्वलोकेशसर्वेषां तिमिरापहं गृहाणमंगलं
दीपं रुद्रप्रियनमोऽस्तुते दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवभक्तिं मे ह्यबलांकुरु ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परांगतिं नै
वेद्यं १६ तांबूलं गृह्यतां देवनागबलीदलैर्युतं कर्पूरेण च संयुक्तं देवतानां परंप्रियं तांबूलं १७ इदं फलमिति १८
हिरण्यगर्भस्थमिति दक्षिणा ॥ १९ ॥ विघ्नेश्वरविशालाक्षसर्वाभीष्टफलप्रद प्रदक्षिणं करोमि त्वां सर्वान्का

मान्प्रयच्छमे प्रदक्षिणा २० नमस्कृतोसिदेवेशसर्वविघ्नहरोभव ईप्सितंमेवरंदेहिनमस्तेभक्तवत्सल दे
 वदेवजगन्नाथभक्तानांवरदायक आविघ्नंकरुमेदेवसर्वकार्येषुसर्वदा नमस्कारः विनायकनमस्तेस्तुविघ्नेशसु
 रपूजित इप्सितंमेवरंदेहिनमस्तेकरुणाकर प्रार्थनामंत्रः मल्लिकामालतोपुष्पनानाचंपकसंयुतं पुष्पांज
 लिंगहाणेभंपादांबुजयुगार्पितम्॥ गणानांत्वेतिमंत्रेणवा॥गणाधिपनमस्तेस्तुसततंमोदकप्रिय आविघ्नंकरुमेदेवसर्व
 कार्येषुसर्वदा दाताविघ्नेश्वरोदेवोग्रहीताचसविघ्नराट् तस्मादिदंमयादत्तंसंपूर्णैव्रतमस्तुमे गणेशःप्रतिगृह्णाति
 गणेशोवैददातिच दीयतेगणनाथायप्रियतांमेगणाधिपः सौख्यंसौमनसंनित्यंकरोतुगणनायकः इतिमंत्रंस
 मुच्चार्यदशदद्याद्द्विजातये इतिनैवेद्यदानम् ॥ विनायकस्यप्रतिमावस्त्रयुग्मसमन्विता ब्राह्मणायप्रदास्यानि
 सर्वविघ्नोपशान्तये इतिप्रतिमादानम् ॥ प्रार्थना विघ्नाग्निशमायांतुसर्वाणिसुरनायक कार्याणिसिद्धिमा
 यांतुपूजितेत्वयिधातरि न्यूनातिरिक्तानिपरिस्फुटानियानीहकर्माणिमयाकृतानि क्षम्यानिसर्वाणिशुभप्रदायप्र
 याहितुष्टिपुनरागमाय अथसंकष्टहरणचतुर्थ्युक्तप्रकारेणरोहिणीसहितचंद्रपूजांकुर्यात् अथकथा ऋषय
 ऊचुः ॥ निर्विघ्नेनतुकार्याणिकथंसिद्ध्यतिसूतज अर्थसिद्धिकरंनृणांपुत्रसौभाग्यसंपदंदंपत्योःकलहेचैक्यं
 बंधुभेदेतथानृणां उदासीनेषुलोकेषुकथंसंमुखताभवेत् विद्यारंभेतथानृणांवाणिज्यार्थेकृषौतथा नृपतेः पर
 चक्रस्यजयसिद्धिकरीनृणां सूतउवाच सन्नद्वयोःपुराविप्राः कुरुपांडवसेनयोः पृष्ठवान्देवकीपुत्रंधर्मपुत्रो
 युधिष्ठिरः ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच निर्विघ्नेनजयोद्देशांवदेवकथंभवेत् कांदेवतांनमस्कृत्यसम्यक्कराज्यंल
 भेमहि श्रीकृष्णउवाच पूजयस्वगणाध्यक्षंविघ्नेशंसिद्धिदायकं तस्मिन्संपूजितेराजन्सर्वान्कामानवाप्स्य
 सि युधिष्ठिरउवाच देवकेनविधानेनपूजनीयोगणाधिपः पूजितस्तुतिथौकस्यांसिद्धिदोगणशोभवेत् श्रीकृष्णउवाच

ब्र० र०
भाद्रप०
६६

गजवक्रश्चतुर्थ्यां तु सदा पूज्यो नराधिप यदा चोत्पद्यते भक्तिस्तदा पूज्यो गणेश्वरः शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां तु मासि
भाद्रपदे तथा प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृप निष्कमात्रसुवर्णेन तदर्द्धाद्वैनवापुनः स्वशक्त्या
गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमया कृतिं अथ व मृण्मयीं कुर्याद्विस्तृतां विवर्जितः कृत्वा पूजां प्रयत्नेन स्नाप्य पंचामृतैः शु
भैः वस्त्रं सर्वप्रदेरक्तं युग्मं दद्यात्सुभाषितं गणाध्यक्षेति नाम्ना वै गंधं दद्याच्च भक्तिः विनायकेति पुष्पाणि धूपं चोमासु
तेति च दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यां विघ्ननाशने ततो दूर्वां कुरन् गृह्य विंशतिं चैकमेवाहि पूजयेत्तु प्रयत्नेन एभिर्ना
मपदैः पृथक् गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राद्यनाशन विनायकहरपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंते भवक्र
तितथामूपकवाहन कुमारगुरुवे तुभ्य पूजनीयः प्रयत्नतः दूर्वायुग्मं गृहीत्वा तु गंधयुक्तं प्रपूजयेत् एकैकेन तु
नाम्नावै पूजां चैकेन सर्वतः एकेन दूर्वां कुरेण सर्वनामाभिः पूजाकार्या दत्तैकं सर्वनामभिरिति वीरमित्रोदये तथैकविं
शतिं गृह्य मोदकान् घृतपाचितान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षसमीपे कुरुनंदन दशविप्राय दातव्याः स्वयं चाद्यात्तथा
दशैकं गणाधिपे दत्त्वा नैवेद्यं च नृपोत्तम गणेशः प्रतिगृहणातिगणेशो वै ददाति च दीयते गणनाथाय प्रीयतां मे गणा
धिपः सौख्यं सौमनसं नित्यं करोतु गणनायक इति मंत्रं समुच्चार्य दशदद्याद्द्विजातये गुरुं व्रतोपदेष्टारमलं कृत्य प्रय
त्नतः दद्याच्च दक्षिणां सम्यक् यथाविभवविस्तरं जातरूपमयं देवं ब्राह्मणायानिवेदयेत् कृत्वा नैमित्तिकं कर्म पूज
येदिष्टदेवतां ततः प्रार्थना विघ्नानि नाशयान्तु सर्वाणि सुरनायक कार्थयोगे सिद्धिमाया तु पूजिते त्वयि धातरि विप्रा
य भोजनं दद्याद्गुं जाया तैलवर्जितं एवं कृते धर्मराज गणनाथस्य पूजने विजयस्ते भवेन्नित्यं सत्यं सत्प्रमयोदितं त्रिपु
रंदग्धुकामेन पूजितः शूलपाणिना शक्रेण पूजितः पूर्वतथा वृत्रवधेनृप रामेणाराधितः पूर्वसीतामन्वेषतापुरा दृष्टा
सीतामहाभागवानरणहनुमता भगीरथेन तद्वच्च गंगामानायता पुनश्च मृतोत्पादनार्थाय तथा देवासुरैरपि अमृता

हरणात्पूर्ववैनेतेयेनपत्रिणा आराधितोगणाध्यक्षोह्यमृतंतुहंतबलात्तयदापूर्वतुद्वैयेनहतोरुकिमाणिनंदनः आरा
धितोमयातद्वतरुकिमप्यासहितेनचकुष्ठव्याधियुतेनाथसावेनारिवेतःपुरा जयकामस्तथात्वंहितमाराधयशांकरिं
प्राप्स्यसित्वंनिजराज्यंजित्वाशत्रुगणानुरणे सिध्यंतिसर्वकार्याणिनात्रकार्यविचारणा सूतउवाच एवमुक्त
स्तुकृष्णेनसानुजःपांडुनंदनः पूजयामासदेवेशंपुत्रंत्रिपुरघातिनः शत्रुसंघान्निहत्याशुप्राप्तवान् राज्यमोजसा
सिध्यंतिसर्वकार्याणिमनसाचिंतितान्यपि विद्यारंभपूजनीयोविद्यालभोभवेन्नृणां विवाहेक्रियमाणेतुपूज्यश्चा
सौविनायकः सिध्यंतिसर्वकर्माणिअर्थसिद्धिर्भवेन्नृणां कृषिप्रारंभसमयेकार्षिकेणविनायकः पूजनीयःप्रय
त्नेनधान्यंतस्याक्षयंभवेत् व्युष्टिकामैस्तथाशूद्रैःपूजनीयोगणाधिपः विद्याकामोलभेद्विद्याधनकामोलभेद्वनं
जयंचजयकामश्चपुत्रार्थीलभतेसुतं पतिकामाचभर्तारंसौभाग्यंतुसुवासिनी विधवापूजयित्वातुवैधव्यंनानुया
त्पुनः यंचिंतयतेकामंतंतंप्राप्नोतिलीलया वैष्णवादिषुदीक्षासुआदौपूज्योगणाधिपः यस्मिन्संपूजितेवि
ष्णुरीशोभानुस्तथाह्यमा हव्यवाहमुखादेवाःपूजितास्युर्नसंशयः चंडिकाद्यामातृगणाःपरितुष्टाभवंतिच य
स्मिन्संपूजितेभक्त्याविप्राःसिद्धिविनायके यइदंशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्वापिभक्तिः सिध्यंतिसर्वकार्याणिसिद्धि
दस्यप्रसादतः ॥ ॥ इतिस्कंदपुराणसिद्धिविनायकव्रतम् ॥ इयमेवचतुर्थीशिवानाम्नी ॥ ॥ सुमंतुरु
वाच ॥ शिवाशांतासुखाराजन्चतुर्थीत्रिविधामता मासिभाद्रपदेशुक्ताशिवालोकेषुपूजिता माघशुक्लास्मृ
ताशांताभौमवारसुखास्मृता तस्यांस्नानंतथादानमुपवासोजपस्तथा क्रियमाणंशतगुणंप्रसादाद्वंतिनोन्पदं
तिनोविनायकस्येत्यर्थः गुडलवणघृतानांदानंशुभकंस्मृतं गुडापूपैस्तथार्वारपुण्यंब्राह्मणभोजनं चतुर्थी
नरशार्दूलपूजनीयाःसदास्त्रियः गुडैर्लवणपूजाभिः स्वस्त्युःश्वश्रूश्चमातरः ताःसर्वाःसुभगाःसर्वैर्विघ्नेशस्यानु

ब्र०२०
भद्रप०
५७

मोदनात्कन्यकातुविशेषेणविधिनानेनपूजयेत् ॥ इतिभविष्योत्तरोक्तांशिवाचतुर्थीव्रतम् ॥ ॥ अस्यामेवह
र्षणीनास्त्रीपार्वतीपूज्या तत्रस्मृतिः ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थ्यांतुहर्षणीनामयामता पूजयेत्पार्वतीतस्यासौभाग्यं
नविहन्यते ॥ अथभाद्रशुक्लपंचम्यांनागपूजा ॥ अत्रपंचमीपरयुताग्राह्या तदुक्तंचमत्कारचिंतामणौ
पंचमीनागपूजायांग्राह्याषष्ठीसमन्विता तस्यांतुतुषितानागाइतरायचतुर्थिकेतिवचनात्सूर्योदययुतांग्राह्येत्यर्थः प्र
भातखंडे ॥ शिवउवाच ॥ तथाभाद्रपदेमासिपंचम्यांश्रद्धयान्वितः यस्त्वालेख्यनरोनागान्नीलपितादिवर्ण
कैः कुरुकुल्यातथावीथ्यांस्वगृहेविलिखेद्बुधः कुरुकुल्यामंत्रेण ॥ प्रैकुरुकुल्येहुंफट्स्वाहा पूजयेद्बुधपु
ष्पैश्चपयसापायसेनच तस्यसंतुष्टिमायांतिपन्नगास्तक्षकादयः आसप्तमात्कुलात्तस्यनभयंनागतोभवेत् अ
त्रायंप्रोच्यतेमंत्रः सर्वासुखनिषेधकः तस्मिन्प्रजप्तमात्रितुनविषंक्रमतेतदा इत्येवंकथितंदेविनागव्रतमनुत्तमं
यच्छुत्वाचपठित्वाचमुक्तःस्यात्सर्वपातकैः नागाश्चात्र वासुकि तक्षक कालिय मणिभद्र ऐरावत कर्कटक
धनंजय धृतराष्ट्रसंज्ञाः इत्यालेख्यापंचमी अत्रैवनागदष्टव्रतमुक्तं सुमंतुरुवाच ॥ नागदष्टोनरोराजन्
प्राप्यमृत्युं व्रजत्यधः अधोगत्याभवेत्सर्पोनिर्विषोनात्रसंशयः ॥ शतानीकउवाच ॥ नागदष्टःपितायस्य
भ्राताबाहुहितथवा मातापुत्रोथवाभार्याकर्तव्यंतदवदस्वमे मोक्षायतस्यविप्रेद्रदानंव्रतमुपोषणं ब्रूहिमेद्विज
शार्दूलयेनतद्वैकरोम्यहं सुमंतुरुवाच उपोष्यपंचमीसम्यक्नागानांवलवर्दिनी त्वमेकमेवतावच्च विधानंश्रू
णुभारत उपोष्येतिदिवसेभोजनाभावस्यांतेनक्तव्रतामित्यग्रेतथाक्तेः मासिभाद्रपदेचैवशुक्लपक्षेतुपंचमी सर्व
पुण्यामाप्रोक्ताग्राह्यासौगत्यकाम्यया चतुर्थ्यामेकभक्तंचतस्यांनक्तंप्रकीर्तितं तस्यांपंचम्यामित्यर्थः कृत्वारोप्य
मयंनागमथवाकलधौतजं अथदारुमयंभव्यं मृण्मयंवाथभक्तिः पंचम्यामर्चयेद्भक्त्यानागंपंचफणंतथा

करवीरैस्तथापद्मैर्जातिपुष्पैः सुगन्धिभिः गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैः स्नायिक्षीरादिभिर्नृप ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्घृ-
 तपायसमोदकैः अनंतवासुकिंशंखंपद्मंकवलमेव च धृतराष्ट्रंशंखपालं कालियंतक्षकंतथा पिंगलंचतथानागं
 मासिमासिप्रपूजयेत् पूजयित्वाप्रयत्नेनपंचम्यांनक्तभुग्भवेत् एवंद्वादशकृत्वावैमासिभाद्रपदेनृप वत्सरंतेयथ
 शक्त्यामहोभोज्यंतुकारयेत् ब्राह्मणानयतीनांचनागानुद्दिश्यभक्तिः इतिहासविदंनागं कांचनंरत्नाचित्रितं
 गाचदद्यात्सवत्सवैसर्वोपस्करसंयुतां दानकालेपठेदेतत्स्मरन्नारायणंविभुं सर्वगंसर्वधातारंमनंतमपराजितं
 येकेचिन्मत्कुलेसर्पे दंष्ट्राःप्राप्ताअधोगतिं व्रतेनानेनगोविंदमुक्तिभाजोभवंतुते इत्युच्चार्य्याक्षतैर्युक्तंसितचंद-
 नामिश्रितं वासुदेवाग्रतोभृष तोयंतोयेथानिक्षिपेत् अननेविधिनासर्वेयेमारिष्यांतियेमृताः सर्पतस्तेभियास्यं
 तिस्वर्गतिंनृपसत्तम कृत्वासर्वान्समुद्धृत्यकुलजान्कुलनंदन प्रयतिविष्णुसान्निध्यंसेव्यमानोप्सरोगणैः वित्त-
 शाठ्याविहीनोयःसर्वमेतत्फलंलभेत् नक्तेनभुक्तिसाहिताःकिलपंचमीषु येपूजयंतिसुभगाः कुसुमोपहारैः
 तेषागृहेत्वभयदाहिभवंतिसर्पादपान्वितामणिमयूषाविभासितांगाः इतिदष्टपंचमीव्रतं अस्यामेवभाद्रशुक्लपंच-
 म्या ऋषिपंचमीव्रतं तत्रमध्यान्हव्यापिनीपंचमीग्राह्या पूजाव्रतेषुसर्वेषुमध्यान्हव्यापिनीतिथिरितिहासी
 तोक्तेः दिनद्वयेतथात्वेहेमाद्रिमतेपरा पंचमीतुप्रकर्तव्याषष्ठीयुक्तातुनारदेतिवाक्यात् सितापरयुतास्तस्याद-
 सितापूर्वसंयुतेतिदीपिकोक्तेश्चशुक्लपक्षेतिथिग्राह्यायस्यामभ्युदितोरविरितिवचनाच्चऋषिपंचमीषष्ठीयुतेतिदिवोदा-
 सीयेपि माधवमदनरत्नादिमतेतुपूर्वासर्वत्रपंचमीपूर्वेत्युक्तेः निर्णयासिंधौकल्परत्नावल्यामप्येवं अत्रऋ-
 षिपूजनमुक्तंनारदीये भाद्रस्यशुक्लपंचम्यांवेदिकाकारयेन्मुदा गोमयेनोपलिप्याथकृत्वापुष्पोपशोभितां
 तत्रास्तीर्यकुशान्विप्रऋषीन्सप्तसमर्चयेत् गंधैश्चविविधैः पुष्पैर्धूपैर्दीपैः सुशोभनैः कश्यपोत्रिभरद्वाजोविश्वा

ब्र० र०
भाद्रप०
५८

मित्रोत्तमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च सप्तैते ऋषयः स्मृताः एतेभ्यो चैव विधिवत्कल्पयित्वा विधानतः नैवेद्यकलये
द्विद्वान्श्यामाकाद्यैरकृष्टजैः तान्निवेद्यविसृज्यैतान्स्वयंचाद्यात्तदेवाहि अनेन विधिना सप्तवर्षाणि प्रतिवत्सरं
कृत्वा तानि वरयेदाचार्यान्सप्तवैदिकान् प्रतिमासं कुर्वीत सुवर्णेन स्वशक्तिः जटिलाः साक्षसूत्राश्च कंठलु
समान्विताः संस्थाप्य कलशेष्टवैतान्ताम्रेषु मृगमयेषु वा स्नापयेद्विधिवद्भक्त्या पृथक्पंचामृतैरपि उपचारैः
षोडशं भिस्ततः संपूज्य भक्तिः अर्घ्यं दत्त्वा ततो ह्येतां स्तिलव्रीहयवादिभिः सह स्तोमा इति ऋचानाममंत्रै
स्तुवा पृथक् पुण्यैर्मंत्रैस्तथैवान्यैर्हुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् ततस्तु सप्तगादद्याद्ब्रह्मालंकारसंयुता आचार्यं पूजयेच्चैव ब्रह्मा
लंकारभूषणैः अनुज्ञया गुरोः पश्चान्मूर्तीं विभ्रेषु चार्पयेत् भोजयित्वा च तान्भक्त्या प्रणिपत्या विसर्जयेत् ततः
शिष्टैः सह स्नातः स्वयं ब्राह्मणशेषतः एवं कृत्वा त्रतं सांगं भोगान्भुक्त्वा त्रवांछितान् सप्तर्षीणां प्रसादेन विमानवर
गोभवेत् ब्रह्मपुराणेऽपि नभस्य शुक्लपक्षे तु यावै भवति पंचमी नद्यादिके तदा स्नात्वा कृत्वानियममेव च ब्राह्मणी
क्षात्रिया वैश्या शूद्रा चापि वरानने कृत्वा नैमित्तिकं कर्म गत्वानिजगृहं पुनः वेदांसंयक् कुर्वीत गोमयेनोपलेपि
तां रंगवल्लीसमायुक्तां श्वेतपुष्पोपशोभितां तत्र सप्तऋषीन् दिव्यान्भक्तियुक्तः प्रपूजयेत् गंधैश्च विविधैः पुष्पै
र्धूपदीपैः सुशोभनैः ततो नैवेद्यसंपन्नमर्घ्यं दद्याच्छुभैः फलैः तत्रार्घ्यमंत्राः कर्ष्यपोत्रिर्भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ
गौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च अरुंधत्या समाश्विताः गृहाणर्घ्यमया दत्तं तुष्टा भवंतु मे सदेति एवं पूजां विनिर्वर्त्य
ऋषीन्ध्यात्वासमाहितः अकृष्टपृथ्वीसंजातं शाकाहारं प्रकल्पयेत् शय्येति ब्रह्मचर्येण ऋषीन्ध्यात्वासमा
हितः अनेन विधिना सप्तवेदवेदांगपारगानित्यादिसर्वत्रपाठः अनुज्ञया गुरोः पश्चाद्ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत्
प्रीतिभावसमायुक्तो भोजयित्वा यथाविधि अनेन विधिना सस्यं व्रतमेतत्समाचरेत् सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु

यत्फलं सर्वदानेषु तेषु तदेतत्फलमाप्नुयात् ॥ ॥ इति नरदायि ब्रह्मपुराणे च ऋषिपंचमीव्रतविधानम्
 अथ कथा हेमाद्रौ ब्रह्मांडपुराणे सिताश्व उवाच ॥ श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि सुवहूनि च ॥ सांप्र
 तमे समाचक्ष्व व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ऋषिपंचमीति वि
 ख्यातं सर्वपापहरं परं येन चीर्णेन राजेन्द्र नरकं नैव पश्यति अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं वैदिशे भूद्विज
 वर उत्तंगो नाम नामतः तस्य भार्या सुशीलेति पाति व्रतपरायणा अस्य अपत्ययुगलं पुत्रो हि सुविभीषणः अधीत
 वान्सुतस्तस्य वेदान्सांगपदक्रमान् समानेन कुलीनेन सुताचापि विवाहिता विवाहितैव सा देवा द्वैधव्यं प्राप सत्तमा
 सशीलं पालयंती सा आस्ते निजापितुर्गृहे तस्या दुःखेन संतप्तः सुतं संस्थाप्य वेश्मनि गंगातीरे वनं प्राप्तः सकलत्र
 स्तया सह सतत्राध्यापयामास शिष्यान् वेदं द्विजोत्तमः सुता च कुरुते तत्र पितुः शुश्रूषणं परं पितुः शुश्रूषणं कृत्वा परिश्रां
 ता कदाचन निशीथे किल संसृता कृमिराशिर जायत तां ते तथा विधां दृष्ट्वा विवस्त्रां प्रस्तरस्थितां शिष्यानि वे
 दयामासुस्तन्मातुः करुणं स्थिताः न जानामीव यथैकं चिद्देवो सा ध्यातया विधा कृमिराशि मयी जाता मातः सपदि
 दृश्यते वज्रपातसदृक्षं तत् श्रुत्वा शिष्यैरुदीरितं संभ्रांतमानसा शीघ्रं तत्समीपमुपागता सुतां तथा विधां दृष्ट्वा वि
 ललाप सुदुःखिता उरश्च ताडयामास सुतरां मोहमापच क्षणेन प्राप्य चैतन्यमुत्थाप्य परिमृज्य च समाल
 भ्य च वाहुभ्यां नीत्वा तत्पितुरंतिकं स्वामिन्कथय मे सा ध्वीकै न दुष्कृतकर्मणा निशीथे संप्रसुप्ते यं जायते कृमि सं
 कुला एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मुनिर्ध्यानपरायणः ज्ञात्वा निवेदयामास तस्याः प्राग्जन्म चेष्टितं ॥ ऋषिरुवाच
 प्रागियं सप्तमे तीते जन्मानि ब्राह्मणी ह्यभूत् नोत्ससार स्वभांडेभ्यः संजाता चरजस्वला अस्याः कृतेन पापेन जा

ब्र०२०
भाद्रप०
५९

यतेकमिवद्वपुः रजस्वलायाः पापेन युक्ताभवतिसानर्धे प्रथमेहनिचंडालाद्वितीयेब्रह्मघातिनी तृतीयेरजकी
 प्रोक्ताचतुर्थे निशुध्यति तथैतयासखीसंगाद्भ्रतं दृष्ट्वावमानितं दृढव्रतप्रभावेणजाताद्विजकुलेमले अवमाना
 द्रतस्यास्यकृमिराशिमयीतुसा एतत्तेकथितं सर्वकारणेदुष्कृतस्यच सुशालोवाच ॥ दर्शनादपियस्तस्या
 विप्राणांनिर्भलेकुले जन्मयुष्मद्विधानांहि जायतेब्रह्मतेजसा अवमानात्प्रजायंतेविग्रहेक
 मिराशयः महाश्चर्यकरं नाथतद्भ्रतंकथयस्वमे ॥ ऋषिरुवाच ॥ सुशीलेशु एतत्सम्यग्ब्र
 तानामुत्तमं व्रतं येनचीर्णेनसहसापापादस्मात्प्रमुच्यते दुः खत्रयाभिघातश्च जायतेनात्रसं
 शयः कल्याणानिप्रवर्द्धतेसंपदश्चनिरापदः नभस्येशुक्लपक्षेतुयदाभवातिपंचमी नद्यादिषुतदास्नानंकृ
 त्वानियममेवच विधायनित्यकर्माणिगत्वाद्धारवतीमृषीन् द्वारवतींअग्निहोत्रशालां स्नापयेद्विधिवद्भ्रतयापंचामृ
 तरसैः शुभैः चंदनागुरुकर्पूरैर्विलिप्यचसुगंधिभिः पूजयेद्विविधैः पुष्पैर्गंधधूपादिदीपकैः समाच्छाद्यशुभैर्वस्त्रैः
 सोपवीतैर्यथाविधिः ततो नैवेद्यसंपन्नमर्धदद्याच्छुभैः फलैः अर्घ्यमंत्रः जमदग्निभरद्वाजइतिश्रोतव्यमिदमाख्यानं
 शाकाहारंप्रकल्पयेत् स्यातव्यंब्रह्मचर्येणऋषिध्यानपरायणैः अनेनविधिनासम्यग्ब्रतमेतत्समाचरेत् त
 स्यापिजायतेपुण्यंतच्छृणुष्वसमाहिता सर्वव्रतेषुयत्पुण्यंसर्वतीर्थेषुयत्फलं सर्वदानेषुदत्तेषुतदस्यव्रतमात्रतः
 कुरुतेयाव्रतंचैतत्सानारीसुखभागिनी रूपलावण्यसंयुक्तापुत्रपौत्रादिसंयुता इहलोकेसदैवस्यात्परत्राप्यक्ष
 यागतिः व्रतस्यास्यप्रभावेणजातिस्मरतिपौर्विकी ॥ इतिहेमाद्रौब्रह्मांडपुराणेऋषिपंचमीव्रतकथा ॥ ॥
 अथपूजाविधिः ॥ ओंमासपक्षाद्युल्लिख्यमयाज्ञानतोऽज्ञानतोवारजस्वलावस्थायांभांडादेसंपर्कजनितदोषपरि
 हारार्थंशास्त्रोक्तसमस्तफलप्राप्त्यर्थंऋषिपंचमीव्रतपूजनमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य पीठेकलशेवादर्भमयानरुंधती

सहितान्सप्तऋषीन्पूजयेत् तत्रमंत्रः मूर्तेर्ब्रह्मण्यदेवस्य ब्राह्मणो निजमुत्तमं सूर्यकोटिप्रतीकाशं ऋषिचंद्रं
 विचिंतयेत् इति ध्यानं आगच्छंतु महाभागाश्चतुर्वेदस्वरूपिणः यावद्भूतमहंकुर्वेत् कृपया भवतां प्रभो आवाहनम् ऋग्य
 जुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः पुराणपुरुषेभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो नमः आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं
 पाद्यं गृह्णंतु भो द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीत्या तुष्टाः संतु सदा मम पाद्यम् नभस्येशु कृपं च म्यामर्चिता ऋषि
 सत्तमाः दहंतु पापं मे सर्वमर्ध्वं गृह्णंतु वो नमः अर्ध्वं लोकानां सृष्टिर्कर्तारो यूयं सर्वतपोधनाः नमो बोधर्मविज्ञे
 भ्यो महर्षिभ्यो नमो नमः आचमनं मंदाकिनी गौतमी च यमुना च सरस्वाती गोमती नर्मदा तापी ताभ्यः स्ना
 नीयमाहृतं स्नानं सर्वे नित्यं तपोनिष्ठा ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः वस्त्राणि प्रतिगृह्णंतु मुक्तिं यच्छंतु सर्वदा वस्त्रं यज्ञो
 पवीतं परमं पवित्रमिति यज्ञोपवीतं कुंकुमागुरुकर्पूरसुगंधैर्मिश्रितं शुभं गंधाढ्यं चंदनं दिव्यं गृह्णंतु ऋषिसत्तमाः चंद
 नं रंजिताः कुंकुमाद्यनक्षताश्च सुशोभनाः गृह्णंतु मम संतुष्टाः प्रसन्ना ऋषिसत्तमाः अक्षताः माल्यानि वकुला
 दीनि मालत्यादीनि वैद्विजाः मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि वनस्पतिरसो धूपो गंधाढ्यः सुमनो
 हरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यतां धूपः आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृह्णंतु मुनयस्त्रैलोक्य
 तिमिरापहं दीपं नानापक्वात्रसंयुक्तरसैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्यमृषयः सर्वे गृह्णंतु वसुदायकाः नैवेद्यं लोका
 नां सृष्टिर्कर्तारो यूयं सर्वतपोधनाः नमो बोधर्मविज्ञेभ्यो महर्षिभ्यो नमो नमः आचमनं पूर्णाफलं महादिव्यं नागवल्लीद
 लैर्युतं कर्पूरादिसमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भस्थमिति दक्षिणा यानि
 कानि च पापानीति प्रदक्षिणा वायनं फलसंयुक्तं व्रतसंपूर्तिहेतवे भवतः प्रतिगृह्णंतु ज्योतीरूपास्तपोधनाः वायनं
न्यूनातिरिक्तकर्माणि मया यानि कृतानि च क्षमध्वं तानि सर्वाणि यूयं सर्वतपोधना इति प्रार्थना इति पूजा ॥ ॥

ब्र०२०
भद्रप०
६०

अथकथा युधिष्ठिरउवाच श्रुतानिदेवदेवेशव्रतानिसुबहूनिच सांप्रतमेसमाचक्ष्व व्रतंपापप्रणाशनं श्री
कृष्णउवाच अथान्यच्चापिराजेंद्रऋषिपंचमिसंज्ञिता कथयिष्यामियांकृत्वानारीपापात्प्रमुच्यते युधिष्ठिरउवाच
कीदृशीपंचमीकृष्णकथंचऋषिसंज्ञिता पातकान्मुच्येतकस्मान्नारीयदुकुलोद्भव श्रीकृष्णउवाच अज्ञानाज्ञानतो
वाभियास्त्रीजातारजस्वला दुष्टास्पृशतिभांडानिगृहकर्मणिसंस्थिताप्राप्नोतिसमहापापंसर्ववर्णसमुद्भवा श्रृणुष्व
कारणंयस्माद्वर्जनीयारजस्वला प्रोत्साध्यागृहतश्चापिचातुर्वर्ण्येनभारत ब्रह्महत्यांपुराशक्रोतृत्रंहत्वाह्यवा
तवान् तयावैव्रीडितोराजन् पीडितोवृत्रहापुनः ब्रह्माणंसमुपागच्छदात्मनःशुद्धिकारणात् शुद्धिशक्रस्य
राजेंद्रप्रहृष्टेनांतरात्मना विभज्यब्रह्महत्यांतुचतुर्धाचचतुर्मुखः प्राक्षिपत्त्राजशार्दूलचतुःस्थानेषुवैतदा वह्नौप्रथ
मजातासुज्वालासुचनदीषुच पर्वतेषुचराजेंद्रनारीरजसिचैवाहि अतोरजस्वलानारीप्रोत्साध्याचप्रयत्नतः
ब्रह्मणःशासनात्पार्थचातुर्वर्ण्येनसर्वदा प्रथमेहनिचंडालीद्वितीयेब्रह्मघातिनी तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेह
निशुन्यति अज्ञानादज्ञानतोवापिजातसंपर्कपातकं तत्पापसंक्षयार्थेहिकार्येयमृषिपंचमी सर्वपापप्रशम
नीसर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्रैःस्त्रीभिःकार्याविशेषतः ॥ श्रीकृष्णउवाच॥ अथान्यदपिवक्ष्या
मितवरजन्कथानकं पुराकृतयुगेराजन्विदर्भायांबभूवह श्येनजिन्नामराजेंद्रश्चतुर्वर्णानुपालकः तस्यदेशे
चसद्विप्रोवेदेवेदांगपारगः सुमित्रोनामराजेंद्रसर्वभूतहितेरतः कृषिवृत्त्यासमासीनःकुटुंबपरिपालकः तस्यभा
र्यासुसाध्वीचपतिशुश्रूषणेरता जयश्रीर्नामविख्याताबहुभृत्यसुहजना क्षेत्रादिपुरतासाध्वीव्याकुलीकृतमान
सा एकदास्वात्मनिप्राप्तमृतुकालंव्यलोकयत् रजस्वलापिसानारीगृहकर्मचकारह भांडानिसास्पृशद्राजन्
तौप्राप्तेपिभामिनी कालेनबहुनासाध्वीपंचत्वमगमत्तदा भार्यातस्यजयश्रीःसाऋतुसंपर्कदोषतः शुनीयोनि

मनुप्राप्तासुमित्रोपिनरेश्वर तस्याः संपर्कदोषेण वलीवर्दोवभूवह । तदोषेण महाराजदुर्गतितौगतोतदा सुमित्रस्य
चपुत्रोभूत्पितृशुश्रूषणे रतः सुमतिर्नामधर्मज्ञो देवतातिथिपूजकः तस्य तौ पितरौ पार्थऋतुसंपर्कदोषतः तिर्यग्यो
निमनुप्राप्तावुभौ जातिस्मरौ नृप उच्छिष्टभोजिनां साभूत्स्मरंती पूर्वपातकं । सुमित्रोपि पिता तस्य वलीवर्दोवभूवह
अथ क्षयाहेसंप्राप्ते पितृशुश्रूषणे रतः भार्या चंद्रवतीं प्राह सुमतिः श्रद्धयान्वितां तया कृतापाकशुद्धिः सुमतेर्भर्तुराज्ञा
या मुक्तपायसभांडे स्याः सर्पेण गरलं ततः दृष्ट्वा ब्रह्मवधाद्वीताशुनीभांडान्स्पृशन्मुहुः द्विजभार्या च तां दृष्ट्वा उल्मु
केन जघान तां भोजिता ब्राह्मणास्तत्र श्राद्धं कृत्वा प्रयत्नतः ततो भुक्तेषु विष्टेषु नोच्छिष्टं प्रददौ वहिः द्वारस्थायास्त
दाशुन्या उपवासस्तथा भवत् ततो रात्र्यां प्रवृत्तायां साशुनी क्षुधितानृप वलीवर्दमुपागत्य भर्तारमिदमब्रवीत् वु
भुक्षिताद्यनाथाहं न दत्तं भोजनं तु मे ग्रासादिकं वानलभेक्षु धामां वाधते वलात् अन्यस्मिन् दिवसे पुत्रो मम लेह्यं दद
त्यसौ अद्य महीं किमप्येव उच्छिष्टमपि नोददौ पायसान्नेपपाताथ गरलं सर्पसंभवं मया विचिंत्य मनसामरिष्यंति
द्विजोत्तमाः संस्पृष्टं पायसं रोषाद्वाहं ताडिताभृशं दुःखितं तेन गात्रं मे कटिर्भग्ना करोमि किं ततः प्रहस्य वै भर्ता
भद्रे ते पायसं गृहात् कथं हराम्यशक्तश्च भारवाहत्वमागतः अद्याह मात्मजैः क्षेत्रे वाहितः सकलं दिनं मारितश्चा
त्मजेनाहं मुखं वद्ध्वा वुभुक्षितः वृथा श्राद्धकृतं तेन जाताद्यममकष्टता श्रीकृष्ण उवाच ॥ तयोः संवदतो रेवं मातापि
त्रोश्च भारत श्रुत्वा वाक्यं तदा पुत्रो यदुक्तं च तदोभयोः ततो रजन्या तत्कालं ददौ तस्यै सुभोजनं पि
तरौ तौ विदित्वा तु दत्तवान् सुमतिस्तदा तदा सौ दुःखितः पुत्रः श्रुत्वा वरुणां तदा तयोः मातापित्रोश्च राजेंद्र तदा सौ प्रस्थि
तो वनं ज्ञातुमिच्छामि कंष्टं वै मातापित्रोश्च भारत तत्र गत्वा ज्ञानवृद्धान् ऋषीन् सप्तवनाश्रितान् प्रणिपत्या ब्रवीद्वा
क्यं हितं चैव तदा तयोः सुमतिरुवाच कथय ध्वं ब्रह्मर्षयः प्रश्नमेतत्समाहिताः केन कर्मविपाकेन पितरौ मे तपोधनाः

ब्र० १०
भाद्रप०
६१

इमामवस्थांसंप्राप्तौ मोक्षयेते पातकात्कथं ऋषय ऊचुः तव माता पुरा विप्रस्वगृहे बालभावतः ऋतुं प्राप्तं विदित्वा तु संपर्कमकरोद्द्विज तेन कर्मविपाकेन शुनीयोनिमुपागता पिता च रूपशोषेण वलीवर्दो बभूव ह एतयोर्मुक्तिकामार्थं कुरुत्वमृषिपंचमी भार्यया सह विप्रैर्द्रुषीन्संपूज्य यत्नतः आचरस्व व्रतं तत्र सप्त वर्षं द्विजोत्तम श्रंते चोद्या पनंकुर्यादिति शाठ्यविवर्जितः शाकाहारस्तु कर्तव्यः श्यामाकाहार एव च नीवारैर्वापि कर्तव्यः कृष्टपच्यं न भक्षयेत् प्राप्य भाद्रपदे मासि श्रुक् पक्षस्य पंचमी तस्यां मध्याह्नसमये नद्यादौ विमले जले कृत्वा पामार्गकाष्ठेन दंतधावनमादितः आयुर्वलयशोवर्चः प्रजाः पशुवसूनि च ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वं नो देहि वनस्पते संप्रार्थयानेन मंत्रेण कुर्याद्वैदंतधावनं मुखदौर्गंध्यनाशाय दंतानांच विशुद्धयेष्ठावनाय मलानांच कुर्वेहं दंतधावनं अनेन दतान्संशोध्य स्नायात्स्नानुपूर्वकं तिलामलककल्केन केशान्संशोध्य यत्नतः परिधाय नवेशु देवाससीसु समाहितः पूजयस्व ऋषीन् दिव्या नरुंधत्या समन्वितान् कश्यपोऽत्रिभरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ गौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती मंत्रेणानेन सप्तर्षीन् पूजयेत्सु समाहितः व्रतेन ऋषिपंचम्यां कृते नैवं द्विजोत्तम ऋतुसंपर्कजो दोषः क्षयं याति न संशयः श्रीकृष्ण उवाच श्रुत्वा तत्सुमतिर्वाक्यं परमं ऋषिभाषितं गृहमेत्यव्रतं चक्रे सभाध्यः श्रद्धयान्वितः व्रतं तु ऋषिपंचम्याः सर्वपापविनाशनं कृत्वा सर्वयथोक्तं च मातापित्रोः फलं ददौ व्रतपुण्यप्रभावेण माता तस्य श्वयोनि तः मुक्ता तु नृपशार्दूलविमानवरमास्थिता दिव्यां वरधराभूत्वा गता स्वर्गं च भारत पितापि सोमृतो गच्छत्सुमतेः पशुयोनितः स्वर्गं प्राप्तो महाराज व्रतस्यास्य प्रभावतः कायिकं वाचिकं वापि मानसं यच्च दुष्कृतं तत्सर्वं विलयं याति व्रतस्यास्य प्रभावतः अस्य यज्जायते पुण्यं तच्छृणुष्व नृपोत्तम सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदेतद्व्रतधारणात् कुरुते याव्रतं नारी सा भवेत्सुखभागिनी रूपलावण्ययुक्ता च पुत्रपौत्रादिसंयुता इह लोके सदैव स्यात्परत्र च परांगतिं

एतत्तेकथितं राजन् ब्रतानामुत्तमं ब्रतं सर्वसंपत्प्रदं चैव नारीणां पापनाशनं धनं यशश्च स्वर्गश्च पुत्रानपि च भारत पठ
 तां श्रुएव तां वापि नारीणां पापनाशनम् ॥ ॥ इति भविष्योत्तरे ऋषिपंचमी व्रतकथा ॥ ॥
 अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच किमस्योद्यापनं प्रोक्तं व्रतपूर्णफलप्रदं सुमतिः केन विधिना चकार वदत त्वतः श्रीकृष्ण उ
 वाच पूर्वस्मिन् दिवसे कुट्यादेकभक्तं समाहितः शुचौ देशे समालिख्य सर्वतोभद्रमंडलं अत्रणं सजलं कुंभं ताम्रमृण्म
 यमेव वा संस्थाप्य ब्रह्मसंवीतं कंठदेशे सुशोभने पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधाक्षतैर्युतं सहिरण्यं समाच्छाद्य ताम्रेण पत
 जेन वा वंशमृण्मयपात्रेण यवपूर्णं चैव हि आच्छादयेच्च चैलेन लिखेदष्टदलं ततः सौवर्णीः प्रतिमाः कार्याः ऋषीणां
 भावितात्मनां पलेन वा तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः शक्त्या वा कारयेत्तत्र वित्तशाठ्यविवर्जितः वितानं पंचवर्णं च फलपु
 ष्पसमन्वितं वध्नीयादुपरिश्रीमान् संविधायात्र वेदिकां मध्यान्हे पूजयेद्भक्त्या ऋषीन् श्रद्धासमन्वितः कश्यपोऽत्रिभिर
 द्वाजो विश्वामित्रोऽथ गौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती मंत्रस्नानेन राजेन्द्र कृत्वा पूजां समाहितः रात्रौ
 जागरणं कुट्यात्पुराणश्रवणादिभिः कृतनित्यक्रियः प्रातर्जुहुयात्तिलसर्पिषा वैदिको वापि पौराणोऽधिकारान्म
 नुस्मृतात् अत्र वैदिको मंत्रः सहस्तोमाः सहस्रं दस इति ॥ सप्त ऋषय इति वा अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु
 वा पुनः पूजां ततः कृत्वा गुरुं संपूजयेद्ब्रती स्वर्णीं गुलीय वा सोभिः कुंडलामृतभोजनैः दद्यादेकां सवत्सां तु गुरवे
 गांपयस्विनीं पूजयेद्देवत्वजः सप्त वा सोभिर्दक्षिणादिभिः कलशांश्च पवित्रांश्च दद्यात्तेभ्यः सुभक्तितः आचार्यं च
 सपत्नीकं प्रणिपत्य क्षमापयेत् लब्धानुज्ञो नुभुंजीत हृष्टैर्वधुजनैर्वृतः उद्यापनविधिः प्रोक्तः सर्वत्रायं फलार्थिनां एवं यः
 कुरुते भूप उद्यापनविधिं परं सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते इह लोके चिरं कालं भर्त्रा सह शुचिस्मिता पुत्रपौ
 त्रैः परिवृता भुक्ता भोगान् मनोरमान् निष्पापा सुभगानित्यं लभते चाक्षयांगतिम् ॥ इति भविष्योत्तरे सोद्यापनमृ

ब्र०२०
भद्रप०
६२

पिपंचमीव्रतम् ॥ ॥ ॥ अथप्रयोगाः नद्यादौ समंत्रकंदंतधावनपूर्वकं स्नात्वा नित्यपूजां कृत्वा ओमद्यम
मज्ञानतोऽज्ञानतो वारजस्वलावस्थायां कृतसंपर्कजातदुर्योनित्वदोषपरिहारार्थं शुभप्राप्त्यर्थं यथाशक्त्या चरितं ऋ
षिपंचमीव्रतपूजाद्यापनं करिष्ये आचार्यवरणं विधाय सर्वतोभद्रे सप्तकलशेषु एकस्मिन्वा अरुंधतीसहि
ताः सप्तर्षिप्रतिमाः संपूजयेत् सग्रहाः सर्वतोभद्रादिमंडलदेवताश्च ग्रहयज्ञविधिना संपूज्य कश्यपोत्रिभर
द्वाजइति मंत्रेण वैदिकमंत्रैर्वा ऋषिपूजनं कार्थ्यं पूजांते दायनंदद्यात् न्यूनातिरिक्तकर्माणि मया यानि कृतानि च
क्षमध्वंतानि सर्वाणि यूयं सर्वे तपोधनाः ततः कथाश्रवणादिनारात्रिं नयेत् प्रातरग्निं प्रतिष्ठाप्यान्वादध्यात् अत्र
प्रधानं अरुंधतीसहितकश्यपादि ऋषिपूजामंत्रेण तिलव्रीहियवसर्पिर्द्रव्यैः प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरशतमष्टाविंशति
संख्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्याहुत्या यक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमिति होमं समाप्य पुनः पूजां कृत्वा सप्तनीका
न्सप्तब्राह्मणान्संपूजयेत्तैभ्यः क्रमेण दक्षिणाप्रतिमायुतान् कलशान् दद्यात् तत्रमंत्रः प्रतिगृह्याद्विजश्रेष्ठाः प्रतिमादिस
मन्वितान् कलशान् ऋषिसंप्रीत्यै व्रतसंपूर्तिहेतवे यदेककुंभे प्रतिमापूजनं तदा सर्वप्रतिमायुतं कलशमाचार्य्याय अ
न्येभ्यः पक्वान्नवस्त्रदक्षिणायुतान् दद्यात् ततः सप्तभ्यः सप्तगाः आचार्याय एकांगां दत्त्वा प्रार्थयेत् सप्तर्षिभ्यः शु
भाः श्रेष्ठाः सर्वपांचफलप्रदाः सर्वपांचमेघं तु ज्ञानतो ज्ञानतः कृतं एते सप्तर्षयः सर्वभक्त्या संपूजिता मया यथोक्तफल
दासंतु व्रतस्य फलदायका इति ततः आशिषो गृहीत्वा ब्राह्मणान्संतर्प्य स्वयं भुंजीत ॥ ॥ इति ऋषिपंचमीव्रतोद्या
पनम् ॥ ॥ ॥ ॥ भाद्रशुक्लषष्ठीसूर्य्यषष्ठी ॥ सा सप्तमयुतोती दिवो दासः शुक्ले भाद्रपदे षष्ठां स्नानं भास्कर
पूजनं प्राशनं पंचगव्यस्य चाश्वमेधकजफलमिति वचनात् अत्र स्नानादिकृतमक्षयं भवति तदुक्तं भविष्योत्तरे येयं भाद्र
पदे मासि षष्ठी स्याद्भरतर्षभ इयं पापहरा पुण्या शिवाशा ता शुभानूप स्नानदानादिकं सर्वमस्या मक्षयमुच्यते योस्यां

पश्यतिगांगेयंदक्षिणापथवासिनं ब्रह्महत्यादिपापैस्तुमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ इयमेवललिताषष्ठी ॥ तथार्चाक्तं ना
 रदीये ॥ भाद्रेमासिशुक्लपष्ठ्यांललिताव्रतमुच्यते प्रातः स्नात्वाविधानेननारीशुक्लांवरारुता शुक्लमा
 ल्यधराचापिनद्योः संगमवालुकां गृहीत्वावंशपात्रेतुकृत्वापिंडाकृतिंचतां पंचधाललितांतत्रध्यायेद्वनविलासिनीं पं
 कजंकरवीरंचनैपलींमालिनींतथा नीलोत्पलंकेतकींचसंगृह्यतगरंतथा एकैकाष्टशतंग्राह्यताभ्योदेवींप्रपूज्यच प्रार्थ
 येदग्रतःस्थित्वादेवींतांगिरिशप्रियां गंगाद्वारेकुशावर्तेविल्वकेनीलपर्वते स्नात्वाकनखलेतीर्थेहरंलब्धवतीपतिं ल
 लितेसुभगेदेविसुखसौभाग्यदायिनीं अनंतदेहिसौभाग्यमहंतुभ्यंनमोनमः मंत्रेणानेनकुसुमैश्चंपकस्यसुशोभनैः
 अभ्यर्च्यविधिवत्तस्यानैवेद्यंपुरतोऽन्यसेत् क्रमकैरपिकूष्मांडैर्नारिकेलैश्चदाडिमैः बीजपूरैःस्तुजवीरैःकारवल्लैःसु
 निर्भरैः फलैस्तत्कालसंभूतैःकृत्वाशोभांतदग्रतः विरूढधान्यांकुरकैः सदीपावलिभिस्तथा सार्धसुगुणकैर्धूपैःसो
 हालिककरंजकैः गुडपुष्पैः कर्णवैष्टैः मोदकैरुपमोदकैः बहुप्रकारैर्नैवेद्यैर्यथाविभवमानता एवमभ्यर्च्यविधि
 वद्रात्रौजागरणोत्सवं गीतवाद्ययुतंनृत्यैः प्रेक्षणीयैरनेकशः सखीभिःसहेतासाध्वीतांशान्निप्रयतानयेत् एवंजा
 गरणंकृत्वासप्तम्यांसारितंनयेत् गंधपुष्पैरथामभ्यर्च्यगीतवाद्यपुरःसरं तच्चदद्याद्विजेन्द्रायनैवेद्यादिविजोत्तम स्नात्वा
 गृहसमागत्यहुत्वावैश्वानरंततःदेवान्पितृंश्चसंतर्प्यपूजयित्वासुवासिनीः कन्यकाश्चैवसंभोज्याब्राह्मणादशपंचचभ
 क्ष्यैर्भोज्यैर्वहुविधैर्दत्त्वादानान्यनेकशःललितामेस्तुसुप्रीताइत्युक्तातांविसर्जयेत् यःकश्चिदाचरेदेतद्व्रतंसौभाग्यदंप
 रंनरोवायदिवानारीतस्यपुण्यफलंशृणु यद्रतैश्चतपोभिश्चदानैर्वानियमैरपि व्रतेनानेनलभ्येतकिंवहूक्तेननारद मृते
 रनंतरंप्राप्यशिवलोकंसनातनं मोदतेललितादेव्यासहैवसाखिवाच्चिरम् ॥ इतिनारदीयेललिताषष्ठीव्रतम् ॥
 अस्यामेवचंपाषष्ठीव्रतमुक्तंस्कादि ॥ षष्ठीभाद्रपदेशुक्तावैधृतेनसमान्विता विशाखाभौमयोगेनचंपाषष्ठीतिवि

ब्र० १०
भाद्रप०
६३

श्रुता रविवारेणाप्युक्ता रविवारेणसंयुक्तासाचंपेतीहकीर्तितेतिमदनरत्ने देवासुरमनुष्याणांदुर्लभापष्टिहा
यनी कृतेत्रेतायांपंचाशदायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशदायनीसफलामता अत्ररम्येसूर्यपूजा ॥
द्वादशदलेनाममंत्रैः षष्ठांकार्या अत्रनाममंत्राः आदित्यस्तपनः पूषाभानुमान्भानुर्यमा विष्णुःशक्रोश
मान्देवःसहस्रांशुर्विनायकः सूरः सूर्यःखगइति पूजनीयः प्रयत्नतः अत्रादित्यः कर्णिकायांदलेषुशेषना
मभिः पूजाकार्या ॥ स्कंदउवाच प्राप्तराज्यंचराजानंधर्मपुत्रयुधिष्ठिरं कदाचिदागतोद्रुष्टुर्वासामुनिसत्त
मः ततोराजातमभ्यर्च्यपाद्याद्यैरिदमब्रवीत् तद्व्रतं श्रोतुमिच्छामिकर्तुंचमुनिसत्तम दुर्वासाउवाच शृणुराज
न्महाभागव्रतानामुत्तमं व्रतं अस्तीहयच्चाणमात्रंसर्वकामांस्तुपूरयेत् यदिलभ्येतजीवद्भिदैवेननृपसत्तम षष्ठी
भाद्रपदेशुक्तावैधृतेनसमन्विता विशाखाभौमयोगेनसाचंपेतीहविश्रुता तस्मादियंचपाषष्ठाद्विधाज्ञेयाएकावै
धृतियोगवती भाद्रशुक्ला अपराविशाखाभौमयोगवत्येवषष्ठीचेति देवासुरमनुष्याणांदुर्लभापष्टिहायिनी कृ
तेत्रेतायांपंचाशदायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशदायनीदुर्लभाततः आदौकृतयुगेपूर्वयाचीर्णाविश्वक
र्मणा तत्फलाद्विश्वकर्तृत्वंप्राजापत्यमवाप्तवान् पृथुनाकार्तवीर्येणभुविनारायणेनच ईश्वरेणोमयासार्द्धमि
तरेतरलिप्सया यश्चैनांविधिवत्कुर्यात्सोनंतफलमश्नुते युधिष्ठिरउवाच तद्विधिंश्रोतुमिच्छामिविस्तराद्ब्रू
तोमुने केमंत्राः केचनियमाः साचकिंलक्षणाभवेत् दुर्वासाउवाच द्विदैवत्यक्षभौमेनवैधृतेनसमन्विता
नभस्येयासिताषष्ठासाचंपेतिनिगद्यते द्विदैवतक्षेत्रविशाखा पंचम्यानियमंकुर्यादुपवासस्यचव्रती उपवास
स्यांगभूतं नियममेकभक्तंकुर्यादित्यर्थः चंपाषष्ठीव्रतंकुर्यादित्यर्थः चंपाषष्ठीव्रतंकुर्याद्यथोक्तवचनाद्गुरोः
ततःप्रभातेविमलेदंतधावनपूर्वकं कृत्वासम्यक्व्रतंतस्यसंकल्पंकुरुतेनरः कृत्वेतिसकलांगोपेतंव्रतं स्वसाध्य

त्वेनमनासिनिधायेत्यर्थः निराहारोद्यदेवेशत्वद्रक्तस्त्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहंभक्त्याशरणंभवभास्कर संक
 लपमंत्राः ततःस्नानंप्रकुर्वीतनद्यादौविमलेजले मृदमालभ्यमंत्रैश्चतिलैःशुक्लैश्चमंत्रावित् सावित्रःपरमस्त्वं
 हिपरंधामजलैमम त्वत्तेजसापरिभ्रष्टपापंयातुसहस्रधा प्रार्थनामंत्रः आपस्त्वमसिदेवेशज्योतिषांपतिरेवच ॥
 पापनाशयेमेदेववाङ्मनः कर्मभिःकृतं स्नानमंत्रः ततःसंतर्पयेद्देवानृषीन्पितृगणानपि ततश्चैत्यगृहंमौ
 नीपाखंडालापवर्जितः स्थंडलंकारयेच्छुभ्रंचतुरस्रंसुशोभनं स्थापयेदब्रह्मकुंभपंचरत्नसमान्वितं रक्तवस्त्र
 युगच्छत्रंरक्तचंदनचर्चितं तस्योपरिन्यसेत्पात्रंसौवर्णंताम्रमेवच कुंकुमेनलिखेत्पद्मंद्वादशारंसकार्णिकं तस्यो
 परिन्यसेत्सूर्यंसौवर्णंसरथारुणं शक्त्यावावित्तसारेणवित्तशाठ्यविवार्जितः तमर्चयेद्गंधपुष्पैर्विधिमंत्रपुरःसरं
 पंचामृतेनस्नपनंकुर्याद्देवस्यसंयुतः ततस्तुगंधतोयेनपरांपूजांसमाचरेत् गंधैर्नानाविधैर्दिव्यैः कर्पूरागुरु
 कुंकुमैः फलैस्तद्वतुसंभूतैः रनेकैश्चसुगंधिभिः मंडपंकारयेत्तत्रपुष्पमालाविभूषितं यथाशोभंप्रकुर्वीतअथ
 श्रोपरिसर्वतः ततस्तुपूजयेद्देवंभास्करंकमलोपरि आदित्यायनमः तपनायनमः पूष्णेनमः भानुमतेनमः
 भानवेनमः अर्यष्टेनमः विश्वचक्रायनमः अशुमतेनमः खनायकायनमः सुरायनमः सूर्यायनमः
 खगायनमः एषुत्रयोदशसुनामसु आदित्यायनमइत्यनेनमध्येपूजनं इतरैर्द्वादशभिः पूर्वादिदलक्रमेण पू
 जनं जन्मांतरसहस्रेणदुष्कृतंयन्मयाकृतं तत्सर्वंनाशमायातुदिवाकरतबार्चनात् प्रार्थनामंत्रः विनतातन
 योदेवः कर्मसाक्षीतमोनुदः सप्ताश्वः सप्तरज्जुश्चअरुणोमे प्रसीदतु ॥ अरुणपूजामंत्रः ततःसंपूजयेद्देवम
 च्युतंतुरथेस्थितं अष्टाक्षरेणमंत्रेणगंधपुष्पादिभिःक्रमात् अष्टाक्षरोघृणिरितिमंत्रः घृणिआदित्यायनमःकाला
 त्मासर्वभूतात्मावेदात्मासर्वतोमुखः जन्ममृत्युजरारोगसंसारभयनाशन इत्यर्घ्यमंत्रः ॥ सूर्योदयेपठनीयः

ब्र०२०
भद्रप०
६४

ततः संपूजयेच्छुक्लांसवत्सांगांपयस्विनीसवस्त्रकंठाभरणांसुघंटाभिरलंकृतां ब्रह्मणोत्पादितादेविसर्वपापविनाश
निसंसारार्णवमग्नमांगोमातस्त्रातुमर्हसि स्वरूपावहूरूपाश्चमातरोलोकमातरः गावोमासुपसर्पंतुसरितः साग
रंयथा यालक्ष्मीः सर्वदेवानांयाचदेवीव्यवस्थिता धेनुरूपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु यालक्ष्मिलोकपाला
नांयालक्ष्मीर्धनदस्यच चंद्रार्कशक्रशक्तिर्यासाधेनुर्वरदास्तुमे ॥ धेनुपूजामंत्रः ॥ तिलहोमततःकुर्या
त्सावित्र्याष्टोत्तरंशतं ततस्तांकल्पयेद्धेनुमर्कमेप्रीयतामिति आचार्यायततोदद्यादादित्यंसरथारुणं सकुंभर
त्नैर्वस्त्रैश्चसर्वोपकरणैः सह ददामिभानुंभवतांसर्वोपस्करसंयुतं मनोभिलषितावाप्तिंकरोतुममभास्करः
दानमंत्रः गृह्णामिभास्कररवेभवंतंविश्वतोमुखं मनोभिलषितावाप्तिमुभयोःकर्तुमर्हसि प्रतिग्रहमंत्रः सर्व
तीर्थमयीधेनुसर्वयज्ञमयीशुभां सर्वदानमयीदेवीब्राह्मणायददाम्यहं गोदानमंत्रः गृह्णामिसुरभिदेवीसर्व
यज्ञमयीशुभां उभौपुनीहिवरदेउभयोस्तारकाभव धेनुप्रतिग्रहमंत्रः ॥ ततस्तुभोजयेद्विप्रान्द्वादशैवस्वश
क्तितः दद्याच्चदक्षिणातेभ्यः प्राणिपत्यविसर्जयेत् अवैकल्यव्रेततस्यशंसेयुस्तेद्विजोत्तमाः आभिनंदयतमा
शीर्भिः परिरेभुरनिदिताः ततस्तुस्वयमश्वोयाद्विजानाशेषमिष्टकं सहपुत्रैः कलत्रैश्चअन्यैर्वहुजनैर्वृतः ए
वंयःकुरुतेचंपा सौत्यंतफलमश्नुते प्रभूणांचप्रभुःप्रोक्त स्त्वंप्रभूणांचगोचरः सर्वैश्चैतद्व्रतकार्यंस्वशक्त्यादुः
खभीरुभिः प्रभुःप्रथमकल्पस्ययानुकल्पेनवर्तते विफलंतस्यतत्स्यादनीशस्त्वनुकल्पकः पंचम्यांनियमं
कुर्यादाचार्यवचनाद्व्रती पश्यांस्नानंप्रकुर्वीतसंतर्प्यापितृदेवताः अभ्येत्यस्वगृहंमौनी सूर्यामनासिचित
येत् स्थापयेद्व्रणंकुंभंमृत्पात्रंचतथोपरि तस्योपरिच्यसेत्सूर्यपलेनैकेनानिर्भितं सौवर्णंभक्तिसंयुक्तोवित्तसा
रंतथारुणं तमर्चयेज्जगन्नाथंगृहीत्वाज्ञांगुरोरुस्वयं षडक्षरेणमंत्रेणगंधपुष्पानुसंभवं उंनमःसूर्यायेतिषडक्षर

मंत्रः संपूज्यविधिवद्देवंफलपुष्पादिकंचयत् सूर्यायवेदयेत्सर्वं सूर्योमेप्रीयतामिति ततः प्रभातेविमलेगत्वा
गुरुगृहं व्रती सर्वोपकरणैः सूर्यं माचार्यायानिवेदयेत् धान्यपुष्पफलवस्त्ररत्नधेन्वादिकंचयत् गवांकोटिसह
स्रैणकुरुक्षेत्रेर्कपर्वणि चंपादानस्य राजेन्द्रकलां नार्हति षोडशीं सर्वतीर्थप्रदानानितथान्यान्यपि षोडश चंप
यातुलितान्नाद्याश्चपैकाव्यतिरिच्यते आदित्यस्तपनः पूषा भानुमान् भानुर्यमा विश्वचक्रो शुमान् देवः सहस्रांशुः
खनायकः सूरः सूर्यः खगः पूज्यः पूर्वपत्रादेव इत्यंशुमतो विशेषणं पंचम्यामित्यादिना पुनर्ब्रतविधिर्धनही
नविषयः इति स्कंदपुराणोक्तं चंपाषष्ठीव्रतम् ॥

ब्रह्मांडपुराणे महारिमाहात्म्ये मार्गेपीयं चंपाषष्ठयुक्ता मार्गेभाद्रपदेशुक्ता षष्ठीवैधृति संयुता रवि
वारेण संयुक्ता सा च पेतीह विश्रुता ॥ अथ भाद्रशुक्लसप्तम्यामनंतसप्तमीव्रतं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे शु
क्लपक्षे तु सप्तम्यां मासे भाद्रपदे नृप तत्र सूर्यो दिवा पूज्य नक्तं भुंजीत वत्सरं मत्स्यपुराणोपि शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मा
से भाद्रपदे च्युतं प्रणम्या शिरसानित्यं पूजयेत् सप्तवासरां पुष्पधूपदिभिर्वीरकुतुपानां च तर्पणैः पाखंडादिभि
रालापं वर्जयेत् प्रयत त्मना अत्र कुतपा ब्राह्मणा उक्ताः विधाय दक्षिणादत्त्वा नक्तं भुंजीत वाग्यतः
तिष्ठन् ब्रजं प्रस्थितश्चक्षुः प्रखलनादिषु आदित्यनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणं तथा अनेनैव विधानेन मा
सान्द्वादशवैक्रमात् उपोष्य पारणे पूर्णसमभ्यर्च्य जगद्गुरुं पुण्येन श्रवणेनेह प्रीणयन् पुष्टिमच्युतां एवं यः पुरुषः
कुर्यादादित्याराधनं शुचिः नारी वा स्वयमभ्येत्य आनंत्यफलमश्नुते ॥ अस्य मेव भाद्रशुक्लसप्तम्याममुक्ताभर
णसप्तमीव्रतम् ॥ ॥ ॥ तत्र पूजायां सप्तमी पूर्वविद्धा ग्राह्या षण्मुन्योरिति युग्मवाक्यात् नारदीये ॥
भाद्रस्य शुक्लसप्तम्याममुक्ताभरणव्रतं सोमस्य तु महेशस्य पूजनं चात्र कीर्तितं गंधादिभिः षोडशभिरुपचारैः स

ब्र० र०
भाद्रप०
६५

मर्चयेत् ॥ प्रार्थ्यप्रणम्यविसृजेत् सर्वकामसमृद्धये ॥ अत्रकृत्यंभविष्योत्तरं ॥ भूमौलिखितोमासहितशि
वप्रतिमायामावाहनं एहोहिभगवन्देवसर्वपापप्रणाशन तवपूजांकरिष्यामिसन्निधौभवशंकरेति भवानीशं
करावावाह्यपोडशोपचारैःसंपूज्य नमस्तेभूतनाथायनमस्तेशशिशेखर नमस्तेदक्षयज्ञघ्ननमस्तेकामनाशन
नमस्तेपार्वतीदेव्यैचंडिकायैनमोनमःवरदायैनमस्तेस्तुभद्रकाल्यैनमोनमः इतिसंप्रार्थ्य ॥ शर्कराघृतमि
श्रंतंडुलपिष्टमुपहारंनिवेद्य एकादशतंतुयुतसूत्रमेकादशग्रंथिविशिष्टवामहस्तेवध्वापूजांतिकथांश्रृणुयात् ॥ अ
थपूजाविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यसर्वपापक्षयपूर्वकंसर्वकामसमृद्धयर्थंउमासहितसोमशंकरपूजनव्रतमहंकरिष्ये ॥
भूमौलिखितभवानीशंकरप्रतिमायामावाहनादिसर्वोपचारपूजांकुर्व्यात् देवदेवमहेशानपरमात्मनूजगद्गुरो प्र
तिपादितयासोमपूजयापूजयाम्यहं ॥ इत्यावाहनम् ॥ अनेकरत्नस्वचितंसौवर्णमणिसंयुतं मुक्तान्वितंमहादेव
गृहाणासनमुत्तमम् ॥ इत्यासनम् ॥ पाद्यंगृहाणेदेवेशसर्वविद्यापरायण ध्यानगम्यसदाशंभोसर्वेश्वरनमो
स्तुते ॥ इतिपाद्यम् ॥ इदमर्घ्यमनर्घ्यत्वममराधीशशंकर किंकरीभूतसर्वेशमयादत्तंगृहाणवै इत्यर्घ्यं ॥
गंगादिसर्वतीर्थेभ्यःसमानांतिसुशीतलं जलमाचमनीयार्थंगृहाणसोमयासह ॥ इत्याचमनम् ॥ मध्वाज्य
शर्कराभ्यश्चसुधयापरिकल्पितं शंकरप्रीतयेतोहमधुपर्कंनिवेदये ॥ इतिमधुपर्कः ॥ आदौपंचामृतैःस्ना
नंपश्चाच्छुद्धेनवारिणा स्नानंकुरुमहादेवनिजयाकांतयासह ॥ इतिस्नानम् ॥ स्नानादूर्ध्वमहादेवप्रीत्यापा
पप्रणाशन वस्त्रयुग्मंसमानांतमदत्तंप्रतिगृह्यताम् ॥ इतिवस्त्रम् ॥ उपवीतंसोत्तरीयंनानाभरणभूषितं गृ
हाणसोमविमलमथाहतमिदंशुभम् ॥ इतियज्ञोपवीतम् ॥ मलयाचलसंभूतंसुगंधिघनसारयुक् चंदनंपंचव
दनंगृहाणदयितायुत ॥ इतिगंधम् ॥ जातीचंपकपुन्नागबकुलैःपारिजातकैः शतपत्रैश्चकल्हारैरर्चयेहमुमा

पतिम् ॥ इतिपुष्पाणि ॥ त्रैलोक्यपावनानंतपरमात्मनूजगद्गुरो चंदनागुरुकर्पूरैर्धूपंदास्यामिशंकर ॥ इति
 धूपम् ॥ शुभवर्तियुतंसर्पिलोडितं वह्निनायुतं दीपमेकमनेकार्कप्रतिभंकल्पयेत्त्विमम् ॥ इतिदीपम् पायसापूपक
 शरंदुग्धान्नसगुडोदनं दिव्यान्नं षड्सोपेतं सुधारससमन्वितं समर्पयामि देवेश किंकरः शंकरायते नैवेद्यं पुनराचम
 नं शुद्धंकुरु सोमां वुनामुना मुखशुद्धिकरं पूर्णैकपयात्वं गृहाण वै ॥ पुनराचमनम् ॥ कस्तूरिकासमायुक्तं मल
 याचलसंभवं गृहाणा चंदनसोम करोद्वर्तनहेतवे ॥ इतिकरोद्वर्तनम् ॥ नारिकेलफलं जंबूफलं नारंगमुत्तमं कू
 ष्मांडं पुरतो भक्त्या कल्पितं परिगृह्यतामिति फलम् ॥ पूर्णफलं महादिव्यं ॥ इति तांबूलम् ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थ
 मिति दाक्षिणा ॥ भक्त्या दीपावलिं देव ॥ इति नीराजनं ॥ अथ पुष्पांजलिः ॥ यानिकानि च पापानि ॥ इति
 प्रदाक्षिणा महादेव महाराज भक्तानां पापनाशन अस्माकं कुर्वतां पूजां साधुवासाधुयोजितां ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भव
 तो विहितां च यां संपूर्णयत्तु विश्वेशो विमलां कोमलस्तुतिं पापो हं पापकर्माहमिति प्रार्थना देव देव जगन्नाथ सर्वसौ
 भाग्यदायक गृहणीयां डोररूपं त्वां पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनं ॥ इति डोरकग्रहणम् ॥ सप्तसामोपगीतं त्वां धारयामि जगद्
 गुरो सूत्रग्रंथि स्थितं नित्यं धारयामि स्थिरो भव ॥ इति डोरकोत्तारणम् ॥ ॥ ॥ अथ यपनम् ॥ मंडकान्विष्टका
 न्वाथ सघृतान्दक्षिणा युतान् एकादशमितान् सान्नान् ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात्सोमस्य तुष्टये
 शंकरः प्रतिगृह्णाति शंको वैददाति च शंकरस्तारकोस्माकं शंकराय नमो नमः इति वायनदानम् एवं तु पूजनं कुर्या
 त्सोमस्य सुखदस्य च सर्वान् कामानवाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च मोदते ॥ इत्यमुक्ताभरणसप्तमीव्रतसोमशिवपूजा ॥
 अथ कथा हेमाद्रौ भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच मुनीन्द्रो लोमशो नाम मथुरायां गतः पुरा अर्चितो वसुदेवेन देवक्या च युधि
 श्ठिर उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोरमाः ततः कथयितुं भूयः कथां मे तां प्रचक्रमे कंसेन ते हताः पुत्रा जाता जाताः

ब्र०२०
भद्रप०
६६

पुनः पुनः मृतवत्सादेवाकित्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता यथा चंद्रमुखी दीनावभूवनहुषप्रिया पश्चाच्चीर्णव्रता चैव बभूवाक्ष
तवालका त्वमपि देवाकितथा भविष्यासि न संशयः देवक्युवाच कास चंद्रमुखी ब्रह्मन्वभूवनहुषप्रिया किंचोर्णिहि
व्रतं दिव्यं तथा संततिवर्द्धनं सपत्न्यादर्पशमनं सौभाग्यारोग्यवर्द्धनं लोमश उवाच अयोध्यायां पुरा राजानहुषो
नाम विश्रुतः तस्यासीद्रूपसंपन्ना देवी चंद्रमुखी प्रिया तथा तत्रैव नगरे विष्णुगुप्तो भवद्द्विजः आसीद्रुणवती तस्य पत्नी
भद्रमुखी तथा तयोरासीदतिप्रीतिः स्पृहणीया परस्परं अथ ते दयिते सख्यौ स्नानार्थं सख्युजले प्राप्ते प्राप्ताश्च त
त्रैव बाह्या वैनागरांगनाः ताः स्नात्वा मंडलं चक्रुस्तन्मध्ये व्यक्त रूपिणं लेखयित्वा शिवं सोममुमया सह शंकरं गंधपु
ष्पाक्षतैर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि प्रणम्य गंतुं कागास्ताः पप्रच्छतु वरस्त्रियः ता ऊचुः शंकरोऽस्माभिः पार्वत्या सह पूजि
तः वद्ध्वासूत्रं यत्तंतुं शिवस्यात्मानं निवेदितः धारणीयमिदं तावद्यावत्प्राणविधारणं तासां तद्वचनं श्रुत्वा सख्यौ च मो
तदेवाहि कृत्वा तु समयं तत्र वद्ध्वा दोभ्यां तु डोरकं ततस्ताश्च गृहं जग्मुः स्वसखीभिः समावृताः कालेन महता तस्यास्त
द्रुतं विस्मृतं शुभं चंद्रमुख्याः प्रमत्ता या विस्मृतः स तु डोरकः भद्रमुख्यास्तथा भद्रे विस्मृतं सर्वं भवतु मृता कैश्चिदहोरा
त्रैः सावभूवविहंगमी भद्राख्या कुकुटोजाता व्रतभंगाच्छुभानने संभूय भूयः समयं प्राग्व्रतं चक्रतुः सदा कालेन पंच
तां प्राप्ते सखीभावात्सहैव ते अद्वैतमातृके देवजातेऽपि कुलसंयुते ब्राह्मणी ब्राह्मणी जाताराज्ञी चंद्रमुखी पुरा नाम्ना भद्रमु
खी जाता भूषणानामसामता आग्निमीलस्य सा दत्तापित्रा तस्य पुरोधसा अतीव वल्लभा चासीद्रूपणा भूषणप्रिया भू
षिता भूषणवरैरूपेणालंकृता स्वयं तस्यावभूवुरष्टौ च पुत्राः सर्वगुणान्विताः मातृवद्रूपसंपन्नाः पितृवद्धर्मशीलि
नः सख्यौ ते तेन तद्वच्च जाते जातिस्मरे किल पुनर्निरंतरा प्रीतिस्तयोरासीद्यथा पुरा काले बहुतिथे जाते
त्यक्ता सात्यक्तयौ वना मध्ये वयासिराज्ञी च पुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरीरोगिणं मूकं प्रज्ञाहीनं च विस्वरं तादृशो

पिमहाभागमृतोसौनववार्षिकः ततस्तंभूषणाद्रष्टुमीश्वरीपुत्रदुःखिनीं सखीभावादतिस्नेहात्पुत्रैःस्वैःपरिवारिता
 ॥ अमुक्ताभरणाभद्रास्वरूपेणैवभूषिता सहिभद्राद्विजस्याभूद्वाय्याभूषणनामिका पुरोहितस्यका
 लेन कुक्कुटीवहुपुत्रिणी तां दृष्ट्वा तदृशीभद्राप्रज्ज्वालेश्वरीरूपा ततो गृहप्रेषयित्वा ब्राह्मणीतीव्रमत्सरां चि
 तयामास सा शीघ्रतयाः पुत्रवधं प्रति निश्चित्य चेतसा क्रूराघातयामास तान्सुतान् हताहताश्च ते पुत्राः पुनर्जीवि
 त्यनामयाः तदद्भुततरं दृष्ट्वा सखीमाहूय भूषणां उपविश्यासने श्रेष्ठे बहुमानपुरःसरं अष्टच्छद्विस्मया विष्टाराज्ञीसा
 नृपवल्लभा ब्रूहि तथं महाभागे किं त्वया सुकृतं कृतं दानं व्रतं तपो वापि शूश्रूषण
 मुपोषणं येन ते निहताः पुत्राः पुनर्जीवित्यनामयाः तथा हि बहुपुत्रा च जीवन्तसा शुभानना अमु
 क्ताभरणानित्यं भर्तुं श्वेतसिवास्थिता अर्तावशो भसे भद्रे विधुर्धर्मात्यये यथा ॥ भूषणोवाच ॥ शृणु देवि प्रव
 क्ष्यामि जन्मांतरविचेष्टितं किं ते तद्विस्मृतं सर्वमयोध्यायां कृतं हियत् आवाभ्यां व्रतवैकल्पं प्रमत्ताभ्यां वगनने ये
 न त्वं ह्यवर्गी जाता जाता हं कुक्कुटी तथा तत्रापि व्रतवैकल्यं त्वया चापल्यतः कृतं मया तु सर्वभावेन चेतस्याध्यायशंकर
 तिर्यग्योन्यनुसारेण मनोवृत्त्या हि नुष्टितं एतद्विकारणं भद्रे नान्यात्किंचित्करोम्यहं ॥ लोमश उवाच ॥ इत्याक
 एर्यच संस्मृत्य पूर्वजन्मविचेष्टितं ईश्वरी च तया सार्द्धं पुनः सम्यक् चकार ह व्रतस्यास्य प्रभावेण पुत्रपौत्रादिसंभवं
 भुक्ता च सौख्यमतुलं भृता शिवपुरंगता तस्मात्त्वमपि कल्याणि व्रतमेतत्समाचर आरब्धेस्मिन् व्रतो दठ्ये जीव
 पुत्रा भविष्यसि ॥ देवक्युवाच ब्रह्मन्नाख्याहि मे सम्यग् तमेतत्सुखप्रदं संतानवृद्धिकरणं शिवलोकस्थिति
 प्रदं भद्रे भाद्रपदे मासि सप्तम्यां सलिलाशये स्नात्वा शिवमंडलके लेखयित्वा सहाविकं तत्र संपूज्य सम्यं कु
 र्याद्भिक्षां करुणं यावज्जीवं मया त्मानुशिरस्य विनिवेदितः इत्येवं सम्यं कृत्वा ततः प्रभृति डोरकं सौवर्ण्यं

ब्र० र०
भद्रप०
६७

जितं वापि सौत्रं वाधारयेत्करं मांडिकान्वाष्टकोन्द्यान्मासपेक्षथवा द्विज स्वयंताश्चैव भोक्तव्या व्रतभंगमयाच्छुभे
प्रतिमासंतु सप्तम्यां शुक्लपक्षविशेषतः कुर्यादेवं व्रतं भद्रे वर्षाते पिचदेव के कारिता मुद्रिता ब्रीहौ ह्यैमी रूप्या
स्वशक्तिः तास्य पात्रे परिस्थाप्य ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् आचार्याय विशेषेण सौवर्ण्यं गुलीयकं पुष्पकुं
कुमसंयुक्तं ताबूलांजनसूत्रकैः एवंपारयित्वा तु व्रतं संतातिवर्द्धनं सर्वपापविनिर्मुक्ताभुक्तसौख्यमनामयं सं
तानं वर्द्धयित्वा च शिवलोके महीयते एतत्ते सर्वमाख्यानमाख्यातं व्रतमुत्तमं कुरुदेव कियत्तेन न जीवपुत्रा भविष्यति
श्रीकृष्ण उवाच ॥ इत्युक्त्वा तु मुनिश्चेष्टस्तत्रैवांतरधीयत चकार सर्वयत्नेन नयदुक्तं तेन धीमता व्रतस्यास्य प्रभा
वेण देवकी मामजीजनत् तस्मात्पार्थ नरैः कार्यं स्त्रीभिः कार्यं विशेषतः व्रतं पापप्रशमनं सुखसंततिवर्द्धनं
एवं यः शृणुयाद्भक्त्या यश्चेत्प्रतिपादयेत् व्रतमाख्यानं सहितं न हि पापैः प्रमुच्यते साख्यानं कं व्रतमिदं सुतसौ
ख्यकामाया स्त्री करिष्याति शिवं हृदये निधाय दुःखं विहाय बहुशः कृतकलमपौघान्सास्त्री व्रताद्भवातिशोभनजीव
वत्सा इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ अमुक्ताभरणसप्तमी व्रतं अस्यापिधिः हेमाद्रौ नद्यादौ जलाशये स्नात्वा गृ
हमागत्य गोमयादिलिप्ते शुद्धदेशे मंडलं विधाय तदुपरि चंदनादिना उभया सहितं शिवं लिखित्वोक्तविधिना पूज
येत् देशकालौ संकीर्त्य ममाखिलपापक्षयपूर्वकपुत्रपौत्रधनधान्यसौख्यातिशयद्वारा श्रीसांवसदा शिवप्रीत्यर्थ
ममुक्ताभरणसप्तमी व्रतं करिष्ये इति संकल्प्य पूर्वोक्तप्रकारेण पूजां समाप्य प्रार्थयेत् महादेव महाराज प्रीत्या पापप्र
णाशन अस्माकं कुर्वतां पूजां साधुवाऽसाधुयोजितां ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भावतो विहितां च यां संपूर्णं यत्तु वि
शेषो विमलां कोमलस्तुतिं ततो देवस्य पुरतः यावज्जीवं मया त्मा तु शिवस्य विनिवेदितः इत्येवं संकल्पं कुर्यात्
सौवर्ण्यं राजतं सौत्रं वा डोरकं देवाग्नेतत्संपूज्यानेन मंत्रेण गृह्णीयात् देवदेव जगन्नाथ सर्वसौभाग्यदायक गृह्णीयां

डोरूपं त्वां पुत्रपौत्रविवर्द्धनं ततो हस्ते वन्धनमंत्रः सप्तसामोपगीतत्वां धारयामि जगत्पते सूत्रग्रंथे स्थितं
 नित्यं धारयामि स्थिरो भवेति मंत्रेण हस्ते बध्वा नतः दह सर्वान् पापानि कृपां कुरु दयानिधे प्रसन्नः सन्नुमाकां
 त दीर्घायुः पुत्रदो भवेति जीर्णडोरकोत्तारं कृत्वा सौवर्णं राजतं पुत्राय शिष्याय ब्राह्मणे न्वादद्यात् स्त्रिया
 च दुहितुस्तृणादिभ्यो रयसौत्रस्य वेलविसर्जनीय मिति सदाचारः ततो ब्राह्मणेभ्य एकादशशतं संख्याका
 न्मोदकान्वेषकान्वाघृतदक्षिणायुतान् वायनं दद्यात् स्वयं वधुभिः सह भुंजीत प्रतिमासं शुक्लसप्तम्यामेवै
 तद्भक्तं कार्यं वर्षांते हैमीराजती वामुद्रिकां ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात् आचार्याय वि
 शेषेण सौवर्णमंगुल्यकं पुष्पकुकुमतां बलजनसूत्रयुतं सदाक्षिणं वदद्यात् ब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वयं भुंजीत
 संतानवृद्धिं लब्ध्वा शिवलोके महीयते इत्यमुक्तं भरणसप्तमीव्रतं नारदीये शुक्लाष्टम्यां नभस्य स्य कुर्याद्वाधा
 व्रतं नरः पूर्ववद्वाधिकां देवीं कलशस्थां प्रपूजयेत् मध्याह्ने पूजयित्वैनामेकभक्तं समाचरेत् शको भक्तश्चोपवा
 संपरेह्नि विधिना ततः सुवासिनीं भोजयित्वा गुरवे प्रतिमार्पणं कृत्वा स्वयं च भुंजीत व्रतमेतत् समापयेत् व्रतेन
 नेन देवर्षे कृतेन विधिना व्रती रहस्यं गोष्ठं लब्ध्वा राधापरिकरे वसेत्
 अथ कथाप्रारंभः ॥ शौनक उवाच कथयस्व महाप्राज्ञ गोलोके यातिकर्मणा सुमते दुस्तरात्केन जनः संसारसाग
 रात् राधायायाष्टमीसूततस्य माहात्म्यमुत्तमं सूत उवाच ब्रह्माणं नारदः पृष्टः पुरांचितन्महामुनेन तच्छृणुष्व समासे
 न ऊचिवांस्तं प्रतिद्विज नारद उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविदांवर राधाजन्माष्टमी तात कथयस्व ममाग्रतः
 तस्याः पुण्यफलं किं वा कृतं केन पुराविभो अकुर्वतां जनानां हि किं लिखं किं भवेद्विजकेन वै तु विधानेन कर्तव्यं तद्भक्तं क
 कस्माज्जाता च साराधातन्मे कथय मूलतः ब्रह्मोवाच राधाजन्माष्टमी वत्स श्रृणुष्व सुसमाहितः कथयामि समासेन सम

ब्र० र०
माद्रप०
६८

ग्रहरिणोदितंकन्यादानसहस्रेणयत्पुरंयत्राच्यतेजनैः गंगादिषुचतीर्थेषुस्नात्वायत्फलमाप्नोतेसकृद्राधाष्टमीकृत्वा
तस्माच्छतगुणंलभेत् कृष्णप्राणप्रियाष्टम्याःफलंप्राप्तेतिमानवः एतद्व्रतंतुयःपार्थःश्रद्धयाऽश्रद्धयापिवा क
रोतिविष्णुसदनंगच्छेत्कोटिकुलैर्द्विजःपुराकृतयुगेवत्सवरनारीसुशोभना सुमध्याहरेणीनेत्राशुभांगाचारुहासिनी
मुकेशीचारुकेशीचनामालालवतीस्मृता तयावहूनिपापानिकृतानिसुदृढानिचसैकदासाधनाकांक्षीनिसृत्यपुरतः
त्वतःगतान्यनगरंतत्रदृष्ट्वाचैवजनान्बहून् राधाष्टमीव्रतपरान् सुंदरदेवतालये गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफ
लैःभक्तिभावैःपूजयंतोराधायामूर्तिमुत्तमाम् केचिद्वायंतिनृत्यंतिपठंतिस्तवमुत्तमं तालवेणुमृदंगांश्चवादयंतिचकेमु
दा जनांस्तथाविधान्दृष्ट्वाकौतूहलसमन्वितांस्तस्यास्तुवचनंश्रुत्वापरकार्थ्यंहितेरता आरेभिरेतदावक्तुंवैष्णवाव्र
ततत्पराःराधाव्रतिनऊचुःभाद्रेमसिसिताष्टम्यांजाताश्रीराधिकायतः अष्टमासाद्यसप्राप्तातांकुर्वामप्रयत्नतःगोदा
नजनितंपापंस्तेयजं ब्रह्मघातकं परस्त्रीहरणंचैवतथाचगुरुतल्पगं विश्वासघातजंचैवस्त्रीहत्याजनितंतथाएतानिना
शयत्याशु कृताराधाष्टमीनृणां तेषांनुवचनंश्रुत्वासर्वपातकनाशनं करिष्याम्यहमि त्येवपरामृश्यपुनःपुनः तत्रैवव्र
तिभिः सार्द्धकृत्वासाव्रतमुत्तमं देवात्सापंचतांयातासर्पघातेननिर्मलाः ततोयमाज्ञयादूताः पाशमुद्रपाणयःआग
तास्तांसमानेतुंवंधूरज्जुभिस्तदा यदानेतुंमनश्चक्रुर्मस्यसदनंप्रतितदागताविष्णुदूताशंखचक्रगदाधराः हिरण्
मयंविमानंचराजहंसयुतंशुभं पाशस्यछेदनंकृत्वाचक्रेणातिविरान्विताःरथेवारोपयामासुस्तांनारीं गतकिलिषा
न्युर्विष्णुपुरंतेचगोलोकारुयंमनोहरं कृष्णेनराधयास्तत्रस्थिताव्रतप्रसादतः राधाष्टमीव्रतंतातयोनकुर्याच्चमूढ
धीः नरकान्निष्कृतिर्नास्ति कोटिकल्पशतैरपि स्त्रियश्चयानकुर्वीतव्रतमेतच्छुभप्रदं राधाविष्णोर्प्रीतिकरंस
र्वपापप्रणाशनं अतयेमपुरींगत्वापतंतिनरकेचिरं कदाचिज्जन्मचासाद्यष्टविधाविधवाध्रुवं एकदापृथिवी

वेत्सदुष्टसंघश्चताडिताः गौर्भूत्वाचभृशं दीनाः चाययौ सामर्मातिकं निवेदिता नैनोदुःखं रुदती च पुनः पुनः तदा
 कथंचसमाकर्ण्य गतो हं विष्णुं सनिधिं कृष्णो न वेदिते चाशु पृथिव्या दुःखसंचयं तेनोक्तं गच्छ मे ब्रह्मन् देवैः सार्द्धं च भूत
 ले अहं तत्रापि गच्छामि पश्चान्नममगणैः सह तच्छ्रुत्वा हसितो हं वै आगतः पृथिवीतलं ततः कृष्णं समाहूय राधा
 प्राणगरीयसी उवाच वचनं देवी गच्छेहं पृथिवीतले पृथिवीभारनाशाय गच्छामि मर्त्यमंडलं इति श्रुत्वा पिसारा
 धाप्य गता पृथिवीततः भाद्रे मासि सिते पक्षे अष्टमो संज्ञिके तिथौ वृषभानो र्यज्ञभू मेर्जाता साराधिका दिवा यज्ञार्थे गो
 पनार्यश्च क्रुस्तां दिव्यरूपिणीं राजानंदमना भूत्वा तां प्राप्य निजमंदिरं दत्तवान् महिषीं नीत्वा सा च तां परिपालयन्
 इति ते कथितं वत्स त्वया पृष्ठं च यद्वचः गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः सूत उवाच यद्दे शृणु याद्वत्तया चतुर्वर्गफ
 लप्रदं सर्वपापविनिर्मुक्तोप्यंते याति हरिं गृहम् इति श्रीपाद्मब्रह्मखंडे व्रतकथा इयमेव ज्येष्ठानक्षत्रयोगे ज्येष्ठाष्टमीत
 था च नारदीये यदा ज्येष्ठार्क्षसंयुक्ता भवे ज्येष्ठाष्टमी द्विज ज्येष्ठानाम्नीतिसाज्ञेया पूजिता पापनाशिनी अथैतां तु समार
 भ्य व्रतं षोडशवासरं महालक्ष्म्याः समादिष्टं सर्वसंपादिवर्धनं करिष्ये हं महालक्ष्मि व्रतं ते त्वत्परायणः तद
 विघ्नेन मे यायात् समाप्तिं त्वत्प्रसादतः तदविघ्नेन मे यायात् डोरकं दक्षिणे करे षोडशग्रंथि सहितं गुणैः षोडशभिर्भु
 तं ततो न्वहं महालक्ष्मीं गंधाद्यै रर्चयेद्ब्रती यावत्कृष्णाष्टमी तत्तु चरेदुद्यापनं बुधः अथ ज्येष्ठा पूजा लिंगपुराणे
 कन्यास्थार्काष्टमीया तु ज्येष्ठर्क्षे महती स्मृता अलक्ष्मी परिहाराय ज्येष्ठां तत्र प्रपूजयेत् अत्र कन्यास्थार्कयोगेन प्राश
 स्त्यमात्रं मासस्तु भाद्रपदश्चांद्र एव कालादर्शोपे भाद्रे शुक्लाष्टमी ज्येष्ठानक्षत्रेण समन्विता महती कीर्तिता
 तस्यां ज्येष्ठां देवीं प्रपूजयेत् यत्तु ज्येष्ठानक्षत्रापेक्षं व्रतं तत्तिथिव्रताद्भिन्नं तद्यस्यां तिथौ ज्येष्ठानक्षत्रास्यांति

ब्र०२०
भद्रप०
६९

थौकार्यं तदुक्तं माधवीयेस्कांदे मासिभाद्रपदशुक्लेपक्षेज्येष्ठर्क्षसंयुते यस्मिन्कास्मिन्दिनेकुर्व्याज्येष्ठायाः प
रिपूजनमिति अष्टम्याखंडत्वेज्येष्ठायोगवशेनपूर्वापरावाग्राह्या दिनद्वयेयोगे तदभावेवापरा पूर्वोहिसन्नियोगे
पूर्वै नवम्यासहिताकार्यासाष्टमीनात्रसंशयः मासिभाद्रपदशुक्लेपक्षेज्येष्ठर्क्षसंयुते रात्रिर्यस्मिन्दिनेतत्र
ज्येष्ठायाःपरिपूजनमिति तत्रैवोक्तेः अस्यापवादः यस्मिन्दिनेभवेज्येष्ठामध्याह्नादूर्ध्वमप्यणु तस्मिन्न
न्हिचपूजाचन्यूनाचेत्पूर्ववाररश्मितिज्येष्ठानक्षत्रे तस्यखंडत्वेऽष्टमीभानुवारयुगन्यतरयुग्वाज्येष्ठानक्षत्रग्राह्यं तत्रा
ष्टम्यांभानुवारोयदाज्येष्ठर्क्षमेववा लीलज्येष्ठेति साप्रोक्तादुर्लभावहुकालिकेतिस्कंदात् अन्यतर गेस्याप्य
भावेमध्याह्नादूर्ध्वमनुवर्तमानंग्राह्यं पूर्वोक्तस्कांदात् तथा मैत्रेणावाहयेद्देवीज्येष्ठायांतुप्रपूजयेत् मूलेविसर्ज
येद्देवीत्रिदिनं व्रतमुत्तममिति विशाखायोगे सतिज्येष्ठानुमंत्रमनुराधायां तद्योगिरहितायांकार्यं असंभवेपाद
मात्रंहित्वास्थापयेदिति निर्णयोद्धारेउक्तं अत्रभद्रादिवर्जयित्वाज्येष्ठानिमंत्रयेत् अपरिहारयोगेतुभद्रामुखमा
त्रत्यजेत् संपूर्णवैधृतिश्चेत्तदाघटिकाः षोडशद्वादशवात्यक्कामंत्रयेत् इदं व्रतं महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धं निर्णयसिधौ इदं
व्रतं केवलतिथौ केवलनक्षत्रे चोक्तं मात्स्ये प्रत्याब्दि कतिथावुक्तं यज्येष्ठादेव तं व्रतं प्रतिज्येष्ठा व्रतं यच्च विहितं केवलोडु
नि तिथौ वाचेरदाद्यद्वितीयं केवलोडुनि दक्षिणात्यास्तुऋक्ष एव कुर्वति अतएव मदनरत्ने भविष्ये उक्तं मा
सिभाद्रपदशुक्लेपक्षेज्येष्ठायदाभवेत् रात्रौ जागरणं कुर्व्यादेभिर्मंत्रैश्च पूजयेत् पूजामंत्रो भविष्ये पुत्रदारसमृद्धयर्थं ल
क्ष्म्याश्चैव वितृद्ध्ये अलक्ष्म्याश्च विनाशाय ज्येष्ठेत्वा पूजयाम्यहमिति मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजयेत् ततो नमस्कारमं
त्रः ज्येष्ठायैतेन मस्तुभ्यं श्रेष्ठायैतेन मोनमः शर्वायैतेन मस्तुभ्यं शक्यैतेन मोनमः अथ कथारूपे पूजाविधानं भवि
ष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच ऋतुबंधात्तु यानारीका कबंध्या तथापरा मूर्तप्रजातृतीया च योनीदोषैश्च दूषिता निर्वना

श्वजनायै च दारिद्रे महति स्थिताः कर्मण्येन मुच्यन्ते तन्मै ब्रूहि जनार्दन कृष्ण उवाच मासिभाद्रपदशुक्ले
 पक्षे ज्येष्ठाय दामवेत् रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतिं वादित्रानिः स्वनैः एवं विधिविधानेन एभिर्मन्त्रैश्च पूजयेत् एहो
 हित्वं महाभागे सुरासुरनमस्कृते ज्येष्ठे त्वं सर्वदेवानां मत्समीपगता भव ॥ आवाहनं ॥ श्वेतसिंहासनस्था त्वं श्वे
 तवस्त्रैरलंकृता वरदं पुस्तकं पाशं विभ्रत्यैते नमो नमः आसनम् ॥ ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ब्राह्मिष्ठे ब्रह्मवादिनि क्षीराब्धौ
 तु समुद्धूतार्घ्यं ज्येष्ठे नमोस्तुते ॥ अर्घ्यम् शांती वाणांश्च खड्गं च प्रासतो मरदर्पणौ अन्यैरप्यायुधैर्यत्कां ज्येष्ठे त्वाम
 च याम्यहं सुरसुरनरैर्विद्यायक्षकिन्नरपूजिता पूजिता सिमया देवि ज्येष्ठे त्वामर्चयाम्यहं विप्रप्रिये महाभागे सुरासुरसु
 पूजिते स्थूलसूक्ष्ममये देवि ज्येष्ठे त्वामर्चयाम्यहं एभिर्मन्त्रैः सर्वोपचारपूजा त्वं लक्ष्मीस्त्वमुमा देवी त्वं ज्येष्ठे सर्वदाम
 रैः पूजिता सिमया देवि वरदा भव मे सदा इति प्रार्थना मन्त्रः पुत्रदारवितृद्ध्यर्थं लक्ष्म्याश्चैवादिजोत्तमं गुरुं संपूजयेद्भक्त्या व
 स्त्रैश्च भरणैः द्वादशैव तु वर्षाणि पूजनीया प्रयत्नतः यावज्जन्मतथा पूज्या विधानेन नानवैः ददाति वित्तपुत्रां
 श्वपूजनीया सदा स्त्रियः अनेन विधिना युक्तो यो हि पूजयते नरः नारी वा पूजयत्येनां तस्य लक्ष्मीर्विवर्धते बंध्या तु लभते
 पुत्रान् दुर्भगा सुभगा वेत् मृतवत्सार्जा वपुत्राका कबंध्या प्रजावती दुःखितो हिनरः कश्चित्सर्वदा स सुखी भवेत् एवं वि
 धिविधानेन ज्येष्ठाय स्त्वर्चयेत्सदा विघ्नास्तस्य प्रणश्यन्ति यथाप्सु लवणं तथा यथा प्राप्यं कुरु श्रेष्ठ ज्येष्ठायाः शोभनं व्रतं
 निराजनीकृते पश्चाद्दीपो ग्राह्यः सुभक्तितः नैवेद्यसहितप्राणाहुतिं त्वग्रे युधिष्ठिर गुरुहरता त्सदा ग्राह्यो दीपः प्रज्वलि
 तो महान् व्रतस्थो भक्तियुक्तस्तु शुचिः प्रयतमानसः अनेन विधिना चैव व्रतं ग्राह्यं युधिष्ठिर ज्येष्ठानामपरा देवी भुक्तिमुक्ति
 फलप्रदा यस्तु पूजयते राजन् तस्मै स्वर्गं प्रयच्छति तत्रैव रुकादे मासिभाद्रपदपक्षे शुक्ले ज्येष्ठे संयुते यस्मिन् कस्मिन् दिने
 कुर्याज्येष्ठायाः परिपूजनं तत्राष्टम्यां पदावारो भानो ज्येष्ठे क्षमे वचनी लज्येष्ठेति सा प्रोक्ता दुर्लभा बहुकालिकी कृतः सन्नो

ब्र० र०
माद्रप०
७०

नरः कुर्ष्यात्तस्यामन्यत्रवादिर्न भक्तियुक्तः शुचिः कुर्ष्याज्येष्ठादेव्यास्तुपूजनं नद्यः पूर्वेषु राहत्यसिकताः शुद्धदेशजाः दे
वीरूपंतु तत्रैव कृत्वा तु ब्राह्मणैः सह मंडले तां तु संस्थाप्य देवीं हेममयीं ततः स्थापयेद्वा जतं तां घालि रूपां वा पटकुड्य
योः आवाहयेत्ततो देवीमथ वा पुस्तके पिवा त्रिलोचनां शुक्लदंतीं राजर्जा विभ्रतीं तनुं विवस्त्रां रक्तनयनां ज्येष्ठां मावाह
याम्यहं मिति मंत्रेण तां देवीं मावाह्य सुकृतव्रतीं स्नानं दद्यात्तथा पाद्यं पादयोर्द्विजपुंगवः श्रीखंडकर्पूरयुतं दद्यादध्वं तथा
चर्चनं भक्त्या मया प्रयत्नेन यदन्नं दीयते तव तद्गृहाण सुरेशानि ज्येष्ठे श्रेष्ठे नमो नमः इत्युच्चार्य सुवर्णादिपात्रेणांजलिना
पिवा अर्घ्यं दत्त्वा रुमरे देवीं गंधपुष्पैस्तथार्चयेत् गोधूमयवशाल्यादितद्रूढ्यैस्तु पारयेत् ततः प्रसृतमात्रैस्तु पूरिकादी
निसर्पिषानिवेदयेच्च तैरेव दद्याद्देव्यै प्रयत्नतः ततस्तुत्वामहादेवीं सर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठायै तेनमस्तुभ्यं श्रेष्ठायै तेनमो
नमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे सत्यवादिनि गृह्ये हित्वं महामाये अर्घ्यं गृह्णानमोस्तुते अर्घ्यस्तुत्योक्त्यास्तोत्रसंपत्त्या
गीतानि पुरतस्ततः सौवीरैश्चैव संयुक्तो दद्याच्छस्त्रेभ्य एव च सुवासिनीभ्यः शक्त्या तु दद्याद्दस्त्रं कृतव्रती तत्र देवीमनुज्ञा
प्यततो भुंजीत वाग्यतः भक्षयित्वा तदा चम्य देवीं नत्वा पुनः पुनः शयीत ब्रह्मचर्येण कुर्ष्यात्प्रातर्विसर्जनं एवमेव प्रकु
र्ष्याद्ब्रतंतु प्रतिवत्सरं विसर्जनांते तु तज्ञः सिकतां वारिणि क्षिपेत् अपूपवटकान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो द्विजः कुर्ष्यादेवं
प्रयत्नेन सायं प्रातर्विसर्जयेत् विद्यार्थी प्राप्नुयाद्द्विधां स्त्रीकामः स्त्रियमाप्नुयात् शिवस्मरणकारि तु देव्यै दद्यादसौ त्रियै सौ
वर्णैराजतं तां च कृतकृत्यो भवेत्तदा ब्रतं स्वयंच कृतया कृतार्हणः देव्यामहत्वं कथितं तदेवं विधिश्चियत्रार्चनसंयुतस्तथा
मंत्रोपि सायुज्यकरो ब्रतस्य तस्मान्मया ते कथितं सदैवं ओं अथोद्यापनं ओमद्यममालक्ष्मीपरिहारपूर्वकधनधान्यपुत्र
सौभाग्यादिवृद्धे ज्येष्ठा ब्रतोद्यापनं करिष्ये सौवर्णीं ज्येष्ठां प्रतिमां सर्वतोभद्रस्थकलशोपरि संस्थाप्य मंडलं देवतास
हितांतस्याः पूजां कृत्वा त्रिलोचनां शुक्लदंतामिति ध्यात्वा विवस्त्रां रक्तनयनामित्यावाह्य ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे अर्घ्यं

दत्त्वा तामग्निवर्णीं आपोहिष्ठेति तिसृभिः हिरण्यवर्णामित्यादिभिः संपूज्य यस्याः सिंहोरथे युक्तो व्याघ्रश्चापि महा
 बलः ज्येष्ठामहामिमां देवीं प्रपद्ये शरणं विभुं ततः प्रार्थना ज्येष्ठां तर्पयामि श्रेष्ठां तर्पयामि विद्यां तर्पयामि वैनायिकीं
 तर्पयामि तापिनीं तर्पयामि श्रीकृष्णां तर्पयामि नमः ततः अष्टवटुकानां वायनं दद्यात् रात्रौ जागरणं कुर्व्यात् प्रातः पु
 नः संपूज्याग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् ततो होमं कुर्व्यात् तत्र प्रधानं गौरीं तामग्निवर्णीं तपसा ज्वलन्तीं वैरो
 चनीं कर्मफलैर्जुष्टां दुर्गां देवीं शरणमहं प्रपद्ये इति मंत्रेण ॥ दधिमधुक्षीरघृतैः प्रत्येकमष्टोत्तरशत संख्या हुतिभिः
 मंडलदेवताश्चैकैकया आज्याहुत्या यवादि चरुहोमेन यक्षे एवं होमं संपाद्य आर्याय पीठं प्रतिमावस्त्रगोदाना
 दिदत्त्वा सुवासिनीं ब्राह्मणाश्च संपूज्याः सिकतादिकं नद्यां त्यजेत् एवं द्वादशपर्यंतं आजन्म पर्यंतं वा ज्येष्ठाव्रतं
 अत्र पूजा स्नानमाचमनं चैव मधुपर्कोपवीतकं गंधपुष्पतथा धूपदीपनैवेद्यमेव च पुनराचमनं चैव कारयित्वा
 विसर्जयेत् ॐ ज्येष्ठायै नमः ॐ सत्यायै नमः ॐ कलियायै नमः ॐ विद्यायै नमः ॐ विनायकायै नमः ॐ ताप्यै
 नमः ॐ श्रियै नमः ॐ श्रीकृष्णायै नमः एभिरष्टभिर्नामभिस्तर्पणं होमं च कुर्व्यात् हविष्यं स्वयमश्नीयाद्वा
 ह्मणां स्तेनभोजयेत् अनेन विधिना यस्तु ब्राह्मणानां चतुष्टयं व्रतांते प्रतिमां कुर्व्यात् सौवर्णीं फलसंमितां कृष्णवस्त्रे
 ण संयुक्तामाचार्याय निवेदयेत् वस्त्राभरणमाल्यादिलेपनैः पूजितं द्विजं प्राणिपत्यततः पश्चात्तस्मै सर्वं निवेदयेत्
 ब्राह्मणानुक्तवंतस्ते प्रकुर्व्याः स्वस्तिवाचनं एवं कृते व्रतैः सम्यक् सर्वशांतिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिर्था आरोग्यं
 च प्रजायते इति ज्येष्ठाव्रतम् ॥ ॥ ॥ अत्रैव दूर्वाष्टमीव्रतम् ॥ नारदीये ॥ दूर्वाष्टमीव्रतं चात्र कथितं
 तत्र मेश्रृणु शुचौ देशे प्रजातायां दूर्वायां द्विजसत्तम स्थाप्य लिङ्गं ततो गंधैः पुष्पैर्धूपैश्च दीपकैः नैवेद्यैरर्चयेद्वा
 तया दध्यक्षतफलादिभिः अर्घ्यं प्रदद्यात् पूजति मंत्राभ्यां सुसमाहित इति इदं च पूर्वविद्यायामष्टम्यां कार्द्व्यं श्राव

ब्र० र०
भद्रप०
७१

णीदुर्गानवमीदूर्वाचैवहुताशनी पूर्वविदातुकर्तव्याःशिवरात्रिर्वलेर्दिनमितिदृढमवचनात् शुद्धाष्टमीतिथि
र्यातुमासिभाद्रपदेभवेत् दूर्वाष्टमीतुसाज्ञेयानोत्तरासाविधीयते इतिहेमाद्रौमदनरत्नधृतपुराणसमुच्चयवचना
च्च मुहूर्तैरौहिणेष्टम्यांपूर्वावायुदिवापरा दूर्वाष्टमीतुसाकार्य्याज्येष्ठामूलचवर्जयोदेतिपरेत्युक्तं तत्पूर्वज्येष्ठामू
लयोगेकर्मकालव्याशयभाविचद्रष्टव्यं दूर्वाष्टमीसदात्याज्याज्येष्ठामूलक्षसंयुता तथाभाद्रपदेमासिशुक्लाष्टम्यां
चभारत दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्याज्येष्ठामूलेविवर्जयेत् ऐंद्रक्षपूजितादूर्वाहंत्यपत्यानिनान्यथा भर्तुरायुहरामूलत
स्मात्तपरिवर्जयेदिति मदनरत्नेरुक्तदेशुक्लभाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञाचयाष्टमी सिंहार्कएवकर्तव्यानकन्यार्केक
दाचन सिंहस्थेतूतमासूर्येनुदितेमुनिसत्तम तत्रैव अगस्त्यउदितेतातपूजयेदमृतोद्भवां वैधव्यंपुत्रशोकंच
दशजन्मानिपंचच यदातुभाद्रशुक्लाष्टम्यामगस्त्योदयस्तदातत्पूर्वकृष्णाष्टम्याकार्य्यशुक्लपक्षालाभेपूर्णिमांतमा
सेनभाद्रपदलाभात् यदातुभाद्रपदोधिकस्तदासिंहार्कएवेतिउदाहृतवचनात् अधिमासेतुसंप्राप्तेअगस्त्यउदि
तेमुने अर्वाक्चेदं व्रतंकार्य्यपरतो नतुकुत्राचिदितिनिर्णयदीपेस्कांदाच्चाधिकएवकर्तव्यं इदंचस्त्रीणांनित्यं यानपूजय
तेनारीमोहादिहयथाविधि स्त्रीणिजन्मानिवैधव्यंलभतेनात्रसंशयः तस्मात्संपूजनीयासाप्रतिवर्षवधूजनैरितिपुरा
णसमुच्चयात् यदातुज्येष्ठादिकंविनासर्वथाष्टमीनलभ्येततदाकर्तव्याचैकभक्तेनज्येष्ठामूलंयदाभवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्भ
क्त्यानबंध्यादिसंनयेदितिभविष्योत्तरदनुकल्पेनानुष्ठानंनतुसर्वथाव्रतलोपः ॥ अथव्रतम् हेमाद्रौभविष्येब्रह्मन्भा
द्रपदेमासिशुक्लाष्टम्यामुपोषितः पूजयेच्छंकरंभक्त्यायोनरःश्रद्धयान्वितः सयातिपरमंस्थानंयत्रदेवास्त्रिलोचनः
गणेशपूजयेद्यस्तुदूर्वयासहितंमुने अत्रगणेशः शिवः ॥ फलाद्यैःसकलैर्देवैर्गंधपुष्पैर्विलेपनैः दूर्वांपूज्यतथे
शानंमुच्यतेसर्वपातकैः शुचैर्द्विशेप्रजातायांदूर्वायांब्राह्मणोत्तमस्थाप्यालिंगंप्रतिष्ठाप्यपुष्पैर्धूपैः समर्चयेत् खजूरे

नारिकेलश्चमातुलिंगैः फलैस्तथा पूजयेच्छंकरं भक्त्या दूर्वायां विधिवद् द्विज दध्यक्षतौ द्विज श्रेष्ठ अर्घ्यं दद्यात् त्रिलोचने
 दूर्वाशमीभ्यां संपूज्यमानवः श्रद्धयान्वितः सर्वैः सुकृतजन्मा स्यात् सर्वदेवैर्नमस्कृतः विद्यां प्राप्नोति विद्यार्थी पुत्रार्थं पुत्रमा
 यात् धर्मार्थं धर्ममाप्नोति कन्यार्थं लभते च तां मनसा यद्यदिच्छेत् तत्तदा प्राप्तिमानवः य एवं पूजयेद् दूर्वाभूतेशं मानवः फ
 लैः सः सप्तजन्मपापौघैर्मुच्यते न त्रसंशयः कृतोपवासः सप्तम्यामष्टम्यां शिवमर्चयेत् दूर्वासमेतं विप्रैर्द्रदध्यक्षत
 फलैः शुभैः ॥ अथ दूर्वापूजामंत्रः त्वेदूर्वे मृतजन्मा सिवां देता सिमुरा सुरैः सौभाग्यं संततिं
 देहि सर्वकार्यकरी भव यथाशाखा प्रशाखाभिर्विस्तृता सिमहीतले तथा विस्तृतसंतानं देहि त्विमजरामरं ताल्लि
 गमंत्रैरीशानमर्चयेत् प्रयतः शुचिः ततः संपूजयेद् द्विप्रान् फलैर्नानाविधैर्द्विज अनाग्निपक्कमश्रीयादन्नं दधिफलं
 तथा अक्षारलवणं ब्रह्मन्नश्रीयान्मधुनान्वितं दद्यात् फलानि विप्रेभ्यः फलाहारः स्वयं भवेत् प्रणम्य शिरसा
 दूर्वां शिवं शिवमुपाश्रुते य एवं कुरुते भक्त्या महादेवस्य पूजनं गणत्वं यात्यसौ ब्रह्मन्मुच्यते ब्रह्महत्याया एवं पु
 ण्यपापहरा अष्टमी दूर्वसंज्ञिता चतुर्णामपि वर्णानां स्त्रीजनानां विशेषतः आदित्यपुराणे अत्र श्रीपूजनमप्युक्तं
 शुक्लाष्टम्यां तु संप्राप्ते मासि भाद्रपदे तथा दूर्वाप्रतानं सुश्वेतमुत्तराशाभिगामिनं पूजयेद् दृढमानीय गंधमाल्यानुले
 पनैः फलपुष्पैस्तथा चैव दीपैर्धूपैर्विसर्जयेत् अग्निपक्कं तथा सर्वानि वेद्यं कथंचन भोक्तव्यं च तथा ब्रह्मन्नाग्नि
 पक्कं विवर्जितं दूर्वाकुरस्थां संपूज्या विधिना यौवने श्रियं यौवनं स्थिरमाप्नोति यत्र यत्राभिजायते भविष्योत्तरे
 विशेषः अष्टम्यां फलपुष्पैश्च खजूरैर्नारिकेलकैः द्राक्षामोदकापिष्टैश्च वदरैर्लकुचैस्तथा नारंगैर्जवुकैर्गर्भैर्वी
 जपूरैश्च दाडिमैः दध्यक्षतैः स्त्रजोभिश्च धूपैर्नैवेद्यदीपकैः मंत्रेणानेन राजेन्द्रशृणुष्वावहितो मम त्वेदूर्वे मृत
 जन्मा सित्यादि पूर्वोक्त एव मंत्रः दत्त्वा पिंडानि विप्रेभ्यः फलैश्च विविधैः प्रभो तिलपिष्टकगोधूमधान्यपिंडानि पा

ब्र० र०
भाद्रप०
७२

उव भोजयित्वा सुहृन्मित्रसंवाधिसुजनांस्तथा ततो भुंजीत तच्छेषं स्वयं श्रद्धा समन्वितः कर्तव्यं चैकभक्तेन ज्येष्ठा
मूल्यदा भवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्या न वध्यदिव संनयेत् पक्षे भाद्रपदस्यैवं शुक्लाष्टम्यां युधिष्ठिर दूर्वाष्टमीव्रतं पुण्यं यः
करोतीह मानवः न तस्य क्षयमाप्नोति संतानं सप्त पौरुषं न दत्ते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा तथा कुलं इति भविष्ये दूर्वाष्टमीव्रतम्
भाद्रशुक्लनवम्यां श्रीवृक्षनवमीव्रतम् भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच समुद्यतेषु देवेषु क्षरिणो दमयने पुरादैत्या
नां मोहनार्थाय योषिद्वृते जनार्दने विल्ववृक्षेक्षणं श्रान्ता कमला कमलालया ममेयमिति चान्योन्यं युयुधुर्देवानवाः
जिता सर्वे पुरापार्थयुधि कृष्णेन चक्रिणा पातालंगमिता दैत्याः सा श्रीशनाय यौतदा श्रीसमावासिता यस्मा
त् श्रीवृक्षस्तेन संस्मृतः तस्माद्भाद्रपदस्यैवं शुक्लपक्षे कुरुत्तम नवम्यामर्चयेद्भक्त्या ईषत्सूर्योदये च तं श्रीवृ
क्षं विविधैः पुष्पैः रत्नभिषा चितैः फलैः तिलमिष्टान्नगोधूने धूपगंधस्रगंधैः ईषद्भानुकराताम्रताम्रे कृतनभ
स्तले मंत्रेणानेन राजेंद्र आकाकोलुकदर्शने श्रीनिवाशनमस्तेस्तु श्रीवृक्षशंकरप्रिय ममाभिलषितं कृत्वा स
र्वविघ्नहरो भव संपूज्य मां ततो भ्यर्च श्रीवृक्षं त्रिणिपत्य च मंत्रेणानेन राजेंद्र दत्त्वा ब्राह्मणभोजनैः ततो भुंजीत न
क्तं वै तिलक्षारावेवार्जितं अनभिषक्तसूपान्नं दधिपुष्पफलं शुभं एवं यः कुरुते पार्थ श्रीवृक्षाभ्यर्चनं नरः नारी वा
दुःखशोकाभ्यां मुच्यते नात्र शंशयः सप्तजन्मांतरं यावत्सुखसौभाग्यमान्यथा श्रीमती फलिनी धन्या मर्त्यलोके
महीयते श्रीवृक्षमक्षतफलं सततं नवम्यां नैवेद्यपुष्पफलवस्त्रविह्वल्यैः पूज्या प्रभातसमये पुरुषोत्तमेष्ठां सं
प्राप्नुवंति पुरुषाः श्रियमुत्तमां च ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे श्रीवृक्षनवमीव्रतम्
अत्रैव नंदानवमी अत्र दुर्गा पूजा क्ता नारदीये भाद्रे तु शुक्लानवमी तदा स्यात्पारिकीर्तिता तस्यां यः पूजयेद्

दुर्गाविधिवच्चोपचारकैः सोऽश्वमेधफलंप्राप्यविष्णुलोकेमहीयते । मदनरत्नेभाविष्योत्तरेपिसुमंतुरुवाच । मासि
 भाद्रपदेयातुनवमीवहुलेतरा । बहुलः कृष्णपक्षस्तदितराशुक्लानवमी । तस्यांयः पूजयेद्दुर्गां विधिवत्कुरुनंदन
 सोऽश्वमेधफलंविद्याविष्णुलोकं च गच्छति । एकभक्तंतु सप्तम्यामष्टम्यां समुपोषितः दूर्वोपरिस्थितादेवोमित्यादिखर्जू
 रनारिकेलादिभिः पूजयित्वा रात्रौजागरणं कृत्वा नंदामंत्रं जपेत् । ॐ नंदायै स्वाहा । हुं स्वरिति । ततः प्रभाते
 नवम्यांचण्डिकां प्रीणयित्वा गुरुशक्त्या कुमारो पूजयेत्ततः । एवं चाश्वयुजे मासिकार्तिके कार्तिके उत्तरे पूजयेच्चतु
 रो मासान्नं दाम्भगवतीं विभो । स्नानं कुशोदकं प्रोक्तं प्राशने च नराधिपेत्यादि । इति नंदानवमीव्रतम् ॥ ॥
 भाद्र शुक्लदशम्यां दशावतारव्रतं । नारदीये । अथ नभस्य शुक्लायां दशम्यां द्विजसत्तम । व्रतं दशावताराख्यं स्नानं
 तत्र जलाशये । कृतसंध्यादिनियमो देवर्षिपितृतर्पणं । ततो दशावताराणिसमभ्यर्च्यैस्समाहितः । मत्स्यं कूर्मं च
 राहं च नरसिंहं त्रिविक्रमं । रामं रामं च कृष्णं च वौदंकं लिङ्गमेव च । दशमूर्तीं तु सौवर्णीः पूजयित्वा विधानतः दद्या
 दशभ्यो विप्रेभ्यः पूजयित्वा तु नारद उपवासं चैकभक्तं कृत्वा संभोज्य वाडवान् । विसृज्य पश्चाद्भुंजीत स्वयं स्वीयैः स
 माहितः । भक्त्या कृत्वा व्रतं ह्येतद्भुक्काभोगानि होत्तमान् । विमानेन व्रजेदंते विष्णुलोके सनातनमिति । दशावता
 रमूर्त्तयः । पंचरात्रे वामेशं खंगदां दक्षे द्विभुजो नत्स्य रूपधृक् । नरांघ्रिर्मत्स्यरूपो वामत्स्वरूपी जनार्दनः । अधो
 घ्रिर्मत्स्यरूपो वायुक्तायुधकरचरणादिमान् मत्स्यरूप इति विकल्पः । कूर्मस्तुकमठाकारो मत्स्यरूपो क्तरूपवान् ॥
 नरांगं सूकराख्यं च मनाक्थीनं सुभीषणं । श्रीवामकूर्परस्था तु धरानंतौ पदानुगौ । एतद्रूपधरं देवं वाराहं भुक्ति
 मुक्तिदं । कूर्परं दंष्ट्राग्रमिति ॥ ३ ॥ ज्वलदग्निसमाकारं सिंहवक्त्रं नरांगकं । दंष्ट्राकरालवदनं ललज्जिह्वं सुभी
 षणं । वृत्ताख्यं कुटिलं क्रुद्धमानं द्वंषी नवक्षसं । अभेद्यतीक्ष्णं नखरमात्मसंहतं दानवं तद्वक्षोदाख्यं तंचकराभ्यां न

ब्र० र०
भद्रप०
७३

खरैर्भृशं गदाचक्रधरंदोभ्यांनरसिंहचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ कुंडीछत्रधरोद्विर्दोर्वामनः परिकीर्तितः द्विदोर्द्विभुजाः
॥ ५ ॥ क्षत्रांतकरणघोरमुद्रहन्परशुंकरे जामदग्न्यश्चकर्तव्योभृशरोषारुणेक्षणः ॥ ६ ॥ युवाप्रसन्नवदनः सिं
हस्कंधोमहावलः आजानुवाहुः कर्तव्यो रामोवाणधनुर्धरः मद्यपात्रंचसीरंचवामदक्षिणयोः क्रमात् गदा
मुशलवज्रंचहलीरामः प्रकीर्तितः शंखचक्रंगदांपद्मंदधानोनीलमेघमः कृष्णः कमलपत्राक्षः कर्तव्यश्चतुर्भुजः
द्विभुजोवापिकर्तव्यः पीतांबरविभूषितः शंखचक्रधरः श्यामोद्विभुजः कृष्णसंज्ञकः ॥ ८ ॥ कषायवस्त्र
संवीतः स्कंधसंसक्तचीवरः पद्मासनस्थोद्विभुजो ध्यायीबुधः प्रकीर्तितः खड्गोद्यतकरः क्रुद्धो हयारू
ढोमहावलः म्लेच्छछेदकरः कल्की द्विभुजः परिकीर्तितइति ॥ १० ॥ अस्याविधानंभविष्योत्तरे ॥ युधि
ष्ठिरउवाच दशम्यांशुछपक्षस्ययासौप्रौष्ठपदेशुचिः स्नात्वाजलाशयेस्वच्छेपितृदेवादितर्पणं कृत्वाकुरुकुल
श्रेष्ठगृहमागत्यमानवः गृहीत्वाधान्यचूर्णस्यस्वहस्तेप्रसृतित्रयं क्रमेणपाचयेत्तनुपायसंघृतसंयुतं प्रथमे
पूपकान्वर्षे द्वितीयेघृतपूपकान् तृतीयेपूपकसरांश्चतुर्थेमोदकान्शुभान् सोहालकान्पंचमेचषष्ठीवैखंडवेष्टका
न् सप्तमेद्वेकोकरसामर्कपुष्पांस्तथाष्टमे नवमेकर्णवेष्ठांश्चदशमेमंडकान्शुभान् दद्यात्स्वयंदशहरेर्दशवि
प्रायदापेयत् क्रमेणभक्षयेद्वायथोक्तविधिनानृप अर्धाद्वैविष्णवेदेव मर्धार्धं चद्विजातये ततोपरार्धमश्रीया
द्वत्वारम्येजलाशये मंत्रेणानेनमेधाधीहरिमभ्युक्षवारिणा मत्स्यंकूर्मवराहंचनरसिंहंत्रिविक्रमं रामंरामंचकृष्णं
चवौद्वंचैवसकालिकं गतोस्मिशरणंदेवंहरिनारायणं विभु प्रणतोस्मिजगन्नाथंसमेविष्णुप्रसीदतु छिनत्तु
वैष्णवीमायांभक्त्याप्रीतोजनार्दनः श्वेतद्वीपंनयेत्तस्मात्मात्मासन्निवेदितः अत्रहैमीर्मत्स्यादिप्रतिमाः कृत्वा
पूज्याः एवंयः कुरुतेभक्त्याविधिनानेनसुव्रतः दशावारनामाद्यंतस्यपुण्यफलंशृणु श्रूयंतेयास्त्वमालोके

मनुष्याणां दशदशाः तालिनेत्तिनसंदेहश्चक्रप्रहरणो विभुः संसारसागराद्धोरात्समुद्धृत्य जगत्पतिः श्वेतद्वीपं
नयत्याशुव्रतेनानेन तोषितः कितस्य न भवेत्लोकस्य तुष्टो जनार्दनः यदुर्लभं यदप्राप्यं मनसो यन्न गोचरं तदप्यप्रा
थितं ध्यातो ददाति मधुसूदनः सोऽहं जनार्दनः प्राज्ञः कालरूपधरोऽच्युतः मर्त्यलोके स्वयं पार्थ भूभारोत्तारकः रणात् या
स्त्रीव्रतमिदं पार्थ चरिष्याति मयोदितं सालक्ष्म्या चलयुक्ता स्यात्पुत्रभर्तृसमन्विता मर्त्यलोके चिरं स्थित्वा विष्णुलोके
महीयते विष्णुलोकाद्ब्रह्मलोकं ततो याति परांगतिं ये पूजयति पुरुषाः पुरुषोत्तमस्य मत्स्यादिकास्तु दशमीषु दशावता
रान् मन्येदशस्वपि दशासु सुखं विहत्य ते यांति यानमाधिरुह्य सुरारिलोकम् इति भविष्ये दशावतारदशमीव्रतम्
भाद्रशुक्ले कादशी पद्मा तदुक्तं नारदीये नभस्यैकादशीं शुक्लां पद्माख्यां समुपोष्य वै कृत्वानित्यार्चनं तत्र कटिदानम्
थाचरेत् पूर्ववत्स्नापितायास्तु प्रतिमाया द्विजोत्तम समुत्सवविधानेन नीत्वा तां सालिलाशये कृत्वां वुस्पर्शनात्तस्य
संपूज्यविधिना ततः आनीय मण्डपे तस्मिन् पार्श्वे न च स्थापयेत् ततः प्रभाते द्वादश्यां गंधाद्यैरर्घ्यं वामनं संभोज्य वा
डवान्दत्त्वा दक्षिणां चाविसर्जयेत् एवं यः कुरुते विप्रपद्माव्रतमनुत्तमं भुक्तिमत्रामुत्र मुक्तिं लभते नात्र संशयः कटिदानं भग
वतः पार्श्वपरिवर्तने शय्यादानमित्यर्थः अथ कथा भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच नभस्य स्यासिते पक्षे किं न मैकादशी
भवेत् कथयस्व प्रसादेन को वा त्रविधिरुत्तमः कृष्ण उवाच कथयामि महीपाल कथामाश्चर्यकारिणीं कथ
यामासयां ब्रह्मानारदाय महात्मने नारद उवाच कथयस्व प्रसादेन चतुर्मुख नमोस्तु ते नभस्य शुक्लपक्षे तु किं ना
मैकादशी भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विष्णोराशयनाय वै ब्रह्मा उवाच वैष्णवोऽसि मुनि श्रेष्ठ साधुष्टं कविप्रिय
नातः परतरं लोके पवित्रं हरिकीर्तितं पद्मानमेति विख्यातानभस्यैकादशीसिता हृषीकेशः प्रीतये स्यात्कर्तव्यं व्रतमु
त्तमं कथयामि तवाग्रे हं कथां पौराणिकीं शुभां यस्याः श्रवणमात्रेण महापापं विनश्यति मां धातानामराजर्षिर्विवस्व

ब्र० र०
भाद्रप०
७४

द्वंशसंभवः वभूवचक्रवर्तीसन्तपः सत्यप्रतापवान् धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानिवोरसान्तस्य देशेन दुर्भिक्षनाध
यो व्याधयस्तथा निरातंकाः प्रजास्तस्य धनधान्यसमेधिताः नान्यायोपार्जितं वित्तं कोशेतस्य महीपतेः स्वस्व
मार्गे प्रवर्तत प्रजाधर्मपरो यणाः कामधेनुसमाभूमिस्तस्य राज्ञो महीपते तस्यैव कुर्वतो राज्यं बहुवर्षगणागताः अ
थ कदाचित्संजाते विपाके किल कर्मणः वर्षद्वयंतुतद्विषयेन ववर्षवलाहकः तेनोद्विग्नाः प्रजास्तस्य वभूवुः क्षुधया दिताः
अथ प्रजाः समागम्य राजानमिदमब्रुवन् श्रोतव्यं नृपशार्दूल प्रजानां वचनं त्वया आधो नारा इति प्रोक्ताः पुराणेषु म
हर्षिभिः अयनं भगवांस्तस्मान्नारायण इति स्मृतः पर्जन्यरूपी भगवान्विद्वन्सर्वगतः स्थितः स एव कुरुते वृष्टिं म
न्त्रैश्चैव ततः प्रजाः तदभावेन नृपतिक्षयं गच्छंति ततः प्रजाः तथा कुरु नृप श्रेष्ठ योगक्षेमं यथा भवेत् राजोवाच सत्यमुक्तं भ
वद्भिस्तु न मिथ्याभिहितं वचः अत्र ब्रह्मेति यत्प्रोक्तं सर्वमन्त्रे प्रतिष्ठितं इत्येवं श्रूयते लोके पुराणे बहुविस्तरे नृपा
णामपचारेण प्रजानां पीडनं भवेत् नाहं पश्याम्यपकृत्यं दोषं पश्चाद्विचारयन् तथापि साधयिष्यामि प्रजानां हितक
म्यया इति कृत्वा मतिं राजा परिमेयपरिच्छदा नमस्कृत्य विधातारं जगाम गहनं वनं च चारमुनिमुख्यानामाश्र
मांस्तपसाश्रितान् ददर्शाथ तपस्तप्तमृषिमांगिरसं नृपः तेजसाद्योतितदिशा द्वितीयमिव भास्करं तं दृष्ट्वा हर्षितो
राजा अवतीर्य स्ववाहनात् नमश्चक्रे न्वपावृत्य राजांजलिपुटो भवत् मुनिस्तमभिनंद्याथ स्वस्तिवाचनपूर्वकं प्र
च्छ कुशलं राज्ये सप्तस्वर्गेषु भूपतेः निवेदयित्वा कुशलं प्रच्छानामयं नृपः दत्तासनो गृहीतार्घ्यं मुपाविष्टं स्वसन्निधौ
प्रत्युवाच मुनिराजा पृष्ठो ह्यागमकारणं राजोवाच भगवन् धर्मविधिनाममपालयतो महीं अनावृष्टिः प्रवृत्ता वै
नाहं वेदात्रकारणं संशयच्छेदनार्थाय ह्यागतो हंतं वार्तकं योगक्षेमविधानेन प्रजानां कुरु निवृत्तिं अगिरा उवाच
यत्कुरुत युगं राजन्युगानामुत्तमं स्मृतं अत्र धर्मपरा लोकाधर्मः स्याच्चतुष्पदः अस्मिन् युगे तपोयुक्ता ब्राह्मणाने तरेजनाः

विषयेतवराजेंद्रवृषलोहितपस्यतिविकर्मकरणात्तस्यनवर्षतिवलाहकः कुरुतस्यविधेयत्वेनदोषःप्रशाम्यति
 ॥ राजोवाच ॥ नाहमेनंवधिष्यामितपस्यतमनागसं धर्मोपदेशकथयत्युपसर्गाविनाशनम् ॥ ऋषिरुवाच ॥
 ततःशृणुनृपश्रेष्ठकुरुष्वेकादशीव्रतं नभस्यस्यासितेपक्षेपद्मानामेतिवेश्रुता यस्याव्रतंकुरुनृपसप्रजःसपरिच्छदः
 इतिवाक्यमृषेःश्रुत्वाराराजास्वगृहमागतः तस्याव्रतप्रभावेणसुवृष्टिरभवत्तदा सर्वसिद्धिकरीह्येषासर्वोपद्रवना
 शिनी प्राप्तेभद्रपदेमासिपद्माव्रतमथाकरोत् प्रजाभिश्चाथसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसमन्वितः एवंव्रतेकृतेराजनृ
 प्रववर्षवलाहकः जलेनप्रावृताभूमिरवसत्स्यशालिनी इषीकेशप्रसादेनलोकाःसौर्यंप्रपेदिरे एतस्मा
 त्कारणादेवकर्तव्यंव्रतमुत्तमं भुक्तिमुक्तिप्रदंचैवलोकानांमुखदायकं पठनाच्छ्रवणाद्राजनृसर्वपापैःप्रमुच्यते इ
 तिब्रह्मांडपुराणेभाद्रशुक्लापक्षेकादशीव्रतमाहात्म्यकथा अस्यामेवैकादशीश्रवणनक्षत्रसंयुतायांविजयैकादशी
 व्रतं तदुक्तंमदनरत्नेहेमाद्रौचभविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच द्वादश्यास्तेविधिःप्रोक्तःश्रवणेनयुधिष्ठिरस
 र्वपापप्रशमनःसौर्यमोक्षप्रदायकः एकादशीयदाशुक्लाश्रवणेनसमन्विता विजयासातिथिःप्रोक्ताभक्तानां
 विजयप्रदाअभीष्टासर्वदेवस्यसर्वदाविजयातिथिः एषवैफाल्गुणेमासिपुष्येणसहितानृप विजयाप्रोच्यतेस
 द्विःकोटिकोटिगुणोत्तरा एषैवशुक्लपक्षेकादशीपरामृशते एकादश्यांसोपवासोरात्रौसंपूजयेद्दरिं सौवर्णे
 रौप्यपात्रेवादारुवंश्यमयीपिवा सौवर्णवामनंकुर्वात्स्वचित्तस्यानुसारतःशुभाननंधारयंतमक्षसूत्रंतथैवच शि
 खीकमंडलुधरश्चत्रीयज्ञोपवीतवान् एवंलक्षणसंपन्नंवामनंपूजयेद्दरिं आद्यापात्रंवासोभिरक्षतैःफलसंयु
 तं मार्गेणचर्मणावापिभक्त्यावाशक्त्यपेक्षया तिलोदकेनसंपूर्णंप्रस्थेनकुडवेनवा अलाभेयवगोधूमैःफलंमु
 र्यंतिलैर्भवेत् पुष्पैर्गन्धैःफलैर्धूपैःकालोत्थैरर्चयेद्दरिं नानाविधैश्चनैवेद्यैर्भक्ष्यैर्भोज्यैर्गुडोदनैः मंत्रवत्तच्छत

ब्र० र०

भद्रप०

७५

गुणभक्त्याकोटिगुणोत्तरं पूजामंत्रान्प्रवक्ष्यामि तान्शृणुष्वयुधिष्ठिर पादौमत्स्यायचनमोनमः कूर्मायजानुनी
वाराहायनमोगुह्यन्तसिहायेतिनामितः उरस्तुवामनायेतिभुजौरामायवेनमः मुखंरामायचनमः कृष्णायचनमः
शिरःमत्स्यःकूर्मोवराहश्चनरसिंहोथवामनः रामोरामश्चकृष्णश्चअर्चयामिनमोनम इत्यर्चनमंत्रः गंधपुष्प
फलैर्वन्यैर्नैवेद्यैर्विधिनार्चयेत् एवमभ्यर्च्यविधिवदेकादश्यांसमंत्रकं जागरंतत्रकुर्वीतगीतवादित्रनिस्वनैः एवं
सनियमंस्थित्वाप्रभातेविमलेसति पूर्वोक्तविधिनातद्वदर्थयेद्दामनंहरिं प्रदद्याद्वेदविदुषेब्रह्मणेमंत्रतो नृप वा
मनोबुद्धिदोदाताद्रव्यस्थोवामनःस्वयं वामनोस्यप्रतिग्राहीवामनोवैनमस्कृतःब्राह्मणोभिरितिमंत्रेणप्रतिगृह्णी
तमंत्रवित् वामनःप्रतिगृह्णातिवामनोवैददातिच वामनस्तारकोभूम्यांवामनायनमोनमइतिप्रतिप्रहमंत्रः ए
वंदत्त्वाततःप्रातर्भोजनंपृषदाज्यकं पूर्वदत्त्वावामनेभ्यःपश्चाद्भुजोतचस्वयं भूयोयथेच्छयाराजन्सर्वत्रैवविधिः
स्मृतः एवंकृतव्रतेब्रह्मन्यत्पुण्यंतन्निबोधमे यावत्कल्पशतंपूर्णमेकसप्ततिसंख्यया प्राप्यविष्णुपुरंराजन्क्रीड
तेकालमक्षयं इहागत्यभवेद्राजाप्रतिपक्षक्षयंकरः हस्त्यश्वरथदानानांदाताभोक्ताविमत्सरी रूपसौभाग्यसं
पन्नोदीर्घायुर्नीतिजोभवेत् पुत्रपौत्रैपरिवृतोजीवेच्चशरदांशतं एषाव्युष्टिःसमारूपाताएकादश्यामयंतव व्युः
ष्टिःफलं पृथगेवसमारूपाताद्वादशीश्रवणान्विता उपोष्यैकादशीपश्चाद्द्वादशीमप्युपोषयेत् नचात्रविधिलो
पःस्यादुभयोर्देवतंहारिरिति इदंश्रवणद्वादशीव्रतमुत्तरदिने विजयैकादशीव्रतंचैकादश्यामेवश्रवणयुक्तायां
कार्यंश्रवणयुक्तैकादश्याउत्तरदिनेऽलाभेदशमी विद्यायामपिश्रवणयुक्तैकादश्यामेवकार्यं दशम्येकादशीयत्रेत्येत
द्गतप्रकरणस्थवह्निपुराणवचनात् विशेषस्तुद्वादशीनिर्णयेज्ञेयःएतत्पारंपरंतुपरोहिंश्रवणापेक्षयाकर्तव्यंश्रवण
स्याधिक्येपारणनिषेधेसतिश्रवणमतिबाह्यत्रयोदश्यामेवकर्तव्यं तिथिरुद्धौतुद्वादश्याउडुसंख्ययात् वृद्धौकुट्या

त्रयोदश्यां तत्र दोषो न विद्यते इत्येतत्प्रकरणपठितवन् हि पुराणवचनात् ॥ ॥ इति विजयैकादशीव्रतनिर्णयः
 ॥ अस्यां श्रवणैकादश्यां मध्याह्ने वामनावितार इति निर्णयामृते निर्णयसिद्धौ च भविष्योत्तरश्रीभागवतऽष्टमस्कंधऽ
 ष्टादशाध्याये तु वामनोत्पत्तिरुक्ता सा यथा श्रावणे श्रवणद्वादश्यां मुहूर्ते भिजिति प्रभुः सर्वनक्षत्रताराद्याश्चक्रुस्तज्जन्म
 दक्षिणम् १ द्वादश्यां सविता तिष्ठन् मध्यदिनगतो नृप विजयानामसाप्रोक्ता यस्यां जन्मविदुर्हरेः २ अस्यार्थः श्रवणस्थे च
 द्वे तत्रापि श्रवणं शिरो अभिजितिनक्षत्रं तच्च श्रुत्युपदर्शितं अभिजिन्ना मनक्षत्रमुपरिष्ठादुषानामधस्ताच्छ्रोण्याया इति एवं
 विशिष्टे मुहूर्ते प्रादुर्बभूवेत्यर्थः यस्यां द्वादश्यां हरेर्जन्मतत्तस्यामेव विदुः तदा च मध्यदिनगतः सविता तिष्ठत्सा च द्वाद
 शी विजयानामेति प्रोक्तेत्यन्वय इति श्रीधरस्वामिनः अत्र कल्पभेदादव्यवस्थेति केन च वस्तुतस्तु द्वादशीशब्देनैका
 दश्या एवाभिधानात् भविष्योत्तरभागवतयोर्नैवार्थस्य संगतिः संप्रवृत्तेऽपि रजसिनत्याज्यं द्वादशीव्रतमित्यादिषु द्वा
 दशीशब्देनैकादश्या एव गृहीतत्वात् अथात्र भविष्योत्तरो वामनपूजाप्रयोगः तत्र प्रातः स्नानादिनिवर्त्य मध्याह्ने
 कलशस्थापनं कृत्वा तदुपरि आढकादिपारिमिततिलयवादि पूर्णैस्वर्णादिपात्रे सौवर्णवामनं निधाय शुभाननं
 धारयंतमित्यादि प्रकारेण ध्यात्वा वामनाय नम इत्यनेन पौरुषसूक्तेन चावाहनादिपुष्पांजलिपथ्यंतं पूजयित्वा
 मत्स्यादिनामभिः पादादिपूजां विधाय गंधादिना तमभ्यर्च्य दध्यक्षतफल युक्तमर्घ्यं गृहीत्वा नमस्ते पद्मनाभाय
 नमस्ते जलशायिने तुभ्यमर्घ्यं प्रयच्छामि वालवामनरूपिण इत्यर्घ्यं समर्प्य नमः कमलाकिंजल्कपीतनिर्मलवा
 ससे महाहवरि पुस्कंधघृष्टचक्राय चक्रिणे इति स्तुत्वा पुष्पांजलिं दत्वा रात्रौ जागरणं विधाय प्रभाते पुनः संपूज्य वा
 मनो बुद्धिदातेत्यादि मंत्रेण मूर्तिं दद्यादिति पूजाविधिः अथाग्निपुराणोक्तं विजयद्वादशीव्रतं मैत्रेय उवाच विधानं

ब्र० र०
भद्रप०
७६

शृणुराजेंद्रयथादृष्टमनीषिभिः यथोक्तनियमंकुर्व्यादेकादश्यामुपोषितः दंतकाष्ठविगृह्यादौवाग्यतोविजितोद्वि
यः श्रवणद्वादशीमद्यसमुपोष्यजनार्दनं अर्चयित्वाविधानेनअहंभोक्ष्येपरेहानि नदीनांसंगमेस्नात्वाह्यर्चये
त्तत्रवामनं सौवर्णरत्नसंयुक्तंद्वादशांगुलमाच्छ्रुतं पीतवस्त्रैः शुभैर्वैष्णवंभंगारेनिब्रणेनवे हिरण्यमेनपात्रेण अ
र्घ्यपात्रंप्रकल्पयेत् दध्यक्षतफलैश्चैवसहिरण्यसदक्षिणं नमस्तेपद्मनाभायनमस्तेजलशायिने तुभ्यम
र्घ्यंप्रयच्छामिवालवामनरूपिणे नमःकमलकिंजल्कपीतनिर्मलवाससै महाहवरिपुस्कंधघृष्टवक्रायचक्रिणे
नमशाङ्गासिंशख वृजपाणयेवामनायच यज्ञभुक्फलदात्रे चवामनायनमोनमः देवेभ्यश्चरायदेवायसर्वसंभूतिकारि
णे मत्स्यकूर्मवराहायनरसिंहस्वरूपिणे रामरामात्रिरामायवामनायनमोनमः श्रीधरायनमस्तुभ्यंनमस्ते
गरुडध्वज चतुर्बाहोनमस्तेस्तुनमस्तेधरणीधर संपूज्यैवाविधानेन नरः स्त्रकंदनादिभिः रात्रौजागरणंकुर्व्या
त्पुरतो जलशायिनः धृत्वाजलमयंरूपंदेवदेवस्यचक्रिणः ब्रह्मांडमुदरेयस्यमहद्भूतैरधिष्ठितं मायावीवामनः
श्रीमान्सोत्रायतुजगत्पतिः एवंसंपूज्यविधिनाद्वादश्यामुदयेरवेः भृंगारंदेवहितंपूर्ववत्संपूजयेत् वामनःप्रति
गृह्णातुवामनोहंददामिते वामनः सर्वतोभद्वेद्विजायाथनिवेदयेत् जलधेनुंतथादद्याच्छत्रंचैवतुपादुकां सहि
रण्यानिवस्त्राणिधेनुंसवत्सांतथा यत्किंचिद्दीयतेदानंतदानंत्यायकल्पयते श्रवणद्वादशीयोगेसंपूज्यगरुडध्वजं
दत्त्वादानंद्विजातिभ्योवियोगेपारणयतः सिंहस्थितेतुमार्तण्डेश्रवणस्थेनिशाचरे साधेनुद्वादशीज्ञेयानस्याद्वाद
पदादृते दशम्येकादशीयत्रसानोपोष्याभवेत्तिथिः श्रवणेनतुसंयुक्तास शुभासर्वकामदा इत्येषाकथितारा
जन्द्वद्वादशीश्रवणेनच कर्त्तव्यासाप्रयत्नेनइहामुत्रफलप्रदा इयंसिंहस्थेचंद्रेचधेनुद्वादशीज्ञेयासाद्वादश्यामेव
कार्या श्रवणयुक्तेकादशीविजयैकादशी श्रवणान्विताद्वादशीश्रवणद्वादशी इत्यग्निपुराणेविजयैकादशीव्रतम्

अथनृसिंहपरिचर्याकोविजयाव्रतानुष्ठानविधिः विजयाव्रतसंगमेऽनुष्ठेयं नदीसंगमालाभे मार्के
 डेयोपदिष्टतीर्थसंगमेऽनुष्ठेयं तथाच शालग्रामशिलावारितुलसीजलमेवच संगमेचोद्वरेतत्रविजयाव्रतमाचरे
 दित्युक्ते तत्रादौगुरुप्रणम्यसंकल्पंकुर्यात् तत्रमंत्रः द्वादश्यांतुनिराहारः स्थित्वाहमपरेहनि भोक्ष्ये
 त्रिविक्रमानंतशरणेभवाच्युतेति सशाङ्गशरायुधंसौवर्णदेवकृत्वा ताम्रकलशोपरिवैणवपात्रपंचामृतस्नापि
 तं सवस्त्रदेवमुपवेश्य सितचंदनेनानुलिप्य सितवस्त्रछत्रोपानहंसमर्प्यावयवपूजांकुर्यात् शिरसिवासुदेवा
 यनमः मुखे श्रीधरायनमः कंठे श्रीकृष्णायनमः वक्षसि श्रीपतयेनमः बाह्वोः सर्वास्त्रधारिणेनमः पादयोः
 सर्वात्मनेनमः ततोविशेषार्घ्यं दद्यात् तत्रमंत्रः शंखचक्रगदापद्मसशाङ्गशरपूजित गृहाणार्घ्यंमयादत्तं
 शाङ्गपाणेनमोऽस्तुते इतिधूपदीपौदत्वा घृतपक्वैवेद्यफलतांबूलादीनेचसमर्प्य जागरणं कृत्वा प्रभातेस्ना
 त्वा देवं संपूज्य पुष्पांजलिंदद्यात् तत्रमंत्रः नमस्तेअस्तुगोविंदबुधश्रवणसंज्ञक अधौधस्यक्षयंकृत्वासर्व
 सौख्यप्रदोभवेति ततः सर्वमाचार्यायदत्वा पारणंकुर्यादिति अस्यव्रतस्यबुधयोगेसति फलातिशयोऽवगंत
 व्योबुधश्रवणसंज्ञकेतिमंत्रालिंगात् ॥ इतिनृसिंहपरिचर्याकाराः ॥ अत्रदध्योदनदानादिकंकार्यं तच्च द्वा
 दश्यामनुष्ठेयम् ॥ इतिविजयैकादशीव्रतम् ॥ ॥ ॥ अत्रैकालिकद्वादशीव्रतं वाराहे धरणीव्रतेपु-
 दुर्वासाउवाच तावद्वाद्रपदेमासिशुक्लपक्षेतुद्वादशीं संकल्प्यविधिनादेवमर्चयेत्परमेश्वरं नमोऽस्तुकलिकने
 पादौ हृषीकेशायवैकटिं म्लेच्छप्रध्वंसनायोरूजगन्मूर्तेतथोदरं श्रीकंठायेतिवैकंठखड्गपाणीतिवैकटिं स्वना
 म्नाशंखचक्रेविश्वमूर्तेतथाशिरः सितवस्त्रयुगच्छत्रंगंधपुष्पोपशोभितं कृत्वाप्रभातेविप्रायप्रदेयंशास्त्रवित्तमे प्री
 यतांमेहृषीकेशकालिकरूपेतिमंत्रतः पूर्वशजाविशालोभूकाशीपुर्ण्यामहाबलः द्वादशींकृतवान्सोपिचक्रवर्तीबभू

ब्र० र०
भद्रप०
७७

वह यज्ञैश्चावि विधौ रिष्ट्वा परं निर्वणिमाप्तवान् अथैतासां द्वादशीनां फलानां भेद उच्यते पूज्यते मत्स्यरूपेण सर्वज्ञ
त्वमभीप्सुभिः स्ववंशोद्धरणार्थाय कूर्मरूपीति पूज्यते नरसिंहस्वरूपेण सर्वपापभयातुरैः वामनो मोहनाशा
यवित्तार्थे जमदग्निजः शूरशत्रुविनाशाय यजेद्वा शरथिबुधः बलकृष्णौ यजेद्दोमान् पुत्रकामो न संशयः रूपकामो
यजेद्बुधं कल्किनं शत्रुघातनं इति धरणीव्रतेषु कल्किद्वादशीव्रतम् ॥ अथात्रैव कटिपरिवर्तनोत्सवः तथा च भ
विष्योत्तरे प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां सितेऽहनि कटिदानं भवेद्विष्णोर्महापातकनाशनं कटिदानं पार्श्वप
रिवर्तनं रामार्चनचंद्रिकायां शयनोत्सववच्चैव देवनीत्वाजलाशये कटिदानोत्सवं कुर्वेदिति संकल्प्य पूजयेत्
देवदेव जगन्नाथ योगगम्यानि रंजनं कटिदानं करोम्यद्यप्राप्ते भाद्रपदेशुभे अनेन कटिपरिवर्तिदाक्षिणां प्रकल्प
येत् महापूजांततः कृत्वा पूर्ववत्स्वगृहं व्रजेत् इति निर्णयसिंधौ तु द्वादश्यां विष्णोः परिवर्तनकृत्यमुक्तं तच्च
संध्यायां विष्णुं संपूज्य प्रार्थयेत् मंत्रस्तुतिस्थितत्वे वासुदेव जगन्नाथ प्राप्ते यद्वादशीतव पार्श्वेन परिवर्तस्य सुखं स्वापि
हिकेशव इति भाद्रपदशुक्लैकादशीकृत्यं ॥ ॥ अथ भाद्रशुक्लद्वादशीकृत्यं तत्र पारणं श्रवणयोगरहितायां कुर्व्या
त् आभाकासितपक्षेषु मैत्रश्रवणरेवती संगमेनैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशीर्हरेदिति दिवोदासोदाहृतवचनात् ज्यो
तिर्निबंधेतु आभाकापौसिपक्षे मैत्रांत्यश्रुतिरोहिणी संगमेनैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशीर्हरेदिति वायुपुराणोक्तेः पौषशु
क्लैकादश्याव्रतपारणे रोहिणीद्वादशीयोगेऽपि पारणनिषेधउक्तः तत्रैव कृतयुगादिवशाद् व्यवस्थाप्युक्ता महाभारते
मैत्रेयं तु कृतेत्याज्यं त्रेतायां रेवतीत्यजेत् द्वापुरे रोहिणीत्याज्या कलौ तु श्रवणं त्यजेत् अत्र श्रवणद्वादशीयोगे
पारणप्रत्यवायापत्तिरुक्ता उपोष्यैकादशीमोहात् पारणं श्रवणे यदि करोति हंतितत्पुण्यं द्वादशद्वादशीभवमिति
स्कंदाच्च अस्य तत्रैव प्रतिप्रसवः मार्कंडेयः विशेषेण महीपालश्रवणं वर्धते यदि तिथिक्षयेन भोक्तव्यं द्वादशीलघये

नहीति इहचयदाश्रवणद्वादशायोगवाहुल्यंतदाश्रवणक्षेत्रेधाविभज्यमध्यमविंशतिघटिकायोगंत्यक्तापारणंकार्यं
 तदुक्तंविष्णुधर्मश्रुतेश्चमध्येपरिवर्तनमोतिसुप्तिप्रबोधिपरिवर्तनमेववर्ज्यामिति केचित्तुश्रवणक्षेत्रेधाविभज्यमध्यमपाद
 द्वयं वर्जयित्वापारणमाहुः अन्येत्वाभाकावित्यतिमैत्रांत्यपादइत्यापिचनिर्मूलमित्याहुःअत्रैवशक्रध्वजोत्थापनमुक्त
 मपरार्के गर्गेण द्वादश्यातुसितेपक्षेमासिभाद्रपदेतथा शक्रमुत्थापयेद्राजावैश्वश्रवणवाससे ब्रह्मपुराणेच
 इंद्रोभाद्रपदेमासिपक्षे शुक्लेचविष्णुना नियुक्तःसर्वसस्यानिर्वाहीश्रैवफलानिच औषधीर्वज्रहस्तश्चजनय
 न्पालयत्यपि तद्वयार्त्तानिसर्वाणिवर्धयत्यखिलंजगत् तस्मात्सतत्रसंपूज्यः सभास्यश्चदिनेदिने सग
 णःसायुधश्चैवसानुपात्रःसवाहनःपटभित्तिकृतांदेवोराज्ञापूज्योविशेषतः भक्तैःफलैर्नवैर्षूलैर्वस्त्रैश्चैवविशेषतः त
 मुद्दिश्यार्चयेद्विप्रांस्तथारंगोपजीविनः पटभित्तिकृतइति पटेभित्तौवालिखितइति दिनेदिनेइतिवचनात्
 द्वादशीमारभ्ययावदवस्थानंप्रत्यहंपूज्यः ज्योतिःशास्त्रे द्वादशीतुपरित्यज्यतिथावन्यत्रशास्त्रतःशक्रउत्थापि
 तोहंति राजानंराष्ट्रमेवचशक्रमुत्थापयेद्राजाउत्तरेणकदाचने श्रवणेवाधनिष्ठायांनतुक्रक्षांतरेणतुविश्वमुत्थित
 मश्विन्यांश्रवणेयमदैवते वासवेतुधनिष्ठायांनिशि शक्रंप्रवासयेदिति अत्रैवश्रीपतिसंहितावचनम् द्विराषाढे
 तुकन्यायांशक्रमुत्थापयेद्यदि राज्ञोराज्यंविनश्येतप्रजाचैवानिपीडयते अथतत्पूजा तत्रावाहनमंत्रः एह्ये
 हिसर्वांमरसिद्धसाध्यैरभिष्टतोवज्रधरामरेश समुत्थितस्त्वंश्रवणाद्यपादेगृहाणपूजांभगवन्नमस्ते इत्यावाहनम्
 ऐरावतसमारूढोवज्रहस्तोमहाबलः शतयज्ञाधिपोदेवस्तस्मैनित्यंनमोनमः वज्रहस्तसुरारिघ्नवहुनेत्रपुरंदर
 रक्षार्थंसर्वभूतानांपूजेयंप्रतिगृह्यतां इत्येतैर्मंत्रैः संपूज्यप्रार्थयेत् नमस्तेदेवदेवेशसहस्राक्षनमोस्तुते आ
 खंडलनमस्तेस्तुरूपंदेहिश्रियंस्थिरां इत्यष्टदिवसांतंप्रत्यहंसंपूज्यविसर्जयेत् अष्टमेदिनेभरण्यांविसर्जनं राज

ब्र०र०
भद्रप०
८०

उभयांतालाभे एकतरांतिवापारणं कुर्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ मदनरत्ने नारदीयपुराणे तिथिनक्षत्रसंयोग
उपवासो यदा भवेत् पारणंतु न कर्तव्यं यावन्नैकस्य संक्षय इति इयं बुधवार इति प्रशस्ता श्रवणद्वादशी योगे बुध
वारो यदा भवेत् अत्यंतमहतीनामद्वादशी सा प्रकीर्तितेति विष्णुधर्मोत्तरीयवचनात् भाद्रपदे सात्यंतफलदा
तथा च स्कंदपुराणे मासि भाद्रपदेशु क्छाद्वादशी श्रवणान्विता महती दशधा ज्ञेया उपवासे महाफला बुधश्रवण
संयुक्ता या चैवद्वादशी भवेत् अत्यंतमहती तस्यां दत्तं भवति चाक्षयमिति अत्र कृत्यं कृत्यरत्नावल्यां ब्रह्मवैवर्त
पुराणे बुधश्रवणसंयुक्ता विजया संगमंतदा वारिधानीं प्रदाया स्यां दध्योदन समन्वितां प्रेतयो नौ न जायत पूज
यित्वा त्रवामनं वंशः समुद्धृतस्तेन मुक्तः पितृ ऋणादसौ अत्र तीर्थस्नानादिकमनंतफलं भवति तदुक्तं विष्णुध
र्मोत्तरे भाद्रस्य शुक्लपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं यदि तस्यां तीर्थे यत्स्नानं तदंनंतफलं भवेत् देवतापूजनं विप्र भोजनं हव
नंतथा एकजप्यात्सहस्रस्य जपस्य फलमश्नुते दानं च महदल्पं वा सहस्रगुणितं भवेदिति अस्यां बुधयोगे
संगमस्नानमुक्तं लैंगे अतः परंतु संसेव्यो गंगावरुणसंगमः श्रवणद्वादशी योगे बुधवारो यदा भवेत् तदा तस्मि
न्नरः स्नात्वा गोसहस्राफलं लभेदिति श्राद्धं करोति यस्तत्र तस्मिन्काले यशस्विनि तारयेत्सा पितृहन्सर्वान्विष्णु
लोकं संगच्छति अन्यत्रापि नदीनां संगमे स्नानमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे श्रवणद्वादशी योगं पूजयित्वा जनार्दनं दा
नं दत्त्वा च विप्रेभ्यः सोपवासो जितेंद्रियः पुण्येषु सततं राजन् नदीनां संगमेषु च गंगासरय्वोर्गंगायाः शोणस्य च समा
गमे इक्षुमत्याश्च गंगाया गंगायमुनयोस्तथा गोमत्याश्च सरयवाश्च कौशिक्यां गंडकागमे विपाशया देवहूदो
यत्र योगं प्रपद्यते विपाशा च तथा योगं यत्र याति शतद्रुहा इरावती तथा योगं यत्र याति चासिंधुना चंद्रभागा तथा योगं
तौष्यां यत्र समागता चंद्रभागा यत्र याति वितस्तायाः समागमं महासिंधुश्च संयोगं यत्र याति वितस्ताया विष्णु

लोकं प्रापयति यावदाभूतसंल्लवं राजसूयादिभिर्यज्ञैर्यत्फलं समवाप्यते श्रवणद्वादशीं प्राप्य तत्फलं लभते नर इति
 ॥ अथ विष्णुधर्मोत्तरे श्रवणद्वादशीविधानम् राम उवाच उपवासासमर्थानां किंचिदेकमुपोषितं महाफलं महादेव त
 न्ममाचक्ष्व पृच्छतः शंकर उवाच याराम श्रवणोपेताद्वादशी महती तु सा तस्यामुपोषतः स्नातः पूजयित्वा जनार्दनं प्राप्ते
 त्ययत्नद्वर्मज्ञो द्वादशद्वादशीफलं दध्योदनयुतं तस्यां जलपूर्णं घटं तथा वस्त्रेण वेष्टितं दत्त्वा छत्रोपानहमेव च
 न दुर्गतिमवाप्नोति गतिमश्नुयां च विंदति अक्षयं स्थानमाप्नोति नात्र कार्थ्या विचारणा श्रवणद्वादशीयोगे बुधवारो भवेद्य
 दि अत्यंत महती नाम द्वादशी सा प्रकीर्तिता स्नानं जप्यं तथा दानं होम आहुं सुरार्चनं सर्वमक्षयमाप्नोति तस्यां भृगुकुलो
 ब्रह्म तस्मिन् दिने तथा स्नातो यत्र कचन संगमे संगमा स्नानं जं रामफलं प्राप्नोत्यसंशयं श्रवणे संगमाः सर्वे परपुष्टिप्र
 दाः सदा विशेषाद् द्वादशीयुक्ते बुधयुक्ते विशेषतः तथैव द्वादशी प्रोक्ता सर्वकामफलप्रदा ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोक्त
 श्रवणद्वादशी ॥ ॥ अथ भविष्योत्तरोक्ता श्रवणद्वादशी कथा ॥ युधिष्ठिर उवाच उपवासासमर्थानां सदैव पुरुषा
 त्तम एकायाद्वादशीपुण्यातां वदस्व ममानघ श्रीकृष्ण उवाच मासि भाद्रपदे शुक्लाद्वादशी श्रवणां न्विता सर्वका
 मप्रदा पुण्या उपवासे महाफला संगमे सरितां स्नात्वा द्वादश्यां समुपोषितः समग्रं फलमाप्नोति द्वादशद्वादशीभवं
 बुधश्रवणसंयुक्ता सैव चेद्द्वादशी भवेत् अतीव महती तस्यां सर्वकृतमिहाक्षयं द्वादशी श्रवणोपेता यदा भवति प्रारत
 संगमे सरितां स्नात्वा गंगादिस्नानं फलं सोपवासः समाप्नोति नात्र कार्थ्या विचारणा जलपूर्णं तथा कुंभं स्थापयित्वा
 विचक्षणः पंचरत्नसमोपेतं सोपवीतं सुपूजितं तस्य स्कंधे सुघटितं स्थापयित्वा जनार्दनं स्वशक्त्या स्वर्णघटि
 तं शंखशार्ङ्गविभूषितं स्नापयित्वा विधानेन सितचंदनचर्चितं सितवस्त्रयुगच्छत्रवस्त्रोपानद्युगान्वितं ॐ नमो
 वासुदेवाय शिरःसंपूजयेत्ततः श्रीधराय मुखं तद्वद्वैकुण्ठाय दृशौ नमः नमः श्रीपतये वक्रं भुजौ सर्वास्त्रधारिणे व्यापकाय न

ब्र० र०
भद्रप०
८१

मःकुक्षी केशवायोदरंनमः त्रैलोक्यजनकायेतिमेतुंसंपूजयेद्वरिःसर्वाधिपतयेजंघेपादौसर्वात्मनेनम अनेनवि
धिना राजन्पुष्पैर्धूपैःसमर्चयेत्ततस्तस्याग्रतोदेयंनैवेद्यघृतपाचितं मोदकांश्चनवान्कुंभान्दद्याच्छक्त्याविचक्षणः
एवंसंपूज्यगोविंदंकुठ्यांजागरणंनिशि प्रभातेविमलेस्नात्वासंपूज्यगरुडध्वजं पुष्पधूपादिनैवेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशो
भनैः पुष्पांजलिततोदत्त्वामंत्रमेतमुदीरयेत् नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंज्ञक अघौघसंक्षयंकृत्वासर्वसौ
ख्यप्रदोभव अनंतरंब्राह्मणेनवेदवेदांगपारगे पुराणज्ञेविशेषेणविधिवत्संप्रदापयेत् प्रीयतांदेवदेवेशोममसंकष्टना
शनः अनेनविधिनाराजन्नद्यास्तीरेनरोत्तमः सर्वनिवर्तयेत्सम्यगेकभक्तरोपिसन् अत्रार्घ्यदानंभक्तिचंद्रोदये
शंखचक्रगदापद्मशरशाङ्गविभूषित गृहाणार्घ्यमयादत्तंशाङ्गपाणेनमोस्तुते इतिभाविष्योत्तरोक्तंश्रवणद्वादशी
व्रतम् ॥ ॥ अथवामनपुराणोक्ताश्रवणद्वादशीकथा ॥ पुलस्त्यउवाच श्रूयतांकथयिष्यामिकथांपापप्र
णाशिनीं पुरात्रेतायुगस्यादौयथावृत्तंतपोधन मद्रदेशइतिख्यातो देशोवैव्रह्मणः सुत शाकलंनगरंतत्रख्या
तंस्थानीयमुत्तमं तत्रविपणिवृत्तिस्थः सुधर्माख्योभवद्वाणिक धनाढ्योगुणवान्भोगीनानाशास्त्रविशारदः सचै
कदानिजादाष्टात्स्वराष्ट्रंगंतुमुद्यतः सार्धेनमहतयुक्तोनानाविपणिपण्यवान् गच्छतः पथितस्याथ मरुभूमौ
कलिप्रिय अभवदस्युतोत्पन्नो ह्यवस्कंदोतिदुः सहः ततःसहसर्वस्वो वणिग्दुः खसमन्वितः असहायोम
रौतास्मिन्श्चचारोन्मत्तवद्वशी चरतातदरण्यं वै दुःखाक्रान्तेननारदस्यात्माइवशमीवृक्षो मरावासादितः शुभः तं
मृगैः पक्षिभिश्चैवहीनं दृष्ट्वाशमीतरुं क्षांतः क्षुत्तृट्परितात्मातस्याधः समुपाविशत् सुप्तश्चापिसुविश्रांतो
मध्याह्नेचसउत्थितः समपश्यत्तथायातंप्रेतंप्रेतशतैर्वृतं उद्वाह्यंतमथान्येनप्रेतेनप्रेतनायकं पिंडाशिभिश्चपुर
तोधावद्भिर्भीमविग्रहैः अथाजगामप्रेतोसौपर्यटित्वावनानिच उपगम्यशमीमूलेवाणिकपुत्रंददर्शह स्वागते

नाभिवाद्यैनं समाभाष्य परस्परं उपोपविष्टः छायायां पृष्ठवाकुशलमात्मवान् ततः प्रेताधिपतिना पृष्ठः स तु वभू-
वतुः कुत आगम्यते ब्रूहि कसाधो वागमिष्यति कथंचेदं महारण्यं मृगपक्षिविवर्जितं समसन्नो सिभद्रं ते सर्वमा-
रुदातुमर्हसि सर्वमारुदातवान् ब्रह्मन्स्वदेशधनविच्युतिं तंच श्रुत्वा स वृत्तांतं तस्य दुःखं दुःखिता वाणिकपु-
त्रवचः प्राह प्रे तपालः संबधुवत् प्रेतपाल उवाच ॥ एवंगतोपि माशोकं कर्तुमर्हसि सुव्रत भूयोऽप्यर्थाभविष्यं-
तियादिभाग्यफलं तव भाग्यक्षये यक्षीयंते भवत्यभ्युदयेन ते क्षीणस्यास्य शरीरस्य चिंतयानो भयं भवेत् इत्युच्चा-
र्य समासुहृस्वान्भृत्यान्वाक्यमब्रवीत् अद्यतिथिरयं पूज्यः सहदेशजनैर्मम अस्मिन् दृष्टे वाणिकपुत्रे यथास्वजन-
दर्शनं अस्मिन् समागते प्रेताः प्रीतिर्जाता ममा तुला एवं हि वदतस्तस्य मृत्पात्रं सुदृढं नवं दध्योदनेन संपूर्णं मांज-
गामयथेप्सितं तद्यानवाच सुदृढा संपूर्णा परमांभसा वारिधानी च संप्राप्ता प्रेतानां मग्नतः स्थिता तदागतं च स-
लिलमन्नं विक्ष्य महामतिः प्राहोत्तिष्ठ वाणिकपुत्र त्वमान्हिकमुपाचर ततस्तौ वारिवाहिन्याः सालिलेन विधानतः
कृत्वान्हिकावुभौ जातौ वाणिकप्रेतपतिस्तथा ततो दाणिकसुते आदौ दध्योदनमथेच्छया दत्त्वा तेभ्यश्च सर्वेभ्यः प्रे-
तेभ्योऽप्यददात्ततः भुक्तवत्सु च सर्वेषु कामतौ भसिसेविते अनंतरं च वुभुजे प्रेतपालो वराशनं प्रकामत्तु प्रेते तु
वारिधान्योदनस्ततः अंतर्धानमगाद्ब्रह्मन्वाणिकपुत्रस्य पश्यतः ततस्तदद्भुतमदृष्ट्वा सौमतिमान्वाणिकं पप्र-
च्छ तं प्रेतपालं कौतूहलमनावशी अरण्ये निर्जले देशे कुतो न्नस्य समुद्भवः कुतस्तु वारिधानीयं संपूर्णं परमांभसा
तथा वीतभयाभृत्यास्तेभ्यर्णोवर्णतः कृशाः भवानपि च तेजस्वी किंचित्पुष्टवपुः शुभः शुक्लवस्त्रपरीधानो वहूनां परि-
पालकः सर्वमेतन्ममा चक्षुष्यं भवान्कः काशमीति वयं इत्थं वाणिकसुतवचः श्रुत्वा सौ प्रेतनायकः शशंस सर्वतस्या-
थ यथा वृत्तं पुरातनं अहमासं पुरा विप्रः शाकलेन गरोत्तमे सोमशर्भेति विख्यातो बहुला गर्भसंभवः न मासीच्च वाणि-

ब्र०२०
भद्रप०
८२

कश्चिमान्प्रातिवेश्यो महायशः सोहंकदर्यो मूढात्मा धनेपिसति दुर्मतिः नददामिद्विजातिभ्यां नचाश्नाभ्यन्नमुत्तमं
प्रमादाद्यदिभुंजेयं दधिक्षीरघृतान्वितं रात्रौ ततो नृभिर्घोरैस्तुड्यते मम विग्रहः प्रातर्भवति मेघो रामृत्युतुल्या वि
सूचिका नचकश्चिन्ममाभ्यासे तत्र तिष्ठति बांधवः कथं कथमपि प्राणामयासं प्रतिधारिताः एवमेतादृशः रापो निव
साम्यति निर्घृणः सौवीरतिलपिण्या कशकुशाकादिभोजनैः क्षपयामि कदन्नाद्यैरात्मनः कालं याततां एव तत्र स
खेमह्यमहान्कालोभ्यगादयं श्रवणद्वादशीनाममासि भाद्रपदे भवत् तत्र नागरिको लोको गतः स्नानं च संगमेऽव
त्यानद्वलाया ब्रह्मक्षत्रपुरःसरः प्रातिवेश प्रसंगेन तत्र स्नातुं गतो ह्यहं कृतोपवासः शुचिना त्वेकादश्यां यतवतः ततः सं
गमतो येन वारिधानीं नवां दृढां संपूर्णां वस्त्रसंवीतां छत्रोपानहं स्युतां मृत्पात्रमपि मृष्टस्य पूर्णं दध्योदनस्य हि प्रद
त्तं ब्राह्मणैर्द्राय शुचये स्नातधर्मिणे तदेकं जीवता दत्तं मया दानं वणिक् सुत वर्षाणां सप्ततीनां तु नान्यदत्तं हि किंचन
मृतः प्रेतत्वमापन्नो दत्त्वाप्येतान् प्रमेहि मे एतत्ते कारणं प्रोक्तं यदत्तं तु मया भसा दत्तं तदिदमायाति मध्याह्ने पिदिने दिने
यावच्चान्नं भुंजेहं न तावत्क्षयमेति वै मयि भुक्ते च पीते च सर्वमंतर्हितं भवेत् यच्चातपत्रमददं सौमं जातः शमीतरु उपानयु
गले दत्ते प्रेतो मेवाहनो भवत् इदं तवोक्तं सर्वं हि मया ज्ञानवतात्मना श्रवणद्वादशीपुण्यात्वाक्ता पुण्यवर्धिनी इत्येवमु
क्तं वचने वणिक् पुत्रो द्ववो द्वचः यन्मया तव कर्तव्यं तदनुज्ञातुमर्हसि तत्तस्य वचनं श्रुत्वा वणिक् पुत्रस्य नारदप्रेतपा
लो वचः प्राह स्वार्थं सिद्धिं करंततः यत्त्वया तात कर्तव्यं मद्विदितार्थं महामते कथयिष्यामि तस्म्यक्तवश्रेयस्क रं मम
गयायां तीर्थजुष्टायां स्नात्वा शौचसमन्वितः मम नाम समुद्दिश्य पिंडनिर्वापनं कुरु तत्र पिंडप्रदानेन प्रेतभावादहं सखे
मुक्तः सर्वपितृणां हियास्यामि सह लोकतां याचयेयं द्वादशीपुण्यामासि प्रोष्टपदे सिता बुधश्रवणसं युक्ता सा ते श्रेयस्क
रीरुमृता इत्येवमुक्ता तु वचः प्रेतराजो नृगैः सह स्वनामानि यथान्यायं सम्यगाख्यातवान् शुचिः प्रेतस्कंधं समारोप्य

यातितोमरुधन्वकं रम्येचशूरसेनाख्येदेशेप्राप्तःसर्वैवणिक स्वकर्मधर्मयोगेन धनमुच्चावचंवहु उपार्ज
यित्वाप्रययौगयातीर्थमनुत्तमं पिंडनिर्वपणचक्रे तथान्येषांस्वगोत्रिणां एवंप्रदत्तेष्वथैवपिंडेषुप्रेतभावतः विमु
क्तास्तेद्विजप्रेताब्रह्मलोकततो गताः सचापिहिवणिकपुत्रोनिजमालयमाव्रजत् श्रवणद्वादशीकृत्वाकालधर्ममुपे
यिवान् गंधर्वलोकेसुचिरंभोगान्भुक्तासुदुर्लभान् मानुषंजन्मचासाद्यसवभौशाकलेविराट् स्वकर्मधर्मवृत्तिस्थः
श्रवणद्वादशीरतः कालधर्ममवाप्यासौगुह्यकावासमाप्तवान् तत्रोष्यसुचिरंकालंभोगान्भुक्तायकामतः मर्त्य
लोकमथप्राप्यराजन्यतनयोऽभवत् तत्रापिक्षत्रवृत्तिस्थोदानधर्मरतोवशी नोग्रहेरिगणान् जित्वाकालधर्ममुपेयि
वान् शक्रलोकंचदुष्प्रापं देवैःसर्वैः सुपूजेतं पुण्यक्षयादिहागत्यशाकलेचाभवद्द्विजः ततोविकटरूपोसौसर्व
शास्त्रार्थपारगः व्यवहयद्द्विजसुतारूपेणानुपमांद्विजः सातुतंनिजभर्तारंसुशीलमपिभामिनी विरूपामितिम
न्वानाततःसोभूत्सुदुःखितः तनोनिर्वेदसंयुक्तोगत्वाश्रमपदंमहत् इरावत्यास्तटेधीमान्चक्रधारिणमासदत् त
माराध्यजगन्नाथंनक्षत्रपुरुषेणहि नक्षत्रपुरुषव्रतेनेत्यर्थः ॥ सुरूपांतामवाप्याग्यामस्मिन्नेवचजन्मनि त
तःप्रियोभूद्भार्यायाभोगवानभवद्दशी श्रवणद्वादशीयुक्तःपूर्वाभ्यासादजायत एवंपुरासौद्विजपुंगवस्तुकुरूपरू
पोभगवत्प्रसादात् अनंगरूपप्रतिमोवभूवमृश्वराजासपुरूरवाभाभवत् ॥ ॥ इतिश्रीवीरमित्रोदयेवामनपु
राणोक्ताश्रवणद्वादशीकथा ॥

अथभविष्योत्तरोक्ताश्रवणद्वादशीकथा ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं
महत्परएवेयद्वृत्तंभूमिपालशृणुष्वतत् देशोदशार्णकोनामतस्यभागेतुपश्चिमे अतोवासीन्मरुहे
शः सर्वसत्त्वभयंकरः संतप्तसिकताभूमिर्यत्रकृष्णामहोरगाः अल्पछायादुमाकीर्णामृतप्रा

ब्र० र०
भद्रप०
८३

णिसमाकुला शमीखदिरपालाशसकरीरैश्चपीलुकैः तत्रभीमद्रुमाः पार्थ कंटकैः संवृतादृढाः दुष्टप्राणिग
णाकीर्णातत्रभूदृश्यतेकचित् अग्न्यर्कतापविषमानिस्तृणापुरुषोज्ज्वलाः ज्ज्वलदग्निसमैचवयत्किंचित्तत्रदृश्यते
तथापिजीवाजीवंतिसर्वेकर्मनिबंधनाः नोदकमुदकाभाराशजंस्तत्रबलाहकाः कदाचिदापिदृश्यंतेल्लवमानावि
हंगमाः येकांतारगतैः कैश्चिच्छुभाभिस्तृपितैः समं गच्छंतिजलपानायसंभ्रमात्सैकतेतटे सैकतेष्वेवनश्यंतिज
लैसैकतसेतुवत् तस्मिंस्तथाविधेदेशेकैश्चिद्देववशाद्वणिक् निजसार्धपरिभ्रष्टः प्रविष्टोमरुजांगले वभ्रामभ्रांत
हृदयः क्षुत्तृष्णाश्रमपीडितः कग्रामः वजनः कार्ययास्यामिवहुधेरितः अथप्रेतान्ददर्शासौतृष्णाव्याकुलितै
द्रियः स्नायुवद्वास्थिचरणांधावमानानितस्ततः उत्कचान्मलिनानुरूक्षान्निर्मासान्भीमदर्शनान् प्रेतस्कं
धसमारूढमेकं विकृतदर्शनं ददर्शवहुभिः प्रेतैः समंतात्परिवारितं आगच्छन्शिवभर्तास स्तुतिशब्दपुरःसरं
प्रेतस्कंधान्महींगत्वातस्यांतिकमुपागमत् सोभिवाद्यवणिक् श्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् आस्मिन्धोरतरेदेशेप्रवे
शोभवतः कथं तमुवाचवणिक् श्रीमान्ससार्धभ्रष्टयोगतः प्रवेशोदैवयोगेन कष्टकर्मकृतेन तु तृष्णामेवाधतेत्य
र्थक्षुद्भ्रमोथभृशान् तथा प्राणाः कंठमनुप्राप्ता वचनं नष्टयेवमे अत्रोपायं न पश्यामिजीवेयं येन केनचित् ॥ कृष्ण
उवाच ॥ इत्येवमुक्तः प्रेतस्तं वणिजं वाक्यमब्रवीत् एवमुक्ते तथाचक्रे सवणिक् तृष्णयादितः मध्यान्हरे मये
प्राप्तेततस्तं देशमागताः पुत्रागवृक्षाच्छीतावारिधानीमनोऽरमा दध्योदनस्य भक्तेन वर्धमानेन संयुता अव
तीर्यततः सोऽग्रे दधावतिथयेततः तेषामामंत्रणेनैव परांतृप्तिमुपागतः वितृष्णो विज्वरश्चैव क्षणेन समपद्यत त
तश्च प्रेतसंघस्य तस्माद्वागात्क्रमाद्ददौ दध्योदनात्सपानीयात्प्रेतास्तृप्तिं परांगताः अतिथितर्पयित्वा तु प्रेतलोकं
च सर्वशः ततः स्वयंच वुभुजे भुक्तशेषं यथासुखं तस्य भुक्तवतस्तत्र पानीयं च क्षयं ययौ प्रेताधिपंततस्तुष्टोव

णिग्वचनमब्रवीत् आश्चर्यमेतत्परमं वनेस्मिन्प्रतिभातिमे अन्नपानस्यसंप्राप्तिः परमस्यकुतस्तव स्तोके
 नचतथान्नेनविभर्षिसुवहून्पृथक् तृप्तिंगताः कथंत्वेतिनिर्मासाभिन्नकुक्षयः अपरंचकथंह्येतन्ममाश्चर्यकथं
 यतः कथमस्यामटव्यांत्वंघोरायांचकृतालयाः तदेतत्संशयंछिधिवरंकौतूहलंमम एवमुक्तः सवाण्यांप्रेतो
 वचनमब्रवीत् ॥ प्रेतउवाच ॥ शृणुभद्रप्रवक्ष्यामिदुःकृतंकर्मचात्मनः शाकलेनगरेरस्यैत्रहमासंसुदुर्भतिः
 वणिगासंपुराकालेततोभद्रंममानघ शाकलेनगरेतस्मिन्नास्तिक्यस्यदुरात्मनः धनलोभात्तदातत्रकदाचित्क
 मदेरिता नदत्ताभिक्षवेभिक्षानतृष्णार्त्तजलंकदा प्रतिवेश्यस्तुतत्रासीद्ब्राह्मणोगुणवान्मम श्रवणद्वादशीयो
 गेमासिभाद्रपदेतथा सकदाचिन्मयासार्द्धतौषीनामनर्दीययौ तस्यास्तुसंगमःपुण्योयत्रासीच्चंद्रभागया चं
 द्रभागासोमसुतातौषीचैवार्कनर्दिनी तयोःशीतोष्णसलिलेसंगमंसुमनोहरं तर्त्तीयवरमासाद्यप्रातिवेश्यस्तुमे
 द्विजः श्रवणद्वादशीयोगेस्नातश्चैवउपोषितः चांद्रभागस्यतोयस्यवारिधान्योनवाट्टा दध्योदनयुतैःसार्द्धसं
 पूर्णैर्वर्द्धमानकैः छत्रोपानयुगं वस्त्रं प्रतिमांविधिवद्वरेः प्रददौविप्रमुख्यायरहस्यज्ञोमहामतिः चित्तसंरक्षणार्था
 यतस्यापिचततोभयात् सोपवासेनदत्तावैवारिधानीतदामया चांद्रभागस्यतोयस्यदध्योदनयुतातदा एत
 त्कृत्वागृहंप्राप्तस्ततःकालेनकेनचित् पंचत्वमहमायातोनास्तिक्यात्प्रेततांगतः अस्यामटव्यांघोरायांयथाह
 दृस्तयानघ ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतेपापाःप्रेतत्वमागताः परदाररताःकेचित्स्वामिद्रोहरताःपरे मित्रद्रेहरताः
 केचित्पापकर्मरताश्च ये ममैतेभृत्यतांयाताअन्नपानकृतेनघ अक्षयोभगवान्विष्णुःपरमात्मासनातनः य
 दीयतेतमुद्दिश्यअक्षयंतत्प्रकीर्त्तितं मयाविहीनाःकिंत्वेतेवनेस्मिन्भृशदारुणे पीडामनुभविष्यतिदारुणकर्मयो
 निजं एतेपांतुमहाभागममानुग्रहकाम्यया अनेकनामगोत्राणिगृहीयास्त्वचिरेणच गयाशीर्षिततोगत्वा

ब्र० र०
भद्रप०
८४

श्राद्धं कुरु महामते एकमेकं समुद्दिश्य प्रेतं प्रेतं यथाक्रमं अस्ति कक्षागता चैव तत्र संपुटिका शुभा हिमवतमथा
साद्यतत्र च लप्स्यसे निधिं इत्याज्ञाप्य स च प्रेतो वणिजं तं यथा सुखं विसर्जयामास तदा स वै प्रायात्स्वमालयं स
मासद्य गृहे तत्र पश्चात् प्रायाद्विमालयं तत्रोपदिष्टं विधिवन्निधिं प्राप्य समागतः स याष्टिं संप्रतिष्ठाप्य गयाशीर्षं ततो गतः
धनभागः तया दाय गयाशीर्षं ततो घटं प्रेतानां क्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धं दिने दिने ततः स प्रेतनाथो हितो तज्जावूनदप्रभः स
मारुह्य विमानेन सौ स्वर्गलोकमिति गतः स्वर्गते प्रेतनाथे तु प्रभावात्सवाणिकृततः प्रेतानां क्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धानि सर्व
तः यस्य यस्य यथा श्राद्धं करोति स दिने वाणिक सः सस्तदा तदा स्वप्ने दर्शयत्यात्मनस्तनुं ब्रवीति च महाभाग प्रसादेन तवा
नघे प्रेतभावमिमं त्यक्त्वा प्राप्तोऽस्मि परमांगतिं सकृत्वा धनलोभेन प्रेतानां सद्गतिं वाणिकजगाम स्वगृहे तत्र मासि भद्रे
युधिष्ठिर चकार विधिदानं ततो धिष्टांतमागतः अवाप परमं स्थानं दुर्लभं सर्वमानुषैः यत्र कामफलावृक्षाः नद्यः पा
यसकर्दमाः शीतलामलपानीयाः पुष्करिण्यो मनोरमाः तं देशमासाद्य वणिक् महात्मा समृष्टजावूनदभूषितांगः
कल्पसमग्रं सुरमुंदरीभिः स्वर्गे सरे मे मुदितः सदैव बुधश्रवणसंयुक्ता द्वादशी सर्वकामदा दानं दध्योदनं शस्तमुपवा
सपरोभव सगरेण ककुत्स्थेन धुधुमारेण गाधिना एतैश्चान्यैश्च राजेद्रकामदा द्वादशी कृता या द्वादशी बुधयुता श्रव
णेन सार्द्धं सावै जयंति कायिता मुनिभिर्नभस्ये तामादरेण समुपोष्य नरो हि सम्यक् प्राप्नोति सिद्धिमणिमादिगुणे पपन्नम्
इति भविष्योत्तरोक्ता श्रवणद्वादशी व्रतकथा ॥॥

अथोद्यापनं उपोषितो नरो भक्त्या स्थापयेत् प्रतिमाग्रहः कृत्वा सौवर्णिकं देयं वामनं तं मथाव्ययं गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्नै
वेद्यैर्विविधैरपि ततस्तस्या समीपे तु दधिभक्तघटं न्यसेत् करकः पुरतः स्थाप्यो गंधोदकसमन्वितः छत्रं च साक्षसू
त्रं च सुयष्टि कुंडिकां तथा न्यसेत् तस्य समीपे तु शुचिः शुद्धेन चेतसा नैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः सर्वतस्तं प्रपूजयेत्

खतूर्यरैवश्चैव ब्रह्मघोषविमिश्रतैः एवं जागरणं कृत्वा प्रभाते विमले जले स्नानादिकं विधाया य होमं कुर्यात्तिलैः
 सह पूजां च पूर्ववत् कृत्वा वामनस्य समीपतः दद्यात्तद्विप्रवर्याय वामनं तिलमध्यगं वामनो बुद्धिधो दाता द्रव्यस्थो
 वामनः स्वयं वामनोस्य प्रतिग्राही तेन वामनतेन मः वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो वैददाति च वामनस्तारको
 भाभ्यां तेन वामनतेन मः ॥ इति दानप्रतिग्रहमंत्रोः ॥ ॥ अत्र प्रतिमाग्रत इति उपवासदिने श्रवणद्वादशी
 त्रतां गत्वेन यस्याः प्रतिमायाः पूजनं कृतं तदग्रे उपवासदिने एवोद्यापनां गत्वेन प्रतिमांतरस्थापनं रात्रौ पूजांतरविधा
 नमुच्यते उपोषित इति चाशक्तस्यापि दिवाहारवर्जनं रात्रिपूजात्वेन कथ्यते द्रष्टव्यं एवं जागरणं कृत्वेति श्लोके पूर्व
 कृतस्नानादिभिन्नं वक्ष्यमाण होमां गत्वेन स्नानवासः परिधानादिविधीयते उद्यापनां गत्वेन जागरणतुल्यतां दर्शयितुं
 तदपवास्ति लैः सहेति पायसाक्षतानां चोतिशेषः पौरुषेण तु सूक्तेन पायसं होमयेत्सुधीः पश्चात्तिलाक्षितां श्रैव पूर्णाहु
 त्या समन्वितः दध्यातु द्विजवर्याय वामनं विमलं स्थितमिति शास्त्रांतरसंप्रधायात् ॥ ॥

अथ प्रयोगः भाद्रशुक्लद्वादश्यां संगमे स्नात्वा गृहमागत्य श्रवणद्वादशी प्रयुक्तं विष्णुपूजनं कृत्वा बुद्धश्रव
 णद्वादशी त्रतां त्वेनोद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन गणेशपूजनाद्या चार्धवरणां कुर्यात् यथा विभवंतस्य पू
 जनं च अथाचार्यो हंस्यां वामनप्रतिमाया मग्न्युत्तराणां कुर्यात् यथा विभवंतः पूजनं वसाय संध्योत्त
 रपूर्वपूजितप्रतिमाग्रे पुष्पमंडपिकाया सर्वतोभद्रादिमंडलस्थकलशोपरि वामनप्रतिमायां उँ वामनाय नम इति मं
 त्रेण सहस्रशीर्षेत्यादि मंत्रसहितं नषोडशोपचारैः संपूजयेत् तत्र नैवेद्यं बहुविधं प्रदर्शयेत् पूजांते देवदेवस्य पुर
 तः दधिघटगंधोदकपूर्णकरकलत्रादि च सादयेत् ततो नानावाद्यघोषैर्ब्रह्मणो वदघोषैश्च जागरणं कुर्यात् सर्व
 प्रहरेषु नानाविधभक्ष्यनैवेद्यसमर्पणं च कुर्यात् ततः प्रातर्नैवेद्यं स्नानहोमौ विधाय पुनः स्नानधौ नवासास्ति लकधा

ब्र० र०

भद्रप०

८५

रणे कृत्वोद्यापनां गहोमं कल्पयेत् । आचार्यो यदन्नं संस्थितामिति सर्पपविकरणप्रोक्षणादिदेशशुद्धिविधायहोमांग
त्वेन स्थंडिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य शानदेशकलशे वरुणपूजनांतं ग्रहपूजनं च कृत्वाऽग्नेपश्चिमे देशे उपविश्य ग्रहोद्देशे
नान्वाधानेऽर्कादिसमिधवाज्यातिसंकीर्तिं पुरुषनारायणं षोडशपायसाहुतिभिः षोडशतिलाक्षताहुतिभिः शे
षेण स्विष्टकृतमित्यादि अष्टपात्रासादनं प्रणीतानिधानांते आज्यनिर्वापः ग्रहसमिधपायसेन सह तिलैर्यवतंडु
लैश्च आज्यपर्यग्निकरणं संमार्जनांते पायसमग्नौ वधिश्चित्याभिधार्योद्वास्याजं दक्षिणे आसाद्याग्न्यर्चनादि आ
ज्यभागान्ते यथात्वाधानं प्रयश्चित्तांते वलिदानपूर्णाहुतिः ततः पूर्णपात्रानयनसंस्थानजयपरिस्तरणविसर्जना
र्चना ततो वरुणकलशोदकेन यजमानाभिषेकः आचार्यो यधेनुदानं ततो वामनस्य ग्रहाणां चोत्तरपूजांते ताः प्र
तिमा आचार्यहस्ते प्रतिपाद्य दशावतारब्राह्मणभोजनसंकल्पेश्वरार्पणं कुर्यादिति श्रवणं द्वादशीव्रतं ॥

अथ वामनजयंतीव्रतकथा ॥ भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ द्वादश्यास्ते विधिः प्रोक्तः
श्रवणेन युधिष्ठिर सर्वपापप्रशमनः सर्वसौख्यप्रदायकः एकादशीयदासास्यात् श्रवणेन समन्विता वि
जयासातिथिः प्रोक्ता व्रतिनामभयप्रदा पुरादेव गणैः सर्वैर्निजधामपरिच्युतैः प्रार्थितो भगवान् विष्णो रिंद्रा
ग्यानिलसंयुतैः वलवानतितो विष्णुर्वलिर्नाम महाबलः तेन देवगणाः सर्वपातितानि जमंदिरात् त्वंगतिः
सर्वदेवानां शीघ्रं कष्टं मुद्धर जहि दैत्यं महाबाहो वलिवलवतां वर श्रुत्वा विष्णुस्तदा वाक्यं देवानां
करुणोदयं उवाच वाक्यं वाक्यज्ञो देवानां हितकाम्यया जाने विरोचन सुतं वलिं त्रैलोक्यशक्तिं तपसा भा
वितात्मानं शांतं दातुं जितेंद्रियं मद्भक्तं मद्गतप्राणं सत्यसंधं महाबलं स पूजयति मां भक्त्या प्रजानां प्रियकारकः
न गुणास्तस्य शक्यं ते वक्तुं केनापि भूतले अवश्यं तपसोपेतैर्भोक्तव्यं तपसःफलं तपसस्तस्य बहुना कालेनांतो भवि

प्याति यदाविजयिसंज्ञास्यात्कालेनेकेनचित्कृता समाहृत्यश्रियंतस्मात्तदादास्येदिवौकसां आदितिर्मेप्रयत्ना
 द्वैपुत्रार्थीपुत्रगृधिनी तस्यामनीपितंदेवकार्यविष्णुराचिंतयत् सचितयित्वासुचिरंदेव्यागर्भावधारणं आदितिवरया
 मासवांछितंभविष्यति अथकालेवहुगतेगर्विणीसामभवत्तदा सुषुवेनवमेमासिपुत्रसावामनंहरिं ह्रस्वपादं ह्र
 स्वकायंमहाशिरसमन्वितं पाणिपादोदरकृशंह्रस्वजंघोरुकैसरं दृष्टातुवामनंजातमादितिर्मोददायकं भयंवभूव
 दैत्यानांदेवतास्तोषमागमन् जातकादीनशुभकरान्संस्कारान्स्वयमेवहि चकारकश्यपोधीमान्प्रजापतिसम
 न्वितः श्रावद्धमेखलोदंडीजटीयज्ञोपवीतवान् कुशचर्माजिनधरः कमंडलुविभूषितः वलेर्वलवतोयज्ञंजगा
 मवक्त्रविस्तरं दृष्टादैत्यवलंसर्ववामनो भेततत्क्षणं अर्थेनाहंयज्ञपतेर्दीयतांमममेदिनी पदत्रयप्रमाणेनया
 चनार्थस्थितोस्म्यहं दत्तादत्तातवतथावलिः प्राहद्विजोत्तमं ततोवर्द्धितुमारिभेवामनोनंतविक्रमः पादौभूमौ
 प्रतिष्ठाप्यशिरसावृत्यरोदसी तंदृष्ट्वामहदाश्रयंसिद्धादेवर्षयस्तथा साधुसाध्वितिदेवेशप्रशशंसुर्मुदान्विताः ततो
 दैत्यगणान्सर्वान्जित्वात्रिभुवनंवशी वलिंप्राहचभोगच्छ पातालंसवलानुगः तत्रत्वमीप्सितान्भोगान्भुक्तामद्वाहुपा
 लितः अर्सेन्द्रस्यावसानेतुत्वमेवैद्रोभविष्यासे एवमुक्त्वोवलिःप्रायान्नमस्कृत्यनरोत्तमं विसृज्यचवलिंदेवोलो
 कपालानुवाचह स्वानिधिष्णानिलोकेशागच्छध्वविगतज्वराः देवेनोक्तागतादेवाः प्रहृष्टापूज्यवामनं देवःकृत्वाज
 गत्कार्यतत्रैवांतरधीयत एतत्सर्वसमभवदेकादश्यांनराधिप तेनेष्टादेवदेवस्यसर्वथाविजयातिथिः एवंचफाल्गुने
 मासिपुष्पेणसाहितानृप विजयाप्रोच्यतेसद्भिःकोटिकोटिगुणस्तदा एकादश्यांसोपवासोरात्रौसंपूजयेद्धरिं रौप्येसौ
 वर्णपात्रेवादारुवंशमथेपिवा सौवर्णेवामनंकुर्व्यात्स्ववित्तस्यनुसारतः शिखीकमंडलुधरः छत्रीयज्ञोपवीतवान् ए
 वलक्षणसंपन्नवामनंपूजेद्धरिं आछाद्यपात्रंवासोभिरहतैःफलसंयुतैः मार्गेणचर्मणान्द्वैभक्त्यावाशक्त्यपेक्षया ति

ब० र०
भद्रप०
८६

लोदकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनच अलाभेयवगोधूमैःफलैश्च तिलैर्नवैः पुष्पैर्गंधैः फलैर्धूपैःकालोत्थैर्वयेद्वरिं ना
नाविधैश्चनैवेद्यैर्भक्ष्यैर्भोज्यैर्गुंडोदनै स्वस्थवित्तानुसारेणसहिरण्यंचकारयेत् एभिर्मंत्रपदैस्तत्रपूजयेद्गुरुद्वजं उ
पहारैर्नृपश्रेष्ठशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ ॥ अथाग्नेभविष्येत्तरोक्तोवामनजयंत्याःप्रयोगः ॥

तत्रादौभाद्रशुक्लद्वादश्यां नदांसंगमादितीर्थगत्वा ॥ वरोवरेण्योवरदोवराहोधरणीधरः अपवित्रंपवित्रं
मांकरेतुभगवान्हरिरितिमंत्रेणतिलकल्कादिविलेपनपूर्वकंस्नात्वा संध्यापूजादिनित्यविधिसमाप्य संकल्पंकुर्या
त् ॥ ॥ ओमद्येत्यादिदेशकालौसंकीर्त्यात्मनोखिलपापक्षयपूर्वकपैशाच्यादिदुर्गतिनिवारणद्वाराविष्णुप्रीत्यर्थं
पुत्रपौत्रादिपरिवारसहितचिरंजीवत्वसुखसौभाग्यादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थंवामनजयंतीव्रतोद्यापनांगभूतवाम नपू
जाविधानंकरिष्ये आचार्यवरणादिपूजातंतंसमाप्य मंडपांतर्वेदिकायांपीठादौदेवताःपूजयेत् आधारशक्तयेनमः
विमलायैनमः उत्कर्षिण्यैनमः ज्ञानायनमः क्रिपायैनमः प्रज्ञायैनमः सत्यायैनमः मेधायैनमः मध्येपर
देवतायैनमः परितोवाहो इंद्रादिलोकपालेभ्यः सायुधेभ्यः सपरिवारेभ्योनमः पूर्वादिदिक्षु गणपतिंदुर्गाक्षेत्रपा
लं वास्तोष्पतिमभ्यर्च्यसर्वतोभद्रंप्रसार्यतनुब्रह्मादिदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदुपरिकुशान्कृष्णाजिनंवाप्रसार्यत
त्रद्वेणपरिमितंतिलपर्वतं अलाभेयवगोधूमान्उपरितिलपूरितंपात्रंसकलशंसंस्थाप्यतत्रद्वादशारपद्मे हैमीवाम
नप्रतिमांस्थापयेत् तत्रमंत्रः त्रीणिपदानिविचक्रमेर्विष्णुगोपात्रदाभ्यः श्रुतोधर्माणिधारयन् इतिसंस्थाप्यपू
जयेत् ॥ ॥ ॥ अथध्यानम् ध्यात्वाजलमयेदेहंदेवदेवस्यचक्रिणः ब्रह्मांडमुदरेयस्य
महद्भूतैरधिष्ठितं मायावीवामनः श्रीमान्समांपायाजगत्पतिः शिखीकमंडलुधरःछत्रीयज्ञोपवीतवान् एन्
वंलक्षणसंपन्नंवामनंपूजयेद्वरिं सहस्रशीर्षेतिआवाहनम् आगच्छदेवदेवेशतेजोराशीजगत्पाते क्रियमाणां

मया पूजां गृहाण सुरसत्तम ॥ १ ॥ पुरुष एवेदमासनं नानारत्नसमाकीर्णैकार्त्तश्वरविभूषितं आसनं देवदेवेश पूजा
र्थप्रतिगृह्यतां ॥ २ ॥ एतावानस्य पाद्यं पाद्यं गृहाण देवेश सर्वक्षेमकरप्रभो भक्त्या समर्पितं देवलोकनाथ नमोस्तु
ते ॥ ३ ॥ त्रिपादूर्ध्वार्धं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर नमस्ते जगदाधार अर्धयनः प्रतिगृह्यतां ॥ ४ ॥ ततो
विराडित्याचमनं कर्पूरवासितं तोयं मंदाकिन्याः समाहृतं आचम्य तां जगन्नाथ मया दत्तं हि भक्तिः ॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्स
र्वहुतः संभृतमिति स्नानं पंचासृतं मयानीतं स्नानार्थं परमेश्वर शर्करारससंयुक्तं पयोदधिघृतं मधु अजनाय महेशाय ज
लजास्याय शंखिनी नमस्ते केशवानंतवासुदेवनमोस्तुते ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः स्रग्ध्रः सामानिवस्त्रं सर्वभूषाधिके
सौम्ये लोकलज्जानिवारणे मयोपपादितो तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां ७ ॥ तस्मादश्वेति यज्ञोपवीतम् सर्वदेवनमस्तेस्तु
ब्राह्मिणं भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण परमेश्वर ८ ॥ तं यज्ञमिति गंधं मलयेषु समुत्पन्नं गंधयुक्तं मनोहरं मया
निवेदितं गंधं गृहाण पुरुषोत्तम ९ ॥ यत्पुरुषमिति पुष्पं माल्यादीनि सुगंधीनि मालत्यादीनि वै प्रभो मया हतानि पूजार्थं
पुष्पाणि प्रतिगृह्यतां पुष्पपूजां त्रेण पूजां कुर्यात् पादादावेकमेकांगं पूजयेच्छीर्षं मततः पादौ मत्स्याय च नमः नमः कू
र्माय जानुनी वराहाय नमो गुह्यं नृसिंहायैति नाभितः उरस्तु वामनायैति भुजौ रामाय वै नमः मुखं श्रीरामचंद्राय कृष्णा
य च नमः शिरः मत्स्यं कूर्मं वराहं च नारसिंहं च वामनं रामं रामं रामं कृष्णं मर्चयामीह ते नमः ततो धूपादिपूजा ब्राह्मणोऽस्ये
ति धूपः धूपोयं देवदेवेश शंखचक्रगदाधर अच्युतानंतगोविंदवासुदेवनमो नमः चंद्रमामनसेति दीपं त्वमेव पृथिवी
ज्योतिवायुराकाशमेव च त्वमेव ज्योतिषां ज्योतिर्दीपोयं प्रतिगृह्यतां १२ ॥ नाभ्यां आसीति नैवेद्यं अन्नं चतुर्वधं स्वादुर
सैः षड्भिः समन्वितं मया निवेदितं देव प्रसीद परमेश्वर १३ ॥ यत्पुरुषेण हाविषा इति तावूलं पूगीफलं महादिव्यं नागवल्ली
दलैर्युतं कर्पूरैलासमायुक्तं तावूलं प्रतिगृह्यतां १४ ॥ इदं फलं मया देव इति फलं सप्तास्यासन्निति दाक्षिणा हिरण्यगर्भग

ब्र० र०
भाद्रप०
८७

भस्त्रमित्यादिपठेत् १५ चंद्रादित्यौ च धरणीविद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतिषि आर्तिक्यं प्रतिगृह्यतां इति नीराज
नं यानिकानि च पापानि ति प्रदक्षिणायज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपु. ष्यां जलि नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त्वमरप्रिय नमस्ते ज
गदाधारदेव देवनमोनमः इति नमस्कारः १६ ततः प्रार्थना अग्निर्धर्मो वैश्रवणः केशवः सलिलं शिवः त्वष्टाय मोथवरुणः
पापं मे हंतु सर्वदा जगत्पूज्यो जगद्वद्यन्नादिर्जगदंतकृत् जलाशयोजगद्योनिः प्रीयतां मे जनार्जनः अनेककर्मनिर्वंध
ध्वंसनं जलशायिनं नतोस्मि मथुरावासमाधवं मधुसूदनं नमो वामनरूपाय नमस्ते स्तुत्रिविक्रम नमस्ते वलिवंधाय वा
मनाय नमोनमः नमोनमस्ते गोविंद वामने शत्रिविक्रम पापस्य संक्षयं कृत्वा सर्वकामप्रदो भव सर्वगः सर्वदेवेशः
श्रीधरः श्रीनिकेतनः विश्वेश्वराय विष्णवे श्रीशाय च नमोनमः एवं संपूजयेद्वात्रौ एकादश्यां नरोत्तमः जा
गरंतं त्रकुर्वीति गीतवादित्रमंगलैः प्रातः पूर्वोक्तविधिना पूजयेद्वा मनहरीं स्त्रियो वा पुरुषा वापि वामनं मंत्रवद्देत वाम
नः प्रतिगृह्णाति वामनो वैददाति च वामनस्तारको भाभ्यां वामनाय नमोनमः इति पूजा अथोद्यापनांगभूतो हो
मः तत्र स्वगृह्योक्तविधिना अग्निं प्रतिष्ठाप्य अनाध्वाना तमग्निकार्यं समाप्य वामनं पायसघृतसंमिश्रिततिलैः प्र
तिद्रव्यमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः पीठदेवता ब्रह्मादिदेवताश्चैकैक्या हुत्वा पक्षे इत्यभिलप्य इरावतीति मंत्रेण
पायसंघृतं च जुहुयात् इरावती धेनुमती हि भूतं मूय. वसनी मनवेदशस्या व्यस्कभणरोदसा विष्णवे ते दाधर्मर्थं पृथिवी
मभितोपपूर्वैः स्वाहा १०८ इदं विष्णुरिति पालाशसमिद्धिः इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदं समूढमस्य पांश्व
रे स्वाहा १०८ त्रीणित्याज्यहोमः त्रीणि पदानि विचक्रमे विष्णुर्गोपत्रदा ह्यः अतो धारयन् स्वाहाः १०८ वि
ष्णोः कर्माणि पश्यत यतो ब्रतानि पश्यत ईद्रस्य युजः सखा स्वाहा १०८ ततो होमशे
षमाप्य द्वादशविप्रान् वस्त्रादिना संपूज्य दधन्नमुपवाति गोपीचंदनपूगीफलदक्षिणायुतान् करकान् तेभ्यो

दद्यात् तत्रमंत्रः वामनः प्रतिगृह्णातीति मंत्रपाठः ततः एकं सुगंधिजलपूर्णं दधिभक्तयुतं द्विज करकंते प्रयच्छामि वाम
 नः प्रीयतामिति वामनः प्रतिगृह्णातीति पठित्वा आचार्याय दद्यात् सोपस्करं शय्यांगां च व्रतपूर्तये आचार्या
 यदत्वा पूर्णं हुतिविधाय ईशानकलशोदकेनाभिषेकं विधाय अन्यानापि भूरिदक्षिणादिभिः परितोष्य आशिषां गृही
 यात् श्रीकृष्ण उवाच एवं दत्त्वा ततः प्रातर्भोजनं पृथक् दान्यकं पूर्वदद्याद्वा ह्येषः पश्चाद्भुंजीत वाग्यतः भूयो यथेच्छया
 राजन् सर्वत्रैषा विधिः स्मृतः एवं कृते व्रते राजन्यत्पुण्यं तच्छृणुष्व मे यावत्कल्पशतं पूर्णं तावद्वर्षाणि संख्यया प्राप्य
 विष्णुपुरे भोगान्भुक्तांतो कल्पसंक्षये इहागत्य भवेद्वाजराजमिश्वापि सेवितः हस्त्यश्च रथपादानीं दांताभोक्ता विम
 त्सरा रूपसौभाग्यसंपन्नो दीर्घायुर्नीतिसंयुतः पुत्रपौत्रैः परिवृतो जीवेत्स शरदांशतं एषा व्युष्टिर्मयारुणा ताद्वादश्या
 स्ते युधिष्ठिर एवमेव समाख्याताद्वादशी श्रवणान्विता उपोष्यैकादशी पश्चाद्द्वादशीं मप्युपोषयेत् न चात्र विधिलोपः
 स्थादुभयोर्देवता हरि बुधश्रवणसंयुक्ताद्वादशी संगमोदकं दानं दध्योदनं सम्यगुपवासोर्चनं हरेः सगरेण ककुत्स्थे
 न धुंधुमारेण गाधिना एतैश्चान्यैश्च राजेन्द्र कृतोयं द्वादशी विधिः इति भविष्योत्तरे पुराणे सोद्यापनं वामनजयंती व्रतम्
 अथास्यामेव भाद्रशुक्लद्वादश्यामवियोगद्वादशी व्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच ॥ अवियोगव्रतं ब्रूहि मह्यं दे
 वकिनंदन विधानं कीदृशं चास्या के पुण्यं कात्र देवता श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव यत्नेन कथ्यमानं मया खिलं
 अवियोगव्रतं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमं प्रौढपादेशु क्लृपक्षेद्वादश्यां प्रातरुत्थितः स शुचिः शुक्लाभरणः स्नात्वा पूर्वं
 जलाशये हृद्ये रम्ये विलिप्ते च विलिखन्मंडले हरिं गोधूमचूर्णपिष्टैर्लक्ष्मीमनुपार्श्ववर्तिनीं तत्रैव हरं गौरीसाहितं
 सावित्रीं ब्रह्मणा सहितारं ज्ञीसाहितं चरवित्रैलेक्ये घोतकर्तारं गंधैः पुष्पैर्धूपैर्नैवेद्यैश्च यथाशक्त्या अवियोगव्र
 तचारी मंत्रेणानेन राजेन्द्र नारी वा पुरुषो वा अवियोगव्रतं दृढं कृत्वा भक्त्या ध्यानी मौनी भूत्वा पूजयेद्देवान् सहस्रमूर्धा

ब्र० र०
भाद्रप०
८८

पुरुषः पद्मनाभोजनार्दना व्यासर्षिकपिलाचार्यो भगवान्पुरुषोत्तमः नारायणो मधुलिहाविष्णुर्दामोदरो हरिः महावराहो गोविदः केशवो गरुडध्वजः श्रीवत्सः पुंडरीकाक्षो विश्वरूपस्त्रिविक्रमः उपेंद्रो वामनो रामो वैकुण्ठो माधवो विभुः वामुदेवो हर्षाकेशः कृष्णः संकर्षणो च्युतः अनिरुद्धो महायोगी प्रद्युम्नो नंत एव च नित्यं ममास्तु सुप्रीतः ससुतः केशिसूदनः उमापातिर्नीलकण्ठः स्थाणुसंभुर्भगः क्षिहा ईशोऽस्तु सहपार्वत्या शंकरः शंकरेश्वरः ब्रह्माशंभुः प्रभुस्त्रिपुष्कराक्षः पितामहः हिरण्यगर्भो वेदज्ञः परमेश्वरप्रजापतिः वेधाचतुर्मुखः कर्ता स्वयंभुः कमलासनः विरांचिपद्मयोनिश्च ममास्तु वरदः सदा आदित्यो भास्करो भानुः सूर्योऽर्कः सवितारिकः मार्तण्डो मण्डलज्योतिरश्मिरग्निर्महेश्वरः प्रभाकरः सुसंष्टश्मिस्तरणिः सरणिः खगः दिवाकरो दिनकरः सहस्रांशुर्भरीचिवान् पद्मप्रबोधनः पूषाकिरणमिरुभूषणः दिक्षुभावल्लभो देवः सप्रीतोऽस्तु सदा मम लक्ष्मीः श्रीपद्महस्ता चंचला कमलालया सदा भवतु सुप्रीता मम सा हरिवल्लभा उमागौरी मृडानी च गिरिजा मे न कात्मजा सदा भवतु मे प्रीता पार्वती हरवल्लभा सावित्री भारती वाणी वीणा पुस्तकसंयुता सा सदा मे प्रसन्ना स्यात् विधियुक्ता सरस्वती प्रभाकरयुता नित्यं छाया भाद्योतकारिणी प्रीता भवतु मे संज्ञा दिक्षु भाभास्करा प्रिया इति पद्मनाभशंकरपितामहार्कान्प्रिया सहितान् एवं पूजां कृत्वा दत्त्वा दानं ब्रजे द्वेशमयश्चरति नरः काश्चिद्भूतमेतद्भक्तिभावितो लोके भवति यशोधनभागी संततिमान् विगतसंतापः हरिहरहिरण्यगर्भप्रभाकराणां क्रमेण लोकेषु भुक्ता भोगान् विपुलान् तथे योगीनिर्द्वैतो भवति स्त्रीपुंसोऽर्थदियुग्मं पुरुषोवायदिसमाचरति काश्चित् नारी वा ब्रतमेतत्कृत्वा यात्यालथं विष्णोः इति भविष्योत्तरे हरिहरहिरण्यगर्भप्रभाकराणामवियोगव्रताध्यायः ॥ ॥ अस्य मेव भाद्रशुक्लद्वाश्यां दुग्धत्यागव्रतारंभः कार्यः तदुक्तं दुग्धमाश्वयुजे मासीति दुग्धव्रतं पायसादिवर्ज्यं दधि

घृतादयस्तुग्राह्याएव नन्वेवंसंधिन्यनिर्देशावत्सागोःपयःपरिवर्जयेदिति संधिन्यादिक्षीरनिषेधेपिदध्यादिग्राह्यं
 स्यादितिकेचित् तत्रचवाचिकनिषेधसत्त्वात्तदाह अपरार्कं शंखः क्षीराणियान्यभक्ष्याणितद्विकाराशनेबुधः
 सप्तरात्रं व्रतं कुर्यात्प्रयत्नेन समाहित इति व्रतं चात्र गोमूत्रयावकमिति निर्णयसिंधौ दीक्षिते च ॥ इति भाद्रशुक्ल
 दशी कृत्यानि ॥ ॥ अथ भाद्रशुक्ल त्रयोदश्यां गोत्रिरात्रव्रतं नारदीये भाद्रशुक्ल त्रयोदश्यां गोत्रिरात्रव्रतं स्मृतं
 लक्ष्मीनारायणं कृत्वा सौवर्णं वापिराजतं पंचामृतेन संस्त्राप्य मंडलेऽष्टदले शुभे घटे विन्यस्य वस्त्राढ्यं गंधाद्यैः
 परिपूजयेत् आरात्रिकं ततः कृत्वा दद्यात्सान्नेदकं घटं एवं दिनत्रयं कृत्वा व्रतांते गांसमर्प्य च सम्यग्गर्ध्यं च संपाद्य दद्या
 न्मंत्रेण नारद पंचगावः समुत्पन्ना मध्यमाने महोदधौ तासामध्ये च यानं दातुं रथेन नमो नमः प्रदक्षिणी कृत्य ततो
 दद्याद्गां विप्राय मंत्रतः गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे पार्श्वतः संतु गवां मध्ये वसाम्यहं ततश्च
 द्विजदां पत्यं सम्यग्भ्यर्च्य भोजयेत् लक्ष्मीनारायणं तस्मै नमस्कृत्य प्रदापयेत् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशता
 नि च कृत्वा यत्फलमाप्नोति गोत्रिरात्रव्रताच्च तत् अथ हे माद्रौ भविष्योत्तरे क्तं गोत्रिरात्रव्रतं ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन बहूनि सुकृतानि मे श्रुतानि बहु पुण्यानि कृतानि मधुसूदन सर्वपापहराणि स्युः सर्वकामप्रदा
 नि च तं व्रतं श्रोतुं निच्छामि व्रतानां व्रतमुत्तमं किंचिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तुष्टोसि माधव यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी
 धिमुच्यते श्रीकृष्ण उवाच कथयामि नृप श्रेष्ठ व्रतानां मुत्तमं व्रतं महाफलप्रदं चैव तच्छृणुष्व नृपोत्तम या
 न्यान्कामांश्च वाञ्छितं तिलमंतं तांस्तथैव च तत्क्षणादेव मुच्यंते नराः पापैश्च सर्वशः विष्णोर्भगवतो राजन् कामधेनोः
 प्रसादतः सौभाग्यं संततं तिलक्ष्मीं प्राप्नोति मनुजोत्तमः युधिष्ठिर उवाच यदि तुष्टोसि भगवन् व्रतस्यास्य विधिं शुभं ब्रू
 हि मे यदुशार्दूल करोमि त्वत्प्रसादतः केमंत्राः केन मस्कारादैवा ताः र्थैश्च कीर्तिताः किं दानमर्चनं तत्र कथयस्व सुरो

ब्र० र०
भाद्रप०
८९

तम कृष्ण उवाच नारदेन पुरा राजन्यदुक्तं सगरादिषु स्मारितं तत्स्वयाराजं स्तच्छृणुष्व ब्रतं उत्तमं मासि भद्रा
पदेशु कृते त्रयोदश्यां समाभूतं त्रयोदश्यां प्रभाते तु समुत्थाय शुचिर्भवेत् गृह्णीयात्त्रिंशत्पूर्वदंतधावनपूर्वकं आ
चम्योदकमादाय इमं मंत्रमुदीरयेत् गोत्रिरात्र ब्रतस्यास्योपवासकरणे मम शरणं भवमेति नमस्ते धेनु रूपिणी
प्रसीदतु महादेवो लक्ष्मीनारायणः प्रभुः लक्ष्मीनारायणदेवसौवर्णवास्वशक्तिः पंचामृतेन गव्येन स्नापयेत्क
मलापतिं स्थापयेत्सर्वतोभद्रे मंडलेष्टदलेपि वा गधपुष्पैश्च नैवेद्यैः स्तुतिगीतादिनर्तनैः नारिकेलार्घ्यदानेन प्री
णयेद्वाहारैतथा लक्ष्मीकांतजगन्नाथगोत्रिरात्र ब्रतं मम परिपूर्णं कुरुष्वेमं गृहाणा ध्यानमोस्तुते आरात्रिकं ततः कुर्या
द्भक्त्या कृष्णस्य तुष्टिदं नवकुंभजलभृतं हविष्यान्नेन पूरितं कृत्वा दिनत्रयं पार्थे प्रीतये विनिवेदयेत् पंचपूजां त
तः कृत्वा जलधारां प्रदक्षिणां पुरादत्त्वा तु मुकुटकुण्डले कुंकुमं तथा अन्नगोदानं गंधादिदिव्यपुष्पैः सुदीपकैः
अहोरात्रं भवं किंचिद्घृतदीपं दिनत्रयं अर्घ्यदानं ततः कुर्यान्नारिकेलादिभिः फलैः मंत्रोपस्था
पंचगावः समुत्पन्ना मथ्यमाने महोदधौ तासां मध्ये तु यानं दातुं स्यैधेन्यै नमो नमः प्रदक्षिणीकृता येन धेनु
वर्ग्या तु पांडवः प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुंधरा गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे पार्श्वतः संतु
गवां मध्ये वसाम्यहं आरात्रिकं स नैवेद्यं गीतवाद्यं महोत्सवः कुंकुमं कलशसूत्रधेन्यै दद्याद्विचक्षणः एवं संपूज्य तां धे
नुं सम्यग्भक्त्या दिनत्रयं यवांश्च यवसंचैव चारयेत्प्रापयेदधः गोमया दातुं तैर्धौतैः कुर्यात्तैरेव पारणं धेन्यै प्रजागरं
कुर्यात्सर्वपापप्रणाशनं त्रिविधान्मुच्यते पापात्प्रहराद्धेनपांडव तस्योत्तरकृता पापात्प्रहरेण विमुच्यते च वारिवेणु
पात्राणि कारयित्वा प्रपूजयेत् नारिकेलाम्रकदलीद्राक्षाखर्जूरदाडिमैः शुभैर्विरूढैः सिंदूरैर्वस्त्रैः कुंकुमकज्जलैः
प्रथमे बीजपूराध्यै द्वितीये दाडिमं शुभं तृतीये नारिकेलेन दद्यादध्यै दिनत्रयं करकास्तु त्रयः कार्य्या हविष्यान्नेन पू

रिताः लक्ष्मीनारायणदेवब्राह्मणं भार्यया सह पूजयेत्कुसुमैर्वस्त्रैर्मसूत्रैर्युधिष्ठिर दंपत्योर्भोजनं देयं धेनुभक्त्यादि
नत्रयं पारणोपौरिणो विप्रानिष्टान्वधूंश्च भोजयेत् गुरुरूपायतां धेनुं द्विजाय प्रतिपादयेत् सकुंकुमांसवस्त्रांच घटामुकु
टभूषितां गीतवादित्रनृत्यादिस्तुतिपाठपुरस्सरं यायाद्विप्रगृहं यावत्प्रापयेत्तत एव च एवं यः कुरुते नारीत्रिरात्रव्रतमुत्त
मं भवांतरकृतात्पापात्रिविधान्मुच्यते नरः पापाकाचित्रपश्येत् भर्तुदुःखं नराधिप पुत्रपौत्रसुखं तस्या भविष्य
ति न संशयः जन्मांतरेऽप्यसौ नारीवैधव्येनैव पश्यति वैधव्ये तु महदुखं न भवेत् भवांतरं अपुत्रो लभते पुत्रान् धनहीनो ध
नं लभेत् कायेन मनसा चैव कर्मणा यदुपार्जितं तत्सर्वपातकं याति गोत्रिरात्रव्रते कृते इह भोगान्सविपुलान् भुक्तायुः पूर्ण
मेव च व्रतस्यास्य प्रभावेण स्वर्गलोके महीयते कीर्तिं दधनं दैवसौभाग्यकरणं नृप आयुरारोग्यं हरणं सर्वपा
पप्रणाशन एतस्मात्कारणाद्वा जन्मसमाख्यं स्त्वं कुरु व्रतं यदि राज्ञ्यपरां कीर्तिं निर्विघ्नं प्राप्नुमिच्छसि ॥ अथ गुर्ज
राचारप्राप्तगोत्रिरात्रव्रतं युधिष्ठिर उवाच येनापि सकलालक्ष्मीर्नराणां भवेन भवेत् संततिर्वर्द्धते स्त्रीणां तद्व्रतं वद मे
प्रभो कृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येनैव क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् गोत्रिरात्रमिति
ख्यातं नृस्त्रीणां फलदायकं वाञ्छितं जायते तेषां ये पांचेतासि वर्तते युधिष्ठिर उवाच कीदृशं तद्व्रतं देवाविधानं तत्र की
दृशं कथमेव समुत्पन्नं कस्मिन्काले तु केशव ॥ कृष्ण उवाच पुरा कृतयुगे पार्थिव मनुर्नाम बभूव वैवस्वतकुले जा
तो बभूव पृथ्वीपतिः द्वितीय इति विख्यातः साक्षान्मनुरिवापरः नृपाः सर्वे वंशयाता बभूव वैवस्वतकुले जा
परोराजा पूजनीयो मनीषिणां न जायते तु संतानं तस्यैव वर्ततः सतः वाञ्छता संततिं तेन दत्तामां त्रिषु कोशलं सपुत्रार्थं सप
त्नीको वसिष्ठस्याश्रमं ययौ वाञ्छाद्विः पथिकल्याणं सारसैस्तोरणीकृतं विविधानि च वृक्षाणि मार्गेषु फलितानि च सरा
जामहिषी सार्द्धं रथारूढः सुवाहनः संध्यायां योगिनस्तस्य महर्षेः प्रापन्नाश्रमं सारथिं च समादिश्य वाजीन् विश्रामये

प्र० १०
भाद्रप०
९०

त्यथ रथादुत्तीर्यदांपत्यमाश्रमंतुगतंमुनेः एवंकर्माणिसंध्यायां दिलीपोददृशेगुरुं अरुंधत्यासमासीनंसावित्र्येवपि
तामहं तौप्रणम्यगुरुतत्रमुनिपत्नींविशेषतः स्थितौतस्यसमीपेतुप्रीत्यानंदिनतौतयोः दिलीपचतुर्थस्यधर्मज्ञलो
कपालकं पप्रच्छकुशलंराज्येवसुधायांशुभंमुनिः दिलीपउवाच कुशलंनःसदादेवस्थितेत्वयिगुरौसति सुराणांचम
नुष्याणांविपद्भोरक्षिताभवान् विषयेममकांतायामपत्यंकिंनजायते नतुकार्थ्यधरित्र्यामेनिराशाःपितरोमम तथाकु
रुमुनिश्रेष्ठपुत्रोभवतिमेयथा राज्ञाविपत्तिसंप्राप्तौत्वदायत्तंसुखंमुने वेदेतिकथितंराज्ञामुनयेवैयुधिष्ठिरं तथामुनिः
क्षणतस्थौध्यानस्तिमितलोचनः कारणंसततेराज्ञोमुनिर्दृष्ट्वासमाधिना पश्चान्निवेदितंतस्मैदिलीपायप्रयत्नतः व
सिष्ठउवाच पुरावृत्रारिमाराध्यवसुधांगच्छतस्तव अभूत्कल्पदुमस्याधः कामधेनुर्नवंदिता जातस्तस्यास्तदाको
पोदत्तस्तेशापईदृशः नवंदिताहंभवतासांप्रतंयदिभूपते भविष्यतिनतेपुत्रस्तच्छापोनश्रुतस्त्वया नपूजयेच्च
यःपूज्यान्योवंद्यान्नेववंदते नजायतेतुकल्याणंपातकैरनुलिप्यते दिलीपउवाच कृतोमयापराधोयंकिकरोमि
महामुने संततिर्जायतेयेनतद्भतंवदमेप्रभो वसिष्ठउवाच अन्यैर्नानाविधैःपुण्यैस्तपोभिर्नृपदुःसहैः नजाय
तेतुसंतानंगोत्रिरात्रव्रतंविना सपत्नीकःसवत्सांमेधेनुराजन्फलप्रदां आराधयेकाग्रमनागोत्रिरात्रव्रतंकुरु या
वदित्थंदिलीपस्यमुनिनाकथितंव्रतं तावच्चनंदिनीधेनुर्वनादाववृत्तेशुभा कुंडोर्ध्वातिलकंसितंसुकापिलादुग्धंशुचि
र्विभ्रती देवानांवरदाशुभोदधिभवाकामप्रदापाटला गीर्वाणाःसकलाःश्रुतौवपुषिवैतिष्ठतियस्याश्रते
संपूर्णशशिनःकलांचदधतीश्रेयस्करीपूर्णमा भाद्रेमासिसमायातंशुक्लपक्षेतुपार्थिव प्रातःस्नात्वात्रयो
दश्यांनियमंतुसमाचरेत् समुपोष्यगोत्रिरात्रभक्तिकृत्वाततस्तव भोक्ष्यहानिचतुर्थेहंसौभाग्यंदेहिगौमम इति
यममंत्रः ततोगाश्वासमभ्यर्च्यमंडलेगंधदीपकैः नगरैशतपत्रैश्चंपकाद्यैशुभाननांगावोममाग्रतःसंतुगावो

ॐ मधु ३ अधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां पात्रमालभ्य जपति पृथिवीतेपात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं अमृतं जुहो
 मि विष्णो हव्यं रक्ष यवान्विकीर्य अपहता असुरारक्षां सिवेदिषद इदं विष्णुर्विचक्रमेते धानि दधे पदं समूढम
 स्थपां सुरे अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं इमा आपः इदमाज्यं इदं शाकादिकं सर्वं हविः ततः कुशयवजलान्यादाय
 अद्येह अमुकगोत्रा अस्मत्पित्रादित्रयः श्राद्धसंवन्धिभ्यः तथा अमुकगोत्रा अस्मत्मातामहादित्रयः श्राद्धसंवन्धिभ्यः
 पूरुरवोमाद्रवसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यः अस्मिन् श्राद्धे इदमन्नं सोदकं सोपस्करघृताद्युपस्करसहितं यत्परिविष्टं
 परिवेष्यमाणं ब्राह्मणस्य तृप्तिपर्याप्तं अमृतस्वरूपं निषद्वर्जं ब्राह्मणाय दीयमानमन्नं च यथाविभागं वो नमः विश्वेभ्यो
 देवेभ्यो नमः यथा सुखेन भुंजध्वं भुंजयामि ॥ अपसव्यं ॐ मधु ३ पात्रमालभ्य उत्तानाभ्यां पाणिभ्यां जपति
 पृथिवीतेपात्रं द्यौः विष्णो हव्यं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्वि अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं पूर्ववत् ॥
 सर्वकव्यं अद्येह अमुकगोत्रेभ्यः अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः अमुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसु
 रुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अस्मिन् श्राद्धे इदमन्नं यथाविभागं स्वधा पित्रादिभ्यो जपति पृथि- विष्णोः कव्य
 रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्वि अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं सर्वकव्यं अद्येह अमुकगोत्रेभ्यः
 अस्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यः अमुकामुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसुरुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अ-
 स्मिन् श्राद्धे इदं यथाविभागं स्वधा मातामहादिभ्यो नमः यथा सुखेन भुंजयामि सव्यं ॐ ये चेह पि-
 तरो ये च नेह यांश्च विद्मयां च न प्रविद्म त्वं वेत्थ यति ते जातवेदः स्वधाभिर्यज्ञं सुकृतं जुषस्व इति सर्वेभ्यो जलदानं
 अपसव्यं ॐ मधुवा ताऋताय ते मधुक्षरं तिसिंधवः माध्वीर्नः सन्त्वोषधी मधुन क्तमुतोष सोमधुमत्पार्थिव-
 व्रजः मधुद्यौरस्तु नः पिता मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमांस्तु सूर्यः माध्वीर्गावो भवंतु नः ॐ मधु ३ विकरदा

ब्र०२०
भाद्र०
१२३

नं सर्वान्पाकजातान् एकीकृत्यवारिणाप्लाव्य कुशोपरिविकरेत् यथा असंस्कृतप्रमीतानां त्यागिनां कुलभा-
गिनां उच्छिष्टभागधेयानां दर्भेषु विकरासनं अनेन दक्षिणाग्रान्कुशान्निक्षिप्य पाकमादाय अग्निदग्धाश्च
ये जीवायेप्यदग्धाकुले मम भूमौ दत्तेन तृप्यंतु तृप्ता यांनु परांगतिम् येषां न पचते माता येषां न पचते पिता उच्छिष्टं
ये च काक्षितेभ्यो न्न दत्तमक्षयं उच्छिष्टभागधेयेभ्यो नमः इति संपूज्य सव्यं हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य आचम्य
श्राद्धस्थले गत्वा विकरेद्द्विराचमनं विश्वे देवब्राह्मणाय सकृत् सकृत् मधुवाता इति पठित्वा सव्यं
भो ब्राह्मणा अस्मिन्पाकमध्ये यत्किंचिद्बोचते तत्प्रतिगृह्यतां तृप्ता स्थ तृप्ता स्मः शेषमन्नं इष्टैः सह भुज्यतां अ-
पसव्येन अक्षय्योदकदानं अद्येह- अमुकगोत्रस्य अस्मत्पितुः अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य वसुस्वरूपस्य अ-
स्मिन्संकल्पश्राद्ध इदमन्नोदकादियद्वत्तंतदक्षयमस्तु अस्तु अक्षय्यं तथा अमुकगोत्रस्य पिता महस्य अमुकशर्म-
णः सपत्नीकस्य आदित्यस्वरूपस्य इदम० तथा अमुकगोत्रस्य अस्मन्माता महस्य अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य
वसु रूपस्य इदमन्नं- अद्येह- अमुकगोत्रस्य प्रमाता महस्य अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य रुद्रस्वरूपस्य इदमन्नं- तथा
अद्येह- अमुकगोत्रस्य अस्मद्बृद्धप्रमाता महस्य अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य आदित्यस्वरूपस्य इदमाचमनं ॥
सव्यं आशीर्ग्रहणं अघोराः पितरः संतु गोत्रं नो वर्द्धतां- २ दातारो नो भिवर्द्धतां २ वेदा वर्द्धतां १ संततिर्वर्द्धतु
श्रद्धाचनो मा व्यगमत् बहु देयं च नो अस्तु अन्नं च नो बहु भवेत् भवतु अतिथींश्च लभेमहि लभध्वं याचितार-
श्च नः संतु मा च याचिष्म कंच न मा याचेथा एता एव आशिपः सत्त्वाः संतु पितृणां प्रसादोस्तु दक्षिणा देशकालौ संकी-
र्त्य अद्येह- अमुकगोत्राणां अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां अमुकामुकशर्मणां सपत्नीकानां वसुरुद्रादित्यस्वरू-
पाणां तथा अमुकगोत्राणां अस्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां अमुकाभुक्शर्मणां सपत्नीकानां वसुरुद्रा-

कपूरागुरुगंधिना विलेपनेन भोगाय प्रीयतां मधुसूदनः २८ उक्तविलेपनेन सह भोगाय यदपेक्षितं नैवेद्यतां वृत्तादि
 तस्याशुप्रकल्पनं कार्यमित्याशयः अथ पूजाप्रकर्तव्यामंत्रैर्वेदपुराणिकैः ३० आगच्छ देव देवेश तेजोराशे
 जगत्पते पूजयिष्याम्यहं देव प्रसादमुमुखो भव सहस्रशोषैर्त्वावाहनं देवा ब्रह्मादयो ये च स्वरूपं न विदुस्तव
 तस्त्वां पूजयिष्यामि मातुरुत्संगवासिनं यस्यावताररूपाणि समर्चति दिवौकसः अपश्यंतः स्वयं रूपं तस्मै
 श्रीब्रह्मणे नमः पुरुष एवेदं आसनं अवतारसहस्राणिकरोषि मधुसूदन न ते संख्यावताराणां काश्चिज्जानाति
 तत्त्वतः एतावानस्येति पाद्यं जातः कंसवधार्थाय भूभारोत्तारणाय च देवानां च हितार्थाय धर्मसंस्थापनाय च
 कौरवाणां विनाशाय पांडवानां हिताय च गृहाणा धर्ममया दत्ते देवक्या सहितो हरे त्रिपादूर्ध्व इत्यर्धं सुरासुरनरेश
 यक्षीराब्धि शयनाय च योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः कृष्णाय वासु
 देवाय दद्यादाचमनं शुभं तस्माद्विराजाचमनीयं नारायण नमस्तेऽस्तु नरकार्णवतारक गंगोदकं समानीतं
 स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात् इति स्नानं पयोदधिघृतक्षौद्रं शर्करास्नानमुत्तमं तृप्त्यर्थं देवदेवेश गृह्यतां
 देवकीसुत पंचामृतस्नानं शुद्धोदकस्नानं आचमनं क्षौमचपटसूत्राढ्यमयानीतां शुक्रं शुभं गृह्यतां
 देवदेवेश मया दत्तं सुरोत्तम तस्माद्यज्ञाद् द्वितीयवस्त्रं च नमः कृष्णाय देवाय शंखचक्रधराय च ब्रह्मसूत्रं
 जगन्नाथ गृहाण परमेश्वर तस्मादश्वेत्युपवीतं नानागंधसमायुक्तं चंदनं चारुचर्चितं कुंकुमाकाक्षतैर्युक्तं गृह्यतां प
 रमेश्वर तं यज्ञमिति गंधं पुष्पाण्येतानि दिव्यानि पारिजातोद्भवानि च मालती केसरादीनि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां य
 त्पुरुषमिति पुष्पं अष्टांगपूजा श्रीकृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय नमः स्फिजौ पू. कालात्मने
 नमोजानुनी पू. विश्वकर्मणे. जघनं पू. विश्वनेत्राय. कटिं पूजयामि विश्वकर्मणे मेढू पू. वाचस्पते

ब्र० र०
भाद्रप०
३५

नमस्तुभ्यमितिसंपूजयेन्मुखं ललाटेकेशवायैवललाटं पूः सर्वात्मने शिरः पूः कालात्मन विश्वरूपात्मन
नारायणनमोनमः इतिसर्वांगपूजा वनस्पतिरसोदिव्योगंधाढ्यः सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानांधूपो
यंप्रतिगृह्यतां ब्राह्मणोस्येति धूपं त्वं ज्योतिः सर्वदेवानां तेजस्वतेजसांपरं आत्मज्योतिर्नमस्तुभ्यं दीपो यंप्र
तिगृह्यतां चंद्रमामनस इति दीपं नानागंधसमायुक्तं भक्ष्यं भोज्यं चतुर्विधं नैवेद्यार्थं मया दत्तं गृहाण परमेश्वर
नाभ्या आसीदिति नैवेद्यं तांबूलं च सकर्पूरं पूगीफलसमन्वितं मुखवाकरं रंभ्यं प्रीतिदं प्रतिगृह्यतां यत्पुरुषेणेति
तांबूलम् सुवर्णैरजतं तांघ्रनानारत्नसमन्वितं कर्मसाद्रुण्यसिद्ध्यर्थं दक्षिणां प्रतिगृह्यतां सप्तास्यासन्निति दक्षि
णा इदं फलं यज्ञेन यज्ञमिति फलं १३ ततो वैदिकमंत्रैः पुष्पांजलिं दद्यात् इदं विष्णुरित्यादिभिः एवं
पूजाप्रकर्तव्यारात्रौ जागरणं तथा गीतवादित्रसंयुक्तपुराणश्रवणं तथा प्रतिमायां विधायैव पूजां देवस्य चाक्रिणः
ततः प्रभातसमये स्नात्वा त्वशुचिजलाशये पूर्ववत् पूजयेद्देवं पश्चाद्दोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिष्ठाप्य चरुंततः
ब्रीहियवतिलैश्चैव घृतेन च परिष्ठुतैः अतो देवेति मंत्रेण शतमष्टोत्तरं क्रमात् त्रुटये स्वाहा कालात्मने स्वाहा
अहोरात्राय स्वाहा अर्द्धमासाय स्वाहा मासाय स्वाहा संवत्सराय स्वाहा सर्वात्मने स्वाहा तत इदं वि
ष्णुरिति मंत्रेण पंचस्वाद्यहुतं स्मृतं यथा संख्यं च कर्तव्यं हुतं संपूर्णमेव च ततो महाव्याहृतयो होममंत्राः प्रकीर्त्तिताः
जपेत्पुरुषसूक्तं तु स्मरेद्देवमनंतकं पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा यवैर्व्रीहिघृतादिभिः आदित्यादीन् ग्रहान् सर्वान् शक्तौ वा
राधयेदिह नवैधैतैरतिश्वेतैर्वस्त्रैराभरणैः शुभैः कर्णांगुलीभूषणैश्च रौप्यं कृत्वा पवित्रकं अर्घ्यपुष्पप्रदानेन
आचार्यं तु प्रपूजयेत् आचार्यं पूजयित्वा च वस्त्रैर्नानाविधैः शुभैः वस्त्रं छत्रं च हेमं च रत्नादिभिरलंकृतं सकंक
णहारयुक्तं सप्तनीकायदाप्य च मुद्रिकाकर्णभूषणैश्च तथा वस्त्रैः प्रपूजयेत् दद्यात्सदक्षिणां धेनुं सवत्सां च पयस्विनीम्

स्वर्णशृंगीरौप्यसुरांकांस्यदोहनसंयुतां ताद्यष्टांस्वर्णघटांनासिकामौक्तिकान्वितां रत्नपुच्छां वस्त्रयुतां नि
 ष्कत्रयसमन्विता भक्त्यासमर्पयेत्सर्वयथाविभवसारतः सुरभीवैष्णवीमातानित्यविष्णुपदेस्थिता गोप्रासंतु
 मयादत्तंसुरभिप्रातिगृह्यतां गावोममाग्रतः संतुगावोमेसंतुष्टतः गावोमेहृदयेसंतुगवामध्येवसाम्यहं धे
 नुस्फुटवानमस्कुर्यात्कुर्याच्चैवप्रदाक्षिणां प्रदक्षिणीकृतातेनसप्तद्वीपावसुंधरा नमोगोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौर
 भेयीभ्यएवच नमोब्रह्मसुताभ्यश्चपवित्राभ्योनमोनमः नमस्कारः गवामंगेषुतिष्ठंतिभुवनातिचतुर्दश य
 स्मात्तस्माच्छिवमेस्यादिहलोकेपरत्रच गोप्रार्थना यस्मात्त्वं पृथिवीरूपाधेनुरूपेणसंस्थिता त्वदर्चनाद्वरिःप्री
 तोममपापंव्यपोहतु मंत्रैरेभिस्तुसंपूज्यआचार्यायनिवेदयेत् पदंचैवप्रदातव्यवस्त्राद्यष्टकसंयुतं पादुकोपान
 हच्छत्रमुद्रिकादिभिरंकितं नामांकंसजलंकुभंतंडुलैःपूरितंतथा सोपस्करांचप्रतिमामाचार्यायनिवेदयेत्
 कृष्णायानंतरूपायदास्यामिप्रतिमामिमां द्रव्यविष्णुसमुद्भूतामतःशांतिंप्रयच्छमे प्रतिमामंत्रः मंडलंफल
 संयुक्तंब्राह्मणायनिवेदयेत् अन्येभ्योब्राह्मणेभ्यश्चभक्त्यादद्याच्चदक्षिणां अभिषेकंततःकुर्याद्यजमानस्य
 मंत्रतः समुद्रेतिप्रतिमंत्रैः शर्करास्त्वितिमंत्रतः कोटितीर्थसमंपुण्यमाचार्येतुक्षमापयेत् मंत्रहीनाक्रियाही
 नंभक्तिहीनंजनार्दन संपूजितंमयादेवपरिपूर्णतदस्तुमे क्षमापनमंत्रः इष्टमित्रादिसंयुक्तोगृहमागत्यसंयुतः
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्यथाविभवविस्तरैः मिष्टान्नपायसैर्भोज्यैः पश्चादद्याच्चदक्षिणां दीनानाथांश्चसंपू
 ज्यब्राह्मणांश्चविशेषतः भुंजीतवाग्यतोभूत्वाचितयेत्तद्दिनेहरिं एवंकृतेधर्मराजकर्मणासौजनार्दनः सकृष्ण
 रूपीभगवान्प्रियोभवतिसर्वदा सगरेणपुराचीर्णराजभिर्जनकादिभिः मनुनाचदिलीपेनरघुणाभरतेनच नृपैर
 न्यैश्चचरितंराज्यंभुक्तादिवंगताः यः करोतिनृपश्चेष्टव्रतस्योद्यापनंमुदा व्रतस्यफलमाप्नोतिविष्णुलोकेमही

भाद्रप०
ब्र० २०
३६

यते ॥ इतिजन्माष्टम्युद्यापनविधिस्समाप्तः ॥ :: ॥ ॥ ॥ अथास्यामेव रोहिणीयुक्तायामग्नि
पुराणोक्तं जयंती व्रतम् ॥ वशिष्ठ उवाच कृष्णाष्टम्यां भवेद्यत्र कलैकारो हिणी नृप जयंतीनामसाज्ञेया उपोष्याच
प्रयत्नतः सप्तजन्मकृतं राजन्यत्पापं त्रिविधं नृणां तत्क्षालयति गोविंदास्तिथौ तस्यां सुभावितः उपवास
श्च तत्रोक्तो महापातकनाशनः जयंत्यां जगतीपालविधिनानात्र संशयः त्रेतायां ह्यपरे चैव राजन्कृतयुगे पुरा रो
हिणी साहिता चैव विद्वाद्भिः समुपोषिता वियोगे पारणं च कुर्मुन यो ब्रह्मवादिनः सांयोगिके व्रते प्राप्ते यत्रैकोपि
वियुज्यते तत्र पारणं कुर्वादेवं विधिविदो विदुः अतः परं महीपालसंप्राप्तेतामसे कलौ जन्मनो वा सु
देवस्य भविता व्रतमुत्तमं आराधितः स देवक्या विष्णुः सर्वेश्वरः पुरा समयोगे तु रोहिण्यां निशीथे राजसतम
समजायत गोविंदो बालरूपी चतुर्भुजः तं दृष्ट्वा जगतां नाथं प्रणम्य गरुडध्वजं देवकी प्रांजलिभूत्वा इदं वच
नमब्रवीत् देवक्युवाच नाहमेवं विधं वोढुं हार्दं प्रस्तुतलोचनं तवैदं रूपमालोक्य शक्नोमि मधुसूदन वासुदे
व उवाच त्वमां द्रक्षस्य सांदिग्धां दिनेस्मिन्नेव तामसे तव दर्शनमेष्यामि बालरूपेण देवाकि येत्वां पुष्पादिभि
र्देवि पूजयिष्यंति मानवाः दिनेऽस्मिन्मां महाभागास्तवोत्संगे व्यवस्थितं दास्यंति ये निशीथेऽर्घ्यं रोहिणी साहिते
विधौ सुवर्णेन कृते पात्रे राजतेवानरोत्तमाः सर्वान्कामानवाप्स्यंति इह लोके परत्र च सप्तमी संयुताष्टम्यां नि
शीथे रोहिणी यदि भविता साऽष्टमा पुण्या यावच्चंद्रादिवाकरौ प्रतिमासं च ते पूजामष्टम्यां यः करिष्यति मम चैवा
खिलान्कामान्संप्राप्स्यति न संशयः वशिष्ठ उवाच अनेन विधिना यस्तु प्रतिमासं नरेश्वर करोति वत्सरं पूर्णं
यावदागमनं हरेः दद्याच्छ्रद्धयां सुसंपूर्णं भोगरत्नैरलंकृतां ब्राह्मणाय नृपश्चेष्टतस्य पुण्यफलं शृणु यत्पुण्यं सम्यग्नि
ष्टेन राजसूयेन पार्थिव तत्पुण्यं सफलं लब्ध्वा विष्णोः सलोक्यतां व्रजेत् नापुत्री ह्यथ नोदुःखी न वियोगी कुरूपवान्

भवेन्नाकालतोमृत्युर्यावज्जन्मशतं नृप शंखेतोयंसमादायसपुष्पफलकांचनं जानुभ्यांचधरांगत्वाचंद्रायार्धेति
 वेदयेत् क्षीरोदारणवसंभूतत्रिनेत्रसमुद्रव अर्धेगृह्णशशांकमरोहिण्यासहितोमम रोहिण्यासहितंचंद्रंकृत्वा
 रौप्यमयंबुधः द्वादशांगुलविस्तारंतत्रार्धेसंनिवेदयेत् ततोऽनुपूजयेत्तांतुसकृष्णादेवकीं नृप गंधपुष्पैः सनैवेद्यैर्व
 स्त्रालंकारभूषणैः प्रणम्यदेवजननीं त्वत्तोजातस्तुवामनः वासुदेवस्तथाकृष्णो नमस्तुभ्यं नमो नमः सपु
 ष्पार्धेप्रदत्तमेगृहाणेमं नमोस्तुते अदितिर्देवमाता त्वं वसुदेवस्तु कश्यपः अजीजनस्त्वमीडेयहवासुदेवं सनातनं इ
 त्येवंपूजयित्वा तु पुनः सूक्तैः सुवैष्णवैः स्तुत्वा वादित्रनिर्घोषैर्गीतवाद्यैः सुमंगलैः सुकथाभिर्विचित्रा
 भिस्तथाप्रेक्षणकैरपि पूर्वोतिहासैः पौराणैः क्षपेत्तांशर्वरीं नृप दद्यात्स्वशक्तितोराजन् प्रभातउदितेर
 वौ ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्त्या धेनुवस्त्रादिकांचनं दक्षिणांतु द्विजेभ्यस्तु सर्वतच्चक्षयं भवेत् भाते कुर्यात्तिथेर्वापि
 शस्तं भारतपारणं कृतेन तेन पूतात्मा राजसूयफलं लभेत् यः कुर्याद्ब्रतमेतत् पुण्यवान्शक्तितः सदा
 इहामुत्र सुखो विद्वान्परात्परतरं व्रजेत् आदित्यपुराणे तमेतमेव विधिमाभिधाय पूजाविशेष उक्तः गंधैर्माल्यै
 स्तथापेयैर्यवगोधूमसंभवैः सगोरसैर्भक्ष्यभोज्यैः फलैश्च विविधैरपि रात्रौ प्रजागरः कार्यो नृत्यगीतसमा
 कुलैः अरुणोदयवेलायां नवम्यांचततः स्त्रियः रक्तवस्त्रान्विताः सर्वाः पुष्पमाल्यैरलंकृताः नयंति प्रतिमां
 ह्येतां नानाविभवसंभवाः नदीतीरं शुभं रम्यं विविक्तं प्रतिवत्सरं तत्र स्नानं प्रकुर्वन्ति स्नापयन्ति च तास्ततः ततः प्र
 विश्य च गृहं पवित्रं भुंजते च ताः युक्तमिक्षुविकारैश्च मध्वाज्यमरिचैः सह इति जयंती ब्रतम् अथ ब्रतोद्यापनकौ
 मुद्युक्तं संक्षेपेण जन्माष्टमी ब्रतोद्यापनं ॥ ॥ प्रातर्दंतधावनपूर्वकं स्नात्वा देशकालौ संकीर्त्य ममाखिलपापक्षयपू
 र्वकधर्मार्थकाममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा अमुककामनया वा आचरितजन्माष्टमी ब्रतोद्यापनं करिष्ये तदंगं

ब्र० र०
भाद्रप०
३७

पुण्याहवाचनादिकृत्वा तृताचार्यः गोमयादिलिप्तशुद्धदेशे पंचवर्णपुष्पमालादिशोभितायां वैद्यां सर्वतोभद्रस्थितिलो
परिस्थकलशोपरिपूर्णपात्रे रौप्यपथ्यैके सौवर्णी देवकीं तदुत्संगे वामस्तनपाथिनं सौवर्णं श्रीकृष्णमिदं विष्णुरिति मं
त्रेण विष्णोर्नुकमिति वापरितः वासुदेवं वलदेवं नंदं यशोदां सुभद्रां रोहिणीं विधुमत्स्यादिदशरूपाणि त्रादित्यादिग्रहा
न् अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्राणि देवान् नागान् यक्षान् विद्याधरान् उरगान् यमुनां कालियं कंसं गां योगनिद्रां सा
त्यकिं उद्धवं अक्रूरं उग्रसेनादियादवान् शंखचक्रगदापद्मं त्रुटिकालात्मानं अहोरात्रं मासं संवत्सरं सर्वात्मानं द्वार
पालान् पुण्यशीलं जयं विजयं पुरतो गरुडं एवं नाम मंत्रैरावाह्यं पुरुषसूक्तेन पूजयेत् कृष्णं चतुर्भुजं देवं शंखचक्रगदा
धरं पीतांबरयुगोपेतं लक्ष्मीयुक्तं विभूषितं लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघश्यामं सुलोचनं ध्यायामि पुंडरीकाक्षं जगदा
नंदकारकं अथांगपूजा कृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय गुल्फौ कालात्मने नमः जानुनीं विश्व
कर्मणे जंघे विश्वनेत्राय कटिं पद्मनाभाय नाभिं परमात्मने हृदयं श्रीकराय कंठं सर्वास्त्रधारिणे
वाहुं वाचस्पतये मुखं केशवाय ललाटं सर्वात्मने शिरसि० पूजां समाप्य स्तोत्रं पठेत् अनघं वामनं शौरिं
श्रीकंठपुरुषोत्तमम् वासुदेवं दृषीकेशं माधवं मधुसूदनं वाराहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनं दामोदरं पद्मनाभं के
शवं गरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं अधोक्षजं जगद्बीजं सृष्टिस्थित्यंतकारकं अनादिनिघ्नं
विष्णुं त्रैलोक्येशं जगद्गुरुं नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविराजितं श्रीवत्सां
कं जगद्धेतुं श्रीधरं श्रीपतिं हरिं एवं स्तुत्वा देवस्य जातकर्मनामकर्मषष्ठीपूजादिकृत्वा पुरतः अभयावचाकुष्ठं गु
डूचीपिप्पलीशस्त्राणि निक्षिप्यार्घ्यं दद्यात् चंद्रोदये जातः कंसवधार्थं यधर्मसंस्थापनाय च गृहाणार्घ्यं म
यादत्तं देवकी सहितो हरे ॥ इति कृष्णार्घ्यं ॥ अंगने भूमौ राजतं चंद्रविंबं संपूज्य अर्घ्यं जानुभ्यामवर्त्नी गत्वा द

यात् मंत्रः क्षीरोदार्णवसंभूतलक्ष्मीवंधोनिशाकर गृहाणाध्यैमयादत्तं रोहिण्यासहितः शशिन् ततः
 प्रार्थना त्राहिमांसर्वगश्रीशघोरसंसारसागरात् त्राहिमांसर्वपापघ्न दुःखशोकार्णवात्प्रभो यद्वात्येयञ्च
 कौमारेयौवनेयञ्चवार्द्धिके तत्पुण्यं वृद्धिमाप्नोतु पापं हर हलायुधेति रात्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः स्नात्वा संपू
 ज्याग्निं प्रतिष्ठाप्यान्वा दध्यात् प्रधानं विष्णुं इदं विष्णुरिति मंत्रेणाज्यसतिलव्रीहियवद्रव्यैः प्रतिद्रव्यं अष्टोत्त
 रशतसंख्याकाहुतिभिः पुनः पंचखाद्येन विष्णोर्नुकमिति मंत्रेणाष्टोत्तरशतसंख्याकाः पुनः पुरुषसूक्ते
 न प्रत्यृचं एकैकयाज्याहुत्या महाव्याहृतिभिश्चाष्टाविंशतिसंख्याज्याहुतिभिः परिवारदेवताश्चैकैकाज्याहुत्या शे
 षेणस्विष्टकृतमित्यादिहोमशेषं समाप्य तत आचार्यैः संपूज्य विभवे सति भूशय्यारौप्यवस्त्रकांचनासनं दत्त्वा
 पीठं दत्त्वा श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वै ददाति च श्रीकृष्णस्तारको भक्त्या श्रीकृष्णाय नमो नमः
 श्रीकृष्णानंतरूपाय दास्यामि प्रतिमामिमां द्रव्यं विष्णुसमुद्भूतं मतः शान्तिं प्रयच्छ मे व्रतपूर्तये गांच दद्यात् सु
 रास्त्वामित्यादिभिर्यजमानमभिषिंचेत् अग्निं विमृज्य भूयसीं दक्षिणां दत्त्वा शतमर्द्धशतं विंशतिं दशवा
 ब्राह्मणान्संतर्प्य स्वयं भुंजीतेति जन्माष्टमीव्रतं भविष्योत्तरे ॥ ॥ ॥ :: ॥
 अस्यामेव कृष्णाष्टम्या मुमामाहेश्वरं व्रतं हेमाद्रौ नभस्येमासिचाष्टम्यां यदा द्राजायते तदा व्रतमेतद्विधातव्य
 मुमामाहेश्वरं भुवित्यादि अस्यामेव मृगशीरोयुक्तायां कालाष्टमीव्रतम् हेमाद्रौ वामनपुराणे नभस्येमासिच
 तथायास्यात्कृष्णाष्टमी शुभा युक्तास्यान्मृगशीर्षेण सा तु कालाष्टमी मता तस्यामपि शिवपूजनं कार्यं इयं मन्वा
 दिरापि भाद्रकृष्णनवमी गोगामिनवमीति क्वचित्प्रसिद्धा गोगामी वृषभध्वज इति नामानुसारेण कालाष्टमीव्र
 तं कुर्यात्तिथेरन्ते च पारणम् शिवपूजैवात्र कार्यं दशम्यामंतकस्य चेति वाक्यात् ॥ दशम्यां धर्मराजव्रतम् ॥

भाद्रप०
ब्र० २०
३८

भाद्रकृष्णैकादश्यजानामैकादशी ब्रह्मांडपुराणे ॥ युधिष्ठिर उवाच भाद्रस्य कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी
भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथयस्व जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच शृणुष्वैकमनाराजन् कथायिष्यामि विस्तरात्
अजेति नाम विख्याता सर्वपापप्रणाशिनी पूजयित्वा हर्षाकेशं व्रतमेतत्करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति महापा
तकजान्यपि नातः परतराराजन् लोकद्वयाहितावहा सत्यमेतन्मया प्रोक्तं नासत्यं मम भाषितं हरिश्चंद्र इ
ति ख्यातो बभूव नृपतिः पुरा चक्रवर्त्ती सत्यसंधः समस्ताया भुवः पतिः कस्यापि कर्मणो योगाद्राज्यभ्र
ष्टे बभूव सः विक्रीतौ वनिता पुत्रौ सचकारात्मविक्रयं पुक्कसस्य च सदा सत्वं गतो राजा स पुण्यकृत् सोऽभवन्नृप
ति श्रेष्ठेन सत्याञ्चलितस्तथा एवं भूतस्य नृपतेर्वहवो वत्स शगताः ततश्चितातुरो राजा सबभूवातिदुःखितः
किं करोमि कगच्छामि निष्कृतिर्मे कथं भवेत् इति चिंतयतस्तस्य मग्नस्य वृजिनार्णवे आजगाम मुनिः कश्चिद् दृष्ट्वा
त्वारं जानमातुरं परोपकरणार्थं ब्रह्मणानिर्मिता द्विजाः सतं दृष्ट्वा द्विजवरं ननाम नृपसत्तमः कृतांजलिपुटो
भूत्वा गौतमस्याग्रतः स्थितः कथयामास वृत्तांतमात्मनो दुःखसंयुतं श्रुत्वानृपतिवाक्यं तद्गौतमो वि
स्मयान्वितः उपदेशं नृपतये व्रतस्यास्य ददौ मुनिः मासे भाद्रपदे राजन् कृष्णपक्षेऽतिशोभना एकादशी समा
ख्याता साऽजानाम्नातिपुण्यदा अस्याः कुरुव्रतं राजन् पापस्यांतो भविष्यति तव भाग्यवशाद्देवा सप्तमेऽह्नि स
मागताऽउपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु एवमस्या व्रते चार्णेतव पापक्षयो ध्रुवं तव पुण्यप्रभावेण आगतो हं नृ
पोत्तम इत्येवं कथयित्वा तु मुनिरंतरधीयत मुनेर्वाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमं कृते तस्मिन् व्रते राजन् पा
पस्यांतो भवत्क्षणात् श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावोऽस्य व्रतस्य च निस्तीर्णदुःखो राजा सीद्व्रतस्यास्य प्रभावतः
पत्न्या सह समायोगं पुत्रेण च समागतः देवदुंदुभयोने दुः पुष्पवर्षमभूदिवः एकादशी प्रभावेण प्राप्य राज्य

मकंटकं स्वर्गैलेभेहरिश्चंद्रः सपुत्रः सपरिच्छदः ईदृग्विधं व्रतं राजन्ये कुर्वेति द्विजोत्तमाः सर्वपापविनि
मुक्तास्त्रिदिव्यां तितेनृप पठनाच्छ्रवणाद्वापि अश्वमेधफलं लभेत् ॥ २ ॥

॥ इति ब्रह्मांडपुराणपद्मपुराणयोर्भाद्रकृष्णजैकादशीव्रतकथा ॥ ॥

भाद्रपदमासकृष्णद्वादशीवत्सद्वादशी ॥ सा च पांचनदादिदेशे प्रसिद्धा अस्यामूलं मृग्यं तत्र सवत्स
यागोऽपूजा पिष्टमयीं सवत्सां गां स्त्रियः पूजयन्ति तच्चोक्तं भविष्योत्तरे सवत्सां तुल्यवर्णां गां शीलिनं
चपयस्विनीं चंदनादिभिरालिप्य पुष्पमालाभिरर्चयेत् सवत्सायै धेनवे नमः ॥ इति संपूज्य ॥ वस्त्रे
णाच्छाद्याऽर्घ्यं दद्यात् क्षीरोदार्णवसंभूते सुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमये मातर्यर्घ्यं गृह्णानमस्तुते ततः प्र
त्यक्षं गां संपूज्य तस्यै ग्रासदानमंत्रः सुरभित्वं जगन्मातानित्यं विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमयी ग्रासं मया दत्त
मिमं ग्रस ॥ ततः प्रार्थना सर्वदेवमये देवि सर्वरत्नैरलंकृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि भाद्रकृष्णत्र
योदशीयुगादिः ॥ तदुक्तं भविष्योत्तरे कालिः कृष्णत्रयोदश्यां नभस्ये मासि निर्गतः अत्र कृत्यं युगादीन् प्र
क्रम्य ॥ पानीयमप्यत्र तिलैर्विमिश्रं दद्यात् पितृभ्यः प्रयतो मनुष्यः श्राद्धं कृतं तेन समा सहस्रं रह
स्य मे तत्पितरो वदन्ति ॥ विष्णुपुराणेऽपि ॥ युगादयः स्मृता ह्येताः पितृणां तृप्तिहेतवे ॥ भारतेऽपि
यामन्वाद्या युगाद्याश्च तिथयस्तासु मानवः स्नात्वा दत्त्वा च हुत्वा च जप्त्वा नंत फलं लभेत् युगादिषु युगांतेषु श्राद्ध
मक्षयमुच्यते इत्यत्र श्राद्धमप्युक्तं पानीयमित्यादिना भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां शिवपूजाविधीयत इति च
तुर्दश्यां शिवस्य चेति वचनात् भाद्रामायां कुशाग्रहणं हेमाद्रौ हारीतः मासेन भस्ये मावास्या तस्यां दर्भोच्चयो
मतः अयातयामास्ते दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः अत्रातिदेशमाह नभस्यै कादशीभूतदर्शाष्टम्यां समृद्धताः वर्षयी

ब्र० र०
भाद्रप०
३९

ग्याः कुशास्तास्वित्यादि नारदीये शुचौ नभसि भाद्रै च मासे पूर्णातिके द्विज पितृश्राद्धदानहोमः सुरार्चनं त्यमश्नु
ते भाद्रदर्शोऽपराह्ने तु तिलक्षेत्रसमुद्भवान् विरिंचिमनुनामंत्र्य हुंफट्छिन्नान् कुशान् द्विजः सर्वदा सर्वकार्येषु योजयेदेक
दापरान् मंत्रस्तु विरिंचिना सहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज दहपापानि सर्वाणि दर्भस्वस्तिकरो भव भाद्रशुक्ल
प्रतिपदाकृत्यं नारदीये भाद्रशुक्लप्रतिपदि जपेन्नाम्नां सहस्रकं व्रतं मौनमयं केचिदाहुरत्र शिवार्चनं नैवेद्यंतु प
चेन्मौनी षोडशत्रिगुणानि च फलानि पिष्टपक्वानि दद्याद्विप्राय षोडश देवाय षोडशान्यानि भुज्यंते षोडशात्मना
सौवर्णशिवमभ्यर्च्य कुंभोपरिविधानवित् तत्सर्वधेनुसहितमाचार्याय निवेदयेत् इतिकृत्वा व्रतं विप्रदेवदेवस्य शू
लिनः चतुर्दशाब्दं देहांते भुक्त्वा भोगान् शिवं व्रजेदिति अथ भाद्रशुक्लप्रतिपदि स्कंदपुराणोक्तं महत्तमाख्यं शि
वव्रतं तदेव मौनव्रतमित्युच्यते इदं व्रतं पूर्वविद्यायामेव कर्तव्यं तदुक्तं निर्णयामृते ब्रह्मवैवर्ते च पूजाव्रतेषु
सर्वेषु कर्तव्या संमुखीतिथिरिति मदनरत्ने स्कांदे नंदिकेश्वर उवाच देवकेन विधानेन व्रतपुण्यं महत्तमं कस्मिंस्ति
थौ तत्कर्तव्यं विधानं तद्वदस्वमे स्कंद उवाच मासे भाद्रपदे शुक्ले पक्षे च प्रतिपत्तिथौ नैवेद्यंतु पचेन्मौनी षोडशत्रिगु
णानि च फलानि पिष्टपक्वानि दद्याद्विप्राय षोडश देवाय षोडशैतानि दातव्यानि प्रयत्नतः भुज्यंते षोडश तथा
व्रतस्य नियमाश्रयात् सौवर्णकारयेद्देवं यथाशक्त्या हिरण्यं सौवर्णं कर्षपरिमितं सौवर्णघटितं यथाशक्ति व
नेत्रत्रयसमायुक्तं जटामंडलमंडितं पंचवक्त्रं चतुर्बाहुं षडस्यूजस्य मध्यगं त्रिशूलं यज्ञसूत्रं च वहंतं दक्षिणे करे क
पालं कुंडिकां वामे शिखायां चंद्रधारिणं पंचामृतेन स्नपनं कृत्वा संस्थापयेत्ततः कुंभस्योपरि देवेशं शुक्लवस्त्रयुगा
न्वितं गंधपुष्पैः समभ्यर्च्य फलैर्नानाविधैस्तथा प्रसीद देव देवेश चराचरजगद्गुरो वृषध्वज महादेव त्रिने
त्राय नमो नमः पूजामंत्रः देवस्य च परीधानं दद्याद्वेत्तुं पयास्विनीं अनेन तु विधानेन यः कुर्याद्भूतमूतमं सरा

ज्यंलभतेदेवदीर्घमायुस्तथैवच सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकेमर्हायते भुक्तातुविविधान्भोगांस्ततः शिवपु
रं ब्रजेत् इतिमहत्तमव्रतं अथास्यामेवस्कंदपुराणोक्तं मौनव्रतम् पार्वतीप्रश्नानंतरं ईश्वरउवाच शृणु
देविप्रवक्ष्यामियत्पृष्ठोऽहंत्वयाधुना व्रतमेतत्पुराचीर्णसीतयाराधवेणच अन्यैरपिजनैः सर्वैराचीर्णव्रतमुत्त
मं नभोमासेव्यतिक्रांतेनभस्येचप्रवर्तिते नभाः श्रावणः नभस्योभाद्रपदः तौचात्रपूर्णिमातौ ग्रह्यौ ए
वंकालक्रमेणैवश्रावणीपूर्णिमागता तद्दिनंप्राप्यविप्रेणेत्यग्रेतत्रैवाभिधानात् व्रतमेतत्कर्तव्यंषोडशैवदिना
नितु एतच्छ्रुत्वाततोदेवीप्रहृष्टावाक्यमब्रवीत् पार्वत्युवाच विधानंचपुराप्रोक्तंव्रतंमौनव्रतात्मकं तत्सम
स्तंसमाचक्ष्वप्रसादंकुरुमेप्रभो ईश्वरवाच तद्दिनंचैवसंप्राप्यसभार्यः सहवांधवः गत्वाप्रभातसमयेस्नानार्थं
जलसन्निधौ तडागेवानदीतिरेगत्वाप्रस्त्रवणेऽथवा स्नानंकार्यतदासर्वैः शिवध्यानपरायणैः दूर्वाः षो
डशसंगृह्यषोडशग्रथिसंयुताः तत्सूत्रंचकरेन्यस्यस्त्रियावामेनदाक्षिणे एवंविधानंकर्तव्यंयावत्स्यात्प्रतिप
द्दिनं तद्दिनेचैवसंप्राप्तेसमाप्त्यर्थंव्रतस्यतु मौनेनैवानयेत्तोयंमौनाद्गोधूमपेषणं मौनेनैवचकर्तव्यंनैवेद्यंभोज
नादिकं सर्वोपस्करमादायगत्वाचजलसन्निधौ स्नानंकार्यतदातत्रनित्यकर्मततः परं देवर्षिमनुजानांच
पितृहृणांचैवतर्पणं पश्चाद्देवायदेवेशिमंत्रैःसंपूजयेत्ततः शूलपाणेवृषारूढं चंद्रविभूषणं तोयेनस्नापितो
देवपवित्रंकुरुमांसदा देवैस्तुवंदिताधेनुः सर्वपापप्रणाशिनी तत्क्षरिस्नापितोदेवनित्यंशोकहरोभव काम
तोऽकामतोवापियन्मयाद्रुःकृतंकृतं तत्सर्वविलयंयातुदध्नःस्नानेनमेशिव रसानामुत्तमंत्वाज्यंदेवानांचसदाप्रियं तेन
त्वंस्नापितोदेवनिधिकांतिप्रदोभव यस्योच्चारणमात्रेणतृप्तिंयांतिपितामहाः मधुनास्नापितोदेवनित्यंशोकहरोभव
यमलोकभयत्रस्तः शरणंत्वागतःशिव खड्गस्नानेनदेवेशमांकुरुष्वस्वमानुषं यस्यदर्शनमात्रेण शुद्धिमायाति

ब्र०२०
भाद्रप०
४०

जीवितं तेनैवोत्तमतोयेनस्नातोदेहिप्रियंध्रुवम् सुगंधिचंदनैर्देवकुंकुमेनसमान्वितैः अर्चितोसिमयाभक्त्याशिवलोक
प्रदोभव अक्षयान्वंधुपुत्रादीन्ज्ञानचैवातिवाङ्मनः अन्तेचैवाक्षयलोकमक्षतैरर्चितः कुरु संतानः पारिजातश्चयेचा
न्येसुरपादयाः तेषांपुष्पैर्मयादेवः सुंदरोगंधवान्शुचिः इप्सितमेवरंदेहिपरत्रचशुभांगानि शुद्धाशुक्लावराव
र्तिराज्येनचसमान्विता दीपवार्तिप्रदानेनप्रीतः स्यादाश्वरोमम सर्वमन्नमयादत्तं देवानां वसदाप्रियं तेनैवा
न्नप्रदानेनमुप्रीतोवरदोभव शाखाप्रशाखाचसिताचदूर्वाविस्तारभूताधरणतिलेयथा ममापिसंतानवरंतथा
क्षयंकुरुष्वदूर्वाशिवपूजनेन नानाविधफलमुख्यसपुष्पाक्षतचंदनं भक्त्यापरमयादत्तं गृहाणत्वं सुरेश्वर ज
न्मजन्मांतरेष्वेवभावाभावेनयत्कृतं क्षतव्यं देवतत्सर्वं शमोत्वांशरणगतः एतत्सर्वं तुमौनेन शुद्धोभूत्वा समाहितः शि
वपूजांप्रकुर्वाणः कृतकृत्यो भवेन्नरः एवं संपूज्यविधिना संकल्पः क्रियते ततः सदा संपन्नपूजायां प्रीयतां मम शंकरः सं
प्रीतो भवेद्देवेश भक्तिग्राह्यसदा र्चितः एवं पंचामृतस्नानं यः कारयति मानवः आजन्मोपार्जितात्पापान्मुच्यते नात्र
संशयः विभागेन प्रदातव्यं ब्राह्मणाय शिवाय च आत्मना चैव भोक्तव्यं पक्वान्नं विधिवच्छुभं एवं क्रमेण कर्तव्यं स
हृष्टजनवांधवैः व्रतिनाहितकामार्थं द्विजाभोज्याः सदक्षिणाः दातव्यं प्रीतिपूर्वेण याचेता छिद्रकंद्विजं ततश्च शिवपू
जादिभावाभावेनयत्कृतं तत्सर्वं मम पूर्णं स्याद्धर्मकामार्थसाधनं पुत्रपौत्रप्रदं ह्येतत्सर्वकामप्रदं व्रतं एतत्सर्वं मया
ख्यातं त्वदग्रे प्रीतिपूर्वकं श्रुतमात्रेण देवेशि सर्वपापैः प्रमुच्यते इति मौनव्रतम् ॥ ॥ ॥

भाद्रशुक्लद्वितीयायां शक्ररूपविधात्पूजा नारदीये भाद्रशुक्लद्वितीयायां शक्ररूपजगद्विधिं पूजयित्वा विधाने
न सर्वं क्रतुफलं लभेत् भविष्यपुराणे भाद्रशुक्लतृतीयामधिकृत्योक्तं माघे भाद्रपदे वापि स्त्रीणां धन्याः प्रचक्षते गुडापू
यास्तु दातव्या मासि भाद्रपदे तथा तृतीयायां पायसं वा वासुदेवस्य तुष्टये इयं मन्वंतरादिः भारते यामन्वाद्य

युगाद्याश्चतिथयस्तासुमानवः स्नत्वा दत्त्वा च हुत्वा च जप्त्वा चानन्त्यनश्नुते ॥ अथास्यां हरितालव्रतं नारदी
 ये भाद्रशुक्लतृतीयायां व्रतं वै हरितालिकं कुड्यां दत्त्वा विधानेन पाद्याध्याचमपूर्वकम् ततस्तुकांचने पात्रे
 राजते वापिताम्रके वैणवे मृगमये वापि विश्राण्यान्नं सदाक्षिणं सफलं च सवस्त्रं च द्विजाय प्रतिपादयेत् तदंते पार
 णकुड्यादिष्टवं धुजनैः सह एवं कृतव्रतानारीभुक्ता भोगान् मनोरमान् व्रतस्यास्य प्रभावेण गौर्याः सहचरी
 भवेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि षोडश दातव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो विप्रव
 र्ग्येभ्यो दक्षिणां च प्रयत्नतः भूयसीं च ततो दद्याद्विप्रेभ्यो देवितुष्टये एवं याकुरुते नारी व्रतं सौभाग्यवर्द्धनं सा तु दे
 वी प्रसादेन सौभाग्यं लभते ध्रुवं यदा तृतीया भाद्रे तु हस्तर्क्षसाहिता भवेत् ब्रह्मगौरी व्रतं नाम समुद्दिष्टं तु शौरिणा धर्म
 एहारिणा वेति बोध्यं तथा कोटीश्वरं नाम व्रतं प्रोक्तं पिनाकिना लक्षेश्वरीति च तथा तद्विधानमथोच्यते अस्या
 व्रतं तु संग्राह्यावद्वर्षचतुष्टयं उपवासेन कर्त्तव्यं वर्षे वर्षे तु नारद अखंडानां तिलानां तु तंडुलानां च नारद ल
 क्ष्मेकं विशोध्याथ क्षिपेत्पयसि संशृते तत्पक्वेन विनिर्माये देवीमूर्तिसुशोभनां प्रकरैर्गंधपुष्पाणां पुष्पमालाविभु
 षितां संस्थाप्य पार्वतीं तत्र पूजयेद्भक्तिभावतः गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैस्तथानैवेद्यविस्तरैः विविधैश्च फलैर्विप्रनमस्कृ
 त्यक्षमापयेत् सतो विसर्जयेद्देवीं जलमध्ये च दक्षिणां दद्याद्विधिज्ञविप्रेभ्यो भुञ्जीयाच्च परेऽहनि इति ते कार्यं तं
 विप्रलक्षकोटीश्वरी व्रतं गौरीलोकं प्रयात्यंते व्रतस्यास्य प्रभावतः अतो स्यात् तृतीयायां गौरीदेवत्यं व्रतं च
 तुष्टयमुक्तं ॥ हरितालिका व्रतं ॥ हस्तगौरी व्रतम् ॥ कोटीश्वरी व्रतम् लक्षेश्वरी व्रतं च ॥ तत्र
 शिष्टपरिगृहीतं हरितालिका व्रतं तच्च पराविद्यायां कार्यं मुहुर्तमात्रसत्त्वेऽपि दिने गौरी व्रतं परेऽतिमाधवांकेः

ब्र० र०
भाद्रप०
४१

आद्यामधुश्रावणिकाकजलीहरितालिका चतुर्थीमिश्रितास्त्रीभिर्दिवानक्तैर्विधीयते तृतीयानभसः शु
क्लामधुश्रावणिकारुमृता रंभाख्यां वर्जयित्वा तु तृतीयां द्विजसत्तम अन्येषु सर्वकार्येषु गणयुक्ता प्रशस्यत इति
ब्रह्मवैवर्तात् द्वितीयया तु या विद्वात् तृतीयान कदाचन कर्तव्या सूरिभिस्तात धर्मकामार्थतत्परैः विहायै का तु
रंभाख्यां तृतीयां पुण्यवार्द्धिनीमिति रुकांदोक्ते द्वितीया विद्वानिषेधप्रयोजकश्चात्र द्वितीयो न त्रिमुहूर्तकः किंतु कला
काष्ठात्मकोपि तदुक्तं रुकांदे कलाकाष्ठादिमात्रादि द्वितीया संप्रदृश्यते सा तृतीयान कर्तव्या कर्तव्या गणसंयुते
ति अतएव स्वल्पापि तृतीया चतुर्थ्या अयंचालपवेधप्रयुक्तो निषेधो गौरीव्रतविषयः विहायै कां तु रंभाख्यां मिति पठ्यु
दासेन त्वेतत्सदृशानामेव व्रतांतराणां प्रतीतिः इयं मन्वादिः भाद्रस्य कजलीकृष्णा शुक्ला च हरितालिकेति दिवो
दासो दाहृतवचनात् अथ हरितालिका व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्तपापक्षयार्थं सप्तजन्ममारोग्यसौ
भाग्यादिवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यता सिद्ध्यर्थं हरितालिका व्रतमहं करिष्ये तत्रादौ गौरीयुक्तं महेश्वरं संपूजयिष्ये ॥
अथ ध्यानं पीतकौशेयवसनां हेमाभां कमलासनां भक्तानां वरदां गौरीं सशिवांचितयाम्यहम् १ मंदारमाला
कुलितालकायै कपालमालांकितशेखराय दिव्यां वरायै च दिगं वराय नमः शिवायै च नमः शिवाय २ इ
ति ध्यात्वा ॥ देवदेविसमागच्छ प्रार्थये हं जगन्मये इमां मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तमे शिवगौरीभ्यां नम
इत्यावाहनं ॥ भवानित्वं महादेवि सर्वसौभाग्यदायिके अनेकरत्नसंयुक्तमासनं परिगृह्यतां इत्यासनम् ॥
सुचारुशीतलं दिव्यनानागंधाधिवासितं पाद्यं गृहाण देवेशि महादेवि नमोस्तुते पाद्यम् ॥ श्रीपार्वतिमहाभागे
शंकरप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भर्त्रा सहपतिव्रते इत्यर्घ्यम् ॥ गंगाजलं समानीतं सुवर्णकलशस्थितं
आचम्यतां महाभागे रुद्रेण सहितेऽनघे इत्याचमनम् ॥ गंगासरस्वतीरे वाकावेरीन्मदाजलैः स्नापितासिमया

देविसदाशांतिप्रयच्छमे स्नानम् ॥ आप्यायस्वेतिपयः दधिक्रावणेतिदधि घृतमितिघृतं मधुवातेतिमधु
 स्वादुपवेतिशर्करा पंचामृतसमानीतपयोदधिघृतंमधु शर्करांजलसंयुक्तांस्नानार्थप्रतिगृह्यतां पंचामृतस्ना
 नं वरुणस्येतिशुद्धस्नानं हरिद्रासर्षपद्रव्यैरुद्धर्तनं पुनराचमनं शिवगौरिभ्यांनमः सर्वसत्त्वाधि
 केरस्येलोकलज्जानिवारणे मयोपपादितेदेविवाससीपरिगृह्यतां वस्त्रम् कर्पूरागुरुसंघृष्टंकुंकुमादिसमान्वि
 तं कस्तूरिकासमायुक्तचंदनंप्रतिगृह्यतां गंधम् रंजिताः कुंकुमाद्येन अक्षताश्चातिशोभनाः ममैषां
 देविदानेनप्रसन्नाभवसर्वदा अक्षताः मालिकावकुलचंपकपाटलापुन्नागजातिकरवीररसालपुष्पैः विल्वप्र
 वालतुलसीदलमालिकाभिस्त्वांपूजयामिजगदीश्वरिमेप्रसीद पुष्पाणि देवद्रुमरसोद्भूतः कृष्णगुरुसमन्वितः
 आनीतोयंमयाधूपोभवानिप्रतिगृह्यतां धूपः त्वज्योतिःसर्वदेवानां तेजसांतेजउत्तमं आत्मज्योतिः परं
 धामदीपोयंप्रतिगृह्यतां नैवेद्यम् पुनराचमनं श्रीशिवाभ्यांनमः मलयाचलसंभूतंकर्पूरेणसमन्वितं क
 रोद्धर्तनकंचारुगृह्यतांजगदीश्वरि करोद्धर्तनं इदंफलमितिफलं कर्पूरैलालवंगादितांबूलदलसंयुतं क्रमु
 कस्यफलदेवितांबूलंप्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदाक्षिणाद्रव्यं वज्रमाणिक्यवैदूर्यमुद्राविद्रुममंडि
 तं पुष्परागसमायुक्तकांचनंप्रतिगृह्यतां सुवर्णमत्रपुष्पं चंद्रादित्यौचधरणीविद्युदग्निस्तथैवच त्वमेवस
 र्वतेजांसि आर्तिक्यंप्रतिगृह्यतां नीराजनं अथनामपूजा उमायैनमः गौर्ध्रैनमः जगद्धात्र्यैनमः ज
 गत्प्रतिष्ठायैनमः शान्तिरूपिण्यैनमः हरायनमः महेश्वरायनमः शंभवेनमः शूलपाणयेनमः पिना
 कधृतेनमः शिवायनमः पशुपतयेनमः महादेवायनमः इतिपुष्पांजलयः यानिकानिचपापानि
 जन्मांतरकृतानिच तानिसर्वाणिनश्यंतिप्रदाक्षिणपदेपदे इतिप्रदाक्षिणा ॥ अन्यथाशरणनास्तित्वमेवशरणं

ब्र० र०
भाद्रप०
४२

मम तस्माच्छरण्यभावेनरक्षमां परमेश्वरि इति नमस्कारः ततो वैणवपात्रं स्थवायनं दद्यात् अन्नं सौवर्णपात्रं
स्थं फलवस्त्रं सदक्षिणं वायनं गौरिविप्राय ददामि प्रीतये तव सौभाग्यारोग्यकामानां सर्वसंपत्समृद्धये गौ
रीगिरीशतुभ्यर्थं वायनं ते ददाम्यहं प्रतिगृह्याद्विजश्रेष्ठसंपूर्णफलदायक त्वत्प्रसादात्सुरश्रेष्ठमुच्येहं सर्वपात
कात् इति वायनदानं आचार्याय च गांध्यात्सवत्सांचपयस्विनीं शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्भूतसंपूर्तिहेतवे अथो
पवासनिवेदनं निराहारोद्यदेवेश उमाकांतजगद्गुरो भोक्ष्यामि श्वोजगन्नाथास्मिन्हरितालिकाव्रतै कथांश्रु
त्वात्तदनंतरं प्रतिमादानं अथ कथा नारायणं नमस्कृत्य सूत उवाच मंदारमालाकुलितालकायैकपालमा
लांकितेशेखराय दिव्यां वरायै च दिगं वराय नमः शिवायै च नमः शिवाय कैलासाशिखरासीनं गौरीपप्रच्छ शंकर
रं प्रपन्नास्मि जगन्नाथ तथ्यं ब्रूहि मम प्रभो केन व्रतप्रभावेण तपोदानेन शंकर अनादिमध्यनिधनो भर्ता त्वं ज
गतः प्रभुः मया प्राप्तो सिद्धेश न जाने तस्मादशिव कथयस्व प्रसादेन यद्यहं तव वल्लभा ईश्वर- शुणु
देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्रे व्रतमुत्तमं येन व्रतप्रभावेण प्राप्तमर्द्धासनं प्रिये यद्गुह्यं मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये यथा
चोदुगणे चंद्रो ग्रहाणां भानुरेव च वर्णानां तु यथा विप्रो देवानां विष्णुरुत्तमः नदीनां तु यथा गंगापुराणानां तु भारतं
वेदानां तु यथा साम इंद्रियाणां मनो यथा पुराणवेदसर्वस्वमागमेषु यथोदितं तदेकाग्रेण मनसा शृणुष्व दं सनातनं
येन पुण्यप्रभावेण प्राप्तमर्द्धासनं मम तत्सर्वं कथयिष्यामि त्वं मम प्रेयसीयतः भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीयाहस्तसो
मयुक् तदनुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् शृणु पूर्वं यथा देवित्वया तस्यामनुष्ठितम् तत्सर्वं कथयिष्यामि
यथा वृत्तां हिमाचले ॥ पार्वत्युवाच ॥ कथं पूर्वमया चीर्णं व्रतानामुत्तमं व्रतं तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्सकाशा
द्वपध्वज ईश्वर उवाच नानापाक्षिणैर्युक्तो नानामृगनिषेवितः यत्र देवाः सगंधर्वाः सिद्धचारणगुह्यकाः

विहरति यथा सौख्यं गंधर्वा गीततत्पराः स्फाटिकैः कांचनैः शृंगैर्भाणिवैर्दूर्यभाषितैः भुजैर्लिखन्निवाकाशं सुदृ-
ढो मंदरो यथा हिमेनापूरितः सर्वो गंगाध्वनिविराजितः नृत्यंत्यप्सरसो यत्र शोभमानो नगेश्वरः तत्र त्वं पार्वती
बाल्ये आचरंती महत्तपः द्वादशाब्दानि देवेशि धूमपानमधोमुखी भूत्वा त्वं पतिरित्येवं मदाराधनतत्परा संवत्सरचतुः-
षष्टिपक्षपर्णाशनं त्वया दृष्ट्वा तातस्तु ते कष्टं दुःखितश्चितितो भृशं कस्मै देयामया कन्या एवं चिंतातुरोऽभवत् इत्येवं
चितया विष्टे देवार्पिर्नारदोऽभ्यगात् पाद्यार्घ्याचमनादीनि नारदाय ददौ गिरिः सुखासनं गतं तं तु हिमवानिदमब्रवीत्
हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्वामिन्वदस्व मुनिसत्तम महाभाग्येन संप्राप्तं त्वदीयागमनं प्रभो अद्य मे सफलं ज-
न्म अद्य मे सफलाः क्रियाः गतं चाद्यजडत्वं मे यज्ज्ञातं तव दर्शनं गताद्यमानसीति चिंता यथा हं दुःखिता
भृशं कन्यारत्नं न मिदं कस्मै देयं तं हि मे मुने नारद उवाच शृणु शैलेंद्रमद्वाक्यं विष्णुना प्रेषितो ह्यहं यो
ग्यं योग्याय दातव्यं कन्यास्तनमिदं त्वया वासुदेव समो नास्ति ब्रह्म सूर्याशिवादिषु चतुर्वर्गप्रदश्चैव दीयतां मम
संमतं हिमवानुवाच वासुदेव समो देवः कन्यां प्रार्थयते यदि तस्मै देयामया कन्या त्वदागमनगौरवात् इ-
त्येवं गदितं श्रुत्वा वैकुण्ठं नारदो ययौ प्रीतः प्रीतांबरधरं शंखचक्रगदाधरं चतुर्भुजं वासुदेवं नमस्कृत्याभ्यभाषत
नारद उवाच शृणु देव विवाहार्थं गतं वंशैलजां प्रति तेन दत्तं प्रतिग्राह्यं कन्यारत्नं सुशोभनं हिमवांस्तुत
दागौरिमुवाचातीव हर्षितः दत्तासित्वं मया देवि देवाय गरुडध्वजे श्रुत्वा वाक्यं पितुर्देवी सख्या सार्द्धं वनांतरं गता
ह्यनशनं कृत्वा तपस्तप्तुं सुदुःखिता सख्युवाच किमर्थं न गपुस्त्रित्वं दुःखि तातप्यसे पुनः को वाका
मोभिलषितः सखि जानेन वै शुभे पार्वत्युवाच साखि शृणु महान् कामो मनसा चिंतितो मया अल्पेन तप
सा किं संप्राप्यते मादृशैः खलु अतो मया सह पुनश्च लत्वप्त्वं वनांतरे सख्युवाच को वा कामोभिलषितो यो लपेन

ब्र० र०
भाद्रप०
४३

तपसानरैः नप्राप्यतेतमेब्रूहे उपायंचितयामिवै ॥ पार्वत्युवाच ॥ कैलासाशिखरासनिंदेवदेवंवृषध्वजम्
भर्तृत्वेनैवमनसाकामयेहंनसंशयः सोयंकामोमहानद्यमेतातेनकृतोऽन्यथा तस्मादेहपरित्यागंकरि
ष्येहंनसंशयः पार्वत्यावचनंश्रुत्वासखीवचनमब्रवीत् नगपुत्रिमहद्भाग्यंप्रार्थिताविष्णुनायतःसंसेव्योदै
वतैः सैर् महेन्द्रादिपुरोगमैः यस्यैकगुणलेशनगुणवंतोभवन्तिहि सगुणानामनंतत्वादनंतइतिविश्रुतःदेवा
नांकन्यकाभद्रेखकायांचेष्टदेवतां संपूजयितुमिच्छतिप्रार्थयतिदिवानिशंअतिभाग्यवशाद्देविमाहिष्यंप्राप्यतेयथा
किंत्वयापापसंत्यक्ताभिक्षार्थंगम्यतेन्यतः प्राप्यापिकामदंदेवंप्रार्थयतेकामदाहकः अस्तिकाचित्कचिद्रम्या
त्रिलोक्यांत्वादिनाप्रिये नरोत्तमायदत्तासितवपित्राशुभंकृतं माशोचस्वनिवर्त्तस्वजानासित्वंगुणांस्तयोः
भ्रामितास्यथकेनत्वंशृणुष्वैकमनानघे किरीटिकेशचो नित्यंजटीमृत्युंजयोऽनघे केशवः सुमुखोभद्रे सचमीम
मुखः सदा सुपंक्तिरत्नदंतश्चविपंक्तिर्दीर्घदंष्ट्रकः रत्नकुंडलवान् विष्णुर्नागकुंडलवान् शिवः विष्णुः कमल
नेत्रश्च ज्वलन्नेत्रः सदाशिवः चतुर्भुजधरोविष्णुः सवैदशभुजोमहान् श्रीवत्सलांछनोविष्णुः शिवस्य
ब्रह्मणःशिरः पीतांबरधरोविष्णुः सचक्ष्मीवरः सदा पद्मपाणिर्युवाविष्णुः सवृद्धः शूलपाणिधृक्
अम्लानपद्ममालःस मुंडमालाप्रियः सच कंठेऽस्यकौस्तुभंरत्नं तस्यकंठेविषंसदा वाहनंगरुडोयस्य
जरठोक्षाशिवस्यच शेषपर्यंकाशायीस चिताभस्मशयः सच गंधर्वध्वनिनाहृष्टो भूतानांरोदनेनसः वि
ष्णुर्भोगीचयोगीच कथंकामयसेशिवं पार्वत्युवाच नजानासिविमूढोत्वंयोगिनंशूलपाणिनं यस्याज्ञासाधको
विष्णुस्त्रिलोकीपातिनान्यथा राजसेनस्वरूपेणब्रह्मासृष्टिविधातिच तामसेनस्वरूपेणरुद्रोत्तिसकलरुषा गु
णानांतस्यवैशिष्ट्यं महत्त्वंवेत्तिकः शुभं यस्याज्ञावशगोभूत्वा विष्णुः पृथ्वींदधारवै पुनः ससूकरो

भूत्वा तां च दत्ते दधारवै यद्वत्तान् भुंजते भोगान् विष्णुर्भोगीति कथ्यते सहस्रकमलैः पूर्वं विष्णुना राधितः शिवः
 वैकुण्ठसंश्रयं तेजस्तेन दत्तं निजं क्षणात् इंद्रादीनां तु यो दाता स देवो न श्रुतस्त्वया यद्वत्तत्र राज्यं तु इंद्राद्या भुंजते
 सुखं कुबेरेणापि महती श्रीरवाप्ता वरानने वरुणेन जलेशत्वं शेषः पातालसंस्थितः सूर्यस्तपति भीत्या वैवा
 युर्वाति दिवानिशं यमः संयमनी शत्वं तं देवं किं न वेत्स्यासि यस्याज्ञया स्वकालेन मेघावर्षति सर्वतः पावकः स
 र्वदेवानां वदनं वर्त्तते न घे पितरः पितृलोकत्वं मत्पिता पर्वतेश्वरः चंद्रो ह्युदुगणेशत्वं समुद्रो वै गभीरतां सोमः
 प्रायोपधी शत्वं चंदनश्च सुगंधितां यस्याज्ञया स्वकालेऽपि भवंत्यादेशवार्त्तनः वृष्टिः शीतं च धर्मश्च स्वकाले च ग
 मागमं शक्राद्या अपि दिक्पालाः स्वांदिशं पालयंति ते येषु कृत्येषु ये देवा योजितास्ते तु तत्पराः अन्यथा
 करणे तेषां स च दंडं विधास्यति परत्परः सर्वदेवो निर्गुणः सगुणोऽपि वा निराकारश्च साकारो योगिभोगी
 स एव च केवलो निर्गुणः साक्षी क्षरश्चाक्षर एव च को वेद तस्य तद्रूपं यद्ब्रह्मेति प्रचक्षते ब्रह्माद्या देवताः सर्वा
 ऋषयश्च तपोधनाः योगिनो ज्ञाननिष्ठा ये यदर्थं त्यक्तबंधनाः तेषां पितर्यनजानंति स्वरूपं सखि शूलिनः अत
 स्तं कामेयं हं वै विपत्तिं पतिता शुभे ॥ सख्युवाच ॥ सम्यक्कामो भिलषितस्तदर्थं त्यक्तजीविता यत्र वै नि
 श्रिता बुद्धिः सकामो भवति ध्रुवं ममापि च महद्भाग्यं यतस्त्वत्कर्मकारिका किंचिद्विज्ञप्तुमिच्छामि त्वया चेच्छूयते व
 चः अं विका पूजनं कार्यं तन्मया कामदं श्रुतं तवैष्टदा त्रीया देवी सापि पूज्या प्रयत्नतः तत्पित्रनुग्रहं देवि मायि प्री
 तिरनुत्तमा अनुज्ञादानमात्रेण नित्यं सफलतां नय करिष्याम्यहमप्येतद्गौर्याः पूजनमुत्तमं तथेति संमतं
 कृत्वा याता यत्र महावनं पितानिरीक्षयामास हिमवांस्तां गृहे गृहे केन नीतानुसापुत्री देवदानवकिन्नरैः सत्यं
 कृतं च ऋषयो किं दास्ये गरुडध्वजे इत्येवं चिंतया विष्टो मूर्छितो निपपात ह हा हा कृत्वा ततो लोका प्रयायंति गि

हारिंतांष्ट्रवाप्रणिपत्यपतिव्रता याचयानासमाभूयोवैधव्यंचवियोगिता अन्यापिशीतलायास्तुतत्रंनारिकारिष्यति
 अवैधव्यमदारिद्र्यमवियोगंस्वभर्तृतः इत्युत्कांतर्दधेदेवीशीतलाकामरूपिणी शीतलायावरंलब्धवाजगामाद्यस्ववे
 इमनि पद्मानिवासप्रभविष्णुवंद्या समर्हणासाधितसर्वमंगला प्रसादमासाद्यचशीतलयानित्योत्सवापार्वतिवद्वभूव
 इतिभविष्योत्तरेशीतलासप्तमीव्रतं अथशीतलामंत्रजपविधिर्भैरवतिंत्रे अस्यश्रीशीतलादेवीमंत्रस्यउपमन्युऋषिः
 वृहतीछंदः श्रीशीतलादेवता ओंबीजं ह्रींशक्तिः श्रीकीलकंश्रीशीतलदेवीप्रीत्यर्थेजपेविनियोगः अथन्य
 सः ऋषिः शिरसि छंदोमुखे देवताहृदि बीजंगुह्ये शक्तिः पादयोः कीलकंनाभौ विनियोगः सर्वंगे
 व्यापकत्वेनन्यस्तव्यः अथकरषडंगन्यासः ह्रींश्रीं १ ह्रींश्रीं २ हूंश्रीं ३ ह्रूंश्रीं ४ ह्रूंश्रीं ५ ह्रूंश्रीं ६ ह्रूंश्रीं ७ ह्रूंश्रीं ८ ह्रूंश्रीं ९ ह्रूंश्रीं १० ह्रूंश्रीं
 ॥ ध्यानम् ॥ दिग्वाससंमार्जनिकांचसूर्पकरद्वयेसंदधतींत्रिनेत्रां श्रीशीतलांसर्वरुजांप्रशांत्यैरक्तांपरागस्रजम
 र्चयामि १ ओंह्रींश्रींशीतलायैनमः इतिदशलक्षंजपेत् पायसेनदशांशहोमः तदशांशेनतर्पणं तदशांशे
 नमार्जनं कुमारीविप्रभोजनंचकार्थं विस्फोटकशांतिर्भवति अस्याःपूजायंत्रं अष्टदलं पद्मं चतुर्दशोपेतंविर
 चय्य कर्णिकायाषडंगानिसंपूज्य मध्येमूलेनशीतलांदेवींसंपूज्य पत्रेष्वेतादेवताःपूजयेद्यथा ओंह्रींश्रींसुनंदायाः
 श्रीपादुकांपूजयामिनमः १ ओंह्रींश्रींचंडिकायाःश्रीपा. २ ओंह्रींश्रींसुमालायाःश्रीपा. ३ ओंह्रींश्रींसुधालायाः
 श्रीपा. ४ ओंह्रींश्रींमदविह्वलायाःश्रीपा. ५ ओंह्रींश्रींआमोदायाःश्रीपा. ६ ओंह्रींश्रींप्रमोदायाःश्रीपा. ७
 ओंह्रींश्रींसुखदायाःश्रीपा. ८ चतुरस्रेषुद्वारेषुच इंद्रादीन् ८ पूजयेत् तद्वाह्ये वज्रादीनिआयुधानि ८ पूजयेत्
 अथमंत्रांतरमुच्यते ओंह्रींतनमःशीतलायैविस्फोटकान्विनाशय- २ वातंछेदय. २ दाहंस्तंभय २ ओंह्रींतनमः
 शीतलायैस्वाहा ४८ इत्यनेनमंत्रेणापिजपोयथाशक्तिकार्यःअथशीतलावाहनस्यनामानि रासभोगर्द्धभश्चैवस्वरो

ब्र० र०
भाद्रप०
४४

रिंप्रति आगत्यमुनयः सर्वे पप्रच्छुस्तंहिमालयं किमर्थमूर्छतांप्राप्तः कथयस्वहृदिस्थितम् ॥ हिमवानु
वाच यदर्थेदुः खसंश्रान्तः कन्यारत्नहंतमम दृष्ट्वाकालसर्पेणसिंहव्याघ्रेणवाहता पतितः शोकसंत
प्तोवातेनैवयथातरुः निर्गतो गिरिराजस्तुदुहितुश्चगवेषणे गत्वाथविपिनंघोर्गसिंहशार्दूलसंकुलं व्याघ्रैःसिंहै
श्चभल्लूकैर्युध्यमानैर्महागजैः तस्मिन्वनेमहाघोरेगत्वातांसखिभिर्युतां दृष्ट्वांतत्रनदीरम्यांवनमध्येगुहांतरे उप
विष्टालिभिः सार्द्धमन्नाहारविवर्जिता संस्थाप्यवाल्कापिंडपार्वत्यासहितंमम हस्तनत्रक्षत्रसंयुक्तामासिभद्रे
सिताजया तत्रवाद्येनगीतिनरात्रौजागरणंकृतं तेनव्रतप्रभावेणआसनंचलितंनम प्राप्तोहंदेवितत्रैवयत्रत्वंसाखि
भिः सह करोषिममप्रीत्यर्थमदगंधादिलेपनं गुरूपदिष्टमार्गेणतेनतुष्टोभृशंमुदा प्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहि मया प्रो
क्तं वरानने ॥ पार्वत्युवाच ॥ प्रसन्नोसियदादेवददस्वमनसेप्सितं सर्वज्ञस्यनचाज्ञातांकेचिदस्तिमहीतले ॥
महादेवउवाच ॥ अहंभर्ताभवेयं वै इतिहेतोः कृतंव्रतं तत्प्राप्स्यसित्वंसुभगेनवृथाममदर्शनं व्रतमेतत्करिष्यं
तियानार्योदृढमानसाः प्राप्यापिसकलान्कामान्युज्यंतेब्रह्मणासह इत्युक्त्वाचततोदेविकैलासमहमागतः ततः
प्रभातसमये नद्यामेवविसृज्यतां पारणंतुततः कृत्वायत्प्राप्तंवनमध्यर्न पुनस्तत्रैवसुप्तसिसख्यासार्द्धसरि
तटे हिमवानपितत्रैवसंप्राप्तस्त्वद्गवेषणात् पश्यन्पयोचतुर्दिक्षुअन्नपानविवर्जितः सुप्तं दृढं नदीतीरेदूरतः क
न्यकाद्वयं उत्थाप्योत्संगमानीयरुदंतीत्वामुवाचह सिंहव्याघ्रादिभिर्जुष्टंसेवितंहिमहावनं पुत्रिप्राप्ताकिमर्थं
त्वंप्रियंकिंकरवाणिते श्रीपार्वत्युवाच शृणुनातमयाज्ञातंत्वंमादास्यसिशूलिने तदन्यथाकृतंतातेतेनाहंवन
मागता तथेत्युक्तंहिमवतात्वमानीतागृहंप्रति तेनाप्युक्तस्त्वहंदिविविवाहार्थंत्वयासह ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥
किंकृतंगिरिणातत्रविवाहोभूत्कथंमम त्वयात्रकिंकृतंनाश्रुतुमिच्छामिविस्तरात् ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥

हार्षितांष्ट्रवाप्रणिपत्यपतिव्रता याचयामासमाभूयोवैधव्यंचविद्योगिता अन्यापिशीतलायास्तुतत्रंनारीकारिष्यति
 अवैधव्यमदारिद्र्यमवियोगंस्वभर्तृतः इत्युत्कांतर्दधेदेवीशीतलाकामरूपिणी शीतलायावरंलब्ध्वाजगामाद्यस्ववे
 इमनि पद्मानिवासप्रभविष्णुवंध्या समर्हणासाधितसर्वमंगला प्रसादमासाद्यचशीतलयानित्योत्सवापार्वतिवद्भूव
 इतिभविष्योत्तरेशीतलासप्तमीव्रतं अथशीतलामंत्रजपविधिर्भैरवतिंत्रे अस्यश्रीशीतलादेवीमंत्रस्यउपमन्युऋषिः
 वृहतीछंदः श्रीशीतलादेवता ओंबीजं ह्रींशक्तिः श्रीकीलकंश्रीशीतलदेवीप्रीत्यर्थेजपेबिनीयोगः अथन्य
 सः ऋषिः शिरसि छंदोमुखे देवताहृदि बीजंगुह्ये शक्तिः पादयोः कीलकंनाभौ विनियोगः सर्वंगे
 व्यापकत्वेनन्यस्तव्यः अथकरषडंगन्यासः ह्रींश्रीं १ ह्रींश्रीं २ हूंश्रीं ३ ह्रूंश्रीं ४ ह्रौंश्रीं ५ ह्रःश्रीं ६
 ॥ ध्यानम् ॥ दिग्वाससंमार्जनिकांचसूर्पकरद्वयेसंदधतींत्रिनेत्रां श्रीशीतलांसर्वरुजांप्रशांत्यैरक्तापरागस्रजम
 र्चयामि १ ओंह्रींश्रींशीतलायैनमः इतिदशलक्षंजपेत् पायसेनदशांशहोमः तदशांशेनतर्पणं तदशांशे
 नमार्जनं कुमारीविप्रभोजनंचकार्थं विस्फोटकशांतिर्भवति अस्याःपूजायंत्रं अष्टदलं पद्मं चतुर्दारेपंतविर
 चय्य कर्णिकायाषडंगानिसंपूज्य मध्येमूलेनशीतलांदेवींसंपूज्य पत्रेष्वेतादेवताःपूजयेद्यथा ओंह्रींश्रींसुनंदायाः
 श्रीपादुकांपूजयामिनमः १ ओंह्रींश्रींचंडिकायाःश्रीपा. २ ओंह्रींश्रींसुमालायाःश्रीपा. ३ ओंह्रींश्रींसुधालायाः
 श्रीपा. ४ ओंह्रींश्रींमदविव्हालायाःश्रीपा- ५ ओंह्रींश्रींआमोदायाःश्रीपा. ६ ओंह्रींश्रींप्रमोदायाःश्रीपादु- ७
 ओंह्रींश्रींसुखदायाःश्रीपा. ८ चतुरस्रेषुद्वारेषुच इंद्रादीन् ८ पूजयेत् तद्वाह्ये वज्रादीनिआयुधानि ८ पूजयेत्
 अथमंत्रांतरमुच्यते ओंह्रींतंनमःशीतलायैविस्फोटकान्विनाशय- २ वातंछेदय. २ दाहंस्तंभय २ ओंह्रींतंनमः
 शीतलायैस्वाहा ४८ इत्यनेनमंत्रेणापिजपोयथाशक्तिकार्यःअथशीतलावाहनस्यनामानि रासभोगद्वैतश्चैवस्वरो

ब्र० र०
भाद्रप०
१३

वैशाखवाहनः शीतलावाहनं चैव दूवाक्रिंदननंदनः एतानि खरनामानि शीतलाग्रे तु यः पठेत् तस्य देहे च गेहे च शीतलारु
कन जायते अथ शीतलाकवचं भैरवतिंत्रे देव्युवाच भगवन् सर्ववेत्ता त्वं लोकानां हितकारकाः देवादिदेवदेवेश स
र्वलोकनमस्कृतः श्रीमान् सर्वकलाभिज्ञः सर्वतंत्रविचक्षणः देव्याः श्रीशीतलायाश्च कवचं ब्रूहि भैरव ईश्वर उ
वाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि रहस्यं सुरदुर्लभं कवचं शीतलादेव्या जगन्मंगलकाभिधम् पठनाद्वारणाद्यस्य शुभं भवति स
र्वतः श्रीजगन्मंगलस्यास्य कवचस्य ऋषिः शिवः छंदो नुष्टुप् समाख्यातं देवता शीतलेरिता लक्ष्मीर्वीजं पराश
क्तिः कामराजस्तु कीलकं बालानां देविरक्षार्थं विनियोगः प्रकीर्तितः ॐ अस्य श्रीशीतलादेवी कवचराजस्य सदा
शिवऋषिर्नुष्टुप् छंदः श्रीशीतलादेवी देवता श्रीवीजं ह्रीं शक्तिः ह्रीं कीलकं बालानां विस्फोटकरोगशान्तये
पाठे विनियोगः ॥ ध्यानं ॥ उद्यदिंदुवदनां चतुर्मुजां शक्तिपाशपरिधां कुशायुधां हारिणीं शवगतां सितां वरां शी
तलां भगवतीं हिदिस्मरेत् एवं ध्यात्वा कवचं पठेत् ॐ ह्रीं श्रीं शुभं करो पातु मस्तकं चंद्रशीतला ललाटं सुकुमारां
गीभ्रुवौ त्रह्मांडचारिणी नेत्रे मे पातु मातंगी श्रुती मे छिन्नमस्तका नासां मे पातु चामुंडा पायादौ धौ सुरेश्व
री मुखं मे पातु सुमुखी दंतान् मे रक्तदंतिका जिह्वां ज्वालामुखी पातु कंठं कालमिमावतु स्कंदमाता च मे स्कं
धौ बाहू मे वगलामुखी हस्तौ कमलहस्ता व्यान्नखान् मे भैरवेश्वरी वक्षो मे पातु वाराही स्तनौ पातु मनोन्मना
पाष्णी पीतांबरी पातु पृष्ठं नीलसरस्वती शिश्रं मे भगमाला व्यान् मे ह्रमहिषघातिनी गुह्यं मे गुह्यकेशानी ऊरू मे भुव
नेश्वरी जानू मे विजया पातु जंघे मे पातु भैरवी गुल्फौ मे पातु वरेशी पादौ त्रिपुरसुंदरी विस्मारितं च यत्स्थानं य
त्स्थानं नाम वर्जितं तत्सर्वं पातु मे नित्यं विद्येयं श्रीदशाक्षरी पादादिमूर्धपर्यंतं सर्वांगसंधिसंयुतं शिरसः पादप
र्यंतं शीतला पातु मे वपुः रणे राजकुले द्यूते विवादेश्च विग्रहे मारीभये च दुर्भिक्षे श्रीह्रीं ह्रीं शीतलावतु पूर्वमां पातु ब्रौ

ब्राह्मीवर्णोर्हीवैष्णवीतथा दक्षिणे ओं महेशानी ऐं ऐं ही नैतवेर्ऋतु पश्चिमेर्ऋचकौमारी वायवेर्ही नृसिंहिका उत्त
रेषोडशीपायादेशाने श्रीं शिवावतु ऊर्ध्वे ओं हीं उग्रतारापात्वधोमे पराजिता प्रभाते पातु मां वालामध्याह्ने त्रिपुरावतु
सायं सरस्वतीपातु निशीथे भद्रकालिका सर्वत्र शुभदा पातु ओं हीं श्रीं हीं दशाक्षरी इतीदं कवचं गुह्यं जगन्मं.
गलकाभिधं शीतलायाश्च सर्वस्वं रहस्यं मम पार्वति सर्वमंत्रमयं दिव्यं सर्वसिद्धिप्रदायकं पठेद्वा पाठयेद्वापि
कवचं देवदुर्लभं रोगी च मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बंधनात् नाग्निभीर्ज्वरपीडा च जायते परमेश्वरि वालानां पी
डितानां च पठेद्वा पाठयेद्वादि ससद्यो रोगमुक्तस्तु जायते सुभगः शिवे कुंकुमालक्तकस्तूरीरसैर्देविरवेर्दिने विलि
ख्य कवचं दिव्यं पूजयित्वा च शीतलां श्वेतचंदनपुष्पैश्च सितवस्त्रेण पावति धूपदीपादिनैवेद्यैः क्षीरेण तर्पयेत्ततः
धारयेद्योपि कवचं मृत्युं प्राप्नोति जीवति शतावर्तं पठेद्यस्तु दशावर्तं ब्रती शुचिः तस्य देवी स्वयं देवमाते वहितका
रिणी इतीदं कवचं पुण्यं शीतलायारहस्यकं गोपनीयं गुह्यतममदेयं यस्य कस्यचित् ॥ ० ॥ इति श्रीभैरवीतं

त्रे शीतलाकवचम् ॥ इति भाद्रकृष्णसप्तम्यां शीतलासप्तमीव्रतम् ॥

अस्यामेव वाराहपुराणोक्तं पुत्रप्राप्तिव्रतं तत्र विष्णुं संपूज्य गोपालमंत्रेण सघृतैः कृष्णतिलैरष्टम्यां होमं कृत्वा ब्राह्म
णान्संभोज्य विल्वपत्रप्राशनपूर्वकं स्वयमपि षड्रसंभुजीत एवं सर्वासु कृष्णपक्षसप्तमीषु व्रतं कुर्वीत वत्सरांते गोयुग्मं
दद्यात् पुत्रप्राप्तिर्भवतीति पुत्रसप्तमीव्रतम् ॥ अथ भाद्रकृष्णाष्टम्यादशाफलव्रतं नारदीये नभस्यस्याऽसिताष्ट
म्यादशाफलमिति व्रतं उपवासं च संकल्प्य स्नात्वा कृत्वा च नित्यकं तुलस्याः कृष्णवर्णायादलैर्दशभिर्चयेत् कृष्णं
विष्णुं तथानंतं गोविदं गरुडध्वजं दामोदरं हृषीकेशं पद्मनाभं हरिं प्रभुं एतैश्च नामभिर्नित्यं कृष्णदेवं समर्चयेत् नम
स्कारं ततः कुर्याद्ब्रतानां व्रतमुत्तमं आदौ मध्ये तथा चांते होमं कुर्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाष्टोत्तरं शतं

ब्र० १०
भाद्रप०
१४

होमांतेविधिनासम्पगाचार्यपूजयेत्सुधीः सौवर्णेताम्रपात्रेवामृमयेवेणुपात्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुलक्ष
णं हेम्नावाप्रतिमांकृत्वा पूजयित्वा विधानतः विधाय प्रतिमां तत्र ह्याचार्याय निवेदयेत् दातव्या गौः सवत्सा च वस्त्रा
लंकारभूषिता दशार्द्वकृष्णदेवाय पूरिका दशार्पयेत् तच्च दद्याद् द्विधिज्ञायस्वयं वा भक्षयेद्ब्रती वायनं च प्रदातव्यं य
थाशक्तिर्द्विजोत्तम दशमे निहिततो मूर्तिसद्रव्यं गुरवेर्पयेत् ब्रतांते दशविप्रेभ्यः प्रत्येकं दश पूरिकाः दद्यादेवं दशाब्दं तु कृ
त्वा ब्रतमनुत्तमं उद्याप्या विधिना भूयात्सर्वकामसमन्वितः अतः कृष्णस्य सायुज्यं लभते न त्रसंशयः इदं शुक्लादिश्रव
णकृष्णपुष्पां दशाफलव्रतं तत्रास्य विधिः ॥ ध्यानम् ॥ तमद्भुतं बालकमंबुजे क्षणं चतुर्भुजं शंखगदाद्युदायुधं
श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिकौस्तुभं पीतांबरं सांद्रपयोदसौभगं महार्हवैदूर्यकिरीटकुण्डलविषापरिष्वक्तसहस्रकुंतलं
उदामकांचनगदभूषणादिभिर्विरोचमानं वसुदेव ऐक्षत ॥ १ ॥ श्रीगोपालकृष्णाय नमः ध्यायामि चारुदेवाय आव
हयामि शेषशायिने आसनं तीर्थपादाय पादं गंगाजनकाय अर्घ्यं यमुनावेगसंहारिणे आचमनं नित्यमुक्ताय पं
चामृतस्नानं कृष्णाय शुद्धोदकस्नानं पीतवासिने वस्त्रं यज्ञप्रियाय यज्ञोपवीतं सर्वेश्वराय गंधं अधोक्षजाया क्षताः क
लाप्रियाय पुष्पाणि तुलसीदलानि च ततोग्ग पूजां कुर्यात् कृष्णाय नमः शिरः पूजयामि विष्णवे नमः
मुखपूजः हरये नमः कंठपूजः शेषशायिने नमो वाहूप० गोविंदाय नमो हृदयपू० गरुडध्वजाय नमः नाभिपू०
दामोदराय नमः गुह्यपू० हृषीकेशाय नमः ऊरूपू० पद्मनाभाय नमः पादौपू० उपेंद्राय नमः सर्वांगपूजः
पारिजाताहारकाय धूपं ज्ञानप्रदाय दीपं चक्रिणे नैवेद्यं पद्मनाभाय नीराजनं पूर्णाफलं तांबूलं
इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थमिति दक्षिणा देवदेवनमस्तेस्तु भक्तप्रिय कृपानिधे गृहाणा धर्ममया द
त्तं देवक्या सहितप्रभो इत्यर्घ्यं त्रिलोकनाथो देवेश सर्वभूतदयानिधिः दानेनानेन सुप्रीतो भवत्विह सदामम

वायनं श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वैददाति च श्रीकृष्णस्तारको भूम्यां श्रीकृष्णाय नमो नमः संसारार्णवमग्रा
नानराणां पापकर्मणां इह मोक्षफलावाप्तिकुरुष्व पुरुषोत्तम इति ॥ अथ कथा सूत उवाच ॥ शृणु ध्व
मृषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुरा कृतयुगस्यादौ कृष्णदेवेन भाषितं तद्व्रतं वः प्रवक्ष्यामि सांगोपांगमुनीश्वराः
पुरा वै द्वापरस्यांते पांडवाः कौरवास्तथा द्यूतं प्रचक्रिरे सर्वे धनमानेन मोहिताः निर्जिताः पांडवा दुःखाद्वनं प्रापुर्मही
श्वराः कुंती विदुरगेहे तु संस्थिता सुमहायशाः तच्छ्रुत्वा कृष्णदेवोऽपि कृपया परया युतः आययौ गरुडारूढो विदुरस्य
गृहं प्रति तत्रापश्यन् महातेजाः कुंतीं परमदुःखितां विदुरेणार्चितः कृष्णः कुंतीं चैवाहभक्तिः नत्वा ह कुंतीं त्वादे
वीं पश्याम्यद्य विडं वयन् त्वत्पुत्रास्तु महादुःखं प्रापुस्ते गहने वने तवापि सुमहद्दुःखं सर्वदा तन्ममाप्रियं कुंत्यु
वाच हृषीकेश महाबाहो महादुःखेन कर्षिताः कृपया परया देवराक्षिता वयमीदृशाः मम चैव महादुःखं त्वयि भ्रातृ
जसंस्थिते मत्पुत्रास्ते महादुःखात्प्रविष्टा गहनं वनं कृपया विदुरो मह्यं भोजनं प्रस्थसंमितं ददाति प्रत्यहं कृष्णजी
वनं मम दुःखदं गृहस्य पश्चिमे भागे वसाम्येवं जनार्दन दर्शिता कौरवाणां हि सर्वेषां कुमतिस्तथा इति तस्यावचः
श्रुत्वा कृष्णः परमधर्मवित् दशाफलमिति रूपातं तद्व्रतं कुरुसुव्रते कुंत्युवाच कस्मिन्काले प्रकर्तव्यं तद्व्रतं केशव प्र
भो वद मां प्रतिचेत्युक्तो जगाद सा त्वत्पुत्रैः कृष्ण उवाच श्रावणस्यासिते पक्षे कृष्णाष्टम्यां निशीथिके देवक्यां वसु
देवाच्च प्रादुर्भवति केशवः तदग्रे दशगुणितं सूत्रं स्थाप्य प्रपूजयेत् हस्ते वद्ध्वा तु तत् सूत्रं दशाहं व्रतमाचरेत् संसा
रार्णवमग्नानानराणां पापकर्मणां इहामुत्र फलावाप्तिकुरुष्व पुरुषोत्तम अनेन डोरकं बद्ध्वा दशवर्षं व्रतं चरेत् देव
स्य पुरतो नित्यं दशपद्मानि कारयेत् ततश्च शृणुयात्पुण्यां कथामेतां शुभावहां तुलस्याः कृष्णवर्णायादलैर्दशभि
रर्चयेत् कृष्णं विष्णुं तथानंतं गोविंदं गरुडध्वजं दामोदरं हृषीकेशं पद्मनाभं हरिं प्रभुं एतैश्च नामाभिर्नित्यं कृष्णदेवं सम

ब्र० २०
भाद्रप०
१५

चयेत् नमस्कारं प्रकुर्वीत प्रदक्षिणसमन्वितं एवं दशदिनं कृत्वा व्रतानामुत्तमं व्रतं आदौ मध्ये तथा चांते होमं कु-
र्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाष्टोत्तरं शतं ततो होमांतविधिना आचार्यं पूजयेत्सुधीः सुवर्णताम्रपात्रे
वामृणमये वेणुपात्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां च ततः कृत्वा पूजयित्वा विधानतः विधाय प्र-
तिमां तत्र आचार्याय निवेदयेत् दातव्या गौः सवत्सा च वस्त्रालंकारभूषिताः दशा होमे तु कृष्णाय पूरिका दश
चार्पयेत् दापयेत्तु ब्राह्मणाय स्वयं भुक्तं तथैव च वायनं तु गृह्णीष्व सर्वोपरं रुकरसंयुतं संसारार्णवमज्ञानां पाहि
देवकिनंदन अनेनोद्यापनं कृत्वा नमस्कृत्य क्षमापयेत् दक्षिणाभिर्युता देवि दातव्या कृष्णसन्निधौ दशांते दश
विप्रेभ्यः प्रत्येकं दश पूरिकाः एवं दशसुवर्षेषु व्रतं कुर्यान्नरोत्तम एवं व्रतं त्वया देविकर्तव्यं कृष्णसन्निधौ एव मुक्ता तु
कृष्णेन कुंती श्रुत्वा मुदान्विता उवाच कृष्ण देवं तं मम वित्तं न विद्यते प्रत्युवाच हृषीकेशस्तव वित्तं भविष्यति एवमुक्ता यथौ
कृष्णः कर्णेन्द्रपुं मुदान्वितः कर्णोपि सुमहात्मानं कृष्णं दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पादमर्धं तथैव च कर्णोऽप्युवा-
च देवेश किमर्थं तव चागमः उवाच कृष्ण देवो थ तव मातातिदुःखिता कर्ण उवाच दुर्योधनभयात् कृष्ण मातरं याम्यहं क-
थं कथं वा दुःखिता माता प्रमुच्येत तव दस्वमे श्रीकृष्ण उवाच सुवर्णपात्रं संपूर्य पायसक्षीरसंयुतं प्रत्यहं तत्र दातव्यं
विप्रेवाचार्यपुत्रके तव माता तथा प्रीता भविष्यति न संशयः एवमुक्ता तदा कृष्णो जगाम द्वारिकां मुदा सकृष्णभाषितं
श्रुत्वा शतनिष्कं तु वाग्यतः ततः श्रुत्वा कथां कर्णश्चक्रे सर्वमहाशयः पंचमक्षयसमायुक्तं पात्रं सुवर्णेन कारितं शतनि-
ष्कसमायुक्तं विप्रहस्ते प्रदाय सः प्रत्यहं वै तथा कुंतीपुत्रं दृष्ट्वा तु हर्षिता देवस्य सन्निधौ कुंती व्रतं चक्रे तु भाक्तिः कृष्णे
न कारितं सर्वममभाग्याय वैश्रुवं कृष्णपूजां ततः कृत्वा कथां श्रुत्वा च पूर्ववत् उद्यापने ददावन्नं ब्राह्मणेभ्यो यथाक्रमं तु
लसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां विष्णुभक्ताय स्वर्णपात्रे निधाय च गोदानेन समायुक्ता माचार्याय महा-

सती कुंतीददौ तदा तत्र विष्णुर्नः प्रीयतामिति व्रतं दशसुवर्षेषु च कारोद्यापनंततः तद्व्रतस्य प्रभावेण तनूजाः समुपा-
गताः हत्वा शत्रुं मृधे सर्वान् कृष्णस्य च प्रसादतः युधिष्ठिरः सधर्मात्मा स्वराज्यं प्राप्तवान् सुधीः प्रोवाचेदं व्रतं कुंतीद्रौ
पदीं च पतिव्रतां दशाफलमिति ख्यातं कृष्णदेवेन भाषितं एवं सर्वे महादुःखान्निस्तीर्य स्वपुरीं गताः व्रतस्यास्य प्र-
भावेण कृष्णस्य च प्रसादतः सापिचक्रे महाभागाद्रौ पदीव्रतमुत्तमं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं तु व्रतं जनैः याभ-
क्त्या कुरुते नारी व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते इदं व्रतं महापुण्यं व्रतानामुत्तमं स्मृतं
वदतां शृण्वतां चैव विष्णुलोकप्रदं ध्रुवम् ॥ ❀ इति भविष्योत्तरे दशाफलव्रतम् ॥ अथास्यामेव भाद्रकृष्णजन्मा-
ष्टम्यां श्रीकृष्णजन्माष्टमीव्रतं ॥ तदुक्तं नारदीये ॥ कृष्णजन्माष्टमी चैषा स्मृता पापहरा नृणां केवलेनोपवासेन त-
स्मिन् जन्मदिने हरेः सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः उपवासी तिलैः स्नातो नद्यादौ विमले जले सुदेशे मण्डपे
कृते मण्डले खयेत् सुधीः तन्मध्ये कलशं स्थाप्य ताम्रजं वापि मृण्मयं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताम्रं तस्योपरि स्थितं हे-
मीव स्रयुगाच्छन्ना कृष्णस्य प्रतिमां शुभां पाद्याद्यैरुपचारैस्तु पूजयेत्स्निग्धमानसः देवकीं वसुदेवं च यशोदां नंदमेव च ब-
लंगोपांस्तथा गोपीर्गाश्च दिक्षु समर्चयेत् ततश्चारात्रिकं कृत्वा क्षमाप्यानम्य भक्तिः तिष्ठेत्तथैवाह्वरात्रे पुनः संस्नापये-
द्धरिं पंचामृतैः शुद्धजलैर्गन्धाद्यैः पूजयेत्पुनः धान्याकं च यवानीं च नागरं शर्करां तथा सजीरकं घृतं पात्रेनैवेद्यं विनिवेद-
येत् पुनरात्रिकं कृत्वा दशधारूपधारिणं विचित्रयन्त्रं शंकायदद्यादध्यसमुद्यते क्षीरोदसागरोत्पन्नह्यत्रिनेत्रसमुद्भ-
व गृहाणाध्यै मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन् ततः क्षमाप्य देवेशं रात्रि शेषं नयेद्ब्रती पौराणिकैः स्तोत्रपाठैर्गीतवाद्यै-
रनेकधा ततः प्रभाते विप्राग्र्यान् भोजयेन्मधुरान्नकैः दत्त्वा च दक्षिणां तेभ्यो विसृजेत्तुष्टमानसः ततस्तं प्रतिमां विष्णोः स्व-
णधेनुसमन्वितां गुरवे दक्षिणां दद्याद्विसृज्या शीतचस्वयम् दारापत्यसुहृद्भ्यै रेवं कृत्वा विधानतः साक्षाद्भो लोकना-

ब्र० १०
भाद्रप०
१६

प्रोतिविमानवरमास्थितः नैतेन सदृशचान्यद्वतमस्ति जगत्र येन तेन येन लभ्येत कोटिरेकादशीफलम् अत्र प्रतिमादा
नेस्वर्णधेनुसमन्वितंगोदानमुक्तं सुवर्णधेनुतिलधेन्यादिदानप्रकरणोक्तं अथवासुवर्णदक्षिणान्वितधेनुयुताप्रति
मादेयाइति अथजन्माष्टमीनिर्णयतेसाचामांतमासपक्षे श्रावणकृष्णाष्टमी पूर्णिमांतमासपक्षे भाद्रकृष्णाष्टमी उभय
थाप्येकैव उभयविधोपिस्मार्तव्यवहारोदर्शयिष्यते साचद्विविधाशुद्धाविद्धाच तत्रशुद्धायामष्टौतत्रसप्तमीयोग
रहिताशुद्धा सप्तमीयुक्ताविद्धा शुद्धाच त्रिविधासमान्यूनान्नाधिकाचेति तत्रसूर्योदयादुदयपर्यंतस्थितासमाततोर्वा
ङ्निवृत्ता न्यूना तमतिक्रम्यप्रवृत्ताअधिका विद्धापिसमन्यूनान्नाधिकभेदेन त्रिधा तत्र शुद्धसमारोहिणीसहितातद्र
हिताचेतिद्विविधा शुद्धाधिकातुपूर्वदिनएवररोहिणीसहिता उभयत्ररोहिणीसहिता उभयत्ररोहिणीरहिताचेतिचतु
र्विधा एवंशुद्धाप्यष्टविधा एवंविद्धसमापि रोहिणीसहितातद्रहिता विद्वन्यूनान्पिरोहिणीसहिता उभयत्ररो
हिणीरहिताचेतिचतुर्विधा एवंविधाप्यष्टविधा उभयेषांशुद्धविद्धभेदानां मेलनेषोडशप्रकाराभवन्ति द्वावन्यावांतर
भेदौयथा अर्धरात्रेरोहिणीयुक्ताष्टमीजयंतीत्येके द्वितीयानवमीयुक्ताष्टम्यांवुधवारसोमवारयोरन्यतरेणयोगे एव
मष्टादशप्रकाराजन्माष्टमीतत्रसकामैर्निःकामैश्चसर्वथोपवासःकर्तव्यः गृध्रमांसखरंकाकंश्येनचमुनिसत्तम त्रैलो
क्यजनितंपापंभुक्तेननसंशयः येनकुर्वतिजानंतःकृष्णजन्माष्टमीव्रतं तेभवन्तिमहाप्राज्ञव्यालामहतिकानने श्रा
वणेवहुलेपक्षेकृष्णजन्माष्टमीव्रतं नकरोतिनरोयस्तुभवतिब्रह्मराक्षसः अकुर्वन्नरकंयातियावदिद्राश्यतुर्दश अती
तानागतंतेनकुलमेकोत्तरंशतं पातितंनरकेचोरेयोभुंकेकृष्णवासरे रटंतीहपुराणानिभूयोभूयोमहामुने तथा कृष्ण
जन्माष्टमीत्यक्तयेन्यद्वतमुपासते नाप्नुवन्तिशुभंकिंचिदिष्टापूर्तमथापिवा श्रावणेवहुलेपक्षेनकरोतियदाष्टमीं क्रूरायु
धाःक्रूरमुखाहिंसतियमार्किकराः इत्यादिवाक्यैरकरणेप्रत्यवायश्रवणात् वर्षेवर्षेतुयानारीकृष्णजन्माष्टमीव्रतं

नकरोति महाप्राज्ञ व्याली भवति कानने वर्षे वर्षे तु कर्तव्यं तुष्टार्थं चक्रपाणिन इत्यादि स्कंदादि वाक्येषु वीप्साश्रुतेश्च व
क्ष्यमाण जयंती व्रतमपि नित्यं यद्वा लपेयच्च कौमारि यौवने वा द्विके तथा बहुजन्मकृतं पापं हन्ति सौपोषिता तिथिः सप्तजन्म
कृतं पापं राजन्यत्रिविधं नृणां तत्क्षालयति गोविंदस्तिथौ तस्यां समर्चितः उपवासश्च तत्रोक्तो महापातकनाशनः जयंत्यां
जगती पालविधिनानात्र संशय इति वन्दिपुराणवचने तथा शूद्रान्नेन तु यत्पापं शवहस्तस्य भोजने तत्पापं लभ्यते मर्त्ये
र्जयंत्या भोजने कृत इति स्कंदपुराणवचनेन तथा ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च गोवधे स्त्रीवधे पिवा न लोको मुनिशार्दूल जयंती
विमुखस्य च नकरोति यदा विष्णोर्जयंती सम्भवत् व्रतं यमस्य वशमापन्नः सह ते नारकी वयथां जयंती वासरे प्राप्ते करो
त्युदरपूरणं स्वाद्यते तिलमात्रं तु यमदूतैः कलेवरम् जोभुंजीत विमूढात्मा जयंती वासरे नृप नरकोत्तरं नास्ति द्वादशी
मपि कुर्वत इत्यादि वचनैश्च तदकरणे दोषश्रवणात् शवहस्तस्य भोजने शवहस्तस्य भोजन इत्यर्थः जन्माष्टमी व्रतं
काम्यमपि फलश्रवणात् तथा च स्कान्दे व्रते नाराध्य देवेशं देवकी सहितं हरिं त्यक्त्वा यमपथं धोरं याति विष्णोः परंपदं
जन्माष्टमी व्रतं ये वै प्रकुर्वन्ति नरोत्तमाः कारयंत्यथवा लोकालक्ष्मीं स्तेषां सदा स्थिता स्मरणं वा सुदेवस्य मृत्युकाले भ
वेन्मुने सिध्यति सर्वकाम्यानि कृते जन्माष्टमी व्रते इत्यादि तथा जयंती व्रतमपि काम्यं महाजयार्थं कुरुतां जयंतीं
मुक्तयेऽनघ धर्ममर्थं च कामं च मोक्षं च मुनिपुंगव ददाति वाञ्छितानर्थान्ये चान्येऽप्यति दुर्लभा इति स्कंदादौ फलश्रुतेः
तथा भविष्योत्तरे जयंती कल्पेऽपि प्रतिवर्षं विधानेन मद्भक्तो धर्मनंदन नरो वायदिवानारीयथोक्तं फलमाप्नुयात् पुत्रसं
तानमारोग्यं सौभाग्यं तुलंलभेत् इह धर्मरतिर्भूत्वा मृतो वै कुंठमाप्नुयादित्यादि तत्रादौ जयन्ती स्वरूपं तावन्निरूप्यते
माधवीये विष्णुधर्मोत्तरे रोहिणी च यदा कृष्णपक्षे षष्ठ्यां द्विजोत्तम जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिरिति सन
त्कुमारसंहितायां शृणुष्व वाहति राजन्कथ्यमानं मया नघ श्रावणस्य च मासस्य कृष्ण षष्ठ्यां नराधिप रोहिणी यदि

ब्र० र०
भाद्रप०
१७

लभ्येत जयंतीनामसातिथिः स्कांदे प्राजापत्येन संयुक्ता अष्टमी तु यदा भवेत् श्रावणे बहुले सा तु सर्वपापप्रणाशिनी जयं
पुण्यं च कुरुते जयां पुण्यां च तां विदुरिति शिवपुराणेऽपि शिववाक्यं शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि अष्टमी भेदनिर्णयं श्रावणे कृष्ण
पक्षस्य घटी ह्यष्टिर्यदा भवेत् तदा जन्माष्टमी स्याता स सम्पूर्णा सा प्रकीर्तिता रोहिणी ऋक्षसंयुक्ता जयंती सा तु कथ्यते
वसिष्ठ उवाच श्रावणे वानभस्ये वारोहिणी सहिताष्टमी यदा कृष्णानरैर्लब्धा सा जयंतीति कीर्तिता श्रावणेन भवेद्योगो
नभस्येतु भवेद्भ्रुवं तयोरभावे योगस्य तस्मिन् वर्षे न सम्भवइति अत्र श्रावण इति मुख्यः कल्पः नभस्योऽनुकल्पः
यदि वा श्रावणे यदि वानभस्ये सर्वथापि रोहिणी कृष्णजन्माष्टमी योगो जयंतीत्येतदविवादं पुराणांतरेपि रोहिणी च य
दा कृष्णपक्षेष्टम्यां द्विजोत्तम जयंतीनामसा प्रोक्ता सर्वपापहरातिथिः अत्र च यद्यपि सामान्यतः कृष्णाष्टमी रोहि
णी योगो जयंतीत्युक्तमिति तथापि पूर्वोक्तवचननिचयपर्यालोचनया त्रत्वष्टमी पदस्य जन्माष्टमी परतया नैनापि वच
नेन जन्माष्टमी रोहिणी योगस्यैव जयंतीत्वमुक्तं अत्र केवलेनोपवासेनेति वाक्ये केवलोपवासस्य फलसंबंधप्र
तीतिरुपवास एव प्रधानं पूजादेः स्पष्टफलसंबंधानवगमात्तदंगत्वं तस्यामभ्यर्चनशौरेर्हेति पापं त्रिजन्मजमि
त्यादिस्तुतिमात्रमिति प्राञ्चः उपवासः पूजा चेत्युभयं प्रधानं जन्माष्टमी दिने प्राप्त इति स्कांदात् अर्द्धरोत्रतुरो
हिण्यां यदा कृष्णाष्टमी भवेत् तस्यामभ्यर्चनशौरेर्हेति पापं त्रिजन्मजं सोपवासो हरेः पूजां कृत्वा तत्र न सिद्धिर्हा
ति भविष्यत्पुराणां च तयोरेव फलसंबंधावगमादितिकालतत्वाविवेचने अत्र केचित् यत्तु मयूखे सोपवासो हरेः पूजा
मित्यत्र मासि भाद्रपदेऽष्टम्यां कृष्णपक्षेऽर्धरात्रके शशांके वृषराशिस्थे ऋक्षे रोहिणिसंज्ञके योगेस्मिन्वसुदेवादिदे
वकीमामजीजनत् तस्मान्मां पूजयेत्तत्र शुचिः सम्यगुपोषितः इत्यादावुपवासस्य गुणत्वप्रतीतिः सदंतोधाव
तीत्यादिवत्फलसंस्कारः पूजैव प्रधानमिति तदा पाततः केवलेनोपवासेन तस्मिन् जन्मदिने शुभे सप्तजन्म

कृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयइतिवचनेन केवलोपवासस्यफलसंबंधश्रवणात् अर्द्धरात्रेतुरो हि एयां यदा कृष्णाष्टमा
 भवेत् तस्यामभ्यर्चनं शौरिर्हेतियापं त्रिजन्मजमित्यत्र पूजायाः केवलाया एव जपंत्यामुपवासश्च महापातकना
 शनः सर्वैः कार्यो महाभाग पूजनीयश्च केशव इति भविष्यद्विष्णुधर्मयोरप्येकवाक्ये फलसंबंधश्रवणाच्च अतएव
 प्रयोगभेदकल्पनापत्तिरपि परास्ता यत्राप्येकैकस्य श्रवणं तत्राप्यपरस्योपलक्षणीयत्वाच्च सोपवासो हरेः पू
 जामित्यत्र शुचिः सम्यगुपोषित इत्यत्र चोपवासस्य विशेषणत्वेनोपादानेऽपि प्राधान्यं न विहन्यते यजतां वदेशवत्
 एवं च सति वासुदेवं समुद्दिश्य सर्वपापप्रशान्तये उपवासं करिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्य के इति भविष्योक्ते संक
 ल्पवाक्ये यदुपवासमात्रग्रहणं तत्पूजाया अप्युपलक्षणं विध्यनुसारित्वात् संकल्पः एवं सति वासुदेवं समुद्दिश्येत्य
 प्यांजस्येनोक्तमिति पूजायां तस्योद्देशत्वादुपवास उद्देश्यानपेक्षणात् वासुदेवशब्देन तत्प्रीतिलक्षणाया च तदेपक्ष
 याजघन्य उपवासपद एव यथा श्रुतं तदन्वयार्थं पूजालक्षणाया मुक्तत्वात् उपवासोपसर्जनकपूजालक्षणायां च व
 सुदेवं समुद्दिश्येत्यस्य विशेष्यपूजान्वयोपपत्तेः अतएव द्वितीयसंकल्पवाक्ये अर्चयित्वोपवासं नभोक्ष्येहमपरेहनि
 इति पूजाया अप्युल्लेखः तस्मादुभयमपि प्रधानं स्मृतिकौस्तुभेन तु मदनरत्नाद्युदाहृतं भविष्योत्तरस्य जन्माष्टमीशा
 स्त्रे तावदालोच्यमाने कीदृशं तद्भूतं देवसर्वदेवैरनुष्ठितमित्युपक्रम्य प्रसंगेनापि यो भक्त्या व्रतं पश्येज्जनाकुलमित्यु
 पसंहारात् जन्माष्टमीसंज्ञकव्रतस्यैव प्राधान्यमिति प्रतीयते व्रतशब्दश्च मानससंकल्पवाचित्वेन स्नातकव्रत
 प्रकरणेभियुक्तैर्व्याख्यातः किंविषयकः संकल्प इत्याकांक्षायां यावत्थोतराल उपवासपूजादयः फलसंबंधित
 यानिर्दिष्टाः क्रियास्तावत्योविषयत्वेन संबध्यन्ते तावद्विषयकसंकल्पस्य फलसंबंधो ज्ञायत एव सकलश्रुतीनां
 जातेष्टिफलश्रुतीनामिव तात्पर्यावगमात् संभवन्ति चैवं सति संकल्पागमंत्र उपवासशब्देन प्रधानक्रिया प्रकाशना उ

ब्र ०१०
म. द्रप०
१८

पवासोनामसेतिकर्तव्यताकोभोजनसंकल्पइतिहेमाद्र्यादिभिरुक्तत्वात् तस्मात्संकल्पस्यैवप्राधान्यमिति ए
तेनजयंतीव्रतमपिव्याख्यातं तत्रापिव्रतशब्देनैवोपक्रमोपसंहारादिति नचैवमष्टमीरोहिणीतिवसिष्ठवचनेर्दश
त्रस्यमुख्यकालत्वाभिधानमनुपपन्नमितिवाच्यं मुख्यस्यकालइतितत्पुरुषापेक्षया मुख्यः कालः इतिकर्मधार
यस्यस्यपत्याधिकरणन्यायेनौचित्यात् कालस्यमुख्यत्वंच स्वव्याप्त्याअसाधारण्येननिर्णायकत्वमतोनानुपपत्ति
रित्युक्तं अस्याश्च पूजायाः कालउक्तोविष्णुधर्मोत्तरे रोहिणीसहिताकृष्णामासिभाद्रपदेष्टमी सप्तम्यामर्द्ध
रात्राधः कलयापियदाभवेत् तत्रजातोजगन्नाथः कौस्तुभीहरिरिश्वरः तमेवोपवसेत्कालंतत्रकुर्याच्चजागरं
अर्द्धरात्रेतुयोगोयंतारापत्युदयेतथा निघतात्माशुचिः स्नातः पूजांतत्रप्रवर्तयेदिति वसिष्ठस्तु रूपष्टमर्द्ध
रात्रस्य मुख्यकालत्वमाह अष्टमीरोहिणियुक्तानिश्यर्द्धदृश्यतेयदि मुख्यकालःसविज्ञेयस्तत्रजातोहरिः
स्वयमिति मुख्यस्य प्रधानस्य कालोमुख्यकालः श्रीभागवते दशनस्कंधे तृतीयाध्यायेऽपि ॥
अथसर्वगुणोपेतःकालः परमशोभनः यर्ह्येवाजनजन्मर्क्षं शांतर्क्षग्रहतारकमित्युपक्रम्यनिशीथेतमउद्धूतेजायमाने
जनर्दिने देवक्यांदेवरूपिण्यांविष्णुस्सर्वगुहाशयःआविरासीदित्यादिअजनजन्मर्क्षंरोहिणी यद्यपि त्रिकाण्डपूजये
द्देवदिवारात्रौविशेषतःअर्द्धरात्रेपिचतथाप्यर्द्धरात्रकालावच्छिन्नैव पूजा प्रधानं तथाचभविष्योत्तरे मासिभाद्रपदेऽ
ष्टम्यानिशीथेरुष्णपक्षगे शशांकेवृषराशिस्थेऋक्षेरोहिणिसंज्ञके योगेस्मिन्वसुदेवादिदेवर्कं मामजीजनत् तस्मा
न्मांपूजयेत्तत्रशुचिः सम्यगुपोषितः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्याततोदद्याच्चदक्षिणां हिरण्यमेदिनींगावोवासांसि
कुसुमानिच यद्यदिष्टमंतत्तत्कृष्णोमेप्रीयतामिति नारदायसहितायामपि उपोष्यजन्मचिह्नानिकुर्याज्जागरणं
तुयः अर्द्धरात्रयुताष्टम्यांसोऽश्वमेधफलंलभेदिति एवंसत्यर्द्धरात्रेऽष्टमीसद्भाव एवात्रकार्यकालव्याप्तिरित्याभिधीयते

यत्तदेवाभिप्रेत्य विष्णुरहस्ये पठ्यते अर्द्धरात्रेतुरोहिण्यामित्यादितस्मिन्नर्द्धरात्रे पूर्वापरयामयोः कियत्प
 रिमाणमपेक्षितमित्यपेक्षायामादित्यपुराणेदर्शितं अर्द्धरात्रादधश्चोर्ध्वकलयापियदाभवेत् जयतीनामसाप्रोक्ता
 सर्वपापप्रणाशिनीति वराहसंहितायामपि सिंहेर्केरोहिणीयुक्तानभः कृष्णाष्टमीयदि रात्र्यर्द्धपूर्वापरगा
 जयंतीकलयापिचेतिरात्रेरर्द्ध रात्र्यर्द्धपूर्वचअपरंचपूर्वापरे रात्र्यर्द्धचतेपूर्वापरेचतयोर्गच्छतिवर्तत इतिरात्र्यर्द्धपूर्वा
 परगा योगीश्वरोपि रोहिणीसहिताकृष्णामासेचश्रावणेऽष्टमी अर्द्धरात्रादधश्चोर्ध्वमित्यादिकलायात्राति
 सूक्ष्मत्वेनदुर्लक्षणत्वात्सएवपक्षांतरमाह अर्द्धरात्रादधश्चोर्ध्वमेकाद्वघटिकान्विता रोहिणीचाष्टमीग्राह्याउपवा
 सव्रतादिष्विति एकाचार्द्धघटिकाताभ्यामन्विता कलाद्यपेक्षयार्द्धघटिकास्थूला तामपेक्षयघटिकास्थूलातत्राय
 मर्थः पूर्वभागावसानएकाघटिका उत्तरभागादौचैकेतिमिलित्वातन्निशीथशब्दवाच्यंतावत्परिमाणंसर्वैरपिसुल
 क्ष्यत्वान्मुख्यः कल्पः तदसम्भवेघटिकार्द्धघटिकाऽन्वेष्टव्या तस्याअप्यसंभवे कलेति तत्रमुख्यंपक्षमभिप्रेत्यभ
 विष्योत्तरेनिशीथेकृष्णपक्षगइत्युक्तं तच्च वचनं साकल्येनपूर्वमेवोदाहृतं अत्रजयंत्यांचंद्रार्धस्यावश्यकर्तव्य
 त्वात्तस्यचचंद्रोदयकालीनत्वान्निशीथेयोगः प्रशस्तः एतदेवमाधवीयेविष्णुधर्मोत्तरेऽभिहितं अर्द्धरात्रेतुयोगो
 यमित्यादिसोयमर्द्धरात्रयोगोमुख्यः कल्पः यस्तुकृत्स्नाहोरात्रयोगः सोयंमुख्यतरः यश्च यदाकदाचि
 दीषद्योगः सोऽनुकल्पः सच वसिष्ठसंहितायांदर्शितः अहोरात्रेतयोर्योगोह्यसंपूर्णोभवेद्यदि मुहूर्तमप्यहोरा
 त्रयोगश्चेत्तामुपोषयेदिति वासरेवानिशायांवायत्रस्वल्पापिरोहिणी विशेषेणनभोमासेसैवोपोष्यामनीषिभि
 रिति योयंजयंतीव्रतेयोगनिर्णयः सएवजन्माष्टमीव्रतेऽपिद्रष्टव्यः यस्मिन्वत्सरेयोगोनास्ति तस्मिन्वत्सरे ज
 न्माष्टमीव्रतमेकमेवप्रवर्तते यदाचपूर्वेद्युः परेद्युर्वारोहिणीयोगस्तदाजन्माष्टमीजयंत्यामंतर्भूताज्ञेया नतुज

ब्र० र०
भाद्रप०
१९

जन्माष्टमीव्रतं पृथक्कार्यं तदुक्तं माधवेनैव यस्मिन् वर्षे जयंत्याख्ये योगे जन्माष्टमी तदा अंतर्भूता जयंत्याख्या दक्षयोगः प्र
शस्तता इति मदनरत्ननिर्णयामृते गौडे मैथिल्यमते प्येवं निर्णयसिंधौ हेमाद्रिस्तु रोहिणीसंयुतोपोष्यासर्वा
घौघविनाशिनी अर्द्धरात्रादधश्चार्धमित्यग्निपुराणादधरात्र एव रोहिणीयोगस्य प्राशस्त्यान्मुहूर्तमपि ल
भ्यतेत्यादिना चार्द्धरात्रयोगेऽप्युपपत्तेर्न जयंती व्रितांभिन्नं किंच रोहिण्यामर्द्धरात्रे चेति विष्णुधर्मोक्तेः समयोगे तु
रोहिण्यां निशीथे राजसत्तम समजायत गोविंदो वासरूपी चतुर्भुजः तस्मात्तं पूजयेत्तत्र यथावित्तानुरूपत इति
वह्निपुराणाच्चार्द्धरात्रस्य कर्मकालत्वमवसीयते अतः कर्मणो यस्य यः काल इत्यादिवचनात्पूर्वत्रैव प्राप्तेः परदि
ने समेपि रोहिणीयोगस्य न प्रयोजकता अन्यथा बुधवारदेरपितत्वापत्तेः किंच जयंती शब्दो रात्रि विशेषवचनः अ
भिजिन्नामनक्षत्रं जयंती नाम शर्वरी मुहूर्तो विजयो नाम यत्र जातो जनार्दन इति ब्रह्मांडपुराणात् तेन तद्योगिरोहि
ण्यागौणत्वात्तत्र तमेदद्व्युच्चिवानिति स्थितं यत्तु निर्णयसिंधौ रोहिणीयोगश्चाहोरात्रे चेत्तामुपोषयेदिति वसिष्ठसंहि
तोक्तेरित्याद्युक्तं तत्तुच्छं माधवाचार्यधृतवसिष्ठसंहितोक्ताष्टमीरोहिणीयुक्तेऽति मुख्यत्वबोधकवचनाविरोधात् पूर्वोक्त
माधवग्रंथविरोधाच्चेत्यलं तदेवं कर्मकालेनिरूपिते वक्ष्यमाणव्यवस्थोपयोगित्वेनैव बोधो निरूप्यते सचात्रति
थ्यंतरवदष्टम्यादिवा प्रवेशसत्येव न किंतुरात्रिमात्रसत्त्वेऽपि भवत्येव पूजारूपस्य प्रधानस्यार्द्धरात्रसाध्यत्वात् अहः
सुतिथयः पुण्या इति वचनाच्च अन्यत्रापि अष्टमीशिवरात्रिश्चार्द्धरात्रादधो यदि दृश्यते घटिकायास्तु सर्वविद्याप्र
कीर्तितेति इदमर्द्धरात्रात्पूर्वघटिकासद्भावे वचनं सर्वकृष्णाष्टमीसाधारणं जन्माष्टम्यांतुकलासद्भावोऽपि पूर्वोक्त
विष्णुधर्मोत्तरादिवचनेष्वभिहितः तदेव वेधे निर्णीते संप्रति पूर्वोक्तभेदेषु व्यवस्थोच्यते तत्र शुद्धयोः समन्यूनयो
रोहिणीसहितयोस्तद्दिनयोर्वा न विवादः उत्तरदिनेऽष्टम्यभावात् एवं विद्वयोरपि समन्यूनयोर्न विवादः शुद्धाधिक

विद्वाधिकावायदान्यतरास्मिन्नेवदिने रोहिणीसहिता तदा सैव ग्राह्या जन्माष्टम्यां भवेदन्नकलैकारोहिणी
नृप जयंतीनामसाज्ञियाउपोष्यासाप्रयत्नतः सप्तजन्मकृतं पापं राजन्यत्रिविधं नृणां तत्क्षालयति गोविंद
स्तिथौ तस्यां सुभावित इति बन्धिपुराणवचनात् कृष्णाष्टम्यां कृष्णजन्माष्टम्यां कालतत्त्वविवेचने उत्तर
दिन एव रोहिणीयोगे निशीथव्यापिनीमपि किं बहुना शुद्धमपि पूर्वापरित्यज्योत्तरैव जन्मष्टमी व्रते ग्राह्या ननु
चार्द्धरात्रस्य कर्मकालत्वं तावत्स्थितं कर्मकालव्याप्तिशास्त्रस्य च सर्वापेक्षया बलवत्त्वमुपपादितमेव रोहिणीयो
गे तु प्राशस्त्यात्कलातिशयमात्रं न तु तस्य निर्णयोपयोगिता नवमीबुधवारादियोगवत् अन्यथा प्रेतयोनिगता
नांतु प्रेतत्वं नाशितं नरैः यैः कृताश्रावणेमासि अष्टमी रोहिणीयुता किंपुनर्बुधवारेण सोमेनापि विशेषतः किंपुनर्न
वमीयुक्ता कुलकोट्यास्तु मुक्तिदेति पद्मपुराणवचनात्पूर्वैर्धुरर्धरात्रे रोहिणीयुक्तामप्यष्टमीं विहाय बुधवारादि
युक्तापरकर्तव्यास्यादिति श्रव्यते कर्मकालव्याप्तिशास्त्रादेव प्रधानभूताया अर्द्धरात्रसत्त्वेन प्राप्तग्राह्यां दिवावाय
दिवारात्रीनास्ति चेद्रोहिणीकला रात्रियुक्तां प्रकुर्वति विशेषेणेंदुमयुतामिति वचनेन रोहिणीयोगाभावविषयं क्रियते
एवं हितस्यार्थः दिवावच्छेदेन रात्र्यवच्छेदेन वा कलामात्रापि चेद्रोहिण्यष्टम्यां नास्ति तदैव चंद्रोदयसंयुता मर्द्धरात्रव्या
पिनीमिति यावत् प्रकुर्वीत दिनद्वयेपि तादृश्याश्रभावे बहुरात्रिसंयुतामुत्तरां प्रकुर्वीतेति विष्णुरहस्यादिपदमर्द्धरात्र
गततत्परमिति त्वत्वं तां शुद्धं तथात्वेव क्यस्यैवानर्थक्यप्रसंगात् यदा हि शुक्लाप्यष्टम्यर्द्धरात्रवर्त्तमाना ग्राह्या तदा रोहि
णीसहितामुत्तरामिति किं वचनेन मुहूर्तमप्यहोरात्रइति वचने तु स्पष्टैवाहोरात्रसंबंधिय किंचिन्मुहूर्तप्रतीतिः उदये
चाष्टमी किंचिन्नवमीसकलादीत्यत्र च सूर्योदयप्रतीतिः तेन रोहिणीरहितायानिशीथव्यापिन्याश्रपवादेन निर्णय
क एव रोहिणीयोगो न तु बुधवारादिवत्प्राशस्त्यमात्रहेतुप्रतीतिरित्यपि युक्तं रात्रियुक्तां प्रकुर्वीततामुपावसेदुपोष्यासा

ब्र० १०
भाद्रप०
२०

प्रयत्नइत्यादिषु निर्णयकत्वस्यैव प्रतीतिः बुधवारादियोगवाक्येषु तु प्राशस्त्यमात्रप्रतीतिरिति मयूखेतु यदा पूर्व्युरो
हिणीरहितानि शीथगाचतिथिः परेद्युरोहिणीसहितानि शीथारूपकृचतदा पूर्व्वग्राह्या कर्मकालशास्त्रस्य सर्वापेक्षया
प्राबल्यस्य सर्वग्रंथसिद्धत्वात् रोहिणीयोगेतु प्राशस्त्यात्फलातिशयमात्रं तु तस्य निर्णयोपयोगिता नवमीबुध
वारवत् अन्यथा प्रेतयोनिगतानामिति पाद्मवचसा पूर्व्व्युरर्द्धरात्रे वर्त्तमानां सरोहिणीमप्यष्टमीं त्यक्त्वा बुधन
वमीयुतापरैव कार्येत्यापद्येतेति निर्णयसिंधावपि यदा पूर्व्व्युर्निशीथेष्टमीपरेहिरोहिणीतदा परेद्युर्जयंती योगस्य स
त्वात्परैवेति माधवः तदुक्तं तेनैव यस्मिन् वर्षे जयंत्याख्येति पूर्व्वविद्वाष्टमीयातुह्युदयेन वमीदिने मुहूर्तमपि
संयुक्तसंपूर्णासाष्टमी भवेत् कलाकाष्ठमुहूर्तापि यदा कृष्णाष्टमीतिथिः नवमीसैव ग्राह्यास्य तत्सप्तमीसंयुतानही
ति पाद्मोक्तेश्च केचित्तु हेमाद्रौ अष्टम्याः प्राधान्यात्तस्याश्च पूर्व्व्युकर्मकालव्यापित्वात्पूर्व्वं पाद्मेतु पूर्व्वोहिनिशी
थेप्यष्टम्यभावस्तत्र ब्रतं ज्ञेयं अंतर्भावोक्तिस्तु मूर्खप्रतिदर्शनमात्रमित्याहुः नत्वष्टम्याः कर्मकालव्याप्तौ दिवावायदिवेति
वाक्ये रोहिणीयुताया ग्राह्यत्वोक्तेर्वचनत्कर्मकालव्यापिनीत्यक्त्वा पूर्वापरावाल्पापि रोहिणीयुता ग्राह्येति वस्तुतस्तु उ
पवासद्वयं कार्यं द्वयोर्नित्यत्वादिति स्थितं शुद्धाधिका यदा पूर्व्वस्मिन्दिने निशीथे रोहिणीयुता उत्तरदिने पितदुक्ता तदा
पूर्व्वग्राह्या रोहिण्यामर्द्धरात्रे च यदा कृष्णाष्टमी भवेत् सोपवासो हरेः पूजां कृत्वा तत्र न सीदति विष्णुधर्मोत्तरवच
नात् यदा तु शुद्धाधिका कार्यादिनद्वयस्यार्द्धरात्रं विहाय रोहिणीयोगस्तदापि पूर्व्वग्राह्या तस्याः सर्वाहोरात्रव्यापि
वत्प्रथमातिक्रमेकारणाभावाच्च यदा तु शुद्धाधिका दिनद्वयेपि रोहिणीरहिता तदाप्यहोरात्रव्यापित्वात् पूर्व्वग्राह्या दिवा
वेति वचनाच्च विद्वाधिका तु यदा पूर्व्वस्मिन्नेव दिने निशीथे रोहिणीयुता दिनांतरे तु निशीथं विहाय रोहिणीयुका तदा पू
र्व्वग्राह्या सप्तमीसंयुताष्टम्यां निशीथे रोहिणीयदि भविता साष्टमी पुण्याया वच्चंद्रादिवाकराविति वह्निपुराणवचनात्

पद्मपुराणेपि कार्याविद्धापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमीतत्रोपवासंकुर्वीततिथिभांतेचपारणमिति आदित्यपुराणे
 विनाऋक्षंनकर्तव्यानवमीसंयुताष्टमी कार्याविद्धापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमी तत्रोपवासंकुर्वीततिथिभांतेचपारण
 मिति विष्णुधर्मोत्तरे जयंतीशिवरात्रिश्चकार्येभद्राजयान्विते कृत्वोपवासंतिथ्यंततथाकुर्यात्तुपारणमिति जन्माष्ट
 मीजयंतीचशिवरात्रिस्तथैवच पूर्वविद्धैवकर्तव्यातिथिभांतेचपारणमिति जयंत्यापूर्वविद्धायामुपवासंसमाचरेदिति
 गारुडाच्च यदातुविद्धाधिकोत्तरस्मिन्नेवदिनेनिशीथेरोहिणीसहितापूर्वदिनेतुनिशीथंविहायरोहिणीतदोत्तरैवग्रा
 ह्या मासिभाद्रपदेष्टम्यांकृष्णपक्षेर्द्धरात्रके शशांकेवृषराशिस्थेप्राजापत्यक्षंसंयुते उपोषितोचयेद्विष्णुंशोदादेव
 कीर्तयेतिभविष्योत्तरवक्त्रात् यदानविद्धाधिकादिनद्वयेप्यर्द्धरात्रेरोहिणीयुक्तादिनद्वयेप्यर्द्धरात्रंविहायरोहिणीस
 हितावातदोत्तरैवग्राह्या अविद्यायांतुसंज्ञायांजातोदेवकिनंदनइतिवचनात् वर्जनीयाप्रयत्नेसप्तमीसंयुताष्टमीस
 ऋक्षापिनकर्तव्यासप्तमीसंयुताष्टमी ब्रह्मवैवर्तवचनात्हेमाद्रौयदार्द्धरात्रदूर्ध्वकलामात्रमप्यतिक्रम्याष्टमीप्रवृत्तारे
 हिणीच द्वितीयेन्हिमुहूर्तेदेमुहूर्तेवातदाद्वितीयैवग्राह्या तथाचस्कंदपुराणे सप्तमीसंयुताष्टम्यांभूत्वाऋक्षाद्विजोत्तम
 प्राजापत्यंद्वितीयेह्निमुहूर्तार्धभवेद्यदि तदाष्टयामिकंज्ञेयंप्रोक्तंव्यासादिभिःपुरेति पादपि मुहूर्तेनापिसंयुक्तासम्पू
 र्णासाष्टमीभवेत् किंपुनर्नवमीयुक्ताकुलकोट्यस्तुमुक्तिदेति तत्रैव पूर्वविद्धाष्टमीयातुउदयेनवमीदिनेमुहूर्तमापिसंयुक्ता
 संपूर्णासाष्टमीभवेत् कलाकाष्टमुहूर्तापियदाकृष्णाष्टमीतिथिः नवम्यांसैवग्राह्यास्यात्सप्तमीसंयुतानहीति यदाशु
 द्धाधिकायांविद्धाधिकायांवाद्वितीयदिनएवरोहिणीयोगः तदाप्राजापत्यक्षंसंयुक्तेतिविष्णुरहस्यवचनादुत्तरस्या
 ग्राह्यत्वंप्रागुक्तं तस्याएवबुधवारादियोगेनप्राशस्त्यातिशयोपि पूर्वोक्तः प्रेतयोनिगतानामितिपद्मपुराणेप्रदर्शितः
 निर्णयामृतेपि यदास्वल्पापिसूर्योदयेष्टमीसाचरोहिणीयुक्ता उपरिसकलानवमीबुधवारिणवायुताभवति तदासं

ब० र०
भाद्रप०
२१

पूर्णामप्यष्टमीपरित्यज्यसैवस्वल्पाप्युपोष्या तदुक्तं ब्रह्मपुराणे उदयेचाष्टमीकिंचित्सकलानवमीयादि भवेद्बुधे
नसंयुक्ताप्राजापत्यक्षसंयुता अपिवर्षशतेनापिलभ्यतेवानवाविभोइति केचित्तुयत्तुमयूखे सोमेनेत्यत्रयुक्तं
तुचंद्रोदययुतेत्युक्तं तन्मध्यं बुधवारसांनिध्यात्सोमवारग्रहणौचित्यान्माधवमदनरत्नानिर्णयामृतादिषुसोमपदेन
सोमवारग्रहणाच्च नृसिंहपरिचर्यायामपि सोमपदस्यसोमवारत्वमुक्तं निर्णयसिंधौतु उदयेत्यादिवचनं दाना
दिविषयंउपवासाश्रवणादित्यनंतभट्टःउदयेचन्द्रोदये इतिदीक्षिताःअप्येवंगौडास्तु नवमीक्षयपरमिदंवचनं नव
मीसकलायदीतिभविष्योक्तेः एवंतत्पूर्वदिनेजयंत्यभावपरमित्याहुः जयंत्यादिसर्वापवादोयमित्याचार्यचूडाम
एयादयःवर्यंतु सत्यंव्रतभेदः जन्माष्टम्युपवासःपूर्वेद्युरेवंपरेद्युर्जयंतीव्रतत्वादुपवासद्वयंकार्यमित्यापिस्थितं यातु
विद्वाधिका दिनद्वयेऽपि रोहिणीयोगरहितासाचतुर्विधा पूर्वस्मिन्नेवदिनेनिशीथेवर्तमानोत्तरस्मिन्नेवदिनेनिशीथेव
र्तमाना दिनद्वयेऽनिशीथेवर्तमानादिनद्वयेपितत्रावर्तमानाचेति तत्राद्ययोः पक्षयोर्यानिशीथव्यादिनीसैवग्राह्या
दिवावायदिवारत्रावितिवचनात् तृतीयचतुर्थयोस्तूत्तरैवग्राह्या बहुतरसंकल्पादिकर्मकालव्यापित्वात् वर्जनी
याप्रयत्नेनसप्तमीसंयुताष्टमीत्यादिवचनैः सप्तमीसहितायाअष्टमीनिषेधाच्चेति कृतमलंविस्तरेण यद्यप्यत्रद्वि
तीयचतुर्थभेदौमाधवाद्युदाहताष्टमीशिवरात्रिश्चेतिवचनप्रतिपादिताद्विरात्रात्पूर्वसप्तमीसद्भावरूपवेधग्रहणेऽनुप
पन्नौतथापिविद्वापदेनप्रकृते सप्तमीमिश्रामात्रोपदानेनानुपपन्नौ अथनृसिंहपरिचर्यामंतलिरुयते सूर्योदयादुपरि
पलमाणाष्टमीनिर्गमे सत्यामसत्यांवारोहिण्यांद्वितीयदिनएवजन्माष्टमीव्रतंकर्तव्यं उदयेचाष्टमीतिस्कांदवचनात्
प्रेतयोनिगतानामितिपाद्यवचनाच्चसप्तमीविद्वातुसर्वथात्याज्यैवजन्माष्टमीपूर्वविद्वांसऋक्षांसकलामपि विहायनव
मीशुद्धामुपोष्यव्रतमाचरेत् शुद्धांऋक्षहीनां पलवेधेतुविप्रेन्द्रसप्तम्याअष्टमीत्यजेत् सुरायाविंदुनास्पृष्टमंगाम्भः

कलशयथेति वर्जनीयाप्रयत्नेनेत्यादिपूर्वोक्तस्कांदवचनाच्च अष्टम्यनिर्गमेतुसप्तमीविद्याप्युपोष्या एकादश्यात्रानि
 र्गमेपिदशमीविद्यापरित्यागेन शुद्धद्वादश्युपवासविधानवच्छुद्धनवम्युपवासविधानाभावात् रोहिणीयोगस्तुबुध
 सोमवारादियोगवत्प्राशस्त्यातिरेकपरोनोपवासप्रयोजकः तथात्वेतदभावेव्रतलोपप्रसंगात् कालनिर्णयक
 रास्तूभयार्द्धरात्रेरोहिण्यष्टमीयोगउभयार्द्धरात्रेरोहिण्यष्टमीयोगाभाव उत्तरार्द्धरात्रेवरोहिण्यष्टमीयोगेपूर्वार्द्धरा
 त्रेरोहिणीमात्रयोगेचोत्तरैवोपोष्यान्यदापूर्वा दिनद्वयेऋक्षाभावेपि व्यवस्थापयिष्वउदयेचेत्यस्यदिनद्वयेप्यर्द्ध
 रात्रेरोहिण्यष्टमीयोगपरत्वंवर्णयांवभूवुः तत्राष्टमीयोगातिरिक्तस्यऋक्षादियोगस्योपवासविधानायेद्देश्यविशे
 षणतयाविवक्षितत्वेहविरुभयत्ववदापाततोवाक्यभेदस्यपरिहारोदिव्यदृष्ट्याशिष्टैरन्वेष्टव्यः हरिमाक्तिविलास
 मते श्रीजन्माष्टमीव्रतदिननिर्णयः ॥ तथाचकारिका कृष्णोपोष्याष्टमीभाद्रेरोहिण्याढ्यामहाफला निशी
 थेत्रापि किंचेन्दौज्ञेवापिनवमीयुता अत्रयोगवाहुल्ययोगप्राशस्त्यंचोपवासानियामकं तथैवहनें दुःपूर्वेहनि
 ज्ञोवापरेचेद्रोहिणीयुता केवलावाष्टमीवृद्धासोपोष्यानवमीयुता वृद्धावृद्धिगामिनीसतीस्वल्पापीत्यर्थः तथो
 क्तं उदयेचाष्टमीकिंचिदित्यादि मुहूर्तेनापिसंयुक्तासासम्पूर्णाष्टमीभवोदितिच ननुपरेचेद्रोहिणीयुतेत्यनेनपूर्वेह
 निरोहिणीयुतत्वंनास्तीतिज्ञापनात् परेहनिरोहिणीनवमीयुतेतिहेतुगर्भविशेषणं युतो नवमीयुतातः सैवोपो
 ष्येत्यर्थः नवमीयोगस्यप्राशस्त्यात् तच्चकिंपुनर्नवमीयुक्तेत्यादौकैमुतिकन्यायात् मासिभाद्रपदेकृष्णात्रष्टमी
 नवमीभवेत् पूज्याष्टमीततःपुंभिःस्त्रीभिश्चापिविशेषतइतिसूत्रोक्तेश्चगौतमीतंत्रेच अष्टमीनवमीविद्याउमामाहेश्व
 रीतिथिः सैवोपोष्यासदापुण्यकांक्षिभीरोहिणींविना अत्रकारिका अत्रकेवलमित्यादाउमामाहेश्वरीतिथिः
 प्रोक्तासैवयस्मादुपोष्यत्वेननिश्चितेति तत्तद्योगाभावेतुकेवलाष्टम्युपोष्या तथाचकारिका रोहिण्यादिवियु

१० ब्र०
भाद्रप०
२२

कापिसोपोष्याकवलाष्टमी तत्तद्योगस्तुवैशिष्टोब्रतलोपोन्यथाभवेत् इत्थं शुद्धवलिखितायोगाद्बहुविधाष्टमीत्या
ज्याविद्धाचसप्तम्यासा विद्धै कादशीयथा ननुभवत्वष्टमीनिर्गमेपरदिनोपवासः अष्टमीक्षयेतदनिर्गमे काव्यव
स्थत्याशंक्यह तदेवमष्टमीहानौब्रतलोपःप्रसज्यते तन्निरस्तं पूर्वमेवस्कंदवाक्यानुसारतः जन्माष्टमीपूर्व
विद्धामित्याद्यदुदीरितमितिस्कांदीयवचनद्वयपूर्वं लिखितं यथाजन्माष्टमीपूर्वविद्धामित्यादिसकलपिस
ऋक्षापिनवमीसंयुतापिच जन्माष्टमीपूर्वविद्धानकर्तव्याकदाचनेति नवमीसंयुतापीत्यष्टमे क्षयाभिप्रायेण
तदेवमेकादश्यानिर्गमेशुद्धद्वादश्युपवासवदत्रापिनवमीशुद्धामुपोष्यब्रतमाचरेदितिवचनवलात्तादृशस्थले शुद्धनव
मीब्रतमेवविधेयं विद्वाब्रतंतुसर्वथैवत्याज्यमोक्षकांक्षिभिर्नितिविधवाभिश्चसकामैस्तुपूर्वविद्धावाशुद्धाष्टम्यानिशी
थव्यापिन्यामेवकार्यमितिदिक् स्मृतिकौस्तुभेपि पूर्वदिनेसप्तमीवेधेन निशीथव्यापिन्याअपिग्राह्यत्वापवा
दोवैष्णवीयः यथोक्तंज्योतिर्नैवंधे सर्वथासप्तमीयुक्तासंत्याज्यासर्ववैष्णवैः उपोष्यानवमीयुक्तातदुक्तंपुष्करे
स्फुटं वर्जनीयाप्रयत्नेनसप्तमीसंयुताष्टमी सऋक्षापिनकर्तव्यासशल्यासाप्रकीर्तितेत्यादि तदलमतिप्रसंगेन
इतिजन्माष्टमीजयंतीनिर्णयः ॥ अत्रकृत्यविशेषः ततोष्टम्यांतिलैःस्नातो नद्यादौविमलेजलइत्यादिवक्ष्यमाणभ
विष्योक्तेतिहासेद्रष्टव्यः अथप्रयोगः तत्रकर्तोक्तवज्जन्माष्टम्युपवासपूर्वदिनेलघुभुक्रात्रौजितेन्द्रियः सुखोप
वासदिने प्रातः स्नानादिनित्यकृत्यविधाय सूर्यःसोमोयमः कालःसंध्येभूतान्यहः क्षपा पवनोदिक्पतिभूमिरा
काशंखेचरामम ब्रह्मशासनमारुथायकल्पध्वमिहसंनिधिमित्युक्ता सूर्यादिदेवताभ्योनमस्कृत्वाचम्य प्राणा
नायम्यप्राङ्मुखउदङ्मुखोवादर्भहस्तः फलपुष्पाक्षतैर्वापूर्णताम्रादिपात्रंदक्षिणहस्तेनादायमासपक्षवारनक्षत्र
मुल्लिख्यामुकफलकामः पापक्षयकामोवा श्रीकृष्णप्रीतयेजन्माष्टमीब्रतमहंकरिष्ये तथाव सुदेवंसमुद्दिश्यसर्वपाप

जैत्रायाविशतादिमां नतद्रक्षांसिनपिशाचाश्चरन्तिदेवानामोजः प्रथमं ह्येष्टुं ह्यतत् योविभर्तिदाक्षायणं हिरण्य
सदेवेषुकृणुतेदीर्घमायुः समनुष्येषुकृणुतेदीर्घमायुः ॥

॥ इतिमातृकापूजनम् ॥

अथानां दीश्राद्धं सत्यवसुसंज्ञकाविश्वेदेवानां दीमुखा भूर्भुवःस्वः इदं पाद्यं पादावनेजनं पादप्रक्षालनं वृद्धि
गोत्रानां दीमुख्योमातृपितामहीप्रपितामहः इदं पाद्यं पादाः पितृपितामहप्रपितामहाः नां दीमुखाः भूर्भुवः
स्वः इदं पाद्यं पादाः ० द्वितीयगोत्रा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहा भू. इदं पादाः ० नेत्रस्पर्शः मासपक्षाद्यु
ल्लिख्य अस्मिन्कर्मणी साकल्येन विधिनानां दीश्राद्धमहं करिष्ये सत्यवसुसंज्ञकानां विश्वेपां देवानां भूर्भुवःस्वः इमे
आसनेवोनमोनमः नां दीश्राद्धेक्षणौ क्रियेतां तथा प्राप्नुतौ भवंतौ प्राप्नुतां गोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनां इमे
नां दीश्राद्धे गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां नां दी. इमे ० नां दीयाश्चक्षताः पांतु पुष्पाणि पांतु सत्यवसुसंज्ञ
केभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो वः गंधार्चनं स्वाहा संपद्यता वृद्धिगोत्राभ्योः मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नां दीमुख्ये
भ्यो वः द्रव्याणि पुनर्गंधादिदत्त्वा गोत्रेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः नां दीमुख्येभ्यः वः गं ० द्वितीयगोत्रेभ्यो
मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यः वः स्वधानमः सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो दास्यमानब्राह्मणयुग्म
भोजनाय पायसाद्यं अन्नं अमृतरूपेण स्वाहा संपद्यतां वृद्धिगोत्राभ्यो मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नां दीमुख्येभ्यः
दास्यमानब्राह्मणभोजनायादीत्युक्त्वा वृद्धिद्वितीयगोत्रेभ्यो मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यो वृद्धौ सत्यवसुसं
ज्ञकाविश्वेदेवाः प्रीयंतां वृद्धिगोत्रानां दीमुख्योमातृपितामहीप्रपितामहः प्रीयंतां वृद्धिगोत्रानां दीमुखाः पितरः प्रीयं
तां द्वितीयगोत्राः नां दीमुखाः मातामहाः प्रीयंतां सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो नां दीमुख्येभ्यः कृतै

ब्र० २०
भाद्रप०
२५

तत्रादीश्राद्धस्य फलप्रतिष्ठासिद्ध्यर्थं दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे दृद्धिगोत्राभ्योमातृ
पितामहीप्रपितामहीभ्योनांदीश्राद्धस्य दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे दृद्धिगोत्रेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः कृ
तैतत्रादीश्राद्धदक्षिणां दातुमहमुत्सृजे द्वितीयगीत्रेभ्योमातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहेभ्यः कृतैतत्रादीश्रा
द्धदक्षिणां दातुमहमुत्सृजे उपास्मै गायतानरः पवमानायेंदवेऽभिदेवां यईक्षते नांदीश्राद्धं संपन्नं सुसंपन्नं अनेन
नांदीश्राद्धेन कर्मदेवताः प्रीयंतां दृद्धिः अनामिकया सुवर्णीतर्हंतयामधुघृते प्राशयेत् भूः त्वयि दधामि
भुवस्त्वयि दधामि स्वस्त्वयि दधामि भूर्भुवः स्वः सर्वं त्वयि दधामि अथास्याः पुष्पं करोति ताभ्यां
दक्षिणे वामे वा कर्णे जपति अग्निरायुष्मान्सवनरूपातिभिरायुष्मान् तेन त्वा युषायुष्मंतं करोमि सोम आयुष्मा
न् सन्नोषधीभिरायुष्मान् तेन त्वा युषायुष्मंतं करोमि ब्रह्मा युष्मान् तद्ब्रह्मणैरायुष्मान् तेन त्वा ऋषय आयुष्मंतं स्ते ब्र
ह्मैरायुष्मंतं स्तेन त्वा देवा आयुष्मंतं स्ते मृतेनायुष्मंतः तेन त्वा यज्ञ आयुष्मान्सवनरूपातिभिरायुष्मान् तेन इति
त्रिः त्रिः त्रिः स्यास्मिन्दे शजातो भव
तितमभि मंत्रयेत् वेदते भूमि हृदयं द्रमसि श्रीः तं वेदाहंतन्मां तत्विद्यात् पश्य मशरदः शतं जीवे मशरदः शतं शृणु या
मशरदः शतमिति अथैनमभि मृशति अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तु ते आत्मा वै पुत्र नामासि जीव त्वं शरदः शतमि
तिततो नालछेदनं षष्ठीपूजनं च कुर्यात् ॥ ॥ तत्र षष्ठीपूजनविधिः पंचम्यां षष्ठां च रात्रौ पितादेशकालौ स्मृत्वा स्य शिषो
सूतिकायाश्च सर्वारिष्ठशान्त्यर्थं मायुरारोग्यासिद्ध्यर्थं विघ्नेशस्य जन्मदानां षष्ठीदेव्याः जीवंतिकायाः रुक्मंदस्य राक
दीनां च पूजां करिष्य इति संकल्प्य गणेशं सम्पूज्य कलशं संस्थाप्य तत्र प्रतिमां स्वक्षतपुंजेषु वा गणेशजन्मदाः जीव
तिका रुक्मंदरा कामनुमतिं सिनीवालीं कुहूकुड्येलिखितं षष्ठीं भगवतीं च आवाह्य ततस्तु ग्रहान् वै प्रतिष्ठाप्य षोडशोपचा

रैः सम्पूज्यदधिभक्तनिवेद्यदीपान्माषभक्तवलीन्दत्वाप्रार्थयेत् गौरीपुत्रोयथास्कंदः शिशुत्वेरक्षितः पुरा तथा
 ममाप्ययंवालः षष्टिकेरक्ष्यतां नमः ॥ :: ॥ अथनामकरणं तच्च दशरात्रेव्युष्टेनामकरणमिति गोभिलसूत्रात्
 अहन्येकादशेनामेतियाज्ञवल्क्यस्मृतेः ॥ दशम्यामुत्थाप्यब्राह्मणान्भोजयित्वा पितानामकाशीतिगृह्यसूत्रात् ए
 कादशेऽहिब्राह्मणेनकर्तव्यं तत्रभद्रावैधृत्यमावास्यादिकालाशुद्धौद्वादशेपूर्णेमासे दशरात्रेवर्षकार्यं क्षत्रादिस्तु
 स्वस्वाशौचांतेकुर्यात् तत्रनियतकालेगुरुभार्गवयोरस्ताद्यधिमासादिदोषानास्ति अतीतकालेतुसोस्त्येव अतीत
 कालश्चेत् अश्विनीरोहिणीमृगपुनर्वसुउत्तरात्रय हस्तत्रयानुराधाश्रवणत्रयरेवतीषु शुभवारेरिकाष्टमीवर्जितति
 थौकार्यं तत्रपूर्वाहेपित्रादिः कृतान्हिकः प्राणानायम्यदेशकालर्क्षितान्ते अस्य कुमारस्य वैजिकगार्भिकैर्नो निवर्हणायु
 रभिवृद्धिव्यवहारसिद्धिद्वारापरमेश्वरप्रीतये नामकरणमहं करिष्ये इति संकल्प्यतानि कृत्वा ॥ नामकरणपूर्वग
 त्वेनविहितं ब्राह्मणत्रयायभोजनं संप्रदास्यइतिचसंकल्प्यानुच्छिष्टपाकेनत्रोनधिकान्वाब्राह्मणान्भोजयित्वा प्रश
 स्तपात्रे तंदुलोपरिआदौ लक्ष्मीनृसिंहभक्तइत्यादि स्वकुलदेवतानामलेख्यम् ॥ ततोमार्गशीर्षादेः ॥ कृष्णे
 तोच्युतश्चक्रीवैकुण्ठोयजनार्दनः उपेंद्रोयज्ञपुरुषोवासुदेवस्तथाहरिः योगेशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यन्
 क्रमात् ॥ इतिक्रमादागतं मासनामकृष्णइत्यादिलेख्यम् ॥ ततोवकहडचक्रानुसारेणजन्मनक्षत्राश्विन्य
 दिप्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थपादप्रयुक्ताद्यक्षराणि जन्मनामानिलेख्यानि ॥ तथा ॥ तत्राश्विनीनक्षत्र
 स्य चूवेचोलाश्विनी चूडामणिः चेलयतिः चूलभद्रः लाडिकाइति भरणीनक्षत्रस्य लिलूल
 लोभरणी लीलाधरः लूतारिः लोकप्रियः लोकनाथः कृत्तिकानक्षत्रस्य आईऊरुश्रुतिका आत्मार
 मः ईश्वरभट्टः ऊधोरभट्टः एकनाथः रोहिणीनक्षत्रस्य ओवाविवूरोहिणी ओंकारेश्वरः वाचस्पतिः

१० व ०
भाद्रप ०
२६

वीरेश्वरः वृत्तारामः मृगाशिरनक्षत्रस्य वैवीकाकीमृगाशिरः वैशिभट्टः वासनापतिः कालभट्टः की
र्त्युज्ज्वलइत्यादीनिबोध्यानि ततः काचवर्गाणांघोषसंज्ञकं तृतीयचतुर्थपंचमाक्षरंहकाराद्यंअंतस्थसंज्ञकंय
रलवाद्यन्यतममध्यमाक्षरंदीर्घांताक्षरंपितामहादिनामकृत्प्रत्ययांततादितान्तवर्ज्यक्षरंवाशर्मव्राह्मणस्य सुखवाच
कशब्दांतब्रह्मणस्ययथा हरदत्तशर्माहरिशर्माइत्यादिक्षत्रियस्यतुवर्मा यथाहरदत्तवर्मा हरवर्माहरदत्तसिं
हहरसिंहइत्यादि वैश्यस्यतुहरिगुप्तइत्यादि शूद्रस्यतु हरिदासइत्यादिलेख्यं नामदेवताभिरितिसम्पू
ज्य मातुरुत्संगस्थाशिशोर्दक्षिणकर्णे कुलदेवता लक्ष्मीनृसिंहभक्तोसीत्यादिकथनीयं मासनाम्नाकृष्ण
इत्यादि नक्षत्रनाम्नाचूडामणिरसीत्यादि व्यावहारिकनाम्नाहरदत्तशर्मासीत्यादिनामचतुष्टयंकथनीयं विप्रैर्मनो
जुतिजुषतामाज्यस्यवृहस्पतिर्यज्ञमिमंतनोत्वरिष्टयज्ञंसमिमंदधातु विश्वदेवासइहमादयंतामोंप्रतिष्ठ इतिमं
त्रांते नामसुप्रतिष्ठितमस्तुइतिवक्तव्यं उत्थितोवद्वांजलिः कर्ता कुलदेवतानाम्ना लक्ष्मीनृसिंहभक्तनामायंभव
तोभिवादयते इतिवदेत् तेचआयुष्मान्भवतुलक्ष्मीनृसिंहभक्तइतिवदेयुः एवमेवकर्त्तामासनाम्नाकृष्णनामायं
भवतोभिवादयते इतिवदेत् तेचआयुष्मान्भवतुकृष्णशर्माइतिवदेयुः पुनः कर्त्तानक्षत्रनाम्नाचूडामणिश
र्मायंभवतोभिवादयते इतिवदेत् तेचआयुष्मान् भवतु चूडामणिशर्मा इतिवदेयुः पुनः कर्त्ताव्याव
हारिकनाम्ना हरदत्तशर्मायं भवतोभिवादयते इतिवदेत् तेचआयुष्मान्भवतुहरदत्त शर्मा इतिवदेयुः ॥ ॥
इतियस्ययथागतंनामचतुष्टयं अभिवादनप्रत्यभिवादेनपूज्यं ततः कर्त्ताविप्रान्नत्वा कृतैतन्नामकारणांगतया वि
हितंदशसंख्याकब्राह्मणेभ्योभोजनंसंप्रदास्ये ॥ इतिसंकल्प्यब्राह्मणान्दशभोजयेत् ॥
विप्रान्संपूज्यतांवृलदक्षिणाभिस्तेभ्यश्चाशिषोगृह्णीयात् कन्यायास्तु अयुताक्षरमकारांततादितप्रत्ययांतं कार्यं

प्रशान्तये उपवासं करिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्य हं अथ कृष्णाष्टमीं देवीं नभश्चंद्रं सरोहिणीं अथ
 यित्वोपवासेन भोक्ष्येहमपरेहानि एनसो मोक्षकामोऽस्मि यद्गोविंदं त्रियोनिजं ॥ तन्मे मुंचतु मां त्राहि पति
 तं शोकसागरे आजन्म मरणं यावद्यन्मया दुष्कृतं कृतं तत्प्रणाशय गोविंद प्रसीद परमेश्वर इति पठि
 त्वा जलमुत्सृजेत् नृसिंहपरिचर्यायां तु अथ स्थित्वानिराहारः श्वोभूते परमेश्वर भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्ष आस्मि
 न्जन्माष्टमीव्रते ॥ इति संकल्पवाक्यं पठितं ॥ सप्तम्यां चैकमकानंतरे संकल्पं कुर्यादिति वक्तुं ततो मध्याह्ने कृष्ण
 तिलैः स्नात्वा देवक्याः सूतिकागृहादिकुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ सूपलितसुदेशे कदलीस्तंभनानावर्णवासः शोभितं
 समंतात्स्थापितैरास्यपल्लवादियुतैर्जलपूर्णवक्त्रशैर्दीपावलीभिः पुष्पमालाभिर्युतं चंदनागुरुधूपितं अग्निखड्ग
 कृष्णछागरक्षामणिद्वारन्यस्तमुशलादियुतं गीतवादित्रनृत्यादिमंगलोपेतं षष्ठादेव्याधिष्ठितं देवक्याः सूतिकागृ
 हं विधाय तस्य समंताद्वृत्तिषु सकुसुमाज्जलीन्देवगंधर्वादीन् स्वद्वचर्मधरं वसुदेवदेवकीगर्भगोपीगोपान्कंसनियुक्तान्
 गोधेनुकुंजरान्यमुनांतर्जलस्थं कालियं अन्यच्च सकलं तत्कालीनं गोकुलचरितं यथासम्भवं लिखित्वा सूतिकागृहमध्ये
 मंचकं स्थापयित्वा तदुपरि सर्वतोभद्रमंडलोपरिकलशे सिंहासने वा हैमीराजतीताम्रपैतलीमणिमयीं वाक्षीं मृन्म
 यीलेख्यरूपां वा यथासंभवं तां श्रीकृष्णप्रतिमां देवकीस्तनंधयीं प्रसूतां देवक्याश्चरणौ संवाहयतीं लक्ष्मीप्रतिमां च
 प्रसूतां देवकीप्रतिमां च संस्थापयेत् तथैव क्वचित्प्रदेशे सकन्यकां यशोदां सरोहिणीं वसुदेवं नंदं वलभद्रं गोपीगोपांश्चोप
 कल्प्य देवकीसर्मापेखड्गहस्तं कंसं पूतनाराक्षसादींश्चावस्थापयेत् तत्र प्रतिमाया अग्न्युत्तारणं कृत्वा देशकालाद्य
 नुस्मृत्य सपरिवारश्रीकृष्णपूजां करिष्ये इति संकल्प्य ॥ हस्ते पुष्पांजलिं गृहीत्वा गायद्भिरिति मंत्रपुरःसरं देव
 क्यां क्षिपेत् सा च गायद्भिः किन्नराद्यैः सततपरिवृता वेणुवीणादिनादैः भृंगारादर्शकुंभप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेव्यमाना

ब्र० र०
भाद्रप०
२३

पर्यंकेस्वास्तुतेयामुदिततरमुखीपुत्रिणीसम्यगास्ते सादेवीदेवमाताजयतिसुवदनादेवकीदिव्यरूपेति विश्वे
श्वरायदेवायतथाविश्वभरायच विश्वस्यपतयेतुभ्यंगोविदायनमोनमइति श्रीकृष्णायपुष्पांजलिंदद्यात् श्रीकृष्णा
विर्भाव्यंपरिभाव्य तमद्भुतंवालकमंबुजेक्षणंचतुर्भुजंशंखगदाद्युदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिकौस्तुभंपीता
स्वरंसान्द्रपयोदसौभगं महार्हवैदूर्यकिरीटकुण्डलत्विषापरिष्वक्तसहस्रकुंतलं उद्दामकांच्यंगदकंकणादिभि
र्विरोचमानंबसुदेवऐक्षत सविस्मयोत्फुल्लविलोचनोहरिंसुतं विलोक्यानकदुंदुभिस्तदा कृष्णावतारोत्सवसंभ्रमो
स्पृष्टान्मुदाद्विजेभ्योयुतमाप्नुतो गवां अथैनमस्तौदवधार्यपुरुषंपरंनतांगःकृतधीःकृतांजलिरिति ॥ जन्मश्लोका
न्पठेत्ततःश्रीकृष्णमंत्रन्यासान्विदध्यात् तैचयथा शिरसिनारदऋषयेनमः मुखेगायत्रीछंदसेनमः हृदिश्री
कृष्णपरमात्मादेवतायैनमः क्लींबीजायनमः गुह्ये श्रींशक्तयेनमःपादयोः ततःषडंगन्यासः क्लृंअंगुष्ठाभ्यांनमः
क्लींतर्जनीभ्यांस्वाहा क्लृंमध्यमाभ्यांवषट् क्लृंअनामिकाभ्यांहूं क्लृंकनिष्ठिकाभ्यांवौषट् क्लृंकरतलकरपृष्ठाभ्यां
फट् एवंक्लृंहृदयायनमइत्यादिततोमुद्रादिकंप्रदर्श्य अव्याघ्राकोशनीलांबुजरुचिररुणांभोजनेत्रौबुजरुथोवालो
जंघाकटीरस्थलकलितरणत्किंकिणीकोमुकुंदः दोभ्यांहैयंगवीनंदधदतिविमलंपायसंविश्ववंद्यो गोपीगोपाल
वीतीरुणनखविलसत्कंठभूषश्चिरं इतिहृदिध्यात्वापूजनंकुर्यात् प्रतिमापूजनंचसर्वत्रप्राणाप्रतिष्ठापुरःसरंकर्त्तव्यं
प्रतिमायाःकपे लौहौस्पृष्ट्वादक्षिणपाणिना प्राणप्रतिष्ठांकुर्वीततस्यांदेवस्यवाहरेः अकृतायांप्रतिष्ठायांप्राणानां
प्रतिमासुच यथापूर्वतथाभावःस्वर्णादीनांनदेवता अन्येषामपिदेवानांप्रतिमास्वपिपार्थिव प्राणप्रतिष्ठाकर्त्त
व्यातस्यांदेवत्वसिद्धये वासुदेवस्यबीजेनतद्विष्णोरित्यनेनच तथैवहृदयेगुणंदत्वाशश्वच्चर्मत्रवित् एभिर्मंत्रैः
प्रतिष्ठांतुहृदयेपिसमाचरेत् अस्मैप्राणाःप्रतिष्ठंतुअस्मैप्राणाःक्षरंतुच अस्मैदेवत्वसंख्यायैस्वाहेतियजुरीरयन्

अगमं त्रैरंगि मंत्रैर्वैदिकैरित्यनेन च प्राणप्रतिष्ठां सर्वत्र प्रतिमासु समाचरेदितिकालिकापुराणात् बीजिनमूलमंत्रेण च
 दं कर्म समाचरेत् हृदयं कृष्णमाध्यायपूजनां वेदधेनुरित्यभिप्रायेण यदा हृदये पूजा क्रियते तदा हृदये गुष्ठं दत्त्वा
 मंत्राः पठनीयाः प्रतिमाया कपोलौ हृदयं वा स्पृष्ट्वेति विशेषः वैदिकमूलमंत्राभावे प्रणवादिचतुर्थ्यतनमोतनाम
 भिरित्यनेन संगृहीतानि अस्मै इत्यस्य स्थाने तत्तद्देवतानामयुक्तामस्मादित्यादिस्वाहांतं मंत्रं पठन् प्राणप्रति
 ष्ठां कुर्यात् ततो गायत्रिरित्यनेन देवकीं मां चापि वालकं सुतं पर्यं केस्तनपायेन श्रीवत्सवक्षसं शांतनीलोत्पलदल
 छविमिति ओं नमो देव्यै श्रियै इति श्रियं च सम्पूजयेत् प्रणवादिनमोतं च पृथक् नामानुकीर्तयन् कुर्यात् पूजां वि
 धिज्ञश्च सर्वपापापनुत्तये देवक्यैव सुदेवाय वा सुदेवाय चैव हि बलदेवाय नंदाय यशोदायै पृथक् पृथक् इति नमो दे
 व्यै श्रियै इतीति च भविष्योत्तरवचनात् एवं नंदयशोदावलभद्रचंडिकादीन् षोडशोपचारैः प्रत्येकं मंत्रेण पूजयेत्
 भविष्योत्तरे तु केषुचिदुपचारेषु विशेषमंत्रा अप्युक्ताः तत्र स्नानमंत्रः योगेश्वराय देवाय योगानां पतये विभो योगो
 द्भवाय नित्याय गोविंदाय नमोनम इति नृसिंहपरिचर्यायां तु योगेश्वराय देवाय देवकी सहिताय च योगोद्भवा
 येति पूर्ववत्क्षीरेण स्नपयेत् गारुडे तु योगेश्वराय योगाय योगिनां पतये नमः योगगम्याय योगींद्रैर्गोविंदाय न
 मोनमः इति शुद्धौदकस्नपनं यज्ञेश्वराय देवाय तथा यज्ञोद्भवाय च यज्ञानां पतये नाथ गोविंदाय नमोनमः अ
 थ नैवेद्यमंत्रः विश्वेश्वराय विश्वाय तथा विश्वोद्भवाय च विश्वस्य पतये तुभ्यं गोविंदाय नमोनमः इति फलदाक्षि
 णादिसर्वं दत्त्वा देवक्यै अर्घ्यं दद्यात् प्रणमेद्देवजननीं त्वत्तो जातस्तु वामनः वसुदेवात् तथा कृष्णो नमस्तुभ्यं नमोन
 मः सपुत्रार्घ्यं प्रदत्तं मे गृहाणे मनमोस्तुत इति ततः श्रीकृष्णायार्घ्यं दद्यात् तत्र मंत्रो गारुडे यज्ञाय यज्ञेश्वराय यज्ञ
 पतये यज्ञसंभवाय गोविंदाय नमोनम इति नृसिंहपरिचर्यायां तु जातः कंसवधार्थाय भूभारोत्तारणाय च देवतानां

१० ब्र०
भाद्रप०
२४

हितार्थाय धर्मसंस्थापनाय च गृहाणा धर्ममया दत्तं देवक्या सहितो नयेति ततो देवकी प्रार्थना देवक्यै तु नमस्तुभ्यं कृ
णोत्पादनतत्परे पापक्षयकरी देवी तुष्टिया तु मया चिता अदिते देवमातस्त्वं सर्वपापप्रणाशिनि अतस्त्वं पूजिता
देवी भीतो हं भवसागरात् पूजिता सिचय देवैः प्रसन्ना त्वं वरानने पूजिता तु मया भाक्त्या प्रसादं कुरु सुव्रते यथा पुत्रं
हरिं लब्ध्वा जाता सि त्वं च निर्वृता परीता देवि निर्वृतस्व पुत्रान् दर्शयस्व मम इति ॥
अथ श्रीकृष्ण प्रार्थना अवतारसहस्राणिकरोषिमधुमूदन न संख्यामवताराणां कश्चिज्जानाति वैभु वि देवा ब्रह्मादयो वा
पि स्वरूपं न विदुस्तव अतस्त्वां पूजायिष्यामि मातुस्तु संगसंस्थितं वाञ्छितं कुरु मे देव दुःकृतं चैव नाशय कुरुष्व मे दयां
देव संसारान्ति भयापहेति ततः श्रीकृष्णाय पुष्पांजलिं दद्यात् ॥ गारुडं ॥ धर्मयधर्मेश्वराय धर्मपतये धर्मसंभवाय
गोविंदाय नमो नमः इति स्वाहांतो घृताक्ततिलहोमे मंत्र उपात्तः ततो गव्यघृतेन वसोर्धारा कार्या कचिद्बुडघृतेनेत्यु
क्तं ततो जातकर्मन लच्छेदनं षष्ठी पूजनं नाम कर्म च संक्षेपेण कार्यं तत्रादौ जातकर्म प्रयोगः मासपक्षाद्युल्लिख्यास्य कु
मारस्य बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निर्वहणद्वारा गर्भां बुजनि तदोषपरिहारार्थं मेधा युष्टं धर्मं जातकर्म हं करिष्ये तत्र निर्वि
घ्नता सिद्ध्यर्थं गणपति पूजनं स्वस्ति पुण्याहवाचनं मातृका पूजनं वसोर्धारानां दीश्राद्धं व करिष्ये इति संक
ल्प्य ॥ गणानां त्वेति पंचोपचारैर्गणेशं पूजयेत् ततः पुण्याहं कल्याणं ऋद्धिः स्वस्ति श्रीः पुनंतु मां यथे मां
सत्र यऋद्धिः स्वस्ति नः श्रीश्च ते इति पुण्याहवाचनं ॥ अथ मातृका पूजनं ॥ गौरीपद्माशची मेधा सावि
त्री विजया जया देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः हृष्टिः पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवता ब्राह्मी मा
हेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा वाराही चतुर्थेन्द्राणी चामुंडा सप्तमातर इति वसोपवित्रमसि ॥ इति घृतधाराः ॥
पंचसप्तवाकुडये कृत्वा संपूजयेत् ततः आयुष्यसूक्तजपः आयुष्यवर्चस्यं रायस्पोषमौद्भिदं इदं हिरण्यवर्चस्य

मासनामस्वपि कृष्णानंताच्युताचक्रिणीवैकुण्ठाजनार्दना उपेन्द्रीयज्ञपुरुषावासुदेवीहरियोगेशी पुंडरीकाक्षा इति
 नामकरणप्रयोगः ॥ ॥ इतिकार्त्तिकीनां जातकर्म नामकर्मच ॥ ॐ
 ततःप्रतिमादौमंडलेवासोमायसोमेश्वरायपतये सोमसम्भवाय सोमायनमोनम इतिगारुडोक्तमंत्रेण चंद्रं संपूज्य
 ॥ शंखेतोर्यसमादायसुपुष्पकुशचंदनं जानुभ्यांधरणींगत्वाचंद्रायार्घ्यनिवेदयेत् क्षीरोदाणवसंभूतआत्रिने
 त्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यंशशांकेमरोहिण्यासहितोमम ज्योत्स्नापतेनमस्तुभ्यंनमस्तेज्योतिषापते नमस्तेरोहिणी
 कांतआर्घ्यमेप्रतिगृह्यतामितिमंत्राभ्यां ततो ज्योत्स्नायाः पतयेतुभ्यंज्योतिषापतयेनमः नमस्तेरोहिणीकां
 तसुधावासनमोस्तुते नमोमंडलदीपायशिरोरत्नायधूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानायनमश्चंद्रायचारवे इतिमंत्रा
 भ्यांप्रणमेत् ॥ ततो भगवत्स्तुतिं कुर्यात् अनघंवामनंशौरिवैकुण्ठपुरुषोत्तमं वासुदेवंहृषीकेशंमाधवंमधुसूदनं
 वाराहंपुंडरीकाक्षंनृसिंहंदैत्यसूदनं दामोदरंपद्मनाभंकेशवंगरुडध्वजं गोविंदमच्युतंकृष्णमनंतमपराजितं अ
 धोक्षजंजगद्बीजंसर्गस्थित्यंतकारिणं अनादिनिधनंविष्णुंत्रिलोकेशंत्रिविक्रमं नारायणंचतुर्बाहुंशं
 खचक्रगदाधरं पीतांबरधरंनित्यंवनमालाविभूषितं श्रीवत्सांकजगत्सेतुकृष्णंचक्रधरंहरिं प्रपद्येऽहंसदा
 देवंसर्वकामप्रसिद्धये प्रणमामिसदादेवं वासुदेवं जगत्पति मिति त्राहिमांसर्वलोकेशहरेसंसारसाग
 रात् त्राहिमांसर्वपापघ्न दुःखशोकार्णवात्प्रभो सर्वलोकेश्वरत्राहिपतितंमांभवार्षवे ॥ देवकी
 नंदनः श्रीमान् हरेसंसारसागरात् त्राहिमांसर्वदुःखघ्न रोगशोकार्णवाद्धरे दुर्गतांस्त्रायसेवि
 ष्णोयेस्मरंतिसकृत्सकृत् सोहंदैवेनदुर्दृष्टस्त्राहिमांशोकसागरात् पुष्कराक्षनिमग्नोहंमायाविज्ञानसागरेत्राहि
 मादेवदेवेशत्वतो नान्योस्तिरक्षिता यद्वाल्मेयश्चकौमारेयौवनेयश्चवार्द्धके तत्पुण्यं वृद्धिमाप्नोतुपापंहरहला

ब्र० २०
भाद्रप०
२७

युधेतिमंत्रैः प्रार्थयेत् ततः स्तोत्रपुराणपठनादिभी रात्रिशेषमतिवाह्य परादिने प्रातः स्नानादिनित्यकृत्यं विधाय
पुनः सपरिवारं श्रीकृष्णं यथासंभवं संपूज्य चंडिकायाश्च यथाविभवं महोत्सवं कृत्वा यथाशक्ति ब्राह्मणान् भो
जयित्वा तेभ्यः सुवर्णमेदिनीधेनुवस्त्रादियद्यदिष्टं ततः कृष्णो मे प्रीयतामिति दत्त्वा थंदेवं देवकी देवी वसुदे
वादजी जनत् भौमस्य ब्रह्मणो गुप्त्यैतस्मै ब्रह्मात्मने नमः सुजन्मने सुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शान्तिरस्तु शिवं
चास्त्वित्युक्ता प्रतिमामुद्रास्यतां ब्राह्मणाय दत्त्वा ब्राह्मणान्विसृज्य इष्टैः सह स्वयंपारणं कुर्यादिति गारुडेषु सर्वा
य सर्वेश्वराय सर्वपतये सर्वभवाय गोविंदाय नम इति पारणारंभे भूताय भूतपतये भूतेश्वराय भूतसंभवाय गोविंदा
य नमः इति समापने मंत्र उक्तः इदं च प्रतिमासं कृष्णाष्टम्यामप्युक्तं मदनरत्ने बह्मिपुराणे प्रतिमासं च ते पूजाम
ष्टम्यां यः करिष्यति मम चैवाखिलान् कामान्संप्राप्स्यति न संशय इति अथ पारणनिर्णयः पारणमुपवासपर
दिने पूर्वाहणे कर्तव्यं उपवासेषु सर्वेषु पूर्वाहणे पारणं भवेदिति देवलस्मरणात् एवं सामान्यतः पूर्वाहणे पारणं
प्राप्तौ पारणदिने केवलाष्टमी सद्भावे तदंते कर्तव्यं तदा ह भृगुः जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्धै
व कर्तव्या तिथिभांते च पारणमिति अत्र रोहिणी व्रतोपवासे भांते कर्तव्ये इतरोपवासे तिथ्यंते पारणमिति विवेकः
॥ विष्णुरहस्ये ॥ कृष्णाष्टमी स्कंदपष्ठी शिवरात्रिश्चतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यंते पारणं भवेदिति
॥ निगमेऽपि ॥ पूर्वविद्धासु तिथिषु भेषु च श्रवणं विना उपोष्य विधिवत् कुर्यात्तत्तदंते च पारणमिति ॥ विष्णुध
र्मेऽपि ॥ जयंती शिवरात्रिश्च कार्ये भद्राजयान्विते कृतोपवासस्तिथ्यंते तथा कुर्याच्च पारणमिति ॥ यदा तु पारण
दिनेऽष्टमी रोहिणीयोः संभवस्तदोभयांते पारणं कर्तव्यं तदुक्तं पद्मपुराणे कार्या विद्धा तु सप्तम्यारोहिणी सहिताष्ट
मी तत्रोपवासं कुर्यात्तु तिथिभांते च पारणमिति ब्रह्मवैवर्तेऽपि अष्टम्यामथ रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् हन्यात्

पुराकृतं कर्म उपवासाजितं फलं तिथिरष्टगुणं हतिनक्षत्रं च चतुर्गुणं तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिभांते च पारणमिति
स्कंदपुराणे तिथिनक्षत्रनियमेति तिथिभांते च पारणं अतो न्यथा पारणे तु ब्रतभंगमवाप्नुयादिति निर्णयामृते अत्रा
ष्टम्यंते पारणं कार्यं रोहिण्यंतोनापोक्षितः भांते पारणविधानस्य रोहिणीश्रवणातिरिक्तनक्षत्रविषयत्वात् याका
श्चित्तिथयः प्रोक्ताः पुण्यानक्षत्रसंयुताः ऋक्षांते पारणं कुर्यादितिनाश्रवणरोहिणीमिति स्मरणात् माधवायेतु नक्षत्रं
चतुर्गुणमिति प्रत्यवायस्योदाहृतत्वात् मैवंयुक्तं विनाश्रवणरोहिणीमिति वचनं तु केवलनक्षत्रोपवासविषय
मनुकल्पविषयं चेत्पुनश्च ननु यदा पूर्वविद्धोपवासपरिदेर्नक्षत्रतदूर्ध्ववातिथ्यतो भवति तदा महा
निशायां भोजननिषेधात् द्वितीयादिन उपवासः प्रसज्येत स च न युक्तः पारणस्यावश्यकंगत्वात् यदि पारणं
गोमस्यात्तदा प्रतिनिधिविधानं नोपपद्येत तद्विधानं च द्वादशीप्रस्तावे देवलेन दर्शितं संकटे समनुप्राप्ते द्वादश्यां पार
णं यत्कथं अद्विस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भक्तं न दोषकृदिति अतः पारणशब्दबलात् प्रतिनिधिवलाच्च पारणस्यांगत्वं द्र
ष्टव्यं अतएवादित्यपुराणे पारणांतं ब्रतं ज्ञेयं ब्रतांतं तद्विभोजनं असमाप्ते ब्रते पूर्वैव कुर्याद्ब्रतांतरमिति पारणशब्द
स्य पारकर्मसमाप्ताविति धातोर्निष्पन्नत्वेन ब्रतसमाप्त्यर्थत्वात्तदभावे ब्रतस्यासमाप्तिः स्यादिति चेत् सत्यं तिथि
भांतकालः पारणस्यांगं पारणं चांगि न ह्यंगभावे गिन एव लोप इति प्रसिद्धिरस्ति अतश्च तिथ्यंताभावेऽपि दिवैव पारणं
कर्तव्यं तदुक्तं तिथ्यक्षयो र्यादा छेदो नक्षत्रं तमवाप्यवा अर्द्धरात्रेऽपि वा कुर्यात्पारणं ह्यपरेऽहनीति अस्यायमर्थः
तिथ्यक्षयोः छेदद्वयोः परिसमाप्तौ दिवैव पारणं कर्तव्यं अयं मुख्याः नक्षत्रांत इत्यनुकल्पः नक्षत्रपदं तिथेर
प्युपलक्षणं अन्यतरांति वा पारणं कुर्यादित्यर्थः अर्धे चार्द्धरात्रे यद्युभयांतस्तदा दिवसे मुख्यानुकल्पयोरुभयोरप्य
संभवाद्वात्रौ च पारणस्यानिषिद्धत्वाच्चार्थात्तत्राप्युपवासप्राप्तौ पारणप्रतिप्रसवः क्रियते अर्द्धरात्रेऽपि वा कुर्यादिति

३० ब्र०
भाद्रप०
६८

निर्णयामृते तु अर्द्धरात्रेतिथिभातः स्यात्तदा ऽपरेहनि परदिने पारणं कुर्यात् दिवसपारणं च सर्वोपवाससाधारणं
तदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते सर्वेष्वेवोपवासेषु दिवा पारणमिष्यते अन्यथा पुण्यहानिः स्याद्विधेयपारणमिति गरुड
पुराणेऽपि अन्यतिथ्यागमोरात्रौ तामसस्तैजसो दिवा तामसे पारणं कुर्वेस्तामसी गतिमश्नुत इति अन्यतदसदि
ति स्मृतिकौस्तुभे शास्त्रांतरा देवार्थस्य सिद्धत्वेन वाक्यद्वयवैयर्थ्यापत्तेः अपिशब्देन प्रतिप्रसवतात्पर्ययो
तनाच्च अन्यतरांते पारणाभ्यनुज्ञानं नारदीयेऽपि तिथिनक्षत्रसंयोगे उपवासो यदा भवेत् पारणं तु न कर्तव्यं याव
न्नैकस्य संक्षय इति वह्निपुराणे जयंती मुगक्रम्य भाते कुर्यात्तिथेर्वापिशब्दं भारतपारणमिति तथा रोहिणी
सहिता चेयं विद्वाद्भिः समुपोषिता वियोगे पारणं कुर्युरार्या ब्रह्मप्रवादिनः सांयोगिकव्रते प्राप्ते यद्येकोपि विद्युज्यते
तत्रैव पारणं कुर्यादेवं वेदविदो विदुरेति मदनरत्नेऽपि यदादिने नैकतरस्याप्यंतः किंतुरात्रावेव निशीथादर्वांगुभ
यांतो न्यतरांतो वा तदारात्रावप्युभयांतेऽन्यतरांतैवाकर्तव्यं यदा तु निशीथव्यवहितपूर्वक्षणा एवोभयांत एकतरांतो वा
तदा निशीथे पारणं कर्तव्यं तिथ्यष्टक्षयोरिति वचनादिति निशीथोरात्रे रष्टमो मुहूर्तो यत्तु नरात्रौ पारणं कुर्याद्व
ते वै रोहिणीव्रतात् तत्र निश्चयपितृकुर्याद्वर्जयित्वा महानिशा मिति गौडोदाहृतभाविष्योत्तराचनेन महानिशायां
पारणनिषेधः समहानिशातो ऽर्वाक् पारणकाललाभेऽवगंतव्यः निर्णयसिंधावापि महानिशातोर्वागन्यतरांत
लाभे महानिशा निषेधः महानिशाया मेवान्यतरांतलाभे तत्रैव पारणमिति अत्र केचित् यत्तु मयूखउक्तं पारणं रा
त्रौ न कुर्यात् किंतु दिवैवेति तत्प्रौढिवादमात्रं अर्द्धरात्रेपि वा कुर्यादित्याद्यनेकवचनानर्थक्यप्रसंगात् प्राचीनहेमा
द्र्यादिसर्वग्रंथविरोधाच्च यदप्युक्तं माधवेन अर्द्धरात्रशब्देन रात्रिमात्रं गृह्यत इति तदपि माधवग्रंथे तादृशार्थानुपलं
भान्मृग्यं महानिशा सार्द्धयामादुपरितोयामः तदुक्तं महानिशा तु विज्ञेयामध्यमं मध्ययामयोः तथा मध्यमः

प्रहरोरात्रिविज्ञेयातुमहानिशेतिस्मृत्यन्तरमिति इदमेवहेमाद्रिमदनरत्नमाधवादीनामंतं कामधेनौ गगस्तु म
हानिशातुविज्ञेयामध्यमंप्रहरद्वयमित्यादि दृढशातातपस्तु महानिशाद्वेघाटिकेशत्रौमध्यमयामयोरित्याह वेद
पाठपरंतदित्यन्ये अशकस्तु गौणमुख्यकालालभिपिदिवैवपारणंकुर्यात् जयंत्यांपूर्वविद्यायामुपवासंसमाचरे
त् तिथ्यन्तेचोत्सवांतेवाव्रतेकुर्वीतपारणमिति कालादर्शादिनिबंधवचनात् उत्सवांते जागराद्युत्सवांते द्वितीय
दिवसेप्रातरित्यर्थः अत्रकेचित् यत्तुक्तंमयूखं उद्यापनंत्वनुक्तत्वान्नास्तीतितदप्यपेशलं उद्यापनंविनायत्तुतद्व्रतं
निष्फलंभवेत् यदिचोद्यापनंनोक्तंव्रतानुगुणतश्चरेत् वित्तानुसारतोद्यादनुक्तोद्यापनेव्रते गांचैवकांचनंदद्याद्व्रत
स्यपरिपूर्तये ॥

॥ इति पृथ्वीचंद्रोदयेनंदिपुराणोक्तेस्तस्मात्सर्वथा उद्यापनं कर्तव्यम् ॥

॥ तत्प्रकारश्च भविष्योत्तरोक्तेजन्माष्टमीव्रतकथाच ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्व्रतं देवदेवैः सर्वैरनुष्ठितं जन्माष्टमीतिसंज्ञं च पावित्रं पापनाशनं येन त्वं तुष्टिमाय
सिचीर्णेन प्रभवाय च एतन्मे तत्त्वतो ब्रूहि स विधानं स विस्तरं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे षष्ठ्यां नि
शीथे कृष्णपक्षगे शशांके वृषराशिस्थे ऋक्षे रोहिणीसंज्ञके योगेस्मिन्वसुदेवादिदेवकीमामजीजनत्
भगवत्याश्च तत्रैव क्रियते स्म महोत्सवः योगेस्मिन्कस्य अष्टम्यां सिंहराशिगते रवौ सप्तम्यां लघुभुक्कुर्या
द्व्रतधावनपूर्वकं उपवासस्य नियमं रात्रौ स्वप्याजितेन्द्रियः केवलेनोपवासेन तस्मिन् जन्मदिने मम सप्त
जन्मकृता पापान्मुच्यते नात्र संशयः उपावृत्तस्य पापेभ्यो यस्तु वासो गुणैः सह उपवासः स विज्ञेयः सर्वभोग
विवर्जितः ततो षष्ठ्यां तिलैः स्नातो नद्यादौ विमले जले सुदेशे शोभनं कुर्याद्देवक्याः सूतिकागृहं सितपीतैस्तथा रक्तैः

ब्र० र०
भाद्रप०
२९

कवुरैर्हरितैः पृथक् वासोभिः शोभितं कृत्वा समंतात्कलशैर्नवैः भक्ष्यैः फलैरनेकैश्च दीपालिभिरितस्ततः पुष्प
मालाविरचितं चंदनागुरुधूपितं अतिरम्यमनौपम्यं रत्नजालादिभूषितं हरिवंशस्य चरितं गोकुलं च विलेखेयत्ततो
वादित्रनिनदैर्वीणविणुरवाकुलं नृत्यगीतक्रमोपेतं मंगलैश्च समंततः बन्धिवारिलोहखट्वैः कृष्णच्छायां म्वरादिभिः
द्वारिविन्द्यस्तमुसलं रक्षितं रक्षपालकैः षष्ठादेव्याधिष्ठितं च स्त्रीभिश्च स्वजनैस्तथा एवं विभवसारेण कृत्वा तत्सूति
कागृहं तन्मध्ये प्रतिमास्थाप्या साचाप्यष्टविधा स्मृता कांचनी राजतीताम्री पैतली मृन्मयी तथा वार्क्षी मणिमयी चै
व वर्णकैर्लिखिता तथा सर्वलक्षणसंपूर्णैः पर्यंके चावृता स्तुते संतप्तकांचनाभासां मया सह तपस्विनीं प्रसूतां च
प्रसूतां च स्थापयेन्मंचकोपरि मातृबालकं गुह्यं पर्यंके स्तनपायिनं श्रीवत्सवक्षसं शांतनीलोत्पलदलच्छविं यशो
दांतत्रचैकस्मिन् प्रदेशे सूतिकागृहे तद्वच्च कल्पयेत्पार्थ प्रसूतवरकन्यकां तथैव मम पाश्वर्याः कृतां अलिपुटानृप
देवाग्रहास्तथानागायक्षाविद्याधरानटाः प्रणताः पुष्पमालाग्रचारुहस्ताः सुरासुराः संचरंत इवाकाशे प्रहारैरुदितो
दितैः वसुदेवोपितत्रैव खट्वैश्चर्मधरः स्थितः कश्यपो वसुदेवश्च अदितिश्चैव देवकी शेषोपिवलभद्रो यं यशोदां दि
तिरन्वभूत् नन्दः प्रजापतिर्दक्षो गङ्गाश्चापि चतुर्मुखः गोप्यश्चाप्सरसः सर्वे गोपाः सर्वे दिवौकसः एषो वतारो राजे
द्रकं सोयं कालनेमिजः तत्र कंसानियुक्ताश्च मोहिता योगनिद्रया गोधेनुकुजराश्चैव दानवाः शस्त्रपाणयः नृत्यंतश्चाप्स
रोभिश्च गंधर्वा गीततत्पराः रम्यामेवं विधां कृत्वा देवकी नवसूतिकां लेखनीयश्च तत्रैव कालियो यमुनाहूदे इत्येव
मादिया किंचिच्छक्यते चरितं मम लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तितत्परः ततस्तान् पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः फ
लैः कूष्मांडैर्नारिकेलैश्च खर्जूरैर्दण्डिनीफलैः बीजपूरैः पूगफलैर्लकुचैस्त्रपुसैस्तथा कालदेशोद्भवैः पुष्टैः पुष्पैश्चापि युधि
ष्ठिर पायार्घ्यैः पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः फलैः मंत्रेणानेन कौंतेय देवकीं पूजयेन्नरः गायद्भिः किन्नराद्यैः सतत

परिहृतावेणुवीणा निनादै भृंगारादर्शकुम्भप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेव्यमाना पथकेस्वास्तुतैषामुदिततरमुखीपु
त्रिणीसम्यगास्ते सादेवीदेवमाताजयतिसुवदनादेवकीकांतरूपा पादौसंवाहयतीश्रीर्देवक्याश्चरणांतिके नि
षण्णापंकजेपूज्यानमोदेव्यैश्रियैइति प्रणवादिनमोतंचपृथक्नामानुकीर्तयेत् कृत्वापूजांविधिज्ञश्चसर्वपापापनु
त्तये देवक्यैवसुदेवायवासुदेवायचैवहि वलदेवायनंदाययशोदायैपृथक् पृथक् क्षीराद्यैः स्नपनंकृत्वाचंदनेनानुलेप
येत् पूजांतरमपीच्छतिकेचिदत्रैवसूरयः चंद्रोदयेशशांकायार्ध्यदद्याद्धरिस्मरेत् अनघं वामनं शौरिं वैकुण्ठपुरुषो
त्तमम् वासुदेवं हृषीकेशं माधवं मधुसूदनं वारहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनं दामोदरं पद्मनाभं केशवं गरुडध्व
जं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं अधोक्षजं जगद्बीजं सर्गस्थित्यंतकारकं अनादिनिधनं विष्णुं त्रिलोकेशं त्रि
विक्रमं नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरं पीताम्बरधरं नित्यं वनमालाविभूषितं श्रीवत्सांकं जगत्सेतुं श्रीधरं
श्रीपतिं हरिं योगीश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः स्नानमंत्रः यज्ञे
श्वराय देवाय तथा यज्ञोद्भवाय च यज्ञानां पतये चाथ गोविंदाय नमो नमः धूपादिमंत्रः विश्वेश्वराय विश्वाय तथा
विश्वोद्भवाय च विश्वस्य पतये तुभ्यं गोविंदाय नमो नमः पूजामंत्रः मंत्रेणानेन वैवेचं दद्याच्चंद्रमसे नरः तथैवा
र्ध्यचमंत्रेण अनेनैव तु दापयेत् क्षीरोदाणं वसंभूतं त्रिनेत्रसमुद्भव गृहाणार्ध्यं शशांकेन रोहिण्या सहितो मम
ज्योत्स्नापते नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते नमस्ते रोहिणीकांत अर्ध्येनः प्रतिगृह्यतां स्थंडिले स्थापयेद्देवं शशां
कं रोहिणीयुतं देवक्या वसुदेवं च नंदं चैव यशोदया वलदेवं मया सार्द्धं भक्त्या परमया नृप संपूज्य विधिं देवीं किं ना
प्रोतिचदुर्लभं अर्द्धरात्रे वसोर्धारां पातयेद्भव्यसर्पिषा ततो वार्द्धापयेत्त्रालं षष्ठीनामादिकं नमः कर्त्तव्यं तत्क्षणाद्वा
त्रौप्रभातेन वमीदिने यथामयितथाकार्यो भगवत्यामहोत्सवः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो दद्याच्चक्षुःक्षणां

२० ब्र०
भाद्रप०
३०

हिरण्यमेदिनीगावोवासांसिकुसुमानिचयद्यदिष्टतमंतत्तत्कृष्णोमिप्रीयतामिति यदेवंदेवकीदेवीवसुदेवादजीज
नत् भौमस्यब्रह्मणोगुप्त्यै तस्मैब्रह्मात्मनेनमः सुजन्मनेसुदेवायगोब्राह्मणाहितायच शांतिरस्तुशिवंचास्तुइ
त्युक्तामां विसर्जयेत् ततोव्युज्जनीधंचदीनानाथजनंतथा भोजयित्वासुशांतात्मास्वयंभुजीतवाग्यतः एवंय
कुरुतेदेव्यादेवक्यासमहोत्सवं प्रतिवर्षविधानेनमद्भुकोधर्मनंदन नरोवायदिवानारीयथोक्तफलमाप्नुयात् पुत्र
संतानमनघंसौभाग्यमतुलंलभेत् इहधर्मरतिभूत्वामृतोवैकुण्ठमाप्नुयात् तत्रदिव्येनमानेनवर्षलक्षयुधिष्ठिरे भो
गात्रानाविधान्भुंक्तापुण्यशेषादिहागतः सर्वकामसमृद्धेतुसर्वासुखविवार्जते सर्वरत्नयुतेपार्थसर्वगोकुलमंड
ले महानृपवरिष्ठानांजायतेहृदयोमम यस्मिन्सदैवदेशतुलिखितंवापटार्पितं ममजन्मदिनंपुण्यंसर्वालंकारभू
षितैः पूज्यतेपाण्डवश्रेष्ठजनैरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयंतत्रनकदाचित्भवेत्पुनः पर्जन्यःकामवर्षास्याद्भितिभ्यो
नभयंभवेत् गृहेवापूज्यतेयास्मिन्देवक्याश्चरितंमम तत्रसर्वसमृद्धिः स्यान्नोपसर्गादिजंभयं पशुतीनकुलाद्या
लात्पापरोगाच्चपातकात्त्राजतश्चौरतश्चापिनकदाचिद्भयंभवेत् प्रसंगेनापियोभक्त्याव्रतंपश्येजनाकुलं सोपि
पापविनिर्मुक्तः प्रयातिहरिमंदिरं जन्माष्टमीजनमनोनयनाभिरामा पापापहासदितिनंदित नंदगोपा यो
देवकीसुतयुतांयजतीहतस्यां पुत्रानवाथसमुपैतिपदंसविष्णोः ॥

॥ इति श्रीजन्माष्टमीव्रतकथासमाप्ता ॥

अन्याकथापद्मपुराणे ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ कृष्णजन्माष्टमीसूततस्यामाहात्म्यमुत्तमं कथयस्वमहाप्राज्ञ
चोद्धरस्वभवार्षणात् सूतउवाच कृष्णजन्माष्टमिविह्वलभक्त्याकरोतियोनरः अंतर्विष्णुपुरंयातिकुलकोटियुतोद्वि
ज अष्टमीबुधवारैचसोमेचैवादिजोत्तम रोहिणीऋक्षसंयुक्ताकुलकोट्याश्चमुक्तिदा ३ महापातकसंयुक्तः करोति

व्रतमुत्तमं सर्वपापाविनिर्मुक्तश्चांतयोतिहरिर्गृहं कृष्णजन्माष्टमीव्रतं न करोति नराधमः इह दुःखमवाप्नोति स
 प्रेत्य नरकं व्रजेत् ५ न करोति च यानारी कृष्णजन्माष्टमीव्रतं वर्षे वर्षे तु सामूढानरकं याति दारुणम् ६ जन्माष्टमीदि
 ने यो वै नरोऽश्नाति विमूढधीः महानरकमश्नाति सत्यं सत्यं वदाम्यहं ७ दिलीपेन पुराष्टो वसिष्ठो मुनिसत्तमः त
 च्छृणुष्व महाप्राज्ञ सर्वपातकनाशनम् ८ दिलीप उवाच भाद्रे मास्यसिताष्टम्यां यस्यां जातोजनार्दनः तदहं श्रो
 तुमिच्छामि कथयस्व महामुने ९ कथं वा भगवाञ्जातः शंखचक्रगदाधरः देवकजिठरे विष्णुः किं कर्तुं केन हेतुना
 १० वसिष्ठ उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि कस्माज्जातोजनार्दनः पृथिव्यां त्रिदिवं त्यक्त्वा भवनं कथयाम्यहम् ११ पु
 रावसुंधरायासीत् कंसादिनृपपीडिता स्वाधिकारप्रमत्तेन कंसदूतेन ताडिता क्रंदती रुदती क्षमा तु ययौ घूर्णितलोच
 ना यत्र तिष्ठति देवेश उमाकांतो वृषध्वजः कंसेन ताडितानाथ इति तस्मै निवेदितम् १४ क्रंदतीं तां समालोक्य कोपेन
 स्फुरिताधरः उमया सहितः सर्वैर्देवैर्दूतैरनुद्भुतः आजगाम महादेवो विधातृ भवनं रुषा गत्वा चोवाच ब्रह्माणं
 कंसध्वंसनिमित्तये १५ उपायः सृज्यतां ब्रह्मन् भव त विष्णुना सह ऐश्वर्यं तद्वचः श्रुत्वा गंतुं च प्रोद्यतो विभुः
 क्षीरोदयत्र वैकुण्ठः सुतोऽस्ति भुजगोपरि हंसपृष्ठं समा रुह्य हरं रंतिकमाययौ तत्र गत्वा समं धात्रा देवदूतैर्हरा
 दिभिः संयुक्तैः स्तूयते वाग्भिः कोमलैर्वाग्विदांवरैः १९ नमः कमलनेत्राय हरये परमात्मने जगतः पालयित्रे
 चलक्ष्मीकांत नमोस्तुते २० इति तेभ्यः स्तुतिं श्रुत्वा प्रत्युवाच जनार्दनः देवान् कृष्टिमुखान्सर्वान् भवाद्भिरागतं कथम् २१
 ब्रह्मोवाच शृणु देवजगन्नाथ यस्मादस्माकमागतं कथयामि सुरश्रेष्ठ तदहं लोकभावन २२ शूलिदत्तवरोन्मत्तः कं
 सराजो दुर्गसदः वसुधाताडिता तेन करादानेन पीडिता २३ पूर्वतपः कृतं तेन दुष्करं भुवि मानवैः तस्माच्च कम्पिते
 देवाः शूलिनः शरणं ययुः ततः शूली तस्मै पंगत्वा वाक्यमुवाच ह वरं वरय भद्रं ते दास्यामि सुरदुर्लभम् त

ब्र० २०
भाद्रप०
३१

तोवत्रेवरंकं सोमाययातु प्रवंचितः भगिनेयं विनाशं भो मरणं भवितानवै २४ तस्माद्गच्छस्व यं देवकं सहं तु दुर्गसदं
देवकीजठरे जन्मलब्ध्वा गत्वा च गोकुलम् २५ ब्रह्मणा प्रेषितो देवः प्रत्युवाच च शूलिनं पार्वतीं देहि वेशभो अब्दं स्थि
त्वा गमिष्यति २६ उमयारमया सार्द्धं शंखचक्रगदाधरः उद्दिश्य मथुरां चक्रे प्रयाणं कमलासन २७ देव
कीजठरे जन्मलेभे तत्र गदाधरः यशोदा कुक्षि मध्यास्ते शर्वाणी मृगलोचना नवमासांश्च विश्रम्य कुक्षौ नवादिनाधि
कान् भाद्रमास्यासिते पक्षे चाष्टमी संज्ञिके तिथौ रोहिणी तारका युक्ता रजनी घनघोरिता तस्यां जातो जगन्नाथः
कंसारिर्वसुदेवजः ३० वैराटी नंदपत्नी च यशोदाऽजीजनत्सुतां पुत्रपद्मकरं पद्मनाभिं पद्मदलेक्षणं ३१ तदा ह
र्षितुमारं भेट्ट्वा चानकदुंदुभिः कंसासुरभयत्रस्ता प्रोवाचे देवकी तदा ३२ विराटं गच्छ भो नाथ सुतं प्रत्यर्पितुं किल
पुत्रं दत्त्वा यशोदायै सुतां तस्याः समानय तस्यावचः समाकर्ण्य वसुदेवोऽपि दुःखितः अंके कुमारमादाय विर
टाभिमुखो ययौ ३४ यमुनाजलसंपूर्णा तत्पथो मध्यवर्तिनी आसीत् प्रांते महादीर्घा गंभीरोदकपूरभाक् ३५
एवं दृष्ट्वा तटे स्थित्वा यमुनामवलोक्य च वसुदेवोऽपि दुःखार्तो विललापाति चिंतया ३६ किं करोमि क्व गच्छामि वि
धिनाऽपि हि वंचितः कथमद्य गमिष्यामि विराटं नंदमंदिरम् ३७ हरिणा तत्र सानंदं मायया वंचितः पिता क्षण
मात्रं तटे स्थित्वा यमुनामवलोकयत् ३८ तेन दृष्ट्वा पुनः सापि क्षणाज्जानुवहाऽभवत् तां दृष्ट्वा हृष्टचित्तः सप्र
स्थानमकरोत्तदा ३९ मायां कृत्वा जगन्नाथः पितुरंकाजलेऽपतत् तं पुत्रं पतितं दृष्ट्वा हाहा कृत्वा सुदुःखितः म
हापापं पुनः कर्तुं विधिना तेन वंचितः त्राहि मां जगतां नाथ सुतरक्ष सुरोत्तम ४१ जनकक्रंदितं दृष्ट्वा कंसारिः कृप
यामुहुः जलक्रीडां समार्चय पितुः क्रोडमगात्पुनः पथा तेन द्विजश्रेष्ठ जगाम नंदमंदिरं सुतं दत्त्वा यशोदायै सु
तां तस्याः समानयत् निजागारं ततः प्राप्य पत्न्यै प्रत्यर्पित सुता ॥ देवकी च प्रसूतेति वार्ता प्राप्ता सुरारिणा

आनेतुं प्रेषिता दूताः सुतां दुहितरतं ददा आगत्य कंस दूतास्ते सुतां नेतुं प्रचक्रमुः ४५ बलादस्तात्समाकृष्य देवकी वसुदे
 वयोः कंस दूता गृहीत्वा तामर्पित्वा तु सुरारये ४६ स धृत्वा तामहाराजसमयो भूदुरासदः शुद्धकांचनवर्णाभां पूर्णै
 दुवदनां हसन् दृष्ट्वा कंसो हसन्तीतां विद्युत्स्फुरितलोचनां आदिदेशा सुरश्रेष्ठो जहिनी त्वा शिलोपरि आज्ञां लब्ध्वाऽ
 सुरास्ते वै निष्पेष्टुतां प्रवर्तिताः विद्युच्छीघ्रतरा गौरी जगाम स्वकं रातिकात् गौर्ध्र्युवाच शृणु स जन्म प्रवक्ष्यामि य
 त्रास्ते शत्रुरुत्तमः नंदस्य निलये गुप्तस्तव हंता सुरोत्तमः वसिष्ठ उवाच एवमुक्ता तु सा देवी जगाम निजमंदिरं
 श्रुत्वा वाक्यं ततो देव्याः कंसो राजा सुदुःखितः भगिनीं पूतनामाह गच्छ त्वं नंदमंदिरं छद्मना तत्सुतं हत्वा गच्छ त्वं
 वाञ्छितं बहु दास्यामि शासनं ते वै व्रजशीघ्रं शुभं कुरु आज्ञां प्राप्य राक्षसी सा गोकुलाभिमुखं गता मायया तं गृह
 द्वारं प्रविष्टा सुरमर्दनं स्तनपानेन तत्प्राणानाकृष्य नंदगोकुले केशिनं च वकंदैत्यं धेनुकं रासभं पुनः जृम्भणं चाग्नि
 व्हं च हत्वा गोवर्धनं दधत् कालीयमर्दनं कृत्वा गतो मधुपुरीं ततः दृष्ट्वा कंसो हतः क्रूरः कंसमल्लानजीजयत् पित
 रैतोषयामास सुप्रसन्नैस्सुसंस्कृतः एतत्ते कथितं राजन् विष्णोर्जन्म दिनव्रतं श्रुत्वा पापानि नश्यंतिकृत्वा किं न भ
 विष्यति यद्वदं कुरुते मर्त्यो याचनारीहरे व्रतं ६१ ऐश्वर्यमतुलं प्राप्य जन्मन्यत्र यथेप्सितं पूर्वविद्वानकर्त्त
 व्या तृतीया षष्ठिरेव च अष्टम्येकादशी भूता धर्मकामार्थवांछिभिः वर्जयित्वा प्रयत्नेन सप्तमी संयुताष्टमीं विना ऋक्षे
 णा कर्त्तव्या नवमी संयुताष्टमी उदये चाष्टमी किंचित्सकलानवमी यदि मुहूर्तरोहिणी युक्ता संपूर्णा साष्टमी भवेत् अ
 ष्टमी बुधवारेण रोहिणी साहिता यदि सोमनवा भवेद्वा जन्किंकृतैर्व्रतकोटिभिः नवम्यामुदयात् किंचित्सोमेवापि बुधे
 पि च अपि वर्षशतेनापि लब्धात्रापि न लभ्यते विना ऋक्षं तु कर्त्तव्या नवमी संयुताष्टमी कार्या विद्वापि सप्तम्यारो

१० ब्र०
भाद्रप०
३२

हिणीसंयुताष्टमी कलाकाष्ठामुहूर्तापि यदा कृष्णाष्टमीतिथिः नवम्यासहिताग्राह्यासप्तमीसंयुतानहि किंपुनर्बुध
वारेणसोमेनापिविशेषतः किंपुनर्नवमीयुक्ताकुलकोट्यास्तुमुक्तिदा पलवेधेनराजेंद्रसप्तम्याअष्टमीत्यजेत् सु
रायाविदुनास्पृष्टो गंगाभः कलशो यथा दिलिपि उवाच केनचादौकृतं चेद्वाकेनवातत्प्रकाशितं किंपुण्यं किंफलं देवः
कथयस्व महामुने वसिष्ठ उवाच चित्रसेनो महाराजामहापापपरो महान् अगम्यागमनं कृत्वा स्वर्णं स्तयं द्विज
स्य च सुरयाच सदा तप्तो वृथामांसे सदारतः एवं पापसमायुको नित्यं प्राणिवधेरतः चांडालैः पतितैः सार्द्धमा
लापं सर्वदा करोत् एकदैवविधो राजा मृगयायां मनोदधे अरण्ये द्वीपिनं ज्ञात्वा वेष्टयित्वा च सर्वतः सावधानं भ
टान्सर्वान् वाक्यमेतदुवाच ह सच वध्यः पुरोयस्य गच्छेद्वाज्ञो जगाम ह सलज्जो पिततोर राजा व्याघ्रं पश्या जगाम ह अ
नेककेशदुःखेन व्याघ्रं हंतुं समाहितः क्षुत्पिपासाकुलः प्राप संध्यायां यमुना तटम् अष्टमीरोहिणीयुक्ता तद्दिनं ज
न्मवासरं स्वः कन्यायमुनायां वैव्रतं च कुर्नराधिप नानोपहारैर्द्रव्यैश्च धूपदीपैः सुशोभनैः गंधपुष्पंतथा द्रव्यं
कुंकुमादिमनोहरम् ॥ अन्नं बहु गुणं दृष्ट्वा भोजने मानसं कृतम् श्रीराजोवाच अन्नाभावान्ममाद्याशु प्राणायारुयंति
निश्चितं स्त्रिय ऊचुः जन्माष्टम्यां हरेरद्य न भोक्तव्यं त्वयानघ गृध्रमांसं खरं काकं गोमांसं मत्तमेव च भुक्तवान्न त्रसं
देहो यो भुंक्ते कृष्णजन्मनि किं किंचिद्रनसंजातं संसारे वसतां नृणां येन देहे स्थितं प्राणे जयंती न कृतानृप तत्राकृतो
पवासस्या कठिनं यममंदिरं यदत्तं पितरो नित्यं न गृह्णंति यथाविधि पितरः पातिताः सर्वे जयंत्या भोजने कृते इ
ति श्रुत्वा ततो राजन् व्रतं च केनराधिपः किंचित्पुष्पं किंचिद्रंधवं चानोय हर्षितः एतद्रते समायुक्तास्तिथिर्भाति च पारण
॥ सूत उवाच ॥ यत्फलं मथुरां गत्वा दृष्ट्वा कृष्णमुखान्बुज तत्फलं प्राप्य ते पुंसां कृष्णजन्माष्टमीव्रतात् यत्फलं द्वारिकां
गत्वा दृष्ट्वे विश्वेश्वरे हरौ तत्फलं प्राप्य ते दीनैस्तस्य जन्माष्टमीव्रतात् ॥ इति श्रीपद्मपुराणे हरिजन्माष्टमीव्रतकथनम्

॥ अथ भविष्यत्पुराणोक्तजन्माष्टमीव्रतोद्यापनम् ॥

युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधितत्र ब्रूहि देव दयानिधे येन संपूर्णतां याति व्रतमेतदनुत्तमम् श्रीकृष्ण उवाच पूर्णो
तिथि मनुप्राप्य श्रद्धा चित्तादिसंयुतः पूर्वद्युरेकभक्ताशीस्वपेन्मास्वहृदि स्मरन् प्रातरुत्थाय संस्मृत्य पुण्यश्लोका
न्समाहितः निर्वर्त्यावश्यकं कर्म ब्राह्मणान्स्वास्तिवाचयेत् गुरुमानीय धर्मज्ञं वेदवेदांगपारगम् वृणुयाद्
त्वजश्चैव वस्त्रालंकरणादिभिः पलेन वा तदद्वैततदद्वैतवापुनः शक्त्या वा कारयेत्तत्र वित्तशाठ्यविवर्जितः सौ
वर्णी प्रतिमाकार्यापाद्याध्याचमनादिकं एतत्संपाद्या विधिवत् पूजोपकरणादिकं गोचर्ममात्रं संलिप्य मध्ये मंड
पमाचरेत् ब्रह्माद्या देवतास्तत्र स्थापयित्वा प्रपूजयेत् मंडपं रचयेत्तत्र कदलीस्तंभमंडितं चतुर्द्वारसमोपेतं फ
लपुष्पादिसंयुतं वितानं तत्र बध्नीयाद्विचित्रं चैव शोभितं मंडपे स्थापयेत्कुम्भं ताम्रं वा मृण्मयं शुचिः तस्योपरि
न्यसेत्पात्रं राजतं वै एव तु वा वाससाच्छाद्य कौंतेय पूजयेत्तत्र मां बुधः उपचारैः षोडशभिर्मंत्रैरपि समाहितः ध्या
त्वा वा ह्यामृतीकृत्य स्वागतादिभिरादरात् ध्यात्वा चतुर्भुजं देवं शंखचक्रगदाधरं शुद्धे ह्यस्मिन्नाधिष्ठाने सन्निधेहि
कृपां कुरु आवाहनं देवदेव जगन्नाथ गरुडासनसंस्थित- गृहाणासनं कंदिव्यं जगद्धातुर्नमोस्तुते ॥ आसनं ना
नातीर्थाहतं शुद्धं निर्मलं पुष्पमिश्रितं पाद्यं गृहाण देव्यारे विश्वरूपं नमोस्तुते पाद्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया
नीतं सुशीतलं गृहाणा चमनं कृष्णविश्वकायनं नमोस्तुते आचमनीयं गंधपुष्पाक्षतैश्चैव फलेन च समन्वितं अ
र्घ्यं गृहाण देवेश मया दत्तं हि भक्तिः अर्घ्यं दधि क्षौद्रं घृतं शुद्धं कपिलायाः सुगंधियत् सुस्वादुमधुरं शौरेमधुपर्कं गृ
हाण मे मधुपर्कं आचमनं पंचामृतैस्तु स्नपनं करिष्यामि सुरोत्तम क्षीरोदधिनिवासाय लक्ष्मीकांताय ते नमः
मंदाकिनी गौतमी च यमुना च सरस्वती ताभ्यः स्नानार्थं मानातिं गृहाण शिशिरं जलं स्नानं पुनराचमनं शु

ब्र० र०
भाद्रप०
३३

द्वजावूनदप्ररुयेतडिद्धास्वररोचिषी मयोपपादितैतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यतां वस्त्रं पुनराचमनीयं यज्ञोपवीतं पर
ममितियज्ञोपवीतं किरीटकुंडलादीनिकांचीवल्ययुग्मकं कौस्तुभं वनमालांचभूषणानि भजस्वमे भूषणानि
मलयाचलसंभूतं गंधसारमनोहरं हृदयानंदनं चारुचंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं मालतीचंपकादीनियूथिकावहु
लानि च तुलसीपत्रमिश्राणि गृहाण सुरसत्तम पुष्पाणि देवकीं वसुदेवं च रोहिणीं सबलां तथा सात्यकिं चो
द्ववाकूशवुग्रसेनादियादवान् नंदं यशोदां तत्कालप्रसूतां गोपिकास्तथा कालिं दीं कालियं चैव पूजयेन्नाममंत्रतः
वनस्पतिरसोद्भूतं कालागुरुसमन्वितं धूपं गृहाण गोविंदगुणसागरगोपते धूपं आज्यं च वर्तिसंयुक्तमिति दी
पं नैवेद्यं गृह्यतां देवेति नैवेद्यं शाल्योदनं पायसं च सिताघृतविमिश्रितं नानापक्वान्नसंयुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवे
द्यं तदंते पुनराचमनीयं पूगीफलं महद्विव्यं नागवल्लीदलैर्युतं कर्पूरादिसमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इ
दं फलमिति फलं हिरण्यगर्भं गर्भस्थमिति दक्षिणा नीराजयेत्ततो भक्त्या नंगलं समुदीरयन् जयमंगलं घो
षैर्देवदेवं समर्चयेत् दत्त्वा पुष्पांजलिं चाथ दक्षिणादिपुरःसरं प्रणमेद्वंद्वद्वमौ प्रक्तिप्रवहः पुनः पुनः स्तु
त्वानानाविधैः स्तोत्रैः प्रार्थयेत्तजगत्पतिं नमस्तुभ्यं जगन्नाथ देवकीनंदन प्रभो वसुदेवात्मजानंतयशोदानं
दवर्द्धन गोविंदगोकुलाधारगोपीकांतनमोस्तुते ततस्तुदापयेदध्यामिंदोरुदयतः शुचिः कृष्णाय प्रथमं द
द्याद्देवकीसहिताय च नारिकेलेन शुद्धेन दद्यादध्यामिंदोरुदयतः कृष्णाय परयाभक्त्या शंखे कृत्वा विधानतः जा
तः कंसवधार्थाय भूभारोत्तारणाय च कौरवाणां विनाशाय दैत्यानां निधनाय च गृहाणार्घ्यमया दत्ते इव कीसहितो
हरे कृष्णार्घ्यमंत्रः शंखे कृत्वा ततस्तोयं सपुष्पफलचंदनं जानुभ्यामवर्त्तंगत्वा चंद्रायाऽर्घ्यं निवेदयेत् क्षीरो
दार्पणवसंभूतं त्रिनेत्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यमया दत्तं रोहिणीसहितो विधो ज्योत्स्नापतेन नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते

नमस्तेरोहिणीकांतगृहाणार्घ्यनमोस्तुते चंद्रार्घ्यमंत्रः इत्थं संप्राथम्ये देवेशं रात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादिना चै
वपुराणश्रवणादिभिः प्रत्यूषे विमले स्नात्वा पूजयित्वा जगद्गुरुं पायसेन तिलाज्यैश्च मूलमंत्रेण भक्तितः अष्टोत्तर
शतं हुत्वा ततः पुरुषसूक्ततः इदं विष्णुरिति प्रोक्त्वा जुहुयाद्द्वैघृताहुतीः होमशेषं समप्याथ पूर्णाहुतिपुरस्सरं आ
चार्य्यं पूजयेद्भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः गामेकां कपिलांदद्याद्भक्तसंपूर्तिहेतवे पयस्विनीं सुशीलां च सवत्सां सगु
णां तथा स्वर्णशृंगीरौ प्यसुरां कांस्यदोहनीकायुतां रत्नपुच्छां ताम्रपृष्ठां स्वर्णघंटां समन्वितां अव्यगां वस्त्रसंछन्ना
मेवं संपूर्णतां व्रजेत् कपिलायाश्च भवेत्तु गौरन्यापि प्रदीयते ततो दद्याच्चक्रद्विगभ्योऽन्येभ्यश्चैव यथार्हतः ब्राह्म
णान् भोजयेत्पश्चाद् दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां कलशान्नसंपूर्णान् दद्याच्चैव समाहितः प्राप्यानुज्ञां तथा तेभ्यो भुजी
तसहबंधुभिः एवं कृते महाराजव्रतोद्यापनकर्मणि निःपापस्तत्क्षणादेव जायते विबुधोत्तमः पुत्रपौत्रसमा
युक्तो धनधान्यसमन्वितः भुक्ता भोगान् चिरं कालमन्ते मम पुरं व्रजेत् इति भविष्योत्तरोक्तं जन्माष्टमीव्रतोद्यापनं
अथ स्मृतिकौस्तुभोक्तं जन्माष्टमीव्रतोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वत्प्रसादाद्दृषीकेशश्रुतं मे व्रतमुत्तमं इदा
नीं कृपया ब्राह्मिव्रतोद्यापनकर्म च १ उद्यापनं विना नैव व्रतस्य फलमश्रुते कर्तव्यं तु कथं भक्तैरखंडफलभोक्तृभिः २
श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव वक्ष्यामि व्रतोद्यापनमुत्तमं व्रतं कृते न राजेद्रसफलं विपुलं भवेत् ३ यथा तथा च त
त्कुर्याद्विंशतिशतं न कारयेत् वर्षे वर्षे तथाऽष्टम्यां कुर्याद्भक्तमनुत्तमम् ४ सप्तम्यां पंचगव्येन विधिवत्कायशोधनं
कुर्याद्भक्ते तथाऽष्टम्यां मध्याह्ने चैष्टवंधुभिः ५ इष्टवंधवोऽपि तत्र सहाया भवेयुरित्यर्थः सर्वौषधैः सर्वगंधैः स्नानं शु
क्लतिलामलैः वेदोक्तविधिना स्नात्वा तर्पयेत्पितृदेवताः ६ ततो यथोक्तविधिना कुर्यादाराधनं हरेः एहो हि
कृपया कृष्ण क्षीरोदाणवसंस्थित ७ पद्मचक्रमहाशंखलक्ष्मीगरुडशोभित श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कफणासुप्ता

भाद्रप०
ब्र० २०
३४

नितप्रभो ८ व्रतस्योद्यापनेनत्वंसर्वकामप्रदोभव इत्यावाहनमंत्रः इतिप्रार्थ्यततोदेवमार्चितंसनकादिभिः
९ आगतानर्चयेत्सर्वान्गंधपुष्पादिभिःक्रमात् पुण्याहवाचनंकुप्यात्संकल्पंचयथाविधि १० आचार्यमर्चयेद्वि
द्वान्श्रोत्रियंचकुटुंबिनं श्रुतिस्मृतिसमायुक्तं ब्रह्माणंवरयेत्ततः ११ धर्मशस्त्रार्थतत्त्वज्ञानन्यांश्चवेदपारगान् वरये
द्यजनार्थं हि ब्राह्मणानांचसप्तकं १२ आशीर्वादं गृहीत्वा यस्वैर्द्विजवरोत्तमैः शुचौ देशे तु संलिते गोमयेन विचक्षणः १३ मं
डलं कारयेत्तत्र पंचवर्णसुशोभनं नवनाभं सारविंदं सर्वतोभद्रसंज्ञकं १४ मंडलं कारयेन्मध्ये मनसोल्हादकं परं मंडपं
कारयेत्तत्र सुतोरणसमन्वितं १५ चतुर्दशान्वितं ह्येतत्स्थापयेदिष्टदेवताः प्रथमे द्वारमार्गे तु वरुणं स्थापयेद्बुधः १६ अथ
तेहलमंत्रेण नैवेद्यांतं प्रकल्पयेत् द्वितीयद्वारदेशे तु कुबेरं स्थापयेत्ततः १७ गणानां त्वेति मंत्रेण चतुर्थे गणनायकं एवं
सुपूजिते तत्र मंडले पंकजादिभिः १८ मध्येऽवस्थापयेत्कुंभं सौवर्णं राजतं तथा अभावे तास्रजं वापि मृण्मयं वापि कारये
त् १९ सुधाधवलितं कृत्वा चंद्रसूर्यनिभं शुभं नामांकितं तु तत्कृत्वा जलपूर्णं सरत्नकं गंधपुष्पादिसंयुक्तं सपल्लव
फलं तथा २० पात्रं च कारयेत्पश्चाद्वेस्त्रावारजतेन वा अभावे तास्रपात्रं तु कुंभस्योपरि विन्यसेत् २१ सर्वे समुद्रास्स
रितस्तीर्थानि जलदानदाः आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः २२ इति जलावाहनं स्थितं त्वयि जग
त्सर्वं स देवा सुरमानुषं आत्मनः कार्यसिद्ध्यर्थं स्थापयित्वा घटोपरि मूर्तिचकारयेत्तत्र कृष्णस्यैवं विचक्षणः २३
अष्टमाषप्रमाणां तु वित्तशाठ्यं न कारयेत् तद्वैनाथवार्द्धेन शक्त्या वा कारयेद्बुधः २४ आवाहयेत्प्रयत्नेन मूर्तिकलशसं
स्थितां चामरं छत्रं शय्यांचपीठिकांचाथपात्रकम् २५ सूपस्करसमायुक्तं देवस्याग्रे नैवेदयेत् २६ देवस
मीपे स्थापयेत् एवं पंचामृताद्युपकल्पनविधानम् पंचामृतैर्न तत्स्नानं कुर्याद्देवस्य मंत्रतः स्नानं च कारयेत्पार्थपश्चा
त्पूजां समाचरेत् ततस्तु पूजयेद्देवां विष्णुं तं विश्वरूपिणम् २७ वस्त्रयुग्मेन संवातं पीतयज्ञोपवीतिनं चंदनेन सुगंधेन

अथभाद्रपदमासकृत्यानिर्णयः॥ तत्रादौ सिंहसंक्रमणे आद्याः षोडशनाडयः पुण्यकालः नारदीये याम्यायने स्थितेत्वा
 द्याः पराः सौम्ये द्विसूतिभे मध्याविषुवति प्रोक्ताः पुण्यनाडयस्तु षोडशेति तथाचात्र ससुवर्णं छत्रदानं हेमाद्रौ दानखंडे
 विश्वामित्रः मेषसंक्रमणे भानोर्भेषदानं महाफलमित्युपक्रम्य ससुवर्णं छत्रदानं सिंहपेविहितं तथा अत्र सिंहसंक्रांतौ
 कलियुगस्यांतः ब्रह्मपुराणे सूर्यस्य सिंहसंक्रांत्यामंतः कलियुगस्य तु अत्र श्रद्धादिकमक्षयफलदमिति युगाद्येषु युगां
 तेषु श्राद्धमक्षयमुच्यते तच्च पिंडादिकृत्ये निर्णीतं अथात्र सिंहसंक्रांतौ तुलसीव्रतं विंशतिदिनात्मकं प्रारभ्यं तथा
 च सिंहसंक्रांतिदिनमारभ्य दशदिनावधितुलसीमूले प्रत्यहं सूत्रप्रक्षेपः पुनर्दशमदिने तदा दायदशगुणं दशग्रथियु
 तं च कृत्वा पुमान् दाक्षिणेनारीवामभुजे धृत्वा तच्च दशदिनावधितुलसीमंत्रेण संपूज्य एवं चांते मोचयेत् कथायामुक्तं दा
 नविसर्जनादिकं कुर्व्यात् अत्र पूजामंत्रः तुलसी श्रीसखिशंभे पापहारिणि पुण्यदे नमस्ते नारदनुते नारायणमनः प्रि
 ये अथ तुलसीकवचं स्कंदपुराणे तुलसीकवचस्यास्य ऋषिर्विष्णुरुदीरितः छंदोऽनुष्टुप् समाख्यातं तुलसीदेवते
 रिता धर्मार्थकाममोक्षार्थे विनियोगः तुलसीमेशिरः पातु मुखं च सुमुखी मम जिह्वां मे पातु सुमदा कंठं विद्यामयी मम स्कं
 धौ कल्हारिणी पातु भुजौ मे पापहारिणी करौ पद्मकरा पातु हृदयं विष्णुवल्लभा पुण्यदामध्यमं पातु नाभिं सौभाग्यदा
 यिनी कटिकुंडलिनी पातु ऊरू नारदपूजिता ज्वालिनी जानुनी पातु जंघे सकलवंदिता नारायणप्रिया पादौ सर्वा
 गं सर्वरक्षका संकटे विषमे दुर्गे भये वा देमहाहवे निश्यन् हि संध्ययोः पातु तुलसी सर्वतः सदा इतीदं परमं गुह्यं
 तुलस्याः कवचामृतं तुलसीकानने तिष्ठन्नासीनो वा जपेदिदं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् इति
 स्कंदपुराणे तुलसीकवचं अथ तुलसीव्रतकथा भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच एकदा देवदेवेशो लक्ष्मीप्राण

ब्र० र०
भाद्रप.
१

समाप्रियां संतुष्टः परयाभक्त्यारहस्यं विष्णुरब्रवीत् श्रीविष्णुरुवाच लक्ष्मिलक्ष्मिप्रिये देविवरं वरय सुव्रते
प्रसन्नस्त्वां ददाम्यद्यत्ते मनसि विद्यते लक्ष्मीरुवाच यदितुष्टोसि देवेश यदि तेवल्लभास्म्यहं ऐहिकामुष्मि
कन्दणां सर्वसौख्यप्रदायकं तद्रतं ब्रूहि निश्चित्य व्रतानां चोत्तमोत्तमं केन चादौ पुराचीर्णैर्बैकुण्ठब्रूहि विस्तरात् श्रीविष्णु
रुवाच शृणु लक्ष्मि महाभागे कुरु त्वं तुलसीव्रतं येन व्रतप्रभावेण सर्वसिद्धिर्भवेन्नन्दणां अत्र ते कथयिष्यामि कथां पाप
प्रणाशिनीं भुक्तिभुक्तिप्रदां पुण्यां सावधानावधारय पुराकृतयुगस्यादौ दक्षिणस्यां महापुरीमाहिष्मतीति विख्याता सर्व
संयत्समन्विता तत्रासीद्भूतां श्रेष्ठो धर्मदत्ताभिधोवली सौंदर्येण कामतुल्यो सौवाण्यां देवगुरोः समः दाने बलि
समो लक्ष्मियुद्धे पांडुसुतो यथा निर्दमो विष्णुभक्तश्च सर्वशास्त्रविशारदः तस्य पत्नी मदा देवी नाम्नाख्याता जगत्रये
गुणैर्भर्तृसमा देवीपतिभक्तिपरायणा धर्मदत्तस्य साराज्ञी प्राणैर्भ्योपि गरीयसी कदाचित्सुषुप्ते कन्यां सर्वलक्षण
संयुतां विष्णुदासीति विख्याता विष्णुपूजनतत्परा तत्र कश्चिन्महायोगी विष्णुभक्तिपरायणाः रागद्वेषविहीन
श्च धर्मात्मा संयतेंद्रियः सदा तस्य गृहं याति सेवार्थं नृपवल्लभा महादेवी प्रसंगेन विष्णुदास्यपि साययौ कदाचिन्मुच्यु
संप्राप्ता राज्ञी मुक्तिमवाप सा सा कन्यापिशुभाचारातथैवार्चनतत्परा प्रत्यहं तद्गृहं गत्वा संमार्जनपरायणा द्वेषेण
चापराराध्यस्तस्यां दोषमरोपयन् एतत्प्रसिद्धं लोकेषु विमातानैव तुष्यति सपत्नी संततिं दृष्ट्वा द्वेषयुक्ता हि नित्यशः
नृपाग्रे कथितं ताभिः कन्यैषा व्यभिचारिणी प्रयाति प्रत्यहं प्रातः कुत्रचिन्नैव विद्महे अस्यास्त्यागः प्रकर्तव्यो यतो ना
याति ते गृहं इति तासां वचः श्रुत्वा राजा चिन्तातुरोऽभवत् एकांते च निवासाय कन्यायै प्रददौ गृहं कन्याविप्रगृहं ग
त्वा चरुयौ वृत्तांतमादितः तुष्टेन तेन विप्रेण तुलस्याः कथितं व्रतं कन्योवाच यदितुष्टोसि विप्रेन्द्र व्रतं वदसविस्तरं येन
व्रतप्रभावेण सुखिन्येकाकिनी सदा विप्रउवाच तुलसीव्रतविधानं हि शृणु ण्वावहिता सती यस्मिन्दिने समायाति

सिंहराशिदिशामणिः तदादशदिनं यात्रतुलसीमूलकेक्षिपेत् सूत्रकार्पासिकं शुद्धं गृहीयाद्दशमेदिने तत्सूत्रं दशधा कृ-
 त्वा दशग्रंथिसमन्वितं पुंसां तु दक्षिणे कार्यं नार्प्यावामेतथा भुजे यावद्दशाहं वध्नीयात्तत्रैव परिमोचयेत् तस्यार्चा तु
 प्रकर्तव्या गंधपुष्पादिभिः शुभैः जलपूर्णं घटं दद्यात्सपक्वां सदाक्षिणं सवस्त्रकं तु विप्राय व्रतसंपूर्तिहेतवे तत्र मंत्रः
 तुलसी श्रीसखि शुभे पापहारिणि पुण्यदे नमस्ते नारद नु ते नारायण मनः प्रिये एवं त्वया प्रकर्तव्यं व्रतं संकष्टनाशनं
 सर्वसिद्धिप्रदं चैव सर्वसौख्यप्रदायकं भद्रं ते स्तु शुभाचरे गच्छ शीघ्रं स्वर्गं गृहं ततो गृहे निवासं च कुरु यत्ते पिता ददौ
 आगतं व्यनमे गेहं किंचित्कालं प्रतीत्य च विप्रादिष्टा समागत्य प्रविष्टा मंदिरं तदा सर्वसंपत्समायुक्तमसहाया हरिप्रिया
 तुलसी तत्र सारोप्य हरिपूजनतत्परा व्रतचकार विधिवद्विप्रादिष्टं शुभार्थिनी तेन व्रतप्रभावेण वाचः सत्यमवाप्य
 सा एकदा दुःखिता सासीत्सूर्यं प्रोक्तवती सती मदीया ज्ञां विना देवनोदयं याहि भास्कर तथा स्त्विदतिरविः प्राह-
 ततो लोकोति दुःखितः नित्यं नैमित्तिकं कर्म सर्वं नष्टं विविना ततो लोकः समागत्य राज्ञः सन्निधिमब्रवीत् किमस्मा-
 भिः प्रकर्तव्यं संकटे समुपस्थिते इति तेषां वचः श्रुत्वा राजा चिंतातुरोऽभवत् सुभ्रिणं समाहूय राजा वचनमब्रवीत् सां-
 प्रतं किं प्रकर्तव्यं लोकोद्धार्यंत दुःखितः शृणु राजन् परं गुह्यं कन्या तेषु भलक्षणा त्वया तस्याः कृतस्त्यागो नारी वचनका-
 रणात् सा यदा तुष्टिमायाति तदा सूर्य उदेप्यति राजा मंत्रिवचः श्रुत्वा कन्यायामंदिरंगतः ततः संप्रार्थयामास कन्यकां
 शुभलक्षणां पुत्रिपुत्रिमहाभागे ममोपरि कृपां कुरु क्षतव्यं अपराधो मे कुरु लोकं सुखान्वितं इति संप्रार्थिता पित्रा सू-
 र्यस्याग्रे सुमानसा उदयं याहि भो स्वामि न्येन लोकः सुखी भवेत् इति तस्या वचः श्रुत्वा श्रीसूर्यश्चोदयंगतः ततः कर्मा-
 णि संचक्रे लोकः सूर्योदये सति राज्ञा पृष्ठा तदा कन्या शुभाचारा सुसंयता राजोवाच पुत्रिपुत्रिमहाभागे त्वं जाता मम वे-
 श्मनि सा त्वं ब्रूहि महाभागे व्रतं दानं तत्पश्चार्कं त्वया कृतं महाभागे तदेवाद्य करोम्यहं सप्तनीकः सलोकश्च पिता हंते

ब्र० र०
भाद्रप०
२

सुपुत्रिके पुत्र्युवाच समाहितमना भूपवचनं मम च शृणु अत्रैव नगरे विप्रो विष्णु भक्तिपरायणः महादेवीति माता मे तस्य
सेवापरायणा अहं तस्य हि विप्रस्य सदा भक्तिपरायणा उपदिष्टं व्रतं तेन तुलस्या मुक्तिदायकं यथोपादिष्टं विप्रेण पित्रे उ
क्तं यथा तथा प्रजाभ्यः कारयामास व्रतं च क्रेतुपः स्वयं ततः प्रभृतिलोके स्मिन् व्रतं विख्यातिमागतं यथा योग्यं वरं लब्ध्वा
राजा कन्यां शुभोदये काले वैवाहिके लाक्ष्म सुप्रसन्नो नरेश्वरः स्त्री वापि पुरुषो वापि करोति व्रतमुत्तमं ऐहिकं सुखमाप्नो
ति तथैवामुष्मिकं फलं यः शृणोति कथां मे तां यतचित्तः समाहितः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं गच्छति विधिवत्कुरुते
नारी तुलस्या व्रतमुत्तमं विष्णुदासी समाज्ञेया सत्यं सत्यं वरानने इति भविष्योत्तरे तुलसीव्रतकथा अथात्र सिंहार्कगो
प्रसवशांतिः कार्य्या अद्भुतसागरे नारदः भानौ सिहगते चैव यस्य गौः संप्रसूयते मरणं तस्य निर्दिष्टं रड्भिर्मा
सैर्न संशयः तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखं प्रसूतां तत्क्षणादेव गावि प्रायः प्रदापयेत् ततो होमं प्रकुर्वीत
घृताक्तै राजसर्षपैः अहुतीनां घृताक्तानामप्युतं जुहुयात्ततः अयं होमो व्याहृतिभिः कार्य्यः सोपवासः
प्रयत्नेन दद्याद्विप्राय दक्षिणामिति अथर्ववेदिनां गृह्यपरिशिष्टे माघवुधे च महिषी श्रावणे वडवादिवा सिंहे
गावः प्रसूयंते स्वामिनो मृत्युदायका इति अत्र तत्रोक्ता अमृता शांतिः कार्य्या भाद्रकृष्णप्रतिपदमारभ्य भा
द्रमासोक्तदानव्रतनियमादीनामारंभः कार्य्यः मासि भाद्रपदे दद्यात्पायसं मधुसर्पिषी हर्षीकेशप्रीणार्थं
लवणं सगुडोदनमिति अत्र फाणितदानमपि विष्णुधर्मोत्तरे प्रौष्ठपादे तथा मासि प्रदाता फाणितस्य च फाणितं खं
डमंडकीति पायसविशेषारूपं महाभारतं प्रौष्ठपादंतुयो मासमेकभक्तेन संक्षिपेत् गवाक्षं स्फीतकमलमै
श्वर्य्यं प्रतिपद्यते भाद्रकृष्णद्वितीयायामशून्यशयनं व्रतं तथा च चतुर्ध्वंसितपक्षपुमासेषु श्रावणादिषु अशून्या
रूपं व्रतं कुर्याज्जययातु फलाधिकमिति अत्र जयया तृतीयाया विद्वा द्वितीया कार्य्यत्यर्थः भाद्रकृष्णतृतीयायां

विशालाक्षीयात्रोक्ताकाशीखंडे भाद्रकृष्णतृतीयायामुपवासपरैर्नरैः कृत्वाजागरणंरात्रौविशालाक्षीसमीपतइ
 ति अत्रतृतीयारात्रिव्यापिनीग्राह्यारात्रौजागरणविधानादिति भाद्रकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतंस्कांदे श्राव
 णेवहुलेपक्षेचतुर्थीतुविधूदये गणेशपूजयिःवातुचंद्रायाध्यप्रदीयते श्रावणोत्रामांतोग्राह्यःव्रतेशुक्लादिमेवचे
 तिवचनात् इयंचंद्रोदयव्यापिनीग्राह्येतिप्रागभिधानात् चंद्रोदयव्रतःवाच्यं चंद्रोदयव्रतेचैवतिथिस्तात्कालि
 कीस्मृतेतिदिनद्वयेचंद्रोदयव्यापित्वे पूर्वा चतुर्थीसतृतीयाचमहापुण्यफलप्रदा कर्तव्याव्रतिभिर्वत्सगणनाथ
 सुतोषिणीतिब्रह्मवैवर्तवचनात् गणेशगौरीवहुलाअतिरिक्ताः प्रकीर्तिताः चतुर्थःपंचमीविद्वादेवतांतरयोगतइ
 तिवचनाच्चनचतृतीयाविद्वाविधायकानिवचनानिदिवात्रिमुहूर्तवेधसत्येवप्रवर्तते तेनरात्रियोगमात्रतइतिवाच्यं रा
 त्रिसाध्यकर्मसुरात्रावपिवेधस्य जन्माष्टमीप्रकरणे माधवादिभिः प्रदर्शितत्वात् अतएवमहालक्ष्मीव्रतसमापने
 दिनद्वयेअष्टम्याश्चंद्रोदयकालव्यापित्वे कृष्णपक्षेऽष्टमीचैवकृष्णपक्षेचतुर्दशौ पूर्वविद्वैवकर्तव्यापरविद्वानकुत्र
 चित् इतिवचनात् पूर्वविद्वाग्राह्येत्युक्तं हेमाद्रौमदनरत्नेच यानि चतुर्थीगणनाथस्यमातृविद्वाप्रशस्यते मध्या
 ह्नव्यापिनीग्राह्यापरतश्चपरेहनीत्यादिवचनानितु सिद्धिविनायकादिव्रतविषयाणि तेषुमध्याह्नस्यकर्मकालविष.
 यत्वात् प्रातःशुक्लतिलैःस्नात्वामध्याह्नेपूजनंसदेतिवचनात् अतएवमाधवेन मध्याह्नस्यकर्मकालत्वमंगीकृतंच
 विनायकव्रतेमध्याह्नव्यापिनीग्राह्येत्युक्तं तस्मादुभयत्रचंद्रोदयकालेसर्वथापूर्वैवेतिन्यायः पंथाइत्यलंबहुना अथ
 व्रतविधिः उमद्येत्यादि विद्याधनपुत्रारोग्यादिकामः संकष्टचतुर्थीव्रतंकरिष्य इतिसंकल्पः स्त्रीतुभर्तादिप्रीतिद्वा
 रासर्वकामावाप्त्यै संकष्टचतुर्थीव्रतंकरिष्ये सौवर्णारौप्यताम्रमृमयाद्यन्यतमांगणपातिमूर्तिकृत्वा जलपूर्णवस्त्र
 युतंकुंभंतस्याग्रेस्थापयित्वाषोडशोपचारैःपूजयेत् ध्यानं लंबोदरंचतुर्बाहुंत्रिनेत्रंरक्तवर्णकं नानारत्नसुवेषाढ्यं

ब्र० र०
भाद्रप०
३

प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् ध्यायेद्भुजाननं देवं तप्तकांचनसन्निभं चतुर्भुजं महाकायं सूर्यकोटिसमप्रभं अथ व्रतविधिः प्रा-
तः कृत्यादिकृत्वा सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्या च म्योदङ्मुखो वारिपूर्णताम्रपात्रं गृहीत्वा मासाद्युल्लिख्य मम सर्वकर्म
निर्विघ्नासिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादिसिद्ध्यर्थं संकष्टहरणगणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टहरणचतुर्थीव्रतमहं करिष्ये इति संक-
ल्प्य मौनेन दिनमतिवाह्यसंध्यासमये तैलाभ्यंगपूर्वकं स्नानं कृत्वा सार्धसंध्यादिकृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठां केवलमातृ
कान्यासं च कृत्वा सर्वसंकष्टतरणार्थं चतुर्थी गणपतिपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्याध्यादिस्थापनं कृत्वा पीठमं
डूकादिपरतत्त्वांतं संपूज्यतीव्रायै नमः ज्वालिन्यै नमः नंदायै नमः भोगदायै नमः कामरूपिण्यै नमः उग्रायै नमः
तेजोवत्यै नमः सत्यायै नमः दिक्षु विदिक्षु च मध्ये विघ्नविनाशिन्यै नमः सर्वशक्तिकमलासनाय नमः इति पूजयेत्
ततः पीठमध्ये मूर्तौ फलके वा स्वेष्टे देवतागमोक्तप्रकारेण पूजयेत् अथ ध्यानं कोटिसूर्यप्रभं देवं गजवक्रं चतुर्भुजं पाशां
कुशधरं देवं ध्यायेत् सिद्धिविनायकं इति ध्यात्वा आत्मसंस्थमजं शुद्धं त्वामहं परमेश्वरं अरण्यामिव हव्याशं मूर्तां
वावाहयाम्यहमिति पठित्वा सहशीर्षेत्यावाहनं आगच्छ देव देवेश गणनाथ नमोस्तु ते विनायक नमस्तुभ्यं गौरी
मलसमुद्भव ॥ आवाहनं १ अनेकरत्नसंयुक्तं मुक्ताफलविभूषितं स्वर्णसिंहासनं देवप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पुरुष
एवेति विघ्नविनाशिने नमः ॥ इत्यासनं समर्पयामि २ तवेयं महिमा मूर्तिस्तस्यां त्वा सर्वगं विभो भक्तिस्नेहसमा
कृष्टदीपवत्स्थापयाम्यहमिति १ अनन्यातव देवेश मूर्तिः शक्तिर्महाप्रभो सान्निध्यं कुरु तस्यां त्वं भक्तानुग्रहतत्परेति
सन्निधापनं २ आज्ञया तव देवेश कृपां बोधे गुणां बुधे आत्मानं दैकतृप्तं त्वां निरुणाधिमसदा गुणोति संनिरोधनं ३ अ-
ज्ञानाद्वैमनस्याद्वा वैकुण्ठ्यात्साधनस्य च यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तथाप्यभिमुखो भवेति सम्मुखीकरणं ४ अभक्तवा-
ङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रदूराय तद्युते स्वतेजःपंजरेणाशुवेष्टितो भव सर्वत इत्यवगुंठनं ५ ततो मूलमंत्रेण सकलां

करणं ६ अमृतीकरणं ७ परमीकरणं ८ ऐवदवदवाग्वादिनिर्णैर्हृत्त्रेकेदय २ महाक्षोभंकुरुक्षीसौमहामोहं
 कुरुसोःह्यौः अत्रांइत्यादिप्रोक्ष्य प्राणप्रतिष्ठांकुर्यात् ॐ आं ह्रीं क्रौमित्युच्चार्य देवस्यजीवइहस्थितः ॐ आं ह्रीं क्रौ
 मित्युच्चार्य देवस्यसर्वेन्द्रियाणिइहतिष्ठतु ॐ आं ह्रीं क्रौमित्युच्चार्य देवस्यवाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रघ्राणप्राणा इहागत्य
 सुखंचिरंतिष्ठतुस्वाहा इतिप्राणप्रतिष्ठा ततःपाद्यं गौरीपुत्रनमस्तेस्तुगणानामीश्वरप्रभो भक्त्यापाद्यंमयाद
 त्सर्वसिद्धिप्रयच्छमे एतावानस्येतिलंबोदरायनमः पाद्यंसमर्पयामिनमः व्रतमुद्दिश्यदेवेशगंधपुष्पाक्षतैर्युतं
 गृहाणार्घ्यंमयादत्तंभक्तिस्नेहेनपूजित त्रिपादूर्ध्वेत्यर्घ्यं चंद्रधारिणेनमः आचम्यतांगणाधीशसर्वसिद्धिप्रदाय
 क अनाथनाथसर्वज्ञगीर्वाणवरपूजित तस्माद्विराडिति विश्वप्रियायनमः आचमनीयंस गव्यंदधिसमा
 नीतंमधुनाचसमन्वितं गृह्योक्तविधिनादत्तंमधुपर्कं गृहाणामोः गणपतयेनमः मधुपर्कंस- मधुपर्कानंतरंपुनरा
 चमनीयंस पंचामृतंमयानीतंपयोदाधिवृतंमधु सितयाचसमायुक्तंस्नानार्थंप्रतिगृह्यतां पंचामृतस्नानंस- गंगा
 दिसर्वतीर्थेभ्योमयाप्रार्थनयाहृतं गृहाणविघ्नराजेंद्रमयादत्तंहेभक्तिः यत्पुरुषेणेति सर्वास्त्रधारिणेनमः शुद्धोदक
 स्नानेसहाचननं रक्तवस्त्रंमहादिव्यंदिव्यगंधाधिवासितं भक्त्यादलंगृहाणेशलंबोदरहरात्मज तंयज्ञमिति कुमार
 गुरवेनमः आच्छादनंस-राजतंत्रह्यसूत्रंचकांचनंचौत्तरीयकं गृहाणेश्वरसर्वज्ञभक्तानांवरदायक तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः
 संभृतमिति शिवात्मजायनम इत्युपवीतंस- गंधंगृहाणदेवेशदिव्यचंदनमुत्तमं कर्पूरागुरुसंयुक्तंगणाध्यक्षसुरा
 र्चितं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः ऋचस्सा- रुद्रप्रियायनमः गंधंस अक्षताश्चसुरश्रेष्ठकुंकुमाक्ताःसुशोभनाः गृहाणविघ्न
 राजेंद्रदयांकृत्वाममोपरि विघ्नहर्त्रेनमः अक्षताः स-सिंदूरंगृह्यतांदेवबालार्कसदृशद्युते सर्वसंकष्टनाशार्थदत्तंपर
 शुधारिणे परशुधारिणेनमःसिंदूरंस-विनायकनमस्तुभ्यंसुरासुरसुपूजितसुगंधीनिचपुष्पाणिगृहाणपरमेश्वर तस्मा

ब्र० १०
भाद्रप०
४

दश्याद्वितं गुणशालिनेपुष्पाणिस- दशांगंगुग्गुलुंधूपंसुगंधंसुमनोहरं उमासुतनमस्तुभ्यंगृहाणवरः शोभव यत्पुरुष
मिति भवानिप्रीतिकर्त्रेणम इतिधूपंस. गृहाणमंगलं दीपघृतवर्तिसमन्वितं भासनं सर्ववस्तूनां तेजोराशेजगत्पते ब्रा
ह्मणोस्येति गजकर्णायनमः दीपस. लड्डुकाणिचपक्वान्नानाभक्ष्यंचपायसं गृहाणविघ्नराजेंद्रफलैर्नाना
विधैर्युतंचद्रमामनसइतिनैवेद्यंस- अघनाशिनेनमः पंचप्राणाहुतीर्मुख्याः कारयेत् नमस्तेदेवदेवेशसर्वतृ
प्तिकरंपरं अन्नं निवेदितं भक्त्या प्रकृतिस्थसुशीतलं परमानंदसपूर्णगृहाणजलमुत्तमं मध्येपानीयं उत्तरापो
शानं दत्त्वा करोद्धर्तनीयादिचदत्त्वा तांबूलं दद्यात् पूगकर्पूरसंयुक्तं नागवल्लीदलैर्युतं तांबूलगृह्यतां देव
सर्वमंगलदायकं सिद्धिदायनमः तांबूलंसम- नारिकेलंसनारंगंकदलीमातुलुंगकं इक्षुदंडं गृहाणेशसर्वप्रियनमो
स्तुते संकष्टनाशिनेनमः सफलमिक्षुदंडंस. हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शांतिं
प्रयच्छमे सर्वभोगदायिने दक्षिणां . ततः पुष्पांजलिदानायैकविंशतिदूर्वांकुरानादाय वक्ष्यमाणनामभिः पूजां
कुर्यात् गणाधिपायनमः उमापुत्राय. अघनाशनाय. एकदंताय- इभवक्राय. मूषकवाहनाय. विनायकाय- ईशपु
त्राय. सर्वसिद्धिप्रदायकाय. कुमारगुरवेनमः एकां दूर्वां गृहीत्वा गणाधिपनमस्तेस्तु उमापुत्राघनाशन एकदंतेभ
वक्त्रेति नमो मूषकवाहन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तुभ्यं पूजयामि प्रयत्नतः एभिर्नामभिः
संपूज्य प्रत्येकनामभिर्दूर्वायुग्मद्विराट्स्थ्या समर्पयेत् ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा नीराजनं कुर्यात् कर्पूरवर्तिकायुक्तः सर्व
वस्तुप्रकाशकः नीराजनार्थमानीतो दीपोयं प्रतिगृह्यतां सर्वविघ्नविनाशिनेनमः नीराजनं समर्पयामि पुनः पुष्पां
जलिं दत्त्वा संकष्टहरणं कृत्वा हस्त्यान्कामान्प्रपूरय विघ्नान्नाशय मे सर्वान्नाशायोपस्थितान्प्रभो त्वत्प्रसादेन कार्थ्या
णिसर्वाणीह करोम्यहं इति विज्ञाप्य देवेशं प्रणिपत्य पुनः पुनः नमस्कारं करोमीश सर्वकार्थसिद्धये प्रीत्यानु

गृहादेवेश प्रसादसुमुखोभव नाभ्याऽऽसीदिति नमस्कारः ततः प्रदक्षिणां करोमीश सर्वकामार्थासिद्धये सर्वकामप्रद
 स्त्वं हि सर्वविघ्नहरो भव सप्तास्यासन्निति उमासुताय नमः प्रदक्षिणा पुनर्नत्वा प्रार्थयेत् संसारपीडाव्यथितं हि
 मांसदासं कष्टभीतं सुमुखप्रसीदत्वं त्राहि मां मोचय कष्टसंघातमोनमो विघ्नविनाशनाय त्वामुद्दिश्य कृतं मे यथाशक्त्या
 तु पूजनं तत्सर्वपूर्णतामेतु त्वत्प्रसादाद्भजाननं अथवा यनदानं श्रीविप्राय नमस्तुभ्यं साक्षाद्देवस्वरूपिणे गणेश प्री
 तये तुभ्यं मोदकान्वैददाम्यहं मोदकान्सफलान्मौद्धान्दक्षिणाभिः समन्वितान् आवयोस्तारणार्थाय गृहाणे मान्न
 मोनमः आवयोर्द्विपत्योर्वादात् प्रतिग्रहीत्रोरित्यर्थः एवं वायनं दद्यात् ॥ ततश्चंद्रपूजनं कृत्वा चंद्रायार्घ्यं दद्यात् शखे
 दुग्धदूर्वाक्षतफलानि दत्त्वा ज्योत्स्नापतेन नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते नमस्ते रोहिणीकांत गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते सौ
 म्याय देवदेवाय ग्रहराजाय शालिने अर्घ्यं गृहाण देवेश द्विजराजनमोस्तुते क्षीरोदार्णवसंभूत अत्रिनेत्रसमुद्भव गृहा
 णार्घ्यं मया दत्तं रोहिणीसाहितप्रभो गंगतार्णवमाणिक्यक्षीराब्धिमथ नोद्भव जानासि त्वं मदीयांतः सोमराजाय ते
 नमः क्षीरोदार्णवसंभूत लक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गणेश प्रीतिवर्द्धन समस्ततारकाधीश जगदाल्हाद
 कारक गृहाणार्घ्यं मया दत्तं बालचंद्रनमोस्तुते इत्यनेनार्घ्यं दत्त्वा नमस्कारं कुर्यात् शंकरस्य ललाटस्थं तिलकं तु म
 नोहरं अत्रिनेत्रसमुद्भूतं नमामि शशिनं सदा नमो मंडलदीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय नमश्चंद्राय
 चारवे इति चंद्रप्रार्थनां कुर्यात् ततो गणेशायार्घ्यं गणेश शेषविघ्नेश सर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहर मे देव गृहाणार्घ्यं न
 मोस्तुते गौरीसुत नमस्तेस्तु सततं मोदकप्रिय संकष्टनाशनार्थाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु पूजितो
 शिशुभास्ये गृहाणार्घ्यं मया दत्तं मम कामान्प्रपूरय इत्यर्घ्यं दत्त्वा तिथ्यर्घ्यं दद्यात् तिथीनामुत्तमे देवि गणेशस्य च वल्ल
 भे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सर्वासिद्धिप्रदायिके इति चतुर्थ्यां अर्घ्यं दत्त्वा गणेशं प्रार्थयेत् यद्दत्तं भक्तिमात्रेण पुष्पपत्रफलं

गृहादेवेश प्रसादसुमुखोभव नाभ्याः आसीदिति नमस्कारः ततः प्रदक्षिणां करोमीश सर्वकामार्थसिद्धये सर्वकामप्रद
 स्त्वं हि सर्वविघ्नहरो भव सप्तास्यासन्निति उमासुताय नमः प्रदक्षिणा पुनर्नत्वा प्रार्थयेत् संसारपीडाव्यथितं हि
 मांसदासंकष्टभीतं सुमुखप्रसीदत्वं त्राहि मां मोचय कष्टसंघातमोनमो विघ्नविनाशनाय त्वामुद्दिश्य कृतं मे द्ययथा शक्त्या
 तु पूजनं तत्सर्वपूर्णतामेतु त्वत्प्रसादाद्भुजानन अथवायनदानं श्रीविप्राय नमस्तुभ्यं साक्षाद्देवस्वरूपिणे गणेश प्री
 तये तुभ्यं मोदकान्वैददाम्यहं मोदकान्सफलान्मौद्धान्दक्षिणाभिः समन्वितान् आवयोस्तारणार्थाय गृहाणे मान्न
 मोनमः आवयोर्दपत्योर्वादात् प्रतिग्रहीत्रोरित्यर्थः एवं वायनं दद्यात् ॥ ततश्चंद्रपूजनं कृत्वा चंद्रायार्घ्यं दद्यात् शखे
 दुग्धदूर्वाक्षतफलानि दत्त्वा ज्योत्स्नापते नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषांपते नमस्ते रोहिणीकांत गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते सौ
 म्याय देवदेवाय ग्रहराजाय शालिने अर्घ्यं गृहाण देवेश द्विजराजनमोस्तुते क्षीरोदाणवसंभूत अत्रिनेत्रसमुद्भव गृहा
 णार्घ्यं मया दत्तं रोहिणीसाहितप्रभो गंगतार्णवमाणिक्यक्षीराब्धि मथनोद्भव जानासित्वं मदीयांतः सोमराजाय ते
 नमः क्षीरोदाणवसंभूत लक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गणेश प्रीतिवर्द्धन समस्ततारकाधीश जगदाल्हाद
 कारक गृहाणार्घ्यं मया दत्तं बालचंद्रनमोस्तुते इत्यनेनार्घ्यं दत्त्वा नमस्कारं कुर्यात् शंकरस्य ललाटस्थं तिलकं तु म
 नोहरं अत्रिनेत्रसमुद्भूतं नमामि शशिनं सदा नमो मंडलदीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय नमश्चंद्राय
 चारवे इति चंद्रप्रार्थनां कुर्यात् ततो गणेशायार्घ्यं गणेशशेषविघ्नेश सर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहर मे देव गृहाणार्घ्यं न
 मोस्तुते गौरीसुत नमस्तेस्तु सततं मोदकप्रिय संकष्टनाशनार्थाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु पूजितो
 शिशुभास्ये गृहाणार्घ्यं मया दत्तं मम कामान्प्रपूरय इत्यर्घ्यं दत्त्वा तिथिर्नमुत्तमे देवि गणेशस्य च वल्ल
 भे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सर्वसिद्धिप्रदायके इति चतुर्थ्यां अर्घ्यं दत्त्वा गणेशं प्रार्थयेत् यदत्तं भक्तिमात्रेण पुष्पपत्रफलं

ब्र० र०

भाद्रप०

५

जलं निवेदितं च नैवेद्यं तद्गृहाणानुकंपया आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनं पूजां चैव न जानामि त्वंगतिः पर
मेश्वर कर्मणामनसा वाचा त्वत्तो नान्यास्ति मे गतिः अंतश्चरसि भूतानां द्रष्टा त्वं परमेश्वर देवयोनि सहस्रेषु येषु येषु ब्र
जाम्यहं तेषु तेष्वाचलाभक्तिरच्युतास्तु सदा त्वयि देवोदता च भोक्ता च देवः सर्वमिदं जगत् देवो जयति सर्वत्र स देवः स
र्वमेव तत् ततोर्धपात्रमुद्धृत्य साधुवाकर्मदुष्टं वायद्यदा चरितं मया तत्सर्वं भगवन्देव गृहाणाराधनं परं इतः पूर्वं प्राणवु
द्धिदेहधर्माधिकारजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्नायत्कृतं यदा चित्तं तत्स
र्वं श्रीगणाधिप रूपपरब्रह्मार्पणमस्तु श्रीगुरुदेवता समर्पणमस्तु रश्मिरूपा गणेशस्य पूजितायाश्च देवताः गणेशांगे
विलीनास्ताः संतु सर्वाः सुखावहा इति पुष्पांजलिं दत्त्वा ततो दंतपाशां कुशां विघ्नं रशुलटुकवीजपूरारूपाः सप्तमुद्राः
प्रदर्श्य ब्रतसमर्पणं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रदेयं भोजनं संकल्पं कुर्यात् सुवर्णमूर्तिंश्च तद्दानं कृत्वा द्वासयेत् फलकादावावा
हनं चेत्तदा विसर्जनमात्रं दानमत्रस्तु सुवर्णनिर्मितं देवं रक्तवस्त्रेण वोष्टितं ददाम्यहं द्विजेंद्राय प्रीयतां गणनायकः ततो
विसर्जनं आयातस्त्वमुमापुत्रममानुगृहकाम्यया पूजितोऽसि मया भक्त्या गच्छ स्थानं स्वकंप्रभो उत्तिष्ठ ब्रह्मण रूपत इ
ति विसर्जनं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा स्वयमपि वाग्यतो भुंजीत इति संकष्टचतुर्थी ब्रतपूजाविधिः ॥ अथ कथा सूत उ
वाच अरण्ये वर्तमानं तु पांडुपुत्रं युधिष्ठिरं स भ्रातरं सुखासीनमाययौ व्यास आदरात् तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं व्यासं प्रत्याय
यौ नृपः मधुपर्कं तथा धर्मं च कृत्वा तस्मै ह्यवेचत युधिष्ठिर उवाच अद्य मे संफलं जन्म भवदागमनं यतः संकष्टं ये तु मे जा
तावने च वनवासिनः ते सर्वे विलयं याता भवतां दर्शनेन हि आत्मानं साधु मन्ये हं राज्यतृष्णापराद्धमुखं दुःखितं मां
कथं स्वामिन् राज्यतृष्णाविचेतसं इमे भीमादयः सर्वे बांधवा व्यथयंति मां दुराधर्षा सर्वाः पर्याहिमच्छासनविधौ हता इ
यं तु द्वौ पदौ साध्वीराजपुत्रीपतिव्रता राज्यभोगोपयोग्या हि सापि दुःखोपभोगिनी मया यत्किं कृतं व्यास पूर्वकर्मानु

वर्तिना दायार्द्वैचितं राज्यं द्यूतच्छन्नरतैस्तथा पराजितावयं ब्रह्मन्सुहृद्भिर्वधुभिः सह वनं प्रस्थापिता दुष्टैरीत्यामुक्तं
चकौरवै इत्थं निराकृताः सर्वे तदा तु वनमागताः अहंतदा प्रभृत्याप्तान् तद्रक्ष्यामि भवाद्दृशान् यद्यस्ति ब्रतमेकं हि सर्वं
संकटनाशनं राज्यदं राज्यसक्तानां दुःखितानां सुखप्रदं पुराकृतं केन भूमौ फलदं दुःखनाशनं तत्सर्वं कथय ब्रह्मन्नु
ग्राह्योऽस्मि ते मुने इत्युक्तं तं राजानं दुःखसंकष्टभाजनं उवाच कृपया व्यासो धर्मपुत्रं धरापतिम् व्यास उवाच नास्ति भू
मंडले राजा त्वत्समो धर्मतत्परः कथयामि ब्रतं तुभ्यं शुभदं फलदं भुवि यत्कृत्वा सर्वकार्याणां निष्पात्तिर्जायते भुवि य
स्तु कुर्याद्भूतवरं स प्राप्नोति फलं पुमान् विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनं योषिद्वापि पुमान्वापि करोति ब्रतमुत्तमं
ईप्सितं फलमाप्नोति पतिना सह मोदते संकष्टेषु सदा क्षिप्तो मानवो ग्रहणीडितः सदा कुर्याद्भूतमिदं सर्वं संकटनाशनं य
त्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः आसीत् पुराकृतयुगे चंद्रसेनो महीपतिः साम्राज्यं दीक्षितो नित्यं मंत्रिभिः परिवा
रितः सुहृद्भिर्वधुभिश्चैव तथा पुत्रैश्च संयुतः तस्यापि हितकर्त्री च पत्नी गुणवती प्रिया नाम्नारत्नावती चासीत् पाति ब्रतं
परायणा तयोः परस्परं प्रीतिरभवच्च गुणाधिका कदाचिद्देवयोगेन हतं राज्यं च वौरिभिः कोशो बलं चापहतं विध्वस्तो बंधु
भिः स च रत्नावत्या तया सार्द्धं निर्गतो भूमिवल्लभः वनं क्षुधातपक्लान्तो ह्येकवासास्तृषादितः इतश्चेतश्च विचरन्नात
पक्लमितेक्षणः एकाकी वनमासाद्य तया सार्द्धं महीपतिः तदा सूर्यास्तसमये रण्ये शिवानिनादिते व्याघ्रश्च चुक्रुशु
स्तत्र पर्जन्यो वैवर्षह एतस्मिन्नंतरे राज्ञी कच्छेणात्यंतदुःखितां तां विलोक्य नृपश्चेष्टो दुःखेनात्यंतपीडितः ततः प्र
भातसमये मार्कण्डेयं महामुनिं ददर्श राजा तत्रैव विस्मया कृष्टमानसः उपगम्य शनैस्तत्र दंडवत्पतितो भुवि
उवाच पश्चाद्भूपोसौ मार्कण्डेय महामुनिं राजोवाच किंकृतं हि मया ब्रह्मन्दुःकृतं कथय स्वमे केन कर्म
विपाकेन राज्यलक्ष्मीः पराङ्मुखी ॥ मार्कण्डेय उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यत्त्वया पूर्वजन्मनि कृतं हिलुब्धक

ब्र० २०
भाद्रप०
६

आसीर्निर्गतस्त्वमहावनंमृगशातूलशशकानहनस्त्वमनैतदा तस्यांशत्रौभ्रमनराजाचतुर्थीयावणस्पहि दृष्टे
भचकृष्णायांतडागपृथुनिर्भितं तत्तीरेनागकन्यानांसमूहंरक्तवाससां गणेशपूजयंतीनांदृष्टुतान्नियमंगुमं उपगम्य
शनैस्तत्रपृष्ठवानसिपार्थिव आर्याः किमेतत्सर्वहिकथयध्वममाग्रतः नागकन्याउवाचपूजयामोगणेशहिसर्वसिद्धि
प्रदायकं शांतिदंपुष्टिदंनित्यंसर्वसंकटनाशनं पुनःपृष्ठास्त्वयास्तास्तुकिंदानंकोत्रपूज्यते कन्याउवाच यदाचोत्पद्य
तेभक्तिस्तदापूज्योगणाधिपः कृष्णायांवाचतुर्थीवैरक्तपुष्पैःप्रपूजयेत् गंधैःपुष्पैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैर्भक्तिभावतः विवि
धान्मोदकान्कृत्वापूरिकान्घृतपाचितान् निवेदयेद्गणेशायहेवंकुर्ग्याद्व्रतंत्विदंततो गृहीत्वा राजेंद्र व्रतंसंकटनाशनं
निर्गतस्त्वमनात्तस्माद्यायन्देवगणेश्वरं तत्प्रभावेणराजेंद्रगृहलक्ष्म्यायुतंवभौ जातंहिधनधान्यादिपुत्रपौत्रैःसमाकु
लं मर्त्ताविधेः रत्नगणैर्गोधनैश्चसमन्वितं कस्मिञ्चित्समयेराजन्धनलोभेनमोहितःविस्मृतोव्रतराजोहित्वयामत्ते
नभूतिदः ततःप्राप्तंहिपंचत्वंत्वयाप्राणविनाशनंतत्प्रभावाद्राजकुलेजातस्त्वविमलेनृप त्वयाजन्मप्रभृतितोराज्यं
प्राप्तमिहप्रभो सुहृन्मित्रश्रियायुक्तंप्राप्तंहिविपुलंवपुः कृत्वादज्ञाव्रतस्यांततत्प्राप्तंफलमीदृशं ॥ राजोवाच श्रु
नातत्कारिष्येहंव्रतंकथयसुव्रत यत्कृत्वासकलंराज्यंब्रह्मप्राप्स्यामिवैपुनः ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ व्रतंसंकल्पपूर्वत्वंकु
रुराजार्धिसत्तम प्राप्स्यसित्वनिजराज्यसंदेहमाकुरुष्वहि ॥ व्यासउवाच ॥ ब्रह्मेस्तद्वचनंश्रुत्वातदादृष्टोमहीप
तिः अकरोत्तद्व्रतंभक्त्यामुनिश्र्यांतर्दधेनृप आयातास्तत्क्षणात्सर्वमंत्रिणस्सहसैनिकाः वभूवतैः परिवृतः साक्षा
दाखंडलेयथा लब्धंराज्यंस्वकीयवैगणेशस्यप्रसादतः बुभुजेमेदिनींसर्वांपुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्त्वमपिराजेंद्र
कुरुसंकटनाशनंव्रतंसिद्धिप्रदंष्टणांस्त्रीणांचापिफलप्रदं यत्कृत्वासकलान्भोगानुनायासेनविंदति विद्यार्थीलभते
विद्यांधनार्थीलभतेधनं योषिद्वावैपतिव्रताकरोतिव्रतमुत्तमं ईप्सितंफलमाप्नोतिपत्यासहविलासिनी कुमारी

व्रतसामर्थ्याल्लभतेपतिमुत्तमं विधवायदिवाकुर्याद्वैधव्यनपुनर्लभेत् पुत्रार्थाल्लभतेपुत्रान्व्रतस्यास्यप्रभावतः यु
 धिष्ठिरउवाच सविस्तरं व्रतं ब्रूहि कृपया कष्टनाशनं दानं विधिं च विधिवत् सर्वं ब्रूहि तपोधन ॥ व्यास उवाच ॥ यदा संके
 शितो मर्त्यो नानादुःखैश्च दारुणैः तदा कृष्णचतुर्थ्यां वै पूजनीययोगणाधिपः तैलाभ्यंगं न कुर्वीतरात्रौ पूजां समाचरेत् रक्त
 पुष्पैश्च धूपैश्च अभिर्नामपदैः पृथक् आवाहनं गणेशाय आसनं विघ्ननाशिने पादं लंबोदरायैति अर्घ्यं चंद्रार्द्धधारिणे वि
 श्वप्रियाया च मनस्मानं वै ब्रह्मचारिणे भवानी प्रीतिकर्त्रे वधूपदं दद्यात्थाविधि गजकर्णाय वै दीपं नैवेद्यमघनाशिने तां
 बूलं सिद्धिदायेति फलं संकष्टनाशिने ततो दूर्वांकुरैः पूज्य एकविंशतिसंख्यया दशभिर्नामभिर्द्वौ द्वावेकं तं सर्वनामभिः ग
 णाधिप नमस्तेस्तु उमा पुत्राय नाशनं एकदंतैकवक्त्रेति तथा मूषकवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायकं कुमा
 रगुरवे तु भ्यं पूजयामि प्रयत्नतः एवं पूजाप्रकर्तव्या प्रार्थयेद्गणनायकं संसारपीडाचकितं हि मां सदा संकष्टभीतं सुमुख
 प्रसीद त्वं पाहि मां मोचय कष्टसंघातमोनमो विघ्नविनाशनाय ततस्तु वाग्यतो दद्यान्मोदकं घृतपाचितान् विप्राय दश
 संख्याकान् दशचात्मानि योजयेत् ततस्तु मंडले चंद्रं संपूज्य विधिवद्ब्रूती मंडले राजते तं दुर्लुपिष्टेन वाराचि ते चंदनलिखि
 ते वाकां स्य पात्रे अर्घ्यं दद्यात् चंद्रात्पूर्वगणेशाय दुग्धेनार्घ्यं निवेदयेत् पूजां जपं तथा होमं कुर्यान्मूलेन मंत्रवित् श्रा
 वणे सिद्धलडुकान्नभक्ष्येदधिभोजनं आश्विने चोपवासं च कार्तिके दधिभक्तं मार्गमासे निराहारं पौषे गोमूत्रभक्षणं
 तिलांश्च भक्षयेन्माघे फाल्गुणे घृतशर्करां चैत्रे मासे पंचगव्यं माघे वेशतपत्रिकां घृतस्य भोजनं ज्येष्ठे आपादे मधुभक्षणं
 इति मासव्रतं कृत्वानरो मुच्येत संकटात् भुंजीयाद्वा स्वयं विप्रैः सह स्वस्थस्तु सुव्रत पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्भक्तिमान्नरः
 चंदनेन सुगंधैः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ज्योत्स्नापतेन मस्तेस्तु नमस्ते ज्योतिषां पते गृहाणाध्वं मया दत्तं रोहिण्या साहि
 तः शशिन इत्यादिसप्तमंत्रैरेकेन वा चंद्रायार्घ्यं सप्तवारं देयं नमो मंगलदीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय

ब्र० र०
भाद्रप०
७

नमश्चंद्राय चारवे इति प्रणामः गजानन नमस्तुभ्यं सर्वासिद्धिप्रदायक गृहाणाध्वं मया दत्तं संकष्टनाशया शुभे कृष्णपक्षे
चतुर्थ्यां वै पूजितोऽसि शुभोदये गृहाणाध्वं मया दत्तं मम कामान् प्रपूरय ॥ अथ चतुर्थ्यां अर्घ्यम् ॥ तिथीनामुत्त
मे देवि गणेशस्यातिवल्लभे सर्वसंपत्प्रदे देवि गृहाणाध्वं नमोस्तुते एवं पूजाप्रकर्तव्या भक्त्या विप्रांश्च भो
जयेत् स्वयमेव तु भुंजीत वा ग्यतो बंधुभिस्सह रात्रौ जागरणं कुर्याद्यथा शक्त्या जितेंद्रियः भूमि शायी जितक्रो
धो लोभदंभ विवर्जितः ॥ प्रतिमासंतु यः कुर्यात्पंचाब्दं त्र्यब्दमेव वा अथवा जन्मतः कुर्यान्नदुःखं जायते ध्रुवं दारिद्र्यं
न भवेत्तस्य संकष्टात्स प्रमुच्यते शृण्वंतिये ब्रतमिदं स्वयमीदृशं हिते वै सुखं भुवि मनोरथपूर्णचित्ताः नित्यं भवंतिल
लनाः पुरुषैः सुखिन्यः पुत्रप्रपौत्रधनधन्ययुताः पृथिव्याम् ॥ सूतश्च वाच एवमुक्ता ततो व्यासस्तत्रैवांतरधीयत युधि
ष्ठिरस्तु तत्सर्वमकरोद्ब्रतमुत्तमं मेने ब्रतप्रभावेण धर्मो राज्यमवाप्य ह हत्वारणैरिपून् सर्वान् मुहूर्द्धं धुजनैः सह यज्ञान्नाना
विधान् कृत्वा ततः सुखमवाप्तवान् प्रद्युम्नेन कृतं पश्चाद्गणनायस्य तोषणं कृत्वा वाणासुरं युद्धं जयं प्राप्नोत्यधोक्षजः आ
सीने ह्युषया सार्द्धमनिरुद्धे महीपते अन्यैर्देवा सुरनरैः कृतं विघ्नेशतुष्टये ऋषिभिर्दानवैश्चान्यैर्यक्षगंधर्वकिन्नरैः इति
भविष्योत्तरपुराणे व्यासयुधिष्ठिरसंवादे संकष्टचतुर्थीव्रतकथा ॥ एवमेव प्रतिमासं संकष्टहरणचतुर्थीव्रतं भाद्रकृष्ण
पक्षे बहुलाचतुर्थीव्रतं इदं च मध्यदेशे प्रसिद्धं तत्र चतुर्थीसायंकालव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये चंद्रोदयसत्त्वेऽसत्त्वे च पूर्वैवे
ति उक्तं च गौर्ध्याश्चतुर्थीसितधेनुपूज्यादुर्गार्चनं दुर्भरहोलिका च वत्सस्य पूजा शिवरात्रिरेताः परान्विताघोतिनृपं
सराष्टूमिति अत्र धेनुपूजामात्रमेव ब्रतविधानं बहुलेति श्वेतागौरेव पूज्या नान्यत्पूजादिविधानं तथा च नारदीये अ
थ भाद्रकृष्णपक्षे चतुर्थीबहुलाव्रतं धेनुः संपूजनीया त्रवस्त्रगंधयवादिभिः ततः प्रदक्षिणी कृत्य शकश्चैवानमाचरेत्
अशक्तः पुनरेनांतु नमस्कृत्या विसर्जयेत् पंचाब्दं वा दशाब्दं वा षोडशाब्दं मथापि वा ब्रतं कृत्वा समुद्याप्य धेनुं दद्यात्

पयस्विनीं प्रभावेणव्रतस्यास्यभुक्ताभोगान्मनोरमान् सत्कृतोदेवतावृंदैर्गोलोकंसमवाप्नुयात् भाद्रकृष्णपंच
 म्यांमानवकल्पादि अत्रयुगांतवत्पूजाश्राद्धादिविधेयं अत्रनागानांपूजोक्तानारदीये भाद्रेतुकृष्णपंचम्यांना
 गान्क्षीरेणतर्पयेत् यस्तस्यांपूजयेन्नागान्कुलेतस्यास्तानिर्भरे निर्भरनामानवच्छिन्नं भाद्रकृष्णषष्ठांकुलप
 लाशव्रतंतत्रषष्ठीमध्याह्नव्यापिनीग्राह्या पूजाव्रतेषुसर्वेषुमध्याह्नव्यापिनीतिथिरितिस्मरणात् सखिभिःसहम
 ध्याह्नेगत्वाचसलिलांतिकामित्यादिनाकथायांकर्मकालव्यापित्वोक्तेः दिनद्वये सत्वे ऽसत्वेवापराकुशपलाशव्रत
 स्यैवबहुलाषष्ठीतिसंज्ञोक्ता ॥ तत्र स्कंदपूजामुपक्रम्यबहुलासितवर्णागौरेवपूज्येति अस्यामेवचंद्रषष्ठी
 व्रतं सायं चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या उभयत्र तथात्वेपूर्वातदुक्तंभविष्ये तद्वद्भाद्रपदेमासिषष्ठांपक्षे
 सितेतरे चंद्रषष्ठीव्रतं कुर्यात्पूर्ववेधःप्रशस्यते चंद्रोदयेयदाषष्ठीपूर्वेह्निवापरेहनि सप्तम्यामुदितेचंद्रे
 नाध्यैदद्यात्कदाचन कदाचिद्याददेन्नारी सानारीनरकं व्रजेदितिकथायामप्युक्तेरियं सर्वथापूर्वैवकार्यं
 चंद्रषष्ठासितेपक्षेसैवोपोष्याप्रयत्नतइति अस्याः कथा भविष्योत्तरे ॥ अवरूपिउवाच ॥ देवराजकथंस्त्री
 णांपातकंयातिदूरतः भुक्तिमुक्तिप्रदंवृहिव्रतंधर्मकरंपरम् ॥ इंद्रउवाच ॥ पुराकृतयुगस्यादौदेवर्षिर्नारदोऽम
 वत् तेनपृष्ठोमहीपालब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ नारदउवाच ॥ शैरवेणांधतमसात्रैलोक्यंपरिवेष्टितं तपोदानंचहोमंच
 व्रतं किंचित्प्रकाशय येनासौमुच्यतेजंतुर्नरकात्पापसंभवात् नरोवायादिवानारीतद्व्रतंकथयस्वमे ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणुवत्सपरंगुह्यंव्रतानामुत्तमंव्रतं निश्चितंसर्वधर्मेषुमहापापप्रणाशनं विदेहनगरंरम्येचतुर्वर्णसमाकुले गृहप्रा
 कारशोभाढ्येवेदिचत्वरमंडिते गृहधर्मेणसंयुक्तायत्रनार्योनरैःसह भृगुवंशेसमुत्पन्नोब्राह्मणोवेदपारगः ऋषिस्त
 त्रैवनगरेह्यवसद्धर्मवित्तमः एकदातस्यचपितुः क्षयाहःसमुपागतः प्रातःपाकःप्रकर्त्तव्यस्त्वयापूतांतरात्मना

ब्र० १०
भाद्रप०
८

व्यंजनादीनि यत्किंचित्कर्तव्यं घृतसादितं एतदुक्तं स्वप्रियस्यैतथेत्यंगीकृतं तथा संध्याकाले च तेनैव द्विजाश्रामं त्रि-
तास्तथा रात्रौ दैववशात्साथसंबभूव रजस्वला आत्मानं रजसाक्रान्तां नानासीत्सा द्विजांगना रजसाक्रातया सर्व-
कृतं तद्व्यंजनादिकं तेन कर्मप्रचारेण देवताः पितरस्तथा निः श्वासमुष्णमुन्मुच्य निराशानिर्गतास्तथा अथ का-
लेन संप्राप्ता केनचिन्मृत्युगोचरं तेन दोषेण सानारी चंडाली योनिमागता मृतभार्यस्त्वसौ विप्रो निजकर्मरतः
सदा सुताः पंचगृहे तस्य गृहकर्मरताः सदा श्वपचस्य गृहे जाता ब्राह्मणी पापसंयुता जातिस्मराभवत्सा तु पाति-
व्रतप्रभावतः जतिचंडालभवने वदन्ते स्मादिनोदिने अष्टवर्षाय दाजाता गता सा पतिमंदरं देवार्चनविदेरन्ते गृहद्वारे
ह्युपस्थिता त्रियामदिनशेषे तु वैश्वदेवं प्रकुर्वता बलिचददता सम्पग्वायसेऽथो द्विजन्मना तस्मिन्काले तु संप्राप्ता त-
स्यास्तु मुखदर्शनात् हाहाकारः कृतस्तेन सूर्यस्य च निरीक्षणं स्मरणं वासे देवस्य भोजनं च विवर्जितं पुनः स्नानं कृतं ते-
न दानं दत्तं च शक्तिः त्रिरात्रोपोषणं कृत्वा चतुर्थेऽहनि पारणं चतुर्थेऽहनि पुनः प्राप्ता मातंगस्य च कन्यका मातंगस्य गृहं
गत्वा ब्राह्मणस्य सुतस्तदा तमवतीत्स मातंगं कुपितो वीक्ष्य संगमात् किमर्थमागता पुत्री तवास्माकं च वेशमनि अव-
दत्तत्र मातंगः संगृहणाभीह पुत्रिकां तूर्णं गृहं व्रज स्वामिन् प्रसादं कुरु मे प्रभो द्वितीये दिवसे तत्र मातंगी पुनरागता कु-
पिता ब्राह्मणाः सर्वे मातंगस्य च कन्यकां तत्पित्रे कथयामासुर्मातंगः पुनराहतान् आयध्वं मां द्विजाः सर्वे किं करो-
मि सुतां प्रति इत्युक्त्वा गृहमागत्य कोपेनाविष्टचेतनः रज्जुभिः सा दृढं बद्धा ताडिता लगुडेन ह मुक्ता सा दिवसस्याते
मातंगेन दुरात्मना रात्रौ स्वप्ने गता पुत्रं किं सुप्तो सिभवान्सुत आगता हंतुं जननीमहत्कष्टं समाश्रिता ॥ पुत्र उवाच ॥
वद मातः कथं कष्टं सांप्रतं तव वर्तते केन कर्मविपाकेन मातंगी योनिमागता ॥ मातोवाच ॥ तव द्वारे स्थिता तत्र
मातंगस्य च कन्यका तां मां विदिस्व कर्मातीर्तं विपमां गतिमास्थितां साहिता पितृवशेन गता चंडालतामहं स्त्रीधर्म

सविजानं त्याकृतकर्ममया गृहे तेन कर्मविपाकेन नरके पातिता स्म्यहं तथा कार्यं त्यया पुत्रयथाहं मोक्षमाप्नुयां इति
 तस्यावचः श्रुत्वा तत्सुतः शोककर्षितः शास्त्रं विलोक्य तेनैव गौरीसंवादमीक्षितं व्रतं चंदनपञ्चाराख्यं शोकमोहप्रणाश
 नं मातुर्विमाचनायैव चकार विधिपूर्वकं नभस्य स्यासिते पक्षे यदा षष्ठी चलभ्यते तस्यामुपोषणं कार्यं चंद्रमालोक्य
 भोजनं रक्तचंदनलेपेन लिखत्सूर्यससोमकं गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दीपनैवेद्यसंयुतैः मनोरमैश्च विविधैः पूजये
 त्सु समाहितः कथानकं च श्रोतव्यं ब्राह्मणान्परिभोजयेत् चंद्रोदये सदा दद्याद्ध्यै च वफलैः शुभैः सप्तम्यामुदिते चंद्रे
 नार्घ्यं दद्यात्कदाचन कदाचिद्याददेन्नारीसाधु वं नरकं व्रजेत् चंद्रायार्घ्यदानमत्रः ॥ क्षीरोदसागराज्जातह्यात्रिनेत्रस
 मुद्भव गृहाणार्घ्यामिमं देवनमोस्तुरजनीपते अनेन विधिना तेन विप्रेणैतद्ब्रतं कृतं तेन पुण्यप्रभावेण गतोसौ मोक्षमव्य
 यं एतच्चंदनपञ्चाराख्यं व्रतं स्वर्गप्रदं नृणां गोशतस्य प्रदानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः तत्फलं समवाप्नोति व्रतमेतत्करोति यः सं
 वत्सरकृतं पापं स्त्रीणां नश्यति तत्क्षणात् शुद्धदेहा भवेन्नारी व्रतमेतत्समाचरेत् चंद्रलोके वसोन्नित्यं यावच्चंद्रादिवाकरविति
 भविष्योत्तरे ब्रह्मोक्तं चंद्रषष्ठीव्रतकथानकम् ॥ अथ व्रतविधिः ॥ पूर्वदिने निरामिषमेकवारं हविष्यभोजनं कुर्व्यात् व्र
 तदिने प्रातः संकल्पं कुर्यात् ओमद्यात्मनो ज्ञातरजोभावकृतपाकादि संपर्कजपापक्षयपूर्वकं चंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्ष
 कामनया चंद्रषष्ठीव्रतं करिष्ये ततो नद्यादौ गत्वा पंचगव्यसहितेन जलेन स्नानं तत्र मंत्रः आपस्त्वमपि देवेश ज्योतिषां
 पतिरेव च पापनाशय देवेशि मनोवाक्कायकर्मजं इति सूर्याय नमस्कारः ॥ पंचपल्लवैर्मार्जनं कृत्वा ततो मृत्तिकया स्ना
 नं मृत्तिके ब्रह्मपूतासि कश्यपेनाभि मंत्रिता पवित्री कुरु मां नित्यं सर्वपापात्समुद्धर ततो वरुणं प्रार्थयेत् पाशग्रहस्त्वं
 वरुण नदीनामीश्वर प्रभो अद्याहं प्रार्थयामित्वां पूतं कुरु मेहेश्वर इत्येवं स्नात्वा ॥ तिलकं विधाय सूर्याय रक्तचंदना
 क्षतपुष्पैरर्घ्यं दद्यात् नमो विवस्वते ब्रह्मन्भास्वतो विष्णुरुपिणे जगत्पवित्रेशुचये सवित्रे कर्मसाक्षिणे इत्यर्घ्यं दत्वा

ब्र० र०
भाद्रप०
९

सदालापपूजाकीर्तनादिभिर्दिनसमाप्यरात्रौ चंद्रोदये चंद्रायार्धे दद्यात् श्वेतचंदनपुष्पफलाक्षतयुतमर्घ्यपात्रमादाय
क्षीरोदसागरोद्धूतह्यात्रिनेत्रसमुद्रव गृहाणार्धमिमं देवनमस्ते रजनीपते इत्यर्धे दत्त्वा निरामिषमक्षारलवणं भोजनं
कुर्यादिति व्रतविधिः ॥ अथोद्यापनं ॥ यथोक्तलक्षणमंडपं वेदिकां वा विधाय तत्रोद्यापनसंभूतिमादाय संकल्पं कुर्व्यात्
ॐ अथाहमात्मनो ज्ञाता ज्ञातरजोभावकृतपाकादिपंचकजनितपापक्षयपूर्वकचंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्षकामनया यथा
कालसमाचरितचंद्रषष्ठीव्रतोद्यापनं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणादिग्रहमंडलसर्वतोभद्रमंडलपूजासामान्यपद्धतिक्र
मं विधाय सर्वतोभद्ररुथकलशे व्रताधिष्ठातृदेवताप्रतिमां संस्थाप्य पूजामारभेत् द्विभुजपंकजारूढं सदाप्रहसितान
नं निष्पादितं शिल्पिना च तस्मिन्नेवादिने पुनः ॥ अथ ध्यानम् ॥ ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नार
यणः सरसि जासन सन्निविष्टः केयूरवान्कनककुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्यवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ १ ॥ आगच्छ देव
देवेश ते जोराशे जगत्पते गृहाणार्धमया दत्तं कृपया परमेश्वर ॥ इत्यावाहनं नानारत्नसमायुक्तं कार्तिस्वरविभूषि
तं आसनं देवदेवेश प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतामित्यासनं ॥ गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखरूपं शीपा
द्यार्थं प्रतिगृह्यतां इति पाद्यम् ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर नमस्ते कमलाकांत अर्धेनः प्रतिगृह्यतामित्यर्धं
कर्पूरवासितं तोयं मंदाकिन्यास्समाहृतं आचम्य तां जगन्नाथ मया दत्तं सुभाकित इत्याचमनं पंचामृतं समानीतं पयो
दधिघृतं मधु शर्करारससंयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतामिति पंचामृतस्नानं गंगाचयमुनाचैव नर्मदाचसरस्वती तापी
पयोष्णीरेवाचताभ्यः स्नानार्थं माहृतं तोयमेतत्सुखरूपं शी स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ इति शुद्धस्नानं ॥ सर्वभूषाधिके देव
लोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते देववाससी प्रतिगृह्यतां ॥ इति वासोयुगं ॥ देवदेवनमस्ते स्तुत्राहि मां भवसागरा
त् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण सुरसत्तम ॥ इति यज्ञोपवीतं ॥ श्रीखड्गचंदनं दिव्यं गंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठ

प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यता ॥ मितिर्गंधं ॥ अक्षताधवलाः श्रेष्ठाः कुंकुमाकाः सुशोभनाः भक्त्यामयार्पिता
 देवपूजार्थं प्रतिगृह्यतां इत्यक्षताः मल्लिका मालती जाती केतकी चंपकानिच मयाहृतानिदेवे
 शपूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पुष्पाणि वनस्पतिरसोदिव्योगंधाढ्यः सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोयं प्रति
 गृह्यतां इति धूपः आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यतिमिरापहं इति दीपम् इ
 दं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि इति फलं पूर्णाफलं महादिव्यं नागव
 ह्नीदलैर्युतं खदिरासारसहितं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफ
 लदमतः शान्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा चंद्रादित्यौ च धरणीविद्युदग्निस्तथैव च सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिर्दीपोयं प्रतिगृ
 ह्यतां इति नीराजनं नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्तुरमाप्रिय नमस्ते कमलाकांत वासुदेव नमोस्तुते इति पुष्पांजलिः या
 निकानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च तानि सर्वाणि नश्यंति प्रदक्षिणापदे पदे इति प्रदक्षिणं अर्घ्योयं गृह्यतां
 देवभक्तिमेह्य चलांकुरु व्रतं मे पूर्णं तां यातु सकलाः स्युर्मनोरथाः इति पुष्पफलाक्षतमर्घ्यं प्रदानं कुर्ह्यात् नमः
 सर्वहितार्थाय जगदाधारहेतवे साष्टांगोयं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृतः इति साष्टांगप्रणामः आवाहं न व जानामि नैव
 जानामि पूजनं विसर्जनं न जानामि त्वंगतिः परमेश्वर इति प्रार्थना ततः कलशेषु मासदेवतानां पूजनं ताश्च भाद्रपद
 मारभ्या त्रपूजनीयाः ॐ भगवते योगीश्वराय प्राकम्या सहिताय नमः इति गंधादिभिः संपूज्य प्रार्थनां कुर्ह्यात्
 मासि भाद्रपदे पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं प्राकाम्या सहितस्तस्मात्पातु योगेश्वरः प्रभुः १ ॐ भगवते पुंडरीकाक्षाय
 लघिमा सहिताय नमः आश्विने मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मां पुंडरीकाक्षो लघिमा सहितो वतु २ ॐ भग
 वते कृष्णाय रुक्मिणी सहिताय नमः कार्तिके मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मात्त्वं भगवन्कृष्ण रुक्मिण्या सह पा

ब्र० १०
भाद्रप०
१०

हिमां ३ ओं भगवते मोहिनी साहिताय अनन्ताय नमः मार्गशीर्षे कृतं पापं ज्ञानाद् ज्ञानतो यतः मोहिनी साहितो नंत भगवन्पा
हिमांसदा ४ ओं भगवते अच्युताय प्रीति साहिताय नमः पौषे मासि कृतं पापमज्ञानाद् ज्ञानतोऽपि वा प्रीत्या सहाच्यु
तो देवस्तस्मान्मे पातु सर्वदा ५ ओं भगवते चक्रिणेशक्तिसाहिताय नमः माघे मासि मया पापमज्ञानाद् ज्ञानतोऽपि वा कृ
तं तस्मान्मां पुनातु चक्री शक्त्या समन्वितः ६ ओं भगवते गोविंदाय क्रिया साहिताय नमः फाल्गुने मासि यत्पापमज्ञाना
दज्ञानतोऽपि वा तस्मात्क्रियायुतो देवो गोविंदो मांसदा वतात् ७ ओं भगवते जनार्दनाय श्री साहिताय नमः चैत्रे
मासि मया पापमज्ञानाद् ज्ञानतोऽपि वा कृतं जनार्दनस्तस्माच्छ्री समेतो वतात्सदा ओं भगवते उपेंद्राय माहिमा साहिता
य नमः वैशाखे मासि यत्पापमज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं तस्मान्मां माहिमायुक्त उपेंद्रो वतु सर्वदा ८ ओं भगवते यज्ञपू
रुषाय लक्ष्मी साहिताय नमः ज्यैष्ठ्ये मासि मया पापमज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं तस्मा लक्ष्मी समेतो व्यात्सर्वदा यज्ञपूरुषः
९ ओं भगवते वासुदेवाय कांतिसाहिताय नमः आषाढे मासि यत्पापमज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं तस्यात्कांतिसमायुक्तो
वासुदेवः पुनातु मां ११ ओं भगवते प्राप्ति साहिताय हरये नमः श्रावणे मासि यत्पापमज्ञानाद् ज्ञानतोऽपि वा तस्मात्प्राप्तिस
मायुक्तो हरिर्मां सर्वदा वतु १२ ओं भगवते केशवाय ह्री समेताय नमः मलमासे पियत्पापमज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं तस्मा
न्मां केशवो देवो ह्री समेतो वतात्सदा १३ ॥ इति ब्रताधिष्ठातृ यज्ञपूरुषपूजा ॥ अथ तत्रैव ॥ तान्त्रपात्रे घटे वा द्वादशारं
पद्मं विधाय तत्र सौवर्णं सूर्यबिंबं पूजयेत् पूर्वादिदलमारभ्य ओं भगवते आदित्याय प्रभासाहिताय नमः इति मार्ग
शीर्षमारभ्यान्यत्र ते पूजा ॥ ॥ अथ भाद्रपदमारभ्यैव पूजा कार्या ओं भगवते यमाय संयमनी साहिताय नमः मासि भा
द्रपदे पापं दिवाय चरितं मया तस्मात्संयमनी युक्तो यमो मां पारिरक्षतु १ ओं भगवते त्वष्ट्रे पद्मगर्भा साहिताय नमः
आश्विने यदि वा पापमज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं पद्मगर्भा समेतो मां त्वष्टा तस्मात्सदा वतु २ ओं नमो भगवते स्वर्पतये स्वर्ग

तिसहितायनमः कार्तिकेमासियत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मांस्वर्पतिर्देवः स्वर्गत्यासहितोवतु २ ॐ भगवते
 आदित्याय प्रभासहितायनमः मार्गशीर्षे दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्माच्च प्रभयासाकनादित्योहिपुनातु मां
 ३ ॐ भगवते दीप्तिसहिताय रवये नमः पौषे मासि दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मां दीप्तिसहितः पुनातु भग
 वान् रविः ४ ॐ भगवते गभस्ते ये प्रकाशासहितायनमः माघे मासि दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रका
 शयासाद्वै गभस्ते त्वं पुनीहि मां ५ ॐ भगवते भानवे मरीच्यासहितायनमः फाल्गुने यद्विवापापमज्ञानाद्ज्ञानतः
 कृतं तस्मान्मरीच्यासहितो भानुर्मां सर्वदावतु ६ ॐ भगवते प्रभाकराय तपत्यासहितायनमः चैत्रे पि यद्विवा
 पापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रभाकरो देवस्तपत्यासहितोवतु ७ ॐ भगवते दिवाकराय पद्मिनीसहिताय
 नमः वैशाखे मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्माद्विवाकरो देवः पद्मिन्यासहितोवतान् ८ ॐ भगवते धर्माय ह
 व्यवाहासमेतायनमः ज्येष्ठे मासि दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा हव्यवाहासमेतो मां तस्माद्धर्मः सदावतु ९ ॐ
 भगवते तपनाय तेजोवतीसहितायनमः आषाढे मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तेजोवत्यासमेतो वै तस्मान्मां तप
 नोवतु ११ ॐ भगवते वरुणाय सत्यभामासहितायनमः श्रावणे मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मात्पु
 नातु मां वरुणस्संयुतस्सत्यभामया १२ ततः श्वेतचंदनेन कांस्यपात्रे द्वादशपत्रं पद्मनिर्माय तत्र राजतं चंद्रविंशति
 धाय पूजां कुर्यात् ॐ भगवते द्विजराजाय पूर्वाभाद्रपदासहितायनमः मासि भाद्रपदे पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं
 पूर्वाभाद्रपदायुक्तो द्विजराजोवता ततः १ ॐ भगवते विधवे अश्विनीसहितायनमः मासि चाश्वयुजे पापमज्ञाना
 द्ज्ञानतः कृतं विधुर्मां भगवांस्तस्मादश्विन्यासहितोवतु २ ॐ भगवते कुंजराधराय कृतिकासहितायनमः कार्ति
 के मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मां कृतिकायुक्तः पुनातु कुंजराधरः ३ ॐ भगवते मृगांकाय मृगशी

ब्र० र०
भाद्रप०
११

षान्वितायनमः मार्गशीर्षेनयापापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मृगशिरेशुक्तमृगां कत्वं पुनोहिमां ४ ओंभग
वतेसुधांशवेपुष्यसहितायनमः पौषेमासिचयत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मात्सुधांशुर्भगवान्पुष्ययुक्तः पुनातुमां
५ ओंभगवतेइंद्रवेमघासहितायनमः माघेमासिचयत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मघासमायुक्तइंदुर्मामवता
त्सदा ६ ओंभगवतेकुमुदबांधवायपूर्वाफाल्गुणीसहितायनमः फाल्गुणेमासियत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मा
त्पूर्वाफाल्गुणीतः पायात्कुमुदबांधवः ७ ओंभगवतेचंद्रायचित्रासहितानमः चैत्रेमासिचयत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः
कृतं चित्रयासंयुतस्तस्मान्मांचंद्रः सर्वदावतु ८ ओंभगवतेओषधीशायविशाखासहितायनमः वैशाखेमासिय
त्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्माद्विशाखासहित ओषधीशः पुनातुमां ९ ओंभगवतेनिशाकरायज्येष्ठासहितायन
मः ज्येष्ठेमासिमयापापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्निशाकरोदेवोज्येष्ठयासहितोवतु १० ओंभगवतेसुमनेसपू
र्वाषाढासहितायनमः आषाढेमासियत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मांसुमनादेवः पूर्वाषाढायुतोवतु ११ ओंभ
गवतेहिमांशवेश्रवणसहितायनमः श्रावणेमासियत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा हिमांशुर्भगवांस्तस्मात् श्रवणेनयु
तोवतात् १२ ओंभगवतेपुरुषोत्तमायशांतिसाहितायनमः मलिनलुचेचयत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं यः स्यात् शां
तिसमायुक्तः पातुमांपुरुषोत्तमः १३ ततः षष्ठीतिथिः पूज्या इत्येवंपूजांविधाय स्तोत्रपाठादिनाहः शेषनीत्वा रात्रौ जा
गरणंकथाश्रवणादिकंचविधाय प्रातःस्नात्वा मंडलदेवतापूजां विधाय गृह्योक्तविधिनाग्निस्थापनं विधाय
ब्रह्मणोवरणंचकृत्वा अन्वाधानांतमाग्निकार्यं यथाविधि कुर्यात् ततोमंडलदेवतामंत्रैर्ग्रहमंत्रैश्च होमं संपाद्य इदं
विष्णुरिति मंत्रेणाष्टोत्तरशतमाहुतीः पायसाज्यद्रव्येण तैलाज्यद्रव्येण आकृष्णेनेति मंत्रेणाष्टोत्तरशताहुतीर्हुत्वा
पुनः पायसाज्यद्रव्येणाप्यायस्वेति चंद्रमंत्रेण हुत्वा ततः सकलहोमशेषं समाप्य स्विष्टकृदोमांते अभिषेकं

पूर्णाहुतिचकृत्वा आचार्यसंपूज्य सर्वतोभद्रस्थकलशप्रतिमादिकंपीठवाचाचार्यायदत्त्वा व्रतपूर्तये शय्यादानं
 गोदानं च विधाय यथाशक्तिब्राह्मणान्सदन्नदक्षिणादिभिः संतोष्याशिषोगृहीत्वा भूयसीदक्षिणां दत्त्वेष्टजनैः स
 हभुंजीतइतिसोद्यापनचंद्रषष्ठीव्रतम् अथशुक्लादि-श्रावणमासिकृष्णसप्तम्यांशीतलाव्रतं तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां
 कार्यम् तथाच माधवीये हारीतः पूजाव्रतेषुसर्वेषुमध्याह्नव्यापिनीतिथिरिति अथव्रतविधिः मासपश्चाद्युल्लिख्य
 ममावैधव्यदारिद्र्याभावभर्तृवियोगानिरसनपूर्वकवाधानिवृत्यर्थं शीतलाव्रतंकरिष्ये तथाच मिलितोपचारैः
 शीतलांपूजयिष्ये इतिसंकल्पं विधाय कलशं संस्थाप्य तदुपरिशीतलां पूजयेत् ॥ तत्रध्यानं ॥ वंदेहं
 शीतलां देवीं रासभस्यां दिगंबरं मांजनीकलशोपेतां सूर्पालंकृतमस्तकां कुंभे संस्थापयेद्देवीं पूजयेन्नाममंत्र
 तः शीतलेदहमेपापंपुत्रसौरुयफलप्रदे धनधान्यप्रदे देवि पूजां गृह्णानमोस्तुते इतिसंप्राथम्यं शीतले शीतलाका
 रेऽवैधव्यसुतप्रदं श्रावणस्यासिते पक्षेऽर्धगृह्णानमोस्तुते इत्यर्धं दद्यात् शीतले त्राग्निपक्वानिदध्ना चैवान्वि
 तानि च नैवेद्यं स्वीकुरु तद्वृतमिश्रं च सुंदरि कुमारीः सुभगाः सप्तपूजनीयाः प्रयत्नतः इति पूजाविधिः ॥ अथ
 कथा हेमाद्रौ भविष्यत्पुराणे श्रीकृष्ण उवाच प्रसिद्धं श्रूयतां रम्यं नगरं हस्तिनापुरं इंद्रद्युम्नश्च राजा भूत्रपति
 लोकपालकः धर्मकर्मविधानाथ तस्य भार्या यशस्विनी क्रियानाम्नीच सा साध्वी दानशीला प्रियंवदा बभूव प्र
 थमः पुत्रो महाधर्मेति नामतः वर्द्धते पितृवात्सल्यात् काले कन्यामजीजनत् द्वितीया च तथा पुत्री तस्या जाता गुणोत्तमा
 पुत्री लक्षणसंपन्ना शुभकारितीति नामतः वरुधे सा पितुर्गृहे सर्वांगगुणसुंदरी नाम्नारूपेण सावाला सर्वोत्तमगुणाधिका
 सामुद्रिकगुणोपेता पद्महस्ता प्रियंवदा वरोहिदेहमानेन लक्ष्मीवान् रूपवान् गुणैः समाययौ च जग्राह पाणिग्रहणपूर्व
 कं कदाचित् सा पितुर्गृहे जा मन्त्रानयनाय च आजगाम परिजनैः स्वपुत्र्या नयनोत्सुका प्रणम्य च पितुः पादौ त्व

ब्र० १०
भाद्रप०
१२

रितं चारुहासिनी तत्पुत्रीनयनायापिजामाताकृतविग्रहः ततः साकन्यकाप्रीतापितरं वाक्यमब्रवीत् रथमारुह्य
हेतातयास्यामिस्वपुरे गृहं तस्याः पितेत्युवाचे दंदपत्न्योः शुभहेतवे पुत्रित्वं सुस्थिराभूत्वा दिनमेकं वदस्व मे कन्यो
वाच तात तन्नपरिज्ञातं यदुक्तं पद्मयोनिना पातिव्रत्यसमो धर्मो नास्तीह भुवनत्रये करिष्यामि व्रतं यच्च त्वयोक्तमति
शोभनं ततस्तं कारयामास शीतला व्रतमुत्तमं पुत्री च प्रेषयामास ब्राह्मणो वेदपारगः व्रतोपकरणे पुत्री मार्गं प्राप्ता सरो
वरं शीतला पूजनाद्वैतोर्गता सा ध्वी सरोवरं तत्र दृष्ट्वा तदामोहात्तडागं विधिसाधनं वभ्रामसावने शून्यं स्मरन्ती शीतला
व्रतं अतिश्रान्ता ययौ मोहाद्भयेन विपिनं महत् स्मरन्ती शीतलां वृद्धां नारीरूपां ददर्श सा सुवासिनि विजानीहि सार्धं
मां वरवर्णिनि भविष्यति चिरं जीवी भर्ता ते भर्तृवत्सले आगच्छ पूजनार्थं यददर्शयामि सरोवरं तथा सहगता सा ध्वी त
डागे विधिपूर्वकं पूजयामास शर्वाणीति प्रयामास शीतलां पूजयित्वा च तां देवीं मुपगंतुमुद्यता शीतला याव
रं गृह्य सहस्रस्याच प्रस्थिता ययौ सा दृष्ट्वा शरण्ये स्वभर्ता किं नु वक्ष्यति सरोवरं समायातो न्वेषयन् शतविग्रहः ब्राह्म
णो निद्रया सुप्तः पूर्वकर्म स्वभावतः दृष्टो भुजगरूपेण संयुक्तः पूर्वकर्मणा दृष्ट्वा पतिं विषहन्ती शीतला याः पतिव्रता वरं सं
गृह्य शालायां रुरोद करुणं बहु तयोस्तरुणदंपत्योर्भाग्यसौभाग्यदर्शनात् रुदन्ती करुणं बालायाचयामास तद्व्रतं याव
त्तु परलोकाय जनसंघैः सुसंस्कृते कृशाणौ तु सहैवात्र गंतुमिच्छामि बालिना तस्मात्सा हं प्रवेक्ष्यामि पावकं पतिना सह अ
र्जयिष्ये सुखं दिव्यमक्षयं यद्भवांतरे तावद्दर्शनां देवीं शीतलां वरदां शुभां शीतलोवाच ॥ वत्से किमिदमित्युक्तं न श्रुतं
वरवर्णिनि शीतला व्रतकारिण्या वैधव्यं नैव जायते स्वयमुत्थाप्य कल्याणपतिं सुप्तं गृहं नय बोधया शुत्वया चीर्ण
व्रतं वैधव्यनाशनं इत्युक्ता बोधयामास भर्तारं सा पतिव्रता तथेत्युत्थाय तद्भर्ता मृतो जीवमवाप्य च भर्तापि मुदितां दृ
ष्ट्वा तां प्रियां प्रीतकर्मणा दृष्ट्वा तु महदाश्चर्यं तद्ग्रामस्थायि नो जनाः सर्वे ते विस्मयं जग्मुर्ब्राह्मणैः परिवारिताः ब्राह्मणो

ओंविश्वेदेवासत्रागतशृणुतामइमं हवं इदं वह्निर्निषीदत इत्यावाह्य ओंयवोसियवयास्मद्वेषोयवयारातिरि
तिदेवपात्रेषुयवान्विकीर्त्य ओंविश्वेदेवाः शृणुतेमं हवं मेयेऽन्तरिक्षेयउपयविष्येऽग्निजिह्वाउतवायजत्रात्रासा
द्यास्मिन्वर्हिषिमादयध्वं ओंआगच्छतुमहाभागाविश्वेदेवामहावलाः येयत्रविहिताःश्राद्धे सावधानामवन्तुमे
इतिपठित्वा ॥ ततः ओंपितृनहमावाहयिष्ये इत्युक्त्वा ओंउशतस्त्वानिधीमहिसमिताःसामिधीमहि ॥

इतिपितृनावाह्य

ओंअपहताऽसुरारक्षांसिवेदिषद इतिमात्रादिपात्रेषुयवान्विकीर्त्य ओंआयंतुनःपितर इतिपठित्वा ततोर्घ्यकरणं
तत्रदेवपूर्वकं सर्वेषु ओंशन्नोदेवीतिमंत्रेणजलंक्षिपेत् ततोदेवार्घपात्रेषु ओंयवोसी तियवान्विकीर्त्य मात्रादिपा
त्रेषु ओंयवोसिस्त्रोमदेवत्योगोसर्वोदेवानिर्मितः प्रत्नमाद्भिःपृक्तःयुष्मान्नांदीमुखानूपितृन्लोकान्प्रीणाहिनः
स्वहा इति मंत्रेणयवान्क्षिप्त्वा ततःप्रत्येकंगंधपुष्पाणिक्षिपेत् ॥ ततःप्रथमं देवार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा
तत्रस्थपवित्रंभोजनपात्रेनिधाय तदुपरिकिंचिदुदकांतरंदत्त्वा ओंयादिव्याइतिपठित्वाकुशयवजलान्यादाय
ओमद्यामुकगोत्राणांमातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनांनानांदीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंवंधिनोविश्वेदे
वाएषवोहस्तार्घोनमः एवंपित्रादिश्राद्धदेवेभ्योमातामहादिश्राद्धदेवेभ्योपिदद्यात् ततोमातुरर्घपात्रमादाय पूर्व
वत् यादिव्याइतिपठित्वाकुशादीन्यादाय ओमद्यमुकगोत्रेमातरमुकदेविनांदीमुखिनामाभ्युदयिकश्राद्धेएषतेहस्त
र्घोनमः एवंपितामहीप्रपितामहोरपिदद्यात् ततःपित्रर्घपात्रमादायसंवंधपूर्वकृत्वाकुशादीन्यादाय ओमद्यामुक
गोत्रपितरमुकशर्मन् नानांदीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धेएषतेहस्तार्घोनमः एवंपितामहादिपंचभ्योदद्यात् ततोवशिष्टज
लपवित्रयुतंप्रथमं देवार्घपात्रमादाय ओंविश्वेभ्योदेवेभ्यःस्थानमसीतिदेवासनदक्षिणपार्श्वउत्तानंस्थापयेत् एव

ब्र० र०
भाद्र०
११९

मपरदेवाधिपात्रद्वयं तत्तदासनदक्षिणभागेप्रत्येकंस्थापयेत् ततःपितामहीप्रपितामहीअर्घपात्रद्वयस्थितं पवित्रं
भोजनपात्रोपरिधृत्वा दक्षिणकरेण दाय ओं मातृभ्यःस्थानमसीतिमात्रासनवामभागोन्युब्जीकुर्यात् एवमेवपित्रा
धिपात्राणामेलनंकृत्वापित्राद्यासनवामभागे ओंपितृभ्यःस्थानमसीतिन्युब्जीकरणं ततोगंधादिदानं ओमद्यामुक
गोत्राणामातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनांनादीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंवंधिनोविश्वेदेवाएतानिगं
धपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिवोनमः एवंपित्रादिदेवेभ्योमातामहादिदेवेभ्यश्चदद्यात् ततः ओमद्या
मुकगोत्रपितरमुकशर्मनूनांदीमुखाभ्युदयिकश्राद्धएतानिगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसितेनमः एवं
पितामहादिपंचभ्योपिदद्यात् ततपात्रमर्घासनसहितंचतुष्कोणमंडलंकुर्यात् ततःसजलेपुटकादौहस्तेनैवस
घृतमन्नमादाय ओंअन्नयेकव्यवाहनायस्वाहा इत्याहुतिद्वयंजुहुयात् सोमायपितृमतेस्वाहा इत्याहुतिद्वयं
जुहुयात् ततोपसव्यंकृत्वा दक्षिणाभिमुखः प्रातितवामजानुः मोटकतिलजलान्यादाय ओंइदमन्नमेतद्रूस्वामि
पितृभ्योनमः इतिभूस्वामिनेकंचिदन्नंदद्यात् पिंडार्थिकंचिदवशेषयेत् ततोऽन्यदन्नंयथासंभवंसर्वत्रपरिविष्यघृ
तंजलंचतत्रोपनीयपात्रमालभेत् तत्रक्रमः उत्तानपाणिभ्यांदेवपात्रंरुष्टृवा ओंपृथिवीतेपात्रंघौरपिधानंब्राह्म
णस्यमुखेअमृतेअमृतंजुहोमिस्वाहा इतिपठित्वा ॥
ओंइदमन्नंविचक्रमेत्रेधानिदधेपदंसमूढमस्यपांशुसरेकृष्णहव्यरक्षमदीयं इतिपठित्वा इदमन्नमित्यन्ते ओं
इमाआपा इतिजले ओंइदमाज्यमितिघृते ओंइदंहविरितिपुनरन्नेदक्षिण्यांगुष्ठमारोप्य ओंयवोसियवयास्म
द्वेषोयवयारातेरिति यवान्विकीर्य कुशादीन्यादाय ओमद्यामुकगोत्राणामातृपितामहीप्रपितामहीनां अमुका
मुकदेवीनांनांदीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंवंधिनोविश्वेदेवाइदमन्नंसोपकरणंवोनमः यद्येकमेवपात्रंभवति तदा

वामेनपाणिनापात्रमत्यजन्नेव ॐ इदं विष्णुरित्यादिपठित्वा यवक्षेपपर्यंतं कृत्वा कुशादीनादायपित्राद्युल्लेखेन
 पित्रादिदेवेभ्योपिजलमुत्सृजेत् एवमेवमातामहादिदेवेभ्यःभिन्नपात्रपक्षे पृथिवीतेपात्रमित्यादीनां सर्वेषां
 मावृत्तिः ततोमातृपात्रमुत्तानाभ्यामेवपाणिभ्यांस्पृष्ट्वा ॐ पृथिवीतेपात्रमित्यादि ॐ इदं विष्णुरित्यादिपठि
 त्वा ॐ कृष्णकव्यमिदं रक्षमदीयं ॐ इदमन्नमित्यन्नेदक्षिणांगुष्ठं निवेश्य ॐ अपहताश्रसुरारक्षां सिवेदिपद
 इत्यन्नोपरियवान्विकीर्य ॐ मद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनां दीमुखाभ्युदायिकश्राद्धइदमन्नं सोपकरणेनमः
 एवंपात्रालंभनादिकं प्रत्येकं पितामहीप्रापितामहीभ्यामपिदद्यात् एवंपितृपात्रमालभ्य ॐ पृथिवीतेइत्यादिप
 ठित्वा पूर्ववत्सर्वं कृत्वा ॥

ॐ मद्यामुकगोत्रापितरमुकशर्मन्नां दीमुखाभ्युदायिकश्राद्धइदमन्नं सोपरणं तेनमः इतिपित्रेन्नमुत्सृजेत् एवंपिता
 महादिपंचभ्योन्नमुत्सृजेत् ततः प्रांजलिः ॥ ॐ अन्नहीनमित्यादिजपेत् दर्भेषूपविश्यगायत्रीं त्रिजपित्वा ॥ ॐ मधुमधुमध्विति मधुवाताइत्यादिऋचं जपेत्
 पितृमंत्रान् ॐ उदीरतामवरइत्यादीन् जपेत् अन्यानि तु पुरुषसूक्तादीनि पवित्राणि जपेत् ततः प्रागग्रकुशत्रयं
 भूमावास्तीर्य जलेन प्रोक्ष्य जलप्रोक्षितं सयवघृतमन्नं कुशादिना अग्निदग्धाश्वयेजीवाये प्रदग्धाः कुले मम भू
 मादत्तेन तृप्यंतु तृप्तायां तु परांगति मिति मंत्रेण कुशोपरि अन्नं विकरेत् ॥
 ततश्चाचम्य हरिं स्मृत्वा गायत्रीं त्रिजपेत् चतुरस्त्रां पिंडयोग्यभूमिं परिरुक्त्व उत्तरोत्तरक्रमेण स्थानत्रये प्रादेशमात्रं प
 रिमायत तत्र प्रागग्रारेखां दर्भपिंजुलीमूलेन ॐ अपहतेत्यादि जपित्वा कुर्यात् प्रत्येकं रेखात्रयोपरि ॐ येरूपाणी
 ति अंगारान् भ्रामयेत् तदुपरि प्रत्येकं कुशत्रयमास्तीर्य प्रत्येकमवनेजनंदद्यात् ॥ तत्रक्रमः ॥ यवजलं

ब्र०२०

भाद्र०

१२०

धपुष्पैर्नवपात्राणि पूरयित्वा एकपात्रं वामहस्ते कुशादीन् यादाय ॥ ओमद्यामुकगोत्रे मातरमुकदोविनां दीमुखिआ
भ्युदायिकश्राद्धपिंडस्थाने अत्रावने निक्ष्वते नमः ॥ इति सर्वदक्षिणकुशत्रयमूलमात्रेऽवने जनं दद्यात् एवमेव
पात्रांतरमादाय तत्कुशत्रयमध्ये पितामहौ अवने जनं दद्यात् तत्कुशत्रयाग्रे प्रपितामहौ अवने जनं दद्यात् तत
श्चतुर्थमादाय ओमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नां दीमुखाभ्युदायिकश्राद्धपिंडस्थाने अत्रावने निक्ष्वते नमः ॥
इति सर्वदक्षिणकुशत्रयमूलपित्रेऽवने जनं दद्यात् किञ्चिज्जलमवशेषयेत् एवं पितामहप्रपितामहयोः पिंडस्थानेऽव
ने जनं दद्यात् एवमेव पात्रांतरमादाय ओमद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नां दीमुखाभ्युदायिकश्राद्धपिंडे अत्रावने
निक्ष्वते नमः इत्यपरकुशत्रयमूले मातामहायावने जनं दद्यात् एवं प्रमातामहवृद्धप्रमातामहयोर्दद्यात् ततो यवद
धिवदरघृतमिश्रितान्नेन पिंडान्निर्माय एकपिंडं कुशादींश्चादाय ओमद्यामुकगोत्रे मातरमुकदोविनां दीमुखिआभ्युद
ायिकश्राद्धएषते पिंडो नमः इति तदवने जनस्थाने पिंडं दद्यात् एवमेव पितामही प्रपितामहीभ्यां स्वीयावने जन
स्थाने पिंडं दद्यात् ततश्चतुर्थपिंडमादाय ओमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नां दीमुखाभ्युदायिकश्राद्धएषते पि
ंडो नमः एवं पितामहप्रपितामहयोः ततः सप्तमं पिंडमादाय ओमद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नां दीमुखाभ्यु
दायिकश्राद्धएषते पिंडो नमः ॥ इति तदवने जनं दद्यात् एवं प्रमातामहवृद्धप्रमातामहयोर्दद्यात् ततो दर्भमू
ले करं प्रोक्ष्य आचम्य हरिं स्मृत्वा अत्र मातरो मादयध्वं यथाभागमावृषायध्वं इति पठित्वा उदङ्मुखीभूय श्वासं नि
यम्य तेनैव पथामुखं परावर्तयन् ओं अमीमदंतमातरो यथाभागमावृषायिषत इति जपेत् ॥ एवं अत्र पितरो नादयध्वं
यथाभागमावृषायध्वमिति जपित्वा ॥
उदङ्मुखीभूय श्वासं नियम्य तेनैव पथामुखं परावर्तयन् ओं अमीमदंत इत्यादि जपेत् ॥ ततोऽवने जनावशिष्टज
लेन प्रत्यवने जनं दद्यात् ॥ तत्रक्रमः ओं अद्यामुकगोत्रे मातरमुकगोत्रे नां दीमुखिआभ्युदायिकश्राद्धपिंडे प्रत्यवने निक्ष्व

विशेषतः सुवासिन्योऽपि यत्नेन भोजनीयाः शिवप्रियाः शैवानेवं भोजयित्वा स्वयं भुंजीत वा गतः अतिथीन
 पिसंतर्प्य द्वारदेशस्थितान्नृप एवं प्रयत्नतः कार्यं प्रतिवत्सरमादरात् नियमेनैव विधिवदु करीत्या यथाक्रमं ब्रा
 ह्मणाद्यैरिदं कार्यं व्रतं संयतमानसैः सर्वाभीष्टप्रदं पुण्यं व्रतमेतच्छिवात्मकं प्राप्ते तु षोडशे वर्षे कार्यमुद्यापनं नृप
 उद्यापनविधानं च वक्ष्ये शृणु यथाक्रमं पौर्णमास्यां भाद्रपद्यां व्रतोद्यापनमादरात् कर्तव्यमिति यत्नेन द्रव्यसंपा
 द्य सादरं हैमीकार्या सार्द्धं पृष्ठीं प्रतिमा च पलोन्मिता तदर्धेनाथवाकार्या तदर्धार्धेन वानृप रजतेनाथवाकार्या
 यथोक्तपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च हैमाः पंचदशोत्तमाः अथ वाराजताः कार्यं यद्वा तास्रमयानृप भाद्र
 शुक्लचतुर्दश्यां शैवा ब्राह्मणपुंगवाः निमंत्रणीया यत्नेन प्रातः सप्तदशोत्तमाः ततो गृहं वितानाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः
 स्वस्तिकाद्यैरलंकृत्यां तु शिवस्थानमघापहं ततः साहं प्रयत्नेन तस्मिन् शंकरमंदिरे पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवयोः
 प्रतिमाः शुभाः पूर्वोक्तेन विधानेन मंत्रैस्तैरेव साधनैः रात्रौ जागरणं कार्यं सोपवासं प्रयत्नतः ऋत्विग्भिः सह
 सोत्साहं पयोमात्राशनेन वा रात्रौ शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्या यत्नतो नृप कर्तव्या यत्नतो रात्रौ पूजायामचतु
 ष्टये ततः स्थेयं प्रयत्नेन स्नात्वा शंकरसन्निधौ पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवो देवः शिवापतिः चतुरस्रं ततः कार्यं कु
 ङमष्टदलान्वितं कंठद्वयं प्रांतदेशे हस्तद्वयसमन्वितं तत्र बह्निं प्रतिष्ठाप्य विधिवद्गृह्यमार्गतः पंचविंशतिसा
 हस्रं होमः सोमेति मंत्रतः ततः प्रयत्नतो राजनूनमः पूर्वसतारकं ततः पूर्णाहुतिं हुत्वा शैवान्संपूजयेत्ततः विल्वप
 त्रभस्मना च पूजनीया यथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयं कलशोऽपि प्रदातव्यस्ततो वस्त्रद्वयान्वि
 तः आचार्याय प्रदातव्यं सुवर्णशतमादरात् ततो यत्नेन शैवं द्वाभोजनीया धृतव्रतैः सुवासिन्योऽपि शैवानां भो
 जनीयाः प्रयत्नतः ततो देयास्वशक्त्या च भोजितेभ्यश्च दक्षिणा ततश्च स्वकृतं कर्म शिवाय विनिवेदयेत् उद्या

ब्र० र०
द्राभ०
१११

पनंकृतं शंभो मयैतदधुना प्रभो इदं संपूर्णतामेतु त्वत्प्रसादमहेश्वर मंत्रहीनं भक्तिहीनं शक्तिहीनमुमापते विधिहीनं कृतं कर्म त्वत्प्रसादात्फलप्रदं प्रायश्चित्तं वैदिकानां व्यंगानामपि कर्मणां शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यस्ति शांकराः अतः कृतमिदं श्रौतं कर्म व्यंगमापि प्रभो सांगं भवतु विश्वेश तवैव स्मरणात् प्रभो इति संप्रार्थ्य देवेश सांवं सर्वसुरोत्तमं भुंजीयादंधुभिः सार्द्धं समौ नतिलवार्जितं एवं यः कुरुते सम्यगुमामाहेश्वरं व्रतं स सर्वभोगान्भुक्ता ते मोक्षं प्राप्नोति सर्वथा ॥ राजोवाच गौतमैतद्व्रतं चार्णै पुरा केन वदस्व मे कस्य काममभूत्सिद्धिं व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ गौतमोवाच पुरा शैवरो राजन् दुर्वासा ख्यो मुनीश्वरः कदाचित्संचरल्लोकान् ददर्श कमलापतिं ततः समागतं दृष्ट्वा दुर्वासा मुनिं रंजतः विल्वमालां ददौ तस्मै शंकरेण समर्पितां गृहीत्वा विल्वमालां तां हरिर्गमनसंभ्रमात् शिरसा पूजनीयां तां गरुडां शोविनिः क्षिपत् तदस्तां तादृशीं वीक्ष्य दुर्वासाः क्रोधमूर्छितः हरिं शशाप बहुधा धिग्धिग्जन्मेति संवदन् मया शिवार्पिता माला दत्ता तुभ्यमघापहा सा कथं गरुडस्कंधे विनिःक्षित्वा तु याहरे गर्वस्य मूलभूते यंतवलक्ष्मीर्विनश्यति लक्ष्मीः पततु दुग्धाब्धौ गरुडोऽपि विनश्यतु वैकुण्ठस्याधिकारोऽपि तव यातु मदाज्ञया निस्तेजस्को वनेऽपृष्ठे संचराद्यावधि ध्रुवं इत्युक्त्वा स तु दुर्वासा ययौ लोकांतरं नृप ततः पपात दुग्धाब्धौ लक्ष्मीर्विष्णोर्मिनोहरा ततोतिदुःखितो विष्णुः प्रलपन्वनमास्थितः उवास विपिने घोरे स्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः कदाचिद्भूपालमया तत्र गतं पुरा तदामागतं दृष्ट्वा पूजयामास मां हरिः ततोऽश्रुपूर्णं नयनः कृतांजलिपुटो हरिः जगाद पूर्ववृत्तांतं स्वलक्ष्मीनाशकारणं ततोति क्रांतचित्ताय विष्णवे व्रतमुत्तमं तत्पृष्ठेन मया भूपकथितं सादरं मया ततो विलंबं विधिवच्चकार श्रद्धयान्वितं ततः प्रसन्नो भगवान् नृहरये पार्वतीपतिः ददौ लक्ष्मीं सगरुडां करुणानिधिरव्ययः इदमेव व्रतं चार्णैर्मिद्रेणाप्यमितौजसा तेन प्राप्तस्ततः स्वर्गः स्वर्गभोगाश्च शाश्वताः ब्रह्मणापि व्रतं चार्णैर्मिदमेव पुरानृप

नष्टावागीश्वरीतेनसंप्राप्तादुर्लभापिसा मुनिभिश्चपुराचीर्णैर्व्रतमेतन्मुमुक्षुभिः अस्यव्रतस्याचरणान्मुक्तिःप्राप्तामुनी
श्वरैःइदंव्रतंप्रयत्नेनयःकरिष्यतिभक्तितः तस्यसौभाग्यसंपत्तिर्भविष्यत्येवसर्वथा यस्यास्त्यैश्वर्यभोगेच्छामोक्षे
च्छाप्यनपयिनीयस्यसर्वाधिपत्येच्छातेनकार्यमिदंव्रतं वैधुतेनापिविप्रेणमोक्षार्थमतियत्नतःकृतमेतद्व्रतंपूर्वसर्वा
भीष्टप्रदायकं शारदोनामविप्रोभूद्वेदवेदांगपारगः मोक्षार्थमतियत्नेनतेनचीर्णमिदंव्रतं मुक्तिःप्राप्ताचतेनापिव्रत
स्यास्यप्रभावतःययंकामंसमुद्दिश्यव्रतमेतदनुत्तमंयःकरिष्यतिसःकामंतंतमाप्नोतिनिश्चितं इदंव्रतंमहेशेनसमाख्या
तमुमांप्रति कुमारस्यसमाख्यातमुमयैतद्व्रतंनृप नंदिकेशयकाथितंकुमारेणव्रतंततःनंदिकेशेनकथितंदुर्वासमुनये
ततःदुर्वाससापिकाथितमगस्त्यायव्रतोत्तमं व्रतंतत्सागरेमह्यमगस्त्येनमहात्मना मयातिखिन्नचित्तायविष्णवेक
थितंपुरा तेनचीर्णैर्व्रतमिदंसर्वसौभाग्यदायकं ब्रह्मणैकथितंपूर्वमिदमेवव्रतंमया तेनचीर्णैर्व्रतंसांगवाणीप्राप्त्यर्थ
मादरात् सूर्यायेंद्रायचंद्रायमयैतत्कथितंव्रतं तैस्तुचीर्णैर्व्रतमिदंसर्वसौभाग्यदायकं कश्यपादिमुनिभ्यश्चकथि
तंव्रतमुत्तमं तैश्चचीर्णैर्व्रतंसम्यक्भुक्तिमुक्तिफलप्रदं भूपव्रतानिसंत्येववहूनिविविधानिच तथाप्येतद्व्रतसमंव्रतं
नास्त्येवसर्वथा भवानपिकुरुप्रीत्याभूपालव्रतमुत्तमं इदंव्रतंशिवक्षेत्रेयःकरिष्यतिभक्तितः तस्यसर्वार्थसं
सिद्धिर्भविष्यतिनसंशयः ॥ ईश्वरउवाच ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वासराजाप्रीतमानसः सपुत्रःपूजयामासगौत
मंशैवपुंगवं ततोधर्मव्रतंचेदमुपादिश्यसगौतमः पुनःसंपूजितोराज्ञास्वाश्रमंप्रतिसंययौ राजासपुत्रस्तद्वाक्या
दिदंमाहेश्वराभिधं व्रतंचकारविधिनायथाक्रममतंद्रितः येमामनन्यहृदयाःसकलामरेशंसंपूजयंतिसततंधृतभ
स्मपूताःतेमामुपेत्यविगताखिलदुःखबंधामद्रूपमेत्यसुखिनोनिवसंतिनित्यम्

इतिशिवरहस्येशिवप्रोक्तंभाद्रपदपौर्णिमास्यामुमामाहेश्वरंव्रतंसोद्यापनम् ॥

ब्र० र०
भाद्र०
११२

अत्रैवलोकपालानांपूजाव्रतं तदुक्तं निर्णयोमृतेब्रह्मपुराणे पूर्वाभाद्रपदायोगेपौर्णिमास्यांपितामहः शक्रा
भियमरक्षोभोवायुवित्तेशशंकरान् लोकपालांस्तुरक्षार्थेत्रैलोकस्याभिषेचयत् पृथिव्याधारणार्थायतथानंतं
चभोगिनं तस्मात्तत्रलिखेत्पद्ममष्टपत्रंसकर्णिकं कर्णिकायांलिखेत्तत्रसानंतंकमलोद्भवं प्राच्यादिषुचपत्रेषु
वाह्येवाद्यांश्चसायुधान् ततःक्रमेणतेनैवसंस्थाप्यकलशान्शुभान् पश्चात्संपूजनीयाश्चभक्त्याब्रह्मादयःसु
राइति अथभाद्रशुक्लचतुर्दश्यां हेमाद्रौभविष्योक्तेकदलीव्रतं पुण्येमासिप्रकुर्वीतपूणिमायांशुभोदिने
इत्युक्त्यापौर्णिमायाकार्थ्यं उमामाहेश्वरपूजायाकथायामभिधानाच्च यत्प्रसिद्धंसमारूपांतंकदलीव्रतमुत्तमं त
त्तेहंसंप्रवक्ष्यामिलोकानुग्रहकारकं नाकपृष्ठैःपुरादेवैयक्षगंधर्वकिन्नरैः अप्सरामरकन्याभिर्नागकन्याभिर्नीचता
संसारासारतांज्ञात्वाकदलीनंदनस्थिता शुक्लपक्षेचतुर्दश्यामासिभाद्रपदेनृप देयमर्घ्यवरस्त्रीभिःफलैर्नानाविधै
स्तथा विरूढैःसप्तधान्यैश्चदीपालीरक्तचंदनैः दधिदूर्वाक्षतैर्वस्त्रैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः जातीफलैः पूगफलैः पूज
येद्भूतमत्सरः तस्मिन्नहनिदातव्यंस्त्रीभिरन्याभिरेवच मंत्रेणानेनचैवार्घ्यतंशृणुष्वनराधिप चिंतयेत्कदलीनि
त्यं कंदलैः कामदीपितैःशरीरारोग्यलावण्यंदेहिदेविनमोस्तुते एवंयः पूजयेद्रंभांपुरुषोभक्तिमान्नृप नारीवान
मिपकाशीत्रीन्मासांश्चतुरोपिवातस्मिन्कालेनहिभवेत्काचिन्नारीकुलाटिर्नादुर्गतादुर्भगाव्यगारैर्वरिणीपापचारि
णी भवेत्सौभाग्यसौर्याढ्यापुत्रपौत्रश्रियायुता आयुष्मतीजीववत्साजीवेद्वर्षशतंभुवि इतिहेमाद्रौभविष्येकद
लीव्रतम् ॥

अत्रगुर्जराचारप्राप्तं कार्तिक्यामाघ्यांवैशाख्यांचकदली व्रतं तत्र कदली व्रते पूजनं आगच्छकदलीदे
विसौभाग्यफलदायनी रूपंदेहियशोदेहि जयंदेहिसुनिश्चितं आगच्छागच्छवरदे शंकरेणमहेश्वरि

करिष्यमाणं पूजामि गृहाणानुग्रहं कुरु ॥ आवाहनम् १ कार्तस्वरमयं दिव्यं नानामणिगणान्वितं अधितिष्ठ महादे
 विशिवेन सह पार्वति ॥ आसनम् ॥ २ ॥ दूर्वाक्षतादिभिर्युक्तं स्वर्णपात्रे स्थितं शुभं पाद्यार्थं कल्पितं भक्त्या गृहाण पर
 मेश्वरि ॥ पाद्यम् ॥ ३ ॥ अर्घ्यपात्रस्थितं तोयं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृहाण देवित्वं भक्त्या दत्तं शिवप्रिये ॥
 अर्घ्यम् ॥ ४ ॥ कर्पूरोशीरसुराभिशीतलविमलं जलं गंगायास्तु समानीतं गृहाणा च मनीयकं ॥ आचमनम् ॥ ५ ॥ गंगा
 दिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं स्नानार्थं ते मया तोयं गृहाण परमेश्वरि ॥ स्नानम् ॥ ६ ॥ यथारंभे विद्वद्भिस्तेशाखादीनां
 सदा भवेत् तथा वर्द्धय मां दो वसे च नात्पार्वतिप्रिये ॥ इति सेचनमंत्रः ॥ ७ ॥ वस्त्रं शुभ्रमिदं शुभ्रकुंकुमारक्तशोभनं
 गृहाणाच्छादनं देवितथा वर्द्धय मां सदा ॥ वस्त्रम् ॥ ८ ॥ आचमनीयं पूर्वोक्तमंत्रेण ॥ श्रीखंडचंदनं दिव्यं घनसारं म
 नोहरं विलेपनं गृहाणेदं रुद्राणि प्रियवल्लभे ॥ चंदनम् ॥ ९ ॥ मालतीचंपकादीनि शत्रपत्राधिकानि च सुगंधीनि
 गृहाण त्वं पूजार्थं सुमनांसिनः ॥ पुष्पाणि ॥ १० ॥ अगुरुगुग्गुलंधूपदशांगं सुमनोहरं गृहाण देविवरदे घ्राण तृप्ति
 करं परम् ॥ धूपम् ॥ ११ ॥ चक्षुदं सर्वलोकानां तिमिरस्यानिवारणं आर्तिक्यं कल्पितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि दीपं ॥
 १२ ॥ नानापक्वान्नसंयुक्तं रसैः षड्भिः समन्वितं तेनैवैवं विधिं भक्त्या कल्पितं त्वं गृहाण मे ॥ नैवेद्यम् ॥ १३ ॥ क
 पूर्णैलालवंगादिनागवल्लीडलान्वितं पूर्णफलसमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ तांबूलम् ॥ १४ ॥ इदं फलं मया देवि स्था
 पितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ फलम् ॥ १५ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनं
 तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ हिरण्यम् ॥ १६ ॥ त्वमिन्द्राणि प्रियानित्यं पार्वत्याश्चातिवल्लभा सतीनां का
 मदा पूज्या कामान्ने परिपूरय ॥ नीराजनम् ॥ १७ ॥ आश्रयो देवपत्नीनां पूजिता त्वं श्रिया स्वयं सौभाग्यारोग्यमा
 युष्यं देहि रंभेन मोस्तुते ॥ १८ ॥ प्रार्थना ॥ कदल्यैकमलायिन्यै मे धायै तेन मोनमः रंभायै भूतिसारायै सर्वसौख्य

ब्र० र०
भाद्र०
११३

प्रदेनमः ॥ नमस्कारः ॥ १९ ॥ यथायथातेप्रसवोवर्द्धतेकदलेध्रुवंतथामनोरथानामेप्रभावोवर्द्धतात्स्वयम् ॥ इति
कदलीदानमंत्रः ॥ २० ॥ ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्ववि
द्याविशारद अनाथनाथविश्वात्मन्दीनदैर्न्यनिकुंतन त्वमस्माकंपुरोवंधु स्त्वमस्माकंपरःसखा त्वयाभिरक्षि
तानित्यं विचशमोत्रनिर्भयाः किंचित्पृच्छामिदेवेशवदस्वरूपयाविभो यद्ब्रूह्यं सर्वधर्मेपुष्टतेयास्मिन्महत्फलं सौ
भाग्यारोग्यदंपुण्यं धनधान्याविवृद्धिदं अत्राच्छादनपुत्रादिवर्द्धनं श्रीनिकेतनं तन्ममाचक्ष्वभगवन्लोकानामुपका
रक ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिब्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सर्वदुःखेभ्योनारीमुच्येत संकटात् वस्त्रा
न्नपानविच्छित्तिर्न भवेत्तु कदाचन पुरामामेत्यकौंतेय रुक्मिणी प्राणवल्लभा प्रणिपत्या भवेद्दीना सर्वकामाप्तये शुभा
सौभाग्यं मे कथं देव भवेज्जन्म निजन्मनि सपत्नीनां श्रियं वीक्ष्य स्पृहामे जायते प्रभो इति प्रियाया वचनं श्रुत्वा हंतां स
मब्रुवं रंभा व्रतं कुरुष्व शुभं सौभाग्यं प्राप्तये शुभं कृतेयस्मिन् व्रते देवि परं सौभाग्यमाप्स्यसि इति श्रुत्वा वचो देवी रुक्मि
णी मामभाषत रंभा व्रतं भवेत्कीटक् कोविधिः किंच पूजनं केन चादौ पुरार्चिणमर्त्यकेन प्रकाशितं रुक्मिणी भाषितं
श्रुत्वा पुनरेवाहमब्रुवं रंभा व्रतमिदं वक्ष्ये शृणु देवि यथादितं गोचर्ममात्रं संलिप्य सर्वतोभद्रमण्डलं लिखेत्तत्र तथा देवै
र्नीलपीतसितासितैः ब्रह्माद्या देवतास्तत्र स्थापयित्वा प्रपूजयेत् अथ वा स्वस्तिकं कुर्यात्पद्ममष्टदलं तु वैततः साग्रांस
पणीं हि सस्मितां वसुशोभनां समूलां कदलीं स्थाप्य पूजयेत्तां यथाविधि उत्तमां तां समानीय सेचयेत्तां समाहिता यथारं
भे विवृद्धिस्तेशाखादीनां सदा भवेत्तथा वर्द्धय मां देवि सेचनात्पार्वती प्रिये यथायथा ते प्रसवो वर्द्धते कदली नवः तथा मनो
रथानां मे प्रसवो भवतु स्वयं एवं संपूज्य विधिवद्भक्तियुक्तेन चेतसारात्रौ जागरणं कुर्याद्वातिवादित्रनिःस्वनैः एवं या कुरु
ते नारी व्रतानामुत्तमं व्रतं भुक्ता तु विविधान्भोगं सौभाग्यं विंदेत्ध्रुव एव मे तत्प्रकर्तव्यं कदली व्रतमुत्तमं तस्मात्कुरु

विधानेनयथोक्तं फलमाप्स्यसि इति श्रुत्वा विधानेन सा च कारव्रतोत्तमं अवाप सकलं कामं मनसा यदभीप्सितं
 अन्यच्च शृणुराजेंद्र यदा श्रयं करं नृणां द्यूते पराजिता यूयं कृष्णानि ता समा प्रतिदुःशासनेन दुष्टेन द्रौदीमुक्तमूर्धजा आकृ
 प्यमाणे वस्त्रे तु चित्ते मा मरु रत्तदा तूर्णतत्र गतो राजन् द्रौपद्यास्त्राणनायवै अदृश्यमाणः कृष्णायै व्रतं समुपतिष्ठ
 वान् तदा कर्तुमशक्ये तु ब्रते स्मिन् राजसत्तम रुक्मिण्या चरितं पूर्वं यदेतद् ब्रतमुत्तमं तस्य पुण्यफलं दत्तं कृष्णायै
 राजसत्तम तत्कालमेव वस्त्राणां समृद्धिरभवत्पुरा दुःशासनेन दुष्टेन आक्षिप्तेष्वंशकेषु च प्रादुर्भूतानि वस्त्राणि
 नानावर्णानि भारत खिन्नो दुःशासनः पापो विररामांशुकग्रहात् तावद्बभूवुर्वस्त्राणिकदली गर्भवन्नृप इत्थं व्रत
 प्रभावो यंगुह्योपिकथितो मया कारयस्व विधानेन पूर्णं कामो भविष्यसि ॥ अथोच्चापनम्

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्मासे तिथौ कस्मिन्नाचरेद्ब्रतमुत्तमं कथं भावेन किं कार्यं तन्ममाचक्ष्व केशव

॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिके माघमासे वा वैशाखे त्वितरे तु वा पुण्यमासि प्रकुर्वीत पौर्णमास्यां स भेदिने

तिथि क्षयं वर्जयेत् शुभायां सुसमाहितः यस्मिन्देशे न लभ्येत कदली राजसत्तम सुवर्णेन शुभांतत्र कृत्वा पूजां स
 माचरेत् यदि लभ्येत कदलीमारोप्यादौ प्रपूजयेत् यावन्नस्यात्फलं तावत्सिचेत्रीरेण भूपते फलोद्भूतक्रमे तस्याः
 पश्चाद्विप्रान्समाह्वयेत् प्रभाते विमले स्नात्वा नद्यादौ विमले जले अहते वा ससी गृह्य कृत्वा संभ्यादिकर्म च अरत्नि
 नात्र कृत्वा तु रथं डिलं वा गतः शुचिः अग्निं संस्थाप्य विधिवत्तत्र होमं समाचरेत् शतमष्टोत्तरं विद्वान् तिलाज्याहु
 तिभिस्तथा एकाग्रचित्तः संहृष्टः कृती व्याहृतीभिः पृथक् ब्रह्मादिभ्यो देवताभ्यो नाम मंत्रैः पृथक् पृथक् आ
 चर्य्य च सपत्नीकं वस्त्रायै पूजयेत्ततः धेनुं पयस्वनीं दद्यात्सवत्सं रत्नभूषितां स्वर्णशृंगीरौ प्यखुरां कांस्यदोहानि
 कायुतां ताम्रपृष्ठी रत्नपुच्छां वस्त्रघंटा विभूषितां अभ्यर्च्य वेदविदुषे आचार्याय निवेदयेत् पादुकोपानहौ छत्रम्

ब्र०२०
भाद्र०
११४

लंकाराननेकशः यथाशक्तिप्रदेयानि व्रतस्यपरिपूर्तये चतुर्विंशद्वाडवानां युग्मान्याहूय संयतः वस्त्रालंकारगंधा-
द्यैः पूजयित्वा तु भोजयेत् वायनानि तु देयानि वंशपात्रैस्तु शक्तिः दद्याच्च दक्षिणां सम्यग्यथा विभवसारतः
अन्येभ्योऽपि यथाशक्ति दद्यादन्नसुसंस्कृतं क्षमापयित्वा तान् देवीव्रतस्य परिपूर्तये वाचयित्वा यथान्यायमाच्छिद्रं च
क्षमापयेत् दीनानाथान् प्रतर्प्या शुश्रूष्यं भुंजीत वाग्यतः एवं यः कुरुते देविकदलीव्रतमुत्तमं भुक्त्वा तु विविधान् भो-
गान्सौभाग्यं विंदते परं तस्मात्कुरुविधानेन यथोक्तं फलमाप्स्यसि एवं तारीनरो वापि यः कुर्यात्कदलीव्रतं स
र्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गलोके महीयते इति भविष्योत्तरोक्तं कदलीव्रतं एतच्च पौर्णमास्या विहितमपि हेमाद्रिमत-
ेन चतुर्दश्यां कार्थ्यम्

इति भाद्रशुक्लचतुर्दश्यां कदलीव्रतं भविष्योत्तरोक्तमिदम्

अस्यां भाद्रपौर्णिमायां सुवासिन्यो नाय्यो भर्तुरायुराभिवृद्धये सा वित्रीव्रतं कुर्वति वीरमित्रोदये भविष्ये ॥ युधिष्ठिर
उवाच स्मरामि च हृषीकेश यच्चोक्तं भवता मम तत्सा वित्रीव्रतं ब्रूहि प्रसादसुमुखो भव ॥ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि
कुलस्त्रीणां महिम्नो वर्द्धनं परं यथाचीर्णं तु सा वित्र्याव्रतं वैराजकन्यया आसीन्मद्रेषु धर्मात्मा सर्वभूतहिते रतः पार्थि-
वोऽश्वपतिर्नाम पौरजानपदप्रियः सर्वेश्वरो नयत्यश्वसत्यवाकसंयतेंद्रियः समभाष्यो व्रतमिदं चकारापत्यकाम्यया
सा वित्रीति प्रसिद्धं यत्सर्वकामप्रदायकं तस्य तुष्टा तुसा देवी सा वित्री ब्रह्मणः प्रिया उवाच दुहिता ह्येका तव राजन् भवि-
ष्यति तस्याः प्रसादा तुष्टा मेतव सर्वं भविष्यति मन्नाम्ना सा च कर्तव्या महाकीर्तिमती तुसा भविष्यति महाराजन शोकं
कर्तुमर्हसि एवमुक्त्वा तुसा वित्री जगामादर्शनं तदा कालेन गच्छता जाता दुहिता देवरूपिणी सा वित्र्या प्रीतया दत्ता सा
वित्र्या जप्तया तथा आदिष्टा चैव सा वित्र्या सा वित्री सदृशी यतः सा वित्रीत्येव नामास्याश्च कुर्विप्रास्तथापिता सा श्रीव

द्विग्रहवतीव्यवर्द्धतपितुर्गृहे काले बहुतिथे जाते यौवनस्थावभूवसा तांसुमध्यांतुसुश्रोणीं प्रतिमांकांचनीमिव प्रा
 सेयं देवकन्येति दृष्ट्वा तां मे निरेजनाः सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रज्वलन्तीव तेजसा चचारचापि सा वित्रीव तं यद्गुणोदि
 तं अथोपोष्य शिरः स्नात्वा सम्यक्संपूज्य देवताः हुत्वाग्निविधिवद्विप्रान्वाचयित्वेदुपवाणि तेभ्यः सुमनसः सिद्धाः
 प्रतिगृह्यन्तु पात्मजा सखीपरिवृताभ्येत्य देवीश्रीरिव रूपिणीं साभिवाद्य पितुः पादौ विनीताचारुहासिनी कृ
 तांजलिर्वरारोहा नृपतेः पार्श्वतः स्थिता तां दृष्ट्वा यौवनप्राप्तास्वांसुतां देवरूपिणी उवाच राजापत्यर्थं समग्र्यस
 हंमन्त्रिभिः पुत्रिप्रदानकालोऽयं न च कश्चिद्दृणोति मां विचारयन्नपश्यामि वरं तुल्यमिहात्मनः तथापि देयासि मया दो
 षः स्यादन्यथा मम पठ्यमानं मया पुत्रिधर्मशास्त्रेषु संश्रुतं पितुर्गृहे तु या कन्या रजःपश्यत्यसंस्कृता ब्रह्महत्या
 पितुस्तस्य सा कन्या वृषलीरुमृता अतोर्थं प्रेषयामित्वांकुरु पुत्रिस्वयं वरं वृद्धैरमात्यैः सहिता शीघ्रं गच्छ स्वमाचि
 रं वेदादीनां यथावाच्यो न भवेयं तथा कुरु एवमस्त्विति सा वित्री प्रोक्ता शीघ्रा विनिर्धयौ स्यंदनेन महार्हेण मन्त्रिभिः
 परिवारिता तपोवनानिरम्याणि राजर्षीणां जगाम सा मान्यानां तत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिवंदनं ततो वभ्रामती
 र्थाणि पर्वतानां वनानि च देशांश्च विविधान् रम्यानां श्रमान् सुमनोहरान् एकस्मिन्सा श्रमपदे कृतकृत्या वभूवह व
 रयित्वा वरं सा तु आजगाम स्वमालयं सा वित्री मन्त्रिंसहिता परितुष्टेन चेतसा तत्रापश्यत देवर्षिर्नारदं पितुरंतिके आ
 सीत् न मासने दिप्रप्रणम्यास्मि तभाषिणी कथयामास तत्सर्वं प्रेम्णारण्यंगता सती ॥ सा वित्र्युवाच आसीच्छालेषु ध
 र्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपतिः द्युमत्सेन इति ख्यातो देवादं धो वभूवसः तस्य चाप्यभवद्गार्यारुक्मिणीरूपशालिनी
 तस्य प्रतिदत्तं राज्यं वैरिभिर्देवयोगतः सावालापत्य यासां दर्भार्यया प्रास्थितो वनं सचास्य वनसंवृद्धः पुत्रः परम
 धार्मिकः सत्यवात्सल्यमरूपाढ्यो भर्तृतिमनसाकृतः ॥ नारद उवाच अहो कष्टमहो कष्टं सा वित्रिकीमिदं कृतं वृतस्तेवा

ब्र० र०
भाद्र०
११५

लभावाद्यतगुणवान्सत्यवान्नृपः सत्यवदत्यसौ राजा सत्यवाक्तेनसः स्मृतः नित्यमश्वाः प्रियास्तस्य करोत्यश्वा
न्समृण्मयान् चित्रेपिचलिखत्यश्वान्चित्राश्चस्तेनसोच्यते किंवर्णोरितिदेवश्च शक्त्यादानगुणैःसमः ब्रह्मण्यःस
त्यवाग्दक्षः शिविरौशीनरोयथा ययातिरिवचोदारः सोमवत्प्रियदर्शनः आश्विन्याविवरूपेणद्युमत्सेनसुतोव
ली एकोदोषोस्तिनान्योस्तिअद्यप्रभृतिसत्यवान् संवत्सरेणक्षीणायुर्देहत्यागंकरिष्यति ॥ श्रीकृष्णउवाच ना
रददेतदाकर्ण्यदुहितामाहपार्थिवः पुत्रिसावित्रीगच्छान्यंवरंवरयसत्पतिं संवत्सरेणसोल्पायुर्देहत्यागंकरिष्य
ति ॥ सावित्र्युवाच सकृज्जल्पंतिराजानः सकृज्जल्पंतिपण्डिताः सकृत्प्रदीयतेकन्यात्रीएतेतानिसकृत्सकृत् दी
र्घायुर्वापिस्वल्पायुर्निर्गुणः सगुणोपिवा सकृद्वृत्तोमयाभर्तानद्वितीयं वृणोम्यहं मनसानिश्चयंकृत्वाततोवाचाभि
धीयते क्रियतेकर्मणापश्चा देवधर्मःसनातनः ॥ नारदउवाच यद्येतदिष्टदुहितुस्ततः शीघ्रंविधीयतां अविघ्नम
स्तुसावित्रीदिष्टमद्रंकरिष्यति ॥ श्रीकृष्णउवाचाएवमुक्त्वासमुत्पयनारदास्त्रिदिव्ययौ उत्पाद्यदुःखमतुलं तस्यरा
ज्ञायुधिष्ठिर राजापिदुःखसंविघ्नश्चिरंध्यानपरोभवत् अहोतिदुःखमुत्पन्नमपारंमादृगात्मना एतदुःखम
होदृष्ट्वावरमेवानपत्यता सत्यमुक्तपुराणज्ञैः कन्यादुःखैकभाजनं देव्यायदुक्तं तत्सर्वं व्यलीकं प्रतिभाति मे
एवंसंशोच्यबहुधादधारात्मानमात्मना देवीसंस्मृत्यसावित्री मयादत्तोवरःपुरा राजास्वदुहितुःसर्ववैवाहिक
मथाकरोत् स्वयंगत्वातुसामीप्यवनंमुनिनिषेवितंशुभेमुहूर्तेपार्श्वस्थैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः समर्पयित्वाकन्यां
तांदत्त्वादायांश्चपुष्कलान् उवाचेदंमहाभागंसुप्रीतेनांतरात्मना द्युमत्सेनमहाभागशृणुमेपरमेवचः इदं
मेदुहितातातवल्लभाजीवितादपि भर्तासमुचितोह्यस्याः सत्ववान्सत्यवल्लभः त्वमप्यस्यासमुचितः
श्वशुरोधर्मवत्सलः अतोपराधाःक्षंतव्यावालेयं कार्यवालिशा यदभीष्टं चजामातुर्युवयोर्ददमीष्टं तदारुणेय

मतोरुमाकंस्वास्तितस्तुव्रजाम्यहम् ॥ श्रीकृष्णउवाच इत्यभाष्यगतो राजानारदोक्तैर्व्यथान्वितः सावित्र्यपि चतं
 लब्ध्यापतिं सर्वगुणान्वितं मुमुदेतीव तन्वर्गोदिवसान्यार्थपुण्यकृत् एवं तत्राश्रमेतेषां तदनिवसतां सतां कालस्त
 त्पश्यतां कश्चिदतिचक्राम भारत सावित्र्यास्तु शयानायान्श्रितयंत्यादिवानिशं नारदेन यदुक्तं तत्कदाचिन्नाप
 सर्पति ततः काले बहुतिथे व्यतिक्रांतं कदाचन प्रातः काले हिमर्तव्यं यत्र सत्यवतानं घ प्रौष्टपादे सिते पक्षे द्वादश्यां
 रजनीमुखे गणयंत्याश्रसावित्र्यानारदोक्तं वचो हृदि चतुर्थे हनिमर्तव्यमिति संचिंत्य भामिनी व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य सा
 वित्र्याख्यं महाफलं उपोष्य संस्थिता साध्वी सावित्री सापतिव्रता ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य स्नात्वा संतर्प्य देवताः श्वश्रूश्च शु
 रयोः पादौ वंदे चारुहासिनी अथ प्रतस्थे परशुगृहीत्वा सत्यवान्स्वयं सावित्र्यपि च भर्तारं गच्छंतं पृष्टो न्वगात् वार्य
 माणा पिसाभर्त्रा वृद्धाभ्यां चाभिभाषिता उवाच श्वश्रूमाभद्रे गच्छ कंठ किनं वनं सुकुमारासिकल्याणिवालिसाभूमिपा
 त्मजे अपदार्हापदैर्यातु कथं शक्यं सितद्वनं उपवासास्त्रयस्तेषु तस्माद्दुश्चसुमध्यमे सावित्र्युवाच नैष धर्म
 वरस्त्रीणां यद्भर्तारिवुभक्षिते स्वयमेव च भोक्तव्यमित्याहुर्धर्मदर्शिनः अपरं कौतुकं मे स्तिवनस्याद्यप्रदर्शने भर्त्रा
 सहाययास्यामिमानिषधं करिष्यथ भर्त्रा सहागमिष्यामि किं विपादेन माचिरं ततो ज्ञात्वाथ सावालाजगामाथ प
 ति व्रता सावित्र्यनुपदं भर्तुर्वने तस्मिन्मनोरमे गत्वा सौदूरमध्वानं जग्राह अथ फलादिकं समित्कुशं च कुसुमं भार्य
 यासंवदन् प्रियं काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामास लीलया अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ततः संवृत्य तत्स
 र्वं वटच्छायामुपाश्रितः सत्यवान् वेदनाक्रांतः किंचिद्घूर्णितमानसः वटशाखामुपाश्रित्य सत्यवान् प्राह गद्गदं सावि
 त्रिपश्य शिरसि वेदनामां प्रवाधते न च किंचित्प्रपश्यामि भ्रमतीव हि मे मनः तवोत्संगेक्षणं तावत्स्वप्नुमिच्छामि सुं
 दरि सावित्र्युवाच विश्रमस्व महाबाहो सावित्री प्राह दुःखिता पश्चादपि गमिष्यामो ह्याश्रमं सुसुखादयं ॥

ब्र० र०
भाद्र०
११६

श्रीकृष्ण उवाच ॥ यावदुत्संगं कृत्वा शिरः आस्ते महीतले तावत्करालवदनाः शतशो यः सहस्रशः आजग्मुर्यम
दूताश्च रौद्राश्चातिभयंकराः न शकुर्दृष्टिपातात्ते सावित्र्याः स्थातुमतिके गत्वा च चक्षुस्तत्सर्वसावित्र्यास्तु यमं द्रुतं
दृष्टिपातेन नास्माभिः साध्यते सत्यवान्कचित् इत्याकर्ण्य यमः कोपादुत्थाय च वरासनात् आरुह्य महिषरौद्ररौद्रः
प्राणहरो वली आजगाम त्वरायुक्तो यत्रास्ते सापतिव्रता सावित्र्यपि च संत्रस्ता वीक्ष्यमाणा इतस्ततः सावधाना क
थं कोयं भर्तारं मम नेष्यति तावद्दर्शसावाला पुरुषं कृष्णार्पणं किरीटिनं पीतवस्त्रं साक्षात्सूर्यामिवोदितं तमुवाचा
यसावित्री प्रणम्य मधुराक्षरं सावित्र्युवाच कस्त्वं देवो यवादैत्यो मां धर्षयितुमागतः न चाहं केन चिच्छक्या स्वधर्मा
दवरोपितुं द्रष्टुं वा पुरुषं श्रेष्ठदीप्तां वह्निशिखामिव यम उवाच यमः संयमनश्चाहं सर्वभूतभयंकरः क्षाणायुरेष
ते भर्ता सन्निधौ ते पतिव्रते न शक्यः किं करैर्नैतुं ततो हं स्वयमागतः शरीरात्पाशसंयुक्तं पृथग्भूतं महाद्युतिं अंगुष्ठमा
त्रं पुरुषं निचकर्षयामो वलात् पुनः प्रयातुमोरभेपं थानं पितृसेवितं सावित्र्यपि वरारोहा कृत्वा पादेन मण्डलं रक्षार्थं
भर्तृकायस्य ययावनुपदंततः पतिव्रता तदा श्रान्ता ध्यायमाना निजं पतिं तच्चिता तद्गतप्राणा तामुवाच यमस्तदा
यम उवाच निवर्त्य गच्छ सावित्रि सुदूरं तु मिहागता एष मार्गो विशालाक्षिन केनाप्यनुगम्यते सावित्र्युवाच न श्रमो
न च मे ग्लानिः कदाचिदपि जायते भर्तारं नुगच्छत्यास्त वशिष्ठस्य सन्निधौ सतां संतो गतिर्नान्यास्त्रिणिं भर्ता सदा
गतिः वेदावर्णाश्रमाणां च शिष्याणां च गुरुगतिः सर्वेषामेव जंतूनां स्थानमस्ति महीतले मुक्ता भर्तारमेकं तु स्त्रीणां
नान्यः समाश्रयः एभिरन्यैः समुचितैर्वाक्यैर्धर्मार्थसंयुतैः तोषितो धर्मराजस्तु सावित्रीमिदमब्रवीत् यम उवाच
तुष्टोस्मितवभद्रे त्वं वरं वरय सुव्रते साच वरे स्वराज्यं च विनयावनतासती चक्षुः प्राप्तिस्तथाराज्यं च शूरस्य महात्मनः
जीवितं च तथा भर्तुर्धर्मासौ द्विचशाश्वती पितुः पुत्रशर्तौ चैव तथा च शतनात्मनः धर्मराजो वरान्दत्त्वा प्रेषय मासतां

ततः आजगामाथसातन्वीन्यग्रोधविटपंतदा कृत्वोत्संगेशिरस्तस्यपूर्ववन्निषसादच गात्रसंवाहनंचक्रेभर्तुःश्रां
 तस्यभारत उत्थिताश्चेतनांप्राप्यनीरुकप्राहेदमादरात् कथंनवोधितोभद्रेकालोतीवगतोमम किंमांवक्ष्यति
 मेतातःकिंवासाताचदुःखिता विरुद्धवाचंसंजातंकालोतीवगतोवने विहायमातापितरौकालोनकापिमेत्यगात्इति
 मत्वाविरुद्धंतेकृतंनेहप्रवोधनं सावित्र्युवाच कथंत्वावोधयेवीरपीडितंतुशिरोरुजा मभैवात्रविलंबोभूदकार्यस्य
 तवानघ प्रपश्योत्थायसावित्रीजग्राहशिरसंधनं समित्कुशादिकंसोथजग्मतुस्तौस्वमाश्रमं ततःपित्रास्वनेत्रा
 भ्यांदृष्टौतौपर्यामुदा आलिंग्यमूर्ध्नुपाघ्रायपुत्रमंकेनिवेद्यसः उवाचदिष्ट्यापश्यामिसभाध्यैत्वांसमागतं वि
 लंबकारणंपृष्ठःसमाभष्टेयथातथ वेदितार्थोयसंहृष्टःपूजयामासतांसतीं अथवापूर्वजैर्भुक्तंराज्यानिहतकंटकं दु
 स्सेनोमहाभागइयाजक्रतुभिस्तदा ततोश्वपतिरासाद्यपुत्रानात्मगुणाधिकान् सावित्र्याश्चेष्टितंज्ञात्वाजामा
 तुर्जीवितंतथा राज्यप्राप्तिंचविपुलांपरांमुदमवापसः सावित्र्याख्यानकमिदंसर्वपापप्रणाशनं अवैधव्यप्रदं
 स्त्रीणांस्वर्गमोक्षप्रदायकं सुखसौभाग्यदंचाथप्रातर्जप्यामिदंसदा भाद्रपदेपूर्णिमायामाशुर्चाणीव्रतंत्विदं माह
 त्मयमस्यनृपतेःकथितंसकलंनया ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशंतद्व्रतंकृष्णसावित्र्यायदनुष्ठितं तस्मिन्भाद्रपदेमासि
 विधानंतरस्यशंसमे कादेवताव्रतेतस्मिन् कोमंत्रः किंफलं प्रभो एतदाख्याहिमेनाथ नाहेतुप्यामिमाधव
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ श्रूयतांपांडवश्रेष्ठसावित्रीव्रतमादरात् कथयामिकथंचाणीं तथासम्यग्युधिष्ठिर त्रयोदश्या
 भाद्रपदेदंतधावनपूर्वकं त्रिरात्रंनियमंकुर्यादुपवासस्यभक्तितःअशक्तश्चत्रयोदश्यांतक्तंकुर्याजितेंद्रियःअयाचितं
 चतुर्दश्यांपौर्णमास्यामुपोषितःनित्यंस्नात्वामहानद्यांतडागेनिर्झरेपिवा विशेषतःपौर्णमास्यांस्नानंसर्पपमृज्जलैः गृ
 हीत्वावालुकांपात्रेप्रस्थमात्रांयुधिष्ठिर अथवाधान्यमादाययवशालितिलादिकं ततोवंशमयेपात्रेवस्त्रयुग्मेनवोष्टिते

ब्र० र०
भाद्र०
११७

सावित्रीप्रतिमांकृत्वा ब्रह्मणश्चैव शोभनां सौवर्णीमृण्मयीं वापि स्वशक्त्यारौप्यनिर्मितां ब्रह्मस्वरूपनिर्माणविष्णु
धर्मोत्तरेहितं पद्मपत्रासनस्थश्च ब्रह्माकार्यश्चतुर्मुखः पुस्तकं स्वस्तिकं तद्वदक्षमालांकमंडलुं सावित्रीतस्य कर्तव्यं
वामोत्संगमता तथा आदित्यवर्णा धर्मज्ञा साक्षसूत्रकरा तथेति रक्तवस्त्रयुगंदद्यात्सावित्र्या ब्रह्मणः सितं सावि
त्री ब्रह्मणा सार्द्धमेवं भक्त्या प्रपूजयेत् गंधैः पुष्पैश्च नैवेद्यैर्दीपकैर्मोदकैः शुभैः पूर्णकोशातकैः पक्कैः कूष्मांडैः क
कंटीफलैः नारिकेलैः सखर्जूरैः शाखोटैः पनसैस्तथा धान्याकैर्जीरकैर्हृद्गैर्गुंडेन लवणेन च विरूढैः सप्तधान्यैश्च
वंशपात्रप्रकल्पितैः हरिद्रया कंठसूत्रैः शुभैः कुंकुमकैसरैः अवतारं करोत्येवं सावित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ अवतारमवस्थितं ॥
तामर्चयेत् मंत्रेण सावित्री ब्रह्मणी स्वयं इतरासांतथास्त्रीणां पुराणोक्तो वाधिः स्मृतः उंकारपूर्वकं देवि वीणा पुस्तकधा
रिणी वेदमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे रूपं देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि देहि मे एवं संपूज्य विधिवज्जागरंतत्र
कारयेत् गीतवाद्यत्रनिर्घोषैर्हृष्टनारीकदंबकैः पुण्याख्यानैश्च विविधैस्तारात्रिमतिवाहयेत् उत्सवेन नयेद्वा त्रिस
वित्र्याश्च कथानकैः ततः प्रभातसमये रवावभ्युदिते सति सावित्री ब्रह्मणश्चेष्टे स नैवेद्यानि वेदयेत् अथ सावित्री
कल्पज्ञे सावित्र्या ख्यानवाचके वेदज्ञे तु स्ववृत्तिस्थे दरिद्रे वा कुटुंबिनि मंत्रेणानेन कौंतेय प्रणम्या विधिपूर्वकं दूर्वा
क्षततिलैर्भिश्चापूर्वाशाभिमुखं स्थिता शुचिवस्त्रधरे विप्रे उंकारस्वास्तिकपूर्वकं सावित्रीयं मया दत्ता सहिरण्या हिर
ण्मयी ब्रह्मणः प्रीणनार्थाय ब्रह्मण प्रतिगृह्यतां एवं दत्त्वा द्विजेंद्राय सावित्रीतां युधिष्ठिर नैवेद्यादि च तत्सर्वं ब्रह्मण
स्य गृह्णयेत् स्वयंदशपदं गच्छेत्स्ववेशमतत आविशेत् गौरिण्यो भोजयेद्भक्त्या हाविष्यान्नेन शक्तितः पुष्पैः कुसुम
सिंदूरैः स्तालकैः कंठसूत्रकैः वासोभिर्भूषणैर्भक्त्या वित्तशाल्यविवर्जिता तथा भुक्त्वा हाविष्यान्नं ब्रह्मणैर्वहुभिः सह
विसर्जयेत्ततस्तां च सावित्री प्रीयतामिति वक्तव्यं ब्रह्मणैः सर्वैः स्तुष्टुर्भुक्ततैर्भृशं सावित्रीवरदा तुभ्यं सदा भवत्

सुव्रते पुत्रीपुत्रस्तथाभर्तापरमायुरनामयः पुत्रपौत्रैश्च संवद्धं वर्द्धतां तव सत्कुलं व्रतं च सुव्रतं तद्विधिना नेनानि श्रितम् ॥

॥ इति श्रीभविष्योत्तरोक्तं प्रौष्टपद्यांसावित्रीव्रतम् ॥

अस्यामेव वारुणव्रतारंभः कार्यः तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ प्रौष्टपद्यास्तथारभ्य संपूर्णं शशलक्षणं संपूज्य वरुणं देवं गंधमालया संपदा जलाशयजले देवं ध्यात्वा संवत्सरावधौ दद्याद्भूतावसाने तु जलधेनुं द्विजातये छत्रोपानद्युगयुतां वा सोयुगविभूषितां प्राप्नोति लोकं वरुणस्य राज्ञस्तत्रोप्यकालं सुचिरं मनुष्यः मानुष्यमासाद्य भवत्यरो गो रूपान्वितो वित्तयुतस्तथैव ॥ इति भाद्रीकृत्य समाप्तम् ॥

अथास्यां श्रीभागवतपुस्तकदानम् नारदीये प्रौष्टपद्यां पौर्णमास्यां हेमसिंहासनस्थितां देयं भागवता येदं द्विजाय प्रीतिपूर्वकं मदनरत्नेमात्स्ये यत्राधिकृत्य गायत्रीं वर्णयते धर्मविस्तरः वृत्रासुरवधोपेतं तद्भागवतमुच्यते अष्टादशसहस्राणि पुराणं तत्प्रकीर्तितं लिखित्वा तच्च यो दद्याद्देमसिंहसमान्वितं पौर्णमास्यां प्रौष्टपद्यां सयाति परमं पदमिति ॥ अस्यामेव कन्यार्कयुक्तायामयुक्तायामपि प्रपितामहान्परान् त्रीनुद्दिश्य श्राद्धं कुर्यात् ॥

तदुक्तं हेमाद्रौ मार्कण्डेयपुराणे नां दीमुखानां कर्तव्यं कन्याराशिगतरवौ पौर्णमास्यां तु कर्तव्यं वराहवचनं यथेति नां दीमुखत्वं चोक्तं ब्राह्मे पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः त्रयोह्यश्रुमुखाश्चैते पितरः परिकीर्तिताः तेभ्यः पूर्वं तस्येते प्रजावंतः सुखैधिताः ते तु नां दीमुखानां दीसमृद्धिरभिधीयते एतच्च नित्यं प्रत्यवदं कर्तव्यं प्रत्यवदमित्युक्तत्वात् अत्र मातामहा अपिकाय्याः पूज्यं ते पितरो यत्र तत्र मातामहा अपीति वौधायनोक्तेः अत्र पितृशब्दस्य जनकपरत्वेन बहुवचनाविरोधनिष्ठायां मातुः श्राद्धे तदापत्तिः इष्टापत्तेः अत्र पिंडपातनिषेधापवादः पौर्णमासीषु सर्वा सुवर्ज्ये हि पिंडपातनं वर्जयित्वा प्रौष्टपर्दायथादर्शस्तथैव सेति ॥ निर्णयदीपे गार्ग्योक्तेः अथात्र संपिंडकाभ्युदयिकश्राद्ध

ब०२०
भाद्र०
११८

प्रयोगः सचदेशाचारपरिगृहीतस्वगृह्योक्तविधिनः कार्यः ॥ सपिंडकाभ्युदयिकश्राद्धम् ॥
अथप्रयोगः तत्रदक्षिणोत्तरक्रमेणद्वादशस्थानेषुप्रत्येकंआसादितद्रव्यज्वालितप्रदीपदेशमागत्य आचम्य
प्राङ्मुखउदङ्मुखोवाउपविशेत् सवेनसर्वकर्तव्यंऋजवएवकुशाः तिलकार्येयवाःकर्तव्या ॐअपवित्रःपवि
त्रोवेत्यादिनापुंडरीकाक्षःपुनात्विति श्राद्धोयवस्तूनिर्निषेत् कुशोदकेन ततःकुशयवजलान्यादाय ॐअद्यामु
कगोत्राणांमातृपितामहीप्रपितामहीनांअमुकामुकदेवीनांनांदीमुखीनांतथामुकगोत्राणांपितृपितामहप्रपितामहा
नाममुकामुकशर्मणांनांदीमुखानांतथामुकगोत्राणांमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणांनांदी
मुखानाममुकगोत्रस्यामुकस्यकर्तव्यामुककर्मनिमित्तकमाभ्युदयिकश्राद्धमहंकरिष्ये
इतिसंकल्पंकुर्यात् ॥ ततोगायत्रीदेवताभ्यइतित्रिजपेत् ॥
ॐअद्यामुकगोत्राणांमातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनांनांदीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंवाधिनोविश्वेदे
वाइदमासनंवनमः ॥ इतिकुशत्रयरूपंपवित्रमासनं दक्षिणतः आरभ्यउत्सृजेत् एवंयथोत्तरं ॐअद्यामुक
गोत्राणांपितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणांनांदीमुखानामाभ्युदयिकश्राद्धसंवाधिनोविश्वेदेवाइदमासनं
वनमः ॐअद्यामुकगोत्राणांमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणांनांदीमुखानामाभ्युदयिक
श्राद्धसंवाधिनोविश्वेदेवाइदमासनंवनमः ॐअद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनांदीमुखीआभ्युदयिकश्राद्धइदमासनं
तेनमः एवंपितामहीप्रपितामहीभ्यामासनंदद्यात् ततः ॐअद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मणांनांदीमुखाभ्युदयिक
श्राद्धइदमासनंतेनमः एवंपितामहप्रपितामहयोरपि ॐअद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मणांनांदीमुखाभ्युदयिआ
द्धइदमासनंतेनमः एवंप्रमातामहवृद्धप्रमातामहयोरपि ततः आवाहनं ॐविश्वान्देवानहमावाहयिष्यइत्युक्त्वा

उमामाहेश्वरैवसौवर्णप्रतिमाद्वयं संपादनीयंयत्नेनराजतंवा मनोहरं पलादूर्ध्वप्रकर्तव्यंप्रतिमाद्वयमुत्तमं
 अधिकंचेद्यथाशक्तिकर्तव्यमिति यत्नतः सौवर्णराजतंवापिताम्बवाकलशोत्तमं संपाद्यतंप्रयत्नेनप्रयतोव्रततत्प
 रः ततःसदर्भयुंजीतवस्त्रयुग्मार्चितंशुभं पृथक्पृथक्स्थापनीयंकलशेप्रतिमाद्वयं आपोहिष्ठादिभिर्भैत्रैस्तथा
 त्रैयंवकैरपि अभिषिच्यप्रयत्नेनपूजयेत्प्रतिमाद्वयं ततःप्रयत्नतोगच्छेदलंकृतशिवालयं शिवस्थानंततःकु
 ष्ठींतीरणाद्यैरलंकृतं ततःषोडशपत्रेव्जैवहिरंतश्चतुर्गुणे अलंकृतैः स्वस्तिकाद्यैः स्थापयेत्कलशंनवं ध्या
 येत्ततोमहादेवसुमादेहार्द्धधारिणं मुकामालाहारनागदुकूलपरिवेष्टितं पंचाननमुमाकांतमनलंदुरवीक्षणं चंद्रा
 र्द्धशेखरंअक्षंजटामुकुटमंडितं त्रिपुंड्रेखाविलसद्भालभागमनामयं भस्मोद्धूलितसर्वांगरुद्राक्षभरणान्वितं मं
 दस्मितमनाधारमाधारंजगतांप्रभुम् देवैरनंतैरनिशंस्तूयमानमनेकधा देवात्मकंदेववंद्यंविष्णुब्रह्मादिवंदितम्
 विष्णुनीराजितारक्तपादपंकजमुत्तमं अप्रतिद्वंद्वमद्वंद्वसर्वद्वंद्वारकार्चितं सर्वोत्तममनाद्यंतंसर्वदेवनिषेवितं ऋतंशु
 द्वंपरंब्रह्मपुरुषंकृष्णपिंगलं ऊर्ध्वकेशंविरूपाक्षंविश्वरूपचिदात्मकं निष्कलनिर्गुणंशांतनिरवद्यंनिरंजनं अप्र
 मेयंजगन्मध्येसृष्टिसंहारकारकं विश्ववाहुंविश्वपादंविश्वाक्षंविश्वसंभवं विश्वंनारायणाराध्यमक्षरंपरमंपदं वि
 श्वतःपरमंनित्यंविश्वस्येशमनामयं एवंध्यात्वामहादेवंसर्वदेवोत्तमोत्तमं ध्यायेत्ततःपरंगौरीमाद्यविद्यामनामयां
 लक्ष्मीसेवितपादाब्जांशवीसेवितपादुकां सरस्वत्यादिभिर्नित्यंस्तूयमानपदांबुजां अधरोष्ठाधरीभूतपक्वविं
 वफलामुमां मुखकांतिकलोपेतपूर्णचंद्रामनामयां तिरस्कृतालिमालानामलकावलिभिःसदा पीनवक्षोजानि
 र्द्धृतचक्रवाकवरंगनां नित्यंतिरस्कृताभोज्यनयनाभ्यामानिंदितां सीतावार्धकृताशेषकामभल्लामहार्निशं भृकु
 टयूर्ध्वकृताशेषकामचापमनाकुलां बाहुनालकलोद्धृतहेमनालां विलासिनीं रोमावलीतिरोभूतभ्रमद्रमरजामिकां ना

ब्र० र०
भाद्र०
१०९

भिरंध्रतिरोद्धतघनावत्ताम्रवत्तुलां ऊरुयुग्मतिरोभूतरंभास्तंभांशुभावहां पादयुग्मतिरोद्धतनिर्जितारुणपंक
जां ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रजननीमहेशाङ्गागभागिनीं महेशाश्लिष्टवामांगांवरदाभयदांसदां प्रसन्नवदनंशांतांस्मितपूर्वा
भिभाषिणीं पूर्णचंद्रदुकूलाढ्यांजनाभरणभूषितां स्तूयमानांसदादेवैर्यज्ञैर्दानैश्चकोटिशः एवंध्यात्वाततः सम्य
गुपचारान्प्रकल्पयेत् ततः पुष्पाणिसंगृह्याशिवनावाहयेच्छिवां अथावाहनं महादेवदयासिंधोविष्णुब्रह्मादिवंदि
त आवाहयामिदेवत्वांप्रसीदपरमेश्वर लक्ष्म्यादिदेववानितापरिसेवितुपादके आवाहयामिदेवित्वांप्रसीदपरमे
श्वरि इत्यावाहनं १ गृहाणसोमविश्वात्मन्नासनंरत्नानिर्मितं अनंतासनविश्वेशकरुणासागरप्रभो उभेसोमधरा
श्लिष्टेसोमार्द्धकृतशेखरे नानारत्नसमाकीर्णमासनंपरिगृह्यतां । इत्यासनं २ पाद्यं गृहाणगौरीशहेमपात्रस्थितंशुचि
गृहाणदेविपाद्यत्वंवेदवेदांतसंस्तुते इतिपाद्यं ३ अर्घ्यं गृहाणदेवेशसपुष्पगंधसंयुतं शिवानंतगुणग्रामसर्वाभीष्टफ
लप्रदं गृहाणाध्वंशिवेनित्येसर्वावयवशोभने शिवप्रियेशिवाकरोनित्यंभक्तवरप्रदे इत्यर्घ्यं ४ गृहाणाचमनंशंभोशु
चिभूतंशुचिप्रिय गृहाणाचमनंदेविशुचिभूतेशुचिप्रिये इत्याचमनं ५ मधुपर्कं गृहाणेशसर्वदामधुपर्कदं मधुपर्कप्र
दानेनप्रीतोभवमहेश्वर मधुपर्कमिदंदेविस्वीकुरुप्रियशंकरे मधुपर्कप्रदानेनसुप्रीताभवशोभने इतिमधुपर्कं ६ शं
भोपंचामृतस्नानंस्वीकुरुष्वकृपानिधे सर्वतीर्थमयंनित्यंस्नानंशासनपावन शिवंपंचामृतस्नानंस्वीकुरुष्वशिवप्रिये
श्रेष्ठतीर्थोत्तमेशुद्धेतीर्थराजानिषेविते इतिपंचामृतस्नानं ७ शंभोशुद्धोदकस्नानंस्वीकुरुष्वसुरोत्तम प्रसीदपरयाभ
क्त्यापाहिमांकरुणानिधे शिवेशुद्धोदकस्नानंस्वीकुरुष्वशिवप्रिये प्रसीददेविदीनेत्वंपाहिमांशरणागतं इतिशुद्धो
दकस्नानं ८ सोत्तरीयं गृहाणेदंदुकूलंशंकराप्रिये प्रसीदपाहिमांदीनमनन्यशरणंशिवे इतिवस्त्रं ९ उपवीतं गृहाणेश
शंभोसर्वामरोत्तम उपवीतं गृहाणेशिशिवसंश्लेषविग्रहे इतियज्ञोपवीतं १० गृहाणचंदनंदिव्यंगंधाढ्येनविराजितं

प्रसीदपार्वतीनाथशरणागतवत्सल गृहाणचंदनंदेविवालचंद्रविराजितं विश्वंविश्वात्मिकेपाहिविश्वनाथप्रियेसदा
 इतिगंधं ११ गृहाणाभरणानीशनिराशनियमाश्रय विश्वाभरणाविश्वेश रत्नाभरणाभूषित गृहाणाभरणान्यंवेस
 वाभरणभूषिते सर्वप्रियेजगद्व्येजगदानंददेशिवेइत्याभरणं १२ गृहाणविल्वपत्राणिसपुष्पाणिमहेश्वर सुगंधीनि
 नवानीशशिवत्वंकुसुमाप्रिय गृहाणविल्वपुष्पाणिसामोदानिशिवप्रिये सुगंधविल्वमंदारमालिकासमलंकृते इति
 पुष्पाविल्वपत्राणि १३ दशांगंगुग्गुलंधूपनानागंधमनोहरं गृहाणभक्तवरदेलक्ष्मीदेव्याधिवांदितेइतिधूपम् १४ का
 पांसवर्तिसंयुक्तंगोघृतेनप्रदीपितं गृहाणात्यंतसूर्याग्निचंद्रप्रभनमोस्तुते आभ्यंत्रिवातिंविस्फूर्तिदीपमीशानवल्लभे
 गृहाणचंद्रसूर्याग्निमंडलाधिकसुप्रभे इतिदीपम् १५ शंभोगोघृतसंयुक्तंपरमान्नमनोहरंसशर्करंगृहाणांधेपरमानंददा
 यिनि इतिनैवेद्यम् १६ शंभोगृहाणगंधाढ्यमिदमाचमनीयकं शुद्धेशुद्धिप्रदेदेविशिवभूषितविग्रहे इत्याचमनीयं
 १७ शंभोगृहाणतांबूलमैलाकर्पूरसंयुतं प्रसीदभगवन्शंभो सर्वज्ञामिताविक्रम शिवेगृहाणतांबूलं क्रमुकादि
 फलान्वितं प्रसीदसुस्मितेदेविसोमलिंगार्द्धविग्रहे इतितांबूलं १८ गृहाणपरमेशानसरत्नेछत्रचामरे दर्पणंव्य
 जनंत्वाशसर्वदुःखविनाशन गृहाणोमेसुराराध्येसरत्नेछत्रचामरे दर्पणंव्यजनंचाद्येविद्याधारेनमोस्तुते इतिछत्र
 चामरादि १९ प्रदक्षिणनमस्कारान्गृहाणपरमेश्वर नर्तनचमहादेविशिवमाद्यप्रियेशिवे इतिप्रदक्षिणनमस्काराः
 २० एवंप्रयत्नतःकार्यंशिवयोःपूजनंशिवं शिवानीचप्रयत्नेनपूर्वाक्तमपिपूजनं उक्तमंत्रंसमुच्चार्ययथापूर्वयथाक्रमं
 शिवायनमःशिवंपूजयामि आवाहंतीतिमंत्रस्तुभवान्याःपरिकीर्तितः कपर्दिनेनमःकपर्दपूजयामि भाललोचनायन
 मः भालंपूजयामि सोमसूर्याग्निलोचनायनमः नेत्राणिपूजयामि सुश्रोत्रायनमः श्रोत्राणिपूजयामि घ्राणगं
 धायनमः घ्राणानिपूजयामि रुमृतिदंतायनमः दंतान्पूजयामि श्रुतिजिव्हायनमः जिव्हापूजयामि कंठक

ब्र० र०
भाद्र०
११०

पोलायनमः कपोलानिपूजयामि ज्ञानोष्णायनमः उष्णान्पूजयामि नीलकंठायनमः कंठान्पूजयामि भूरिव
वक्षसेनमः वक्षांसिपूजयामि हिरण्यवाहवेनमः वाहून्पूजयामि विश्वोदरायनमः जठरंपूजयामि विश्वनखाय
नमः नखान्पूजयामि सर्वात्मकायनमः सर्वांगपूजयामिनमः ॥ अथगौर्याः ॥ शिवायै नमः शिरःपूजया
मि पृथुवैयै नमः वेणीपूजयामि सीमंतराजितायै नमः सीमतं पूजयामि कुंकुमभालायै नमः भालं पूजयामि
सोमसूर्याग्निलोचनायै नमः लोचनानिपूजयामि श्रुतिश्रोत्रायै नमः श्रोत्राणिपूजयामि गंधप्रियायै नमः घ्राणं पूज
यामि सुभगकपोलायै नमः कपोलौ पूजयामि कोमलदंतायै नमः दंतान्पूजयामि विद्याजिव्हायै नमः जिव्हां
जयामि विबोधायै नमः ओष्ठौ पूजयामि घृतकंठायै नमः कंठं पूजयामि पृथुलकुचायै नमः कुचौ पूजयामि विश्वगर्भा
यै नमः उदरं पूजयामि शुभकठायै नमः कटिं पूजयामि दिव्योरुदेशायै नमः ऊरून्पूजयामि वृत्तजंघायै नमः जंघा
युगं पूजयामि लक्ष्मीसेवितपादायै नमः पादौ पूजयामि महेश्वरप्रियायै नमः नखान्पूजयामि शोभन
विग्रहायै नमः सर्वांगपूजयामि अंगपूजां समाप्येवं डोरकं तु विसर्जयेत् प्रत्येकं ग्रंथिषु स्वच्छैः स्वच्छैर्विल्वदलादि
भिः प्रथमग्रंथिमारभ्य नमः सोमेति मंत्रतः यथाक्रमेण संपूज्य ततो धार्य्य तु डोरकं तत्रोपचाराः सर्वेपि तेनमं
त्रेण सादरं व्रतिभिर्यत्नतः कार्य्यं कुंकुमाक्तं तु डोरकं ततः पंचदशप्रस्थगोधूमास्तंदुलाश्च वा उपायनार्थं मानेयाः
शुद्धाः कीटाद्यदूषिताः यद्वा पंचदशाज्याक्ता गोधूमाधूपमंडकाः ततः शिवैकशरणाः शैवाः शिवव्रतप्रियाः पूजनीयाः
प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात् ततः सवस्त्रं कलशं शिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवाय देयं यत्नेन सुवर्णपलसंयुतं आ
दावुपायनं दत्त्वा देवमेतदतः परं उपायनस्य मंत्रोपिवक्ष्यते तत्र विशेषतः उमेशः प्रतिगृह्णाति उमेशो वैददाति च उ
मेशस्तारकोभाभ्यामुमेशाय नमोनमः अमुं मंत्रं समुच्चार्य्य दत्त्वा उपायनमेव च तथा शैवाः प्रयत्नेन भोजनीया

ब्र० र०
भाद्र०
११०

पोलायनमः कपोलानिपूजयामि ज्ञानोष्ठायनमः उष्ठान्पूजयामि नीलकंठायनमः कंठान्पूजयामि भूरिव
वक्षसेनमः वक्षांसिपूजयामि हिरण्यवाहवेनमः वाहून्पूजयामि विश्वोदरायनमः जठरंपूजयामि विश्वनखाय
नमः नखान्पूजयामि सर्वात्मकायनमः सर्वांगपूजयामिनमः ॥ अथगौर्याः ॥ शिवायै नमः शिरःपूजया
मि पृथुवैयै नमः वेणीपूजयामि सीमंतराजितायै नमः सीमतं पूजयामि कुंकुमभालायै नमः भालं पूजयामि
सोमसूर्याग्निलोचनायै नमः लोचनानिपूजयामि श्रुतिश्रोत्रायै नमः श्रोत्राणिपूजयामि गंधप्रियायै नमः घ्राणं पूज
यामि सुभगकपोलायै नमः कपोलौ पूजयामि कोमलदंतायै नमः दंतान्पूजयामि विद्याजिव्हायै नमः जिव्हां
जयामि विबोषायै नमः उष्ठौ पूजयामि घृतकंठायै नमः कंठं पूजयामि पृथुलकुचायै नमः कुचौ पूजयामि विश्वगर्भा
यै नमः उदरं पूजयामि शुभकठायै नमः कटिं पूजयामि दिव्योरुदेशायै नमः ऊरून्पूजयामि वृत्तजघायै नमः जंघा
युगं पूजयामि लक्ष्मीसेवितपादायै नमः पादौ पूजयामि महेश्वरप्रियायै नमः नखान्पूजयामि शोभन
विग्रहायै नमः सर्वांगपूजयामि श्रंगपूजां समाप्येवं डोरकं तु विसर्जयेत् प्रत्येकं ग्रंथिषु स्वच्छैः स्वच्छैर्विल्वदलादि
भिः प्रथमग्रंथिमारभ्य नमः सोमेति मंत्रतः यथाक्रमेण संपूज्य ततो धार्य्य तु डोरकं तत्रोपचाराः सर्वेपि तेनमं
त्रेण सादरं व्रतिभिर्यत्नतः कार्य्यं कुंकुमाक्तं तु डोरकं ततः पंचदशप्रस्थगोधूमास्तंदुलाश्च वा उपायनार्थं मानेयाः
शुद्धाः कीटाद्यदूषिताः यद्वा पंचदशाज्याक्ता गोधूमाधूपमंडकाः ततः शिवैकशरणाः शैवाः शिवव्रतप्रियाः पूजनीयाः
प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात् ततः सवस्त्रं कलशं शिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवाय देयं यत्नेन सुवर्णपलसंयुतं आ
दावुपायनं दत्त्वा देवमेतदतः परं उपायनस्य मंत्रोपि वक्ष्येते तत्र विशेषतः उमेशः प्रतिगृह्णाति उमेशो वै ददाति च उ
मेशस्तारकोभाभ्यामुमेशाय नमो नमः श्रमं मंत्रं समुच्चार्य्य दत्त्वा उपायनमेव च तथा शैवाः प्रयत्नेन भोजनीया

जनं निक्ष्वतेनमः इति तत्पिंडोपरि दद्यात् ॥ एवं पितामही प्रपितामहीभ्यां तथा ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्
 नां दीमुखाभ्युदयिकश्राद्धे प्रत्यवने निक्ष्वतेनमः इत्युपरि दद्यात् एवमेव तत्पिंडोपरि पितामहादिपंचभ्यो दद्यात् ततो
 नीवीं विंशस्याचम्य हारिं स्मृत्वा सूत्राण्यादाय ओं नमो वोमातरो रसायनमो वोमातरो मन्यवे नमो वोमातरो नमो वोमा
 तरो गृहान्नोमातरो दत्तसतो वोमातरो द्वेष्मः एतद्वासः ॥ इति मात्रादिपिंडत्रयोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः न-
 मोवः पितर इत्यनेन मंत्रेण पित्रादिपिंडषट्कोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः कुशजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रेमातर
 मुकदेविनां दीमुखाभ्युदयिकश्राद्धे पिंडे एतत्तेवासो नमः ॥ एवं पितामही प्रपितामही एवं पितामहादीनां पंचानां सूत्र
 मूः सृजेत् ततो गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि प्रत्येकं पिंडमभ्यर्च्य ओं शिवात्मापः संत्वितिजलं ओं सौमनस्यमस्त्व
 तिपुष्पाणि ओं अक्षतंचारिष्टमस्त्विति तंडुलान् प्रत्येकं पात्रेषु निक्षिप्य कुशादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायामातु
 रमुकदेव्यानां दीमुख्याभ्युदयिकश्राद्धे दत्तैतदन्नपानादिभिः प्रीयतां इत्यक्षय्योदकं दद्यात् एवं पितामह्याः प्र-
 पितामह्याश्चाक्षय्योदकं ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणो नां दीमुखस्याभ्युदयिकश्राद्धे दत्तैतदन्नपानादिभिः
 प्रीयतां इति पित्रे एवं पितामहादिपंचभ्योक्षय्योदकं दद्यात् ॥ ततः ओं अघोरा मातरः संत्वितिमातृपिंडोपरि पूर्वाग्रां
 जलधारां दद्यात् एवं पितामही प्रपितामह्योः ततः ओं अघोराः पितरः संत्वितिपित्रादिपिंडषट्कोपरि जलधारां दद्यात्-
 ततः ओं गोत्रं नो वर्द्धतां दातारो नो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो माव्यगमद्वहुदेयं च नोस्त्विति अन्नं च नो बहु भवे
 दतिथींश्च लभेमहि याचितारश्च नः संतुमाचयाचिष्मकंचन एताः सत्याशिषः संतु इत्याशीः प्रार्थयन् सपवित्रकुश-
 त्रयाणि प्रत्येकमात्रादिपिंडत्रये मातामहादिपिंडत्रये दत्त्वा ओं ऊर्जं वहंति रमृतं घृतं पयः कीलालं परिश्रुतं स्वधास्थ
 तर्पयत मे मातृः इति मात्रादिपिंडोपरि दक्षिणाग्रां जलधारां दद्यात् ततस्तथैव ऊर्जं वहंति रमृतं घृतं पयः कीलालं प

ब्र० र०
भाद्र०
१२१

रिश्रुतं स्वधास्थतर्पयतमेपितृन् इति पित्रादिपिंडषट्कोपरि दक्षिणां जलधारां दद्यात् ततः पिंडमाग्रायोत्था
प्यपिंडाधारकृशान्मुलमुकंचवन्हौक्षिपेत् अर्घपात्राण्युत्तानीकृत्य दक्षिणां दद्यात् दक्षिणाद्रव्यंचफलमूलेफलंमूलंवा प्र
त्येकंतत्रक्रमः ओमद्यामुकगोत्राणां मातृपितामहीप्रापितामहीनाममुकामुकदेवीनां नंदीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्ध
संवधिनां विश्वेषां देवानां कृते तच्छ्राद्धप्रतिष्ठार्थमिमे फलमूलेवनस्पतिदेवतेयथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमह
मुत्सृजेत् एवं पित्रादिश्राद्धसंवधिदेवताश्राद्धदक्षिणां मातामहादिश्राद्धसंवधिविश्वेदेवश्राद्धदक्षिणां दद्यात् ॥
ओमद्यामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्यानां नंदीमुख्याः कृतैतदाभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थमिमे फलमूलेवनस्पतिदेवते इ
त्यादि अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणो नंदीमुखस्य कृतैतदाभ्युदयिकश्राद्धदक्षिणां दद्यात् ओं वाजेवा
जे इत्यादिनामात्रादिविसर्जनं विश्वेदेवा प्रीयतामिति देवविसर्जनं ततः ओं देवताभ्य इति त्रिर्जपेत् दीपनिर्वापण
म् श्राद्धीयद्रव्यप्रतिपत्तिः ॥ इत्याभ्युदयिकश्राद्धविधिः

अथ संकल्पश्राद्धमपरशाखायाम् मध्याह्नस्नानं विधाय संध्यां कृत्वा तर्पणं विधाय ॥ श्राद्धस्थले गत्वा
दीपं प्रज्वालय आचम्य शुक्लांवरधरं विष्णुं मिति विष्णुं नमस्कृत्य यं ब्रह्म वेदांतं विदो वदंति परं प्रधानं पुरुषं तथान्ये वि
श्वोद्गतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विघ्ना विनाशनाय अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरैरपि सर्वविघ्ना छिदेतस्मै
गणाधिपतये नमः स्ववामभागे कर्मपात्रपूरणं भूमौ शंखचक्रे लिखित्वा आसनं आसने पात्रं पात्रे पवित्रं
ओं पवित्रे स्थे वैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसवउत्पुनाम्य छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः शन्नो देवीति जलं ॥ उश
न्नो देवी रभिष्ठयऽआपो भवन्तु पीतये शंयोरभिस्त्रवन्तुनः ओं यवो सीतियवान् ॥ ओं यवो सियवयास्मद्द्वेषो
यवयाराती दिवेत्वा तरिक्षायत्वा पूथिव्यै त्वा शुभं ताल्लोकाः पितृषदनाः पितृषदनमासीद ॥ तिलो सीति तिलान् ति

लोसिसोमदेवत्योगोसवोदेवनिर्मितः प्रत्नमद्भिःपृक्तः स्वधयापितृलोकान्प्रीणाहिनःस्वाहा गंधपत्रिकाक्षता
दितूष्णींनिक्षिप्य तेनजलेन आत्मानं प्रोक्ष्यंसंकल्पश्राद्धसामग्रीःसंप्रोक्ष्य प्राणानायम्य पुंडरीकाक्षस्मरण
विधाय अपवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोपिवा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरः शुचिः ओंपुंडरीका
क्षायनमः ओंदेवताभ्यः पितृभ्यश्चमहयोगिभ्यएवच नमः स्वाहायैस्वधायैनित्यमेवनमोनमः ३ सप्तव्याधा
दशाणेषुमृगाः कालंजरेगिरौ चक्रवाकाःशरद्वीपे हंसाः सरसिमानसे तेपिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेद
पारगाः प्रस्थितादीर्घमध्यानंयूयंकिमवसीदथ श्राद्धकालेगयांभ्यात्वाध्यात्वादेवंगदाधरं मनसाचपितृन्ध्यात्वा
संकल्पश्राद्धमारभेत् अपसव्यं ओंसोमस्यनीवीरसिविष्णोशर्मासिशर्वयजमानस्येन्द्रस्ययोनिरसिसुसास्कृधिइ
तिवाकट्यानीवीबंधनं अग्निष्वाताः पितृगणाः प्राचीरक्षंतुमेदिशं तथावर्हिषदःपांतु याम्यांयेपितरःस्थि
ताः प्रतीचीमाज्यापाःपांतु उदीचीमपिसोमपाः रक्षोभूतपिशाचेभ्यस्तथैवासुरदोषतः सर्वतश्चाधिपस्ते
षांयमोरक्षांकरोतुमे तिलारक्षंतुदितिजान्दर्भारक्षंतुराक्षसान् पंक्तिर्वैश्रोत्रियोरक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः सव्यं
ओंयद्देवादेवहेडनंदेवासश्चक्रिमावयं अग्निर्मातस्माद्देनसोविश्वान्मुंचत्वष्टं हसः यदिदिवायदिनक्तमेनां सि
चक्रिमावयं वायुर्मातस्माद्देनसोविश्वान्मुंचत्वष्टं हसः २ यदिजाग्रद्यदिस्वप्नएनां सिचक्रिमावयं सूर्योमा
तस्माद्देनसोविश्वान्मुंचत्वष्टं हसः गायत्र्याशूद्रादिदृष्टिदोषनिपातात्पाकादीनांपवित्रतास्तु प्रतिज्ञा ओंविष्णु
३ इत्यादिदेशकालौसकीर्त्य अपसव्यं अमुकनामसंवत्सरेअमुकायनेअमुकऋतौअमुकमासेअमुकपक्षेअमुक
तियौअमुकगोत्राणांअस्मत्पितृपितामहानांअमुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांतथाअमुक गोत्रा
णांअस्मत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानांअमुकामुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां अमुकस

ब्र०२०
भाद्र०
१२२

ज्ञकाविश्वेदेवपूर्वकंसंकल्पश्राद्धंकरिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ सव्यम् विश्वेदेवाआसनं यवजलकुशद्वयंगृहीत्वा
अद्येह- अमुकगोत्रपित्रादित्रयश्राद्धसंवंधिनां तथा मुकगोत्रमातामहादित्रयश्राद्धसंवंधिनां पूरुरवोमाद्रवसंज्ञ
कानां विश्वेषां देवानां इदमासनमस्तु ॐ भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतां आस्ये ॥ अपसव्यम् तिलमोटकजलं
गृहीत्वा अद्येहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणां सपत्नीकानां वसुरुद्रादित्य
स्वरूपाणां संकल्पश्राद्धे इदमासनमस्तु ॐ भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतां आस्ये ॥ अद्येह अमुकगोत्राणाम
स्मत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणां सपत्नीकानां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां इदमासनमस्तु ॐ
भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतां आस्ये सव्यं विश्वेदेवार्चनविधौ अत्र २ सुगंध नमोस्त्वं नतायेति पूजनं धूपदीपौ ॥
यवकुशानादाय. अद्येह- अमुकगोत्रपित्रादित्रयः श्राद्धसंवंधिनः तथा अमुकगोत्रमातामहादित्रयश्राद्धसं
वंधिनः विश्वेदेवार्चनविधौ इमानि गंधाक्षतपुष्पधूपदीपादीनि निधाय विभागं वो नमः स्वाहा विश्वेदेवार्च
नविधेः सर्वपरिपूर्णम् ॥
अपसव्यं अत्र २ सुगंध पितृभ्योऽपि पूजनं धूपदीपौ तिलमोटकं अद्येह- अमुकगोत्रा अस्मत्पितृपि
तामहप्रपितामहाः अमुकामुकशर्माणः सपत्नीका वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः तथा अमुकगोत्रा अस्मत्मा-
तामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहाः अमुकामुकशर्माणः सपत्नीका वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः अर्चनविधौ-
इमानि गंधाक्षतपुष्पधूपदीपादियथाविभागशः स्वधा ॥ सव्यं अर्चनविधेः सर्वपरिपूर्णमस्तु अस्तु परि
पूर्णं गंधादिदानाचमने स्वयं वाचमेत परिषेवणार्थं भस्मनारेखाकरणं यथाचक्रायुधो विष्णुस्त्रैलोक्यं परिरक्षति
एवं मां भंडभस्माकसर्वभूतानिरक्षतु पत्रावलिः संस्थाप्य ॥

मल्लिकामालतीचैत्यादि यज्ञेनयज्ञमिति मंत्रपुष्पाजलिः नमः सर्वहितार्थाय जगदाधारवक्षसे सर्गास्थि
 त्वं तरूपाय गृहाणा ध्यानमोस्तुते इति पुनरर्घ्यं दत्त्वा प्रार्थना अनंतकामान्मेदेहि पुत्रपौत्रविवर्द्धन अनंतः सर्वकामा
 नामधिपः सर्वकामदः व्रतेनानेन सुप्रीतो भवत्विह सदा मम अनंताय नमस्तुभ्यं सहस्रशिरसे नमः नमोस्तु पद्मना
 भाय नागाधिपतये नमः अनंतसंसारमहासमुद्रे मग्निहिमामुद्धर वासुदेव अनंतरूपे विनिर्भोजयस्व अनंतसूत्राय नमो
 नमस्ते इत्यनंतसूत्रनमस्कारः अनंतकामदं देवं सर्वकामफलप्रदं अनंतडोररूपेण पुत्रपौत्रप्रवर्द्धन नमस्ते देव
 देवेश नमस्ते धरणीधर सूत्रग्रंथिषु संस्थाय अनंताय नमो नमः अथ सूत्रग्रहणं संसारगवह रगुहा सुमुखं वि
 हर्तुं वाञ्छति ये कुरुकुलोद्भव शुद्धसत्त्वाः संपूज्य च त्रिभुवने शमनंतरूपं वध्मंति दक्षिणकरे वरडोरकंते इति नूतना
 नंतसूत्रधारणं अथ जीर्णानंतसूत्रविसर्जनम् संवत्सरकृतां पूजां संपाद्य विधिवन्मम व्रजेदानीं सुरश्रेष्ठत्वमनंत
 फलप्रदं तस्यां पिषोडशोपचारपूजां धर्मः पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विष्णुरूपिणं पूजयित्वा हारिदेवमाचार्य्यं पू
 जयेत्ततः परिधाय सपत्नीकं वस्त्रालंकारभूषणैः मंत्रैः संपूज्य विधिवद्धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः सुरभीवैष्णवीमा
 तानित्यं विष्णुपदे स्थितां ग्रासं गृह्णामया दत्तं गोमातस्त्रा तुमर्हसि गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गा
 वो मे हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहं मंत्रेणानेन संपूज्य आचार्याय निवेदयेत् गोदानस्य प्रतिष्ठार्थं स्वर्णीं दद्या
 द्यथा विधि ततश्चामंत्रितां विप्रान्पूर्वेद्युश्च चतुर्दश वस्त्रोपवीतैः संपूज्य भोजयेदन्नविस्तरैः ततस्तु दक्षिणां
 तेभ्यो वित्तं शाठ्याविवर्जितः स्वशक्त्या दक्षिणां दद्यादाचार्य्यं च क्षमापयेत् क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्रव्यहानिं तथै
 व च मंत्रहीनं पठेत्पश्चात् व्रतसंपूर्तिहेतवे अनंतसंसारमहासमुद्रे अनंतरूपाय नमो नमस्ते इत्यनंतं विसृज्या
 यत्राह्मणां श्रुतं तथैव च दीनांधकृपणेभ्यश्च दद्यादन्नादिकं धनं यथोपपन्नं भोक्तव्यं कृत्वामानसमव्ययं आच

ब्र० २०
भाद्र०
१७

म्यचशुचिर्भूत्वाध्ययेद्विष्णुं चतुर्दिने । एवं कृते नृप श्रेष्ठ कर्मणा च जनार्दनः । अनंतरूपी भगवान् तुष्टो भवति सर्वदा ।
व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोकं ब्रजेन्नरः ३ इति सोद्यापनं प्रातिवर्षमनंतपूजनम् ॥ अथ कथा ॥ भविष्योत्तरे
युधिष्ठिर उवाच । अहं दुःखो हसं जातो भ्रातृभिः सह केशव । कथं मुक्तिर्विदास्माकमनंत । दुःखसागरात् कंदं पूजयि
त्वा वै प्राप्स्यामो राज्यमुत्तमं । अथ वा किं व्रतं कृत्वा त्वत्प्रसादाद्ब्रवीहि नः । श्रीकृष्ण उवाच । अनंतव्रतमस्त्यन्यत्ति
था वस्यां युधिष्ठिर । सर्वपापहरं नृणां स्त्रीणां चैव युधिष्ठिर । शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामासि भाद्रपदे भवेत् । तस्यानुष्ठानमा
त्रेण सर्वपापं व्यपोहति । युधिष्ठिर उवाच । कृष्ण को यमनंत इति प्रोच्यते यस्त्वया विभो । किं शेषनाग आहोस्विदं न
तस्तेक्षकः स्मृतः । परमात्मा यवानंत उता हो ब्रह्म गीयते । कएषो नंत संज्ञो वै तथ्यं मे ब्रूहि केशव । श्रीकृष्ण उवाच ।
अनंत इत्यहं पार्थ मम रूपं निबोधत । आदित्यादिग्रहात्मा यो यः काल उपपद्यते । लवकाष्ठामुहूर्तादिदिनरात्रिस्वरूप
वान् । पक्षमासर्तुवर्षाण्युगकालव्यवस्थया । यो यं कालो मया ख्यातः सो नंत इति को त्यते । सो हं कालो वतीति ।
ब्रह्मभारोत्तारणाय च । दानवानां वधार्थाय साधूनां पालनाय च । अनादिमध्यपर्यंतं । कृष्णविष्णुहरिं शिवं ।
कुंठभास्करं सोमं सर्वव्यापिनमीश्वरं । विश्वरूपं महाकालं सृष्टिसंहारकारकं । प्रत्ययार्थं मयारूपं फाल्गुणाय प्रदर्शि
तं । पूर्वमेव महाबाहो । योगिध्येयमनुत्तमं । विश्वरूपमनंतं च यस्मिन्निद्राश्चतुर्दश । वसवोष्टौ तथादित्या रुद्र
एकादश स्मृताः । सप्तर्षयः समुद्राश्च पर्वताः सरितो द्रुमाः । नक्षत्राणि दिशो भूमिः । पातालं भूर्भुवादिकं । माकुरुष्व
ब्रह्मसंदेहं सो हं पार्थ न संशयः । युधिष्ठिर उवाच । अनंतव्रतमाहात्म्यं विधिं वद विदांवर । किंपुण्या किं फलं चास्य अनुष्ठ
नवतानृणां । केन चादौ पुराचीर्णमर्त्ये केन प्रकाशितं । एवं स विस्तरं कृत्वा ब्रूहि नंतव्रतं मम । कृष्ण उवाच । आसी
त्पुरा कृतयुगे सुमंतुर्नाम वैद्विजः । वसिष्ठगोत्रे चोत्पन्नः सुरूपां च भृगोः सुतां । शीलानास्त्रीं चोपये मे वेदोक्तविनिव

नृप तस्याः कालेन संजाता दुहितान्तलक्षणा ॥ शीलानाम्नी सुशीला सा वर्धते ॥ पितृवेश्मनि ॥ माता च तस्याः कालेन ज्वरदाहेन पीडिता ॥ विननाशन दीति ॥ रययौ स्वर्गपतिव्रता ॥ सुमंतुस्तुततो न्यां वै धर्मपुंसः सुतां पुनः ॥ उपये मे विधानेन दुःशीलां नामनामतः ॥ दुःशीला कर्कशा चंडो नित्यं कलहकारिणी ॥ सापिशीला पितुर्गेहे गृहार्चनपराबभौ ॥ कुड्यस्तं भगृहद्वारि देहलीति रणादिकं ॥ वर्णकैश्चित्रमकरोत्नीलपीतासितासितैः ॥ स्वस्तिकैः पद्मकैश्चैव अर्चयंती पुनः पुनः ॥ ततः काले बहुमते कौमारवशवर्तिनी ॥ पित्रा दृष्टा तदा तेन स्त्रीचिह्ना यौवने स्थिता ॥ कस्मै देयामया शीला विचार्ये तिसदुः ॥ खितः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मुनिर्वद विदांवरः ॥ कन्यार्थी चागतः ॥ श्रीमान् कौडिन्यां नामनामतः ॥ उवाच रूपसंपन्नां त्वदीयां तनयां वृणे ॥ पितृददौ द्विजैर्द्राय कौडिन्या यशुभे दिने ॥ स्वगृह्योक्तविधानेन विवाहमकरोत्तदा ॥ निवर्त्यौ द्वाहिकं सर्वकर्कशां प्रोक्तवांस्तदा ॥ किंचिदाद्यादिकं देयं जाभातुः परितोषि ॥ तच्छ्रुत्वा कर्कशा क्रुद्धा प्रोत्साद्य गृहमंडलं ॥ पेटायां प्रस्थरं वद्ध्वा स्वगृहं गम्यतामिति ॥ भोज्यावसिष्टचूर्णेन पाथेयं च चकार सा ॥ कौडिन्योपि विवाह्येनापथिगच्छन्शनैःशनैः शीलां सुमंतुरादाय नवोढांगोरथेन वै ॥ मध्याह्ने भोजवेलायां समुत्तीर्य सरित्तटे ददर्श शीलास्त्रीणां तु समूहं रक्तवाससां ॥ चतुर्दश्यां तदा पार्थस्वर्चयंतं जनार्दनं ॥ उपगम्य शनैः शीला प्रपच्छ स्त्रीकदंबकं ॥ आचर्याः किमेतन्मे व्रतं किं नाम व्रतमिदं ॥ ता ऊचुर्योषितस्तां वै ॥ शीलां शीलविभूषणां अनंतव्रतमेतद्विव्रते नंतः प्रपूज्यते सा ब्रवीदहमप्येतत्करिष्ये व्रतमुत्तमं ॥ विधानं कीदृशं तत्र किं दानं कोत्र पूज्यते ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ शीले सदन्नप्रस्थस्य पुनामः संस्कृतस्य च ॥ अर्धं विप्राय दातव्यमर्द्धमात्मनि भोजनं ॥ शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्वित्तशठ्याविवर्जितः ॥ कर्तव्यं सत्सरित्तीरे विधानेन भामिनि ॥ स्नात्वा नतं समभ्यर्च्य मंडले धूपदीपकैः ॥ पुष्पैर्गंधैश्च नैवेद्यैः पीतरकैश्च तु समैः ॥ चतुःसमैः परिभाषोक्तगंधद्रव्यैः ॥ तस्याग्रतो दृढं सूत्रं कुंकुमाक्तं सडोरकं ॥ चतुर्दशग्रंथियुतं वामे करतले न्यसेत् ॥ अनंतसंसारमहासमुद्रे

ब्र०र०
भाद्र०
९८

मग्नहिमामुद्धरवासुदेव अनंतरूपेविनियोजयस्वअनंतसूत्रायनमोनमस्ते अनेनडोरकंवद्ध्वाभोक्तव्यस्वस्थमा
नसैःध्यात्वानारायणदेवमनंतविश्वरूपिणं भुक्ताचांतेव्रजेद्वेशमभद्रेप्रोक्तमिदंव्रतम् कृष्णउवाच एवमाकर्ण्यराजे
न्द्रप्रहृष्टेनांतरात्मना सापिचक्रेव्रतंशीलाकरेवद्ध्वासुडोरकं पाथेयमर्धविप्रायदत्त्वाभुक्त्वास्वयंततः पुनर्जगामसं
हृष्टागौरथेनस्वकंगृहं भर्त्रासहैवशनकैःप्रत्ययस्तक्षणादभूत् तेनानंतव्रतेनास्याबभौगोधनसंकुलं गृहाश्रमंश्रि
याजुष्टंधनधान्यसमाकुलं आकुलंठ्याकुलंरम्यं सर्वत्रातिथिभोजनैः सापिमाणिक्यकांचीभिर्मुक्ताहारविभूषिता
देवांगवस्त्रसंछन्नासावित्रीप्रतिमाभवत् कदाचिदुपविष्टायादृष्टोवद्वस्तुडोरकः शीलायाहस्तमूलेननुतेनोक्तकिमिदं
त्वया धृतस्तुडोरकत्वेनकिमर्थं ब्रूहितत्त्वतः यस्यप्रसादात्सकलाधनधान्यादिसंपदः लभ्यतेमानुषैश्चापिसोनं
तोयंमयाधृतः शीलायास्तद्वचःश्रुत्वाभर्त्रातेनद्विजन्मना श्रीमदाधिनकौरव्यसापैक्षेत्रोडितोरुषा कोनंतइतिमू
ढेनजल्पतापापकारिणा क्षिप्तोज्वालाकुलेवहौहाहाकृत्वाप्रधावती शीलागृहीत्वातत्सूत्रंक्षीरमध्येसमाक्षिपत् तेन
कर्मविपाकेनसाश्रीस्तस्यक्षयंगता गोधनंतस्करैर्नीतंगृहंदग्धधनंगतं यद्यथैवागतंगेहेतत्तथैवपुनर्गतं स्वज
नैः कलहोनित्यंवंधुभिस्तर्जनंतथा अनंताक्षेपदोषेणदारिद्र्यपतितंगृहं नकश्चिद्वदतेलोकेतेनसार्द्धयुधिष्ठिर श
रीरेणातिसतप्तोमनसाप्यातिदुःखितः विर्वेदंपरमंप्राप्तःकौडिन्यःप्राहतांप्रियां शीलेममेदमुत्पन्नंसहसाशोकका
रकं येनातिदुःखितोस्माकंजातंसर्वधनक्षयं स्वजनैःकलहोगेहेनकश्चिन्मांप्रपद्यते शरीरेनित्यसंतापः खेद
श्चेतसिदारुणः जानासिदुर्नयःकोत्रकिंकृतेसुकृतंभवेत् प्रत्युवाचायतंशीलासुशीलाशीलमंडिता प्रायेनंतकृता
क्षेपपापसंभवजंफलं भविष्यतिमहाभागतदर्थंयत्नमाचर एवमुक्तःसविप्रर्षिर्जगाममनसाहारिं निर्वेदान्निर्ज
गामाथकौडिन्यःप्रययौवनं तपसेकृतसंकल्पोवायुभक्ष्योद्विजोत्तमः मनसाध्यायचानंतंक्रद्रक्ष्यामिचतंविभु

लोकपालान्यजेत्पृथक् ततोहोमं हविष्येण कृत्वा पूर्णं हुतिं चरेत् शय्यां सोपस्करां धेनुं प्रतिमां च द्विजोत्तम प्रदद्याद्भूर
वेभक्त्या द्विजानन्यांश्चतुर्दश संभोज्यमिष्टपक्वानि दक्षिणाभिः प्रतोषयेत् एवंयः कुरुतेऽनंतव्रतं प्रत्यब्दमादरात्
सत्वनंतप्रसादेन जायते भुक्तिमुक्तिभाक् अथात्रैव कदलीव्रतं कदलीव्रतमप्यत्र तद्विधानमिदं शृणु नरो वा यदि
वानारीरं भावनमुपस्थितं स्नात्वा संपूजयेद्बन्धपुष्पधान्यांकुशादिभिः दधिदूर्वाक्षतैर्दीपैर्वस्त्रैः पक्वान्नसंचयैः एवं संपूज्य
मंत्रेण ततः संप्रार्थयेच्च तां अप्सरोमरकन्याभिर्नागकन्याभिरर्चितैः शरीरारोग्यलावण्यं देहि देवि नमोऽस्तु
ते इति संप्रार्थ्य कन्यास्तु च तस्त्रो वा सुवासिनीः संभोज्यांशुकसिंदूरकज्जलालक्तकार्चिताः नमस्कृत्य निजंगेहं समा
प्यनंतव्रतं व्रजेत् एवं कृते व्रते विप्रलब्धा सौभाग्यमुत्तमं इह लोके विमानेन स्वर्गलोके व्रजेत् परमिति ॥
अथ भविष्योक्तं भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यामनंतचतुर्दशीव्रतं तत्र चतुर्दश्यौ दयिकी ग्राह्या उदये त्रिमुहूर्ता पि ग्राह्या नंत
व्रते तिथिरित्युक्तेः दैवकर्मत्वाच्च चतुर्दश्या च पूर्णिमेति युग्मवचनात् तथा भाद्रपदस्यांते चतुर्दश्यां सिते द्विज पौ
र्णमास्याः समायोगे व्रतं चानंतकं चरेदिति भविष्योक्तेः मुहूर्तमपि चेद्वा द्रे पूर्णिमायां चतुर्दशी संपूर्णी तु विदुस्तस्यां
पूजयेद्विष्णुमव्ययमिति स्कांदाच्च दिनद्वये यौ दयिकत्वे संपूर्णत्वात् पूर्वेव कालतत्त्वविवेचनकृत्य रत्नावली निर्णय
सिंधुमयूखादिष्वप्येवं माधवीये उदयव्यापिन्यां तिथ्यंतरवद्भिर्मुहूर्तेति मुख्यः कल्पः द्विमुहूर्तेत्यनुकल्प इत्युक्तं
निर्णयामृते तु स्वल्पायामप्युदयकालव्यापिन्यां चतुर्दश्यामुपक्रम्य पूर्णिमाभावेऽपि पूजादिकं कार्यं उदयकालव्या
पिन्यां स्थिते देवकृत्यसंपूर्णत्वविधानात् तदुक्तं उपवासव्रतादीनां घटिकैकापि या भवेत् उदये सा तिथिर्ज्ञेया वि
परीता तु पौषादित्यादि वस्तुतस्तु मुहूर्तमपि चेद्वा द्रे इति स्कांदवाक्येन संपूर्णत्वाभिधानान्मध्याह्ने भोज्यवेलायामिति
कथावाक्याच्च पूजनं मध्याह्ने एव कर्तव्यं महाष्टम्यादिवत् दिवोदासप्रतापमार्तंडयोस्तु मध्याह्ने भोज्यवेलायामिति कथा

ब्र० २
भाद्र
९५

श्रवणान्मध्याह्नव्यापिनीग्राह्येत्युक्तं अथानंतपूजनविधिः तत्रमासपक्षाद्याह्निरुथाखिलपापानिर्मुक्तिपूर्वकोत्तमासिद्धि
पुत्रपौत्रधनधान्यसंपत्त्यारोग्यामुष्मिकपरमगतिप्राप्तये चतुर्दशवर्षादेयथाविध्यनेतव्रतंकारिष्य इतिसंकल्पकृत्वा
मंडलं सर्वतोभद्रं कृत्वा कुंभं तु विन्यसेत् तत्राष्टदलपद्मे तु पूजयेद्विष्णुमव्ययं कुंभोपरि पात्रं विन्यस्य तदुपर्यष्टदलं
कृत्वा तत्र पूजयेदित्यर्थः कृत्वा दर्भमयं देवं फणासप्तकमंडितं तस्याग्रतो दृढं सूत्रं कुंकुमाक्तं सुशोभनं चतुर्दशग्रं
थियुतमुपस्थाप्य प्रपूजयेत् ततस्तु मूलमंत्रेण नमस्कृत्य चतुर्भुजं नवास्त्रपल्लवाभासं पिङ्गलश्मश्रुलोचनं पीतांबर
रधरे देवं शंखचक्रगदाधरं प्रसन्नवदनं विष्णुं विश्वरूपं विचिंतयेदिति ध्यानम् । अत्र ग्रंथिदेवताः विष्णुरग्निस्तथा
दित्यः सहस्राक्षः पितामहः इंद्रः पिनाकीविघ्नेशः स्कंदः सोमस्तथैव च वरुणः पवनः पृथ्वीवसवोऽग्रंथिदेवता
इति तत्रावाह्यपूजयेत् आगच्छानंतदेवेश तेजोराशे जगत्पते क्रियमाणां मया पूजां गृहाण सुरसत्तम सहस्रशोर्षेत्यावा
हनम् १ नानारत्नसमायुक्तं कार्तस्वरविभूषितं स्वासनं देवदेवेश गृहाण पुरुषोत्तम पुरुष एवेत्यासनं २ गंगा
दि सर्वार्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पाद्यं ३ अनंतानंतदे
वेश अनंतगुणसागर अनंतानंतरूपोऽसि गृहाणा धर्ममोस्तुते त्रिपादूर्ध्वत्यर्धं ४ कर्पूरवासिततोयं मंदाकिन्याः
समाहृतं आचम्य तां हृषीकेश त्रैलोक्यव्याधिनाशन ततो विराडित्याचमनं ५ वाञ्छितं कुरु मे देव दुष्कृतं मा विचारय
मधुपर्कं गृहाणेदं त्रैलोक्यार्तिभयापह इति मधुपर्कम् ६ ततः पुनराचमनं पूर्वोक्तमंत्रेण शर्करामधुसंमिश्रं पयो
दधिघृतं तथा पंचा तेन स्नपनं गृहाण जगतां पते आप्यायस्व इति दुग्धं दधिक्रावण इति दधि घृतं मिमिक्षेति घृतं
मधुवातेति मधु स्वादुपवस्य शर्करा इति पंचामृतं गंगा च गोमती रेवा यमुना च सरस्वती नदी नदसहस्राणां तो
यमेतत्समाहृतं अनंतगुणरत्नाय विश्वरूपधराय च नमो माहात्म्यदेवाय अनन्ताय नमो नमः ७ त्पुरुषेति स्नानं

पीतांबरयुगेदेवसर्वकामार्थसिद्धये मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण सुरसत्तम तं यज्ञमिति वस्त्रं दामोदरनमः स्तुत्रा हि
 मां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण पुरुषोत्तम तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः संभूतमित्युपवीतं कस्तूरीकुंकुमोपेतं कर्पू-
 रेण च संयुतं गंधदास्याभिदेवेश अनंताय नमो नमः श्रीखंडचंदनं दिव्यगंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठप्रीत्यर्थं
 तव गृह्यतां तस्माद्यज्ञात् ऋचः सामानीति गंधं नमः सर्वहितार्थाय जगदाधारहेतवे सर्वसंस्थितरूपाय अनंताय
 नमो नमः मुक्तारत्नाक्षताः श्रेष्ठाः कुंकुमाक्ताक्षताः शुभाः वासुदेवजगन्नाथप्रीत्या मे रूची कुरु प्रभो इत्यक्षताः माल्या
 दीनिसुगंधीनिमालाद्यादीनि वै प्रभो मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां तस्मादश्वा इति पुष्पाणि अथां
 गपूजा अनंताय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय गुल्फौ पू. कालात्मने जानुनी पू. विश्वरूपाय जंघे पू-
 विश्वरूपाय, कटिं पू, विश्वसाक्षिणे- मेढूं पू. पद्मनाभाय. कटिं पू, पद्मनाभाय नाभिं पू परमात्मने- हृद-
 यं पू- श्रीकंठाय कंठं पू. सर्वास्त्रधारिणे. वाहून् पू- वाचस्पतये- मुखं पू, दामोदराय, दंतान् पू. केशवाय
 ललाटं पूज- कमलासनाय शिरः पू. सर्वात्मने नमः सर्वांगं पूजयामि नमः वनस्पतिरसो दिव्यगंधाढ्यः सु-
 मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवेश धूपो यं प्रातिगृह्यतां यत्पुरुषं व्यदधुरिति धूपं घृतवर्तिसमायुक्तं वह्निना योजितं मया
 दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यमिति रापहं ब्राह्मणोऽस्येति दीपं अत्र चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्यं गृह्य-
 तां देवभक्तिं ह्यचलांकुरु चंद्रमामनस इति नैवेद्यं कर्पूरवासितं तोयं मदाकिन्याः सुशीतलं आचम्य तां जगन्ना-
 थमया दत्तं हि भक्तिः आचमनं गंधकर्पूरकस्तूरीसमायुक्तं मनोहरं करोद्वर्तनं कदेव गृहाण परमेश्वर इति करो-
 द्वर्तनं इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि नाभ्या आसीदिति फलं पूर्णं
 फलसमायुक्तं पूरं मे नाहरं भक्त्या दत्तं मया देवतांबूलं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं

ब्र० र०
भाद्र०
१६

विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छमे इतिदक्षिणाद्रव्यम् ॥ ततःपुष्पांजलिंदद्यात् मल्लिकामाल
तीपुष्पैर्नागचंपकसंयुतैः पुष्पांजलिगृहाणेमंपादांबुजयुगार्पितं चंद्रादित्यौचधरणीविद्युदाग्निस्तथैवच त्वमे
कः सर्वज्योतीषिआर्तिक्यंप्रतिगृह्यतां इतिनीराजनं ॥ अथचतुर्दशग्रंथीनांसशक्तिकापूजा॥ ॐमोहिन्यैनमः
ॐअनंतायनमः ॐश्रियैनमः ॐअनर्घ्यायनमः ॐपद्मिन्यैनमः ॐरुक्मिणीकांतायनमः ॐमहाबलायैनमः
ॐगरुडध्वजायनमः ॐअंजन्यैनमः ॐवृषकूर्मायनमः ॐमंगलायैनमः ॐपृथ्वीधरायनमः ॐवरदायैनमः ॐ
नृसिंहायनमः ॐशुभायैनमः ॐउपेन्द्रायनमः ॐशिवदूत्यैनमः ॐजामदग्न्यायनमः ॐदुर्गायैनमः ॐर
घुनंदनायनमः ॐब्रह्माण्यैनमः ॐकृष्णायनमः ॐचित्रमंडलायैनमः ॐबुद्धरूपायनमः ॐहरिसिद्धायैनमः
ॐमधुसूदनायनमः ॐवामनायनमः ॐभूत्यैनमः १४ ॐविराजायनमः ॐब्रह्मणेनमः ॐशंभवेनमः ॐकु
मारायनमः ॐनारदायनमः ॐमनवेनमः ॐआत्रेयायनमः ॐकपिलायनमः ॐव्यासायनमः ॐयज्ञायन
मः ॐधन्वंतरयेनमः ॐपृथिव्यैनमः ॐनारायणायनमः ॐवृषस्कंधायनमः ॐविष्णवेनमः ॐअग्रयेनमः
ॐसूर्यायनमः ॐसहस्राक्षायनमः ॐपितामहायनमः ॐइन्द्रायनमः ॐपिनाकिनेनमः ॐविघ्नेशायनमः ॐ
ॐस्कंधायनमः ॐसोमायनमः ॐवरुणायनमः ॐपवनायनमः ॐपृथिव्यैनमः ॐवसुभ्योनमः इतिगंधाक्षत
पुष्पदूर्वादिभिः पूजयेत् १४ पुनःपुष्पांजलिंदत्वा साष्टांगोद्यंप्राणामस्ते प्रयत्नेनमयाकृतः दासोयमि
तिमामत्वाप्रसीदपुरुषोत्तम नाभ्याआसीदिति नमस्कारः अनंतकामान्मेदेहि सर्वकामफलप्रद अनंतायनमस्तु
भ्यंपुत्रपौत्रप्रवर्द्धन नमस्तेदेवदेशनमस्तेगडध्वज नमस्तेपुण्डरीकाक्ष नमस्तेह्यमरप्रिय नमस्तेकमलाकांत-
वासुदेवनमोस्तुते द्वौहस्तौमुकुलीकृत्यजानूपरिनिधायचेति सप्तास्यासन्निति नमस्कारः यानिकानिचेति प्रदक्षिणा

एवमुद्यापनंकार्यं व्रतस्य फलमिच्छता शक्त्यभावे द्विजानुज्ञां गृहीयुर्व्रतिनः सदा तया तत्पूर्णतामेति नान्यथापि कदा
चन नारी वा पुरुषो वापि पुत्रवान् जायते ध्रुवं इह लोके सुखं भुक्त्वा त्रैलोक्यमाप्नुयात् श्रीकृष्ण उवाच एतत्ते कथि
तं राजन् व्रतस्योद्यापनं शुभम् श्रोष्यंति वापि ठिष्यंति तेषां सर्वे मनोरथाः ये करिष्यन्त्यसंदेहं तेषां लोकाश्च शाश्वताः
इति भविष्योत्तरे सोद्यापनं गोत्रिरात्रव्रतम्

अथात्रैव प्रसंगादशोकत्रिरात्रव्रतं भविष्योत्तरे ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् पुरावृत्तमयोध्यायां व्रतं
शुभं वसिष्ठेन मुनींद्रेण सीताग्रेयान्निवेदितं विधाय रावणवधं यदारामोपुरेभ्यगात् तदा सीता प्रणम्याथ वसिष्ठं वा
क्यमब्रवीत् सीतोवाच भगवन् दंडकारण्याद्रावणेन हतापुरा न पश्यामि तदा किंचिदात्मीयं विकलेंद्रिया
मासान्दशोषिता तत्र राक्षसेन हतासती अशोकवृक्षप्रणता जाता चिता परायणा उक्तं त्रिजटया तत्र वाक्यं हेत्व
र्थसंयुतं अशोकं प्रणमसीते विशोकात्वं भविष्यसि तथेत्युक्तं मया ब्रह्मन्यथोक्तं त्रिजटावचः ततः प्रभृत्यहं शा
श्वदशोकव्रतमारभे तेन व्रतप्रभावेण हनुमान्पवनात्मजः शतयोजनविस्तीर्णं तीर्त्वा सागरमव्यय मया दृष्टो
द्विजश्रेष्ठ साभिज्ञानो महाबलः पुनश्च कुशलीजातो दग्ध्वा लंकां महाबलः ततो मे प्रत्ययोजातो व्रतस्यास्य महात
रोऽस्य च व्रतराजस्य प्रभावेणात्मजो हरिः ततः कैश्चिद्दहोरात्रैर्भर्ता मे राघवो बली निहत्य रावणं संख्येमां विशुद्धां गृही
तवान् तदहं भगवन् विप्रपृच्छामि त्वां दृढव्रतं अशोकस्य प्रभावं मे वक्तुमर्हस्य शेषतः व्रतस्य तस्य पुण्यं तु पुराणोक्तं मही
तले अथ वा सुरलोकेषु सुरनारीनिषेवितं वसिष्ठ उवाच ॥ एवमेतज्जनकजेयथावक्ष्यसि सुव्रते अशोकस्य प्रभावेण तद्
द्वाक्यमया धुना शृणु च त्रमया रूपातं नंदनो दिव्यकानने वृहस्पतिमुखाच्छ्रुत्वा यज्जातं परमाद्भुतं वृत्राभिभूते नंद्रेण हतो
दैवात्महा सुरः विश्रंसत्वाद्बुद्धिहानिस्तस्य धर्मैथ जायत ब्रह्महत्यामवाप्याथ देवेंद्रो नष्टचेतनः त्रैलोक्यराज्यं त्यक्त्वा शु

समुरारिर्भयादितः एतस्मिन्नंतरेदेवि नहुषो नृपसत्तमः त्रैलोक्यराज्यं सकलजहारवलदर्पितः ततः शचीप्र
व्यथिताहतराज्यमवेक्ष्यसा नंदनांतरमासाद्यतपस्तेपे सुदुष्करं तां श्रुत्वा धर्मनिरतां वृहस्पतिरुदारधीः आगत्य
नंदने देवं वाक्यमाह महातपः ॥ वृहस्पतिरुवाच किमर्थं तप्यते देवि तपः परमदुष्करं त्वया किं प्रार्थ्यते तेन
तपसा ब्रूहिकारणम् ॥ शच्युवाच ॥ हत्याभिभूतं देवं द्रुहतराज्यं हतत्विषं कापि प्रनष्टं विप्रनजानेहं प्रियं पतिं
एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्तपउग्रं समाश्रिता यथा पुनर्निजं राज्यं देवं द्रुः प्राप्नुयादिति कतिष्ठति मुने ब्रूहि सुरराट् शत्रु
तापनः प्रसादं कुरु मे देव संयोगं तेन चाप्नुयां ॥ वाकपतिरुवाच ॥ शृणु पौलोमि देवं द्रोयथानष्टोभयातुरः मानसो
भसि संभूतपंकजांतरमाश्रितः ब्रह्म हत्याप्रभावेण उद्वेगं गुरुमाश्रितः अभिभूतमिहापश्यत्ततोऽप्युविलयंगतः का
मंततः प्रसंगेन सर्वं प्राप्स्यसि सुव्रते बहुकालोऽपि सतं यस्मात्तपसालभ्यते फलं स्त्रीणां पुष्टिप्रदं हेतुं कं व्रतं प्रोक्तं स्वयं भुवा
सावित्र्याः पृच्छमानायास्तत्त्वं कर्तुमिहार्हसि अशोकव्रतामित्येव नाम्नाख्यातं त्रिविष्टपे येन चीर्णेन पौलोमिनारीदुः
स्वनं विंदति हरः स्वयं भवत्येष वृक्षराजेषु नंदने अस्मिंस्तुष्टे हरस्तुष्टइति विज्ञाय निश्चितं ॥ शच्युवाच पुत्रागनाग
वकुलं चंपकाद्यान्महीरुहान् परित्यज्य कथंचान्यान् हरोऽस्मि कृतसन्निधिः वाकपतिरुवाच हरेण निर्मितः पूर्वशो
कोयं कृपालुना लोकोपकारकरणे ततोऽयं शिववल्लभः वसिष्ठ उवाच निर्माय वृक्षप्रवरं प्रणम्य भक्त्यार्चयित्वा विधिव
च्च धर्मपञ्चच्छेदे वा पुनराहनास्मादेवि शृणु त्वं विधिं मयि सर्वं ॥ वृहस्पतिरुवाच आरभ्य तद्ब्रतं कार्यं त्रिरात्रं समुपोषणं
त्रिरात्रं देवि विख्यातमशोकतरुमूलके कार्यं नारीभिरमलं मनोवाक्कायकर्मभिः ततः प्रदक्षिणा देया अष्टोत्तरशतं फलैः
नारिकेलैश्च खजूरैर्गोस्तनीभिर्दिने दिने मंत्रेणानेन मनसा पूजयंतिसदा शिवं अशोकशोकापनुदसर्वकामफलप्रद
व्रतेनानेन पूर्णेन यथोक्तफलदोभव इति प्रदक्षिणामंत्रः ततस्तुतयि दिवसे समभ्यर्च्य विधानतः महादेवं वृष

युतं वंशपात्राणिकारयेत् अनेनैव विधानेन यः कुर्याद्भूतमुत्तमं वैधव्यं नाप्रयान्नारीपुत्रसौख्ययुता भवेत् वसिष्ठ उवाच
 ॥ वृहस्पतिमुखाच्छ्रुत्वा शची चक्रे ब्रतोत्तमं शास्त्रोक्तविधिनासीते भक्त्या देवः समागतः ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तो य
 थाभवति वाससः तथा त्वमपि वांछार्थं व्रतमेतत्समाचर यथासाध्वीषु सुष्ठु श्रीप्राधान्यं जायते क्षितौ व्रतमेतत्कृतं
 लोके रूपाता देवी भविष्यति व्रतमेतदशोकस्य सर्वकामफलप्रदम् कृष्ण उवाच वसिष्ठस्य वचः श्रुत्वा सीता चक्रे
 तोत्तमं रामाज्ञां समनुप्राप्य अयोध्यायां चकार सा सीता व्रते कृते तस्मिन् दुःखहोना सदा भवेत् युधिष्ठिर उवाच ॥
 अशोकव्रतराजस्य पूजां देवविधानतः का देवता तत्र पूज्या नारी भिर्वद केशव श्रीकृष्ण उवाच ॥ अशोकवृक्षेतिष्ठं
 ति सर्वे देवा युधिष्ठिर पल्लवेषु च शाखासु शिवाद्याः सर्वदेवहि अशोकसन्निधौ रामः पूजनीयः स लक्ष्मणः
 सीतया सहितो राजन् विष्णु रीशो यतो मतः पृथङ्मन्त्रैः पृथग्वस्त्रै रशोकाख्यायथाक्रमं पूज्याश्च भरतश्च पुराणो
 कविधानतः अशोकवृक्षविहिताः शिवाद्या ये सुरोत्तमाः अशोकपूजने नाशु तैः संतुष्टा भवन्ति ह गौ
 र्या लक्ष्म्या तथेन्द्राण्या दमयत्या च सीतया त्वंसमाराधितः पूर्वमशोकफलदो भव इति पूजा मंत्रः ॥ अशो
 कवनिकामध्ये सीतया त्वं प्रसाधितः अशोकसंफलफलो गृहाणा धर्मं कृतं मया इत्यशोका धर्म मंत्रः । रावण
 स्य वधार्थाय उत्पन्नस्त्वं महीतले विष्णो रंशो सिदेवेश गृहाणा धर्मं नमोस्तुते तात भक्त्युन्मुखं रामं वंदे हं लोकसुद
 रं इति रामा धर्म मंत्रः । रामभक्तियुतं मां तं सुमित्रानंदवर्धनं तं लक्ष्मीवर्धनं गौरं लक्ष्मणं पूजयाम्यहं इति ल
 क्ष्मणपूजा ॥ अवनीतलसंभूते सीते सर्वांगसुंदारि गृहाणा धर्मं मया दत्तं पूजां जनकनंदिनि इति सीतापूजा
 लक्ष्मीस्त्वं सर्वदेवस्य विष्णो रंशो महीतले अवतीर्णा मया दत्तं गृहाणा धर्मं नमोस्तुते इति सीताया अर्घ्य मंत्रः ए
 वं संपूज्य विधिवत् सर्वशोकविनाशनं सर्वपापप्रशमनं सर्वकीर्तिविवर्धनं अपुत्रया पुरा पार्थ पार्वत्या मंदिरा चले

ब्र० र०
भाद्र०
१४

अशोकः शोकशमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः । दकचार्ये च शोकस्य महातरोः कारितं विधिवत् तत्र तेनाशा
कोनगोत्तमः यात्र तं कुरुते नारीपुराणोक्तविधानतः अशोकस्य प्रभावेण सर्वान् कामानवाप्नुयात् अवैधव्ययु
तासा तु लक्ष्मीसां निधयमाप्नुयात् सर्वोपहारं राजेन्द्रब्राह्मणाथ निवेदयेत् कथामपि समाकर्णयः कुट्याद् द्विजपू
जनं व्रतस्य फलमाप्नोति स व्रतोहिनसंशयः युधिष्ठिर उवाच विशेषं ब्रूहि मे देव अशोकतरूपजने येनार्चिते तरो
सर्वं प्राप्यते सकलं फलं श्रीकृष्ण उवाच कथयामि तरोराजन्याभिर्व्रतामिदं कृतं मनुष्यदेवगंधर्वनारीभिः पुत्र
वृद्धये अनसूयया त्रिपत्न्या अरुंधत्या तथैव च देवक्या सीतया चैत्र्या द्रौपद्या सत्यभामया दमयंत्या च सा वि
श्यात द्रुतं कृतमुत्तमं अशोकः पूजितः पूर्वं यथावच्छृणु पार्थिव अशोको राजतश्चैव सौवर्णश्च तथा शिवः तथै
व कारेयत्सीतां सौवर्णौ रामलक्ष्मणौ पूजयेद्विधिवन्मंत्रैः पूर्वोक्तैर्नृपसत्तम अशोकं पूजयेद्दक्षे प्ररूढं शुभपल्लवैः
विरूढैः सप्तधान्यैश्च गुणकर्मोदकैः शुभैः कालोद्भवैः शुभैर्दिव्यैर्नारिकलः सदाडिमैः पुष्पादिभिस्तथा धूपैः पूज
येत्तरुमुत्तमं अशोकः पांडवश्च अष्टशोकं नाशयति स्मृतः पितृमातृपतीनां च श्वशुराणां तथैव च अशोकस्त्वं शो
कहरो भव सर्वत्र नः कुले इति श्रीभविष्योत्तरे अशोकत्रिरात्रव्रतम्
अथ भाद्रशुक्लचतुर्दशी कृत्यानि नारदीये ॥ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यामनंतव्रतमुत्तमं कर्तव्यमेकभक्तं हि गोधूमप्रस्थपिष्टकं
विपाच्य शर्कराज्याक्तमनंताय निवेदयेत् गंधाद्यैः प्राक्समभ्यर्च्य कार्पासं पटजंतुवा चतुर्दशग्रंथियुतं सूत्रं कृत्वा सुशोभ
नं ततः पुराणमुत्तार्य सूत्रं क्षिप्त्वा जलाशये निवर्ध्या तत्र नारीवामेदक्षे भुजे पुमान् विप्राय मिष्टपक्वान्निं प्रदद्यादक्षिणा
न्वितं स्वयंच तन्मितं चाद्या देवं कुट्याद् द्विजोत्तमं मंडलं सर्वतोभद्रं धान्यवर्णैः प्रकल्प्य च सुशोभनं न्यसेत्तत्र कलशं ता
म्रजं मुने तस्योपरि न्यसेद्धमीमनं तत्र प्रतिमां शुभं पीतपट्टांशुकाच्छन्नां तत्र तं विधिना यजेत् गणेशमातृकाः खेटान्

मेसंतुष्टतः गावोमेपार्श्वयोःसंतुगवांमध्येवसाम्यहं पंचगावःसमुत्पन्नामथ्यमानेमहोदधौ तासांमध्येतु
 यानंदातस्यैधेन्वेनमोनमः इतिपूजामंत्रः फलैर्नानाविधैः पुष्पैर्गंधैरपिस्वशक्तितः पूजनीयाप्रयत्नेनदद्याद
 ध्यविधानतः नालिकेरंचकूष्माण्डमातुलिंगचदाडिमं समिष्टान्नचनैवेद्यंकारपेद्यवसंयुतं गोत्रिरात्रव्रतार्थायफल
 मद्यकरेधृतं सर्वकामप्रदं देविगृहणाध्यैनमोस्तुते इत्यध्यमंत्रः वस्त्रयुग्मंविधानेनदद्याद्वासांसिदक्षिणां सप
 त्नीकायगुरवेस्वशक्त्याचव्रतीनरः दिनानिब्रतिभिस्त्रीणिश्रोतव्याचकथाशुभा जितक्रोधैस्ततःसर्वैःस्त्रीभिर्वापुरु
 षैरपि एवंसंपूज्यविधिवल्लक्ष्मीयुक्तंतुकेशवं चतुर्थेदिवसेप्राप्तेततोधेनुंविसर्जयेत् अथधेनुंसवत्सांचमंत्रेणाने
 नपार्थिव दद्याद्विप्रायविदुषेधर्मज्ञेशास्त्रपारगे परिपूर्णं व्रतं कृत्वा दत्त्वा कानानर्भाप्सितान् विप्रायत्वं मया दत्तामा
 तर्गच्छयथासुखं इतिदानमंत्रः ॥ सर्वदानानिदेयानिस्वशक्त्याब्रतिभिर्नरैः विविधेभ्योद्विजेभ्यश्चदक्षिणांचस्व
 शक्तितः वित्तशाठ्यंनकुर्वीतदापयेच्चततोनरः गृहंयावत्त्रजेत्तिष्ठेद्गीतवाद्यपुरस्सरं गोपालानांचपाथेयंपूजा
 पूर्त्तिकरंपरं यवायेचारितानित्यंफलैर्नानाविधैःसह भुक्त्याकामधेन्वाचसंयुक्तागोमयेनच पारणंतैःप्रकर्तव्यं
 सर्वैरिष्टजनैःसह सपत्नीकायगुरवेदत्त्वाचान्नसदक्षिणां कृष्णउवाच एवमारध्यतांधेनुराजावैभक्तितत्पर
 ततःप्रजानामधिपः प्रभातेसुरभिमुनेः भाद्रेमासिसितेपक्षेत्रयोदश्यांयुधिष्ठिर पूजांकृत्वाविधानेनमुमोच
 त्वरितंशुचिः संध्यायप्रभृतिस्थित्वाआययौपुनराश्रमं अर्चांसुदक्षिणाकर्तुंनत्वाचविधिवद्बालं ययौधेनोःस
 मीपेतुवलिदत्त्वादिनत्रयं अनुयातस्ततोधेनोस्तृतीयेदिवसेपुनः जगतींगोरूपधरामिवोदधिपयोधरां लताभिः
 श्रुततोराराजापुष्पैर्वर्धयितस्तदा जयशब्दंचभापंतपक्षिणःसुंदरस्वनाः गीतेचवनदेवीभिर्गायमानंयशःस्वकं शुश्रा
 वचततोराराजाभृशंमनसिहर्षितः तद्दिनेवैमुनेर्धेनुराज्ञोभावंपरीक्षितुं विवेशगह्वरंतत्रपार्वत्याश्रपितुर्गृहं कृत्रिम

ब्र० र०
भाद्र०
९१

अततः सिंहो मुनेर्धन्वाभयंकरः सिंहश्च दृष्टशरज्ञाधिपुं कर्षन्वलेन वै दृष्टाराज्ञातदाधेनुः क्रंदमानास्वरोल्लवणैः ततो
धनुर्धरः सोपितामोक्तुमुपचक्रमे नूण्याः सिंहवधार्थाय राजावाणं समाददे उत्पास्तुतदारोधः कोपयुक्तो बभूव
सः धनुष्यारोपयन्वाणं चित्रन्यस्तश्च स्थितः हस्तस्य निश्चलत्वेन क्रोधस्तस्य व्यवर्धत विस्मयं प्रापयन्सि
हो राजानं वैयुधिष्ठिरं मानवस्य गिरा ब्राह्मदुष्टत्वेन गविस्थितः सिंह उवाच वाणः प्रयुक्तो भवता वृथामयिभ
विष्यति ततः कष्टेन महता श्रमं माकुरु सर्वथा न मारुतस्य वेगा हि पर्वतोन्मूलने क्षमः जायेत न महाराज
स्यात्केवलमनोःकुले महेश्वरस्य माराजन्नाम्ना कुंभोदरंतु वै सेवकानां च सर्वेषां मुख्यं जानीहि भूमिप विलोक
ये मं पुरतो देवदारुं महाद्रुमं सिकतः स्नेहेन भूपाल शिवयायं सुतः कृतः कदाचिदागतो हस्ती भग्नस्तेन महाद्रुम
तस्य संरक्षणार्थाय नियुक्तो यं शिवेन तु कृत्वा शिवेन सिंहत्वं युक्तो हं जीवभोजनः तर्हीयं खलु गौराजन्मक्षयार्थं समु
पागता त्यक्त्वा लज्जानिवर्त्तस्व सुभक्तोऽस्ति गुरोर्भवान् आपत्काल इदं वृत्तं न स्याच्छ्रभूतो यदि दोषो न जायत ते
तस्य यशो राजन्नगच्छति श्रुत्वा गिरंतु सिंहस्य राजा चैनमुवाच ह ईश्वरेण समो नान्यावेत्ति सिंह भवानपि समीधा
च्च कथं याति मम धेनुरियं गुरोः प्रसिद्धदेहं गृह्णीष्व मुंच धेनुं सवत्सकां भविष्यति जनन्याश्च यत्सो मार्गं विलोकयन्
सिंहेन तु दिलीपाय कथितं वै तदा वचः देहांतरे च दृष्टानि भयकारीणि कुर्वता लोकेन हेतुना पार्थकांतं छत्रं च मत्कृतं स
र्वस्य जगते राज्यं वपुरे तन्न वं वयः त्यक्तुमिच्छसि नो राजन्मूर्खत्वं कथमीदृशं ददासि च कथं प्राणान् प्रजापालनतत्परः
जीवन्नेव महाराज मुनेः कोपश्च शाम्यति ततो रक्षस्व कंदेहं राज्यं च कुरु भूमिप यावच्चोवाच सिंहो सौ नगेनानुगता
गिरः दिलीपोपितदा पार्थवाणीमेतामुवाच ह गवानि रीक्षितश्चैव भूमिपो दीननेत्रया किं मे राज्येन मो सिंह
विष्टपे जीवने न मे यशोगतं च मे सर्वं गुरोर्धेनुं ग्रहीष्यसि यदि सिंह ततश्चाग्रं सिंहस्य पातितस्तदा यावदित्थं च

पतितो मांसस्य पिंडवन्तप तावत्सिंहोरवंकृत्वा धावितश्च भयंकरः दृष्ट्वा सिंहं निपतितं च लोनवभूवह तावत्तस्यो
 परिष्ठाच्च पुष्पवृष्टिः पपात वै उत्तिष्ठ वत्स भूपाल वाचमिच्छंति शम्भसः उत्थितश्च पुनश्चाग्रं गददर्शनवैहारिं सेव
 याच गुरोः पार्थ भक्त्या चैव विशेषतः प्रीता कामदुघाहं च वरं याचयत द्रवान् योजयित्वा करौ राजाय याचेत नयंततः
 वंशरुता महाप्राज्ञः शिवभक्तो निरंतरं ॥ धेनुरुवाच ॥ गोत्रिरात्रव्रतं राजन्मद्रक्त्या भवता कृतं ततोयस्याच्चेद
 क्षः पुत्रः पौरुषविग्रहः ये चान्येपि करिष्यंति गोत्रिरात्रव्रतं मम तेषां कामं प्रदास्यामि मनसीष्टं न संशयः इत्युक्त्वा
 चलितः धेनुर्वसिष्ठस्याश्रमं प्रति गामागतां बलिनीत्वा आयायौ तु सुदक्षिणा पूजां कृत्वा विधानेन राजपत्नी विशेष
 तः प्रदक्षिणा क्रियां कृत्वा चलितः वैयुधिष्ठिर आश्रमे च ततो गत्वा दिलीपो सौततः पुनः गुरोरग्रे च तत्सर्वं वृत्तांतं मवदी
 त्पुनः नंदितौ च तदा पार्थदंपती तौ सुकोमलौ पारण च ततः कृत्वा प्रास्थितौ नगरं प्रति हुताशं च नमस्कृत्य होतारं गांत
 धैव च आगतश्च ततो राजा उत्पताकं पुरं प्रति राज्ञा तेन कृशागेन राज्यमारोपितं भजे दिनैः कतिपयैरेव गोत्रिरात्र
 प्रभावतः राज्यं च कुर्वतस्तस्य सुतस्तस्य महाबली प्रभाते सुमुहूर्ते च उत्पन्नो रघुसंज्ञया रम्यं जतंतदा सर्वसंजातानि
 मलादिशः आददे च हुतं वाह्निर्वायवः शीतला ववुः मृदंगानां स्वनैरभ्यैः पूर्णं खंसमभूत्तदा प्रजाः सर्वास्तदा पा
 र्थवदंति च पुनः पुनः गोत्रिरात्रप्रभावेण राज्ञः पुत्रो बभूवह पुरंदरस्य जेता च महाधर्मपरायणः दिग्विजयस्य यज्ञस्य
 कर्ता सोपियुधिष्ठिर यज्ञं दिग्विजयं कृत्वा विप्रेभ्यश्च ददौ वसु ईदृशं चाप्ययं सूनु गोत्रिरात्रप्रभावतः तदा प्रभृतिवैलोका
 लोके स्मिन्कुर्वते व्रतं देवैः सर्वैः कृतं तत्र सर्वकामार्थसिद्धये सर्वाभिर्देवपत्नीभिः कृतं च व्रतमुत्तमं गोत्रिरात्रव्रतं पुण्यं
 विधानेन फलप्रदं कुरुष्व त्वं महा राज कुरु राज युधिष्ठिर साक्षादन्तरमातुः कृतानमसि पार्थिव भाद्रपदे सवत्सात्वं
 भक्त्या त्वाराधयस्व गां एवं यः कुरुते पार्थ गोत्रिरात्रव्रतं पुनः सिद्ध्यति सर्वकार्याणि सुखं चैव प्रवर्द्धते न जायते यदा

ब्र० र०
भाद्र०
९२

पत्ययस्याः पार्थिवुवस्तले भक्त्येदं यदि कुर्वीत तस्याः स्यान्न संशयः तपोभिर्दुष्करैः किञ्चिन्नैस्तथिब्रतादिभिः
मुक्तोऽखिलेभ्यः पापेभ्यो ब्रतमेतद्विधाय तु कुर्वीते ब्रतमिदं जगति प्रसिद्धं पापापहं सकलचितितकामदं च ॥
आरुह्य ते वरविमानमनुत्तमं च स्वर्गं प्रयांति यमभूत्यभयं विहाय ॥ इति भविष्योत्तरे गोत्रिरात्रव्रतं ॥
अथोद्यापनम् ॥ युधिष्ठिर उवाच कथयस्व महापुण्यं गोत्रिरात्रव्रतस्य वै उद्यापनविधिकृष्णयेन चीर्णेन
तत्फलम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच वर्षे चतुर्थे संप्राप्ते गोत्रिरात्रव्रतस्य वै उद्यापनविधिवक्ष्ये सर्वेषां ब्रतसिद्धये तृती
ये दिवसे स्नायान्मध्याह्ने विधिपूर्वकं देवान्पितृन्समभ्यर्च्य शुद्धे च सुगृहे ब्रती रात्रौ च सर्वतोभद्रं गौरीतिलकमुत्तमं पूर
येत्पंचभिर्वर्णैः शोभनं च यद्योदितं ताम्रस्य कलशं कुर्यात्ताम्रपात्रसमन्वितं मासैर्न केन राजेन्द्र लक्ष्मीं नारायणं
विभुं नवे सूक्ष्मे धृते वस्त्रे देवार्थं परिकल्पयेत् वंशपात्राणि कुर्वीत सौभाग्यगुणचिह्नकैः विरूढवस्त्रपक्वान्नैर्नारि
केलादिभिः फलैः विलेपनैश्च पुष्पैश्च धूपैर्दीपैस्तथोत्तमैः पंचामृतैश्च नैवेद्यैः पूजयेद्विधिपूर्वकं लक्ष्मीं
नारायणं देवंगां सवत्सां विशेषतः रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवादित्रकौतुकैः ततः प्रभातसमये होमं कृत्वा च वैष्णवं आ
चार्यवरयेत्तत्र वेदवेदांगपारंगं तदा ज्ञया च कर्तव्यसाधु कर्मप्रयत्नतः गोत्रयं च प्रदातव्यमेकामपि सवत्सकां
बहुदुग्धांसुशीलां च तारुण्याभरणान्वितां दंपती परिधानं च वस्त्रभरणैः शुभैः शय्यां सोपस्करां दद्यात्पानपात्रं
कमंडलुं चामरं घृतपात्रं च तिलपात्रं सदाक्षिणं पात्राणि च सुवर्णं च भोज्यागव्येन वै द्विजाः एवं धेनुं च विप्राय यदत्वा
च पृष्ठतो ब्रजेत् पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयः अवारितानि दानानि दत्त्वा तं च विसर्जयेत् भूयसीं दक्षिणां
दद्याद्ब्रतसंपूर्तिहेतवे गोपालेभ्योऽपि दद्याच्च शकुल्यादिसकंवलं सर्वक्षमापायित्वा तु पारणं च ततश्चरेत् अनार्थे
व्याधिमुक्तैश्च सीदद्भिश्च कुटुंबकैः गवां भक्षितमन्नं यद्दुग्धेन परिपाचितं तेनाग्नेन प्रकर्तव्या देहस्य शुद्धिं मिच्छताः

तम यथा त्वंकंदलदलैः कदलयेकामदायिनि शरीरारोग्यलावण्यं देहि देहि नमोस्तुते इत्थं यः पूजयेद्रंभां पुरु
 षो भक्तिमान्नृप नारीवानग्निपक्वात्ताचातुर्वर्ण्यायुधिष्ठिर तस्याः कुलेपि न भवेत्कापिनारीकुलाटनी दुर्गता दुर्भगावं
 ध्यास्वैरिणी पापकारिणी विलासिनी वारुणली पुनर्भूगुणेतरा गणिका रूपा विरा रूपा वामूलकर्मकरा खला
 भर्तृवता च चलितान कदाचित् प्रजायते भवेत्सौभाग्यसौख्या दद्यात्पुत्रपौत्रश्रिया वृता आयुष्मती कीर्तिमतीरमेव
 र्षशतं भुवि एतद्रंभा व्रतं चीर्णं गायत्र्या स्वर्गं संस्थया तथा गौर्या च कैलासे इंद्रा एयानंदनेवने श्वेतद्वीपे तथा लक्ष्म्या
 रंभया रविमंडले भानुमत्या नागपुरे व्रतमेतदनुष्ठितं एतद्व्रतं पार्थिवेन्द्रमासि भाद्रपदे सति याकरोति न सा दुःखैः
 कदाचिदपि पीडयते उन्निद्रकंदलदलांकदलीं मनोज्ञां याः पूजयंतिकुसुमाक्षतधूपदीपैः तासां गृहे पुनर्भवति कदा
 चिदेव नार्घ्यस्त्वनार्घ्यचरिणा विधवा विरूपाः इति भविष्योत्तरोक्तं भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यं रंभा व्रतम्
 अथाऽगस्त्यार्घ्यदानव्रतं पद्मपुराणे सृष्टिखंडे ॥ भीष्म उवाच भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महर्जनः तपःस
 त्यश्च सत्तैते देवलोकाः प्रकीर्तिताः पृथ्यायेण तु सर्वेषामाधिपत्यं कथं भवेत् इह लोकेशु भूषणं रूपमायुरारोग्यमेव च
 लक्ष्मीश्च विपुला ब्रह्म कथं स्यात्सुरपूजितं ॥ पुलस्त्य उवाच वसिष्ठे संभवत्यस्मिन् जलकुंभे च पूर्ववत् ततश्चैव
 बभूवाथ साक्षसूत्रकमंडलुः अगस्त्य इति शांतात्मा बभूव ऋषिसत्तमः मलयस्यैकदेशे तु वस्वानसविधानतः सभा
 र्घ्यः स सुतो विप्रस्तपश्चक्रे सुदुष्करं ततः कालेन महता ह्युदकादिनिपीडितं जगद्वीक्ष्य स कोपेन पीतवान् वरुणा
 लयं ततोऽस्य वरदाः सर्वे बभूवुः शंकरादयः ब्रह्मा विष्णुश्च भगवान् वरदानाय जग्मतुः वरं वृणीष्व भद्रं ते यश्चाभीष्टो
 व्रतेशुभः ॥ अगस्त्य उवाच यावद्ब्रह्मसहस्राणां पंचविंशतिकोटयः वैमानिको भविष्यामि गगनांतरवर्त्तमानि मद्भि
 मानोदये कुर्ष्याम्यः कश्चित् पूजनं मम सपुण्यत्वमायातु वर एको वृत्तो मया श्राद्धये वै करिष्यांति पिंडपूर्वतु भाकेतः

ब्र०२०
भाद्र०
१०५

तेषांपितृगणाः सर्वे मया साद्विदिविस्थिताः सप्तकल्पं प्रतिष्ठंतु एष एव वरो मम । एवमस्त्वितितं चोक्ता ययुर्देवा
यथागतं तस्मादध्यः प्रदातव्यो ह्यगस्त्यस्य सदा बुधैः । अथागस्त्याध्यदानविधिः वीरमित्रोदये मत्स्यपुराणे
कथमध्यप्रदानादिकर्तव्यं तस्य वै प्रभो विधानं यदगस्त्यस्य पूजने तद्वदस्व मे ईश्वर उवाच प्रत्यूषसमये विद्वान्
कुर्व्यात्तस्योदये निशि स्नानं शुक्लतिलैस्तद्वच्छुक्लमाल्यां वरो गृही । स्थापयेदत्र णकुंभं माल्यवस्त्रविभूषितं पंचर
त्नसमायुक्तं तास्रपात्रसमन्वितं । अगुष्टमात्रं पुरुषं तथैव सौवर्णमत्यायतवाहुदंडं चतुर्भुजं कुंभमुखे निधाय धान्या
निसप्तांकुरसंयुतानि सकांस्यपात्राक्षतशुक्तियुक्तं मंत्रेण दद्याद्वा द्विजपुंगवाय उक्षिप्य लंबोदरदीर्घवाहुमनन्यचेता
यमदिङ्मुखरुथः उक्षिप्य कुंभमुखान्निःसार्य लंबोदरदीर्घवाहुं पुरुषं मंत्रेण दद्यादित्यर्थः । लंबोदरमित्यादिपुनर्वि
शेषणं लंबोदरत्वविधानार्थं यमादिङ्मुखरुथ इति कुंभस्थापनादौ सर्वत्र संवध्यते । प्रयोगांगकर्तृधर्मत्वात् इवेतां च
दद्याद्यदि शक्तिरस्ति रौप्यैः खुरैर्हेममुखी सवत्सां धेनुं नरः क्षीरवतीं प्रणम्य सवस्त्रघंटाभरणां द्विजाय हेममुखीं सुव
र्णां शृंगीं अन्यत्र तथा दर्शनात् आसप्तरात्रादुदये अध्यमस्य दातव्यमेतत्सकलं नरेण । उदयाद्यमस्येति पाठो हेमाद्रौ
यमोऽगस्त्यः यावत्समाः सप्तदशाथवा स्युरथोर्ध्वमप्येव वदंति केचित् ॥ ॥ ॥ अथाध्यदानमंत्रः
काशपुष्पप्रतीकाशवन् हि मारुतसंभव मित्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोनेन भोस्तुते १ प्रत्यब्दं च फलत्यागमेवं कुर्वन् प्र
सीदति त्यजेदगस्त्यमुद्दिश्य धान्यमेकं फलं रसं होमं कृत्वा ततः पश्चाद्भक्षयेन्मानवः फलं अनेन विधिना
यस्तु पुमानध्यं निवेदयेत् । इन्द्रलोकमवाप्नोति रूपारोग्यसमन्वितः । सप्तैव लोकानाप्नोति सप्ताध्यायः प्रय
च्छति आसप्तरात्रादित्यादेरयमर्थः यस्मिन् अंशे अगस्त्योदयः तस्याद्यः प्राग्भूतो योऽंशः ततः प्रागेक
स्मिन्दिने ऽध्योदातव्यः ॥ अगस्त्योदयकालश्च ब्रह्मपुराणे ॥ अगस्त्योदक्षिणामाशामाश्रित्य नभसि स्थितः

वरुणस्यात्मजोयोगीविंध्यवृद्धिविमर्दनः कन्यांशेभ्यः पश्चिमेभ्यः षष्ठप्रारभ्यसंख्यया अशान्द्वाविंशतिर्यावद्भुंके
सूर्यस्तुराशिषु विंशतिमितिकल्पतरौपाठः उदेतितावद्भगवानगस्त्योव्योम्नि तोयभुगिति कन्यांशेभ्य इति पूर्वदिक्
शब्दस्याध्याहारेपंचमी पश्चिमेभ्य इति व्यधिकरणे च तेनायमर्थः कन्यांशपूर्वेभ्यः सिंहांशकेष्वतिमेभ्यः षड्भ्यः
प्रारभ्य अगस्त्योदय इति चोदयात्पूर्वस्यापि पश्चिमत्वमित्येक एवार्थः अतएवागमः कन्यामनागते सूर्य्यत्र
ध्यौवैसप्तमादिति सिंहांतिमेवंशकेषु अर्ध्यदर्शयति यत्तु आगमज्योतिषयोः अप्राप्तेभास्करे कन्यांशेभि
र्भागैस्त्रिभिर्दिनैः अर्ध्यदद्युरगस्त्याययेवसंतिमदालये इति वचनं सप्तविंशांशादिषु अर्ध्यदानं तत्प्राशस्त्यपरं
नतु पूर्वाशकनिषेधपरं धर्मशास्त्रविशोधनैतद्वचनमनादेयमित्युक्ता ब्रह्मपुराणार्थपरत्वेनानेतव्यमितिलिखितवतो
रत्नाकरस्याप्येतदभिप्रेतं समयप्रदीपेतु ज्योतिः शास्त्रात् सप्तविंशे सिंहांशके अगस्त्योदयस्तद
नुसारिकन्यांशकेष्वर्ध्यदानं आसप्तरात्रादिति श्रवणात् आगमेतु कन्यायांसमनुप्राप्ते सूर्येर्ध्वः सन्नकीर्तित
इतिकन्यांशकेष्वर्ध्योंनिषिद्धइत्युक्तं अर्ध्यद्रव्याणितु रक्तविल्वाक्षतैः पुष्पैर्दाधिदूर्वाक्षतौस्तिलैः सामान्यः सर्व
देवानामर्ध्योंपरिकीर्तित इतिसामान्यविधिः रत्नाकरेतु पुंस्वेनासितपुष्पाक्षतैः जलैरर्ध्योंदेयइति नृसिंहपुराणे
अगस्त्यार्ध्येतथादर्शनात् इति दर्शनादित्युक्तं एतत्सकलमिति एभिरंगैः संपूर्णमित्यर्थः सकलमिति पा
ठे सकलमर्ध्यमित्यर्थः समावर्षाणिवदंत्येवेति संबंधः काशपुष्पप्रतीकाशोतिमंत्रः सौवर्णपुरुषदानेप्ययमेवार्ध्यमंत्रः
मंत्रांतरानभिधानात् ब्राह्मणकर्तृके अर्ध्येतु अगस्त्यः खनमानः खनित्रैः प्रजामपत्याभिषमानः उ
भौ वर्णाविरुद्रः पुषोसत्यादेवेष्वशिषोजगामेति वैदिकमंत्रान्वयइति विशेषोऽस्मिन्कल्पेनास्ति एतन्मंत्रस्य विश
षानभिधानेन चातुर्वर्ण्यगोचरत्वादिति ॥ वीरमित्रोदयेप्रत्यब्दमिति अत्रफलत्यागेविशेषः स्मृत्यंतरे वीज

ब्र० र०
भाद्र०
१०६

पूरनारिकेलंरभाजातीफलंतथा खर्जूरचूतदाडिम्यः फलान्येतानिवर्जयेदिति होमश्च महाव्याहृतिभिरा
ज्येनवैदिकमंत्रेणनाममंत्रेणच स्वयमाचार्यद्वारावा अत्रायमनुष्ठानक्रमः प्रथमं यथोक्तस्नानं ततोयथोक्त
कुंभस्थापनं यथोक्तसौवर्णपुरुषस्थापनं ततोऽगस्त्यपूजा नवग्रहपूजायां मानाभः विधानंयदगस्त्य
स्यपूजनेतद्वदस्वमे इत्युपक्रमे तथाकीर्तनात् अत्र शिष्टा यामचतुष्टये पूजा रात्रौजागरणं लोपामूद्रापूजन
माचरंति ततोऽर्घ्यदानं ततोहोमः ततः फलत्यागः सौवर्णपुरुषदानसंपत्तौ धेनुदानंच हेमाद्रौ तु
सकाशपुष्पाक्षतशुक्तियुक्तमित्यादिपाठित्वाव्याख्यातं सकाशपुष्पाक्षतयाशुक्तयायुक्तमर्घ्यमुत्क्षिप्यदद्यादित्य
न्वयः अत्यायतबाहुदंडमित्युत्क्षेपणक्रियाविशेषणं लंबोदरंदीर्घबाहुमिति प्रतिमाविशेषणं द्विजपुंगवोऽगस्त्य
इति ॥ इत्यर्घ्यदानम् ॥
ब्रह्मपुराणे कृतोपवासःसंपश्येदगस्त्यमुदितंमुनिं सर्वकामप्रदंपुण्यंसर्वसौभाग्यवर्द्धनं अर्चितव्यश्वभगवा
नश्रद्धाभक्तिसमन्वितैः पूर्णकुंभैःसकूष्माढैर्धैर्वैर्धान्यैर्घृतेनच जातीपद्मोत्पलैः शुभ्रैश्चंदनेनसितेनच गोभिः
श्वेतैस्तथावस्त्रैरत्नैः सागरसंभवैः उपानच्छत्रदंडैश्चपादुकांजनवल्कलैः भूरिणापरमान्नेनफलैः पुष्पैः सुशो
भनैः अन्नप्रकारैर्भक्ष्यैश्चहोमैर्ब्राह्मणतर्पणैः आशास्यचशुभंकाममुद्दिश्यचमनोगतं यद्यहंभगवन्कामंप्राप्नुया
मनसोप्सितं त्वत्प्रसादादविघ्नेनभूयस्त्वांपूजयाम्यहं इत्युक्तापूजयेत्पश्चाद्देवज्ञांश्चतथागुरुं ब्राह्मणान्भोजयि
त्वातुततोभुंजीतवाग्यतः अत्रचसंपश्येदित्यभिधानात् मेघादिछन्नेनशास्त्रासिद्धिः मत्स्यपुराणीयकल्पेतुदर्शन
स्यानंगत्वात् कालमात्रस्यमेघादिसत्त्वेऽसत्त्वेपि सत्त्वेविकल्पएवशास्त्रार्थः नत्वेकएवकल्पोद्वाभ्यांवोद्वयइतिवा
च्यं फलभेदात्करणभेदाच्च मत्स्यपुराणीयकल्पे अर्घ्यदानमेवप्रधानं अनेनविधिनायस्तुपुमानर्घ्यानिवेदयेत्

यस्य प्रसादात्संजातमाक्षेपात्रिधनंगतं धनादिकं ममातीव सुखदुःखप्रदायकं एवं संचितयन्सौथवभ्रामविज
 नेवने तत्रापश्यन्महाचूतं पुष्पितं फलितं तथा वर्जितं पक्षिसंघातैः कीटकोटिवृतं तथा तमपृच्छत्वयनि
 तः कचिद्दृष्टो महातरो ब्रह्मसौम्यममार्तावदुःखं चेतासिविद्यते सो ब्रवीद्ब्रह्मनानंतं कचिज्जानामि वा द्विज एवं नि
 कृतस्तेन स जगामाथ दुःखितः कद्रक्ष्यामीति पश्यन्स गामपश्यत्सवत्सकां तृणमध्ये प्रधावन्तीमितश्चेत
 यपांडव अत्र वीक्षेनुके ब्रह्मियद्यनंतस्त्वयेक्षितः सा चोवाचाथ कौडिन्यं नानंतं वेद्यं हं द्विज ततो ब्रजन्ददर्शाग्रे गो
 मंशाद्वले स्थितं दृष्ट्वा प्रपच्छ गोस्वामिन् नानंतो वीक्षितस्त्वया गोवृषस्तमुवाचे दं नानंतो वीक्षितो मया ततो ब्रजन्दद
 र्शाग्रे रम्यं पुष्करिणीद्वयं अन्योन्यजलकल्लोलैर्वीचीपर्यंतसंगमं छत्रकिंजल्ककलहारकमलोत्फलमंडितं सेवितं
 मरैर्हंसैश्चक्रैः कारंडवैर्वकैः ते चापृच्छद्द्विजो नंतो भवद्भ्यां नो पलक्षितः ऊचतुस्ते द्विज श्रेष्ठ नानंतो वीक्षितो द्विज दद
 र्शाथ वने तस्मिन् गर्दभं कुंजरं तथा तावप्युक्तौ द्विजेनेत्थं नोतिताभ्यां निवेदितं एवं स पृच्छयन्ष्टाशस्तत्रैव निपसाद ह
 कौडिन्यो विह्वलीभूतो निराशो जीविते नृप दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य पपात भुवि भारत प्राप्य संज्ञामनंतेति जल्पन्नुत्थ
 त्सद्विजः नूनं त्यक्ष्याम्यहं प्राणानिति संकल्प्य चेतासि उत्थायो द्वध्यवृक्षे स्मिंस्तावद्भारत स तम कृपयानंतं देवोऽपि
 त्यक्षं समजायत वृद्धब्राह्मणरूपेण इत एहीत्युवाच तं प्रगृह्य दक्षिणे पाणौ गुहायां च प्रवेशयतं स्वां पुरीं दर्शय
 त्सि दिव्यनारीनरैर्वृतां तस्यां निविष्टमात्मानं दिव्यसिंहासने शुभे पार्श्वस्थं शंखचक्रावृजगदागरुडशोभितं
 र्शयामास विप्रायस्वीयं रूपमनंतकः विभूतिभेदैश्चानंतैरनंतममितौजसं तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनंतमपराजितं
 नोद्यमनो जगादोच्चैर्जयशब्दपुरःसरं पापो हं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभवः ब्रह्मिमां पुण्डरीकाक्ष सर्वपापहरो भ
 तच्छ्रुत्वा देवदेवेशः प्राह सुस्निग्धया गिरा माभैस्त्वं ब्रह्मविप्रेन्द्रयत्ते मनसि वर्तते कौडिन्य उवाच मया भूत्या

ब्र० र०
भाद्र०
९९

लिप्तं तत्रोत्तितो नंतडोरकः तेन पापविपाकेन भूतिर्मे प्रलयंगता स्वजनैः कलहो गेहेन कश्चिन्मां प्रभाषते निर्दे
दाद्रम तोर एयेतव दर्शनकांक्षया कृपया देवदेवेश त्वयात्मा संप्रदर्शितः तस्य पापस्य भेषां तिका रुण्याद्वत्
मर्हासि कृष्ण उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा नंतदेवेश स्तमुवाच द्विजोत्तम भक्त्या संतोषितो देवः किंचिद्दया समन्वि
तः अनंत उवाच स्वगृहं गच्छ कौडिन्यमा विलंबं समाचर चरानंत व्रतं भक्त्या नववर्षाणि पंचच सर्वपापा
शुद्धात्मा प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमां पुत्रपौत्रान्समासाद्य भुक्त्वा भोगान्यथोप्सतान् अंते च स्मरणं प्राप्य मामुपैष्यस्व
संशयं अन्यच्च ते वरं ददमि सर्वलोकोपकारकं इदमाख्या न कवरं शोलानंत व्रतादिकं शृणोति च नरो यस्तु कुं
न्व्रतमिदं शुभं सोचिरात्पापनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमां गतिं गच्छ विप्र गृहं शीघ्रं यथा येनागतो ह्यसि कौडिन्य उवाच
स्वामिन् पृच्छामि मे ब्रूहि किंचित्कौतूहलं मया अरण्ये भ्रमता दृष्टं तन्न वेदामि जगद्गुरो सचूत वृक्षः कस्तत्र का गौः क
वृषभस्तथा कमलोत्पलकल्हारैः शोभितं सुमनोहरं मया दृष्टं महारण्ये किं तत्पुष्करिणीद्वयं कः खरः कुंजरः क
त्रको सौवृद्धो द्विजोत्तमः अनंत उवाच सचूत वृक्षो विप्रो सौवेदविद्याविशारदः सोऽर्थितोऽपि न च प्रादाच्छिष्येभ्यस्त
रुतांगतः सागौर्वसुं धरादृष्टा सफलाया त्वया द्विज वृषो धर्मस्त्वया दृष्टः शाद्वलं सत्यमास्थितः ब्राह्मण्यौ केचि
दप्पास्तां भगिन्यौ ते परस्परं अन्नदानादियत्किंचित्तन्निवेदयतो मिथः विप्राय न क्वचिद्दत्तं मतिथौ निर्वले तथा भिक्ष
दत्तान चार्थिभ्यस्तेन पापेन कर्मणा विचिकल्लोलमालाभिर्गच्छतस्ते परस्परं खरः क्रोधस्त्वया दृष्टः कुंजरो मद
उच्यते ब्राह्मणो साधनंतो हं गुहासंसारगद्गरं इत्युक्त्वा देवदेवेश स्तत्रैवांतरधीयत स्वप्नप्रायंतुत दृष्ट्वा ततः स्व
गृहमागतः कृत्वा नंत व्रतं सम्यग्वर्षाणि नवपंचच भुक्त्वा सर्वमनं तेन यथोक्तं कुरु नंदन अंते च स्मरणं प्राप्य ततो
नंतपुरंगतः तथा त्वमपि राजर्षे कथां शृणु व्रतं कुरु प्राप्स्यसे चितितं सर्वमनंतस्य वचो यथा यद्यच्चतुर्दशे वष

फलं प्राप्तं द्विजन्मना वर्षैकेन तदा प्रोतिकृत्वोपाख्यानकं व्रतं एतत्ते कथितं भूपव्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सर्वपापे
भ्यो मुच्यते नात्र संशयः येऽपि शृण्वन्ति सततं पठन्मानं पठन्ति ये तेऽपि पापविनिर्मुक्ता यास्यन्ति च हरेः पदम् संसार
गङ्गरगुहासुसुखं विहर्तुं वाञ्छन्ति ये कुरुकुलोद्धहशुद्धसत्त्वाः संपूज्य च त्रिभुवने शमनं तदेवं वध्नांति दक्षिणकरे वरडोरकं
ते इति श्रीभविष्योत्तरे अनंतव्रतकथा ॥

अथोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव समासेन व्रतस्यास्य फलं श्रुतं उद्यापनविधिं हित्वा न व्रतस्य फलं
लभेत् कृष्ण उवाच मासे भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णं व्रतं ततः शुक्लायां तु चतुर्दश्यां ब्रह्मचारी भवेत्ततः एकभक्ते
न नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः स्नात्वा नद्याद्यदस्थाने तीर्थे प्रस्त्रवणे तथा सर्वौषधैः सर्वगंधैः स्तिलकलैः करध्याम्लकैः
वेदोक्तविधिना सम्यक् तर्पयेत्पितृदेवताः नवनाभं सुसंपूर्णं सर्वतोभद्रमेव वा तस्योपरि न्यसेत्कुंभमव्रणं
सुदृढं नवं ताम्रपात्रसमायुक्तं पंचरत्नसमन्वितं सुवर्णद्वारकं कृत्वा चतुर्दशग्रंथियुतं सूत्रमयानंतरूपं पंच
माषकेण सुवर्णस्य दरिद्रेणापि पार्थिव शय्यां सोपस्कारां कृत्वा तत्रानंतं न्यसेद्ब्रती लक्ष्म्या युतं वा सुदेवं मुसलेन ह
लेन च कुंभस्थताम्रपात्रोपरि स्वर्णनिर्मितमनंतं शय्योपरि त्वर्थात् सूत्रमयमनंतं पूजयेदिति केचित् तत्र लक्ष्म्या
युतमित्यादेरसंगतेः आचार्यं पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा कर्णांगुलीपवित्रैश्च भक्त्या तत्र समाहितः ततस्तु
पूजयेद्देवमनंतं विश्वरूपिणं वस्त्रयुग्मं शुचिं यस्माद्वासुदेवस्य वल्लभं अनंतः प्रीयतां तेन पीतवस्त्रेण मे सदा वस्त्रयुग्म
समाच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतकं चंदनं सुगंधेन कर्पूरागुरुमिश्रिणा लेपयेद्दंतवांगानि प्रीयतां मधुसूदनः गंधः पुनः
पुष्पाणिसंगृह्य पूजयेन्नामाभिः पृथक् अनंताय नमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च नमः कालात्मने जानू जघनं विश्वरूपि
णे कटिं वै विश्वरूपाय मेढूं वै विश्वतेजसे नाभ्यां तु पद्मनाभाय हृदये परमात्मने कंठं श्रीकंठनाथाय वाहुसर्वास्त्रधारि

ब्र० र०
भाद्र०
१००

एष वाचस्पतेन मस्तुभ्यं मुखं संपूजयेद्द्वेः ललाटे केशवायेति शिरः सर्वात्मने नमः लोकात्मा सर्वभूतात्मानि मे
पत्रुटिसंभवः जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यः सुमनोहरः आग्नेयः सर्व
देवानां धूपोयं प्रतिगृह्यतां आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृह्णाण देवेश त्रैलोक्यतिमिरापहं अन्नं
चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्यं ते मया देवदत्तं प्रतिगृह्यतां पूर्णाफलं सपत्रं च सकर्पूरं मनोहरं पवित्रीकृतं
मत्स्यं तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां एवं पूजां ततः कृत्वा गच्छेत्कुंडसमीपतः स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं बुधः प्रारभ
ततो होमं मेष्वथ समिधैस्तिलैः व्रीहिभिर्मिश्रितैश्चापि घृतेन तु विधानतः ततः पुरुषसूक्तेन आतो देवेति वा पुनः
इदं विष्णुर्विचक्रमेशतमष्टोत्तरं हुनेत् चरुहोमं ततः कुर्यान्मंत्रैरेतैर्विचक्षणः अनंताय च कालाय अहोरात्राय वै नमः
तर्द्धमासाय मासाय ऋतुभ्यश्च तथा पुनः मदनरत्ने जुहुयाद्गुरुस्त्वस्याग्ने सर्वं हुत्वा विधानेन मंत्रैरेतैर्विचक्षणः एतै
स्त्वमाणैश्च मंत्रैर्जुहुयादिति संवधः मंत्राश्चैते अनंताय स्वाहा कालाय स्वाहा अहोरात्राय स्वाहा अर्ध
मासाय स्वाहा मासाय स्वाहा ऋतुभ्यः स्वाहा संवत्सराय स्वाहा ततो व्याहृतिहोमः सर्वं प्रायश्चित्तं
इदं क्षिणा आज्यतिलैः स्विष्टकृतं प्रजापतिभ्यो जुहुयात् ततो वैलोकपालांश्च गृह्णान् पूजयथाक्रमं गीत
मदित्रनिनदैर्हुत्वा पूर्णाहुतीं व्रती पुराणश्रवणैस्तद्वद्रात्रिशेषं नयेद्ब्रतीति रात्रौ होमो न भवति पूजांते पूर्वदि
एव कार्यः अथवा जागरणांते प्रातर्होमः कार्य इति संप्रदायानुसारतः पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विश्वरूपि
णं पूजयित्वा हरिं देवमाचार्यं पूजयेत्ततः परिधाप्य सपत्नीं किं वस्त्रालंकारभूषणैः मंत्रैः संपूज्य विधिवद्देनं दत्त्वा
विधानतः सुरभीवैष्णवीमातानित्यां विष्णुपदे स्थिता ग्रासं गृह्णन् मया दत्तं गोमातस्त्रा तुमर्हासि गावो म
या अतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहं मंत्रेणानेन संपूज्य आचार्यायानि वेदयेत्

गोदानस्यविधानार्थायदद्यात्स्वर्णैयथाविधि अनंतसपरीवारमाचार्यायनिवेदयेत् ततत्रामंत्रितान्वि
 प्रान्पूर्वेद्युश्चतुर्दश वस्त्रोपवीतैःसंपूज्यभोजयेदत्रविस्तरैः ततस्तुदक्षिणांतेभ्योवित्तशाढ्यविवर्जितःस्वशक्त्या
 दक्षिणां दद्यादाचार्यायक्षमापयेत् क्रियाहीनभक्तिहीनद्रव्यहीनतथैवच मंत्रहीनपठेत्पश्चाद्भूतसंपूर्तिहेतवे दी
 नांधकृपणैभ्यश्चदद्याच्चैवतथाधनं ततोहृष्टैःसमस्तैश्चपुत्रसंवन्धिवांधवैःयथोपपन्नभोक्तव्यंकृत्वामानसमव्ययं -
 आचम्यचशुचिर्भूत्वाचित्योविष्णुश्चतदिने एवंकृतेनृपश्रेष्ठकर्मण्याशुजनार्दनः अनंतरूपीभगवान्तुष्टोभवतिसर्वदा
 व्रतस्यफलमाप्नोतिविष्णुलोकमहीयते इति श्रीहेमाद्रौभविष्येसोद्यापनमनंतव्रतं
 अथहेमाद्रिमदनरत्नेलिखितभविष्यपुराणानुयायी अनंतव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्रग्रहणदिनादिकचतुर्दशवष
 समाप्तिदिनेत्रयोदश्यांकृतैकभुक्तस्तदुत्तरशुक्लचतुर्दश्यांब्रह्मचर्याद्युपवास नियमवतोयथासंभवंपुण्यतीर्थादौसर्वो
 षधितिलकलकामलैः स्नात्वास्नानांगतर्पणीतंनित्यकर्मनिर्वर्त्य गृहमागत्यमृदावेदिकृत्वा तत्रनवनागसर्वतो
 भद्रंवावलिरुयपंचवर्णैर्यथासंभवंसप्तधान्यादिभिःसंपूर्य सपवित्रपाणिशचम्यमासपक्षाद्युलिरुयचरितानंत व्रत
 परिपूर्णतायै उत्तरांगमुद्यापनमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य तत्रादौनिर्विघ्नतासिद्धयेगणपतिपूजयेत् ततआर्य
 मासनवस्त्रदक्षिणाकुंडलादिभिर्वृत्वापूजयेत् ततश्चाचार्यो यदत्रसंस्थितंभूतंस्थानमादृत्यसर्वदा स्थानंत्यक्त्वा
 तुतत्सर्वयत्रस्थंतत्रगच्छतु अपवित्रःपवित्रोवेतिपंचगव्येनप्रोक्ष्यसर्वतोभद्रकरणपक्षे तत्रसर्वतोभद्रेदेवताश्रा
 वाह्यपूजयेत् सर्वतोभद्रनिर्माणप्रकारोदेवतापूजादिप्रकारश्चपरिभाषायामुक्तः सोत्रापियथासंभवमनूष्येयः ततोमं
 डलमध्येमहीयोरित्यादिकलशस्थापनमुक्तप्रकारेणकार्यं तत्रताम्रपूर्णपात्रयुतंकलशस्थापयेत् तस्मिन्माषमात्रा
 दिस्वर्णनिर्मितचतुर्दशग्रंथियुतानंतस्थापयेत् तदुत्तरतःसुविस्मृतांशय्यामासाद्यंतत्रापिस्वर्णडोरकप्रतिमायांश्री

ब्र० र०
भाद्र०
१०१

मदनं तापन इति मंत्रेणावाहनादिपंचामृतस्नपनानंतरं वार्षिकपूजावत्कुर्यात् ततो वस्त्रयुग्मं शुचिं स्माह्वासुदेवांगव
ल्लभं अनंतः प्रीयतां तेन वस्त्रयुग्मेन सर्वदा इति मंत्रेण वस्त्रयुग्मं यज्ञोपवीतं च समंत्रकं समर्प्य चंदनेन सुगंधेन कर्पू
रागुरुगंधिना लेपयेत्तवांगानि प्रीयतां मधुसूदन इति चंदनसमर्प्य माल्यादीनां तिपुष्पाणिसमर्प्य पुष्प
णिगृहीत्वांगपूजां कुर्यात् अनंताय नमः पादौ पू० संकर्षणाय नमः गुल्फौ कालात्मने- जानुनी पू० विश्वरूपाय कटिं
विश्वरूपिणे जघनं विश्वसाक्षिणे मेढ्रं पू० पद्मनाभाय- नाभिं पूजयामि परमात्मने हृदयं पू० श्रीकंठाय कंठं- सर्वस्व
धारिणे बाहू वाचस्पतये मु- केशवाय- ललाटे पू० सर्वात्मने शिरः पूजयामि ततः कालात्मा सर्वभूतात्मानि मे पशुटिसंभव
जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशन इति मंत्रेण पुष्पाणिसमर्प्य धूपदीपादि दत्वा पूजासाद्गुणार्थं दक्षिणां
च दत्वा नीराजनं कुर्यात् ततः कुंभात्पश्चिमभागे कुंडं रंथ्य डिलंवा निर्माय तत्र उद्यापनांगभूतं होमं करिष्ये इति
संकल्प्य रंथं डिलोपलेपनादि अग्निप्रतिष्ठापनां कृत्वा अन्वादध्यात् तच्चैत्थं उमद्यास्मिन्नाहिते शोभाते वेद
समिद्धेन प्रजापतिं चाचारदेवते आज्येन आग्निषोमौ चक्षुषी आज्येन प्रदां देवतामनंतमश्वत्थसमितिलव्रीहियवघृत
द्रव्यैः प्रत्येव मध्येतरशत्ताविंशत्पष्ठान्पतम संरुयया पुनरनंतकालसंवत्सरं तु मासार्धमाससंवत्सरं अग्निवायुसूर्य
प्रजापतिं च वरुणा एकैकया अज्याहुत्या ग्रहान्समिदाज्येन च रुद्रवेण प्रत्येक मष्टोत्तराष्टाया तम संरुयया वा सर्वतोभ
द्रपीठदेवता आज्येनैकैकया हुत्या स्विष्टकृतं प्रजापतिं चाज्यप्लुनतिलैः दध्यन्तहवनेन रुद्रमित्यादिसर्वमाज्या
भागांतं हुत्वोक्तद्रव्येन पुरुषसूक्तेन अतो देवा उत्पन्ने न इयं विष्णुरित्येन न चान्वाधानक्रमेण जुहुयात् ततः
प्रायश्चित्तहोमं ससाप्पलोकपलान् ग्रहांश्च पंचोपचारैः संपूज्य बलिदानं च कृत्वा गीतवादित्रानि नदैः पूर्णाहुतिं जु
हुयात् पुराणश्रवणजागरणादिभिर्निशामतिवाह्याऽपरेऽन्हिकृत्वान्हिको यमानः पूर्वदिनस्थापितमनंतं सपरि वा

रमंडलांतं पूर्ववत्पूजयित्वा आचार्यं प्रपूजयेत् ततो गावो ममाग्रतः संतु इत्यनेन धेनुं पूज्य सुरभी वैष्णवी मा
 ता इति मंत्रेण तस्यैव ग्रासं दत्वा आचार्यं ध्यायतां धेनुं दद्यात् ततः प्रतिमां शय्या कलशादियुक्ता मध्याचार्या यनिवेद
 येत् अतः पूर्वद्युर्निर्मिता चतुर्दश ब्राह्मणान् वस्त्रयज्ञोपवीतादिभिः संपूज्य नानाविधेनाग्नेनाचार्यसहिता
 न्भोजयित्वा तेभ्यो वस्त्रकलशप्रतिमादिसहितां अनंतव्रतोद्यापनसामग्रीं दत्वा दक्षिणां च दत्वा आशिषो गृहीत्वा
 विसर्जयेत् तत आचार्याय दक्षिणां दत्वा क्षमापयेत् तत्र मंत्रः क्रियाहीनं द्रव्यहीनं भाक्तिहीनं तथैव च मंत्रही
 नं कृतं यच्च परिपूर्णं तदस्तु मे इति एवं क्षमाप्यस्वयं भुंजीत इत्यनंतव्रतोद्यापनप्रयोगः ॥
 अथ नष्टदोरकप्रायश्चित्तं युधिष्ठिर उवाच ॥ अनंतव्रतमाहात्म्यं कृत्स्नं कृष्णत्वयोदितं भगवन् दोररूपेण
 भाग्यदोषमहात्म्यानां दोरः प्रमादतो नष्टो यदि स्याद्विदितं जनैः तदा किं करणीयं स्याद्भूतं त्रैलोक्यपावनं कृ
 ष्ण उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया राजन् वक्ष्यामि व्रतनिष्कृतिं फलं लोकस्य सर्वस्य रक्षार्थं शृणु तत्क्रमात् दोरेन
 ष्टमहान्दोषः प्रभवेद्भूतिना मिहतस्मात्तदोषशान्त्यर्थं प्रायश्चित्तं विधीयते गुरुं प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य समाहितः
 विज्ञाप्य दोरं च कृत्वा दोरं व्रती ततः हव्यवाहं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन् ध्यात्वा हरिं परं आज्यमग्नावधिभित्त्य दद्याद्वि
 प्रायवाससं अष्टोत्तरशतं हुत्वा मूलमंत्रेण वैष्णवः नाममंत्रेण जुहुयाद्वादशार्णयुतेन वा केशवादि सकृ
 द्हुत्वा प्रायश्चित्तं तु शक्तिः केशवादि चतुर्विंशतिनामभिर्होमं कृत्वा पूर्णं हुतिं ततो हुत्वा हेमशेषं समापयेत् व्रते
 च्छिद्रं तपच्छिद्रं यज्ञच्छिद्रं यज्ञकर्मणिवचनाद्भूमिदेवानां सर्वसंपूर्णतां व्रजेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं भाक्तिहीनं जनार्द
 नयत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे आचार्यपूजनं कार्यं दक्षिणाद्यैर्नृपोत्तम एवं शांतिविधिं कृत्वा पूर्वबहुतमा
 दिशेत् प्रायश्चित्तमकृत्वा तु पुण्यं न स्याद्भूते कचित् व्याधिना ग्रसितो देहः श्रिया संत्यज्यते गृहं दोरस्यातिक्रमे
 चैव चरेत् सर्वमिदं बुधः यद्दं कुरुते पार्थ तस्यायुः पुत्रसंपदः भवतीति शेषः इत्यनंतदोरप्रयश्चित्तं

ब्र०२०
भाद्र०
१०२

अथापरमनंतव्रतोद्यापनं त्वत्प्रसादाच्छ्रुतंकृष्णमयानंतव्रतसुभं इदानींब्रूहिमेनंतव्रतोद्यापनमुत्तमं श्रीकृष्ण
उवाच यदाचित्तस्यचित्तस्यसंपत्तिर्जायते शुभा तदाचोद्यापनंकुर्याच्छुभलभेशुभेदिने संकल्पयेदुपावासदेशकाला
वनुस्मरन् ततो नदीतडागंवागत्वासवैषधैस्तथा तिलकल्केमासलकैःस्नायान्मजनपूर्वकं तीरेमंडपिकांकृत्वा
गृहेवापिसुशोभितां तन्मध्ये उपविश्यायदेशकालौस्मरेत्ततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्याहंवाचयेद्विजैः आचार्यं
वृणुयाद्वायुतंवेदांगपारंगं ब्राह्मणानृतवितश्चापिचतुर्दशफलादिना सर्वान्वस्त्रालंकारैर्जलपात्रादिनार्चयेत्
सौवर्णैराजतंवापिताम्रजंवापिमृण्मयंकुम्भंन्यसेत्तदुपरिसुधाचंदनचर्चितं तस्मिन्जलेगंधपुष्पफलपल्लवमृत्तिकाः
क्षितारत्नहिरण्यादिवाससावेष्टयत्नतः सौवर्णैराजतंताम्रजातंवंशजमेवच पात्रंतदुपरिस्थपट्टकूला
दिकंशुभंप्रसार्यतदुपर्यत्राष्टदलचंदनादिना पद्मविरच्यतन्मध्येनंतमूर्तिनिधायच पलेनचतदूर्ध्वेनतदूर्ध्वे
नापिवाकृतां सौवर्णमयाऽऽयुक्तांशखचक्रगधाब्जकां आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत्सुसमाहितः पंचामृतेनस्त्रपये
त्ततश्चवसनद्वयं पट्टकूलादिकंपीतमर्पयित्वाचयेद्भृती गंधपुष्पादिभिर्नानामक्ष्यैर्नानाफलैस्तथा एवंसंपूज्य
विधिवद्विधिनावार्षिकेणतु पुष्पैःसंपूजयेदंगान्यनंतस्यचनामभिः अनंतायनमः पादौगुल्फौसंकर्षणायच का
लात्मनेजानुनीचजघनंविश्वरूपिणे विश्वनाथायवैगुह्यंकटिवैविश्वरूपिणे नाभिचपद्मनाभायहृदयंपरमात्म
ने कंठंश्रीकंठानाथायबाहून्सर्वास्त्रधारिणे मुखंचवाचस्यतयेचक्षुषीकपिलायच ललाटेकेशवायेतिशिरःसर्व
त्मनेनमः नमःपादौजयागत्यैवमादिप्रपूजयेत् एवंपूजायदायैवंरात्रौजागरणंचरेत् गीतवादित्रनृत्यादिपुरा
णश्रवणान्वितं प्रतिमायांप्रकुर्वीतपूजांगंधादिनाहरेः नानाफलानिभक्ष्याणिचोपवासीनिवेदयेत् ततः
प्रभातसमयेस्नात्वाचार्यादिभिःसह अनंतंपूजयेत्प्राग्वंजुहुयात्यश्चिमेततः कुण्डेवास्थंडिलेकुर्यादग्निस्थाप

नपूर्वकं आज्यभागांतमाचार्यः स्वगृह्योक्तविधानतः ततोऽथ स्वसमिद्धिश्च तदलाभेन्यथापि वा दधिमध्वाज्य
 स्निग्धाभिस्तिलैर्वायायसेन च आज्येन च प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतं चाष्टविंशतिजुहुयात् क्रमात् अतो
 देवेति मंत्रेण स्त्रीणां वैनाममंत्रतः प्रणवाद्यं चतुर्थ्यंतं नमोऽन्तनामतः नाममंत्रैश्च जुहुयाच्चतुर्दशभिरादरात् ओं अन्नं
 ताय स्वाहा १ कपिलाय स्वाहा २ शेषाय स्वाहा ३ कालात्मने स्वाहा ४ अहोरात्राय स्वाहा ५ अर्धमासा
 य स्वाहा ६ षट्ऋतुभ्यः स्वाहा ७ संवत्सराय स्वाहा ८ परिवत्सराय स्वाहा ९ उपसे स्वाहा १० कला
 यै स्वाहा ११ काष्ठायै स्वाहा १२ मुहूर्ताय स्वाहा १३ समिधादिभिरेवं च प्रत्येकं जुहुयात् क्रमात् ततः स्विष्टकृदार
 भ्य पूर्णपात्रांतमाचरेत् जप्तापुरुषमुक्तं तु स्मृत्वा नंतं सुरेत्तमं पूर्णाहुतिं च जुहुयाद् होमांते विश्वमित्यूचा होमशेषसमा
 प्याथ कृत्वा त्र्यायुषमप्यथ पूजयित्वा हरिंदेवमाचार्यं पूजयेत्ततः वस्त्रालंकारभूषाद्यैस्ततो धेनुं समर्पयेत् पयस्विनीं
 सुशीलां च वस्त्रालंकारभूषितां स्वर्णशृंगीरोप्य खुरींताम्रपृष्ठीं सुवाससं कांस्यदोहारत्नपुच्छानिष्ककंटीं सवत्सकां गां
 वामंत्रेण संपूज्याचार्याय च समर्पयेत् मंत्रास्तु गवामंगेष्विति गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे हृदये सं
 तु गवामध्ये वसाम्यहं मंत्रमेतत्समुच्चर्य वस्त्रालंकारभूषणैः तत्पत्नीं पूजयित्वा यत्रात्मणां स्तोषयेत्ततः ऋत्विजः पूजयि
 त्वा यतेभ्यो दत्त्वा च दक्षिणां चतुर्दशचक्रं कुभांश्च पक्वान् परिपुरितान् वस्त्रोपवीतं दद्याच्चाप्यनंतः प्रीयतामिति आचा
 र्यादीन् भोजयित्वा पूर्णतां वाचयेत्ततः अथानंतं विसृज्यापि गृह्णीयादाशिषस्ततः भक्तियुक्तो नमस्कृत्य ब्राह्मण
 स्तान् विसर्जयेत् ततो हृष्टो वंधुयुतो भुंजीत सुसमाहितः एवं कृते नंतफलदातानंतो न संशयः इति भविष्योत्तरे
 नंतव्रतोद्यापनविधिः

अथ संक्षिप्तप्रकारेणानंतव्रतोद्यापनम् व्रतोद्यापनकौमुद्यां तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनो निखिलपापक्षयपूर्वोत्त

ब्र०२०
भाद्र०
१०३

मसिद्धिपुत्रपौत्रपूरितविविधभोगधनधान्यपरमगतिप्राप्तिकामनया चतुर्दशवर्षाचरितानंत ब्रतोद्यापनं करिष्येइ
तिसंकल्प्य नित्यविधिनास्वयंदेवंसंपूज्य ततोब्रताचार्यःसर्वतोभद्रे ब्रह्मादिदेवताआवाह्यतदुपरिकलशंविधिना
प्रतिष्ठाप्य तत्र यमुनामावाह्यश्रीसूक्तेन नाममंत्रेणवासंपूज्य तदुपरिश्रुतपरिपूर्णपात्रंनिधायतत्राष्टदलं विलि
ख्यतत्र स्वर्णनिर्मिताचतुर्दशग्रंथियुतामनंतप्रतिमां सहस्रशीर्षेतिपुरुषसूक्तेन स्थापयेत् तदुत्तरतःसप्तधान्यो
परिविस्तृतरोप्यशय्यायांनिर्मितलक्ष्मीसाहितंहैमं हलमुसलोपेतमनंतदेवं अतोदेवेतिमंत्रेणइदं विष्णुरितिमंत्रेण
वास्थापयेत् स्वर्णदोरकप्रतिमायोःपुरुषसूक्तेनश्रीमदनंतायनमः इतिनाममंत्रेणवा पूजावार्षिकवत्कार्या अथ
ग्रंथिदेवताः विष्णुः १ अग्निः २ आदित्यः ३ सहस्राक्षः ४ पितामहः ५ इंद्रः ६ पिताकी ७ विद्ये
शः ८ स्कंदः ९ सोमः १० वरुणः ११ पवनः १२ पृथ्वी १३ वसवः १४ ततःशय्यायांप्रतिमायाः
शंखचक्रंगदांपद्मनाममंत्रेण तद्वहिर्नाममंत्रेण अनंतंकपिलंदक्षमनुंप्रजापतिं संकर्षणं वालं वनमालिनं त्रि
विक्रमं अहोरात्रं अर्धमासं मासं ऋतुं अयने संवत्सरं परिवत्सरं इडावत्सरं अनुवत्सरं संवत्सरं प्रजा
ध्यक्षं अजितं सर्वभूतं प्रद्युम्नं अनिरुद्धं श्रीधरं पुरुषोत्तमं पद्मनाभं विश्वरूपं त्रिविक्रमं कृष्णं अच्युतं
तद्वहिरिन्द्रादीन् तद्वहिरष्टवसून् तद्वहिरेकादशरुद्रान् तद्वहिरश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्राणि तद्वहिर्ब्राह्मणादि
सप्तमातृः तद्वहिश्चैत्रादिद्वादशमासान् तद्वहिर्दीप्तादिशक्तीःदीप्तासूक्ष्माप्रभाप्रज्ञाविभूतिर्विश्वतोमुखी अमोघा
विद्युतातद्वहिर्विष्कुंभादियोगानावाह्य नाममंत्रैरेवपूजाकार्या पीठस्यपरितः पक्वान्नसहितान् चतुर्दशकुं
भान्संस्थाप्यचतुर्दशनामभिःपूजयेत् नाममंत्राः अनंतायनमः १ संकर्षणायनमः २ कालायनमः ३ शेषा
यनमः ४ वासुदेवायनमः ५ विश्वनाथायनमः ६ विश्वरूपायकर्णपूः ७ पद्मनाभायनमः ८ दामोदरायनमः ९

जगन्नाथायनमः १० चतुर्भुजायनमः ११ श्रीकंठायनमः १२ केशवायनमः १३ सर्वात्मनेनमः १४
इतिसर्वेषांपूजा ततो गपूजा अनंतायपादौपूजयामि १ संकर्षणायगुल्फौपू २ कालायजंघेपू ३ शेषायजा
नुनीपू ४ वासुदेवायऊरूपू ५ विश्वनाथायगुह्यंपू ६ विश्वरूपायकटिंपू ७ पद्मनाभायनमः नाभिपू ८
दामोदरायउदरंपू ९ जगन्नाथायहस्तौपू चतुर्भुजायबाहुंद्वयंपू ११ श्रीकंठायनमःकंठपू १२ केशवायल
लाटपू १३ सर्वात्मनेनमः शिरःपूजयामि अनंतायनमः सर्वांगपूजयामि ततो धूपादिमंत्रपुष्पान्त सर्वोपचा
रैःसंपूज्य नमस्कुर्यात् नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेधरणीधर नमस्तेसर्वनागेंद्र अनंतायनमोनमः इतिनमस्कारः
ततःप्रार्थना अनंतकामान्मेदेहिसर्वकामफलप्रद अनंतायनमस्तुभ्यंपुत्रपौत्रविवर्द्धन व्रतेनानेनसुप्रीतोभवत्व
हसदामम ततःपुराणपाठजागरणादिभिर्निशामतिवाह्य प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात् तत्रप्रधानंश्रीमदनंतं
अश्वत्थसमित् तिलव्रीहियवघृत पापसद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः पीठदेवताआवरणदेवता
श्रैकैकयाआज्याहुत्याब्रह्मादिदेवताश्रैकैकया आज्यहुत्यायक्ष्येस्थपनोक्तनाममंत्रैः सकलोहोमःकार्यःकेचित्तु
व्रतदिन एवसर्वहोममिच्छंति प्रातस्तुब्राह्मणभोजनमात्रं ततःपीठसंपूज्यवस्त्रादिभिराचार्यैश्चसंपूज्यपीठदद्या
त् तत्रमंत्रः प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठसमस्तफलदायक ब्रह्मसाक्षादहंविप्रविमुच्ये भवबंधनात् अनंतःप्रतिगृह्णा
तिअनंतोवैददातिच अनंतस्तारकोभाभ्यामनंतायनमोनमः ततःपूर्वेद्युर्निमंत्रितान् चतुर्दशब्राह्मणान्
वस्त्रादिभिः संपूज्यस्थापितचतुर्दशकलशान्यकान्नादिसहितान् सदक्षिणान्तेभ्योदद्यात् प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठ्या
दिमंत्रोपठेत्त्रतपूर्तयेगांदत्वासुवर्णदानप्रतिष्ठादद्यात् ततःआशिषोगृहीत्वाक्षमाप्यचविसर्जयेत् क्रियाहीनंभक्ति
हीनंद्रव्यहीनंतथैवच मंत्रहीनंकृतंयच्चपरिपूर्णंनदस्तुमे ततोब्राह्मणभोजनपुरः सरंस्वयंभुंजीत इतिव्रतोद्या
पनकौमुद्यामनंतव्रतोद्यापनं

ब्र०२०
भाद्र०
१०४

अस्यामेव चतुर्दश्यां पालीव्रतम् हेमाद्रौ भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अंबुपूर्णतडागेषु महत्तोयाशयेषु च क
स्यार्घ्यसंप्रयच्छतिकृष्णैताः कुलपोषितः श्रीकृष्ण उवाच मासि भाद्रपदे प्राप्ते शुक्लभूततिथौ नृप तडागपाल्यां
दातव्यो वरुणाया र्घ्य उत्तमः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्वैः शूद्रैः स्त्रीभिर्विशेषतः तस्मिन्दिने भक्तिनम्रैर्देयो र्घ्यः पांडुनन्दन
फले पुष्पैस्तथा वस्त्रैर्दीपालक्तकचंदनैः विरूढैः सप्तधान्यैश्च दधिमिष्टान्नचंदनैः अनग्रियकसिद्धान्नैस्तिलतं
उलामिश्रितैः खर्जूरैर्नारिकेलैश्च वज्रिपूरैः फलैस्तथा द्राक्षादादिमयूगैश्च पुष्पैश्चापि प्रपूजयेत् आलिरुच्यमंड
ले देवं वरुणं वारुणीयुतं प्रभासतीर्थसहितं गथापुष्करसंयुतं मंत्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभावतः वरुणाय नमस्तु
भ्यं नमस्तेषां दसां पते अपां पते नमस्तुभ्यं रसानां पतये नमः माछेदं मा च दौर्गन्ध्यं वैरस्यं मामुखे मम वरुणो वाहणी
भर्ता वरदोस्तु स दामम एवं यः पूजयेद्भक्त्या पुरुषो वरुणालयं मध्याह्ने सरसि स्नात्वा नग्निपक्वव्रती नृप चातुर्वर्ण्या
च यानां शिव्रतेनानेन पांडव निवेद्य ब्राह्मणे दयते तन्नेदं प्रकल्पितं एवं यः कुरुते पार्थ पालीव्रतमनु तमंतर्क्षणा
त्सर्वपापेभ्यो मुच्येत नात्र संशयः यथा स्रग्विदेगां भीर्यं जायते तेनेह कुत्राचिन् एवं हि व्रतिनां गेहे धर्मज्ञा तु न शक्यते
आयुषाय शसाकीर्त्या सौभाग्येन युता सदा भवन्ति व्रतमाहात्म्या जंतवो नात्र संशयः संरुद्धशुद्धसलिलाति
विलां विशालां पालीमुपेत्य बहुभिस्तरुभिः कृतार्त्ता ये पूजयन्ति वरुणीसाहितं समुद्रे तेषां गृहे भवति भूतिरलंपु
गादया इति भविष्योत्तरे पालीव्रतं ॥ अस्यामेव भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां रंभाव्रतं भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच ॥
अस्मिन्नेवादिने पार्थ शृणु ब्रह्मसमातले देवलेन पुरागीता देवर्षिगणसन्निधौ अप्सरोगणगंधर्वैर्देवैः सर्वैः समर्चितं संसा
रां सरतां दृष्ट्वा तत्र रूपाकदली ततः शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां मासि भाद्रपदे नृप जातीफलैः पूगफलैर्लवंगैः कदलीफलैः
सकृदल्ह्यैतुरंभायै पूजाचात्र निगद्यते तस्मिन्नहनि दातव्यं स्त्रीभिरन्याभिरप्यलं मंत्रेणानेन वै पार्थ संशृणुष्व नरे

जगन्नाथायनमः १० चतुर्भुजायनमः ११ श्रीकंठायनमः १२ केशवायनमः १३ सर्वात्मनेनमः १४
इतिसर्वेषांपूजा ततोऽंगपूजा अनंतायपादौपूजयामि १ संकर्षणायगुल्फौपू २ कालायजंघेपू ३ शेषायजा
नुनीपू ४ वासुदेवायऊरूपू ५ विश्वनाथायगुह्यंपू ६ विश्वरूपायकटिपू ७ पद्मनाभायनमः नाभिपू ८
दामोदरायउदरंपू १० जगन्नाथायहस्तौपू चतुर्भुजायबाहुंद्वयंपू ११ श्रीकंठायनमःकंठपू १२ केशवायल
लाटपू १३ सर्वात्मनेनमः शिरःपूजयामि अनंतायनमः सर्वोऽंगपूजयामि ततोऽधूपादिमंत्रपुष्पान्त सर्वोपचा
रैःसंपूज्य नमस्कुर्यात् नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेधरणीधर नमस्तेसर्वनागेंद्रअनंतायनमोनमः इतिनमस्कारः
ततःप्रार्थना अनंतकामान्मेदेहिसर्वकामफलप्रद अनंतायनमस्तुभ्यंपुत्रपौत्रविवर्द्धन व्रतेनानेनसुप्रीतोभवत्व
हसदामम ततःपुराणपाठजागरणादिभिर्निशामतिवाह्य प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात् तत्रप्रधानंश्रीमदनंतं
अश्वत्थसमित् तिलव्रीहियवघृत पापसद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः पीठदेवताआवरणदेवता
श्रैकैकयाआज्याहुत्याब्रह्मादिदेवताश्रैकैकया आज्यहुत्यायक्ष्येस्थपनोक्तनाममंत्रैः सकलोहोमःकार्यःकेचित्तु
व्रतदिन एवसर्वहोममिच्छन्ति प्रातस्तुब्राह्मणभोजनमात्रं ततःपीठसंपूज्यवस्त्रादिभिराचार्यैश्चसंपूज्यपीठदद्या
त तत्रमंत्रः प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठसमस्तफलदायक ब्रह्मसाक्षादहंविप्रविमुच्ये भवबंधनात् अनंतःप्रतिगृह्णा
तिअनंतोवैददातिच अनंतस्तारकोभाभ्यामनंतायनमोनमः ततःपूर्वेद्युर्निमंत्रितान् चतुर्दशब्राह्मणान्
वस्त्रादिभिः संपूज्यस्थापितचतुर्दशकलशान्यक्कान्नादिसहितान् सदक्षिणान्तेभ्योदद्यात् प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठेत्या
दिमंत्रौपठेत्त्रतपूर्तयेगांदत्त्वासुवर्णदानप्रातिष्ठादद्यात् ततःआशिषोगृहीत्वाक्षमाप्यचविसर्जयेत् क्रियाहीनभक्ति
हीनद्रव्यहीनंतथैवच मंत्रहीनंकृतंयच्चपरिपूर्णंनस्तुमे ततोब्राह्मणभोजनपुरः सरंस्वयंभुंजीत इतिव्रतोद्या
पनकौमुद्यामनंतव्रतोद्यापनं

ब्र० र०
भाद्र०
१०४

अथास्यामेवचतुर्दश्यांपालीव्रतम् हेमाद्रौ भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अंबुपूर्णतडागेषु महत्तोयाशयेषु च क
स्यार्घ्यसंप्रयच्छतिकृष्णैताः कुलयोषितः श्रीकृष्ण उवाच मासिभाद्रपदे प्राप्ते शुक्लभूततिथौ नृप तडागपाल्यां
दातव्यो वरुणायार्घ्य उत्तमः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्वैः शूद्रैः स्त्रीभिर्विशेषतः तस्मिन्दिने भक्तिनघैर्देवोध्यः पांडुनन्दन
फले पुष्पैस्तथा वस्त्रैर्दीपालक्तकचंदनैः विरूढैः सप्तधान्यैश्च दधिमिष्टान्नचंदनैः अनग्रियकसिद्धान्नैस्तिलतं
उलामिश्रितैः खर्जूरैर्नारिकेलैश्च वज्रपूरैः फलैस्तथा द्राक्षादाडिमयूगैश्च पुष्पैश्चापि प्रपूजयेत् आलिरुयमंड
ले देवं वरुणं वारुणीयुतं प्रभासतीर्थसहितं गथापुष्करसंयुतं मंत्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभावतः वरुणाय नमस्तु
भ्यं नमस्ते यादसांपते अपांपते नमस्तुभ्यं रसानापतये नमः माच्छेदं माचदौर्गन्धं वैरस्यं मामुखे मम वरुणो वाहणी
भर्ता वरदोस्तु सदा मम एवं यः पूजयेद्भक्त्या पुरुषो वरुणालयं मध्याह्ने सरसि स्नात्वा नग्निपक्वव्रती नृप चातुर्वर्ण्या
च यानां शिव्रतेनानेन पांडव निवेद्य ब्राह्मणे दयतन्ने देयं प्रकल्पितं एवं यः कुरुते पार्थ पालीव्रतमनु तमंतत्क्षणा
त्सर्वपापेभ्यो मुच्येत नात्र संशयः यथास्त्रयुद्धे गाभीर्यं जायते तेन ह कुत्राचित् एवं हि व्रतिनां गेहे धर्मज्ञातुं न शक्यते
आयुषाय शसाकीर्त्या सौभाग्येन युता सदा भवन्ति व्रतमाहात्म्या जंतवो नात्र संशयः संरुद्धशुद्धसलिलाति
विलां विशालां पालीमुपेत्य बहुभिस्तरुभिः कृतार्त्ता ये पूजयन्ति वरुणीसहितं समुद्रे तेषां गृहे भवति भूतिरलं पु
गाढया इति भविष्योत्तरे पालीव्रतं ॥ अस्यामेव भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां रंभा व्रतं भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच ॥
अस्मिन्नेव दिने पार्थ शृणु ब्रह्मसमातले देवलेन पुरागीता देवर्षिगणसन्निधौ अप्सरोगणगंधर्वैर्देवैः सर्वैः समर्चितं संसा
रा सरतां दृष्ट्वा तत्र रुथा कदलीततः शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां मासि भाद्रपदे नृप जातीफलैः पूगफलैर्लवंगैः कदलीफलैः
सकृदल्यैतुरंभायै पूजाचात्र निगद्यते तस्मिन्नहनि दातव्यं स्त्रीभिरन्याभिरप्यलं मंत्रेणानेन वै पार्थ संशृणुष्वनरे

इत्यादिना तस्यैव फलसंबन्धवोधनात् ब्राह्मेतुपूजैव प्रधानं तत्रैव मनोगतकामलाभरूपफलश्रवणात् अर्घ्यस्य वा
कथनात् एवं च न तस्य पुराणीये कल्पे उपवास आचारवलादेव अथ च न तस्य पुराणीये पुमानिति श्रवणात् पुंसामेवा
धिकारः ब्राह्मेतुसर्वाधिकारो विशेषाश्रवणात् इत्यगस्त्यपूजाविधिः ॥

नृसिंहपुराणे तु यदा गस्त्योदयप्राप्तिस्तदा सर्वसुराधिप अगस्त्याय ददात्यर्घ्यं महापुण्यविवृद्धये शंखेतोयं विनिः
विष्यसितपुष्पाक्षतैर्युतं मंत्रेणानेन वैदद्यात्सितपुष्पसमन्वितं काशपुष्पप्रतीकाशवह्निमारुतसंभव मित्रावरु
णयोः पुत्र कुंभयोनेन मोस्तुते वातापी भक्षितो येन इत्यलश्रमहासुरः समुद्रः शोषितो येन स नो गस्त्यः प्रसीद
तु एवं तु यो ददात्यर्घ्यं मगस्त्याय महात्मने सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वतरति दुर्गतिम् ॥ भविष्योत्तरे ॥

श्रीकृष्ण उवाच कांचनं कारयित्वा तु यथा शक्त्या सुशोभनं पुरुषा कृतिप्रशान्तं च जटामण्डलधारिणं कमण्डलुकरं शिष्यै
र्मृगैश्च परिवारितं मृत्युग्रविषहं तारं दर्भाक्षस्त्रगंधरं मुनिं तस्मिन्कुभे समालम्ब्य चंदनेन ततो न्यसेत् स्नापितं चानुलिप्तं
च चंदनेन सुगंधिना पूजितं जातिकुसुमैर्हृद्यैर्धूपैश्च धूपितं ततश्चार्घ्यः प्रदातव्यो यैर्द्रव्यैस्तच्छृणुष्व मे खर्जूरैर्नारि
रिकैलैश्च कूष्माण्डैश्च पुसैरपि कर्कोटैः कारवेल्लैश्च कर्पूरैर्वीजपूरकैः वृताकैर्दाडिमैश्चैव नारंगैः कदलीफलैः दूर्वा
कुरैः कुशैः काशैः पद्मैर्नीलोत्पलैस्तथा नानाप्रकारैर्भक्ष्यैश्च गोभिर्वस्त्रैः शुभैर्यैः विहृतैः सप्तधान्यैश्च वंश
पात्रे निधापितैः सौवर्णैरूप्यपात्रेण तावद्वंशमर्चयेत् सुध्विस्थितेन मंत्रेण जानुभ्यामवतुर्गतः दक्षिणाभिमुखो भू

त्वाभ्यां हस्तौ च नृप दद्यादर्थं प्रयत्नेन पयसा गुरुचंदनैः अर्धवत्पुष्पैश्च पुष्पाकारनितिसंप्रदायात् सकाशपु
ष्पाक्षतशुक्तीतिहमादिः काशपुष्पप्रतीकाशवह्निमारुतसंभव मित्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोनेन मोस्तुते वातापी भ
क्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा लोपामुद्रापतिः श्रीमान्यो सौतस्मै नमो नमः यस्योदितेन पापानि विलयं यांति

त्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुर्मोटकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुककर्शन्नित्यश्राद्धे-
 दमासनं ते स्वधेति तिलजलप्रोक्षितं मोटक रूपमासनं दक्षिणाग्रं पित्रे दद्यात् एवमेव पितामहादिभ्यः प्रत्ये-
 मासनमुत्सृजेत् ओं अपहता असुरारक्षां सिवेदिषद् इति श्राद्धदेशे तिलान्विकीर्य ओं आयांतु नः पितर-
 तिजपेत् ततः ओमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्नित्यश्राद्धे एतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि ते स्वधा इति यथासं-
 पदं पित्रे गंधादिकमुत्सृजेत् एवमेव पितामहादिभ्योऽप्युत्सृजेत् ततो जलेन मंडलं चतुष्कोणमन्नपात्रस्य चतुर्दि-
 कृत्वान्नपरिवेषणं कुर्यात् ततो मधुदत्त्वा ओं मधुवाता ऋताय ते इति ओं मधुमधुमध्विति मंत्रयेत् ततो न्नपात्रं व्य-
 ताभ्यामधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां स्पृशन् ओं पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं तेऽमृतं जुहोमि स्वाहा ओं
 दं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधानि दधे पदं समूढमस्य यां सुरे इति जपित्वा वामहस्ते नान्नपात्रमत्यजन् ओं कृष्णं कव्यमिदं
 क्षमदीयमिति जपित्वा ओं इदमन्नं ओं इमा आपः ओं इदमाज्यं ओं इदं हविरिति अत्र घृतजलेषु पुनरत्रेपि दक्षिणां
 ण्मरौष्य ओं अपहता असुरारक्षां सिवेदिषद् इत्यन्नोपरि तिलान्विकीर्य मोटकादीन्यादाय ओमद्यामुक-
 गोत्रपितरमुकशर्मन्नित्यश्राद्धमिदमन्नं सोपकरणं ते स्वधेति पित्रे न्नमुत्सृजेत् एवं पितामहादिपंचभ्योऽप्युत्सृजेत् ततो
 भेष्वासीनः गायत्रीमधुवाता इति ऋचं ओं मधुमधुमध्विति च जपेत् ततः कृणुष्वपाज इत्यादि ऋचं पठेत् ततस्ति लान्भू-
 तं क्षिप्त्वा ओं उदीस्तामवरेत्यादिपित्र्यमंत्रान् ओं सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तं ओं आशुः शिशानेत्यादिकं प्रतिरथम-
 यानि च पवित्राणि यथाशक्ति जपेत् ओं नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्ते ते कचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः
 निपठेत् ततः ओमद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममकामकशर्मणां कृतैतन्नित्यश्राद्धप्रतिष्ठार्थमेकाकि

ब्र० र०
भाद्र०
१०७

व्याधयः तस्मै नमोस्त्वगस्त्यायसाशिष्यायचपुत्रिणे ब्राह्मणोवेदमंत्रेणदद्यादध्यै नृपोत्तम वेदमंत्रस्तु अग
स्त्यः खनमानेत्यादि पूर्वमुक्तः दत्त्वैवमर्धकैर्तेयप्रणिपत्यविसर्जयेत् अर्चितस्त्वं यथाशक्तयानमोगस्त्यमहर्ष
ये ऐहिकामुष्मिकांदत्त्वाकार्थ्यसिद्धिदस्त्वमे इति विसर्जयित्वा गस्त्यंतविप्रायप्रतिपादयेत् दैवज्ञान्यासरूपाय
वेदवेदांगवेदिने दानमंत्रः अगस्त्यो मे मनस्स्थोऽस्तु योगस्त्योऽस्मिन् घटे स्थितः अगस्त्योऽद्विजरूपेण प्रतिगृ
ह्णातु सत्कृतः अगस्त्यः सप्तजन्मोत्थेनाशयत्वावयो रघं अतुलं विमलं सौख्यं प्रयच्छतु महामुने प्रतिग्रहमंत्रः
एवं यः कुरुते भक्त्या त्वगस्त्यव्रतमादरात् फलमेकं तथा धान्यं रसं चैकं पारित्यजेत् संपूर्णं च तथा वर्षे पुनरन्यमुप
क्रमेत् अन्यत्फलरसधान्यादित्यागं द्वितीयवर्षादावुपक्रमेदित्यर्थः दत्त्वा र्धसप्तवर्षाणिक्रमेणानेन पांडव
पुमान्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ब्राह्मणः स्याच्चतुर्वेदः सर्वशास्त्रविशारदः क्षत्रियः पृथिवीं सर्वां प्राप्नो
त्यर्णवमेखलां वैश्यानां धान्यनिष्पत्तिर्गोधनं विपुलं भवेत् शूद्राणां धनमारोग्यं सन्मानं चाधिकं भवेत् स्त्रीणां
पुत्राः प्रजायन्ते सौभाग्यं गृहमृद्धिमत् विधवानां महत्पुण्यं भर्तृलोकगतिप्रदं कन्याभर्ताश्चाप्नोति व्याधेर्मुच्ये
तदुःखिता येषु देशेष्वगस्त्यार्धपूजयं क्रियते जनैः तेषु देशेषु पर्जन्यः कामवर्षी प्रजायते ईतयः प्रशमं याति न
श्यंति व्याधयस्तथा विष्णुरहस्ये काशपुष्पमयी रम्यां कृत्वामूर्तिं तु वारुणेः प्रदोषे विन्यसेत्तां तु पूर्णकुंभे स्वर्ण
कृते जलपूर्णकुंभे कुंभस्थं पूजयेत्तं तु पुष्पधूपविलेपनैः दध्यक्षतवालिंदद्याद्रौकुड्यत्प्रजागरं प्रभाते तं स
मादाय यायात्पुण्यजलाशयं निशावसाने तां पश्यन् जलांते प्रतिमां मुनेः पुष्पैर्मूलैः फलैर्गंधैर्धूपैरथ सुगंधिभिः द्रा
क्षाखजूरकैर्कंधुनारिकेलादिभिः शुभैः पंचरत्नसमायुक्तं हेमरूप्यसमन्वितं सप्तधान्यभृतं पात्रं चंदनेन समायुतं
तत्तता घमयं कृत्वा दद्यादध्यै द्विजातये अगस्त्यः खनमान इति पूर्वोक्तो मंत्रः ॥ अगस्त्यः खनमानेति पठन्मंत्रमिति

मुने यथा लाभकृतार्घ्येण सम्यगभ्यर्च्यभक्तिः अर्घ्येदयुरगस्त्यायशूद्रेमंत्रविधिस्त्वयं काशपुष्पप्रतीकाश
 वक्तिमारुतसंभवमित्रावरुणयोः पुत्र कुंभयोननमोस्तुते ॥ अथविष्णुरहस्यानुसारेणागस्त्यार्घ्यदा
 नपद्धतिः ॥ काशपुष्पमयीमगस्त्यप्रतिमांकृत्वा जलपूर्णपंचपल्लवालंकृतप्रतिष्ठापितकुंभेतन्मंत्रेणतांविन्यस्य ॥
 पुरुषाकृतिप्रशांतचजटामंडलधारिणं कमंडलुकरंशिष्यैर्मृगैश्चपरिवारितं मृत्युग्रविषहंतारंदर्भाक्षस्त्रधरंमुनि
 मितिध्यात्वा अगस्त्यः खनमानइतिमंत्रेणतांसंपूज्य पुष्पधूपदीपनैवेद्यादिभिरर्चयित्वा पुष्पमूलफलगंध
 सुगंधधूपद्राक्षाखर्जूरनारिकेलालिङ्गपंचरत्नहेमरूप्यादिभिः सप्तधान्यैश्चंदनेनचपुक्तताम्रपात्रंशंखवासज
 लंपाणिभ्यामादायागस्त्यायार्घ्यदद्यात् ॥ तत्रमंत्रः विंध्यवृद्धिक्षयकरमटिधतोयविषापह रत्नवल्लभदेवेश
 लंकावासनमोस्तुते वातापीभक्षितोयेनसमुद्रःशोषितःपुरा लोपामुद्रापतिःश्रीमान्घोसौतस्मैनमोतमः येनो
 दितेनपापानिप्रलयंयांतिव्याधयः तरुमैनमोस्त्वगस्त्यायसशिष्यायचपुत्रिणे लंकावासनमस्तुभ्यंमृषीणां
 प्रवरोत्तम उदितोद्धारिलंकाया अर्घ्येमेप्रतिगृह्यतां शखेपुष्पफलंतांयंरत्नानिविविधानिच सुरासुरमुनिश्च
 ष्ठाअर्घ्येमेप्रतिगृह्यताम् राजपुत्रिनमस्तुभ्यमृषीपत्निनमोस्तुते गृहाणार्घ्यमयादत्तंलोपामुद्रेशुभानने ॥ इत्य
 गस्त्यार्घ्यदानाविधिः ॥ अथभाद्रपदपौर्णमासीकृत्यानि नारदाये प्रौष्ठपद्यापौर्णिमास्यामुमामाहेश्वरंव्रतं एकभ
 क्तःस्वयंस्नातःशिवंसंपूज्यभक्तिः कृतांजलिःप्रार्थयेतश्वःकरिष्येव्रतंप्रभो एवंविज्ञाप्यदेवेशंगृह्णीयाद्भूतमुत्तमं
 रात्रीदेवांतिकेस्नात्वाव्युत्थायापररात्रके कृतमैत्रादिनिधिमोभस्मरुद्राक्षभूततः पूजयेच्छंकरंसम्यगुपचारैः पृथ
 ग्विधैःविल्वपत्रैःसुगंधाढ्यैर्नैवेद्यैर्धूपदीपकैः ततश्चोपवसेद्विद्वानाप्रदोषंविधूदये पुनःसंपूज्यतत्रैवरात्रौजागरणं
 चरेत् एवंपंचदशाब्दंतुकृत्वाव्रतमतांद्रितः वर्षेवर्षेतदुत्सर्गंविदध्याद्विधिपूर्वकं उभयाश्रमहेशस्यसौवर्णप्रतिमा

ब्र० र०
भाद्र०
१०८

द्वयं हेमीरौप्यामृण्मयाश्वपदाः पंचदशोत्तमाः तत्रैकस्मिन्घटेस्थाप्यसौवर्णप्रतिमाद्वयं पंचामृतेन संस्नाप्य जलैः
शुद्धैस्ततोर्चयेत् उपचारैः षोडशभिस्ततः पंचदशद्विजान् भोजयेच्चैव मिष्टान्नैर्दद्यात् यश्च दक्षिणां कुम्भमेकैक
मीशस्य मूर्त्याढ्यंगुरवेऽर्पयेत् एवं कृत्वा व्रतं चैतदुमामाहेश्वराभिधं जायते भुवि विख्यातो निधानं सर्वसंपदां अथा
स्मिन्नेव दिवसे शक्रव्रतमपि स्मृतं प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेत् सुरनायकं गंधाद्यैरुपचारैस्तु नैवेद्यानां च राशिभिः
ततो निमंत्रितान् विप्रान्संभोज्या विधिवत्ततः समागतास्तथैवान्यान्दीनानाथांश्च भोजयेत् एतच्छक्रव्रतं ब्रह्मन्कर्तव्यं
प्रतिवार्षिकं राज्ञा वा धनिना न्येन धान्यामिष्याति मिच्छता
अथात्र उमामाहेश्वरं व्रतं शिवरहस्ये राजोवाच भगवन् मुनिशादूलं व्रतमेकं वदस्व मे सांगं यस्मिन् व्रते चीर्णे सर्वा
न्कामानवाप्नुयात् गौतम उवाच ॥ उमामाहेश्वरं नाम व्रतमस्ति व्रतोत्तमं सांगेतस्मिन् व्रते चीर्णे सर्वान्कामानवा
प्नुयात् मासि भाद्रपदे शुक्ले पौर्णमास्यां प्रयत्नतः तद्व्रतं कार्यमनैघं ब्राह्मणाद्यैर्विधानतः भाद्रशुक्ले चैतु
र्दश्यां प्रातः स्नात्वा विधानतः शिवं ध्यात्वा जगद्द्वयं सोमं सोमार्द्धं शेखरं कृतांजलिपुटो भूत्वा मंत्रमेतं पठेन्नरः
श्वः करिष्ये व्रतं यत्नादुमामाहेश्वराभिधं आज्ञां देहि महादेव सोम सोमार्द्धं शेखर इति विज्ञाप्य वैदेवं पुनः संपूज्य
यत्नतः मध्याह्नेऽपि शिवं सायं पूजयेद्विधिपूर्वकं निद्राकार्या यथा योगं महादेवस्य सन्निधौ उत्थाय पश्चिमे यामे महा
देवं ततः स्मरेत् ततः शौचादिकं सर्वं निर्वर्त्य प्रीतिमानसः स्नानं कुर्याद्यथा योगं यथा शास्त्रं यथा क्रमं परिधाय ततो वस्त्रं क्षा
लितं शुष्कमक्षतं उद्धूलनं ततः कार्यं त्रिपुंड्रं भस्मना ततः रुद्राक्षधारणं कार्यं संध्याकार्यं तथा पुनः ततः शिवार्च
नं कार्यं विल्वपत्रादिभिर्नवैः ततो होमोऽपि कर्तव्यः शिवप्रीत्यर्थं मादशत् ततः परं नियमनं प्रणमेत् सोममव्ययं
ग्रंथिकुशैः प्रयुजीत ततः कार्या समादरात् भव्यं पंचदशग्रंथं प्रयुजीत शिवात्मकं संपादनीयं यत्नेन व्रतनिष्ठैरनाकुलैः

कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुर्मोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुककर्शन्नित्यश्राद्धे-
 इदमासनं ते स्वधेति तिलजलप्रोक्षितं मोटक रूपमासनं दक्षिणाग्रं पित्रे दद्यात् एवमेव पितामहादिभ्यः प्रत्ये-
 कमासनमुत्सृजेत् ॐ अपहता असुरारक्षांश्च सिवे दिषद् इति श्राद्धदेशे तिलान्विकीर्य ॐ आयांतु नः पितर
 इति जपेत् ततः ॐ मद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्नित्यश्राद्धे एतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि ते स्वधा इति यथासं-
 भवं पित्रे गंधादिकमुत्सृजेत् एवमेव पितामहादिभ्योऽप्युत्सृजेत् ततो जलेन मंडलं चतुष्कोणमन्नपात्रस्य चतुर्दि-
 शं कृत्वा न्नपरिवेषणं कुर्यात् ततो मधुदत्त्वा ॐ मधुवाता ऋताय ते इति ॐ मधुमधुमध्विति मंत्रयेत् ततो न्नपात्रं व्य-
 स्ताभ्यामधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां स्पृशन् ॐ पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं स्मृतं जुहोमि स्वाहा ॐ
 इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिदधे पदं समूढमस्य यां सुरे इति जपित्वा वामहस्तेन न्नपात्रमत्यजन् ॐ कृष्णं कव्यमिदं
 रक्षमदीयमिति जपित्वा ॐ इदमन्नं ॐ इमा आपः ॐ इदमाज्यं ॐ इदं हविरिति अत्र घृतजलेषु पुनरन्नेपि दक्षिणां
 गुष्ठमारोप्य ॐ अपहता असुरारक्षांश्च सिवे दिषद् इत्यन्नोपरितिलान्विकीर्य मोटकादीन्यादाय ॐ मद्यामुक-
 गोत्रपितरमुकशर्मन्नित्यश्राद्धमिदमन्नं सोपकरणं ते स्वधेति पित्रे न्नमुत्सृजेत् एवं पितामहादिपंचभ्योऽप्युत्सृजेत् ततो
 दधेर्भेषासीनः गायत्रीमधुवाता इति ऋचं ॐ मधुमधुमध्विति च जपेत् ततः कृणुष्वपाज इत्यादि ऋचं पठेत् ततस्ति लान्भू-
 मोक्षित्वा ॐ उदीरितामवरेत्यादिपित्र्यमंत्रान् ॐ सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तं ॐ आशुः शिशानेत्यादिकं प्रतिस्थम-
 न्यानि च पवित्राण्यथाशक्ति जपेत् ॐ नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेनेकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः
 इति पठेत् ततः ॐ मद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां कृतैतन्नित्यश्राद्धप्रतिष्ठार्थमेकाकि-
 नीमूलरजतचंद्रदेवतयथानामगोत्राय ब्राह्मणाय द ॐ आदातुमहमुत्सृजेत् इति मोटकादिना दक्षिणां दद्यात् ततः स

ॐ देवताभ्यः पितृभ्य इत्यादि त्रिः पठेत् ॐ प्रसादात् कुर्वतां कर्म इति पाठित्वा विष्णुं स्मरेत् नित्यं श्राद्धीयमन्नं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् जले वा क्षिपेत् इति नित्यश्राद्धविधिः ॥

स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदन्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृन्दसंसेवकः धर्माधर्मविभागकृद्रघुपतेः पादां वुजार्चरतो जायात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन् क्षमां चिरम् १ रणवीरसिंहभूपेशकारिते कृत्यसागरे श्रभून्नभस्य कृत्यानां रम्योरत्नसमुच्चयः २ ॥

इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंशरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे भाद्रपदमासकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तः शुभमस्तु सर्वजगताम्

भाद्रपदमासप्रारम्भः